

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2024
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 97. schůze Poslanecké sněmovny

1. Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2024
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 97. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané 19. a 20. března 2024

Obsah:

Strana:

19. března 2024

Schůzi zahájila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Usnesení schváleno (č. 949).

Řeč poslance Jakuba Michálka 9

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy 17

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana 22

Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky 26

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 29

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše 30

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského 33

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky 37

Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové 38

Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové 40

Řeč poslance Tomia Okamury 42

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč ministra životního prostředí ČR Petra Hladíka 45

Řeč ministra pro evropské záležitosti ČR Martina Dvořáka 47

Schválen pořad schůze.

1. Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku

Řeč poslance Jakuba Michálka 51

Řeč poslance Jana Richtera 51

Řeč poslankyně Bereniky Peštové 53

Řeč poslance Huberta Langa 54

Řeč poslankyně Heleny Válkové	55
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	55
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	56
Řeč poslance Huberta Langa	56
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	57
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	57
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	58
Řeč poslance Pavla Růžičky	58
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	59
Řeč poslance Petra Letochy	59
Řeč poslance Jiřího Maška	60
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	60
Řeč poslance Patrika Nachera	61
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	61
Řeč poslance Richarda Brabce	62
Řeč poslance Martina Majora	63
Řeč poslance Romana Kubíčka	63
Řeč poslance Huberta Langa	63
Řeč poslance Víta Vomáčky	64

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	65
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	65
Řeč poslance Petra Letochy	66
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	66
Řeč poslance Pavla Růžičky	67
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	67
Řeč poslance Huberta Langa	68
Řeč poslance Richarda Brabce	68
Řeč poslance Jiřího Maška	69
Řeč poslance Aleše Juchelky	69
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	70
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	70
Řeč poslance Igora Hendrycha	71
Řeč poslance Víta Vomáčky	71
Řeč poslance Jakuba Michálka	72
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	72
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	73
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	73
Řeč poslance Huberta Langa	74
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	74
Řeč poslance Petra Letochy	75
Řeč poslance Aleše Juchelky	76
Řeč poslance Davida Kasala	76
Řeč poslance Martina Exnera	77
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	77
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	78
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	78
Řeč poslance Igora Hendrycha	79
Řeč poslance Pavla Růžičky	80

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Pokračování v projednávání bodu

1. Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku

Řeč poslance Andreje Babiše	82
-----------------------------------	----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	106
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	106
Řeč poslankyně Petry Quittové	106
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	107
Řeč poslance Josefa Fleka	107
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	107
Řeč ministra pro evropské záležitosti ČR Martina Dvořáka	108
Řeč poslance Huberta Langa	108
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	109
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	109
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	109
Řeč poslance Radka Vondráčka	110
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	110
Řeč poslance Jiřího Kobzy	110
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	111
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	111
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	112
Řeč poslance Tomáše Helebranta	112

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	112
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	113
Řeč poslance Roberta Králíčka	113
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	114
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	114
Řeč poslance Radka Vondráčka	114
Řeč poslance Huberta Langa	115
Řeč poslance Karla Raise	115
Řeč ministra pro evropské záležitosti ČR Martina Dvořáka	115
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	116

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	119
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	129
Řeč poslance Huberta Langa	129
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	130

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Petra Letochy	130
Řeč poslance Jiřího Maška	131
Řeč poslance Martina Exnera	131
Řeč poslance Huberta Langa	131
Řeč poslance Aleše Juchelky	132
Řeč poslance Petra Letochy	132
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	133
Řeč poslance Martina Exnera	133
Řeč poslance Aleše Juchelky	133
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	134
Řeč poslance Huberta Langa	134
Řeč poslance Petra Letochy	135
Řeč poslance Petra Sadovského	136
Řeč poslance Martina Exnera	136
Řeč poslance Aleše Juchelky	136
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	137
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	137
Řeč poslance Huberta Langa	137
Řeč poslance Jiřího Maška	138
Řeč poslance Radima Fialy	139
Řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové	145

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	149
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	154
Řeč poslankyně Tat'ány Malé	155
Řeč poslance Jiřího Strýčka	155
Řeč poslance Petra Letochy	156
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	156
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	157
Řeč poslance Huberta Langa	157
Řeč poslance Drahozlava Ryby	157
Řeč poslankyně Renaty Oulehlové	158
Řeč poslance Jiřího Maška	158
Řeč poslance Miloslava Janulíka	158
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	159
Řeč poslance Lubomíra Metnara	162
Řeč poslance Jana Hofmanna	165
Řeč poslance Lubomíra Metnara	166
Řeč poslance Pavla Růžičky	166

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jana Hofmanna	167
Řeč poslance Lubomíra Metnara	167
Řeč poslance Pavla Růžičky	167
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	168
Řeč poslance Jana Hofmanna	168
Řeč poslance Davida Kasala	168
Řeč poslance Patrika Nachera	169

Řeč poslance Jiřího Maška	169
Řeč poslance Patrika Nachera	170

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Patrika Nachera	173
Řeč poslance Marka Bendy	175
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	176
Řeč poslance Andreje Babiše	178
Řeč poslance Patrika Nachera	181
Řeč poslance Milana Ferance	182
Řeč poslance Michala Zuny	182

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslance Huberta Langa	184
Řeč poslance Michala Zuny	184
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	186
Řeč poslance Huberta Langa	186
Řeč poslance Jiřího Maška	187
Řeč poslance Jakuba Michálka	187
Řeč poslance Huberta Langa	187
Řeč poslance Jiřího Maška	188
Řeč poslance Drahoslava Ryby	188
Řeč poslance Aleše Juchelky	189
Řeč poslance Josefa Fleka	189
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	190
Řeč poslance Richarda Brabce	190
Řeč poslance Huberta Langa	191
Řeč poslance Milana Ferance	191
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	192
Řeč poslance Víta Vomáčky	192
Řeč poslance Jana Volného	192
Řeč poslance Aleše Juchelky	193
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	193
Řeč poslance Aleše Juchelky	194
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	195
Řeč poslance Jakuba Michálka	197
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	197
Řeč poslance Aleše Juchelky	198
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	198
Řeč poslance Richarda Brabce	199
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	199
Řeč poslankyně Heleny Válkové	202
Řeč poslance Milana Ferance	203
Řeč poslance Petra Sadovského	203
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	203
Řeč poslance Jiřího Maška	204
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	204
Řeč poslance Huberta Langa	205
Řeč poslance Lubomíra Brože	206
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	206
Řeč poslance Jana Volného	206

Řeč poslance Ondřeje Lochmana	207
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslankyně Věry Adámkové	208
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	208
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	208
Řeč poslance Aleše Juchelky	209
Řeč poslance Jakuba Michálka	211
Řeč poslance Aleše Juchelky	211
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	212
Řeč poslance Huberta Langa	214
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	225

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Richarda Brabce	227
Řeč poslance Aleše Juchelky	228
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	228
Řeč místopředsdkyně PSP Olgy Richterové	229
Řeč poslance Aleše Juchelky	229
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	230
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	230
Řeč poslance Igora Hendrycha	230
Řeč poslance Víta Vomáčky	231
Řeč poslance Jana Volného	232
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	233
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	233
Řeč poslance Miloše Nového	236
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	237
Řeč poslance Tomia Okamury	238
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	239
Řeč poslance Jakuba Michálka	239
Řeč poslankyně Pavly Pivoňka Vaňkové	241
Řeč poslance Jakuba Michálka	241

Usnesení schváleno (č. 950).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
19. března 2024
Přítomno: 176 poslanců

(Schůze zahájena v 15.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové a členky vlády, zahajuji 97. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás zde srdečně vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve každého odhlásím a požádám, abychom se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na schůzi 96.

Tuto schůzi svolala předsedkyně Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu, a to na základě žádosti 81 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou ve středu 13. března 2024.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom jakožto ověřovatele určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Toma Philippa. Táži se, zda má někdo nějaký jiný návrh? Takový návrh není. Čili přivolám ještě jednou kolegyně a kolegy z předsálí k hlasování.

Budeme hlasovat o určení ověřovatelů této 97. schůze, a sice navrzeni jsou poslanci Stanislav Berkovec a Tom Philipp.

Zahajuji hlasování o ověřovatelích této schůze. Táži se, kdo je pro? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je případně proti navrženým ověřovatelům?

V hlasování číslo 1 bylo přihláшено 130 poslanců a poslankyň, pro 128, proti 0. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 97. schůze Poslanecké sněmovny určili pány poslance Stanislava Berkovce a Toma Philippa.

Co se týče omluv z tohoto jednání, platí omluvy načtené na 96. schůzi a doplňuji je o dvě omluvy, které nyní přišly. Omlouvá se paní poslankyně Romana Fischerová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů a pan poslanec Ivan Jáč od 17 hodin z rodinných důvodů.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 97. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

A současně, nežli přistoupíme ke stanovení pořadu, tak před otevřením pořadu mám zde řadu přihlášek s přednostním právem, a aby se každý orientoval, načtu pořadí prvních několika z nich. Je tam přihlášen pan poslanec Jakub Michálek, předseda vlády Petr Fiala, pan ministr Vít Rakušan, pan ministr Marian Jurečka a další. Já nyní před otevřením pořadu tedy požádám ty, kteří jsou přihlášení s přednostním právem, v tom pořadí, jak jsem četla, o vystoupení.

Jenom konstatuji – objevila se tady faktická, již byla smazána – že ještě nejsme v rozpravě, jsme u řečníků přihlášených s přednostním právem před otevřením pořadu. A mám zde řadu asi 20 přihlášek. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova. (Poslanci hnutí

ANO umisťují na své lavice cedule s různými vyjádřeními výhrad proti vládě a odcházejí ze sálu.)

Poslanec Jakub Michálek: Vážené paní poslankyně...

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ještě požádám o chvíli strpení, než se uklidní hluk v sále. Rozumím tomu, že poslanci opouštějí sál.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené paní poslankyně, vážená vládo, vážení poslanci, vážení občané, dovoluji mi, abych vás dnes přivítal a zahájil dnešní představení bodu. Jsem připraven na to, že nás tady čeká konfrontace, dokonce se tady jasně někdo hlásí k teatrální politice, jak to tady vidím na čtvrtkách od hnutí ANO. Je jasné, že tady dneska bude určitá konfrontace, ale přece jenom já bych měl jednu prosbu. Nesešli jsme se tady dneska kvůli jednomu e-mailu, ale sešli jsme se tady kvůli věcem, které jsou daleko důležitější. A mě mrzí, že naše opozice to bere tímto způsobem, nebo minimálně hnutí ANO, protože kolegy z SPD tady vidím standardně, jsou na svých místech, že to bere tímto teatrálním způsobem a není pro ni bezpečnost natolik důležité téma, aby si poslechla to, co chce koalice, zástupce vlády probrat. Přece jenom si myslím, že bezpečnost je věc, která zajímá všechny naše občany bez ohledu na politickou příslušnost, že to jsou věci, které by měly jít do určité míry napříč, ale myslím si, že i od nás je docela solidní, že se nehodláme, nebo minimálně mluvím za sebe, točit na jednom e-mailu.

Začnu takovou rekapitulací, proč jsme se tady sešli. V roce 2014 tady naši předchůdci, někteří tady dnes sedí, určitě pro to taky hlasovali, jsme jako poslanci a poslankyně odmítli anexi Krymu. V roce 2021 jsme odsoudili útoky ve Vrběticích, kde GRU na příkaz Putinova režimu udělala sabotáž, při které zabila dva české občany. V roce 2022 jsme tady jako poslanci a poslankyně odsoudili napadení Ukrajiny, odsoudili jsme lživou rétoriku Putina a odsoudili jsme válečné zločiny v Buči, vyzvali jsme naopak k dodávkám materiálu a označili jsme současný ruský režim za teroristický. To nejsou věci, které bych si vymyslel, to jsou věci, které jsou v platných usneseních Poslanecké sněmovny.

Máme tady rok 2024 a bohužel bezpečnostní hrozba nezmizela, ta bezpečnostní hrozba je tady pořád. Jsme v situaci, která není lehká pro nikoho z nás, není lehká pro naše občany. Vnímáme i to, že třetina občanů má hlouběji do kapsy i kvůli válečné inflaci a tu inflaci postupně překonáváme, nyní konečně máme lepší vyhlídky, ale ten konflikt stále vypadá vlekle. A stále to naštěstí vypadá, že Ukrajina solidně drží. Současně nám vysílají jasné zprávy, že jim chybí zbraně. Současně máme v Evropě vlnu bezprecedentních výroků některých politiků, které nahrávají ruské propagandě, a my musíme stůj co stůj zabránit tomu, aby se tento provýchodní směr přesunul a rozhoupal i sem k nám do České republiky. Objevují se různé výzvy, abychom tlačili Ukrajinu k míru za podmínek, které nejsou s Ukrajinou domluvené a které jsou v podstatě pokračováním politiky appeasementu, politiky udobřování diktátorů, která nikdy nefungovala. Občas, a nemluvím jenom o České republice, bohužel mluvím i o výrocích na východ od nás, se objevuje zmatený mix různých prozápadních, prokremelských výroků, že se nemáme připravovat na bezpečnostní situace, že tady existuje nějaké jednoduché řešení, ukončení dodávek zbraní, které povede k míru, a dostává se nám tento zmatek i do diskuse. To je důvod, proč si to potřebujeme ujasňovat, proč potřebujeme mluvit o našich bezpečnostních zájmech, o naší bezpečnostní politice.

To, co v této situaci roku 2024 potřebujeme, jsem přesvědčen, jsou odhodlání a vytrvalost a taky jednotu, abychom dál mohli mít tu naději, že to dobře dopadne a že výsledkem bude bezpečnost České republiky a taky spravedlivý a trvalý mír na Ukrajině.

Tato schůze má dneska za mě pět cílů. Za prvé, abychom si uvědomili, že rozpínavost Putanova režimu stále zůstává bezpečnostní hrozbou číslo jedna. Připomeňme si naši geografii. Naše geografie je neúprosná. Ta bezpečnostní hrozba na východ od nás je každému zcela zřetelná. A vidíme, že Ukrajina má v té bezpečnostní geopolitické situaci rozhodující geografické postavení a že hranice Ukrajiny jsou pouze o něco více jak 200 kilometrů od hranic České republiky. A pokud by se stalo, že by Putin rozšířil svoji říši, svoje impérium, třeba v podobě režimu, který je dneska v Bělorusku, i do Ukrajiny, tak by to znamenalo, že v bezprostřední blízkosti našich hranic, několik set kilometrů od nás, bude regulérní velké území pod vlivem tohoto režimu, který se neštítel sáhnout i k válečným zločinům ve své expanzivní politice.

Druhý cíl dnešní schůze je potvrdit si to prozápadní směřování. Já jsem přesvědčen, že nakonec po tom, co skončí toto divadýlko, si sedneme a budeme mluvit o těch bezpečnostních zájmech vážně a že se nakonec shodneme i s velkou částí naší opozice, že prozápadní směřování je něco, včetně sjednoceného postupu ve věci Ukrajiny, na čem chceme vytrvat, a že se nechceme dostávat do poloh nějakého vypočítavého lavírování.

Třetí věc, na které chci, aby se dneska Poslanecká sněmovna shodla, a kterou chci, abychom prodiskutovali, je, abychom se vyvarovali těch scénářů, že ukončíme podporu Ukrajiny. Naopak si myslím, že bychom měli jako Poslanecká sněmovna po těch dvou letech opět říci, že jsme připraveni vytrvat, že jsme připraveni pokračovat v tom, co už fungovalo, a ve výsledku i třeba přezbrojit ty dodávky, které Putin dostává od různých spolupracujících totalitních režimů jako KLDŘ a podobně. Myslím si, že tady vyjadřuji i názor velké části našich obyvatel, že zbrojení není nic, co by bylo samo o sobě hezké, ale v dané situaci je to nejmenší zlo a že to je lepší než přepustit Putinovi tuto obrovskou část území, kterou by zneužil pouze k další expanzi, tak jako to udělal na Krymu.

Čtvrtý cíl dnešní schůze je zastat se našich vojáků, kteří také čelí různým útokům, politizovaným útokům, za to, že se snaží naši zemi připravit proti ruské hrozbě a proti všem bezpečnostním rizikům, kterým může čelit. Velká část naší veřejnosti se shoduje v tom, že nejlepší prevencí proti ruské hrozbě je být připraven. Máme povinnost, pokud chceme ochránit naše občany, abychom udělali maximum pro přípravu na různé bezpečnostní scénáře. A jsem rád, že naše armáda je v této věci aktivní, a neměla by čelit zpochybňování jenom kvůli tomu, že dělá, snaží se dělat svoji práci.

A za páté, a to je neméně důležité, je potřeba, abychom nenahrávali zahraniční propagandě, abychom nepodkopávali bezpečnostní zájmy České republiky, protože ve výsledku, pokud budeme šířit pohádky, kterými nás zásobuje ruská propaganda, tak to bude mít bezpečnostní dopad i na Českou republiku. Všechno, co řekneme v této oblasti, bude použito proti nám a bude to použito za velkého jásání různých putinovských propagandistů.

Jsem přesvědčen, že těchto pět bodů, které nejsou postaveny politicky, má podporu u valné většiny českých občanů. A jsem přesvědčen, že dnešní schůze může ukázat, že jako vláda i opozice dokážeme spolupracovat, dokážeme mluvit jednotně a dokážeme se shodnout na věcech, které jsou důležité pro bezpečnost bez ohledu na stranický dres.

Nyní tedy trochu podrobněji k té bezpečnostní situaci, k určitému úvodu, o kterém už jsem mluvil. Náš bezpečnostní zájem je velmi jasně artikulován bezpečnostní strategií, kterou schválila vláda České republiky. Podle bezpečnostní strategie je ta ruská hrozba, ta rozpínavost, která tady historicky byla, bezpečnostní hrozbou číslo jedna. A Česká republika naopak chce čelit této bezpečnostní hrozbě jednak kolektivní obranou a jednak vlastní přípravou na různé bezpečnostní scénáře, které mohou nastat. Věřím, že toto je věc, na které se shodujeme minimálně s valnou částí opozice.

Ta ruská rozpínavost bohužel není věc, která by se tady objevila v poslední době. Naopak Rusko – a je potřeba chápat určitou ruskou duši, jak byla dlouhou dobu stavěna na dobytvačné politice. Já jsem samozřejmě laik, nejsem historik, řeknu, že jsem to nezažil, čerpám z literatury, ale v době Ivana Hrozného v 16. století to bylo pregnantně vyjádřeno. Ivan Hrozný dal svému odpůrci Kurpskému poučení – cituji – že nejdůležitějším úkolem carovým je vychovávat svoje poddané nábožensky, aby lidé uznávali jediného, pravého trojjediného Boha a zejména Bohem jim daného cara. Takže to je ta výchova od 16. století, citováno podle knihy Tomáše Garrigua Masaryka Rusko a Evropa.

Ten absolutismus se zformoval podrobněji kolem roku 1721, kdy Petr Veliký přijal titul byzantského imperátora. Od této doby, od roku 1721, můžeme klidně mluvit o impériu a o zřetelně zformované doktríně ruského imperialismu. Samozřejmě to potom pokračovalo v dalších podobách carismu. Když se podíváme na knihu Hovory s TGM, tak tam píše o scénářích, jakými přistupovali ruští vládci právě v oblasti střední Evropy, kdy se zkrátka o ní zamýšleli jako o další oblasti, která může fungovat tak, že svěří střední Evropu jako nějaké další knížectví, tak jako to udělali v oblasti carského Ruska, a tímto způsobem zacházeli s územím, které bylo domovem našich předků.

Pochopitelně to pak pokračovalo i za Stalina, kdy Stalin měl po paktu Ribbentrop–Molotov svoji bezpečnostní doktrínu postavenou tak, že je potřeba východní Evropu dostat do sféry vlivu Sovětského svazu, jak o tom píše mnoho autorů, naposledy třeba ve své podrobné knize bývalý ministr zahraničí Kissinger.

Samozřejmě to, co je pro Čechy mimořádně citlivé, je rok 1968, kdy tu rozpínavost Ruska jsme viděli na invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa. A to je přesně ten okamžik, který si myslím, že je největším mementem, když přemýšlíme o tom, jaké bezpečnostní hrozby jsou tady pro Českou republiku. Ta ruská rozpínavost, to, co původně byl carismus, ruský imperialismus, nebo taky zjednodušeně řečeno ruský medvěd, který nás chce slupnout jako malinu, a když to nebude region střední Evropy, tak to bude třeba Pobaltí, naši spojenci.

Střih do dnešního dne. To, co dneska funguje v současném režimu za vlády Vladimira Putina, si myslím, že je možné označit Putinovým absolutismem. Ty prvky, na kterých stojí Putinův absolutistický režim, tak je v podstatě nová oligarchie, kde Putin převzal to špatné, co funguje na Západě, postavil si svoji luxusní miliardovou rezidenci se zlatým záchodem, soukromým divadlem ve stylu podnikatelského baroka, s vlastním kasinem, s toaletními stolky a s pohovkami za půl milionu. Nastavil vnitřní fungování svého režimu, že nepohodlné kritiky, jako byl Navalnyj, Magnitskij – Magnitskij upozornil na rozsáhlé korupční aféry, daňové a různé další podvody, které slouží k vazbám na financování vládnoucí ruské třídy – tak tito dva lidé byli zavražděni. Samozřejmě si všichni pamatujeme kauzu novičoku a aféru pokusu o zavraždění pana Skripala.

Třetím pilířem toho ruského absolutistického vládnutí, kromě různého zastrašování, vražd, neustálého vypadávání z oken, je propaganda, kdy na začátku se tvrdilo, že Ukrajinu je potřeba denacifikovat, kdy byly vydávány různé lži o tom, že jsou to vlastně vojáci, kteří nejsou vojáci Ruské federace, kteří působí na částech území Ukrajiny, aby se následně ukázalo, že to byla pouze zástěrka pro důvěřivce, která vedla k nijak nezakrývané invazi spojené s válečnými zločiny.

V roce 2014 tady proběhl výbuch organizovaný GRU ve Vrbětčích a potom, co jsme se ohradili proti tomu, že Putinovi agenti z GRU zabili dva české občany na českém území, tak jsme byli jako Česká republika v roce 2021 zařazeni na seznam nepřátelských států společně se Spojenými státy americkými, jediné dvě země. Nakonec naše intuice byla celkem správná, dostali jsme se do dobrého klubu, neboť ten seznam byl v roce 2022 rozšířen na 48 zemí potom, co země zpřísnily sankce proti Rusku po ruské invazi. Nyní jsou na tom seznamu nepřátelských zemí všechny členské státy G7 a všech 27 členských států Evropské unie.

Samozřejmě se můžeme opřít i o informace, které nám poskytují naše tajné služby, protože třeba Bezpečnostní informační služba označila, a dělá to tak dlouhodobě, bezpečnostní hrozbu z Ruské federace ve své výroční zprávě za rok 2022 za největší bezpečnostní hrozbu pro Českou republiku. Čili naším bezpečnostním zájmem, tak jak se to ukazuje, a získáváme pro to masivní podporu spojenců, je zejména ubránit Evropu před tou putinovskou rozpínavostí. To je věc, ze které opravdu lavírovat nemůžeme. A i ti, kteří byli na začátku zdrženlivější, například Emmanuel Macron, tak už také mění svoji politiku, která původně byla postavena na tom, že tam jezdí a snaží se s Putinem mluvit u těch dlouhých stolů, tak si uvědomil, že to je cesta, která nikam nevede, a nechtějí skončit jako jejich historičtí předchůdci, jako Daladier nebo vichistický režim, takže současné francouzské Národní shromáždění už také odhlasovalo pokračování v pomoci Kyjevu. Takže koalice těch států, které jsou připraveny vytrvat a bránit své bezpečnostní zájmy, je masivní, je napříč celým NATO. A jsem přesvědčen, že v současné situaci je opravdu nejlepší strategií se snažit vytrvat, a pokud nás Ukrajinci upozorňují na to, že jim dochází munice, tak v tom být aktivní. A já si velmi vážím naší vlády, že tuto aktivitu projevila, že získala stovky tisíc kusů munice, tak aby dokázala Ukrajině pomoci s její obranou. Jsem přesvědčen, že do budoucna ten vliv NATO ještě poroste, že Evropa, jak se semkla, tak se Putin přepočítal, že Ukrajina se statečně drží a bojuje. Sice jsme to nechtěli, ale je to bohužel nejmenší zlo, které vede k tomu, že nakonec můžeme úspěšně obhájit naše bezpečnostní zájmy.

To, co je důležité, je, abychom v této věci zůstali skutečně jednotní a pevní. Přeje si to od nás drtivá část našich voličů, a i když někteří lidé, a tady může zaznít milion různých námitek, co se třeba nepovedlo, tak v těch bezpečnostních zájmech a zahraniční politice je vláda velmi úspěšná a myslím si, že to je nezpochybnitelné. A i z těch průzkumů, které neustále vidíme, i z ohlasu mezi občany vyplývá, že to je věc, ve které by si přáli, abychom pokračovali, a ve které si přejí, aby nás i podpořila opozice, abychom navenek zůstali v této věci jednotní, protože bezpečnost není věc, ve které bychom mohli dělat kompromisy.

Jsou tady samozřejmě různá nebezpečí, a když jsem mluvil o tom Macronovi, tak v podstatě tam se jasně ukazuje, že i ti lídři Evropské unie pochopili, že slabost v oblasti bezpečnosti není cesta. Slabá politika ruské imperátory a gubernátory nezajímá. Drtivá část zemí to pochopila, ale samozřejmě může nastat situace, že někteří politici v tomto budou, když to řeknu trochu s nadsázkou, měkkýši, že přijmou různé chameleonské strategie, že budou různým vypočítavým způsobem vymýšlet, jestli se tady zavděčí tomu, tam se zavděčí tomuto, jestli by ten tlak nemohli využít na nějaké vydírání v rámci Evropské unie, jestli by nemohli dostat něco zase levnějšího výhodou od agresora. Ale pochopil to Macron a myslím si, že to začínají chápat i všichni politici, že to lavírování není cestou a že bychom se měli i v rámci celé Evropy, i v rámci jednotlivých států, které Evropu tvoří, ozvat proti tomu, když někteří v té vypočítavé politice, v těch výročích, které rozeštvávají Evropu, mezi sebou překračují elementární hranice, jako byly některé poslední výroky slovenského premiéra.

Už jednou se nám povedla strategie v rámci takzvané Reaganovy doktríny. Dlouhou dobu jsme tady měli studenou válku, nikdo, nebo v podstatě byly různé názory, jakým způsobem to řešit, jestli máme úžeji spolupracovat s Východem, jestli máme provozovat Ostpolitik, nebo jestli se naopak máme širěji vymezit a jednoznačně postavit proti tomu, co se děje v Sovětském svazu, a proti tendencím, které ohrožují naši bezpečnost. Tehdy se zvolila Reaganova doktrína, kde Reagan otevřeně pojmenoval tu hrozbu, pojmenoval Sovětský svaz jako říši zla a zvolil tu strategii přezbrojení Sovětského svazu, která vytvořila ve výsledku i obrovský ekonomický tlak, který Sovětský svaz neustál, a díky tomu se vnitřně zhroutil. Každopádně i tehdy bylo důležité, že státy stály při sobě, ty demokratické, liberální, a byť zbrojení samo o sobě může být problematické, tak v tomto případě se ukázalo jako nejlepším a funkčním scénářem. A i v této věci se domnívám, že jedinou cestou je vytrvat a že potřebujeme dodávat větší dodávky Ukrajině, tak aby se dokázala ubránit, než Putin, který se dneska musí spoléhat na Kim Čong-una a jeho dodávky z KLDR. Máme silnou ekonomiku v Evropě i v dalších státech NATO, máme tady zbrojní průmysl a jsme schopni zapojit další

kapacity do naší budoucí obrany a přejít na režim, v rámci kterého budeme vykrývat i část nové výroby tak, abychom dokázali Ukrajinu bránit po tu dobu, dokud se nepodaří dosáhnout spravedlivého a férového míru. A ten mír, ke kterému směřujeme, není ruský mír. Je to mír, který musí být vytvořen s podílem Ukrajiny, v koordinaci s ní. Ne tak, že budeme tlačit na ně a zneužívat nějaké situace, kdy je Ukrajina zrovna zranitelná kvůli situaci na frontě, ale musíme skutečně rozhodovat tak, aby se na tom Ukrajina podílela. Nemůžeme dospět do situace, kdy budeme rozhodovat o Ukrajině bez zapojení Ukrajiny, zejména my, Češi, kteří máme historickou zkušenost s mnichovským diktátem, s vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968. Nemůžeme dopustit, aby se tato historická chyba v Evropě opakovala.

Pojďme si ještě popsat, jak funguje ta podivná proputinovská koalice, která má svoje tvrdé jádro širitelů různých báchovek, propagandy, ideologických tvrzení, která obhajují zmateně jednou na jednu stranu, jednou na druhou stranu, co zrovna Rusko dělá nebo nedělá a jak fungují ti propagátoři, kteří jsou na to nabalení. V jádru jsou samozřejmě ti různí vypouštěči zmatek, ty hlásné trouby, jako je paní Zacharovová, kteří vypouštějí zmatek s jediným cílem, aby oslabili naši obranyschopnost, aby vystrašili naše lidi, abychom přestali normálně přemýšlet o tom, co je logické a prospěšné pro Českou republiku, abychom se jich zalekli. Ale my se jich samozřejmě bát nechceme a nemusíme, protože jsme součástí silného celku a akceschopného celku.

To, co vypouští paní Zacharovová, jen si to připomeňme: chtěli jednat o míru, pak zase nechtěli jednat o míru; mají na Krymu vojáky, neměli na Krymu vojáky; požadují svoji bezpečnost, kterou zajišťují tím, že vyvraždí pokojně žijící lidi; za válku může Západ a tak dále. To je celá řada těch různých nástrojů válečné propagandy, které mají za cíl oslabit akceschopnost naší země. Na to jsou samozřejmě nasáčkovaní lidé, kteří jsou hmotně zainteresovaní na ruském režimu. To tvoří jádro té hlásné trouby a Putinových věrných. To jsou ti různí kolaboranti, lidé, kteří jsou placeni rozvědkou GRU a kteří jsou třeba různí oligarchové s vazbami na ten režim, že dostávají různé ekonomické výhody vyplývající z širokého nerostného bohatství, kterým disponuje Ruská federace.

Důležité je říci, že ti lidé, kteří šíří příběhy ruské propagandy, často nejsou právě tito placení nebo součástí establishmentu v Putinově říši, ale že jsou to užiteční pomocníci, pro které je to třeba způsob realizace, způsob toho, jak být zajímavý, způsob toho, jak zaujmout, jak se předvést před svými kamarády, a tak dále. Jsou to často lidé, kteří jinak jsou normální občané, není na nich nic zvláštního, jsou to lidé mezi námi. Není to tak, že by všichni tito lidé byli placeni z Ruska. To je úplný nesmysl. A ukazují to i zprávy bezpečnostních služeb, které na to upozorňují.

Ta alternativa, kterou představuje Putinův režim, je samozřejmě zřejmá každému, kdo se podívá, jak fungují režimy, jak funguje Ruská federace dneska nebo jak fungují různé režimy, které koketují s podporou Putina režimu. V podstatě je to postavené na oligarchické, v uvozovkách, demokracii, ale spíše to lze nazvat něčím jako polomafiánský režim, kde vládnoucí jádro je prorostlé s různými oligarchickými strukturami, které žijí z fungování státu. Samozřejmě to staví na oligarchii, na nacionalismu, na snahách o izolaci toho státu a na určitou samovládu, že v podstatě jakákoliv mezinárodní spolupráce napříč osvědčenými organizacemi, jako je třeba Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, kontrola voleb, tak aby probíhaly regulérně ve všech státech, jako to historicky bylo, tak to je najednou vnímáno ze strany těchto režimů jako hrozba. Bohužel je tam samozřejmě i propojení s nějakými extrémními náboženskými proudy a tímto způsobem se prostě tvoří nová koalice v rámci těch oligarchických režimů. A toto vede k tomu, že je zformováno jádro té putinovské fronty.

Jsem přesvědčen, že kdokoliv z nás, kteří se účastníme politiky v České republice, nemá s tímto putinovským jádrem nic společného tady v Poslanecké sněmovně. To chci jasně říct a svým způsobem se i zastat některých kolegů v opozici, kteří jsou vykreslováni jako agenti.

To už jde skutečně za hranu tím opačným způsobem a nemělo by to být, pokud tam nejsou konkrétní důkazy.

To, co je ovšem na další diskusi a o čem je velmi důležité mluvit, je pomezí Putinovy fronty. To jsou ty různé struktury, které se nabalují na toto mocenské jádro dnešního Putina režimu. Jsou to ti různí političtí chameleoni, to znamená politici v menších státech, kteří si nechťejí dělat moc nepřátele, tak se snaží říci každému to, co chce slyšet. V Evropské unii řeknou to, co chce slyšet Evropská unie, proruským strukturám řeknou to, co chtějí slyšet proruské struktury. A tímto způsobem v tom kličkují. Jsou to různí vábitelé hlasů, kteří potřebují oslovit i extrémní část populace, těch pět procent, aby si vylepšili své volební výsledky. A jsou to samozřejmě i různí vypočítavci, politici, kteří spoléhají na to, že koketování s putinovským režimem jim třeba pomůže k nějakému okamžitému úspěchu v domácí politice, že jim třeba pomůže při vyjednávání v Evropské unii, protože konečně budou mít páky, kterými můžou tlačit na všechny ostatní evropské státy a vydírat je. Takže to je to pomezí Putinovy fronty, ti, kteří se zmateně motají kolem toho jádra putinovského režimu, nejsou s ním přímo propojeni, ale i tak kličkují a využívají toho, že by to pro ně mohlo být zajímavé, nebo třeba sázejí na to, že Ukrajina padne. Ale to je podle mě krátkozraká strategie, protože pokud by Ukrajina padla, tak ruský medvěd zamete tímto způsobem i s těmi vypočítavci, jakmile to jenom bude v jeho moci.

Kolem toho se samozřejmě motá i obrovské množství různých užitečných pomocníků, kteří to sdílejí, o tom už jsem mluvil, a je to obrovské riziko pro Českou republiku a pro českou bezpečnost, pokud někteří třeba bývalí nebo i současní politici vydávají výroky, které jsou následně využity ruskou propagandou k tomu, aby tam vystupovali čeští politici jako hvězdy, kteří se v podstatě zastávají Putina, ospravedlňují jeho příběhy a tak dále. Proto je tak důležité upozorňovat na tu hranici, kde končí politická kritika a začíná v podstatě podporování nepřátelského režimu, který usiluje o narušení bezpečnosti České republiky.

Já tady mám připravený jeden citát, který řekla eurokomisařka Věra Jourová, nominovaná za ANO: „Každý, kdo se snaží oslabit pomoc Ukrajině i třeba prohlášeními, tak v zásadě napomáhá Kremlu. Každý, kdo šíří ruskou propagandu například tím, že říká, že Ukrajinci začali válku, tak to vlastně znamená, že zrazuje své spojence v Evropské unii,“ řekla Věra Jourová, která je komisařkou pro hodnoty a transparentnost. Mě mrzí, že tolik jejích kolegů ze stejné politické strany, když tady teď čtu a připomínám její citát, není ochotno si tato slova ani vyslechnout. Dále uvedla: „Naše základní pravidla, což jsou základní smlouvy, nepočítala s tímto typem zrady základních zájmů Evropské unie a evropských občanů.“ Takže toto jsou slova eurokomisařky Věry Jourové, nominované za ANO.

Samozřejmě to pomezí Putinovy fronty zneužívá různé pohádky, které donekonečna vypráví a kterými nás zásobuje. Z těch oblíbených ruských pohádek je to iluze toho, že Česká republika zůstane neutrálním státem v takovémto mocenském uspořádání. Tak když se podíváme na mapu, tak tady máme z neutrálních států v podstatě Irsko, Švýcarsko a Rakousko. Švýcarsko to má mnoho století, Rakousko to má v rámci nějakých diskusí po druhé světové válce jako kompromis, který vznikl. Ale představa, že Česká republika najednou se stane neutrální zemí uprostřed NATO a že nám to zajistí nějakou bezpečnost, to je úplný nesmysl. Vždyť naopak ty státy, které doteď byly neutrální, tak naopak teď dělají maximum pro to, že se urychleně dostaly do NATO. A naštěstí se to úspěšně daří.

Ta druhá pohádka, nebo iluze, je ta pohádka o ruském míru, který v podstatě, tak jak vyplývá z návrhu mírových smluv, znamená totéž co kapitulace. Znamená to, že ruský vlk se snaží nakrmit důvěřivá kůzlátka, a znamená to, že z Ukrajiny by se stal podobný režim, jako byl protektorát Čechy a Morava nebo jako byl režim ve Vichy. V podstatě by to znamenalo opakování Mnichova a politiku o nás bez nás. Problém je, že tato politika nefunguje ani z toho mocenského pohledu, jak nás učí dějiny. Je to politika appeasementu, ve které Putin je agresor, a inspiroval se na Krymu přesně tím, co udělal Hitler se Sudety. A bohužel odpověď mezinárodního společenství byla velmi zdrženlivá. Ale naštěstí jsme se poučili a stejně jako to

bylo s Československem, tak ty další útoky se už nesetkaly se lhostejností, ale naopak se snahou tomu čelit.

Takže stejně jako tehdy bohužel z této agrese vznikla válka, stejně jako tehdy se ukazuje, že ti politici, jako byli Chamberlain, Daladier, kteří počítali s tím, že nějakým způsobem možná získají čas, nebo možná, že to bude fungovat, že přinesou mír pro naše časy, tak se ukázalo, že to nefunguje. Dlužno tedy aspoň dodat ve prospěch Chamberlaina, že on se potom přidal do Churchillovy vlády, do jeho kabinetu, a byl tam velmi nápomocen tomu, aby Velká Británie úspěšně zvládla válku. Bohužel to celé spočívá v tom, že lidé jsou náchylní věřit podle hesla „přání otcem myšlenky“. Když si vzpomeneme jenom na toho Chamberlaina, tak on, když se vrátil z jednání s Hitlerem do Velké Británie, tak těch 14 kilometrů do Buckinghamského paláce jel hodinu a půl a všichni lidé ho tehdy vítali. Vítali ho díky tomu, že vyjednal ten mír. Ale to, co se historicky ukázalo, že byl krok, který nebyl správný, nebo krok, který byl minimálně výrazně stranou, když ne na opačnou stranu.

To, kam vede ruský mír nebo appeasement, se učí i v našich školách. Ostatně když jsem se díval na to, jak vypadají školní vzdělávací plány třeba v Hradci Králové, tak základní škola v Hradci Králové vysvětluje tu politiku appeasementu v deváté třídě. Uvádí se tam příčiny, proč to nefunguje, vysvětlují se ty pojmy nacionalistických režimů a popisuje se politika udobřování a její konkrétní výsledky. Takže není to žádná raketová věda. Každý, kdo absolvoval českou základní školu, by měl mít povědomí o tom, že appeasement nefunguje a že vede pouze ke zhoršení té bezpečnostní situace. A Češi jsou ti, kteří to vědí nejlépe.

Poslední z těch legračních pohádek, které neustále slýcháme, je strašení, že do války půjdou děti. Tak to už je úplně nepochopitelný vrchol. Vždyť je to přece úplně naopak. Do války nechodí děti. Do války chodí dospělí, tak aby jejich děti byly v bezpečí. A to je to, co se děje na Ukrajině, kde stateční Ukrajinci se brání a brání svoje rodiny, brání svoje rodiče, kteří se nemůžou bránit, brání svoje děti, kteří se bránit nemohou. A těmto lidem chceme pomáhat.

No a do toho pomezí nebo koketování s tou putinovskou frontou nepochybně patří i populismus. Jak už jsem uvedl, v oblasti bezpečnosti nelze rozhodovat populisticky podle okamžitých nálad tak, aby to vedlo k appeasementu, aby to vedlo ke krátkodobému potlesku, že zajistíme mír pro naše časy. Nelze uhýbat, nelze váhat. Bezpečnost je jenom jedna a ten, kdo je slabý v oblasti bezpečnosti, tak tomu se to neuvěřitelně vrátí. Populismus staví samozřejmě na různých názorových veletecích, takže nemá smysl do tohohle vůbec zabředávat, protože populistická politika skutečně v oblasti bezpečnosti je strašně těžko pochopitelná. Jeden den se tvrdí jedna věc, druhý den se tvrdí úplný opak. A já nechci vůbec zabředávat do toho, aby se v tom člověk vyznal, protože to je neuvěřitelně zmatené. A politika se v oblasti bezpečnosti a zahraničních vztahů prostě takto řídit nedá. Nejde měnit postoj podle toho, abychom se zavděčili podle toho, že někam fouká vítr.

Součástí toho populismu bohužel v současném podání jsou i útoky na lidi, kteří hájí bezpečnostní zájmy naší země. Jednak jsou to útoky, které slýcháme vůči vojákům, že chtějí představitelé naší armády vystrašit občany. Jsou to útoky, které jsme viděli i na ministra zahraničí Jana Lipavského, který se dlouhodobě a principiálně věnuje zahraniční politice a který byl jeden z prvních ještě předtím, než válka začala, kdo navštívil Ukrajinu v době, kdy eskalovalo napětí, abychom zjistili situaci přímo na místě. Jsem přesvědčen, že tím správným směrem, a doufám, že to bude i výstupem z dnešní schůze, bude principiální hodnotová politika, to, že budeme pokračovat ve směru, který jsme nastolili ať už za Tomáše Garrigua Masaryka, nebo za Václava Havla. A že pokud uvidíme porušování mezinárodního práva, které se týká naší bezpečnosti, a je jedno, o koho jde, tak budeme hájit ten princip návratu do situace podle mezinárodního řádu. A že se budeme zastávat, tak jak je to jenom možné v našich podmínkách, těch, jejichž suverenita je zasažena, těch, jejichž území je okupováno, tak jako je dneska okupováno území Ukrajiny. Nechceme, aby se to během několika let zvrhlo v to, že pak bude okupováno Česko, Slovensko, Pobaltí. Nechceme žádnou další okupaci nikde. A myslím si, že ten směr, který jsme zvolili a který se potvrzuje i tou úzkou spoluprací,

pokud jde o návštěvu Bílého domu, pokud jde o výborné vztahy a návštěvu pana prezidenta Clintona, s jehož přičiněním se nám podařilo utužit vazby napříč Atlantikem, ať už to ukazuje i naše iniciativa v oblasti munice, tak jdeme správným směrem. Jdeme směrem té principiální hodnotové politiky. Jdeme směrem, který jsme viděli třeba na návrhu ministra zahraničí Jana Lipavského, když byl ještě poslanec, a dalších kolegů, kdy se podařilo dostat do zákona, že Dukovany nebude stavět Rosatom, aby nedostal takto důležitou zakázku, která má bezpečnostní rozměr, aby ji nedostal stát, který vůči nám je bezpečnostní hrozbou.

Já se nyní chýlím k závěru. Chtěl jsem uvést, že koalice připravuje návrh usnesení, který jsme také nasdíleli našim kolegům v opozici, který představuje hlavní směry bezpečnostní a zahraniční politiky ve vztahu k té největší hrozbě, k Ukrajině.

Je to za prvé pojmenování těch hrozeb a našich bezpečnostních zájmů. Je to odhodlání pokračovat v podpoře – přezbrojit ten ruský režim. Ochota zastat se našich vojáků a toho, že příprava je nejlepší prevence eskalace jakéhokoli vojenského konfliktu, a toho, což souvisí i s tím původním e-mailem, který byl spouštěčem dnešní mimořádné schůze, že nechceme nahrávat nepřátelské propagandě, že nechceme podkopávat naši zahraniční a bezpečnostní politiku a že nechceme, aby se výroky aktérů ať už v politice, nebo mimo politiku využívaly putinovskou propagandou. Mně je jasné, že tím, že schválíme nějaké usnesení, tím samozřejmě nikomu nezabráníme, každý si nese zodpovědnost sám za sebe a je to jeho vizitkou. Ale jsem přesvědčen, že jako Poslanecká sněmovna, jako zástupci občanů máme projevít odhodlání jasně pojmenovat, že toto je způsob, který je nepřijatelný a který podkopává ve výsledku i bezpečnostní zájmy. Toto jsou věci, v kterých může vláda a opozice spolupracovat. Věci, kde můžeme ukázat, že dokážeme mluvit jednotně, a věci, které mají oporu u většiny českých občanů.

Čili já bych chtěl poprosit i kolegy v koalici, kolegy v opozici, abychom během průběhu schůze jednali o návrhu usnesení k bezpečnostním otázkám, který budeme moci všichni podpořit. A závěrem bych chtěl navrhnout, možná po určité krátké přestávce třeba dvou minut, abychom projednali procedurální podmínky dnešního jednání tak, abychom jednali i hlasovali procedurálně i meritorně po 21. a 24. hodině, tak abychom během dneška dokázali minimálně odsouhlasit program jednání. Vzhledem k tomu, že se nebavíme o návrhu zákona, tak není potřeba mluvit o návrhu na jednání po 19. hodině.

Děkuji za možnost to zde představit. Děkuji za trpělivost. Těším se na nadcházející diskusi. A doufám, že během ní nebudeme zapomínat, že tato schůze není jenom o tom, abychom si vyříkali různé politické neshody, ale že je primárně o tématu, a mělo by to být na pozadí celé schůze, tématu bezpečnosti, kde by skutečně měla být shoda napříč celou koalicí a velkou částí opozice. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo, zaznamenala jsem tedy váš procedurální návrh, abychom jednali a hlasovali procedurálně i meritorně po 19., 21. a 24. hodině. O tomto návrhu budeme hlasovat. Ještě než začneme s hlasováním, všechny vás odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Počkáme, než se ustálí počet přihlášených. Já mezitím přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Adámková od 18.30 do 20.30 z pracovních důvodů a paní poslankyně Mračková Vildumetzová od 15.30 do 20 hodin z rodinných důvodů.

Ještě jednou vás poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Zopakují návrh pana předsedy Michálka. Budeme hlasovat o tom, abychom jednali a hlasovali procedurálně i meritorně po 19., 21. a 24. hodině. Počet přihlášených se nám ustálil.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 81 poslanců a poslankyň, pro 66, proti 7. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme pokračovat s přednostními právy. Na řadě je pan premiér Petr Fiala. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, důvod, proč jsme svolali a proč se zde scházíme na této mimořádné schůzi, je zřejmý. I když podle tiskové konference, kterou mělo hnutí ANO, tak je také zřejmé, že to chtějí zase otočit a proměnit tuto schůzi v nějakého Antifialu a odvést pozornost od vlastních problémů, ale to nás skutečně nepřekvapuje. Ano, důvod je zřejmý. Nicméně to, že jsme na základě výroků Andreje Babiše tuto schůzi skutečně svolali, to samozřejmě není, právě naopak. My tady hodiny a hodiny zde v Poslanecké sněmovně posloucháme výlevy nenávisti, osobních urážek, nekritické sebechvály, proud podivných asociací, který má s politickou diskusí jen málo co společného. Z úcty k instituci parlamentu a s ohledem na politickou kulturu to zpravidla přecházíme mlčky nebo jen s krátkým věcným komentářem. Proč to snášíme, je jasné. Chceme se věnovat parlamentní práci, diskusi nad konkrétními zákony a ne neustálým vyvracením lží a vyrovnáváním se s osobními útoky. Někdy ale, jak se říká, pohár přeteče. Mail, který se týkal ministra zahraničí, byl jen tou poslední pověstnou kapkou, která ale naplno připomenula způsob politického boje, uvažování a používané metody Andreje Babiše. A to je chvíle, kdy je potřeba promluvit a kdy je potřeba věci jasně pojmenovat, a to je také smysl této mimořádné schůze. Ano, věci pravdivě pojmenovat. Pravda je někdy nepříjemná, ale pravda osvobozuje. A já ve svém vystoupení pojmenuji věci tak, jak jsou.

Poslanci hnutí ANO nemají odvalu si to alespoň jednou poslechnout. Alespoň jednou. Ale i to o něčem vypovídá. Nevím, co nám tímto chtěli říct. Doufám, že ne to, že je jedno, jestli tu sedí oni nebo tu za sebe nechali nějakou cedulku. Já se na ně ale nezlobím... (Smích a potlesk koaličních poslanců.) Nezlobím se na ně. Člověk nemůže vědět, zda jejich šéf taky na ně nemá nějakou složku, a to by bylo určitě pro ně nepříjemné. Já zde ale o složkách moc mluvit nebudu, nebudu zde ani mluvit o nepřekročitelných hranicích ve veřejném životě, o soukromí, o dětech, o otázkách dobrého vkusu a dobrého vychování. To jsou věci, které člověku buďto dojdou, třeba za pomoci druhých, nebo ne, a pak mu vlastně není pomoci.

O čem tu však mluvit budu a musím, jsou vážné problémy Andreje Babiše. Problémy, které ovlivňují náš veřejný prostor, ohrožují zájmy České republiky a také oslabují naši bezpečnost. Zajištění bezpečnosti vnitřní i vnější je tou nejdůležitější funkcí státu. Je tak zásadní, že bývalo zvykem, že v těchto věcech opozice s vládou spolupracovaly. Dnes jsme v situaci, že opozice v tématu bezpečnosti nejenom odmítá spolupracovat, ale cíleně podkopává kroky vlády, které k zajišťování bezpečnosti našich občanů vedou. A to už není klasická politická bitva, to je tady novinka v České republice a je to hazardování s budoucností naší země.

Tuto mimořádnou schůzi jsme svolali především proto, že věříme, že je potřeba otevřeně mluvit o trvalém podkopávání západního ukotvení České republiky, kterého se předseda opozičního hnutí ANO dopouští. Proto jsme tady. A musíme se ptát, co všechno je ve světě Andreje Babiše normální. Co je tam ještě normální a co to znamená pro občany České republiky. Osobní útoky na politické soupeře a extrémní extremistická rétorika, kterou

si zvláště v poslední době předseda opozice zvykl používat, totiž reálně ohrožují postavení naší země a důvěryhodnost České republiky. Než vysvětlím jak, tak tu chci pro kontext připomenout, jak se u nás vládlo do roku 2021, protože si myslím, že to je pro obsah dnešní schůze docela důležité.

Vzpomeňme si, jak ještě nedávno Česká republika navenek působila nesrozumitelně, jako země, která nevěděla, co se se sebou. Vláda pod kontrolou hnutí ANO neměla žádnou skutečnou strategii, jak uspět ve světě, měla jenom marketingové sny. Netrápily ji ani nedostatečné investice, ani rekordní deficit veřejných financí, který se na konci vládnutí Andreje Babiše dostal na nejvyšší hodnotu za 20 let, v poměru k HDP téměř na 6 %. Nadměrné výdaje státu přitom nešly na investice nebo cílenou pomoc občanům a firmám, ale hlavně k nakupování voličů. Všechny tyto peníze nejenom že nebyly dobře využity, ale také následně pomohly roztočit inflační spirálu, s níž jsme se donedávna potýkali, takže nám vlastně uškodily několikrát za sebou.

Vláda Andreje Babiše roztržitě kývala na všechno, co si schopnější vlády domluvily v evropských institucích, a nesnažila se vyjednat nic – a také nic nevyjednala – výhodného, skutečně výhodného pro Českou republiku, jako v případě Green Dealu, který Andrej Babiš podle svých slov celou noc vytrvale vetoval, až si výjimku vyjednalo pouze Polsko.

Vláda nedokázala využít ani ekonomickou konjunkturu, takže zemi nepřipravila na horší časy, které prostě zákonitě někdy musely přijít. Rozpočty rezortů se sice zvyšovaly, ale neproměnily se v konkrétní výsledky. Dobře jsme to viděli na dlouhodobě zanedbávaném vzdělávání, kam sice proudily peníze, ano, to je potřeba říct, ale gramotnost našich žáků se nezlepšila, což potvrdily i mezinárodní testy PISA.

Nebo jsme to viděli na ostudném stavu dálnic a železnic, což je opět oblast, kterou nyní dává dohromady naše vláda. Jenom připomínám, že hnutí ANO mělo ministra dopravy, respektive celou řadu ministrů dopravy, osm let. To je doba, za kterou se dá mnoho projektů dokončit, i kdyby se předtím na nic ani nesáhlo – což však nebyla pravda – ale hnutí ANO tuto šanci nevyužilo. Za vlády Bohuslava Sobotky ministr dopravy za hnutí ANO otevíral průměrně 16 kilometrů dálnic ročně, jak uvádí zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu. Následující vláda Andreje Babiše se chlubila otevřením 200 kilometrů dálnic, ale počítala do toho kuriózně i rekonstrukcí D1, což samozřejmě žádná nová dálnice nebyla. V programovém prohlášení slibovala rozestavění 180 kilometrů nových úseků, přitom v roce 2018 zahájila výstavbu 33 kilometrů, v roce 2019 40 kilometrů, v roce 2020 14 kilometrů, v roce 2021 54 kilometrů – tedy 140 kilometrů za celé funkční období. Srovnejte to prosím s výsledky naší vlády. Dálniční síť se jenom letos prodlouží o 118 kilometrů. Aktuálně je rozestavěno 184 kilometrů.

Ano, nepopírám to, samozřejmě navazujeme na to, co se minulé vládě nakonec alespoň trochu podařilo, ale zároveň jsme to všechno konečně podstatně zrychlili, takže opět jenom letos zahájíme stavby na dalších 117 kilometrech. Během jediného roku se přibližujeme k tomu, na co předchozí vláda potřebovala celá léta. Je to díky změně fungování rezortu dopravy a také díky rekordním investicím. Do dopravy jde už druhý rok přes 150 miliard korun. Využíváme i financování z Evropské investiční banky, což je mimochodem levnější než prostřednictvím státních dluhopisů. Pokračujeme také v přípravě PPP projektů nejenom na dálnicích, ale také na železnicích.

Dámy a pánové, vlastně v tom není nic extra sofistikovaného. Ministr dopravy se věnuje řízení rezortu a nemusí zmateně pobíhat z jednoho ministerstva na druhé, aby dohromady nezvládal vlastně nic, jako tomu bylo za Karla Havlíčka. Výsledky nevýsledky vidíme dosud. Zmatená vláda Andreje Babiše byla věrným odrazem svého předsedy. Stačilo jí, že se daří holdingu, vše ostatní šlo mimo ni. Tento stav je o to víc zarážející, když se vrátíme ještě o několik let zpátky a vzpomeneme si na politické sliby Andreje Babiše z počátku jeho politické kariéry, či dokonce na programové prohlášení jeho vlády z roku 2018. Co že to

všechno bylo za ty sliby? Dálnice, dálnice, dálnice, stadiony, rychlovlak, Digitální Česko, výstavba nových bloků pro jaderné elektrárny, moderní školství a třeba i taková penzijní reforma. Nakonec z toho nebylo nic.

Babišova vláda nenašla odvahu nebo ani vůli se do něčeho pozitivního pustit, tak reformy zbyly až na naši vládu. Opět tady mohu připomenout tendr na jaderné bloky, který konečně běží díky nám. Důchodovou reformu jsme konečně spustili my, ale to několikaleté zdržení všechny tyto kroky samozřejmě prodražilo. Ty ztracené roky, roky bez investic, modernizací a reforem, tyto ztracené roky nám už nikdo nevrátí.

Já si ale myslím, že tato lhůstovost, nečinnost, neschopnost nebyla nakonec největším problémem Babišovy vlády. Tím největším problémem bylo zacházení s politickou kulturou, s naší demokracií. Vzpomeňme si na pošlapávání ústavy, kterého se tehdejší předseda vlády dopouštěl. Vzpomeňte si, jak se spolu s prezidentem republiky Milošem Zemanem neustále pokoušeli měnit tvář této země, ale ne ji měnit k lepšímu. Vzpomeňte si, jak je netrápilo nejdelší vládnutí bez důvěry v historii Česka, které trvalo téměř devět měsíců, navíc v čele s tehdy trestně stíhaným premiérem. Toto opravdu nebylo normální a posouvalo nás to o stovky kilometrů na východ.

O další stovky kilometrů nás posunulo otevřené vládnutí Andreje Babiše s podporou komunistické strany. Vláda ANO a ČSSD od samého počátku závisela na KSČM. Na titulní straně deníku Mladá fronta DNES se po uzavření dohody o toleranci objevila citace z rozhovoru, v němž Andrej Babiš 29 let po listopadu 1989 prohlásil: KSČM je demokratická strana. Když tehdejší předseda vlády zjistil, že mu hlasovací stroj ANO, SPD a KSČM funguje lépe než jeho formální koalice s ČSSD, prostě do něj přesedl a neohlížel se zpět.

Důsledky byly vážné a nezapomínejme na to. Česko postupně ovládl kartel propojující ekonomickou, mediální a politickou moc. Zájmy firem spojených s předsedou vlády se začaly vydávat za zájmy obecné. Možná proto si Babišovy firmy v letech jeho vlády extrémně polepšily, pokud jde především o zemědělské a potravinářské dotace.

Před nástupem Andreje Babiše do politiky získával koncern Agrofert na dotacích řádově stovky milionů korun, třeba v roce 2010 to bylo 550 milionů. Od té doby, co Andrej Babiš vstoupil do politiky, tento objem každoročně rostl, v roce 2021 už přesáhl 2,2 miliardy korun. Kdykoliv se tato čísla zmíní, pan předseda Babiš argumentuje tím, že přece platí daně, jako kdyby to byla nějaká ctnost a ne povinnost. Ale v této souvislosti – dotace, placení daní – je pozoruhodné, že od roku 2017 dotace pro Agrofert začaly každoročně opravdu výrazně přesahovat částky, které Agrofert platil na daních. A ruku na srdce, i když platíte daně ze zisku a daníte mzdy zaměstnanců, se dvěma miliardami z veřejných peněz se určitě podniká úplně jinak, než kdyby Agrofert tyto zdroje neměl.

A tak zatímco se koncernu dařilo, odehrával se tu jiný příběh, a to ten, že naše společnost se ocitla pod tlakem. Pod kdejakou dobrou záminkou se ukrajovalo stále více osobní svobody. Špehování se mělo stát normou. Nejvyšší představitelé naší země přepisovali minulost a krok po kroku nám měnili povahu politického systému. Ano, krok po kroku. Proto jsem jednu svoji knihu z té doby nazval Jak uvařit demokracii. Bylo to totiž jako s tou pověstnou žábou, která si nevšimne. Toto se u nás dělo. A dělo se to mimo jiné proto, že autokracie a politická propaganda a populisté nenávidí systém. Proto Andrej Babiš s Milošem Zemanem opakovaně zpochybňovali pravidla ducha ústavy, demokratické instituce a pojistky demokracie, útočili na bezpečnostní složky státu, opakovaně na tento parlament, který pan předseda Babiš nazval žvanírnou. A nedocházelo jim, nebo možná docházelo, ale spíš nedocházelo, že oslabují to, co nás chrání před nebezpečím, že všechno, co z České republiky činí úspěšnou a bezpečnou zemi, stojí na pravidlech, na systému, na pravidlech psaných i nepsaných. A je výbornou vizitkou české demokracie a českých občanů, že se nenechali uvařit, že se tímto tlakem nenechali zlomit a odradit. Naše republika tyto útoky ustála. A také

proto jsme tu i dnes, abychom se za tato pravidla postavili a abychom si ujasnili, že je všichni respektujeme.

Všechna nezkušenost, o které jsem tady mluvil, nebezpečné autokratické instinkty, nejistota, chronická nedůvěra se projevy naplno, když Česko na přelomu let 2019 a 2020 zasáhla pandemie covidu-19. Andrej Babiš nezvládl představu, že by se pozornost veřejnosti na chvíli upřela na nějaké odborníky, a tak jsme namísto kompetentních opatření sledovali nekonečný seriál přešlapování, který pravidelně překračoval hranici čistého chaosu. Andrej Babiš takto vyslýchal svého vlastního ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha v přímém přenosu – aby nebyl slušnej a řekl jméno. Rušil jeho rozhodnutí a přebíral za něj politickou odpovědnost a sám sebe dokonce označil za zmocněnce pro očkování. Toto mikromanažerování, nad kterým by se dalo usmát, mělo ale fatální důsledky, protože to, co v klidných dobách bývá právě jen smutné nebo tragikomické, začalo v době vážné krize opravdu vážně škodit a tvrdě zasahovat do životů lidí.

Andrej Babiš na Bledském strategickém fóru v roce 2020 sebevědomě prohlašoval, že jsme best in covid. O několik týdnů později přišla do Česka další vlna nákaz a Česko se ve zvládání pandemie rychle dostalo mezi nejhorší země na světě. To není nějaký řečnický obrat, bohužel, dámy a pánové. Není to řečnický obrat. V určitých chvílích měla vyspělá, bohatá Česká republika nejvíce případů nákazy a nejvíce mrtvých v přepočtu na počet obyvatel ve světě. Covid nás připravil o 30 000 lidských životů. A minimálně některým z těchto úmrtí se přitom dalo zabránit. Česko přitom v porovnání s ostatními státy prožilo nejdelší lockdowny. Naše děti zmeškaly nejvíce hodin ve škole. A v těch nej, nej by se bohužel dalo pokračovat. Účet za pandemická opatření byl přitom astronomický. Nejvyšší kontrolní úřad uvedl, že jen v roce 2020 státní výdaje vzrostly o 291 miliard korun, z toho však opět podle Nejvyššího kontrolního úřadu minimálně 147 miliard korun nesouviselo přímo s pandemií. A ačkoliv tedy minulá vláda koronavirus využívala jako univerzální výmluvu – univerzální výmluvu na všechno, univerzální výmluvu pro svoje neodpovědné hospodaření, čísla, která jsem tu připomenul, říkají něco jiného.

Výjimečnou pozornost si zasluhuje problém hazardování s naší bezpečností a s našimi spojeneckými vztahy, kterého se minulá vláda dopouštěla. Zapsala se do dějin nedostatečnými výdaji na obranu, které byly jen poloviční proti závazkům, které máme v Severoatlantické alianci. Svou alibistickou politiku odmítala upravit i poté, co na to na bruselském summitu v roce 2018 velmi naléhavě apeloval tehdejší americký prezident Trump. Ale přešlapů bylo víc. Vzpomeňme si na handlování o rozpočtu Ministerstva obrany s komunisty v roce 2020 nebo vědomé posilování naší energetické závislosti na Rusku. A právě v oblasti bezpečnosti se nejvážněji projevovala závislost Andreje Babiše na spojení s Milošem Zemanem, který se vládě neustále snažil podsouvat vlastní agendu, servilní přístup k Číně a Rusku, nebo třeba snahu darovat zakázku na dostavbu Dukovan ruskému Rosatomu. Proto tehdejší ministr průmyslu Karel Havlíček v tichosti nařídil firmě ČEZ, aby Rosatom oslovila, ačkoliv popíral, že to znamená začátek tendru. A Rosatom se nakonec dostal ze hry o Dukovany, ale dostal se z ní až po odhalení kauzy Vrbětice, která Andreje Babiše dostala pod tlak, který už prostě nešlo ustát.

V hazardování s naší bezpečností Andrej Babiš pokračuje bohužel až do dnešních dnů, stačí se podívat na jeho výroky v médiích. Ano, i dnes, v dnešní vypjaté situaci, prohlašuje, že se nepotřebujeme chránit moderními stíhačkami, nebo že by dokonce nepomohl našim spojencům v Severoatlantické alianci, kdyby je někdo napadl. Když měl v předvolební debatě před prezidentskými volbami v lednu 2023 odpovědět na úplně jednoduchou otázku, zda by poslal pomoc napadenému Polsku nebo pobaltským státům, jeho odpověď překročila myslitelné meze nezodpovědnosti. Určitě ne, je potřeba mluvit o míru, řekl tehdy doslova. Slova tehdy silně zasáhla naše spojence a způsobila České republice mezinárodní ostudu. Litevský ministr Gabrieliūs Landsbergis nám tehdy vzkázal, že kdyby nastala opačná situace a napadena by byla Česká republika, Litevci by nám stáli bok po boku. Andrej Babiš i jeho

spolupracovníci opakovaně tvrdí, přes to všechno dál opakovaně tvrdí, že není třeba investovat do naší obrany. My nepotřebujeme tuto zemi připravovat na válku – cituji přesně Alenu Schillerovou s tím, že nepodporuje nákup techniky pro českou armádu. Přestože být připraven, být připraven se bránit, je minimálně od starověku jediný osvědčený způsob, jak odradit útočníky a jak se vyhnout válce.

Dámy a pánové, jak jsem už připomenul v úvodu, zajistit bezpečnost, to byl vždy prvořadý úkol státu. V dnešní Evropě je to úkol bez přehánění osudový. Zahraniční a bezpečnostní politika České republiky vychází z našeho historického, hodnotového i ekonomického ukotvení na Západě, jsme se Západem bytostně existenciálně propojeni, jsme jeho součástí. A naše bezpečnost do značné míry závisí na tom, jak se chováme, jak dokážeme ctít hodnoty, dohody, držet slovo, jestli nás ostatní vnímají jako spolehlivého partnera. Logický závěr tedy je, když si vezmeme všechny ty výroky a činy, že Andrej Babiš a hnutí ANO si zahrávají s důvěryhodností České republiky, a tím vlastně ohrožují naši bezpečnost.

Já si nejsem jist, jestli si tady všichni dva roky od útoku na Kyjev a deset let od obsazení Krymu, jestli si tady všichni – a teď myslím, že v této místnosti ano – jestli si všichni dostatečně uvědomují, co pro nás válka v Evropě znamená. Já jsem před několika dny na konferenci Naše bezpečnost není samozřejmost připomenul, že v tomto konfliktu prostě nejde být nestranný. Nejde být nestranný. Není to možné, protože žijeme na dohled od Ruska, s nímž přece máme své historické zkušenosti. Válka se nás od samého počátku dotýká a vyžaduje, abychom se rozhodli – buď budeme Ukrajině pomáhat, aby se bránila, nebo – nebo co vlastně? Nebo budeme čekat, až Rusko dojde až sem? Naše bezpečnost je v ohrožení, dokud si významní představitelé českých politických stran zahrávají s ruskou propagandou a polarizují společnost výroky, o nichž přece sami musí vědět, že jsou naprosto nerealistické.

A proto chci, aby představitelé opozice na dnešní schůzi otevřeně řekli, na jaké straně stojí – s námi ve svobodném Západě, nebo raději v ruském světě? Chtějí zůstat po boku prezidenta Macrona, prezidenta Bidena a desítek zemí, které Ukrajině pomáhají a které společně mohou odradit Rusko od útoku, ale jen tehdy, pokud zůstanou jednotné, nebo by se raději viděli na Východě u jednoho stolu s prezidenty Putinem a Lukašenkem, kteří přitom už dva roky v kuse neustále opakují, že o vyjednávání nemají zájem? To, že si budeme zacpávat uši a že budeme opakovat, že by bylo nejlepší, kdyby žádná válka nebyla, to nám nijak nepomůže. To nepomáhá nám, nepomůže nám to a víme to všichni.

Proč se k tomu zas a znovu vracím? Proč jsem se vydal – a já to moc nedělám – v čase, abych připomenul ty smutné epizody z naší nedávné historie? Všechny příklady, které jsem tu připomenul, doplňují informace o praktikách Andreje Babiše. Dohromady utvářejí obraz toho, jak předseda ANO pracuje, v co věří a jaké důsledky to má pro naši zemi. Andrej Babiš k lidem v České republice nikdy neměl elementární důvěru, protože nepřemýšlel zřejmě jako občan, politik a veřejný činitel, ale pouze jako predátor, který se snaží oslabit, či ještě lépe zlikvidovat konkurenci.

Krásně to vykresluje jeho snaha sledovat online každou jednotlivou platbu v České republice, což byla dlouho vlajková loď Babišových, v uvozovkách, reforem. Andrej Babiš nám všem léta vládl na základě přesvědčení, že se lidem nedá věřit, že se neustále všichni snaží navzájem podvést, a proto je třeba trvale sledovat všechny, ať už přes internet pomocí EET, nebo pomocí starých dobrých papírových složek. Andrej Babiš totiž jinak pracovat neumí. Když se dívá na Českou republiku, vidí 10 milionů lidí, kteří uvažují stejně jak on. Tato verze České republiky, verze uvnitř hlavy Andreje Babiše, je šedivá a smutná, vládne v ní lhostejnost, podezřívavost, právo silnějšího a věčný boj všech proti všem. Snad proto Andrej Babiš prokazuje nulovou úctu k důležitému obecnému principu demokracie, k důležitému obecnému principu demokracie, který předpokládá vzájemnou úctu a důvěru mezi lidmi, jinak to celé nemůže fungovat. Nemá žádnou úctu před naší bohatou demokratickou tradicí, slavnou historií našeho domova. A to si myslím, že je podstatné.

Co je pro Andreje Babiše Česká republika? Cítí k ní to co my? Cítí k ní to co já? Je připravený něco obětovat, chránit ji, přispět k tomu, aby se u nás něco zlepšilo? Nebo ji považuje jen za zdroj příjmů, či přinejlepším za tvůrčí projekt pro své podnikatelské ambice? Nezkreslenou pravdu se od něj asi nikdy nedovíme, ale mohu-li soudit z odkazu jeho vlády a z jeho současných výroků, troufám si tvrdit, že jsou mu osud Česka, naše bezpečnost a naše budoucnost lhostejné.

Dámy a pánové, skutečná Česká republika nemá nic společného s tou karikaturou, která je v hlavě Andreje Babiše. Skutečná Česká republika je domovem slušných, poctivých lidí, kteří pomáhají ostatním, dokážou za svou zemi převzít odpovědnost a chtějí si vzájemně věřit. A i když spolu nesouhlasí, bojují spolu férovými argumenty, nikoliv pochybnými složkami. A pro takové lidi tu jsme. Takové České republice moje vláda slouží. Naše země v minulosti zažila mnoho složek, které si někdo na někoho vedl. Ale dost už bylo fízlování, ponižování a zastrašování! Už na to nejsme zvědaví a uděláme všechno pro to, aby se to nikdy nevrátilo! Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní budeme pokračovat s přednostními právy. Na řadě je pan ministr Vít Rakušan, připraví se pan ministr Marian Jurečka.

Než dám panu ministrovi slovo, mám zde jedno sdělení. Paní poslankyně Zajíčková hlasuje s náhradní kartou 31. A ještě omluvu. Milan Wenzl se omlouvá od 17.30 ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji vám, vážená paní místopředsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ta mimořádná schůze se tak nazývá a evokuje, že se děje něco mimořádného. Sami často jako vládní poslanci kritizujeme, že tenhle instrument je naší opozicí zneužíván. Často se otvírají témata, která jsou řešena, mohou být řešena a mají být řešena zcela běžnými instrumenty, to znamená běžným legislativním procesem, třeba interpelacemi na ministry, v některém případě třeba policejním vyšetřováním. Nicméně to, kvůli čemu se tady dneska scházíme, žádnými řádnými prostředky řešit nemůžeme. Není to trestní kauza, není to legislativní návrh, a dokonce to není ani politikum v tom užším slova smyslu. Je to něco, co se celou svou podstatou týká celé naší společnosti. Je to něco, co spoluvytváří charakter naší společnosti, a co tedy nemůžeme přejít, aniž bychom tím riskovali, že naše společnost se stane bezcharakterní.

Přestože opozice přijde s obrovitánsky dlouhým výčtem toho, co všechno se mohlo stihnout v té době, kdy je tady mimořádná schůze, co všechno jsme měli projednávat, protože tahle mimořádná schůze se jí mimořádně nehodí, tahle mimořádná schůze, jak už předvedl pan premiér ve svém proslovu, má potenciál věci a skutečnosti pojmenovávat pravými jmény. My jsme se zcela výjimečně jako vládní většina rozhodli, že v určitých případech jsou i důležitější a naléhavější věci než schvalovat nové zákony. A já tohle rozhodnutí považuju za správné a pokusím se vám vysvětlit proč.

Epizoda, které jsme byli svědky v minulém týdnu, by snad v některých aspektech provedení mohla být až komická, tragikomická, ale ona je ukázkou něčeho, co bychom navzdory rozdílným ideovým a názorovým východiskům a pozicím měli všichni svorně označit jako něco, co je za hranou, jako něco, co překročilo červenou linii, jako něco, co je jasným faulem, něco, co nemůže být bagatelizováno, co nemůže být omlouváno, co nemůže být ani relativizováno.

Dotazy na manželku? Dotazy na děti? Co je komu do toho! A ptá se na to člověk, který se má se svým protivníkem, v tomto případě ministrem zahraničních věcí Janem Lipavským, střetnout v souboji idejí, v čestném souboji, jestli to ten člověk vůbec umí, a do toho manželka a děti v žádném případě nepatří a nesmí patřit! Ještě tenhle člověk, který sám sebe nazývá politikem a nikdy politikem nebyl, vydává prohlášení: Orel much nelapá. Jak přezíravě! Aby o několik minut nebo hodin později psal: Sežeňte mi na toho – nebudu citovat – složku, vytvořte mi ji, udělejte mi ji. Jak pokrytecké, jak falešné, jako celá politika a celý politický život tohoto člověka!

Já jsem určitě pro tvrdou politickou hru. Ostatně s některými lidmi jinak než tvrdě hrát nelze. Jsem pro tvrdou politickou hru pro ty lidi, kteří si dobrovolně politiku jako svou branži, jako svou disciplínu zvolili a byli lidmi zvoleni k tomu, aby své funkce vykonávali, ale nikoliv pro jejich rodiny. Takže rozhodně ne naposled dneska říkám: ty z něj laskavě, vy, co používáte estébácké metody, jednou provždy vynechte.

Myslel jsem, že tady Andrej Babiš bude v sále sedět, a chtěl jsem mu ušetřit práci. Pokud se chcete dozvědět cokoliv o politických a politických hnutích STAN, připravil jsem vám tady složky na každého z našich poslanců. (Ukazuje.) Možná ale budete zklamán informačním zdrojem. Vy máte lepší, ty vaše metody jsou jiné, tady je zdroj Wikipedie. Ale v nějaké základní analytice vám to určitě pomoci může. Dal jsem tam takovéto číslování psané na stroji, ta složka má vždycky nějaké číslo pro přehlednost, tak se to prý v historii dělávalo, aby to bylo pro vás čitelné a komfortní pro váš účel.

Mně se před několika lety stalo něco podobného jako Janu Lipavskému. Nebyl tehdy pachatel přistižen in flagranti, když si splete e-mailovou adresu – sežeňte kompro na Rakušana. Psala o tom média. Já jsem z toho nic nevyvozoval, nedával jsem žádná trestní oznámení, nic takového jsem neřešil. Neměl jsem koneckonců ani žádné důkazy, byly to mediální články a podobně. Nicméně ty metody práce jsou evidentně obvyklé, často používané. Já jsem si tehdy řekl jednu věc, kterou bychom si měli říct zase, a vyzývám k tomu všechny političky a politiky vládní koalice. Já jsem si tehdy, bylo to před volbami v roce 2001 (2021?), řekl, že udělám maximum pro to, aby tenhle člověk už nebyl premiérem České republiky. Že udělám maximum pro to, abychom tomuhle člověku tu hračku, Českou republiku, moc z rukou vzali a začali jsme tady vládnout normálně. Určitě se vždycky neshodneme, někdy se pohádáme, ale to, že tahle vláda je normální, ctí demokratické principy, že premiér je člověkem, který to s Českou republikou myslí vážně, a troufám si říct, že i každá z ministryň a ministrů téhle vlády to myslí zodpovědně a rozhodně ne tak, že Českou republiku chtějí zneužít a využít pro své účely, to je prostě jednoznačným faktem. V tom roce 2021 se nám to povedlo. A občas propadáme nějakému poraženectví v půlce cesty. Není potřeba. Nám se to musí povést zase. Už jenom kvůli tomu, co jsme zažili minulý týden. Je to taková ta reminiscence, je to ten odraz starých časů, to, co jsme tady zažívali do roku 2021 běžně, a my už to zažívat nechceme. A proto je potřeba udělat maximum pro to, abychom tomuto člověku s jeho metodami, které se nezměnily a nikdy nezmění, Českou republiku do rukou už nikdy, ale nikdy nepředali. Rodina a děti jsou tabu!

Ostatně navzdory nesčetným výhrůžkám, které nám všem chodí, a chodí opozičním politikům, chodí všem politikům, kdy nám vyhrožují lidé nejrůznějšími ošklivými věcmi, museli bychom stále podávat trestní oznámení jako na běžícím pásu. Já to dělám v případě, kdy se tam objeví takové věty: tvoje děti se jmenují tak a tak, bydlíš tam a tam a vím, na jakém hřišti si hrají. Tam je červená linie. Nemůžeme nikdy připustit a musíme se vždycky ozvat, i kdybychom kvůli tomu měli strávit několik hodin v Poslanecké sněmovně, ve chvíli, kdy se kdokoli snaží rodinné příslušníky zneužívat pro falešnou politickou hru.

Ale člověk by očekával, že tady bude nějaká sebereflexe, že tady bude nějaké pokání, nějaké uznání chyby, třeba vzkaz do veřejného prostoru: Byla to blbost, neměl jsem to dělat, nemá se to dělat, nebuď jako Andrej Babiš a nedělej to. Nic takového jsme nezažili. Jediná chyba, která je přiznaná, je chyba adresy. Poslal jsem to na špatnou adresu a ono se ukázalo,

jakými metodami pracuji. Takovou chybu si Andrej Babiš přiznat umí a takovou chybu si jistě vyčítá. Ale vůbec nevím, jestli mu dochází ta hlavní, elementární chyba, a to, co se tady odehrává: zatahování rodiny do politického boje.

Omluvit se, vzít to zpátky, rozhodně ne! Vymlouvat se, bagatelizovat a nejlepší obranou je útok. Toho budeme svědky v těch dalších projevech, které z opozičních řad přijdou. Někáká omluva? Ne! To tady vidíme. Útok. Útok je nejlepší obranou. A kde je sebereflexe toho, že tohle se prostě nedělá?

Já ale nemůžu věřit jedné věci. Nemůžu věřit, že všichni ti poslanci, kteří dostali pokyn opustit tenhle sál a nechat nám tady tyhle cedulky, si přece myslí totéž. Slyšeli jsme tady jednu melodii, která zněla z hnutí ANO, napsaná jako přes kopírák: obrana svého šéfa za všech okolností. Nezlobte se na mě, ale to aspoň některým z vás, kteří tady nejste, ale předpokládám, že někteří z vás z pohodlí vašich kanceláří se díváte na televizní obrazovky, to se některým z vás nekrouť prsty u nohou, když musíte obhajovat něco tak odporného, jako je útok na rodinné příslušníky? Když musíte obhajovat šmírování v soukromí, sbírání informací, vytváření složek? Vždyť s tímhle, kolegyně a kolegové z hnutí ANO, přece nemůžou být srovnáni ani všichni vaši voliči. Já možná vcelku chápu tu snahu bagatelizovat to s odkazem na vulgaritu. Vulgarita ve veřejné sféře je špatně, ale je to něco, co lidé chápou, protože skoro každý z nás je někdy ve svém soukromí sprostý, řada lidí bohužel i veřejně. Ale objednávat si informace na souseda, na kolegu z práce, na jejich rodiny, na jejich děti, na kamaráda ze sportu, to prostě průměrný Čech nedělá! A nedělá to ani váš volič a tomuhle nemůže rozumět ani váš volič. A já doufám, že i tohle je příležitost, aby si lidé uvědomili, kdo vám lže, kdo vám nabízí nesplnitelné, kdo vám nabízí řešení, která nebudou fungovat, a nabízí vám je ne kvůli zájmu téhle země, ale nabízí vám je kvůli sobě samotnému a svému vlastnímu prospěchu. Proto je teď ta panika v řadách hnutí ANO, proto vidíme sociální sítě vyrojené trolly, proto je palebná příprava, proto tady vidíme tu přehlídku whataboutismu.

Tahle schůze byla nazvána bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Určitě by se do toho názvu dalo dát i něco jiného. Dala se tam dát vzletnější slova, jako je morálka a slušnost, úplně obyčejná lidská slušnost a překročení veškerých hranic. Já si ostatně myslím, že tyhle pojmy, které by někdo chtěl z politické debaty navždy odstranit, se z ní nikdy vyloučit nedají, a je to dobře. Nesmíme dopustit, aby z ní zmizely. A navíc jsou s otázkami bezpečnosti každé země právě i tyto termíny neodmyslitelně spojeny. A na příkladu Andreje Babiše, jeho e-mailu, uniklého e-mailu, omylem uniklého e-mailu, se můžeme velmi dobře právě o tom přesvědčit.

Já bych vám chtěl dát pár příkladů – a nebojte se, už se blíží ke konci – kdy absence morálky se přímo stává ohrožením bezpečnosti země.

Prezidentská kampaň, v níž Andrej Babiš tvrdil, že premiér a Petr Pavel chtějí zatáhnout zemi do války. Co přesně tím vlastně tehdy myslel? Že na rozdíl od něj víme, že plnit závazky vůči našim spojencům v Severoatlantické alianci je zcela normální, na rozdíl od něj nezpochybňujeme spojeneckou pomoc v případě nouze a základní filozofii, na které Severoatlantická aliance stojí. Že chceme za každou cenu zastavit Putina, protože když ho nezastavíme na Ukrajině, bude následovat to, co následovalo, když jsme ho nezastavili v Gruzii a nezastavili jsme ho na Krymu.

Útoky Andreje Babiše a jeho členů na justici, na soudy, na Ústavní soud. Zvláštní dvojí metr Andreje Babiše. Zvykl si označovat trestní stíhání a soudy v České republice za podjaté, trestní stíhání za účelové, kdykoli byla namířena proti němu. Stíhání se stalo apolitickým v okamžiku, kdy bylo ukončeno. Případně okamžikem, kdy padl takový rozsudek, který Andreji Babišovi konvenoval. Myslím si, že v této chvíli nám jako demokratickým politikům, i když si o tom můžeme myslet cokoli, přece nezbyvá nic jiného než říct jednu větu: Respektuji rozhodnutí soudu. Koneckonců i ve chvíli, kdy jsme jako vláda obhajovali naše kroky u Ústavního soudu, tak si vzpomeňte, co mnozí z těch, co tady teď nesedí a nechali

cedulky, vyváděli. Jakým způsobem zpochybňují rozhodnutí výrazné autority v každé demokratické zemi, kterou je Ústavní soud, jenom proto, že se jim to nelíbilo. A co je nebezpečnější pro demokracii, než eroze jejích institucí, vyvolávání nedůvěry v instituce, v soudy, v demokratické instituce? A tuto nervozitu a nedůvěru přenášet z titulu svých veřejných funkcí do široké veřejnosti. Andrej Babiš tímto svým chováním, a je potřeba to pojmenovat, přímo nahrává nepřátelským režimům, které se snaží dění u nás intenzivně ovlivňovat.

Totéž způsobují i neustálé nevybíravé útoky Andreje Babiše i dalších lidí z ANO na média včetně těch veřejnoprávních. Nebo další instituce, jako je armáda a policie. Vzpomeňme si na bezpečnostní výbor, zásah u Národního muzea, kdy policie bránila davu rozzuřených demonstrantů proniknout dovnitř a chránila menšinu, která tam byla. Okamžitě jasný soud, že policie vyprovokovala nějakou davovou agresi. Ono se to ukáže po řádném vyšetřování jako úplný nesmysl. A myslíte, že potom někdy někdo se omluví a řekne, že vlastně šíří nervozitu a nedůvěru v instituce této země a že tím opravdu podrývá to nejdůležitější, co máme, elementární fungování našich demokratických institucí? Existuje nějaká společenská smlouva, společenský závazek na soudržnost lidí v naší společnosti. A měli bychom se opravdu vyvarovat rozdmýchávání animozit výroky typu – citace přesná: Od samotného nástupu této vlády pro pana premiéra na prvním místě nejsou ani občané České republiky, ale Ukrajinci, stále. – To stále tam nerozumím, co tam dělá, ale cituji přesně.

Tuhle setbu potom sklízíme, kdykoli se bavíme s lidmi. Kdykoli vyjedu, nebo kdokoli z nás, mezi občany České republiky na debaty, co slyším? Slyším přesně tyhle věty, opakované lidmi, a je evidentně vidět, že ta setba bohužel se uchytila velmi dobře, a Andrej Babiš ji dennodenně přihnojuje, aby byla výživnější, aby přinášela politické zisky, politické body bez ohledu na to, co tahle politika způsobuje dlouhodobě pro atmosféru a demokratické prostředí v naší zemi.

V tom všem hraje Andrej Babiš, strašně doufám, že nevědomě a nějakou zvláštní naivitou a účelovostí své politiky, ale hraje roli trojského koně v hybridní válce, kterou proti nám vede Rusko, Čína nebo kdokoli další. Netvrdím že snad vědomě, ale ta absence morálních zábran a základních principů vede k tomu, že pro dosažení vlastního cíle je schopen použít do slova a do písmene každého nástroje včetně těch nejničivějších a pro společnost dlouhodobě zhoubných a nejškodlivějších, jako je marketing strachu. Účinný nástroj v manipulaci s lidmi, účinný nástroj v ovlivňování jejich názorů, chování, rozhodování. Strach z neznámého, strach z nějaké hrozby ve světě, který není jednoduchý a není přehledný a je mnohem složitější, než býval třeba před deseti dvaceti lety, a má lidi motivovat a vést k tomu, aby se chovali určitým způsobem. Ale především ty lidi vede k tomu, že žijí ve strachu, v obavách, v nepříjemných pocitech. A to přece jako politici nemáme chtít a nemáme se snažit dosáhnout.

Vidíme to jasně na případě tématu migrace, tématu, které je a bude zneužíváno samozřejmě i v předvolební kampani především do evropských voleb. Tohle téma zneužil na světě snad každý populist, který právě s instrumentem šíření strachu, s marketingem strachu pracuje. Marketing strachu vede k polarizaci společnosti, k radikalizaci extremistických skupin, krátkodobě může přinést zisky, dlouhodobě napáchává mnohdy nevratné škody a v dlouhodobém horizontu se obrací i proti těm, kteří ho šířili. Strach a nedůvěra mezi různými skupinami společnosti vedou k eskalaci napětí, násilným konfliktům. A zahrávat si s něčím takovým je jako dát dítěti sirky a poslat ho hrát si do stohu.

Já na konci nebudu na Andreje Babiše apelovat. Chápu, apel na vás prostřednictvím předsedající nemá žádnou cenu. Apel, abyste nestrašil lidi, abyste nevyužíval marketing strachu, to je marné, protože na tom z velké části stojí celá vaše politika. Vzdal byste se tak nejúčinnějšího nástroje, který vám přináší osobní, politické i ekonomické zisky. Apelovat nebudu. Místo toho je potřeba tento způsob politiky zase porazit. Porazit ho politicky sebevědomou, čestnou, na faktech a komunikaci založenou politikou, která bude vyvracet lži

a nesmysly a bude přicházet s konkrétními praktickými řešeními. Ale o jedno vás chci požádat na závěr přece jenom. Z našich soubojů laskavě vynechte naše děti, naše rodiny jednou provždy a najděte v sobě poslední zbytky cti k tomu, abyste dokázal připustit, že to byl váš přešlap, poctivě a upřímně jste se za něj tady na plénu Poslanecké sněmovny omluvil. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Jako další s přednostním právem je přihlášen pan ministr Marian Jurečka, poté pan ministr Vlastimil Válek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové a nepřítomní poslanci za hnutí ANO. Jsme tady opravdu ve výjimečné situaci. Já jsem v Poslanecké sněmovně 12 let, pardon, 10 let, a takovouto situaci si nepamatuji, aby tady největší opoziční strana opustila na hodiny jednání v tak mimořádné situaci, kdy tématem této mimořádné schůze je otázka vystupování a kroků Andreje Babiše v kontextu bezpečnostního rizika pro Českou republiku a také i v kontextu toho, co vygradovalo minulý týden v jeho e-mailu, který psal s ohledem na přípravu jeho údajných podkladů pro vystoupení, kdy se dožadoval informací na kolegu z vlády včetně osobních informací o rodinných poměrech, o dětech a podobně. Myslím si, že to je něco, co je opravdu naprosto přes čáru a k čemu nelze jen buď mlčet, nebo to okomentovat někde na sociálních sítích nebo v médiích. Myslím si, že tato tematika patří na půdu Poslanecké sněmovny, i když to bude vyžadovat několik hodin, možná jednoho dvou dnů jednání.

Já se v té otázce bezpečnostního rizika, způsobu chování, realizace politiky Andreje Babiše vrátím i několik let zpátky. Vráťím se do doby, kdy on v roce 2017 vlastně v podobném duchu, jako byl ten minulý týden, na e-mail komunikoval tehdy ještě se svým prakticky podřízeným novinářem Markem Příbylem. A kdo si vybavuje, víte tu situaci z té oné uniklé nahrávky, tak v zásadě úkoloval toho novináře v tom duchu, kdy se hodí zveřejnit nějaké negativní informace o jeho politickém soupeři. Tehdy to byl, pokud se nepletu, ministr zdravotnictví pan Ludvík. Mluvil tam i o tom, jak to správně načasovat, že možná některé informace nemá říkat teď, ale má si je nechat na to, až to napíše před parlamentní volbami. To jenom rámuje způsob a praktiky, jakými Andrej Babiš nejenom nějakým omylem, ukliknutím, přeposlal jeden e-mail jinému adresátovi minulý týden, než měl, ale vlastně ten způsob, jakým on funguje jak v politice, tak asi i v podnikatelském prostředí. Prostě sehnat si na někoho informace jakýmkoliv způsobem, nedívat se ani doleva, ani doprava, nemít žádnou páteř, ale dávat je ven, pokud se to hodí jeho osobním zájmům.

A to je samozřejmě problém, který máme jako Česká republika nejenom tady uvnitř na politické scéně, ale který, pokud člověk pracuje s těmito praktikami, je problémem pro důvěryhodnost naší země i vůči zahraničním partnerům i v té otázce mezinárodních vztahů, respektu ze strany našich spojenců, našich partnerů a i s ohledem na to, jak dokážeme potom takovouto politickou reprezentací, která byla na pozici premiéra této země v minulém období a která dnes je v podání Andreje Babiše i představitelem hlavní opoziční strany, jakým způsobem jsme schopni být věrohodným partnerem dlouhodobě bez ohledu na to, jaká vláda je v České republice u moci. A myslím si, že to každou zemi dokáže oslabovat, pokud tam nemá důvěryhodné politiky, kteří reprezentují nejenom současné vládní koaliční strany, ale i ty silné opoziční.

Já se chci tady vrátit také i do těch výroků, které ze strany Andreje Babiše zaznívaly v uplynulých deseti letech. Já si pamatuji ještě za Sobotkovy vlády, když tehdy – a teď si sypu

popel na hlavu i já osobně – jsme všichni nejenom v České republice, ale v Evropě, ve světě podcenili anexi Krymu. Ano, říkám to sebekriticky, podcenili jsme tu situaci, ta reakce tehdy měla být mnohem jasnější a měla být mnohem konkrétnější i vůči změnám našich strategií uvnitř třeba například našich zemí, ať už z pohledu energetické bezpečnosti, soběstačnosti, surovinové politiky a mnoha dalších věcí. Ale už tehdy Andrej Babiš zpochybňoval, zdali vůbec tehdejší sankce mají nějaký smysl. Dokonce za to tenkrát vyplisnil svého ministra obrany pana Stropnického. A už tehdy to byly takové náznaky, kdy se ukazovalo, že to asi není úplně vždycky jednoznačný, jasný, principiální a dlouhodobý postoj.

Ostatné výroky, které jsme zažili také i v posledních letech, výroky, byť to chápu, že je prezidentská kampaň, ale i právě v takových momentech se má ukázat, jak je politik schopen pod tlakem jasně hájit naše zájmy, zájmy nás, spojenců a našich spojenců v rámci struktur, jako je například NATO. Tehdejší výrok, že by Česká republika v případě napadení našich partnerů nevyslala své vojáky, byl opět něčím, co je naprosto přes čáru a co jsme museli vysvětlovat kolegům z Polska, ale samozřejmě následně i kolegům z dalších zemí, které případně jsou potenciálně ohroženy ruskou agresí, která by případně mohla následovat za hranice Ukrajiny. Protože kolegové z Putinova tábora se netají svými mocenskými zájmy, kdy vlastně bezostyšně veřejně říkají, že by rádi, aby jejich sféra vlivu měla původní hranice jako v dobách východního bloku. Takovéto výroky od bývalého premiéra a od představitele opoziční nejsilnější strany prostě jsou výroky, které ohrožují naši důvěryhodnost i bezpečnost, stejně jako výroky na adresu kolegů z Rakouska, našich sousedů, o tom, že Rakušané jsou magoři, když mají ve vládě nějakou koaliční stranu. Myslím si, že opět to jsou výroky, které do mezinárodní politiky a kontextu vůbec, ale vůbec nepatří. I za tyto výroky se musela řada českých politiků, naše diplomacie, omluvit a korigovat je. A je bohužel smutné to, když potom Andrej Babiš se zpožděním tyto výroky i on sám koriguje, ale mezitím ty výroky už napáchají škody, přináší znejistění, přinášejí také argumenty pro dezinformační scénu a podobně. Jestli to je děláno vždycky záměrně, nebo je to otázka chyby, to se dá těžko vždycky vyhodnotit.

Já se také ještě pozastavím u některých momentů. A ty momenty si myslím, že je potřeba si uvědomovat, protože když si vzpomeneme na rok 2017, kdy tady zaznívaly výroky jako například „jste zkorumpovaná pakáž“ a podobně na adresu zástupců médií, veřejnoprávních médií, to je opět něco, co nepatří a nemá to patřit do slovníku jakéhokoliv politika v demokratické zemi. Prostě máme mít respekt a úctu k tomu, jakým způsobem fungují média a jakým způsobem má fungovat práce novináře. Ne urážet, dehonestovat a jet linku, kterou tady zavedl kdysi dávno v minulosti Miloš Zeman. Stejně jako oslabovat média v tom veřejném prostoru podobnými výroky, jako je debata nad tím, že lidé nebudou platit koncesionářské poplatky, protože hnutí ANO by to chtělo v budoucnu změnit, aby se to platilo ze státního rozpočtu, je opravdu jako velmi, ale velmi nebezpečná argumentační linka, protože ve finále státní rozpočet jsou stejně peníze daňových poplatníků. Ale zase je to voda na mlýn dezinformační scény a je to voda na kritiky, kteří chtějí za každou cenu oslabovat média a veřejnoprávní média. Vidíme, co se děje dneska na Slovensku, a i toto je hra velmi nebezpečná, hra s ohněm.

Já se také ještě pozastavím u minulého volebního období. A tady si myslím, že to je jeden z klíčových bodů a i zlomových momentů. Více jak tři čtvrtě roku jsme tady na půdě Poslanecké sněmovny jako tehdejší opozice přesvědčovali tehdejší vládu Andreje Babiše, jeho osobně i ministra Havlíčka, aby nepouštěli do tehdejšího tendru dodavatele jaderných bloků pro Českou republiku, kteří by byli z Ruska či Číny. Tři čtvrtě roku jsme nebyli schopni se posunout. My jsme tento moment tady, ano, i obstrukčními nástroji, v Poslanecké sněmovně do určité míry blokovali. Ale celou dobu to bylo s racionálním, pádným důvodem, že nám ležela na srdci strategická a bezpečnostní otázka České republiky. Až situace ve Vrběticích přinutila Andreje Babiše a jeho vládu změnit postoj k tak strategické otázce. Kdyby se Vrbětice nestaly, tak si řekneme, kde dneska Česká republika mohla třeba být a kde už mohl ten tendr se posunovat rychleji, a možná by byly některé kroky těžko zvrátitelné. A jenom si

připomeňme i ty Vrbětice, že to také chvíli trvalo, několik hodin, vládě, aby dokázala tu situaci adekvátně zvládnout. A kdyby ty informace tenkrát už neprotékaly do médií, tak možná by ta reakce nebyla taková, jaká byla pod tím tlakem, kdy už se v té bezpečnostní komunitě i mezi některými novináři vědělo, co se stalo, jak je to závažné a jaká má být adekvátní, jasná, pádná reakce.

Já bych tady chtěl požádat, a tady si dovolím apelovat, i když kolegové z hnutí ANO tady nejsou, a ono to možná je takové symbolické, protože tady stačí porozdávát nápisy a hesla, které připraví piáristé – ono to možná pro to vyjádření toho názoru všech těch poslanců stačí, protože v hnutí ANO ti, kteří řeknou nějaký jiný názor nebo si dovolí oponovat – tak podívejme se do Moravskoslezského kraje, kde je bývalý hejtmán, kde je bývalý primátor, v zásadě všichni ti, kteří si dovolili někdy vystoupit kriticky, tak v hnutí ANO skončili nebo už znovu nekandidovali. Ale přesto bych si dovolil apelovat, aby Andrej Babiš dokázal i osobně i tady na plénu se jasně omluvit za ten svůj postup, protože tahat do politiky rodinné příslušníky je něco, co je opravdu za hranou.

Pokud se to v minulosti dělo na půdě této Poslanecké sněmovny, tak pokud se dobře pamatují, tak to byl tenkrát samotný Andrej Babiš, který tady zatahl své děti, on, svým aktivním vystoupením z tohoto místa, do té veřejné debaty. Nebyla to opozice, ale byl to přímo on osobně. A myslím si, že opravdu toto se dít nemá, že jsou nějaké momenty, které by měly být jasně nedotknutelné.

Dovolím si také ještě požádat, aby možná v průběhu dneška nebo zítřka zaznělo od představitelů hnutí ANO, jaká je tedy jejich jasná pozice, pokud jde o naše závazky v rámci NATO, pokud jde o to, jakým způsobem chceme postavit naše ozbrojené složky opravdu na úroveň 21. století a že na to musíme dát také nějaké finanční zdroje a že samo se to od sebe nestane. Kdyby tady jasně zaznělo, jaký je náš přístup k zahraničním otázkám, jako je otázka přistoupení Ukrajiny do Evropské unie, jak se na to díváme v kontextu jednoho společenství EU a jestli Česká republika i z pohledu hnutí ANO je státem, který tyto kroky je připraven podporovat. Jak se díváme na tu otázku přístupu k těm, kteří se chovají jako teroristé, kteří rozpoutali válku na Ukrajině a kteří nerespektují žádné demokratické principy, žádnou svobodu slova, svobodu vyznání a podobně, jak to dělá dneska Putinův režim. A jak se dívá představitel hnutí ANO, ať už je to jeho předseda, nebo kdokoliv z vedení, na spolupráci s těmi, kteří dneska se jezdí setkávat se zástupci Putinovy administrativy, poklonkují jim a dělají politiku, která je vlastně tou, která omlouvá některé kroky, které Putin a jeho režim páchají, ať už je to přístup k maďarskému premiérovi, k jeho vládě, nebo ať už je to přístup k Ficovi a i k některým jeho členům té vlády. Ať se jasně vyjádří k tomu, na čí straně v těchto důležitých otázkách dnešní doby hnutí ANO a jeho představitelé stojí.

Ale znovu bych se závěrem chtěl vrátit k tomu – bylo by fér, aby kromě omluvy na Twitteru zaznělo jasné vyjádření k tomu e-mailu z minulého týdne, omluva kolegovi z vlády a jasné distancování se od podobných praktik, které prostě do vyspělého společenského světa ani do vyspělé demokracie nepatří. Nemají tam mít co dělat. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan ministr Válek, připraví se pan ministr Bartoš. A než vám udělím slovo, přečtu omluvu. Omlouvá se Josef Kott od 15.30 do 16.15 z pracovních důvodů.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, vážené dámy, vážení pánové, jakkoliv se nebojím tvrdých politických střetů, tak jsem stále bytostně přesvědčen, že podobně jako v medicíně, i v politice měla probíhat diskuse, diskuse argumentů, diskuse faktů, diskuse odborných debat, která vede ku prospěchu České republiky a jejích občanů. Jsem přesvědčený, že slušnost v politice není zbabělost, slušnost v politice není slabost, ale slušnost v politice je něco, co posouvá naši zemi dál. Proto mně přijde absurdní, aby někdo sbíral kompromitující materiály na svoje oponenty a pomocí těch nahrazoval neschopnost diskutovat, neschopnost argumentovat a ve svých blekotavých projevech plných novotvarů a husákovské českoslovenštiny pak neargumentoval, ale jenom urážel.

Jsem přesvědčen o tom, že řada poslanců z opozice jsou velmi schopní, slušní lidé, a já jsem velmi rád, že s nimi v oblasti zdravotnictví mohou spolupracovat. My se nemusíme shodnout, můžeme mít rozdílné názory. Ale je dobré, že diskutujeme, a je dobré, že se snažíme posunout české zdravotnictví směrem dál, že se snažíme hledat cestu, jak pomoci našim pacientům, občanům České republiky. Nevěřím tomu, že členové hnutí ANO jsou cedule, které vytiskne majitel ANO hnutí, a pak je rozdá na lavice a je jedno, jestli tam sedí, nebo tam visí. Pro mě se těžko smíruje, že by se měla vracet doba, kterou jsem zažil v době komunismu, kdy člověk měl obavu říct politický vtíp, kdy člověk nevěděl, kdo je udavač, kdo je agent StB, kdo na koho donáší, kdy když nešel do prvomájového průvodu, tak další den byl předvolán na místní výbor nebo na skupinu SSM a tam musel vysvětlovat, proč tam nešel, a kdy na řadu z nás měla StB svoje složky. Nechci, aby se vracela doba kmotra Mrázka a některých jeho spolubyznysmenů, kteří pomocí složek vydírali Českou republiku a vedli si složky na svoje soupeře, aby pak s nimi mohli zamávat, aby na ně mohli zaklekat, aby je mohli likvidovat. Tam, kde chybí inteligence, slušnost a argumenty, nastupuje zbabělost a složky. Na druhé straně jsem optimista, protože pokud ty složky jsou podobné, jako měl pan poslanec Babiš informace o hejtmanu Moravskoslezského kraje předtím, než odvolal hejtmana Vondráka, nasadil tam stíhaného člověka, tak v těch složkách asi nebude nic, co veřejnost neví, tedy to, kolik mám dětí, co dělám, čím jsem se živil a co umím. A za to já se nestydím.

Ale já jsem se nechtěl bavit o těchto věcech, protože mi to připadá nedůstojné a hloupé. Poslanecká sněmovna tady není kvůli tomu, aby debatovala o praktikách jednoho bývalého agenta StB. Poslanecká sněmovna je tady kvůli tomu, aby posunovala český stát kupředu, aby pracovala na zákonech a aby hledala, jak zlepšit život v České republice. A součástí toho je zvýšení bezpečnosti, zvýšení bezpečnosti v naší zemi, zvýšení bezpečnosti v celé Evropě. Já jsem přesvědčený, že není jediný člověk v této místnosti, i kdyby tady byli všichni poslanci, který by si před pěti šesti lety dovedl představit, co je schopen provést šílenec v Moskvě, že je schopen navázat na ty nejhorší praktiky totalitních režimů a diktatur a že je schopen a ochoten rozpoutat bezostyšně další válku v Evropě a nezastavit se. A to je důležité – nezastavit se.

Chtěl bych jasně říct jednu větu a tou je dnes tolik skloňovaná bezpečnost naší země. Ta nespočívá jen v tom, že nám nyní nehrozí nepřátelské tanky za hranicemi, jak jsme mnohokrát zažili, naposledy v roce 1968. Vychází také z toho, že jsme pro naše spojence předvídatelným partnerem, který nepřekvapuje unáhlenými a nepromyšlenými kroky a výkřiky, které pak musí odvolávat. Tak je třeba jednat. Nepřekvapovat, spolupracovat a být partnerem našich partnerů. Být důvěryhodným partnerem. Nelze zpochybňovat naše závazky vůči spojencům v NATO. Je naprosto nepřijatelné, aby pro politický zisk kdokoli, kdokoli útočil na armádu České republiky. Politické body nemůžeme a nikdo nesmí vyměňovat za plivání na naši armádu. A co je naprosto mimo mísu, je jakákoliv bagatelizace toho, co se děje, toho, co se děje na Ukrajině, toho, co se děje kolem nás, a snižování hrozby, kterou pro nás představuje ruský teroristický režim. Ne demokratický – teroristický režim! To by mělo být něco, na čem po dnešní schůzi bude shoda nejen mezi koalicí a opozicí, ale mezi všemi poslanci a mezi všemi občany České republiky.

My musíme chránit naši vlast proti agresorovi a ten se jmenuje Putin. Za TOP 09 jasně říkám, že pokud někdo svým jednáním štví lidi proti sobě, zpochybňuje naše spojenecké závazky v NATO, surfuje na nenávisti vůči uprchlíkům a straší lidi vším možným jen proto, aby získal pochybné politické body, tak se sám vylučuje ze slušné společnosti. Takto to dělal Klement Gottwald, takto to dělaly jiné hyeny v historii naší země. Tak se ale nechová slušný demokratický politik. Tak se prostě chovat nesmí a nemůže. Proto prosím debatujme, diskutujme, argumentujme, ale chovejme se k sobě slušně. Nepodléhejme svodům složek, nepodléhejme svodům materiálů, které chceme zneužívat, nepodléhejme nesmyslným argumentům, ale pojďme se bavit o tom, co můžeme udělat pro bezpečnost naší země a jak zastavit agresora, jak zastavit Putina. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vystřídali jsme se v řízení schůze. Já vám přeji pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v přednostních právech, která jsou přihlášena. Jako další vystoupí pan ministr Ivan Bartoš a po něm se připraví pan ministr Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Vážený pane premiére, vážené ministryně, ministři, vážené poslankyně a vážení páni poslanci, já bych chtěl asi v první řadě poděkovat všem, kteří podpořili svolání této mimořádné schůze, všem, kteří si uvědomují, že naše bezpečnost není samozřejmost a že její zajištění musí být pro politiky napříč celým spektrem tou nejvyšší prioritou, a jsou připraveni v souladu právě s tímto i jednat.

Nacházíme se v novodobých dějinách v bezprecedentní situaci. V Evropě, tedy jen nedaleko od nás, rozpoutal Vladimir Putin největší válečný konflikt od druhé světové. Bylo by velmi naivní předpokládat, že se nás ta Putinova agrese nikterak netýká. Naopak, pro bezpečnost naší země, České republiky, a občanů je zcela klíčové, abychom tuhle hrozbu žádným způsobem nepodceňovali a hlavně neopakovali historické chyby a jednali zodpovědně a jednotně, bez ohledu na to, jestli se blíží nějaké volby, či bez ohledu na takzvané stranické dresy, protože tohle nás svým významem a závažností dalece přesahuje.

Proto mají dnes všichni poslanci a poslankyně šanci dát jasné najevo, na čí straně stojí, zda na straně českých občanů, svobodné, bezpečné, demokratické Evropy, nebo na straně Putinova Ruska. Za vládu je postoj jednoznačný a je načase, aby jasný postoj zaujal i předseda hnutí ANO Andrej Babiš a všichni jeho lidé, stejně tak hnutí SPD, bez jakýchkoliv dalších výmluv, mlžení a nějakých ale. Občané mají právo na jednoznačnou odpověď, zda opozice v takto těžkých časech podporuje jednotnou zahraniční a bezpečnostní politiku, naši armádu a pevné ukotvení ve strukturách NATO a Evropské unie, zda odmítá agresi a propagandu Vladimira Putina, zda stojí plně za Ukrajinou a souhlasí s další podporou této napadené země, včetně dodávek vojenského materiálu a zbraní.

Řekněme si to totiž velmi otevřeně. Naše bezpečí, bezpečí České republiky, stojí a padá s Ukrajinou. Pokud Ukrajina prohraje, Putin postoupí dál do Evropy a stane se pro nás bezprostředním ohrožením. To říkají experti na obranu, to zde zaznělo i od mých kolegů, například Jakuba Michálka, který zahajoval jednání této schůze. To není žádná teorie, to není žádná hra na co by kdyby, to je prostě holý fakt.

Již zde již několikrát bylo dnes zmíněno, že si stačí vzpomenout na dění kolem odtržení Krymu. Řada státníků tehdy také Putina podceňovala a zcela mylně se utěšovala myšlenkou, že mu ten Krym jaksi bude stačit. Lidem, jako je Putin, ale nikdy nic nestačí. Jakékoliv ústupky, které v této oblasti uděláte, vnímají jako slabost, která je motivuje k ještě větší

agresi, v případě Ruska i rozpínavosti. Ukázalo se, že politika takzvaného appeasementu, tedy ustupování agresorovi, totálně selhala i ve dvacátém století, když jsme byli předhozeni Hitlerovi, a ty chyby se prostě nesmí znovu opakovat.

Sama Ukrajina proti ruskému všepožírajícímu molochu vyhrát nemůže. Pro její vítězství je skutečně klíčová podpora nás, České republiky, a všech dalších demokratických států ve světě. Proto děláme jako vláda maximum, dělá to i celá země, ale přesně proto i Putin dělá maximum, aby naopak té podpoře zabránil a skrze svoje trojské koně, lži a propagandu vlastně rozbíjel tu jednotu demokratických států, a Ukrajinu tak odřízl od jejích spojenců. A bohužel, v téhle práci mu nyní pomáhá právě Andrej Babiš a jemu podobní.

Já nechci spekulovat, zda se tak děje z nějakého čistého prospěchářství, nebo hloupé krátkozrakosti. Ať už je důvod jakýkoliv, tak je nezbytné tomu říci dost. Ono totiž nejde o nějakou složku jeho, Andreje Babiše, nebo estébácké metody či sprostoty, že si hledal informace o dětech pirátského ministra Jana Lipavského, protože si dovolil upozornit právě na ta rizika, která jsou spojena s Babišovým jednáním. Skutečným problémem totiž je, že měl Jan Lipavský pravdu. Andrej Babiš je počínající bezpečnostní riziko. Dlouhodobě rozeštvává a oslabuje společnost a přebírá čím dál víc ty Putinovy narativy a činí kroky, které by žádný zodpovědný demokratický politik v takovou dobu činit prostě neměl.

Připomeňme si pár příkladů. Některé z nich už dneska zazněly. Andrej Babiš vládu a prezidenta doslova označil za válečné propagandisty, protože se stavíme proti Putinovi. Řekl, že nemáme pokračovat dodávkách zbraní napadené zemi. Andrej Babiš řekl, že nechce Ukrajinu nikdy v Evropské unii. Stejně tak řekl, že naši vojáci zatahují Česko do války. Naznačuje, že je špatně, že vláda financuje obranu naší země, stejně tak jako že dává prostředky na pomoc Ukrajině. A uvedl, že v případě napadení Polska by porušil závazky NATO a neposlal na pomoc vojáky, protože je přece potřeba mluvit o míru. Prosím pěkně – mluvit o míru, kdyby Putin napadl naše polské sousedy a mířil k nám?

O míru ostatně Andrej Babiš hovoří čím dál častěji. Máme prý řešit mírové konference místo podporovat Ukrajinu. Mír si, pane poslanče Babiši, zde nepřítomný, prostřednictvím pana předsedajícího, samozřejmě přejí úplně všichni. Nelze ale maskovat za hezká slovíčka o míru, aby se Ukrajina vzdala Rusku. Okupace nemá s mírem vůbec nic společného, což sami známe z historie velmi dobře. A já znovu opakuji, když padne Ukrajina, Putin půjde dál do Evropy. Pokud kdokoliv vyzývá, ať k tomu přispějeme a ohrozíme bezpečnost naší země, nehájí zájmy České republiky a s vlastenectvím to tedy nemá už vůbec nic společného. Co se týká mírové konference, tu má přece právo iniciovat jen Ukrajina. A Rusko už takovouhle konferenci jasně odmítlo, protože o mír nestojí, protože stojí jen o kapitulaci Ukrajiny. Tedy konference v Babišově podání by byla leda jednání s masovými vrahy o tom, které území a obyvatelstvo jim předhodíme. To si myslím, že je zcela nepřípustná úvaha.

Já se snažím vždycky v lidech hledat spíš to dobré, takže stále chci věřit, že podobné mnichovské dohody si ve skutečnosti nepřeje ani hnutí ANO, že jde jen o marketingové výkřiky, což ostatně budou moci i v rámci této schůze při hlasování jednotliví poslanci dokázat.

Já si myslím, že další zásadní problém, společnost v době po covidu byla velmi rozštěpená, je i to, že Andrej Babiš dlouhodobě štvře Čechy proti Ukrajincům. Túruje závist vůči lidem prchajícím před válkou, vůči lidem, kteří mnohdy přišli úplně o všechno. Naposledy natočil poměrně bizarní video s kohoutem, který prý žere jen české obilí, protože všechno ukrajinské je kontaminované. A strašit lidi kontaminovaným obilím, když stovky provedených kontrol říkají něco jiného, to je podle mě opravdu dno. A není náhoda, Andrej Babiš je několikrát soudem odsouzený lhář, ostatně se i za řadu svých výroků musel z nařízení soudu následně omlouvat. Nejhorší však je, že takto hovoří bývalý premiér, předseda nejsilnější opoziční strany a člověk, který se netají touhou řízení země znovu v budoucnu převzít. A já se ptám, kam by ji dovedl? Radši si to v tuto chvíli nechci ani

představovat, obzvláště v kontextu jeho dlouhodobého obdivu Viktora Orbána či Roberta Fica. Andrej Babiš po jejich vzoru totiž okopává i další demokratické pilíře, aby naši zemi oslabil. Blouzní tu o jakési nové totalitě, kdy samozřejmě zamlčuje, že má k těmto praktikám nejbližší on sám. A není to jenom o tomto e-mailu z poslední doby. Byl to právě oligarcha, bývalý agent StB Andrej Babiš, který zredukoval politiku na výnosný byznys pro své vlastní zájmy, který se snažil ovládnout média, který voliče demokratických stran označil za fašisty a nacisty v rámci své kampaně a který opakovaně zpochybňuje nezávislé soudy, o demokratických volbách hovoří jako o podvodu, stejně tak útočí na veřejnoprávní média či kohokoliv, kdo si ho odváží kritizovat. A příkladem je ostatně i jeho jednání kolem našeho ministra Jana Lipavského.

Co hůř, od Andreje Babiše nikdy nevíte, co čekat. Je v tomto ohledu zcela nevypočitatelný. Je sice přirozené, že se názory každého člověka i v závislosti na zkušenostech vyvíjejí. Já si myslím, že to asi platí pro každého v tomto sále, včetně mě. U Andreje Babiše se ale ty postoje otáčejí o 180 stupňů, vlastně pouze podle jeho vlastních zájmů. Andrej Babiš totiž nemá žádné hodnotové ukotvení vyjma peněz a moci a chová se vlastně jako takováto korouhvička, která se vždycky otočí na tu či onu stranu, kdykoliv zafouká nějaký příznivější vítr. (Staví na řečnický pultík plechovou korouhvičku.) Takový člověk je tedy obzvláště nebezpečný v situaci, kdy je ta bezpečnostní situace napjatá. Stává se tak značným rizikem, totální neřízenou střelou.

Já bych se, když už jsem si zde přinesl tento artefakt, pokusil připomenout pár věcí. Kdysi chtěl Andrej Babiš, je to i v nějaké té jeho knize, z NATO útočný pakt. Teď mluví o míru a kritizuje přístup k vojenským výdajům. Andrej Babiš prosazoval euro a korespondenční volbu, nyní si hraje na největšího odpůrce obého. Nebyl principiálně proti přijímání uprchlíků, v současnosti je. Odsouhlasil Zelenou dohodu, teď vystupuje, nebo tváří se jako její hlavní kritik. Chtěl zvyšovat věkovou hranici pro odchod do důchodu na 67 let, brzdil přidávání seniorům – i tady zcela otočil. Kdysi trval na vyrovnaném rozpočtu, a pak ho nechal vyhodit do povětří. A mou oblíbenou perličkou ovšem je, že v programovém prohlášení svojí vlády slíbil, že se odmítá podílet na zveličování strachu z potenciálních bezpečnostních rizik, neboť to vede k nárůstu extremismu a xenofobie. Přitom všichni víme a vidíme, že si v praxi naopak na nenávisti postavil většinu své politické kariéry.

Spolu s tím, jak Andrej Babiš posunuje svoji rétoriku směrem k extremismu, dokonce otočil i v otázce SPD. Kdysi odmítal, že by mohli společně sestavit vládu. Nyní už rozhodně tak kategorický není. SPD si tak v příští vládě minimálně dle výroků brousí zuby na Ministerstvo vnitra či Ministerstvo spravedlnosti. A přitom tu mluvíme o poměrně radikálním hnutí profesionálního obchodníka se strachem. O hnutí, které by nás ve vážné bezpečnostní situaci, a ta rétorika se nikterak nemění, neváhalo dostat z EU a NATO. Hnutí, které dlouhodobě oslavovalo Putina a o ukrajinských uprchlících včetně dětí vypráví jako o zkaženém masu nebo ovoci.

Já chápu, že zavětřili příležitost. Prospěchářům, extremistům, obchodníkům se strachem, populistům totiž tyto náročné časy vždycky nahrávají. Díky těm problémům se snáze rozeštvává společnost a řídí se prostě dle té poučky „rozděl a panuj“ s cílem urvat moc. A bohužel se jim to daří tím líp, čím hůř se daří lidem nebo čím větší záseky do té společnosti se jim podaří udělat. Proto se nikdy nedá věřit slibům, že v danou chvíli hájí zájmy občanů, neboť ten cíl mají přesně opačný.

Zároveň je tedy i na nás, aby se k jejich prázdným slibům lidé neupínali, se k nim upínat nepotřebovali. Musíme tak nadále pracovat na tom, abychom občanům pomohli ty náročné časy překlenout a nabízeli jim jasnou a čitelnou vizi, kam směřovat dál, abychom usilovali o spravedlivou prosperující společnost, v níž se nikdo necítí opomíjen, či dokonce neslyšen, a abychom nekompromisně hájili demokracii, bezpečí, občanská práva a svobody. To Piráti dělají vždy a vždycky dělat budou. Proto několikrát právě Andrej Babiš označil Piráty za svého hlavního nepřítele. Ale hledá na nás marně neustále nějaká kompra. On moc dobře ví,

že my podobným prospěchářům s gangsterskými praktikami a autoritářskými vlhkými sny neustoupíme. Nás si nelze koupit a nejde nás, pane Babiši, ani zastrašit.

Andrej Babiš ví, že jsou Piráti jako liberální strana, která vznikla na ochraně svobody a práv, tím hlavním nárazníkem proti všem podobným pábitelům. Vždy jsme se jim stavěli a stavět se jim budeme i nadále. Stačí se podívat na kroky Zdeňka Hříba, našich europoslanců či právě na ministra zahraničí Jana Lipavského, jehož hodnotová zahraniční politika a rovná páteř nedá panu Babišovi spát. Nám záleží opravdu na tom jediném – aby se lidem v naší zemi dařilo dobře a byli v bezpečí a aby se v náročných časech politici starali víc o zájmy občanů než o své vlastní politické cíle, o to, aby uchopil moc na základě lži a šíření nenávisti.

Právě o tom má být i dnešní schůze, abychom si znovu připomněli naši zodpovědnost, závazky, které jako politici máme vůči občanům, vyjádřili napříč politickým spektrem, že jsme odhodláni těmto závazkům dostát bez ohledu na ty stranické rozdíly. A jak už jsem řekl v úvodu svého vystoupení, bezpečnost je totiž prioritou, která přesahuje všechny, a nelze s ní nikdy lehkověžně hazardovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážený pane ministře, já vám děkuji. Já jsem si ověřoval dalšího v pořadí. S přednostním právem je přihlášen pan ministr Zbyněk Stanjura, ale ten není v sále, po něm je pan ministr Petr Hladík, také ho nevidím. Paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová. A jako další je pan ministr Jan Lipavský. V tom případě tato přednostní práva dám nakonec pořadí a udělím slovo vám, pane ministře. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, od zahájení plné ruské invaze na Ukrajinu uplynuly více než dva roky, a přesto se zdá, že jako politická scéna nemáme jednotu nad těmi nejzákladnějšími otázkami bezpečnosti této země. I proto se tedy dnes scházíme na této mimořádné schůzi, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyjádřila stanovisko a podpořila vládu v její zahraničně-bezpečnostní politice. A já věřím, že po té dnešní debatě odejdeme jednotnější, než jak na tuto schůzi dnes přicházíme. V sázce totiž není ve skutečnosti nic menšího než budoucnost a prosperita Česka a všech jeho občanů.

Já v tom své dnešním projevu budu hovořit o třech věcech. Za prvé o tom, co se dnes v Evropě odehrává, a o tom, jaké historické poučení náš národ nese ve své výbavě. Budu mluvit o klíčových letech 1938, 1968 a o Putinově imperiální agresi. Ale budu mluvit také o roku 1999, který byl důležitým milníkem pro naši bezpečnost. Za druhé chci hovořit o tom, proč je problém, že hnutí ANO a jeho předseda Andrej Babiš nerozumí bezpečnosti. O tom, proč je problém, že chaotické a manipulativní výroky předsedy hnutí ANO ohrožují bezpečnost naší země. A o tom, proč bourání shody v bezpečnostní a zahraniční politice je extrémně nebezpečné z hlediska ochrany našich národních zájmů a proč ohrožuje naše občany. A za třetí také chci mluvit o tom, co naše vláda reálně dělá pro bezpečnost našich lidí v této nelehké době.

Včera jsme oslavili 155 let od narození Nevilla Chamberlaina. Toto výročí nám může být připomínkou toho, z čeho se poučit a jak zahraniční politiku nedělat. Pan Babiš neustále dokola opakuje, že nechce válku, a já myslím, že si nikdo nepřeje válku. Já pevně věřím, že si nikdo z nás nepřeje válku. Ale jaké jsou dnes jiné možnosti? Hrát si na nového Chamberlaina? Dobře víme, že politika appeasementu v minulosti nikdy nikam nevedla. Když v roce 1938 domluvili v Mnichově mír, bylo to dobré pro český národ? Když do Československa v roce 1968 přijely ruské tanky stabilizovat situaci, bylo to dobré pro český národ? A přesně takto si

dneska ten mír představuje Rusko. S tanky pod okny a zastrašenou společností. Vůbec nic se nezměnilo.

A položme si ještě další otázku: Když jsme v roce 1938 kapitulovali, na jak dlouho to přineslo Evropě mír? Od mnichovského diktátu neuběhl ani jeden rok a vojska wehrmachtu už se hnala na území Polska. A i přes tu politiku appeasementu, i přes ten mnichovský diktát, i přes tu kapitulaci si nakonec Čechoslováci museli svobodu po boku spojenců ve druhé světové válce vybojovat. S dědictvím roku 1968 se vypořádáváme stále i po více než padesáti letech. A já myslím, že mnozí z nás, včetně mých rodičů, si ještě pamatují, co to znamenalo, co to bylo za situaci, když před budovou rozhlasu v Praze stály ruské tanky, když přijely do této země.

Ale vedle těch pochmurných výročí bych chtěl připomenout ještě jedno velmi optimistické datum a to je 12. březen 1999. Protože letos je to přesně 25 let od té doby, co jsme společně s Polskem a Maďarskem vstoupili do NATO. Rok 1999 byl pro bezpečnost, tedy nejen nás, ale celého našeho regionu střední Evropy, naprosto, naprosto klíčový. A byl to právě vstup do Severoatlantické aliance, který se stal zárukou, aby se ty podobné scénáře jako v roce 1938 nebo 1968 už znova neodehrály, aby nikdo nerozhodoval o nás bez nás.

Zatímco Česko oslavilo 25 let vstupu do NATO, tak Ukrajina již dva roky statečně vzdoruje ruské agresi. Protože není v NATO, protože není v EU. Obětovali západním hodnotám daleko víc než kterákoliv jiná země od druhé světové války, a i proto je tedy naši povinností Ukrajinu podporovat. A nesmíme zapomínat na to, že ty Putinovy zvrácené sny sahají daleko za hranice Ukrajiny a naznačují širší strategii vůči celé Evropě. Vzpomeňme na požadavky Kremlu, které vznesl v roce 2021, kdy Rusko předstíralo, že vyjednává v Evropě o míru. Že vyjednává o tom, že nezaútočí na Ukrajinu. A jeden z těch klíčových požadavků, který jsme mohli zaznamenat z různých mezinárodních organizací, byl: stáhněte své síly na pozice před rokem 1997, nebo to bude mít následky. Rusko požadovalo návrat bezpečnostní architektury v Evropě do roku 1997 a před něj. Jinými slovy, mimo jiné také požadovalo, aby žádný ze států, které Moskva dříve ovládala, nebyl součástí Aliance, nebyl kryt jejími bezpečnostními zárukami, tedy v tom jsme byli zahrnuti i my, Česko. A je potřeba si uvědomit, že to nebyl pouhý historický revizionismus, snaha navrátit hodiny v čase, ale byla to vlastně i snaha o narušení Severoatlantické aliance a veškerých principů, na kterých stojí. Já myslím, že ta rizika spojená s ustoupením Putinovým ambicím jsou obrovská a opravdu odrážejí tu strašidelnou historii minulých appeasementů.

My dneska vidíme, že Ukrajina zůstává odhodlaná a sebevědomá, s obrovským nasazením, že nejen zadržuje mnohem lépe vyzbrojeného protivníka a dokázala třeba během těch dvou let osvobodit polovinu území, které Rusko obsadilo po začátku té agrese v roce 2022. Že třeba dokázala změnit poměr sil v Černém moři. Zároveň ale vidíme, že se Putin v tom svém imperialistickém tažení nezastaví, že stále pokračuje v těch útocích, a my proto můžeme jednoznačně konstatovat, že Ukrajina bojuje za bezpečnost celé Evropy.

A na to bych chtěl navázat tím, proč je krátkozraké mluvit v tuto chvíli o míru, nikoliv o bezpečnosti. Proč je nebezpečné, že hnutí ANO asi svými výroky a politikou chce, aby Česko bylo v roli nějakého uřvaného troublemakera ať už v Evropské unii, nebo ve vztahu k našim spojencům v NATO. Chci hovořit o tom, proč oportunismus Andreje Babiše představuje bezpečnostní riziko pro naši zemi. Mně někdy přijde, že se Andrej Babiš pasuje do role jakéhosi mírotvorce a všechny ostatní označuje za nepřátele míru, nebo dokonce válečné štváče. A já znovu opakuji, mír na Ukrajině je cílem nás všech. Ale musí to být mír udržitelný a férový. Takový mír vyžaduje všechny strany u jednacího stolu. Takový mír neobsahuje diktát. Takový mír ctí mezinárodní pravidla, mezinárodní právo. A já jsem tady už o tom hovořil. Jednostranný appeasement v minulosti nikdy nepřinesl nic dobrého.

Z celé řady vyjádření ruských státníků víme, že Rusko nechce jednat o míru. A jestli Andrej Babiš mluví o mírových konferencích, tak je to pouhé klamání občanů naší země.

V loňské prezidentské kampani Andrej Babiš osočoval Petra Pavla, že nevěří v mír. Mluvil o tom, že on sám není voják, a proto nezavleče Česko do války. Jako by tím chtěl naznačit, že výsadou našich vojáků byla touha po válce. A je naprosto nefér podsouvat něco takového mužům a ženám, kteří slouží v naší armádě a jsou připraveni a přísahají nasazovat svoje životy. Kdybych to měl přirovnat k něčemu lidovému, tak říkat, že vojáci chtějí válku, je, jako kdybychom říkali, že hasiči chtějí požáry nebo lékaři snad chtějí nemoci. Je to prostě naprosto absurdní.

Také jsme byli svědky toho, když Andrej Babiš veřejně deklaroval, že by se nedržel našich závazků vyplývajících z členství v Severoatlantické alianci a nesouhlasil by s pomocí sousednímu Polsku v případě napadení. Tak já se tedy ptám, kdo podle Babiše zaručí naši bezpečnost? Jestli to je třeba ta Vě čtyřka, o které tak často rád mluví? Ať přijde s nějakým konkrétním návrhem. Za naší bezpečností, za českou bezpečností, stojí odhodlání a každodenní tvrdá práce našeho bezpečnostního aparátu. Je to něco, co není zadarmo, co se musí tvrdě odpracovat. Tak já bych z té bezpečnosti nechtěl dělat politickou frašku.

Ptám se, kdy Andrej Babiš například poděkoval naposledy českým vojákům za obranu naší země? Ptám se, proč nenávislně útočí na generála Řehku anebo právě na pana prezidenta Pavla? Proč dělá z představitelů armády válečné štváče? Kladu si otázku, jestli člověk, který měl ambici stát se prezidentem této země, vrchním velitelem armády České republiky, opravdu takto smýšlí? Proč hraje na emoce, proč mluví o vysílání dětí do války? Už jsme to tady opakovaně říkali, že do války chodí dospělí, aby chránili své rodiny, ženy a děti, aby chránili svoji vlast.

Už to v tomto projevu také opakovaně zaznělo, že naši vlast ohrožuje Putinův imperialismus, ruský agresivní imperialismus. Politika ruské agrese zde bude, ať si to přiznáme, anebo můžeme klidně strčit hlavu do písku, tvářit se, že neexistuje, ale to agresivní Rusko tady stále bude. Mně z toho tedy vyplývá, že hnutí ANO asi bezpečnosti nerozumí nebo nechce rozumět. Ta válka na Ukrajině není počítačová hra, to se nedá vypnout a jít pryč. To nejsou takové ty tanečky na TikToku, které můžete posunout palcem, když vás přestanou bavit. Ta válka tady pořád je a my musíme pracovat na bezpečnosti České republiky a našich občanů.

Já si myslím, že naše země má skvělý bezpečnostní aparát, máme výbornou armádu. Chtěl bych poděkovat vojákům. Naše vláda investuje prostředky, aby byla dobře vybavena. Jsou tam velké dluhy z minulosti, ale myslím si, že děláme první poslední, abychom to dohnali. To poděkování patří i všem ostatním diplomatům a dalším lidem například ze služeb, kteří se podílejí na bezpečnosti naší země. Myslím si, že by bylo férové, aby hnutí ANO utnulo veškeré spekulace a aby také poděkovali příslušníkům ozbrojených sborů, aby poděkovali armádě, mužům a ženám, které tam slouží, za to, že jsou připraveni bránit naši zem bez vytáček, bez výkrutů, bez osobních útoků. To neznamená, že nemáme vést politickou debatu. Ta si myslím, že sem patří, ale má se vést mezi politiky, ne že budeme útočit na armádu.

Chtěl bych ještě na závěr znovu v té třetí části projevu, popsat, co dělá naše vláda pro bezpečnost v této zemi. Chtěl bych říct, že si všichni přejeme mír. Nicméně jsme realisté a chceme mír prakticky, ne utopicky, chceme ten mír férový, s udržitelností. To, že je bezpečnost prioritou naší vlády, tady také zaznívá opakovaně a děláme k tomu i reálné kroky. Jsme důvěryhodným partnerem našich spojenců v Severoatlantické alianci. Česká armáda je vysoce profesionální sbor, který hájí hodnoty svobody, právního řádu, lidské důstojnosti.

Zvyšujeme výdaje na obranu. Věřím, že dosáhneme těch 2 % HDP, což je ale minimální závazek. V rámci Severoatlantické aliance už se hovoří o tom, že možná bude potřeba ve skutečnosti s těmi výdaji pokračovat dál. To neříkám, že je diskuse naše, ale je to diskuse, která probíhá všude v Evropě. Budou se pořizovat nejlepší letouny na světě, F-35. Já myslím,

že to je obrovský krok dopředu. Kdybych tady měl vyjmenovat všechny zbrojní projekty, to je asi na paní ministryni, tak tady budeme opravdu dlouho.

Myslím si, že diplomacie pod mým vedením prokázala, že je nedílnou součástí bezpečnostního aparátu našeho státu, a že diplomaté také odvádějí výbornou práci. Chtěl bych jim na tomto místě poděkovat. Na konci května budeme po 22 letech hostit v Česku opět akci Severoatlantické aliance. Proběhne zde neformální setkání ministrů zahraničních věcí NATO. Budu je hostit v Praze já. Naše vláda provedla revizi vztahů s Ruskem. Vypracovali jsme novou bezpečnostní strategii státu.

Myslím si, že kdo čte noviny i mezinárodní tisk, tak zaznamenal, že jsme identifikovali možnost dodat velké množství munice pro ukrajinská děla, která se brání velké ruské přesile. Máme dneska již dalších 18 zemí, které se do této muniční iniciativy zapojily, a daří se vybírat významné peníze. Ještě nejsme na konci, ale Ukrajině to pomůže a pomůže to zadržet Rusko.

Takže já myslím, že když si tady čtu, že máme teatrální zahraniční politiku, tak my nemáme teatrální zahraniční politiku. Máme zahraniční politiku, která je velmi praktická. Máme zahraniční politiku, která slouží zájmům občanů České republiky. Máme zahraniční politiku, která slouží ve prospěch bezpečnosti Evropy. Cokoliv jiného naprosto odmítám. Součástí toho je, že jsme pevnou součástí Evropské unie a pevnou součástí Severoatlantické aliance a že dokážeme vytvářet i koalice států, které podporují bezpečnost v Evropě a samozřejmě i na Ukrajině.

Na závěr mi dovoluje pouze už jenom asi konstatovat nebo říci, že toto opravdu není žádná kampaň proti Babišovi. Řekl bych, že to je spíš kampaň za bezpečné Česko a za bezpečný, svobodný demokratický svět. Historie ukazuje, že budoucí generace nevzpomínají s úctou na ty, kteří pasivně přihlíželi. Vzpomínají na ty, kdo se nebáli, kdo konali, a naše výchozí pozice je jednou z nejlepších v našich dějinách.

Česko je součástí pevného spojeneckého systému, který nás chrání před ruským imperialismem a do kterého také musíme náležitě přispívat. Myslím, že můžeme být opravdu hrdí na naše členství v Severoatlantické alianci, na naši roli v podpoře demokracie, svobody. Mějme na paměti ty lekce z historie, protože jinak je prostě budeme draze opakovat. Je velký rozdíl, když mluvíme o míru, a je velký rozdíl, když mluvíme o bezpečnosti. Věřím, že politická elita této země dokáže zajistit bezpečnost českých občanů bez politických hádek, protože to, co se dnes odehrává v Evropě, je největší válka od konce druhé světové války. Je to celá ta Putinova imperiální agrese.

Mluvil jsem o tom, že hnutí ANO a jeho předseda Andrej Babiš bezpečnosti, zdá se, příliš nerozumí. A ve mně jejich oportunistické politické postoje k české bezpečnosti vyvolávají velké obavy, proto jsem je označil za riziko. Také jsem popsal, že naše vláda bere tyto otázky naprosto vážně. Každý den pracujeme na bezpečnosti Česka, na tom, aby zůstalo svobodné a demokratické. Věřím, že až dojde na hlasování na konci této schůze, tak všichni budou moci ukázat, že to opravdu myslí s bezpečností této země zcela vážně, že jim jde o bezpečnost Česka, že jim jde o svobodu, o demokracii. Tím můžeme tuto celou aféru uzavřít. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Další v pořadí s přednostním právem je pan ministr Dvořák, který také není přítomen. Je myslím do 19. hodiny omluven, tak ho napíšu na konec přednostních práv. Poprosím, aby nyní vystoupil pan ministr Martin Kupka.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je přece úplně jasné, že jsme nemohli přejít mlčením mail, ve kterém se Andrej Babiš odhalil ve své podstatě, a že jsme nemohli znovu přejít bez povšimnutí estébácké praxe, které se tady najednou v českém veřejném prostoru objevují. Kdybychom tak učinili, tak bychom byli právem obětí kritiky ať už novinářské obce, nebo také našich voličů. Prostě je namístě říct jednoznačně, že tohle nemůže být norma, že to norma nebude a že se s tím nesmíme.

Pro ty, kteří se ptají, jestli mimořádná schůze je správnou formou pro to dát jasné najevo, že takový postup netolerujeme. Jaká jiná cesta by to byla? Naše vystoupení v médiích, ta jednoznačně proběhla. Ale tady jde přece o to říct zároveň a jasné a symbolicky, že takový postup tolerovat nebudeme. A jde o hodně, protože ten mail byl reakcí na jasné označení ze strany Jana Lipavského vůči Andreji Babišovi, že může být bezpečnostním rizikem.

Pojďme teď věnovat pozornost tomu, co to bezpečnostní riziko pro vnitřní bezpečnost i pro bezpečnost vnější znamená. Přece základním předpokladem pro to, aby Česká republika udržela svoji bezpečnou pozici a srozumitelnost, je konzistentnost postoje. Je to také to, že jsme srozumitelní v tom, co říkáme, zejména ve vztahu ke konfliktu, k agresi Ruska na Ukrajině. A srozumitelnost toho postoje se musí odrážet v jasném slově – pojmenování agresora a pojmenování viníka. Místo toho se ale opakovaně v projevech Andreje Babiše, v jeho postojích, v tom, co říká na veřejnosti, ukazuje, že to vlastně tak docela není, že na jedné straně nás hnutí ANO ubezpečuje mnoha svými představiteli, že stojí jednotně za jasnou pozicí České republiky, která říká, že Putin je agresor, Rusko je agresorem a Ukrajina se brání, k tomu ale Andrej Babiš hned přidává celou řadu relativizujících dovětek.

Koneckonců co jiného byly ty billboardy, ve kterých se vyslovil v tom, že on je diplomat, ne voják, proto nezavleče zemi do války? Nikdo přece nechtěl zavleci zemi do války. A tohle je jasná ukázka zřejmé relativizace postoje, navíc v citlivém okamžiku předvolební kampaně. A potom opakovaná kritika české vlády, že nemyslíme na naše lidi, že na ně kašleme, že myslíme jen na Ukrajince. Bohapustá lež! To, co děláme, děláme právě proto, abychom dokázali zajistit mírové podmínky pro Českou republiku a také zabránili tomu, aby se ruská agrese šířila dál. V tom se zračí, byť je to mnohem složitější a mnohem odpracovanější postoj, tak v tom se zračí opravdu skutečný zájem o to, jaká bude budoucnost České republiky a jaká je budoucnost každého jednoho občana v naší zemi.

Pak také přišlo video, absurdní video, podotýkám, ve kterém vystupuje kohout a pak Andrej Babiš. A Andrej Babiš říká, že ten kohout nemá rád ukrajinské obilí. Symbolické sdělení je přece jednoznačné: relativizace toho postoje a přesně hra na temné struny, které se ve společnosti ozývají a mohou být pro Andreje Babiše zajímavým volebním úlovkem. Tady ale jde opravdu o mnohem víc než o volební úlovky. Tady jde přece opravdu o to, abychom dokázali v klíčové věci udržet jasný a srozumitelný postoj. Proč? Protože to znamená posilování bezpečnosti České republiky. A naopak relativizace toho postoje znamená přesně pravý opak – znamená bezpečnostní riziko. A pro představitele, jak jsme dnes mnohokrát slyšeli, strany, která toho času má významnou voličskou podporu veřejnosti, tak je to přece významné. To nemůžeme podcenit a i proto jsme tady, abychom dobře argumentovali.

Taky z úst Andreje Babiše zaznělo, že jsme už všechny zbraně poslali na Ukrajinu a teď abychom také měli my nějaké naše vlastní vybavení. Znovu relativizace té pozice. Česká republika v opakovaném, jasném vyjádření jak Armády České republiky, tak představitelů vlády České republiky a ministryně obrany jasně prokázala, že Česká republika naopak posiluje svoji obranyschopnost a myslí i na to, abychom se dokázali v případě jakéhokoliv napadení bránit, a bránit se jako součást NATO.

Já jsem dnes zaznamenal opakovaná ujištění, že hnutí ANO stojí naprosto zřetelně spolu s námi v pozici proti ruské agresi. Privítal jsem to. A popravdě řečeno, kdyby nic jiného ta

mimořádná schůze nepřinesla než v tomto směru jasné ukotvení i pro hnutí ANO, tak by to vlastně bylo dobře. Akorát máme přistupovat kriticky i k tomu, co ve skutečnosti se znovu v médiích objevilo a co do nich napsal sám Andrej Babiš, když v dnešním článku v Mladé frontě DNES říká, že „pokud jde o hodnotovou orientaci hnutí ANO, znovu zopakují: debata o vystoupení z NATO a EU je pro nás nepřijatelná. Stejně tak podporujeme obnovení územní celistvosti Ukrajiny včetně Krymu.“ To jsou jeho slova. Pak si ale promítněme to, co opakovaně dává najevo ve vztahu k Evropské unii a jak se vyjadřuje v poslední době k mnoha tématům, která právě Evropská unie řeší, kdy dává jasné najevo zřetelný odklon od Evropské unie. No a konečně, půjdeme-li dál v tom článku, který dnes vyšel a kde je nejvážnější zjištění: „Jedině si na rozdíl od Fialovy vlády myslíme, že ta cesta nevede rozpoutáním třetí světové války.“ To je věc, proti které se jasné a pevně ohrazuju. V žádném případě si vláda Petra Fialy nemyslí, že by cesta vedla rozpoutáním třetí světové války. Naše kroky vedou k tomu, abychom třetí světové válce zabránili. A to, že v článku znovu podsouvá nějaký takový úmysl, znamená znovu jenom relativizaci toho jasného postoje, který Česká republika má.

A tak jak bych byl rád, aby ta mimořádná schůze přispěla k tomu, že tohle relativizovat nikdo nebude, tak také chci říct, že by Andrej Babiš měl upustit od podobných podpásových útoků. Možná mu to přinese nějaké voliče, to nevím. Ale v každém případě to do slušné politiky nepatří! A nepatří to do slušné politiky, kterou máme v úmyslu dělat, protože slušná politika znamená samozřejmě na prvním místě větší bezpečnost pro občany České republiky. A znovu opakuji: pro to, aby Česká republika mohla být bezpečnou zemí, tak je dál potřeba držet jasný, srozumitelný postoj, předvídatelnost v tom, jak se stavíme k útoku Ruska na Ukrajinu, a pochopitelně že ten postoj bude co nejjednodušší. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Nyní vystoupí paní ministryně Helena Langšádlová. Připraví se místopředseda Karel Havlíček. Prosím.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chceme mír? No to samozřejmě všichni chceme mír, kteří jsme tady v této místnosti. A jistě se na tom shodneme napříč celou společností. A my právě proto, že chceme mír, právě proto podporujeme Ukrajinu a Ukrajince v jejich úsilí uchovat si svou suverenitu, a tím i ruského agresora držet co nejdál i od našich hranic. Nebýt statečnosti Ukrajinců a rychlé reakce evropských vlád, včetně těch našich, je dnes Putin na polské a slovenské hranici. K tomu chybělo již opravdu velmi málo. A položme si otázku: Cítili bychom se bezpečněji? Byli bychom blíže míru, kdybychom měli dnes Putina na slovenské a polské hranici? Za mě ne. Za mě rozhodně ne.

A dovolte mi dvě krátká historická ohlédnutí. Jedno se bude týkat vývoje hitlerovského Německa a jeho vlivu na Evropu v 30. letech a druhé vývoje imperiální politiky Ruska od 90. let, protože tam vidíte jasnou analogii. A kdo si to nedokáže porovnat, tak opravdu velmi chybuje. Druhá světová válka oficiálně, jak víme, začala 1. září roku 1939. Ale kroky, které k tomuto vypuknutí obrovského konfliktu vedly, začaly mnohem dříve. Začalo to třeba tím, že Německo militarizovalo tenkrát demilitarizované Porýní. Co následovalo potom? V březnu roku 1939 anšlus Rakouska. Ano, samozřejmě, tak jak to bývá zvykem, proběhlo referendum.

Co bylo dál? Dál jsme byli na řadě my. Víme, že nastal rok 1938 září a mnichovská konference. A mně to tak připomíná ty návrhy naší opozice: svolajte mírovou konferenci, jednejte o míru. Jednali o míru. Daladier, Chamberlain se vraceli do svých zemí a říkali: My jsme vyjednali mír, vracíme se s mírem, appeasement, politika appeasementu. Vedlo to

k míru? Vedlo jednání s agresorem k míru? Naše zkušenost nám jasně ukazuje, že nevedlo. Byl to první krok, kdy následovaly další. Další kroky, ať už to bylo totální obsazení bývalého Československa, před pár dny jsme si připomněli 85. výročí této pro nás velmi bolestné události. Rozpoutal se celosvětový konflikt s desítkami milionů obětí. Šest let trvajících. Takhle dopadlo ustupování zlu. Zlu se nesmí ustupovat. Přece máme tuto historickou zkušenost.

Imperiální politika 90. let. Rusko, byť se o tom málo mluví, má dlouhodobou imperiální tradici. A pokračovalo i v 90. letech. Od roku 1992 vojensky ovládá Podněstří a Podněstří je součástí Moldavska od 92. roku. Následovalo zachvácení části Gruzie, Abcházie, Jižní Osetie, a my jsme mlčeli. Následovalo obsazení Krymu a rozpoutání konfliktu na východě Ukrajiny, kde je válka de facto také od roku 2014. A tam jsme možná už něco říkali, ale právě proto, že naše reakce byla velmi vlažná, právě proto se Putin rozhodl jít do přímého konfliktu. To, co se odehrálo před dvěma lety na Ukrajině, bylo opravdu jenom pokračování dlouhodobé imperiální ruské politiky. A i z jasných vyjádření ruských reprezentantů zaznívá, že by to tím neskončilo.

Opravdu, zlu se nesmí ustupovat, protože dopady bychom pocítili i tady ve střední Evropě. Proto je v zájmu České republiky, českých politiků, abychom dělali vše pro to, aby byla zastavena tato imperiální ruská agrese. Co máme v tuto chvíli dělat? Musíme posilovat naši armádu a zvyšovat výdaje na obranu. Všichni víme, že by se daly tyto peníze investovat jinam, ale je to v našem zájmu. Musíme posilovat spolupráci v rámci Severoatlantické aliance a musíme podporovat Ukrajinu, aby v tomto boji obstála, protože je to i v našem zájmu.

Pro ty, kteří zpochybňují ukrajinskou suverenitu, bych chtěla ještě zopakovat, že suverenita Ukrajiny včetně územní celistvosti byla uznána i Ruskem. I Ruskem byla uznána, a to v rámci Budapešťského memoranda, které podepsaly vedle Ukrajiny právě Rusko, ale i Británie a Spojené státy. Ukrajina se při té příležitosti vzdala svého jaderného arzenálu. Ale Rusko uznalo tenkrát Ukrajinu v těch hranicích, tak jak ji známe.

Co v tuto chvíli nabízí jako alternativu naše opozice? Konání mírových konferencí? Appeasement? Tak jak jsme si ho zažili my v roce 1938? To nejsou ta řešení. Jediné řešení je opravdu podporovat Ukrajinu, tak aby obstála, aby bylo zadrženo Rusko ve svých hranicích a aby byla suverénní Ukrajina uchována a Putin byl co nejdále od nás. To je to jediné řešení.

A čemu čelíme? Ano, čelíme Rusku, které je nebezpečné, to nikdo nezpochybňuje. Ale je potřeba si zopakovat, že jsme součástí Severoatlantické aliance, že je to největší obranné společenství, které reprezentuje 977 milionů obyvatel této planety, proti Rusku, 143 milionů, a ekonomicky je Rusko na úrovni Itálie. Celé Rusko. A myslím si, že máme povinnost zlu neustupovat, zastavit agresi Ruska tak, aby bylo co nejdál od našich hranic a byla uchována suverenita jak Ukrajiny, tak aby nebyly dále ohrožovány další evropské státy. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jako další je v pořadí pan místopředseda Karel Havlíček, kterého v sále nevidím. Dám ho tedy na konec pořadí přihlášených. Jako další je pan ministr Jozef Síkela, který také není v sále. Jako další je přihlášený pan poslanec Andrej Babiš. Také není v sále. Jako další je paní poslankyně Alena Schillerová. Taky ji nevidím v sále. Dále pan poslanec Tomio Okamura, kterého také nevidím. Jako další je pan poslanec Radim Fiala s přednostním právem před schválením pořadu schůze. Dávám ho tedy také na konec pořadí.

A nyní tedy se dostáváme k přihláškám, které jsem zařadil na konec pořadí, s tím že budu udělovat postupně slovo, a v případě že tito poslanci a poslankyně nebudou v sále, poté co přečtu jejich pořadí, v tom případě avizuji dopředu, že dám hlasovat o pořadu schůze. Nyní

pan ministr Zbyněk Stanjura – není přítomen. Pan ministr Petr Hladík – není přítomen. A paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, vaše přednostní právo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, milí spoluobčané, úplně na úvod svého vystoupení bych se chtěla vyjádřit k mnohým osočením, ke kterým tady dochází ze strany opozice ohledně toho, jak byly podány přihlášky na dnešní schůzi. A pro ty, kteří třeba neznají to, jak tady funguje podávání přihlášek, tak je důležité si asi připomenout i celou proceduru.

Vždy když je svolána schůze Poslanecké sněmovny, tedy já podepíšu jako předsedkyně pozvánku a ta je distribuována poslancům, ministrům, tak v tu chvíli už je možné tedy na můj sekretariát přinášet přihlášky. Jsou to fyzické papírky. My tady v sále to samozřejmě známe, ale říkám to zejména kvůli občanům, kteří jsou dneska tolik mystifikováni, že snad já mám právo a pravomoc zasahovat do toho pořadí. Ne, nemám. Funguje to úplně jednoduchým pravidlem, kdo dřív přijde, kdo se dříve přihlásí, ten je dříve přihlášen, a prostě jde to pořadí takhle podle té rychlosti přihlášení. A ano, ve chvíli, kdy má někdo přednostní právo, tak jak je tady dnes využito ze strany celé řady ministrů nebo předsedů stran, předsedů poslaneckých klubů, tak tito lidé mohou být upřednostněni právě díky tomu přednostnímu právu, ale i oni v tom pořadí podle toho, kdy s tou přihláškou přijdou. A tady na tuto schůzi zkrátka přišli kolegové z opozice se svými přihláškami až dvě minuty poté, co přišly přihlášky pánů ministrů a paní ministryň a předsedů stran či klubů. Proto to pořadí je takové, jaké je, a žádný předseda Poslanecké sněmovny do něj nikdy nezasahoval a nezasahuje. Ani já tak nečiním a důrazně se ohrazuji proti tomu, že mě z toho někdo osočuje a obviňuje, protože i když tady teď kolegové nemají ani odvalu si sednout a vyslechnout si to sami, tak mají tu odvalu chodit tady na tiskové konference a takovéto nepravdy tady šířit.

Samozřejmě chápu, že někteří mají tu vytrvalost tady na každé schůzi Poslanecké sněmovny, ať už je řádná, nebo mimořádná, hodiny a hodiny říkat své projevy, takže mají možná pocit, že když mají tuto vytrvalost, tak tady na to mají nějaké právo. Už připomínají ty aktivisty, kteří se lepí různě na silnice nebo k některým uměleckým dílům, a myslí si snad, že mají i nějaký monopol na tento pultík, ale opravdu tomu tak není.

No a teď k samotnému merituu věci a k tomu, proč jsme se tady dnes sešli a proč jsme vůbec svolávali mimořádnou schůzi k bezpečnostním hrozbám pro Českou republiku.

Já myslím, že bezpečnost si všichni ceníme jako jednu z nejzákladnějších hodnot, které můžeme – žít v bezpečí nám umožňuje žít životy, které žijeme. Ano, se svými každodenními nejenom radostmi, ale také starostmi. Ale to, že můžeme prosperovat, že naše země prosperuje, to je dáno tím, že žijeme v bezpečí, v bezpečné zemi. To, že můžeme řešit třeba opravu silnic, jak by někteří rádi, místo toho, aby investovali do obrany, tak je dáno tím, že žijeme v bezpečí. A toto bezpečí není samozřejmé, byť je nutné. A je potřeba se o něj starat a nebrat ho právě jako garantovanou záležitost.

Pokud se ani na tom, že bezpečnost má být naší hlavní prioritou napříč celou společností, respektive hlavně napříč celým politickým spektrem, nejsme schopni shodnout, tak to už je docela špatný signál. Ale bohužel mám pocit, že to pojmenování hrozeb je tady znovu potřeba, protože před více než dvěma lety jsme se sešli, v den, kdy došlo v únoru k té full scale invasion, protože to byla další část války, kterou vede putinovský režim proti Ukrajině, v této horké fázi sešli jsme se tady v Poslanecké sněmovně, mnozí v opravdu velkém šoku, a hlasovali jsme pro usnesení jednomyslně všemi přítomnými hlasy ohledně toho, že Ukrajinu jakožto napadenou zemi podporujeme a že agresorem je Ruská federace.

Toto jsme se shodli před více než dvěma lety, ale dnes podle vyjádření mnohých kolegů a kolegyně z této Poslanecké sněmovny to bohužel vypadá, jako by už takovéto usnesení znovu

nebyli ochotni a schopni přijmout. Usnesení, v němž jsme také deklarovali, že chceme Ukrajině pomáhat všemi možnými prostředky. Já si myslím, že se na tom, že jim musíme pomáhat všemi možnými prostředky, za ty dva roky nic nezměnilo, naopak, že je to čím dál nutnější. Pokud si totiž nejsme schopni uvědomit, jak moc bezprostředně se nás to týká a co všechno to způsobuje pro naše životy, nejsme schopni to ani pojmenovat, tak s tím pak nebudeme schopni bojovat, nebudeme schopni tomu čelit. A to, že tomu máme čelit, proto my jsme tady našimi občany zvoleni a to máme činit především.

Já bych v tuto chvíli použila jednoduchý přírůstek, protože občas slyšíme, jak ono to není černobílé, bůhví jak to je, ona Ukrajina není dokonalá. Opravdu není dokonalý žádný stát, ale snad se všichni shodneme, že mezinárodní právo platí, že na mezinárodním právu jsme nic nezměnili žádnou naší vlastní shodou všech států, které se jím řídí, a že tedy je důležité se podle něho chovat dál a nepřipustit, že se někdo silou snaží vymoci území cizího suverénního státu a že se ještě snaží vytvořit dojem, respektive strašit a řinčí, různými způsoby, ať už jadernými zbraněmi, nebo rétoricky, že bude pokračovat dál. Nepodceňujeme, že je toho schopen ten, kdo se tak chová.

Je to, jako kdybychom se ocitli v běžné životní situaci, kdy nějaký muž, řekněme třeba Vlado, napadne ženu, té řekněme třeba Olga. A teď se máme možnost rozhodnout, jak se zachováme. Zachováme se tak, že té napadené ženě pomůžeme? Anebo se otočíme zády a řekneme no, ona si za to trochu může sama, neměla tudy chodit, neměla se takhle oblékat, ona, vlastně bůhví, jak to s ní je, ona nemá doma moc pořádek, ona to je taková, hm, ne úplně slušná holka, tak téhle nepomůžeme. A budeme se tak jako snažit vytvářet ještě navíc ten dojem, že vlastně je to v pořádku, že se takhle neodvážně zachováme – a bůhví, jak ono to začalo, bůhví, kdo za to může, a ona vlastně možná... jako... nechme ji, ať se podvolí, ať tady v téhle potyčce to ten Vlado vyhraje, a jestli potom půjde i na nás, jestli potom s jídlem poroste ta chuť, no to přece nemůžeme vědět, možná jo, ale možná taky ne, možná mu to vlastně bude stačit, že tady zmlátil jenom Olgu, ale nás už nezmlátí. Tak prosím pěkně, takovýmhle způsobem si myslím, že všichni chápeme, že probíhá dneska konflikt na Ukrajině. A je to přírůstek, který možná vám přijde příliš zjednodušující, ano, ta situace samozřejmě je velmi barvitá a velmi složitá, ale vlastně takhle jednoduše se to popsat dá, protože takhle jednoduše si ta situace dneska stojí.

Pokud necháme uspět Rusko na Ukrajině, tak zkrátka s jídlem roste chuť – a proč by nešlo dál? Ono to říká. Putin to říká velmi otevřeně. Slyšíme v poslední době různé výroky. Pokud nejsme schopni pomoci napadenému, pak nám nezbyvá, že nám třeba také někdo v budoucnu nepomůže. A nespolehejme na to, že my jsme chráněni různými spolky, organizacemi, smlouvami, a že tedy jsou povinni nám všichni pomoci. Samozřejmě že to je silná bezpečnostní záruka, je důležité, že to tak je, a budme v tomto směru nejenom černými pasažéry všech těch organizací, v nichž členem jsme, ale my máme morální povinnost, ale i pragmatickou povinnost pomoci napadené zemi, v tomto případě jednoznačně Ukrajině.

A proč vlastně dnes chceme vidět, jestli o usnesení, které bylo navrženo, které budeme závěrem hlasovat, budou schopni hlasovat i kolegové a kolegyně z hnutí ANO a z hnutí SPD, je zcela jednoznačné. Protože do veřejného prostoru na sociálních sítích, v médiích i tady v Poslanecké sněmovně od tohoto pultíku od nich zaznívají projevy, které jsou velmi na pováženou. Já vám teď řeknu jeden citát – kdyby tady byl, tak ráda bych to řekla přímo jemu, Andreji Babišovi, ale škoda, škoda, nemá tu odvalu si to poslechnout. Já vám řeknu jeden citát a schválně, kolegyně, kolegové, kdo myslíte, že jej pronesl? „Náš postoj je naprosto jasný: chceme na Ukrajině mír, kterého lze dosáhnout pouze prostřednictvím rozsáhlého národního dialogu za účasti všech regionů a politických sil v zemi.“ Myslím si, že bychom někdy dokázali si představit, že zazněl tady, v Poslanecké sněmovně České republiky. Ne – tak to byl výrok Lavrova, ministra zahraničních věcí Ruské federace.

Co vám to, kolegyně a kolegové, připomíná? Přesně takovéhle výroky slyšíme i od představitelů Ruska v době, kdy jejich bomby padají na civilisty, na ukrajinská města, vraždí

nevinné děti, vraždí nevinné ženy, nevinné muže. Přesně takovýchle výroky teď slýcháme čím dál častěji nebo vidíme je napsané na sociálních sítích právě od představitelů hnutí ANO. Tak kdo tady chce mír, jenom slovně, je i Rusko, kdybychom je brali vážně, tato slova. Ale ti, kteří to reálně můžou dosáhnout, jsou právě oni. Aby stáhli svá vojska, nikdo jim nebrání, mohou to udělat hned dnes. A víme, asi nejsme naivní, že se tak nestane.

A přesně tohle je důležité demaskovat, tuhle dvojí tvář. My podporujeme Ukrajinu, tváříme se tak, ale pak říkáme vlastně věci, které nahrávají Rusku, protože to, že se takhle opakují slova o míru a o tom, že by měla začít konečně ta jednání, vytváří dojem, že snad Ukrajina o nich jednat nechce. Ale tady je jednoznačný plán prezidenta Zelenského, který je desetibodový, říká se mu peace formula, a který už je mnoho měsíců znám, na základě kterého Ukrajina je připravena a ochotna jednat o míru. Rusko jej zná. Známe jej my všichni, takže jej zná samozřejmě i agresor. A je ochotno jednat? Není. Jak tedy toho docílit? To určitě ne tím, že budeme Ukrajinu nutit k tomu, aby padla na lopatky, že už jí nebudeme pomáhat, protože válku samozřejmě je potřeba vést prostředky, jako jsou zbraně. A já jsem za to ráda, že Česká republika nejenom že pomáhá tak, jak může, ale snaží se pomoci i zprostředkováním dalšího technického vybavení pro Ukrajinu.

Chválí nás za to celý svět na titulcích respektovaných deníků, komentátoři respektovaných médií z celého světa, ale tady, z českých úst našich kolegů, bohužel zaznívá, že to žádný megaúspěch není a podobně. OK, je to politický boj, ale na druhou stranu budme ochotni aspoň přiznat, že v tomhle to bychom právě měli být na jedné lodi, protože tady jde právě i o naše vlastní bezpečí. A já myslím, že je namístě, aby došlo tady k tomuto jasnému nejenom pojmenování těch hrozeb a vlastně vytváření určité schopnosti být na to připraven, když se bude Rusko rozpínat dál, a zabránit mu v tom, ale že je právě v tomhle to potřeba táhnout za jeden provaz.

Mrzí mě, že to tak nevidí úplně všichni, ale ještě stále mají prostor si tenhle svůj postoj rozmyslet a mají možnost se začít chovat tak, jak je ve prospěch naší země. Nikdo tady nechceme válku. Jediný, kdo posílá děti do války, je na evropském kontinentu Vladimir Putin – a to ty ukrajinské, které si to dobrovolně nevybraly, které v ní dennodenně trpí, které přicházejí o své rodiče, své blízké, o svoji budoucnost. A my jsme povinni jim pomoci. Tak to prosím mějme na paměti a chovejme se podle toho, hlasujme podle toho, ale také podle toho mluvíme k naší veřejnosti, protože vytvářením falešné představy o tom, jak to vlastně celé je, kdo je oběť, kdo je agresor, jak se to dá celé řešit, ten konflikt, tak té situaci moc nepomáháme. A myslíme si, že možná – někteří si myslí, že krátkozrace pomohou sobě samým. Já si nemyslím ani to. Já myslím, že bohužel tohleto se vždycky vymstí, boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní zde mám ještě několik přednostních práv, která přečtu pro pořádek. V případě, že ti, kteří dali přihlášky, nebudou v sále, budu postupovat tak jako v předchozím případě. Pan poslanec Karel Havlíček – není, pan ministr Jozef Síkela – není, pan předseda Andrej Babiš – není v sále, paní předsedkyně Alena Schillerová – není v sále. A přítomen je pan předseda Tomio Okamura s přihláškou s přednostním právem a dám mu slovo. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vy z vládní pětikoalice jste dnes svolali mimořádnou schůzi na téma bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Děkuji vám, protože tohle je skutečně téma, kterému jste se až dosud mistrně vyhýbali, přesněji ohýbali jste ho, co to šlo, a pravda, ani dnes tomu není a nebude jinak. Každopádně téma to je,

přestože jste ho vytáhli v afektu a z předvolebních důvodů, kdy cílem není bezpečnost země a občanů, ale váš cíl je bezesporu jediný: před volbami se vzájemně rádně poplivat.

Vezmu to popořadě. Bezpečnostní riziko číslo jedna je přesně takové jednání, kdy zcela zásadní témata, problémy naší země, občanů a Evropy ignorujete, nebo tyto problémy dokonce zvětšujete a nadřazujete jim svoje žabomyší války a nenávist mezi jednotlivými politickými stranami. Bezpečnostní problém je hrozící válka, energetická chudoba, likvidace českého zemědělství, růst exekucí a chudoby, likvidace českého strojírenství a těžkého průmyslu, migrace nepřátelských kultur, neřízená a nekontrolovaná ekonomická migrace z Ukrajiny, ale také nekontrolovaný dovoz produktů z Ukrajiny, které mohou být jak kontaminované zakázanými jedy, tak geneticky upravenými produkty. Dokonce už i americká vládní agentura USDA varovala před ilegální produkcí nelegálními geny modifikovaných ukrajinských potravin, které se dovážejí do Evropské unie. Tyto plodiny jsou modifikovány dokonce neregistrovanými a zakázanými geny, což je mimochodem důvod, proč se začali Američané ozývat. Samozřejmě na Ukrajině produkují geneticky modifikované plodiny, ale dokud to byla americká osiva, bylo vše v pořádku. I jim se ovšem Ukrajinci vymkli z kontroly a začali nakupovat na černých trzích geneticky modifikované produkty, o nichž nikdo nic netuší. Je to riziko? Popravdě, zamoření Evropy rostlinami, které mají upraveny geny neznámo jak, je skutečná hrozba. Fialova vláda tuto hrozbu úmyslně ignoruje a zvyšuje, když se nebrání dovozu rizikových produktů z Ukrajiny.

Namísto debaty o skutečných hrozbách tu máme nějaké řešení osobních sporů, nějaké řešení z tohoto pohledu marginálních osobních sporů mezi hnutím ANO a vládní pětikoalicí. Důvod je jasný. Celá pětikoalice je vyděšená z hrozícího úspěchu ANO ve volbách, v eurovolbách a část pětikoalice je navíc vyděšená z možnosti, kterou zvažuje hnutí ANO, a to je vláda s ODS. Ano, konkurentem pětikoalice není SPD, protože my jsme přesně na opačném pólu než vy, tedy pětikoalice a hnutí ANO. My v SPD jsme jediní pro vystoupení z Evropské unie a také jako jediní říkáme: už ani patrona, ani halěr na Ukrajinu. Jako jediní říkáme: peníze Čechům, ne Ukrajincům. Jako jediní říkáme: Česká republika na prvním místě. Jako jediní říkáme: Ukrajinci, běžte domů, vaše země vás potřebuje. A naopak náš stát má mít jedinou prioritu a tou je Česká republika a český občan. Jako jediní tady my v SPD už dva roky říkáme, že chceme mír a ne válku. O tom, že by měla vláda iniciovat mírová jednání, jsem tady mluvil už předloni v rámci českého předsednictví Evropské unii. Nikdo z vás to ale nechtěl slyšet a nehnul v tomto ohledu ani prstem. Jako jeden muž tady v této Sněmovně pětikoalice a hnutí ANO hlasují pro miliardy Ukrajinců na úkor České republiky. Perete se o společné voliče. Tohle předvolební dohadování, vážené dámy a pánové, patří do volební kampaně, ne do Sněmovny, kde máme řešit palčivé problémy našich občanů a firem.

Pro hnutí SPD je důležité, aby občané měli více peněz, bezpečí a spravedlnosti, a tomu tady těmito nekonečnými vzájemnými diskusemi a vzájemným osočováním vládní pětikoalice neustále brání. Občané chtějí, aby měli lepší životy, aby měli dobrou finanční situaci, aby měli dobré sociální zabezpečení, abychom byli bezpečnou Českou republikou, kde se večer nebojí jít naši občané sami domů. A místo toho, aby vládní koalice tyto problémy řešila, tak se tady už zase půl dne vzájemně hádáte a přehadujete.

Aktuální bezpečnostní riziko číslo jedna je cílevědomá snaha vládní pětikoalice za každou cenu vyvolat přímou válku s Ruskem. Představitelé všech stran ve Sněmovně mimo SPD dnes chtějí debatu o vyslání českých vojáků na Ukrajinu. SPD odmítá jakékoliv úvahy o tom, že by Česká republika vyslala pod jakoukoliv záminkou naše vojáky. Ruská raketa skutečně nebude rozlišovat Čecha od Ukrajince, až dopadne do ukrajinských kasáren. Navíc vojáci Aliance na Ukrajině pracují na školicích a velicích místech, v rozvědce nebo na raketových základnách už dávno, jen se k nim nikdo nehlásí, a Rusko tak může dělat, že neválčí s NATO přímo. Když tam NATO oficiálně vyšle vojenskou misi, bude to oficiální válka NATO s Ruskem, a to vyvolaná aktivně ze strany NATO, a dokonce proti smlouvě o NATO. Ta v článku 1 říká, cituji: „Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě

OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoliv způsobem neslučitelným s cíli OSN.“ Konec citátu článku 1.

Když to přeložím, smlouva o NATO nás zavazuje k jedinému: iniciovat jednání o míru, a naopak nám zakazuje harašit zbraněmi, nebo dokonce je někam posílat spolu s našimi vojáky. A pro hnutí SPD je to klíčové. Chceme mír, nechceme válku. Chceme mír a prosperitu a nechceme válku a bídu. Pozoruhodné je z tohoto pohledu, že s tím, že by taková forma podpory Ukrajiny, tedy vyslání českých vojáků na Ukrajinu, tak o tomto chtějí aktivně diskutovat všichni představitelé vládní pětikoalice, a dokonce i místopředseda hnutí ANO o tom hovořil v České televizi, který v České televizi jen zdůrazňoval důležitost koordinace tohoto vyslání českých vojáků v rámci Severoatlantické aliance. A hovořil o tom, je to cirká týden zpátky.

Připomenu, že jakoukoliv myšlenku, že by NATO mělo vstoupit na Ukrajinu, už veřejně odmítli nejen Slováci a Maďaři, ale také například italský ministr zahraničí Antonio Tajani, který rozhodně nefandí Rusku, ale Ukrajině. Řekl, že by byla chyba vstoupit na Ukrajinu, protože vstoupit do války s Ruskem znamená riskovat třetí světovou válku. Italský ministr bez ohledu na osobní názory nehodlá riskovat bezpečí italských občanů. Česká vláda, česká Fialova vládní pětikoalice se dlouhodobě chová opačně. Jenom připomenu výrok premiéra Petra Fialy z ODS, který už před dvěma lety nás tady strašil a šířil poplašnou zprávu a říkal, že Česká republika je ve válce. Není ve válce, pane premiére! Netahejte nás do války! My nechceme být ve válce! Nestrašte nás tady! Když byl premiér Fiala, bylo předsednictví České republiky v Evropské unii předloni, v druhé polovině roku, neudělal nic pro to, nic pro to, aby inicioval jakákoliv mírová jednání, přestože jsem ho tady k tomu opakovaně vyzýval, a nikdo z vás to tady nechtěl slyšet.

Připomenu, že české tanky byly na Ukrajině pomalovány nacistickými symboly, aniž by naše země jakkoliv protestovala, aniž by proti tomu jakkoliv premiér Fiala protestoval. I to je bezpečnostní riziko první třídy, protože tím říkáme, že české vládě hitlerovský nacismus na Ukrajině nevadí. V obdobných případech, kdy do zahraničí pronikne nějaký významnější ukrajinský projev nacismu a lásky k válečným zločincům, polští politici, ti se k tomu postavili, a to z vládního i opozičního spektra, hlasitě protestují a Ukrajinci se následně omlouvají a snaží se dávat si větší pozor vyjevovat veřejně své názory. Jen hlupák si může myslet, že každý nepřítel mého nepřítele je přítel. Američané takto začali s podporou islámských fanatiků včetně Usámy bin Ládina v Afghánistánu. Skončilo to radikalizací islamistů po celé planetě a tisíciobnými obětmi islámské nenávisti k Západu a zcela jasnou porážkou USA v Afghánistánu. Dnes stejně tak toleruje Fialova vládní pětikoalice regulérní nacisty.

Víte o tom, že stávající Ukrajina, Lotyšsko a Estonsko jsou bašty evropského nacismu? Letos 16. března proběhl pochod legií v lotyšské Rize. Lotyšské legie byly ve druhé světové válce součástí jednotek SS. Jedním – v uvozovkách – z krásných příkladů oslavovaných hrdinů, samozřejmě to myslím v negativním slova smyslu, je Herberts Cukurs, který byl členem Arajs komanda, lotyšské skupiny, která se podílela na masovém vyvražďování evropských Židů během holocaustu. Lotyši je tento masový vrah opěvován jako národní hrdina, a dokonce o něm složili rockovou operu. Naštěstí poválečnou kariéru sadistického nacisty a lotyšského národního hrdiny ukončil dvěma kulkami agent izraelského Mossadu. Lotyšští příslušníci Waffen-SS mají v Lotyšsku své veřejné pomníky jako esesmani na Ukrajině nebo v Estonsku, kde se také konají veřejné oslavy veteránů SS. V září 1942 dorazil do Kalevi-Liiva u Tallinnu transport českých Židů z Terezína, kdy šest set bylo hned po příjezdu pod estonským velením na místě zavražděno. Tolerance hitlerovského nacismu a jeho přívrženců, to je skutečné bezpečnostní riziko. Zlo plodí jen zlo.

Válka na Ukrajině neskončí porážkou Ruska ani Američanů, obě země postupují tak, aby tam nevykrvácely. Skončí, a už končí, ekonomickou a politickou porážkou Evropské unie, Ukrajiny a milionů vinných i nevinných Ukrajinců a Rusů, kterým válka vzala životy, domovy, rodiny a zemi. Hnat nás do takové války je zločin a bezpečnostní riziko. A ten, kdo nás do takové války žene, je právě politika Fialovy vládní pětikoalice. Debatujme o tom a odmítněme, vážené dámy a pánové, podporu války za cizí zájmy v jakékoliv formě, pod jakoukoliv záminkou. Znovu opakuji, SPD tady osamoceně už dva roky říká, chceme mír a nechceme válku. Nechovejme se jako zdivočelá blecha, která chce rozhodnout souboj dvou dinosaurů. My ho určitě nerozhodneme.

Má smysl bojovat za dobrou věc, za svou vlast a rodinu. Boj za nadnárodní korporace je naprosto zbytečný. Faktem je, že pokud někdo tuhle válku vyhrává, jsou to ony. Stačí se podívat na jejich rekordní zisky. Složili se na ně všichni Ukrajinci i čeští důchodci. Nechtějte tak po nás, ať jsme solidární se západními zbrojaři a se spekulanty s ropou a plynem, s prohnánými bankéři a pozemkovými spekulanty, kteří se pokouší ovládnout Ukrajinu. V zájmu každé země a lidí je mír a mírová rovnoprávná spolupráce. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Nyní by měl vystoupit pan ministr Síkela, ten tady... je na cestě. Pak je tady podle pořadí pan poslanec Radim Fiala. Není. Pak je tady přednostní právo pana ministra Zbyňka Stanjury, také ho nevidím. A pak je tady přednostní právo pana ministra Hladíka. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, krásný dobrý podvečer. Já vlastně na tenhle ten projev jsem si nechystal vůbec nic, žádnou špinu, žádné podklady, protože by mě hanba fackovala. Já jsem taky táta, táta pěti dětí, a musím říct, že když se začnou vytahovat věci týkající se vás, vašich dětí a vaší rodiny, tak je vám z toho docela zle.

Vlastně všichni tady mluvíme o tom, co Andrej Babiš udělal – pokolikáté už, kolikátá je to kauza? Já myslím, že to už nikdy nikdo nespočítá, protože už to možná ani nemá smysl. Ale podstatné pro tuhle zemi vlastně není to, co Andrej Babiš udělal, ale co Andrej Babiš neudělal a udělat měl. To, co sliboval lidem a o čem snil na stránkách své knihy a o čem ve svém důsledku ve své knize také promlouval. A co nakonec také bohužel nesplnil. Protože kvůli tomuhle blábolení jsme se museli vyrovnat s energetickou krizí a Česká republika nebyla připravena ani na krizi ekonomickou, o které jsme věděli, dokonce dřív jsme věděli, že přijde.

Tady je pět věcí, které Andrej Babiš udělat měl a neudělal. Pět věcí, o kterých jen mluvil. Za prvé – Andrej Babiš nepomohl lidem připravit se na energetickou krizi, nepomohl lidem s energetickými úsporami jejich domácností. Za vlády Andreje Babiše, opřené o hlasy komunistů, zde byly dotační programy pouze pro bohaté. Proto jako jedna z prvních věcí, kterou jsme jako lidovci, jako celá vláda udělali, bylo zavedení Nové zelené úsporám light, tedy právě ten dotační titul, který je tu pro seniory, pro lidi s invalidním důchodem a pro všechny, kteří pobírají rodičovský příspěvek. Je to konkrétní pomoc pro ty nejzranitelnější, pro ty, kteří pomoc potřebují. Ne pro miliardáře, kteří pomoc nepotřebují. Do dnešního dne si o pomoc s energetickými úsporami zažádalo a také finanční prostředky dostalo 67 000 lidí.

Za druhé – vlna lidí, kteří platí vysoké účty za energie a nemůžou si uspořít dost na to, aby snížili svoji závislost na drahých energiích. Andrej Babiš jen sliboval ve své knize o obnovitelných zdrojích, ale reálně pro ně nehnul ani prstem. Za vlády Andreje Babiše se instalovaný výkon fotovoltaických elektráren v podstatě nezměnil za celé čtyři roky. Nám se

podařilo za poslední dva roky instalovat víc než 120 000 fotovoltaických elektráren na střechy rodinných domů díky programu Nová zelená úsporám. Jen za minulý rok bylo podpořeno z různých dotačních titulů právě Nové zelené úsporám 71 000 malých a velkých fotovoltaických elektráren částkou dohromady 24 miliard korun. Tyto fotovoltaické elektrárny, ať už malé na rodinných domech, nebo velké, které slouží opravdu pro výkon do sítě, pokryjí výrobu čisté elektřiny v objemu roční spotřeby 650 000 domácností. Do konce volebního období tak překonáme cíl z našeho programu dvojnásobně, možná trojnásobně.

Za třetí – vláda Andreje Babiše nedokázala uzákonit komunitní energetiku, díky které by lidé mohli vyrobenou elektřinu mezi sebou sdílet. Naprosto se vykašlal na lidi, kteří si zodpovědně sami elektřinu vyrábí. Nedošlo ani k uzákonění akumulace elektřiny – a toto mělo být uzákoněno do konce roku 2020. Takže místo toho, abychom využívali veškerou elektřinu, kterou ze slunce vyrobíme, musíme za její spotřebu ještě platit, protože je jí moc.

O loňském velikonočním víkendu byla cena minus 1,6 koruny za kilowatthodinu. S tímto zákonem musel přijít až pan ministr Síkela. Až tahle vláda musela za poslední dva roky vyřešit všechny tři novely zákona energetického, které měly být hotovy, ano, už v roce 2020. Na Ministerstvu životního prostředí jsme tak konečně mohli spustit výzvu na podporu rozvoje komunitní energetiky a byl o něj enormní zájem. Jenom na náš webinář se přihlásilo přes 600 starostů. To je 10 % všech starostů z celé České republiky. Ten zájem o komunitní energetiku, o to připravit se na komunitní energetiku, vytvořit si veškeré dokumenty včetně investičních finančních rozvah, to vše teď můžeme konečně podpořit.

Za čtvrté – vláda Andreje Babiše zapomínala na mladé lidi a na rodiče s dětmi. Nedala jim žádnou příležitost si opravit třeba zděděnou nemovitost. I proto jsme museli přijít s programem Oprav dům po babičce, který míří především na mladé lidi a rodiče s dětmi. Ti mohou v rámci tohoto programu získat až 1 milion korun na kompletní renovaci domu. Vyjednali jsme také pro ně výhodný úvěr ze stavebních spořitelů. Tři procenta úroků k úvěru na bydlení v dnešní době, takový finanční nástroj pro lidi, Čechy, Moravany a Slezany, tady ještě nikdy nebyl. Tyto peníze se totiž lidem vyplatí. Dotaci dostanou předem, půjčku dostanou hned dohromady, tak aby si mohli zrekonstruovat, opravit svůj dům a mohli v něm spokojeně bydlet. Dosud bylo v rámci této finanční pomoci podáno 1 480 žádostí; 1 480 rodičů, rodin s dětmi, kteří díky tomu mohou dobře bydlet.

Za páté – Andrej Babiš naprosto ignoroval bezpečnostní riziko v souvislosti s dodávkami plynu z Ruska, ačkoliv se o možné válce na Ukrajině spekulovalo už od anexy Krymu. Vláda Andreje Babiše neudělala nic pro to, aby zvýšila energetickou bezpečnost České republiky, a vystavila tím naše občany obrovskému bezpečnostnímu riziku. Naše vláda musela během jednoho roku naplnit zásobníky díky uzavřeným dohodám na dovoz energií s jinými zeměmi. Museli jsme také výrazně posílit výstavbu obnovitelných zdrojů.

Tohle bylo pět věcí, o kterých Andrej Babiš jen mluvil a nikdy neudělal. To zdaleka není všechno. Mohl bych tu mluvit dále například o důchodové reformě, o digitalizaci veřejné správy. Andrej Babiš je totiž ztělesnění politiky minulosti. Politiky lži, podvodů, estébáckých praktik. Služba občanům je ale úplně někde jinde. Služba občanům je o otevřené komunikaci, o spolupráci, o prosazování budoucnosti pro naše děti a pro naše vnuky. A takovou bych si přál politiku a takovou bych si přál Českou republiku. Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pane ministře. A další s přednostním právem je přihlášen pan ministr Dvořák. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Martin Dvořák: Děkuju za slovo, vážený pane předsedající. Páni poslanci, paní poslankyně, nečiní mi žádné potěšení, že český parlament má na dnešní mimořádné schůzi řešit otázku naší národní bezpečnosti, tedy téma, které by ze všech nejvíce vyžadovalo celospolečenský konsenzus. Bohužel svolání této schůze naznačuje, že tomu tak dnes v Česku není. Chci ale věřit, že naše dnešní jednání může přinést žádoucí změnu.

Dovolte mi nejprve kratičkou rekapitulaci toho, co bezprostředně předcházelo svolání této schůze. Minulou neděli uvedl pan ministr Lipavský v České televizi – cituji: „Andrej Babiš, poslanec za ANO, začíná být kvůli svým výroky bezpečnostním ohrožením Česka.“ Co si budeme povídat, to není nijak šokující sdělení, to jsme všichni věděli, a já se posléze pokusím dodat několik argumentů k tomu, proč to tak opravdu je.

Novinkou není vlastně ani to, jak na to zareagoval pan poslanec Babiš. Soudně usvědčený lhář, jehož stopu lze nalézt v několika svazcích StB a který je současně předsedou největší opoziční české strany. Věrný svému dělení lidí kolem sebe jenom na dvě kategorie, tedy na poddané či slouhy na straně jedné a na nepřátele, které je potřeba zničit, pošpinit nebo z nich učinit poslušné otroky na straně druhé, rozhodl se postupovat svým obvyklým způsobem jako mnohokrát předtím. Přidám další citát: „Udělejte mi podklady, na toho píp píp píp,“ nemůžeme citovat, není 22 hodin, „napište mi příběh, jak se vykašlal na naše lidi.“ A tak dále, a tak dále. Většina z nás už to asi v poslední době párkrát slyšela. Jako vrchol hnusu potom dotaz „má děti?“, který navzdory trapným pokusům vydávat to za hledání témat ke konverzaci svědčí o schopnosti poslance Babiše bezohledně zatáhnout do svých špinavých politických útoků i děti svých protivníků.

Můžete mi věřit, že vím, o čem mluvím. Podobně postupoval nedávno i vůči mé rodině. Tehdy jsem právě tady ve Sněmovně reagoval vystoupením, které si také dovolím ocitovat, protože na něm dodnes není co změnit. „Takhle prostě fungují estébácké metody. Někoho nepravdivě pošpinit, a i když se podaří prokázat posléze, že to není pravda, kus té špíny prostě už na vás zůstane, mezi přáteli, ve společenské vědomí, ve veřejnosti.“ Takže vlastně jedinou neobvyklou novinkou v takové situaci je to, že se díky neobratnosti pana poslance Babiše ta ubohá podlost dostala na veřejnost.

Je jistě smutné, že předseda největší české opoziční síly píše česky na úrovni žáka páté třídy. Je děsivé, že ve své funkci je schopen dopustit se tak fatální chyby, jako je posláním intimního a důvěrného pokynu na špatnou adresu. Je odpudivé vidět na vlastní oči, jak tento pan poslanec přemýšlí a jak jedná. Možná vás ale překvapím názorem, že to všechno bych já osobně neoznačil za bezpečnostní riziko. Koneckonců tohle všechno se stalo a vyjevilo až poté, co pan poslanec Babiš byl za takové riziko již veřejně označen. A z toho všeho vyplývá, že příčina či příčiny k vyslovení takového názoru leží spíš někde v minulosti, více či méně vzdálené před touto poslední epizodkou, v řadě trapasů a ostudných kroků, které už jsme od pana poslance Babiše viděli a zažili.

Dovolím si začít tím, co všechno podle mě může být bezpečnostním rizikem. Jako držitel bezpečnostní prověrky na stupeň tajné a prověrky NATO například vím, že za bezpečnostní riziko je považován ten, kdo je potenciálně vydíratelný, či ten, v jehož minulosti se vyskytují nějaká temná či nevysvětlitelná místa. A takových se v životě pana poslance Babiše pár skutečně najde. Nepočítám už mezi ně otázku, zda byl, či nebyl naverbován pod krycím jménem Bureš jako agent StB číslo 25085. Ať už se to v budoucnosti prokáže, či nikoliv, je to věc už natolik veřejně známá, že si jen těžko lze představit, že právě přes tuto temnou kapitolu by bylo možno ho ještě vydírat. Úplně jiná káva je ovšem například historie počátků jeho podnikatelských úspěchů. Dosud se například nepodařilo ověřit, kdo byli ti neznámí spolužáci ze švýcarského lycea, kteří mu údajně na počátku finančně pomohli s oddělením Agrofertu od Petrimexu. Tajemstvím nadále zůstává i to, čím je vlastně během jediného roku společného studia Andrej Babiš zaujal natolik, že mu po dvaceti letech pomohli nezištně k miliardovému kšeftu, a čím se jim za to vlastně odvděčil. Pláštíkem tajemství už asi

také navždy zůstane přikryto, jaké ve skutečnosti byly vztahy a vazby s tehdejšími vládci podsvětí Františkem Mrázkem, jenž o Andreji Babišovi mluvil nepříliš lichotivě jako o chemickém Alím krátce předtím, než byl zavražděn neznámým nájemným vrahem.

Příběhů, které naznačují mírně řečeno poněkud nestandardní metody při vzniku, podnikání a expanzi holdingu Agrofert, je v historii této firmy mnohem více. Doporučuji například knihu Boss Babiš. Právě ta míra nejistoty je sama o sobě důvodem k obavám, zda náhodou není jejich aktér viditelný a zda tedy není oním bezpečnostním rizikem.

Ale ani to by jistě nebylo důvodem ke svolání mimořádné schůze Sněmovny, protože ani tyto obavy a tato podezření nejsou ničím novým. Je ale namístě si občas připomenout, jak to bylo, abychom nezapomněli, s kým máme tu čest, až budeme hledat motivaci k jeho dnešním krokům a činům.

A když už jsme u toho vzpomínání, považuji za nezbytné připomenout ještě další důvod k úvahám o tom, zda poslanec Babiš je či začíná být bezpečnostním rizikem pro naši zemi. Zřejmě většina z nás slyšela v poslední době řadu výroků pana poslance o tom, že současná vláda – cituji – otevírá dveře migrantům tím, že schválila migrační pakt, případně o tom, jak – cituji – podporuje či propaguje zelené šílenství zvané Green Deal. Já nemám nic proti tomu, pokud lídr opozice kritizuje kroky současné vlády, ba ani proti tomu, když to činí ostře a nesmlouvavě. To je rolí opozice, byť ne každá opozice používá proti vládě lži a dezinformace. Chci ale upozornit na to, že s Green Dealem na evropské úrovni souhlasila minulá vláda v čele s Andrejem Babišem a migrační pakt naše vláda vyjednávala podle rámcové pozice stanovené opět minulou vládou v čele s Andrejem Babišem a tuto rámcovou pozici jsme doslovně dodrželi.

Pokud nechci připustit, že bývalý premiér nebyl zcela přičetný buď v okamžiku schvalování těchto dokumentů, nebo naopak že není při smyslech nyní, je tu možnost, že si prostě jenom nepamatuje, co vlastně v zastoupení své země kdy a kde odsouhlasil a slíbil. To by samo o sobě bylo dosti varovné. Ale já se spíše domnívám, že pan poslanec Babiš zcela postrádá jakékoliv názorové ukotvení. Je mu docela jedno, co kdy v minulosti řekl, hájil, všechno to hodí z okna ve chvíli, kdy se mu to přestane hodit nebo když zjistí, že mu to nepřinese žádný zisk nebo politické hlasy. To už u politika ve vrcholné vládní či ústavní funkci za bezpečnostní riziko podle mě považovat lze. Ten, kdo nevyznává žádné principy a zásady, je podle mě ochoten a schopen zradit kohokoli a kdykoli včetně vlastní země, pokud za to dostane dostatečně atraktivní nabídku.

Ale ani to by asi nebylo dostatečným impulsem ke svolání mimořádné schůze parlamentu na téma národní bezpečnosti, kdyby se naše země, Evropa a vlastně celý demokratický svět neocitly v situaci, která nastala v únoru roku 2022. Tehdy, jak jistě všichni víme, napadlo putinovské Rusko svého menšího souseda, svobodnou a nezávislou zemi, suverénní Ukrajinu. Pro nás, Čechy i Slováky, je to situace nebezpečně známá, protože ruské okupanty jsme zažili v naší zemi celkem nedávno. Proto bylo od počátku naším životním zájmem přesvědčit naše partnery v Evropské unii a celý demokratický svět, že se opravdu nejedná o občanskou válku, nebo snad dokonce jenom o nějakou lokální přestřelku, ale že je to frontální útok na celý Západ, na principy svobody a demokracie, ve kterém musíme Ukrajinu v maximálně možné míře podporovat.

Naštěstí si to naši partneři v Evropské unii celkem brzy uvědomili. Pochopili, že nejlepší a nejefektivnější zbraní k podpoře a záchraně Ukrajiny je právě naše jednota a soudržnost, zatímco Putin od začátku věřil a věří, že se mu podaří náš společný postoj rozložit za cenu větších či menších protislužeb, za které budou někteří politikové a také byznysmeni ochotni Ukrajinu zaprodát a zradit.

Ano, na země bývalého sovětského bloku bylo snazší vytvářet nátlak, protože byly mnohem více závislé na ruských energiích než naši přátelé na Západě. Současně ale bohužel nelze ani vyloučit, že nutnost ustupovat Rusku v otázkách obchodu s životně důležitými

surovinami byla jen zástěrkou, která měla krýt velmi osobní motivace některých politiků, ať už jejich přímou korupci, nebo naopak vydíratelnost skrze hříchy z minulosti, o kterých jsem tu mluvil hned na úvod. O tom, proč se například Maďarsko a dnes už i Slovensko rozhodlo postupně rozbíjet jednotný postoj a strategie naší pomoci Ukrajině, lze jenom spekulovat. Bohužel faktem zůstává, že právě to se dnes děje. A co víc? Také předseda nejsilnější opoziční frakce v Česku se každým dnem víc a víc přibližuje rétorice a postojům svých údajných velkých přátel, které také politicky silně podporuje, tedy Viktora Orbána a Roberta Fica.

A tím se konečně dostávám k tomu, proč jsem opravdu přesvědčen, že největším bezpečnostním rizikem dnešních dnů není ani temná minulost Andreje Babiše, ani jeho estébácké návyky, aplikované dodnes, ale právě jeho současné na veřejnosti vyjadřované postoje k ruské agresi na Ukrajině a obecně k našemu postavení v bezpečnostní struktuře demokratického světa. Jedním z velmi silných signálů o tom, že je svými výroky schopen narušit či zpochybnit samotné principy naší bezpečnostní strategie budované od devadesátých let minulého století, bylo jeho skandální vyjádření v rámci prezidentské kampaně, že by jako prezident odmítl plnit naše závazky vyplývající z členství Česka v NATO a vyslat naše vojáky, aby bránili jinou zemi, pokud by byla napadena. Už tehdy tuhle svoji zjevnou nekompetentnost a zbabělost zkoušel zabalit do výkřiků o tom, že on je přece pro mír, zatímco mnozí jiní jsou váleční štváči, kteří by ze všeho nejraději zatahli naši zemi do války a posílali naše děti na zbytečná válečná jatka, což podle něj rozhodně není v národním zájmu.

Dovolím si vás teď požádat o trochu trpělivosti s jednou malou literárněhistorickou odbočkou, na niž bych rád dokumentoval, proč je taková rétorika závadná, škodlivá a zcela v rozporu s našimi národními zájmy. Předpokládám, že většině přítomných nemusím dlouho a dopodrobna vysvětlovat, kdo to byl Karel Čapek. Rád bych to připomněl panu poslanci Babišovi – není tady, ale přece jen zopakuji, že to byl jeden z nejskvělejších a světově nejznámějších českých spisovatelů a dramatiků, blízký například i našemu prvnímu prezidentovi Tomáši Garriguovi Masarykovi. Věřím, že právě Karla Čapka nikdo nemůže podezírat a osočovat z nějakého válečného štvání. A tento mimořádný humanista, člověk plný empatie a lásky k lidem, napsal v roce 1938, tedy v době nástupu fašismu v Evropě, divadelní hru jménem Matka. Dovolím si stručně připomenout její děj. Hlavní hrdinka postupně ve válce ztratí manžela a pak také tři syny. Zůstává sama v domě s posledním synem, benjamínkem Tonim, kterému chce za každou cenu zabránit, aby také odešel na frontu. Když ale v rádiu vyslechne zprávu o tom, že agresor strlí do malých dětí, sama vloží synovi do ruky pušku a řekne to slavné: Jdi!

Omlouvám se za to malé literární okénko, ale považoval jsem ho za velmi názornou ilustraci situace a zásadních otázek, kterým naše země a celá Evropa dneska čelí. Nikdo si nemůže přát, aby mladí mužové a ženy, naše děti či vnoučata umírali ve válce. Tím spíše se ale nemůžeme a nesmíme nikdy smířit s tím, že brutální agresor bezohledně vraždí malé děti, znásilňuje ženy, ničí školy, divadla a nemocnice, přesně tak, jak to vidíme právě teď na Ukrajině ze strany barbarských ruských okupantů.

Právě nejzákeřnější ruská propaganda, kterou bohužel slýcháme i v naší zemi od českých politiků, je zaměřena přesně tímto směrem: nastolme mír, aby skončilo zabíjení a umírání. A přitom nastolit mír je přece ze všeho nejvíc v rukách Ruska. Stačil by jediný rozkaz vrchního velitele okupačních vojskům, aby se stáhla z okupovaných území za hranice Ukrajiny, a není nejmenších pochyb, že od té chvíle nevystřelí Ukrajina už ani jediný náboj. Rusko to ale odmítá udělat. Dál vraždí civilisty, ničí infrastrukturu, krade pračky a ledničky a farizejsky přitom volá po mírových jednáních, jejichž cílem ale není nic jiného než zafixovat si dobytá okupovaná území a získat čas na přípravu další expanze. Protože když to Rusku projde i tentokrát, podobně jako jsme nepotrestali okupaci Krymu nebo obsazení Donbasu, jen to posílí Putinovo přesvědčení, že může zase brzy vyrazit do boje. Proti komu? No přece proti Západu, proti demokracii, svobodě, proti právu volby, proti principům, na

kterých stojí naše civilizace a kultura a které Rusko nenávidí a chce je zničit. Tedy i proti nám, proti naší zemi a jejím občanům.

Dámy a pánové, možná některé z vás tenhle pokus o popsání situace, v jaké se nacházíme, nepřesvědčil. Nevím. Na chvíli se ještě vrátím k té Čapkově Matce a ještě jednou připomenu rok, kdy měla premiéru v Národním divadle v Praze. Byl to rok 1938. I elementární znalosti dějepisu 20. století umožňují dopočítat, co se stalo za rok poté v naší zemi a kolik milionů posléze zemřelo v následné světové válce. Můžeme ocenit předvídavost Karla Čapka, ale nepoučit se z vlastních ani světových dějin může být opravdu sebevražedné. A já nemohu uvěřit, že poslanci Sněmovny Parlamentu České republiky by opravdu chtěli zavírat oči a strkat zase jednou hlavu do písku před riziky, která naší zemi hrozí, že by snad jako Češi, Moravané či Slezané nechtěli, aby naše země byla dostatečně odhodlaná, silná a připravená naší svobodu a demokracii hájit, a to třeba i vojensky, pokud by to bylo třeba.

Nemáme-li tedy čelit skutečnému bezpečnostnímu riziku a hrozbě úplného rozložení společenské smlouvy a důvěry našich občanů v naši schopnost obstát tváří v tvář skutečným hrozbám, prosím, přihlasme se společně k tomu, protože pravé vlastenectví a národní hrdost se projevují nikoliv vlajkou na profilu někde na sítích, ale především ochotou a připraveností bránit svoji zemi a hodnoty, na nichž byla budována od svého založení. Řekněme našim občanům jasně, že v tomhle je koalice a opozice na rozdíl od řady sporných otázek zcela jednotná a svorná. Jenom tak budeme schopni odvrátit bezpečnostní hrozby, o kterých tady dnes mluvíme. Lepší vyústění dnešní debaty bych si jen těžko uměl představit. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Jenom se ještě přesvědčím, že ani pan poslanec Radim Fiala, ani pan ministr Zbyněk Stanjura tady nejsou v sále, čili jejich přednostní práva přihlášky propadají, stejně tak pan ministr Síkela není. Tím pádem byl pan ministr Dvořák posledním přihlášeným s přednostním právem a ptám se, zda tu náhodou není ještě někdo, kdo by s přednostním právem chtěl vystoupit? Pokud tomu tak není, tak byl návrh, byla dohoda, že před hlasováním o programu bude vyhlášena tříminutová přestávka, to chtěl navrhnout kolega jako procedurální návrh, ale myslím si, že to je dohoda pět minut, pětiminutová dohoda všech klubů. Tak jestli to můžeme takhle akceptovat, tak vyhlášuji pětiminutovou přestávku. Je 19.01, znovu se sejdem v 19.06 a budeme hlasovat o programu schůze.

(Jednání přerušeno od 19.01 do 19.06 hodin.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 19 hodin a 6 minut, vypršel čas na přestávku a budeme pokračovat. Poprosím vás, abyste zaujali svá místa v sále. Nyní budeme hlasovat o celém programu, o celém návrhu pořadu 97. schůze Poslanecké sněmovny, jak vám byl písemně předložen. Ještě počkám, než i ostatní kolegové zaujmou svá místa.

Ještě jednou zopakuji, že nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 97. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 bylo přihláшено 153 poslanců, pro hlasovalo 143, proti nebyl nikdo. A já konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

1. Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku

Nyní prosím, aby se slova ujal zástupce navrhovatelů, pan poslanec Jakub Michálek, který, bude-li souhlasit, se stane zároveň jeho zpravodajem. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, vážený pane místopředsedo, a s nadšením přijímám vaši nabídku stát se zpravodajem tohoto bodu a jsem připraven sledovat celé dnešní a zítřejší jednání, případně kdybych nemohl, tak poprosím některého ochotného kolegu o vystřídání.

Myslím, že ta úvodní slova už zazněla v rámci přípravy programu jednání v rámci přednostních práv. Já jsem chtěl na úvod uvést, že jsme včera rozeslali korektně i opozičním stranám pracovní draft usnesení, které bychom rádi projednali na této schůzi. Stojíme o diskusi, takže budeme ještě samozřejmě poslouchat pozorně věci, které zazní v rozpravě, a podle nich případně upravovat nebo doladovat ten pracovní návrh. Předpokládám, že v průběhu jednání bychom i kontaktovali zástupce opozice k nějaké finální dohodě nebo drobnému doladování toho pracovního návrhu. Tolik asi k úvodnímu slovu a nevidím důvod to dále protahovat a těším se na rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně, pane poslanče. A já zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se přihlásili tito poslanci: První s přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Karel Havlíček – nechce vystoupit s přednostním právem. Další přihlášený je pan poslanec Andrej Babiš – není přítomen. Další přihlášenou je paní předsedkyně Alena Schillerová – není přítomna. A dalším přihlášeným je pan poslanec Radim Fiala – není přítomen. Paní místopředsedkyně Richterová stahuje svoji přihlášku. Další je paní místopředsedkyně Dostálová, také. Tím jsme se vypořádali s přednostními právy. No vidíte, jak to jde, když se chce.

Přistoupíme tedy k řádně přihlášeným. První je přihlášen pan poslanec Richter (vysloveno „Richter“). Pane poslanče, prosím, ujměte se slova.

Poslanec Jan Richter: Já děkuji za slovo, pane předsedající. A zase si to neodpustím: Richter (vysloveno „Richter“). Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pardon, omlouvám se, pane poslanče Richtere.

Poslanec Jan Richter: Takže na úvod. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové... (Odmlka kvůli hluku.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, rozumím. Kolegyně, kolegové, prosím, abyste se ztišili, a kdo se nechce věnovat projevu pana poslance Richtera, aby opustil sál, případně jste se ztišili, ještě je tu ruch. Počkáme, pane poslanče, než se sál uklidní... Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Richter: Děkuji. Dovolte mi, abych zde vystoupil a pár slovy vnesl svůj pohled na mimořádnou schůzi, která byla dnes svolána pětikoalicí. Svůj příspěvek jsem si rozdělil na několik částí, kdy v první části musím uvést, že mně až zazvonilo dneska v uších, když se v prvních dvou větách prvních dvou vystupujících na dnešním plénu s přednostním právem ozvala věta typu: Mrzí...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, pane poslanče, rozumím. Hluk se znovu rozvířil v sále. Takže ještě jednou, kolegyně, kolegové, je otevřena všeobecná rozprava, prosím, nechme vystoupit pana poslance tak, aby měl dostatek prostoru pro to v klidu vystoupit. A kdo opravdu nechce se jednání zúčastnit, necht' prosím sál opustí. Prosím.

Poslanec Jan Richter: Tak ještě jednou zopakuji jenom tu část, která možná zapadla. Že v první části dnešních vystoupení s přednostním právem prvních dvou vystupujících mi v uších zazvonilo, když jsem vyslechl větu typu: Mrzí mě, že opozice nás neposlouchá, nejsou tady v sále, a tak dále.

Pamatujete si možná všichni, tedy si myslím, pokud posloucháte, jak říkáte, vystoupení opozičních poslanců ze svých kanceláří nebo v jiných částech Sněmovny, tak já jsem v minulých svých vystoupeních několikrát vyzýval vládu a koaliční poslance, aby poslouchali mimořádně načítané body opozice anebo předřazení bodů. A výsledek? Drtivá většina odešla a v sále naposledy zůstalo sedm koaličních poslanců ze 108 a jeden člen vlády.

Já bych poprosil pana ministra (Jurečku), jestli by mohl telefonovat někde jinde. Děkuji.

Tak vás prosím, když tady tou rétorikou vystoupíte hned na začátku vaší mimořádné svolané schůze, tak než nás začnete poučovat prosím, tak se zamyslete i sami nad sebou, jestli z vašeho pohledu je důstojné to, když my tady hovoříme k načítaným novým bodům jednání nebo k předřazení bodů a vy odcházíte. Co je ale zase zajímavé z tohoto celého poobědního bloku? Že když my jako opoziční poslanci tady vystupujeme, tak nás naši kolegové poslouchají a vás neposlouchali ani vaši koaliční partneři a ani kolegové jednotlivých koaličních klubů. Takže to bylo hodně zajímavé.

V další části se opět musím vrátit k vytvoření či nevytvoření vyšetřovací komise ke střelbě na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, která se odehrála 21. prosince 2023. Zřízení komise je klíčovým krokem k podrobné analýze této tragédie, identifikaci jejích příčin a k zabezpečení efektivních preventivních opatření, aby se podobná událost neopakovala. Komise by měla shromáždit a vyhodnotit všechny dostupné informace o incidentu, včetně svědectví, materiálních důkazů a bezpečnostních protokolů. Cílem je nejen objasnit okolnosti střelby, ale také zhodnotit, zda byly v době incidentu dodrženy všechny bezpečnostní standardy... (U stolku zpravodajů mluví se zpravodajem poslanec Svoboda. Řečník vyčkává.) Děkuju, pane Svobodo, prostřednictvím pana předsedajícího. – Zda byly dodrženy všechny bezpečnostní standardy a protokoly a identifikovat případné nedostatky v systému, které vyžadují zlepšení. Je nezbytné, aby komise na základě svých zjištění formulovala doporučení pro zvýšení bezpečnosti na univerzitě a možná i na dalších vzdělávacích institucích. Tyto

návrhy by poté měly zahrnovat případné změny v legislativě k vylepšení stávajících bezpečnostních protokolů, vzdělávací programy zaměřené na prevenci násilí a psychosociální podporu pro studenty i zaměstnance.

Je důležité zdůraznit, že tato iniciativa, a to už se také opakuji, neslouží k politizaci tragédie ani k dehonestaci práce policie, zdravotníků a celého integrovaného záchranného systému, i když nám s odstupem času přicházejí částečné zpovědi jednotlivých policistů, kteří na místě byli a spousta věcí se jim nelíbila jak před zákrokem, tak při samotném zákroku, a spousta otázek, respektive vyjádření některých policistů i po samotném zákroku. Ale toto by bylo opět zase důvodem, proč ta vyšetřovací komise má být zřízena, protože zase ta bílá místa, jak my říkáme, by mohla být ozřejmena a osvětlena.

Včera mi přišla e-mailová zpráva jednoho studenta, který v době střelby v blízkosti tragického místa byl. V e-mailu uvádí, že by rád podpořil snahu o ustanovení vyšetřovací komise ke střelbě na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy – a teď budu citovat část jeho e-mailu: „Připadá mi neuvěřitelné, pokud tomu vicepremiér a ministr vnitra a potažmo celá vládní koalice brání s odkazem na neukončené trestní řízení a vyšetřování GIBS. Přeji si vyšetřovací komisi a domnívám se, že nás většina Poslanecké sněmovny v naší tragédii vystavuje další potupě, když tuto komisi odmítá. Tak to cítím,“ uvádí. Dále uvádí: „K otravě Bečvy byla rovněž ustanovena vyšetřovací komise a neumřel tam žádný člověk. Považuji dokonce za nehorázné, že koalice obstruuje Poslaneckou sněmovnu mimořádnou schůzí k pro mě podivnému, ale v zásadě absurdnímu e-mailu pana Babiše ohledně pana Lipavského, zatímco oproti tomu mrtvoly a zranění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy jsou sice i pro koalici tragédií, ale ne natolik velkou, aby se jí skutečně byla ochotna zabývat.“ Konec citace studenta Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

Ano, zde lze jenom souhlasit. A ve stínu mimořádné schůze, která byla koaliční a rétorická cvičení dnešního dne naprosto zásadní, proč se soustředit na vážné věci. Toto je pro současnou koalici cizí slovo. Síla 108 poslanců hlasujících jako ovce, i když sami s tím nejsou vnitřně ztotožnění, hovoří za vše. A nám se ovce předhazují, hnutí jednoho muže, demagogická prohlášení o poslušnosti a tak bych mohl pokračovat. Bezpečnostním rizikem nejsou vámi udávané důvody, ale bezpečnostním rizikem jsou vaše rozhodnutí, anebo naopak nerozhodnutí. Bezprostřední nebezpečí osamělých střelců mohou být na denním pořádku a vy se k tomu stavíte, jako by se nic nestalo, a čekáte na něco, co nepřichází.

Závěrem mi dovoluji, abych měl jedno přání. Pokud chcete, a jak tvrdíte, že máte zájem být konstruktivní, komunikující s opozicí, tak se k nám chovejte alespoň tak, jako jsme se chovali my k vám v minulém období. Nic jsme neválcovali, nechali vás obstruovat, brát si nekonečné přestávky a hledali dohodu na důležitých věcech napříč celým parlamentem. Jednou se vám to může vrátit. A věřte, to bych vám nepřál. (Potlesk z poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, na vaše vystoupení s faktickou poznámkou chce reagovat paní poslankyně Peštová, připraví se pan poslanec Lang. Paní poslankyně, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla navázat na svého předřečníka. Myslím si, že to, co tady řekl, je docela závažné téma. Já jsem, jak říkáte vy, vždycky s takovým tím úsměvem poslouchala vaše vystoupení. Ne zde v sále, protože my jsme vám ta témata dali na ty naše stoly. Poslouchala jsem vystoupení i pana ministra vnitra, a nejenom jeho, prostě všech jeho předřečníků, kteří tady vystupovali s tím přednostním právem, aby si vychutnali tu svoji dobu, protože my jsme na ně nemohli

reagovat. Sedět tady a poslouchat je, ty jejich chvalozpěvy, pro nás už bylo ponižující, protože sedět tady v lavicích a nemoci reagovat na nikoho z nich, tak to je smutné.

Ted' jsem očekávala, že tady za námi budou ti ministři, kteří nás tady dehonestovali, dehonestovali našeho předsedu Andreje Babiše, a není tady ani jeden z těch, co mluvili. Ano, rozumím, je tady ministr práce a sociálních věcí, ale nebyl jste to jenom vy, kdo tady měl ten plamenný projev. Není tady ani jeden z toho zbytku, co ten projev měli. Kromě tedy pana poslance Michálka, prostřednictvím pana předsedajícího. Ten tady sedí jako zpravodaj a má to za trest. Takže bych docela byla ráda, když tedy jste nás tady neustále napadali, že místo toho tady máte ty ošklivé obrázky, kdybyste se vrátili do sálu a diskutovali s námi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou bude pokračovat pan poslanec Lang. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane předsedající. Já bych také navázal na kolegu Richtera, aby to bylo smysluplné. Jsem člen bezpečnostního výboru a jsem rád, že se ta schůze otevřela po těch přednostních hlasech. Jsem devatenáctý přihlášený do diskuse. Jestliže se ta schůze jmenuje „bezpečnostní hrozby pro Českou republiku“, tak vy jste to trochu zmírnili, protože, vážení spoluobčané, samozřejmě tato schůze byla původně otevřena na základě toho e-mailu, toho uniklého soukromého e-mailu našeho pana předsedy. Potom vlastně my jsme se už do toho začali obouvat, tak jste najednou zjistili, že je to tak trapný, tak prostě o ničem, že jste to nazvali bezpečnostní hrozby pro celou Českou republiku, a pomocí nějakého pseudousnesení, které tady někteří Piráti s přednostními hlasy už načetli, tak se budete snažit prostě nás vmanipulovat do něčeho, kdy my vlastně ve své podstatě už souhlasíme.

My jsme souhlasili s přijímáním uprchlíků z Ukrajiny. Jasně jsme se vyjádřili, že je pro nás samozřejmě útok Ruské federace na Ukrajinu nebezpečím. Nikdo to nezpochybňuje, všechny lex Ukrajina jsme vám schválili také. Máme několik usnesení v tomto volebním období, která už zavazovala tuto Poslaneckou sněmovnu a vládu, aby jednaly o nějakém míru, příměří, vyřešení té situace a podobně. Tato usnesení nejsou naplňována a vy jste tady najednou, když jste zjistili, že je to fakt šílený, co jste si vymysleli, ten jeden e-mail, tak se to najednou snažíte na toto shodit.

Takže my se budeme tady k tomu neustále vracet. Místo abychom tady otevřeli tehdejší schůzi k té tragédii na filozofické fakultě, což určitě může být bezpečnostním rizikem pro Českou republiku, proto jsme chtěli taky zřídit tu vyšetřovací komisi. Tam kdyby na to byla svolána schůze a otevřela se ta rozprava, mohli jsme se bavit o bezpečnosti, protože měkké cíle jsou samozřejmě bezpečnostním rizikem a bylo to trošičku opomíjeno. Chtěli bychom to prostě všichni zlepšit, aby se to nemohlo opakovat. Tak na to schůzi neotevřete, ale na soukromý mail, kdy vlastně nikdo ve veřejném prostoru nic takového neřekl, tak vy tady najdete tu sílu a schůzi otevřete. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou, připraví se paní místopředsedkyně Richterová. Paní poslankyně, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych se ráda vrátila k tomu, co tady řekl pan poslanec Richter. Čili zcela konkrétně, tady šlo o zřízení vyšetřovací komise. On řekl jednu důležitou větu, která myslím v tom původním rozhovoru tady v plénu minimálně zapadla, rozhodně ji ráda zopakuji: že riziko těch osamělých střelců právě díky tomu, co se stalo na filozofické fakultě, zůstává, ba si myslím, že se i svým způsobem zvyšuje. Jsem přesvědčena o tom, že kdybychom toto – a to opravdu patří pod bezpečnostní hrozby pro Českou republiku – otevřeli, tak to neznamená, že vyšetřovací komise by musela dojít k nějakému jednoznačnému závěru, kdo za to může, ale rozhodně z hlediska preventivního bychom odhalili řadu souvislostí, na které ani nemůžou být orgány činné v trestním řízení soustředěny.

Čili zvažme ještě jednou, jestli právě v rámci komplexního přístupu a prevence podobných excesů bychom tu vyšetřovací komisi bez ohledu na to, z jakého jsme politického spektra, neměli zřídit, abychom posílili prevenci opakování podobných útoků. Myslím si, že je to připomínka nejenom správná na správném místě a ve správnou dobu, ale že to otevírá i možnost, abychom šli opravdu nadstranicky na to, co Česká republika v rámci odvrácení bezpečnostních hrozeb potřebuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Nyní vystoupí paní místopředsedkyně Richterová, připraví se pan poslanec Lochman.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Srdečně děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já jsem, jak vnímáte, počkala, protože bych ráda, aby ta diskuse mohla běžet, ale současně bych ráda, aby běžela férově. Protože tady zaznělo, na to chci zareagovat v té faktické poznámce, od paní poslankyně Peštové, že tady někdo dehonestoval Andreje Babiše. Můžeme se bavit o slovíčkách, co přesně znamená dehonestovat, ale já jsem slyšela fakta. Takže prosím, paní poslankyně, mě by zajímalo, co z toho vám nepřipadalo jako pravdivý fakt. Protože já jenom zdůrazním – bezpečnost je jenom jedna.

Myslím, že všichni, jak jsme tady, se shodneme na tom, že nám na bezpečnosti záleží, a bezpečnost naší země v současné chvíli velmi úzce souvisí s tím, jak se bude vyvíjet situace na Ukrajině. Tam vpadl Putin. On je ten, který tu válku rozpoutal, ale současně on je ten, kdo ji může zastavit. Nebo se nám podaří natolik podporovat tuto zemi, aby se ubránila a Putinův režim vyhnala z okupovaných území.

A teď k té faktické poznámce. Proč je bezpečnostní hrozba pro naši zemi to, co říká nebo dělá v některých krocích Andrej Babiš? Protože on se tváří, jako kdyby česká pomoc Ukrajině byla špatná. Doslova třeba zde na schůzi řekl, že jiné vlády hájí národní zájmy, zatímco tato je takzvaně – to řekl Andrej Babiš – proukrajinská. Úplně pominul, že je v našem životním zájmu, aby se Rusko nedostalo blíže k našim hranicím, aby prostě neroztáhlo svá chapadla dál, blíž k nám. To by nás bezprostředně ohrožovalo. Právě z tohoto důvodu je bezpečnostní hrozbou zpochybňovat tu pomoc a tvářit se – to jsou věci, které už tady řekli právě v těch projevech mnozí – že ty činy, které konáme, nejsou v našem zájmu. Jsou v našem zájmu. A o to jde!

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Nyní vystoupí pan poslanec Lochman s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Lang. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem rád, že jsme se konečně dostali všichni ke slovu. Já jsem zde poslouchal projevy jednotlivců, bohužel tu nebyli jiní. Nicméně jsem tady nyní zaslechl, prostřednictvím pana předsedajícího, od pana Langa – budu citovat, nebo alespoň tak jak jsem to slyšel – že tu řešíme nějaký soukromý e-mail, že je to úplně trapný, že je to o ničem a že je to šílený.

No, já v jedné věci s vámi musím souhlasit. Je to šílený. Je to šílený, že jste si na to evidentně zvykli. Asi takovéhle e- maily dostáváte normálně, jak vaši kolegové, a vy z ANO říkáte náš šéf, tak asi od šéfa to dostáváte normálně, takovéhle e-maily, tak jste si na to zvykli. Odmítám přistupovat na to, aby tu někdo vytvářel kompro na ministry, aby do toho tahal nezletilé děti, aby poslanec, který tady je volen jako vy, říkal, že to je trapný. No trapný to je! Není to jenom trapný, je to smutný. Je to hnus!

A to, že vy na to přistupujete, a to, že to obhajujete, to je pro mě tedy překvapení. Já se vlastně divím, že to zvládáte. Já bych na to obhajovat to, že někdo zatahuje děti, nezletilé děti do politického boje, neměl žaludek. Musím vás opravdu obdivovat, že na to žaludek máte. Já bych ho neměl.

A co se týká toho jednotlivého obsahu, tak samozřejmě že to příjemné není. Mně to není příjemné, že tu diskutujeme o bezpečnostní hrozbě. Ale když tu někdo, a je to velmi často váš šéf, jak vy říkáte v kuloárech, útočí na Armádu České republiky, na náčelníka Armády České republiky, tak se pak nemůžeme divit, že důvěra v armádu v měřeních a v průzkumech klesá. Protože když na ni budete útočit, tak ta armáda, která má chránit nás všechny, občany České republiky, na to bude doplácet.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Čas, pane poslanče. Děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec Lang s faktickou poznámkou.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju. Chtěl bych zareagovat na svého předřečníka a na paní místopředsedkyni Sněmovny. Prosím vás, já jsem člen bezpečnostního výboru. Znova to tady budu opakovat několikrát. Minulý týden ve čtvrtek jsme měli bezpečnostní výbor, na tom jsou zástupci všech – celé bezpečnostní komunity: ředitel Bezpečnostní informační služby, Úřad zahraničních služeb a informací, další subjekty, Vojenské obranné zpravodajství. Já jsem tam konkrétně vznesl dotaz, který nebyl v nějakém režimu, zda Andrej Babiš je ve smyslu toho, co to je bezpečnostní ohrožení České republiky, je nějaký podnět, který byl dán na vládu, konkrétně panu ministrovi zahraničí Lipavskému, který vlastně před těmi 14 dny nastartoval všechno to, co nyní tady probíráme, musíme toho být svědky, kdy on řekl, on si to nevymyslel, on přímo řekl, že Andrej Babiš je přímým bezpečnostním ohrožením České republiky ve smyslu toho, jak je to vnímáno v té bezpečnostní komunitě. Prosím vás, zástupci všech těchto služeb mi tam řekli, že nic takového neexistuje. Prostě není Andrej Babiš bezpečnostním ohrožením České republiky, tak jak vy se nám to tady snažíte podsunout. To, že máme určité jiné názory, jak se ta válka vyvíjí, že máme názory, že by se mělo začít pravděpodobně jednat o míru, aby tam neumírali lidé... A vy nám tady najednou prostě začínáte zase podsouvat nějaký narativ nějakých proruských sil a podobných věcí. Prosím vás, takto to vůbec není. Andrej Babiš ve smyslu bezpečnostní komunity není bezpečnostním ohrožením České republiky.

Není to žádný můj šéf, je to náš předseda našeho hnutí. Já nevím, kde vy to berete, takovéhle... Asi máte nějaké informace, jak my se tam bavíme? To mě fascinuje konkrétně

u vás, pane předsedo z hnutí STAN. A vy už nevíte kudy kam, tak tam strkáte ty děti, vy dedukujete z nějakého vnitřního mailu prostě něco, co tam není! Vždyť to tam není. Tak mi to dokažte, že Andrej Babiš je bezpečnostní ohrožení České republiky ve smyslu, co to je bezpečnost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. A nyní vystoupí paní poslankyně Peštová s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Foldyna. Než paní poslankyně dorazí, načtu dvě omluvy. Omlouvá se pan ministr Dvořák ze zdravotních důvodů od 19.30. Pardon, to byl pan Dvořák Jaroslav, pardon, pan poslanec Dvořák Jaroslav. A pan ministr Dvořák se omlouvá od 18.30 z důvodu zahraniční cesty.

Tak paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla zareagovat na pana poslance Lochmana. Vy tady říkáte něco o dětech a o zneužívání těchto dětí do nějakých politických kampaní. A že jste to neříkali, když zneužívali syna Andreje Babiše? Když se všichni s ním fotili, všichni mu plácali po zádech a věděli, že tento člověk to má zdravotně, je velice na tom špatně. A to vám bylo úplně jedno. Ale úplně jedno! Bylo vám úplně jedno, že tohoto člověka, který má psychické problémy, zatáhli do nějaké volební kampaně a po této volební kampani, přesně tak jak jsme všichni predikovali, že od něj dáte ruce pryč, tak se stalo. Jo? Takže vy tady na jednu stranu obhajujete něco a na druhou stranu se chováte úplně jinak. Takže když měřit, tak měřit všem stejně.

Jestli jste si ten e-mail přečetl, jako já jsem to udělala skoro třicetkrát, já jsem tam hledala vlastně ten váš tón, ten tón, co ten e-mail má říct. Ten tón! Ten tón. Přečtěte si ten tón. Já jsem tam nic nečetla. Já jsem tam viděla: má děti – otazník, jazyky – otazník.

Nebudu opakovat to, co tady říkal můj ctěný předrečník, můj kolega. Bezpečnostní složky jasně řekly, že tam nic neidentifikovaly. Nic! Vy jste tady začali vařit něco. Ale vy v tom pokračujete jako. Prostě já chápu, že jste se asi vystrašili z nějakých procent, ono to asi nebude 40, ale prostě vy jste se vystrašili, a teď najednou tady něco varíte. Proč to děláte? Je to zbytečné.

Když už jsme u toho, váš pan kolega Kolář vystoupil do televize a byl mnohem sprostější, když už to tak řeknu. Jo? A to vám nevadilo? Ne, to vám nevadilo. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Já se přihlásím. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Určitě. Děkuji. Pan poslanec Foldyna. Vaše dvě minuty. Připraví se paní poslankyně Pastuchová. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, o čem to tady vlastně jednáme? Od Babiše k Putinovi! Slyšeli jste ty úvody a ty silné řeči.

Já si tedy jenom dovolím shrnout to, o co v dnešní této schůzi, kterou svolala vládní koalice, o co vlastně jde. První je jeden důvod, jestli člověk v soukromé korespondenci, to byl ten Andrej Babiš, píše v soukromé korespondenci svůj soukromý názor. O někom tady napsal, že je zmrdr. No já nevím, jestli to vystihl správně. Možná to mohlo být i jinak. Na druhou

stranu, dámy a pánové, vy nás chcete zatáhnout do cizí války! A vy nejste tím bezpečnostním rizikem pro naše ženy a děti? No vy jste horší! Mnohem horší! Na co si to tady hrajete?

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, jenom vás příště poprosím, abyste dodržel nějakou důstojnost jednání a nechal si vulgaritu třeba do e-mailu. Děkuju pěkně. (Pobavení v sále.)

Paní poslankyně Pastuchová a její faktická poznámka.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane místopředsedo. Tak já vždycky musím zareagovat na paní místopředsedkyni Richterovou, vašim prostřednictvím, protože mě její vystoupení fakt baví. Piráti, kteří si tady dělali rešerše na každého veřejně... Teď jsem se dočetla a dočetlo se to celé naše hnutí, jak Richard Brabec je snad propírán ve všech médiích, na všech sítích. To vám nevadilo si dělat tyhle rešerše na všechny? Máte to všude uvedené.

A já chci od vás přesně slyšet, paní místopředsedkyně, vašim prostřednictvím, přesně, a ukažte mi na papíře, kde máte doloženo, že Andrej Babiš je bezpečnostním rizikem České republiky. Tohle říct veřejně do médií váš ministr, veřejně do médií, tak přece musíte mít nějaký podklad, který tomu dává tu pravou minci, kterou tam řekl. A pokud to nemáte, tak tohle všechno je tak strašné divadlo, co tady předvádíte. Já vás opravdu vyzývám, paní místopředsedkyně, vy jste to zopakovala, váš kolega Lipavský, pan ministr, řekl veřejně, že Andrej Babiš je bezpečnostním rizikem pro Českou republiku. Tak když to řekl, tak pro to musí mít nějaký právní důkaz. A pokud vy to opakuje, tak mi ho ukažte vy. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Růžička, připraví se paní místopředsedkyně Richterová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji, pane předsedající. Já bych ke kolegovi Lochmanovi. Já vám řeknu něco z minulého volebního období. Víte, proč je náčelník Generálního štábu Karel Řehka náčelníkem Generálního štábu? No protože minulé volební období mu zachránil zadek nějaký pan premiér Babiš. A víte proč? Protože minulé volební období byl pan generál Řehka v mnohonárodnostních silách v Polsku na tři roky, pak se měl vracet, a heleďte, on neměl na Generálním štábu místo. Neměl místo. Tak současná paní ministryně začala běhat v našem poslaneckém klubu a začala říkat, prosím vás, vezměte toho Charlieho na NÚKIB, on se přihlásí do výběrového řízení. A my jsme byli tak dobří, že současnou paní ministryni jsme dali do výběrové komise jako opozičního poslance. A hele, pan generál Řehka se stal ředitelem NÚKIBu. Jo? Odešel do civilu. A pak se nějakým záhadným systémem dostal do funkce náčelníka Generálního štábu. Takže nebýt Andreje Babiše, tak pan generál Řehka v současné době je možná někde tamhle v civilu a v armádě určitě není. Takže byste mu měl poděkovat.

A to, že pan generál Řehka za měsíc řekne toho tolik co předchozí náčelník Generálního štábu třeba za rok, to je taky pravda. A to, že když pan generál Řehka něco řekne a paní ministryně to za tři dny dementuje, no tak to je také špatně, protože to, co řekne náčelník Generálního štábu, by mělo stoprocentně platit, a ne aby se v rámci Ministerstva obrany

v takovéto situaci, jak vy říkáte, že ta situace je závažná, tak dementovat jeden druhého, tam je to bezpečnostní riziko, pane poslanče. Tam to je.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času. A nyní vystoupí paní místopředsedkyně Richterová, připraví se pan poslanec Letocha k faktickým poznámkám. Paní místopředsedkyně, prosím.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. To téma, o kterém se bavíme, je velice závažné, je velice důležité a současně je tady vidět, že například paní poslankyně Peštová si jenom vybírá slovíčka, která se jí hodí, aby dmýchala určité nálady, ale už je nedokládá. Řekla, že jsme dehonestovali Andreje Babiše. Ptala jsem se čím a to už jsem se nedozvěděla. Protože já se domnívám, že to, co tady bylo předneseno v těch zhruba čtyřech hodinách, kdy tady vystupovala řada řečníků, byla prostě čistá fakta, popřípadě upozornění na věci, které se dají ověřit.

Stejně tak se mě teď ptala paní poslankyně Pastuchová. A zase, já chápu, že je to prostě nepříjemné pro členy a členky hnutí ANO, že se tady probírá, že jejich šéf Andrej Babiš je bezpečnostní hrozba, nicméně co je podstatné, ta konkrétní fakta, jak Andrej Babiš odpověděl na otázku, zda by Česko mělo splnit své závazky a například v případě napadení Polska zda by mělo poslat do této země své vojáky, tak řekl – odcituji to přesně – ne, určitě ne, myslím si, že je potřeba mluvit o míru. Takže odmítl pomoc spojenci, kapitulace dopředu. Nebo jaký signál spojencům v NATO? To je hrozně důležité. (Projevy nesouhlasu, hluk v levé části sálu.) Prosím, nerušte mě. (Zleva hlasy mimo mikrofon.) Je hrozně důležité ukazovat, že tato rétorika vlastně nahrává agresorovi a tato rétorika podřívá naše postavení mezi spojenci, čili podřívá naši bezpečnost dlouhodobě. A to je obrovské bezpečnostní riziko, protože naše bezpečnost se opírá právě o členství v NATO, společně jsme byli na konferenci oslavující 25 let a my to... (Předsedající: Čas, paní místopředsedkyně.) nechceme podřívát. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Vystoupí pan poslanec Letocha a připraví se pan poslanec Mašek. Prosím.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý večer, milé kolegyně, milí kolegové. Já bych možná přece jenom chtěl, ještě než zareaguju na to, co jsem původně chtěl, zmínit, že když tady hovořil pan poslanec Richter, tak tady málem nesměl spadnout špendlík, aby mohl pokračovat. A když tady kolegyně, místopředsedkyně Richterová, v podstatě má svůj proslov, tak tady opravdu to nevypadá tak, že byste se chovali stejně. Tak to chci jenom podotknout na první dobrou.

Dále bych chtěl zareagovat na kolegu Langa, protože jsme společně ve výboru pro bezpečnost. A chtěl bych říct, že to, co jste zmínil tady, není úplně až tak pravda. V podstatě je pravda, že jste se zeptal na výboru pro bezpečnost na tuhleto otázku, zdaleka ne všichni ředitelé bezpečnostních složek vám na to odpověděli. A jedna z těch odpovědí byla také taková, že se nebude vyjadřovat k politickým otázkám, a dva, pokud vím, se zmínili, že takové zadání nedostali. Tím nechci říct nebo naznačit, že by se tím jiné složky nějakým způsobem zabývaly, na druhou stranu to ale nemůžete říct ani vy, opak tady k tomuhle. Takže to bych chtěl říct.

Myslím si, že ta debata se povede poměrně dlouho, s největší pravděpodobností i zítra, budeme recyklovat argumenty, které tady padaly v prvních 40 minutách, které máme tady úspěšně za sebou, a těším se na to. Já jsem chtěl teď zareagovat primárně na pana Langa, protože jsem také členem výboru pro bezpečnost. A těším se a jsem připraven na další reakce.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Mašek, připraví se pan poslanec Lochman. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve k panu poslanci Lochmanovi, vaším prostřednictvím. Skutečně soukromý e-mail a jeho zneužití tady trapné a je o ničem, v tom s vámi souhlasím. Skutečně soukromý e-mail, který je mezi odesílatelem a adresátem – adresátem měl být asistent, který měl něco připravit, necháváme si to zadávat všichni, tu práci, někteří si to připravujeme sami nicméně považuju to za zcela normální a legitimní. K čemu se nehlásím, je to ne oslovení, ale označení pana Lipavského, to bych nepoužil. Ale na tohleto tady svolat schůzi mně přijde opravdu neuvěřitelné.

Ke kolegyni Richterové bych chtěl připomenout usnesení z 29. března 2022, tedy měsíc po invazi, a tady ze 148 přítomných 138 hlasovalo pro to usnesení a byla to výzva naší Sněmovny, nás zákonodárců, směrem k vládě, aby se pokusila diplomatickými kroky ukončit ten konflikt. To jsme byli ještě na jedné notě a všichni jsme slovo „mír“ vnímali nějakým jiným způsobem.

K těm ředitelům bezpečnostních sborů a panu kolegovi Letochovi. Každý jsme to na té schůzi mohli vnímat nějak jinak. Já tady nemůžu nic citovat, protože to bylo v režimu, nicméně to, co tady řekl můj ctěný kolega Lang, je pravda, nikdo se k tomu nehlásil. A právě ředitelé složek bezpečnostních služeb jsou k tomu, aby konzultovali ministry a radili jim u takovýchto vážných věcí, a zjevně to pan Lipavský neudělal. No a protože mi to končí (Předsedající: Čas, pane poslanče.), tak já se přihlásím ještě jednou. (K předsedajícímu:) Ano, děkuji, zaregistroval jsem.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pan poslanec Lochman nyní vystoupí, připraví se pan poslanec Nacher.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Mně to přijde opravdu smutně úsměvné. Teď by vlastně stačilo říct hele, to se fakt nepovedlo, to byl přešlap. Takhle častovat ministra, shánět si na někoho složku, to bylo přešlap. Je to takhle jednoduchý. Nic víc. Normálně chlapi na vesnici by to udělali, řekli hele, ty jo, tohle se mi nepovedlo, to bylo fakt blbý. Dokonce i vy jako poslanci byste mohli říct hele, šéfovi se to nepovedlo – jak někdy říkáte takhle v kuloáru, tak prostě se to nepovedlo. (K poslanci Nacherovi:) Žádný dvojí metr, Patriku, to nemusel být, prostřednictvím předsedajícího. Stačilo prostě říct: ono se to nepovedlo, tohle bylo moc, to bylo přes čáru. Někdy stačí se omluvit.

No bohužel ne. A to není kvůli jednomu e-mailu, už jsme se tady o tom bavili. Je to přece o tom, že jestli někdo dlouhodobě útočí na armádu, jak už jsem tu zmiňoval, a jestli si to nepamatuji, tak já vám můžu některé výroky připomenout. Jednou je to útok na náčelníka Generálního štábu, že je šílený, příště ať se má schovat do bunkru, a takových bych vám tady

mohl povídat, mám jich tady celou řadu, těch citátů. A v případě, že se útočí na armádu, v případě, že chcete mír... A on Chamberlain taky chtěl mír tenkrát, pro dnešní dobu tomu říkal. A jak ten mnichovský mír dopadl? Československo nebylo přizváno. A ten mnichovský mír, když tu váš pan předseda říkal, že chce zařadit na program bod Proč Fiala nejedná o mírové konferenci v Praze? Tak to by vypadalo jak? My bychom pozvali Putina, teď nechce Ukrajinu u stolu, a měli bychom tady další Mnichov. Tak si to představujete? Tak když se budeme bavit o tom míru, jasně, všichni ho chceme, já doufám, že ho všichni chceme. Teď je jenom otázka, jaký bude. A jestli ten váš mír dopadne jako ten, který dopadl v 38., kdy to pomohlo – na půlrok? Na rok? A pak stejně naši předci museli bojovat. Tak to si rozmyslete. Jaký mír chcete? Jediný mír, který funguje na Rusko, je, aby bylo poraženo. (Předsedající: Čas, pane poslanče.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vystoupí pan poslanec Nacher. (Ruch v sále.) Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. No já jsem pak přihlášen, tak já to panu Lochmanovi vysvětlím, protože budu mít takový projev možná trochu delší, ale teď v rychlosti, protože já jsem to nemohl vydržet, tak jsem musel to tlačítko zmáčknout.

To je fakt opravdu neuvěřitelné! Já si myslím, že tahle schůze nejvíc ukazuje o vás – jak jste to svolali, jak vystupujete, jak jste neotevřeli tu debatu, až po svých přednostních právech, takže vlastně chcete vést jenom monolog. Berete si monolog. Proto my jsme odešli. Tady si řeknete ty své projevy, pak jdete pryč, protože vy se bojíte těch faktických poznámek, abychom se vás doptávali na ty projevy. (K ministru Jurečkovi:) Pane ministře, takhle na mě neukazujte. Já jsem byl s vaším ministrem v nedělní Partii a říkal jsem, nebuďte zbabělci, otevřete to po prvním projevu třeba ministra zahraničí. Tomu bych rozuměl. Tak jste to mohli otevřít. Vy jste to neotevřeli, tady jste si řekli ty svoje projevy bez jakékoliv reakce a teď se hrozně jakoby divíte. Tak to je první poznámka. A ukazuje to o vás, ne o nás. O vás. Vy jste zbabělci. To je tečka.

A druhá věc, pokud jde o tu popularitu armády, to, co říkal pan Lochman, to je vaše zodpovědnost. Vy jste vláda, máte tady stoosmičku, máte většinu tady, v Senátu, máte na své straně prezidenta republiky, a vy i přes tohle všechno jste schopni svoji neschopnost svést, že za to může opozice. Že armádě klesají preference, za to může opozice. Takže kdyby jí klesaly v předchozím volebním období, tak za to může vláda Andreje Babiše, že ano? Ano je jasné, to jste říkali pořád u všeho. Když jsme v opozici, tak za to můžeme my jako opozice. Vy vlastně nemůžete za nic. Vy tady sice všechno řídíte a ovládáte, ale nemůžete za nic. Odpovědnost nulová. Dneska půlka těch projevů, které jsem poslouchal velmi důkladně, byly projevy opozičních politiků, ne vládních. Takže to je vaše vizitka. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Doufám, že vám to lidé spočítají. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Paní poslankyně Peštová vystoupí s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Brabec.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Koukám, že už mi ubíhá čas, a ještě jsem ani nestačila mluvit.

Chtěla bych k paní místopředsedkyni Richterové, prostřednictvím vás. Když jsem tady říkala o té dehonestaci, tak to jsou ty estébácké metody, ne?, které se tady neustále zmiňovaly. Když už jsme u nějakých estébáckých metod, tak se podívejte, koho jste si demokraticky zvolili na Hrad. Je to rozvědčík s manželkou politručkou. On byl v nějaké vojenské rozvědce a teď prostě budeme to vymlčovat všichni, ne? Prostě najednou to se nestalo, tak to nebylo, on se hrdě hlásil k tomu leninské... (Poznámky zleva.) Prosím? Já už jsem se lekla, že něco říkám špatně. Takže k tomu on se potom přiznal. Takže jako byl to paradox, že se přiznal až po těch volbách. Před volbami to všichni vymlčeli.

Mě spíš zarazila jedna věc. Viděli jste, že tady člen ODS, pan Vondra, vystoupil v televizi Prima a ve 12 hodin dopoledne v neděli řekl, že pan Jandejsek je kolaborant, na základě nějakého pamfletu, který tam držel. Říkal: rusky neumím, nevím, co tam je, ale vyplývá z toho, že je kolaborant. (Hovoří hlasitě, rozčileně.) Že jste nesvolali nějakou mimořádnou schůzi k tomu! Jak si může někdo dovolit v neděli ve 12 hodin říct o někom, že je kolaborant? Co to je, tohleto? Co to je za metody? A vy tady někoho budete mistrovat a školit? To je to, co vám já vyčítám! Když chcete měřit, tak měřte každému stejně! (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. A nyní vstoupí pan poslanec Brabec. Připraví se pan poslanec Major. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl zeptat úplně vážně, vaším prostřednictvím, pane předsedající, pana kolegy Lochmana, jestli těm nesmyslům opravdu věří, které tady říká, jestli je to ze srdce. A vlastně ani nevím, co je horší. Jestli tomu věří, protože to potom by byl vzhled do duše poměrně zásadní, anebo jestli to tady říká, protože zjistil stejně jako celá řada jeho kolegů z pětikoalice, že jediné, co vám funguje, je Antibabiš. (Potlesk poslanců ANO.) Protože prostě to takhle je. Vy jste zjistili, že přes nějakou snahu, kdy ovšem čím víc se snažíte, tím méně to český občan vlastně oceňuje, což se tedy českému občanovi vůbec nedivím, protože je to opravdu hrůza, hrůza, děs, děs, činnost vlády, tak vlastně jste najeli zpátky a využili jste první příležitost.

Ale já bych se chtěl zastavit u těch dětí, protože to je pro všechny z nás samozřejmě téma. Přece nemůžete myslet vážně, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, že opravdu, a já si myslím, že i někteří novináři už to pochopili, že to je zástupný důvod, že to je hloupý důvod a že to tu schůzi vůbec neunes, tenhle důvod, myslet si, že opravdu ten dotaz na to dítě byl jakýmkoliv způsobem směřován k nějaké represí, nebo já nevím čemu, k pronásledování nebo zjišťování. Tady snad už každý ví z republiky, tu moji složku, tu už četl každý tedy zjevně, kterou udělali Piráti. A já se ptám, je to rešerše, nebo složka? Protože pokud je to rešerše, tak všechno ostatní tedy opravdu je rešerše, ano? Protože to je složka jak vyšítá! Tam je, kolik mám dětí, jakými jazyky hovořím, kde bydlím, jestli bydlím střídavě. Tam už schází akorát to, o kolik jsem přibral na Ministerstvu životního prostředí – a nebylo to málo. A to musím říct ano, to vám tam uznávám.

Takže já se ještě přihlásím, ale tohle je pro mě neuvěřitelné, co vlastně vy dovedete vykonstruovat z úplného nesmyslu! Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pan poslanec Major, připraví se pan poslanec Kubíček.

Poslanec Martin Major: Mně to nedá. Já se musím vrátit k tomu čtvrtému zasedání bezpečnostního výboru a prosím, abychom se neschovávali za jednání tohoto výboru, a nezneužívejme zpravodajské služby. Já jsem na tom bezpečnostním výboru byl také a neprozradím nic tajného, přestože to jednání bylo v režimu, protože už to stejně prozradil pan poslanec Lang, co jsme tam probírali. Na jeho dotaz, zdali je pan poslanec Andrej Babiš bezpečnostním rizikem, nebo není bezpečnostním rizikem, bylo odpovězeno ředitelem BIS, že to nebude komentovat, a ředitelé druhých bezpečnostních služeb – Úřadu pro zahraniční styky a informace a Vojenského zpravodajství – řekli, že to nepatří do jejich působnosti. Takže na váš dotaz bylo zodpovězeno jedním, že to nehodlá komentovat, a Vojenským zpravodajstvím a Úřadem pro zahraniční styky a informace, že to nespadá do jejich působnosti. Takže nikdo z nich neřekl, že Andrej Babiš je nebo není bezpečnostním rizikem pro tuto zemi. Prosím, nevymýšlejme si tady! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pan poslanec Kubíček – dvě minuty.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím k panu poslanci Lochmanovi. Já se ještě vrátím k té dehonestaci armády. Tak abychom si řekli, jak to tady funguje. Nejvyšším velitelem armády je prezident, může se vyjadřovat k čemukoliv. Pak tu máme vládu, pak tu máme ministryni obrany a nejvyššího vojáka – náčelníka Generálního štábu, který své vyjádření především dává k těm sloužícím vojákům a může poskytovat takzvanou technickou podporu. To znamená fakta, která fungují, a nemůže vyskočit do novin a říkat, že budeme zavádět povinnou službu a že budeme bojovat na Ukrajině. A tak to bylo a proto byla ta kritika! Ne z jiného důvodu!

A prosím vás, také jsem si přečetl o F-35. Já jsem tu analýzu pro náš klub dělal. Asi víte proč. Já jsem se úplně neshodl s panem předsedou Babišem a byli jsme někde veprostřed na těch věcech a informoval jsem o tom i ministryni obrany. A nebylo to úplně tak špatné, nicméně my jsme v tom procesu nebyli. Takže já s tím přišel pozdě. A abychom si uvědomili, nebyla to kritika letounu F-35, to bych si nikdy nedovolil, ale kritika toho, zda budou na sto procent využívány v České republice, protože air policing dělat s těmito letouny nelze. Bylo by to drahé, bylo by to neefektivní.

A pak padla další otázka, na kterou mi dodneška nikdo neodpověděl, a ta zní, na čem budou trénovat piloti české armády ve chvíli, kdy se zbavíme gripenů a budou potřebovat výcvik na nadzvukových letadlech? Protože asi všichni víte, že na to, abyste si sedli do F-35, potřebujete nálet minimálně 500 letových hodin na nadzvuku. Děkuju. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní vystoupí pan poslanec Lang, připraví se pan poslanec Vomáčka. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju. Na pana Majora a ostatní členy bezpečnostního výboru. Já si fakt připadám jak v blázinci. Já jsem samozřejmě neprozradil nic, co by bylo v režimu, protože to bylo v obecné části (nesrozumitelné) utajované, ale prostě nebylo tam nic

prozrazeno. To, že se prostě vyjádřili ti, kteří se vyjádřili, jak jsem řekl tady, já si na tom trvám a ta naše interpretace je taková. Kdyby tam něco takového bylo, tak se to třeba i v tom režimu probíralo, což bychom tady samozřejmě říci nemohli. Já říkám, že prostě nic takového není.

Andrej Babiš není bezpečnostním rizikem. Ono se říká, že dezinformace je opakem informace, někde jsem slyšel. Nevím, za kterého ministra se vytvořil KRIT – krizový intervenční (informační) tým. Prostě jednoznačně, jestliže pan ministr Lipavský řekne to, co řekne, tak z mého pohledu je vlastně dezolát, protože takhle vy nás nálepkujete, když máme trošičku jiný názor. On vlastně tady říká dezinformace, to znamená, vědomě lže. Na to se nabalili další, protože samozřejmě okamžitě se toho chytili další poslanci a poslankyně, například paní Decroix z ODS, například paní Urbanová ze STANu. A zajímavé je, že nejvíc jakoby to jde z toho STANu. Mě by také zajímalo, kdo ve své podstatě inicioval tuto schůzi.

Já asi se domnívám, že to pravděpodobně přišlo ze strany STANu, který vlastně už nějakým způsobem si jede svoji předvolební rétoriku a nehledí na tu pětikoalici a už prostě prohodil i tu oděsku, která vlastně je tolikrát zachránila, to se tak říká tady pro občany. Takže se domnívám, že jako velkou zásluhu tady na tom má STAN. Také vyjádření dneska pana ministra vnitra Rakušana – já když jsem si udělal nějakou takovou jakoby... pomyslný žebříčky, tak na prvním místě pan Fiala, protože to bylo úplně tragické, tam bylo víc Babišů, než my kolikrát našeho pana předsedu vidíme za celou dobu, co jsme tady ve Sněmovně. Na druhém místě jednoznačně byl pan Rakušan a skórem toho pana Fialu předběhl.

Takže já si trvám na tom, že Andrej Babiš není bezpečnostním rizikem ve smyslu bezpečnosti. Trvám si na tom, že pan Lipavský je dezinformátor a pan Lipavský lže a dává dezinformaci do veřejnosti. (Předsedající: Čas, pane poslanče. – Potlesk poslankyně Peštové.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Vystoupí pan poslanec Vomáčka s faktickou poznámkou a já předám řízení schůze. Hezký zbytek večera všem.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážení kolegové, kolegyně, já se musím velmi ohradit proti tomu, co tady pronesla paní kolegyně Peštová, prostřednictvím předsedajícího, když tady bouřlivě vystupovala s tím, že se dívala na paní místopředsedkyni a říkala: koho jste si zvolili na Hrad! Paní předsedkyně zdaleka ne. Paní kolegyně, toho jsme si my nezvolili, toho si zvolili občané České republiky. Ještě jednou, my jsme nikoho - samozřejmě v tomto sále jsme ho volili pravděpodobně půl napůl. Ale nemůžete přece chtít a dívat se po paní místopředsedkyni a říct: vy jako Richterová, nebo Piráti, vy jste si tam zvolili. Jako nepohrdejme takhle občany. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tak nyní tedy vystoupí s faktickou poznámkou paní místopředsedkyně Richterová, následuje pan poslanec Lochman. Než dojde, tak vám ještě načtu omluvy. Pan poslanec Babka Ondřej se omlouvá od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Mračková Vildumetzová Jana od 20 hodin z rodinných důvodů.

Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně za slovo. Tady totiž v posledních vystoupeních – a děkuju předřečníkovi za zastání – to trochu znělo, jako čím víc křičení, tím větší pravda. Ale tak to opravdu není.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím vás znovu, já jsem se tady ptala: proč používáte slovo dehonestace Andreje Babiše, když tady zaznívají fakta? Chtěla jsem slyšet, co z toho, co tady bylo řečeno, je nepravda. Namísto toho vy používáte nějaké zástupné argumenty, odvádíte řeč jinam. Ale já to řeknu znovu – Andrej Babiš je ten, kdo popřel, že by Česko pod jeho vedením plnilo své spojenecké závazky v NATO. Prostě ta otázka na ten případ napadení Polska byla naprosto zásadní, protože byla položena opakovaně, on věděl, na co odpovídá. Nebylo to v nějaké rychlosti. Prostě věděl, že říká, že by zradil svého spojence. A to je prostě bezpečnostní riziko jak blázen. A na to je velice důležité upozornit, že to je jeden aspekt.

Ale pak tady jiní ministři zase upozorňovali, že navzdory tomu, že jsme na začátku všichni společně hlasovali pro usnesení – a vy jste to zmiňovali, tak já to také připomenu – které jasně říká, že Poslanecká sněmovna – a podpořili jsme to společně – kategoricky odsuzuje barbarskou, neomluvitelnou a nevyprovokovanou agresi Ruska proti Ukrajině a tak dále, na tom všem jsme se shodli. Ale Andrej Babiš zveřejňuje teď video, v němž označuje ukrajinské obilí za kontaminované, i když opakovaná šetření Státní zemědělské a potravinářské inspekce to neprokázala. To je přece definice poplašné zprávy. Přece šířit něco, co z těch oficiálních zdrojů je vyvrácené, to je přece úplně špatně. A je to přesně příklad těch věcí, které podrývají naši pozici a podrývají naše dlouhodobé národní zájmy, a to je to, aby Rusko bylo na hlavu poraženo, respektive současný putinovský režim. To je to podstatné! (Předsedající: Čas.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Zajíčková, následuje pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Já jsem taky chtěla reagovat na kolegyni Peštovou ohledně toho, že tady tvrdí, že jsme si my zvolili estébáka Pavla. Tak přesně to jsem chtěla říct, že my jsme si ho nezvolili, zvolili si ho občané České republiky. A to, že tohle vy říkáte, tak tím v podstatě vyjadřujete pohrdání občany České republiky. (Předsedající: Prostřednictvím.) To, že jste – že pan Babiš neuspěl, s tím jste se doteď nesmířili, a proto takhle vystupujete. Takže to je jenom jedna věc, abyste toto neříkali, protože to občané můžou vnímat velmi negativně.

Pak jsem chtěla reagovat na pana Richarda Brabce. Říká, že tady vytrháváme věci z kontextu. Ne, to děláte vy, protože je potřeba vnímat text celého e-mailu. To, co v tom e-mailu je napsáno, to není zdaleka samozřejmě jenom o dětech. Je to příkaz k tomu, co má kdo udělat, na koho má jaké kompro sehnat. A děti v tom samozřejmě hrají roli. A to je naprosto přes čáru, přes tisíc červených linií, které jste prostě tímhle překročili. Nejste schopní si to přiznat, obhajujete tady neobhajitelné.

A pak téma Antibabiš. Ano, a já se k tomu hlásím. Ano, pan Babiš spojuje naši koalici a vlastně mně to vůbec nevadí. To, že se tady prostě pět demokratických stran spojuje proti tomu, nebo proto, aby obhajovalo demokratické principy, je naprosto v pořádku. A klidně si říkejte, že tady pořád říkáme Antibabiš, Antibabiš. Ano, říkáme. A možná že to budeme říkat dál. Možná, že nám to vyhraje i volby. To je všechno. (Hlasitý smích z lavic poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Letocha, následuje paní poslankyně Peštová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Tak já bych rád reagoval na více předřečníků, kteří tady byli přede mnou. Ale nejvíce mi tady zarezonoval pan kolega poslanec Lang, vaším prostřednictvím, na kterého bych chtěl rád reagovat, protože označil našeho ministra zahraničí jako dezinformátora. Já si myslím, že my jako poslanci České republiky bychom měli hodně zvažovat to, co vypustíme z úst ať už tady u řečniště, anebo kdekoliv v rozhovoru. Měli bychom si uvědomovat, že pakliže veřejně zpochybňujeme instituce státu, ať už je to jakékoliv ministerstvo, jakýkoliv úřad, tak v podstatě tím vůbec neprospíváme České republice jako takové. A to, že nějakým způsobem dehonestujeme nebo se snažíme dehonestovat ministra, taky není vůbec dobře. Nemusíme s ním souhlasit, ale to neznamená, že ho budeme nazývat jako dezinformátora.

Já jsem se teď ještě snažil v rychlosti najít ten jeho záznam z pořadu, kde zmínil tu danou větu. A pokud vím, ale klidně mě opravte, jestli se mýlím, tak on tam řekl něco v tom smyslu, že způsob, jakým – nebo to, jakým způsobem pan Babiš vystupuje, tak by mohlo být ohrožením bezpečnosti České republiky. A neřekl, že přímo tím je. Ale i kdybychom se bavili o tom, že by to takto padlo, tak se možná zamysleme nad tím, co jsem řekl před chvílí. To znamená, pokud my budeme nějakým způsobem veřejně zpochybňovat instituce státu, a tím je samozřejmě i armáda, tak my té armádě v podstatě moc nepomáháme, protože na koho jiného se má občan spoléhat, než je Armáda České republiky a integrovaný záchranný systém České republiky? Takže prosím opravdu zvažujeme to, co vypouštíme ze svých úst jako poslanci, a rozhodně bychom se měli vyhýbat tomu, že bychom jakéhokoliv ministra označovali jako dezinformátora, když ani neumíme přesně interpretovat to, co tehdy v tom pořadu řekl. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Peštová, následuje pan poslanec Růžička. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já už nevím, na koho mám reagovat, protože toho je tolik. V každém případě já jsem řekla, že v demokratických volbách jste si zvolili – to nebylo, že to bylo přímo na jednoho, to jste si zvolili vy všichni, jako to jsem řekla, klidně se koukněte do toho stenozáznamu.

A chtěla bych zareagovat – jako vy tady řešíte Babiše s jedním soukromým e-mailem, kde tedy máme vidět ten tón, který tam je napsaný. To není nic, co by si nikdo z nás a nikdo z vás nedával nebo nezadával, když potřebuje jít do nějakého střetu s někým nebo když se chce připravit na nějaké vystoupení v Poslanecké sněmovně. Přečtete si ten mail třeba třicetkrát, tam žádný tón není. Tam není žádný tón, ani tón tam být nemůže. Tam je jednoznačně napsáno – ano, možná pan Babiš píše tak, jak píše, ale v každém případě, když si to přečtete, tak tam není vůbec nic.

Mě třeba zaráží, že vy jako ODS tady nevystoupíte a jednoznačně se nevyhradíte proti panu Vondrovi a neřeknete – bylo to špatně. Co tam měl říkat, že má v ruce kompro a že Jandejsek je kolaborant? Vy – ticho. Vy tady Babiše. Furt jenom Babiše, jo? Měli jste vystoupit třeba proti vašemu Novotnému, který tady podřezává skoro celý národ, váš –

vlastně starosta Řeporyjí, který je veřejně činná osoba, chová se tak, jak se chová, a vy všichni mlčíte. Vy všichni mlčíte! Furt Babiš! Babiš, jo?

Paní poslankyně Richterové, prostřednictvím paní předsedající. Když jsem tady řekla, že jste tady několikrát zmiňovali, že je estébák a že má estébácké metody, a když jsem tady tedy zmínila, kdo se dostal na Hrad, ano, jako prostě to si tady přiznejme všichni. Prostě je to člověk, který byl v komunistické straně, byl v rozvědce vojenské – a kdo to byla vojenská rozvědka? Vy to nepamatujete, ale prostě kdo to byl? A teď to všichni promlčíte! Takže na co si to tady hrajeme? (Předsedající: Čas.) Tak buď budeme měřit všem stejně (Předsedající: Čas.), anebo potom mlčme!

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Měříme čas všem stejně, takže já poprosím o dodržování dvouminutového limitu.

Pan poslanec Růžicka nyní vystoupí, následuje paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžicka: Děkuji. Já bych zareagoval prostřednictvím paní předsedající na paní poslankyni Richterovou. Paní poslankyně, vy jste tady minulé volební období seděla a velice dobře víte, když byl premiér pan Andrej Babiš, tak Česká republika vůči NATO plnila veškeré své závazky, a to jak v Afghánistánu, tak v Mali, tak v Pobaltí, tak v Iráku a v dalších státech. Veškeré závazky, které Česká republika měla, tak plnila. Jak je to teď? Česká republika se zavázala, že postaví těžkou brigádu v roce 2026. A co dokázala vaše vláda? Odsunula to za rok 2030. Takže takhle vy plníte závazky NATO. My jsme je plnili.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní bude vystupovat paní poslankyně Richterová, následuje pan poslanec Lang. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já opět zareaguji na předřečníky, protože to je přesně to, proč se tady dnes scházíme, že od občasných zaškebntnutí, viz třeba defundace obranného rozpočtu kvůli požadavkům komunistické strany v tom minulém volebním období, ale přece jenom tam ta podpora opravdu těch spojeneckých závazků byla. Také byla ještě v tom únoru 2022. To jsme se opravdu shodli na velice jednoznačném postoji i v těch bezprostředních měsících po začátku Putinovy agrese. Nicméně to, co je obrovské bezpečnostní riziko, je populistické zneužívání toho, že ta Putinova válka bohužel trvá dlouho a že to je náročné, a vození se na vlně těch nálad, které bohužel Andrej Babiš samozřejmě dlouhodobě využívá, ale nyní to je proti bytostným zájmům České republiky, protože bezpečnost je prostě něco, co se nemůže populisticky handlovat. A právě proto je svolaná tato schůze a právě proto upozorňuji, že jakékoliv podrývání pozice České republiky, v jejímž zájmu prostě je, aby nás Rusko neohrozilo přes to, že by dobylo území, které mu nepatří, tak když tento stejný Andrej Babiš, který zde byl premiérem a plnil, myslím si, že velkou část těch závazků, co se týče těch 2 % na obranu, tak to jsme schválili do rozpočtu my. Ale naprosto jasně říkám ano, to směřování bylo jasné. Tak teď to tak jasné není. Teď prostě podrývá pozici České republiky. Tváří se, jako kdyby pomoc Ukrajině byla špatná, a spousta těch věcí, které říká – stejně jako v létě 2022 už řekl: „Nemyslím si, že bychom měli pokračovat v dodávání zbraní Ukrajině.“ – jde proti dlouhodobému strategickému zájmu

našeho regionu, a to aby se Ukrajina ubránila, a tím zajistila i nám větší jistotu, že ruská chapadla nebudou zase blíž našich hranic. To už jsme zažili. (Předsedající: Čas.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Lang s faktickou poznámkou, následuje pan poslanec Brabec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju. Já bych chtěl zareagovat na kolegyni Peštovou. Vrátil bych se k tomu, co tady zaznělo o našem zvoleném prezidentovi. Samozřejmě my jsme měli svého kandidáta, kterého jsme plně podporovali, lidé rozhodli tak, jak rozhodli v přímé volbě. Takto to bylo i řečeno. Ale tady je ten přírůstek. Nám nejde o to, jestli je to Franta, nebo Karel, ale jde nám o to, že to je člověk, který má nějakou minulost. U některých lidí se vám ta minulost hodí a u některých lidí se vám ta minulost nehodí. Jestli opravdu jako dáváte úplně na rovinu člověka, který v roce 1989, 17. listopadu – mně bylo 20 let, byl jsem na vojně. Ten člověk, který dneska sedí na tom Pražském hradě, mu bylo 28 let, byl kapitánem výsadkových vojsk, to znamená elitní prostě složky armády, byl na rozvědném kurzu Generálního štábu pod falešným krytím v Praze, s falešnou občankou, na falešné adrese a byl připravovaný na vysazení do týlu nepřítele bojovat proti imperialistovi. Najednou jenom proto, že kontrarozvědka vypadla z lustračního zákona, nebyla tam nikdy včleněna podle takové zvláštní prostě metody, tak je ten pan čistý, je ten v pořádku, zamlčel to v předvolební kampani. Lidé samozřejmě vidí pana Babiše, vy jste k tomu dali veškerý ten support, aby prostě to dopadlo, jak to dopadlo, a lidé ho zvolili. Já prostě jenom říkám, že nemůžeme tady mít dvojí metr. To je klasický dvojí metr Patrika Nachera.

Vy tady – dneska jsem zaslechl několikrát StB, složky StB, je tady cítit z toho e-mailu nějaký duch složek, duch StB. Vy nemáte nic, vy nevíte nic. Jestli my máme nějaké složky, říkáte tady o nějakém šéfovi a podobně. Prostě povídáte tady hlouposti, nemáte to ničím podloženo. Prostě svolali jste si schůzi. I někteří vaši koaliční poslanci říkali zákulisně: No, je to velkej průser, protože prostě to nedopadne dobře, všechno se to otočí vůči nám. Přesně takhle to dopadlo. Máte prostě jednu velkou ostudu. Já si na tom trvám, že to jedna velká ostuda, a prostě používáte dvojí metr. A k té Státní bezpečnosti a k lustračnímu zákonu se ještě vrátím v další faktické. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy vystoupí pan poslanec Brabec s faktickou poznámkou a následuje pan poslanec Mašek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil reagovat na paní poslankyni Zajíčkovou, vaším prostřednictvím, paní předsedající. Já jsem vás, paní kolegyně, neslyšel mockrát mluvit a jsem rád, že jsem vás vyprovokoval asi tímto způsobem. Ale vy jste možná mimoděk vlastně přesně pojmenovala tu naprostou vyprázdněnost, kterou ODS a celá koalice teď má, protože vy jste říkala: No, nás spojuje ten Antibabiš. Ale on vás spojuje jenom ten Antibabiš a pro tenhle stát je to sakra málo. To je fakt sakra málo. A já myslím, že vy z toho sami musíte být frustrovaní, protože vy jste slibovali samozřejmě před volbami ty nízké daně, slibovali jste všechno všem, slibovali jste tu moderní digitální společnost. A dneska vidíme zchudlý národ, vidíme krachující průmysl, vidíme v podstatě miliony nespokojených lidí. Tak já se nedivím, že se vracíte ke kořenům, tedy k Antibabišovi. Ale já jsem pevně přesvědčen, že na tomhleto už volby

nevyhrajete, že se lidi poučili s tím, že vaše sliby nic vlastně neváží, nic neplatí. A sama jste přiznala, paní kolegyně, prostřednictvím paní předsedající, že vlastně jste ráda, že vás to spojuje. No já vám to nebudu vymlouvat. Já jsem vlastně rád, že je to něco, kde já jsem přesvědčen, že se to dá velmi snadno voličům vysvětlit z naší strany, že to je opravdu jediné, co vás spojuje. A to je sakra slabé pro vládu České republiky. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tedy přihlášen pan poslanec Mašek, následuje pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych ještě zareagoval na předchozího předsedajícího, pana Skopečka, vaším prostřednictvím, který panu Foldynovi, který tady citoval to označení pana Lipavského nahlas na mikrofon, tak mu řekl: Opusťte si ty vulgarity tady a nechte si to do e-mailu. Takhle – nechat si to do e-mailu znamená, že bychom to tady znovu asi projednávali. Ale to je takové odlehčení.

Potom k panu Růžičkovi a k panu Řehkovi jenom poznámku. Byl jsem u toho také. Skutečně v minulém volebním období koalice a opozice na některých tématech spolupracovala, byla to i spolupráce personální, a skutečně jsme tehdejší předsedkyni bezpečnostního výboru, která si vybrala pana Řehku, tak jsme jí pomohli s tím, i s tou boční uličkou přes NÚKIB, tak aby přeskočil několik generálů. Kdybych býval věděl, jak to dopadne a jak se pan Řehka bude prezentovat, určitě bych tomu nepomáhal.

Potom k panu Kubíčkoví a k F pětatřicítkám. Tam skutečně to může být bezpečnostní riziko, protože jestli tam bude nějaká díra mezi tím, kdy dolétají gripeny, a tím, kdy budeme mít F pětatřicítky, tak je to typické bezpečnostní riziko.

Další bezpečnostní riziko tady bylo pojmenováno, a to je ta absence té těžké brigády o několik let později a také protivzdušná obrana. Přátelé, co je na Ukrajině nejdůležitější? Ukazuje se, že ne ty stíhačky a bojová letadla, ale protivzdušná obrana. Takže to jsme si tady oddálili. Čili jasné bezpečnostní riziko. Pojdme si to pojmenovávat, určitě se k tomu někteří moji kolegové dostanou.

A poslední – k paní kolegyni Zajíčkové: Babiš spojuje tuto koalici. Skutečně, k tomu patří říci jediné. A není to málo? Já bych vám všem přál, abyste stihli za ten rok a půl něco pro lidi této země ještě udělat a zlepšili si reputaci, protože teď už jsme díky vám úplně na dně. Díky.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Juchelka nyní vystoupí, následuje pan poslanec Lochman. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já děkuji, paní předsedající. No, já opravdu jako koukám na to, jak tady tato vláda a vládní koalice se chová opravdu dětinsky, infantilně. A důsledkem tady této infantilní politiky je tady tato mimořádná schůze Sněmovny, kdy to je hysterická odpověď na jeden soukromý e-mail Andreje Babiše, který se snaží získat podklady na svou řeč ve Sněmovně. Tady tato vláda a vládní politici jsou skutečně včetně poslanců přeborníci v nálepkování. V nálepkování nejen opozice, ale i různých občanů. Vidíme to u zemědělců, kdy pan Křeček, který je ekonomický poradce této vlády, jim řekne, že jsou dezoláti, ruský švábové, tak to dali také do toho veřejného prostoru politici vládní koalice, a tak dále.

A teď, protože už pravděpodobně populismus netáhne, tak si vymysleli bezpečnostní hrozbu. Pokud tady máme demokracii a pokud ji ctíme, tak není možné, aby vládní koalice nálepkovala opozici, že je bezpečnostní hrozbou, bez jakýchkoliv podkladů. To dělají pouze totalitní státy, to dělají totalitáři, kteří se opozice bojí. Vidíme to například v tom zmiňovaném Rusku, tam nálepkuje jeden za druhým opozici jenom proto, aby vyhrál ten jeden jediný prezident skvělými osmdesáti procenty.

Co se týká samozřejmě těch jednotlivých demokratických principů, o kterých tady mluvila moje kolegyně Zajíčková, vašim prostřednictvím, tak tady jsme si už pana Novotného probrali. Probrali jsme si to zneužívání těch dětí. Kde byla paní Zajíčková a další morální majáky, když se tady zneužíval syn našeho premiéra Andreje Babiše? Samozřejmě nebyli nikde. Nenapsali panu Novotnému, panu Kalouskovi, kteří se s ním fotili, že ho zneužívají. Je to opravdu hrozné.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy vystoupí pan poslanec Lochman, následuje pan ministr Jurečka – s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Dobrý den. Já už jenom velmi krátce. Prostřednictvím vás, paní předsedkyně, paní Peštová řekla na ten e-mail: vždyť na tom není nic divného, kdokoli z vás, kdo se připravuje do televize, si něco takového zadává. Já myslím, že tohle říká vše. Protože u nás si nikdo nic takového nezadá. Jestli je tohle u vás standard, tak chápu, že to, proč se tady dnes setkáváme, nechápete.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan ministr Jurečka, následuje pan poslanec Hendrych. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Ta debata se za poslední asi půl hodinu větví, tak já si dovoluji jenom zareagovat. Rozdíl mezi minulostí Andreje Babiše a minulostí Petra Pavla je v tom, že Petr Pavel se z ní nevykrucoval, postavil se k ní čelem, reflektoval, omluvil se, řekl, že to považuje za chybu ve svém životě. Andrej Babiš nám říká, že se bude do konce svého života soudit, nerespektuje rozhodnutí soudního orgánu na Slovensku, včetně Ústavního soudu, a říká nám, že on byl ten hodný estébák, říká nám, že tam byl omylem, že ho tam přihlásila maminka a podobné věci. Myslím, že to jsou zásadní rozdíly v tom, jak se k tomu postavil Petr Pavel a jak se k tomu neumí postavit Andrej Babiš. (Hlas z pléna.) To jsou fakta. Já nelžu, nepokřikujte na mě. Já konstatuji to, co zaznívalo od obou těchto mužů.

Pak mi tedy zásadně vadí, když tady říkáte, že naše vláda chce nějakou třetí světovou válku. To říkal váš předseda, že chceme nějakou třetí světovou válku, že chceme zavléct Česko do války. Naopak, my podporujeme to, aby se Ukrajina ubránila proti agresi Ruska, aby Putin už nešel nikam dál směrem ke Slovensku, Polsku, Pobaltí, směrem k České republice, protože to je právě v zájmu naší bezpečnosti, abychom neměli agresora na svém území a abychom nebyli zataženi do války. Chováme se v principu úplně stejně, jako se chovali spojenci v období let 1940, 1941 až 1945. Také vaší rétorikou mohli chodit a volat do Berlína a říkat: my chceme mír, milý Adolfe, nechtěl bys už udělat ten mír? Ne, když máte agresora, který nechce mír, protože napadl někoho jiného, tak se s ním holt musí vybojovat

ten mír na tom bojišti. Bohužel. Říkám to se smutkem, ale bohužel. Takže my podporujeme našeho spojence v tom, aby se dokázal ubránit, a jsme v táboru těch států, které se to snaží tou podporou realizovat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Hendrych, následuje pan poslanec Vomáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, vážení páni ministři, já stručně na pana poslance Letochu, vaším prostřednictvím, který tady mluvil asi před pěti minutami. Já jsem to možná úplně nepochopil, ale vy jste mluvil o tom, že je nebezpečné kritizovat státní instituce, zpochybňovat státní instituce. Tak já tedy nevím. Já si myslím, že kde jinde než v Poslanecké sněmovně, v největší politické aréně tady v České republice, se máme vyjadřovat k činnosti ústředních orgánů státní správy nebo některých jiných významných institucí? Já třeba jsem tady poměrně pravidelně s kritikou Ministerstva práce a sociálních věcí, nikdo mi to nikdy nevyčetl, mám se toho tedy odteď vzdát? Nerozumím tomu, možná byste to mohl upřesnit.

Potom tedy ještě velice stručně na to, co říkal před chvílí pan ministr Jurečka. Přiznal v podstatě, že pan Petr Pavel je jakýmsi favoritem asi pětikoalice, protože tady to byla jako jasná obhajoba, byť to můžeme interpretovat různě, ale co jsem já zachytil v té prezidentské kampani, on ledacos přiznal z té své minulosti, to, co bylo nezpochybnitelné, to přiznal, ale co si pamatuju, tak mlžil o tom, co bylo náplní kurzů, kterých se účastnil v té době, to tedy opravdu nepřiznal na rozdíl od lidí, kteří byli také jejich účastníky, a tak dále. Když už jsme u toho, já jsem o tom mluvit nechtěl, také mlžil o tom, na jakou konkrétní činnost byl připravován. O tom mlžil, to si ještě z té prezidentské kampaně pamatuju. Takže já bych tedy jaksi se nepouštěl na tenhle led obhajoby pana současného prezidenta, byť respektuji, že byl zvolen řádně občany České republiky. To nezpochybňuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Vomáčka, následuje pan předseda Michálek.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Já jsem ve stejné situaci, před kterou tady před chvílkou byla paní Peštová, která – prostřednictvím předsedající – která sem přišla, chytla se za hlavu a nevěděla, na co reagovat. Ale ona má tu jednu možnost, že se může chytit za svůj ohon vlasový, kdežto já tu možnost nemám. A vy když jste se chytila, tak vám to hnedka naskočilo a věděla jste, jak tedy postupovat, tak proto já jsem si teď vzal jak písemné podklady, tak mobil.

Co se týče toho, co řekl pan ministr Lipavský, tak ta přesná citace zní: Mně přijde, že už začíná být bezpečnostním rizikem. To je přesná citace, kterou pan ministr Lipavský řekl v Otázkách Václava Moravce.

Druhá věc, na kterou bych tedy velmi chtěl zareagovat, tak to je, že my tady neustále posloucháme něco o soukromé korespondenci a zároveň o tom, jak jsou všichni neschopní. No, já si myslím, že soukromá korespondence by to byla, kdyby to neposlal neschopný člověk někomu naprosto jinému. V tom případě jestliže on to poslal, tento člověk, a já tady neříkám to jméno, naprosto cizí osobě, ta to dostala, tento e-mail, a postupovala naprosto správně, že

to zkrátka předala novinářům, novináři to zveřejnili. A kdyby to nezveřejnili, tak by to přece byl jeden metr a pan kolega Nacher, prostřednictvím předsedající, by měl možnost psát o tom, jak se tady používá dvojí metr. Takže novináři pouze použili to, že dostali informaci, tak jak je to na koaliční poslance a na našeho pana předsedu, tak udělali tu samou práci, hlídači demokracie, vůči vašemu panu předsedovi. (Předsedající: Čas.) Tak to nenazývejte soukromou korespondencí.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan předseda Michálek, následuje paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem myslel, že se k tomu úplně nedostaneme, že se budeme věnovat spíš těm bezpečnostním tématům, ale když už jsme tady začali to téma e-mailu, tak si myslím, že jak tady pořád posloucháme zaklínadlo, že to byl soukromý e-mail, tak on to byl pracovní e-mail. Protože všichni tady jsme v práci. A pokud píšu pracovní pokyny svému asistentovi, který má smlouvu s Kanceláří Poslanecké sněmovny a je placen tímto státem z peněz daňových poplatníků, tak je to pracovní e-mail. A doporučuji tedy, příště, když už pracujete s těmi zdroji, tak ty informace najdete na vlada.cz. Nemusíte využívat zdroje bulvárních deníků. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí paní poslankyně Ožanová, následuje paní poslankyně Peřtová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím zareagovat na jednu věc, kterou, vaším prostřednictvím, paní předsedající, řekla paní místopředsedkyně Richterová. Když jsem ji poslouchala, tak řekla: bezpečnost se nemůže politicky handlovat. No škoda, že tato věta nezazněla u kauzy Dozimetr, která se projednávala v této Sněmovně, u šifrovaných telefonů pana ministra Rakušana. Pan ministr Rakušan není nějaký ministr, je to ministr vnitra, používá šifrované telefony z kauzy Dozimetr. A připomínám, bezpečnost se nemůže politicky handlovat. Kolegyně, kolegové, vy jste politicky handlovali bezpečnost našeho státu u pana ministra vnitra a vy teď budete něco říkat, že pouhé informace o něčem jsou bezpečnostní riziko, a tady budete vyvolávat zbytečnou schůzi?

Mě by zajímalo, víte, když my jsme odešli, bylo to z nějakého protestního důvodu. Ale proč jste odešli vy, koaliční poslanci? Proč vy jste nebyli na schůzi, kterou jste svolali? Já jsem totiž seděla v kanceláři, dívala jsem se a poslouchala jsem a ve vašich lavicích bylo prázdkno. To, že my něco demonstrujeme, je fajn, ale co jste demonstrovali vy? Že vás to nezajímá.

Jenom si ještě jednou dovolím připomenout: bezpečnost se nemůže handlovat. Ale tu jste vy, koaliční poslanci, handlovali ze STANem v kauze Dozimetr a šifrované telefony. Víte, co mě u té kauzy nejvíc naštválo? Když jsem se tady vyjadřovala, připomínala jsem, že já jsem měla nelegální odposlech v kanceláři, a jeden poslanec ze STANu se mi na chodbě vysmál k takové informaci! Tehdy jste svolávali schůzi, že má nějaký poslanec s prominutím odposlech? (Předsedající: Čas!) Ne!

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně Peštová, následuje paní místopředsedkyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Já nebudu reagovat teď na pana poslance Vomáčku, prostřednictvím paní předsedající, protože tady není v sále, já si počkám, až dorazí, teď jdu na paní poslankyni Richterovou, vaším prostřednictvím.

Paní poslankyně Richterová, prostřednictvím paní předsedající, posloucháte se, co říkáte? Proč jste si svolali tuhleto schůzi? Když jsem vás poslouchala před tím týdnem a něco, tak jste byli pohoršeni nad e-mailem pana Babiše. Vystoupili jste, měli jste plamenné projevy, že prostě jste se domluvili jako koalice, že tohleto, musíme svolat mimořádnou schůzi. Najednou jste zjistili, že nemáte dostatečně nabit, a najednou jste to začali nafukovat. Takže teď jste z toho udělali bezpečnostní riziko státu. Co jsou bezpečnostní rizika státu? Vy jste najednou prostě zjistili, že už nemáte, co byste tady prodali, tak začnete tady fabulovat a začnete vysvětlovat, co kdysi řekl Babiš, když kandidoval proti Pavlovi v prezidentských volbách, kdy nepochopil, nebo respektive neporozuměl té otázce, on se za to několikrát omluvil, to snad bylo dvěstěkrát už, nebo možná víckrát v médiích protřásáno, ale vy to tady budete mít jako mantru. Protože jste najednou zjistili, že ten e-mail vám nestačí. Vy jste pochopili, že v tom e-mailu vlastně není vůbec nic. Vaše rešerše jsou mnohem vypracovanější než to, co chtěl Babiš, aby mohl vystoupit potom v Poslanecké sněmovně. Vy byste si opravdu měli zamést před vlastním prahem, než něco začnete říkat. Ta vaše fóra jsou opravdu výživná! Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí paní poslankyně Richterová, následuje pan poslanec Lang. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji za slovo. Opravdu se mi to neříká lehko, protože to je velká věc. Ale my tady zkrátka jsme proto, že pohár přetekl. Protože máme jednu velkou obavu, že po těch letech, kdy jste jako hnutí ANO neřešili například to, že energetika může být zneužita jako zbraň a že ta přílišná závislost na ruském plynu je pro nás nebezpečná, o tom už se tady mluvilo, já to jenom chci připomenout, že to je systémové, že bylo ignorováno toto riziko z vaší strany, když jste byli ve vládě, na rozdíl třeba od vlády polské. A že teď jsme v situaci, kdy je potřeba vydržet v podpoře Ukrajiny, která bojuje i za náš dlouhodobý strategický zájem i za naši bezpečnost. A není to snadné. A vy tuhle odolnost celé naší společnosti podrýváte a zejména tak činí váš předseda Andrej Babiš. A dokládali jsme to tady konkrétními výroky, konkrétními činy. Protože jeho slova jsou velice mocná, jsou to činy, a že to, když označuje například ukrajinské obilí za kontaminované, a ono není, tak to má obrovský negativní dopad. Je to prostě bezpečnostní riziko v celku té společenské soudržnosti. A je potřeba to říct naplno, že Andrej Babiš vůbec nemusí říkat věty jako: ostatní vlády hájí národní zájmy, ta vaše je proukrajinská. Takovouhle větu on říká dobrovolně. A on tím naprosto jasně staví české zájmy proti těm ukrajinským, i když to není pravda. Prostě náš zájem je, aby oni uhájili své území. A v tom je podporujeme, protože tím brání tomu, aby se Rusko přiblížilo k nám. Ale to, že on to takto říká, je jeho volba. Čili v situaci, kdy se tady slabší brání a hájí zachování mezinárodního práva, tak je prostě rizikem toto úsilí podrývat

a říkat třeba: nemyslím si, že bychom měli pokračovat v dodávání zbraní. To je obrovské bezpečnostní riziko.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Lang, následuje paní poslankyně Zajíčková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Tak když malý člověk pronese velkou myšlenku, tak je to hodné zaznamenání. Tady mi to připadá, že to je od Aše k Tatrám, jo? Od Aše k Tatrám je to prostě. Přesně jak říkala moje ctěná kolegyně Berenika Peštová, vy jste to měli vyprázdněné, prostě jste to podcenili, protože v rozporu jenom opravdu s tím jedním soukromým e-mailem to nemůžete absolutně dát, vyděsili jste se i možná z těch preferencí volebních. A teď tady slyšíme, že vlastně už to není tedy o soukromé, soukromé korespondenci, to zase kolega Vomáčka, prostřednictvím paní předsedající, tam s tím nesouhlasím, protože to byl soukromý e-mail, to, co říkal pan Michálek, to radši nebudu ani komentovat. Prostě my si připravujeme nějaké podklady, chceme něco vědět třeba na některého ministra, třeba zbytečného ministra pana Dvořáka. Ten když tady před tím rokem nastoupil, tak já jsem si na něj taky udělal jakýsi tedy, můžeme to nazvat, složku, že jsem se ho zeptal, kde byl, jak byl, doptal jsem se i do Hradce Králové na celý jeho prostě, jak tam zářil ještě v Občanském fóru a tak dále, až po jeho finálku. Je to tedy složka, nebo není to složka? Je to prostě rešerše poslance, který si připravuje na svůj projev a chce prostě s někým komunikovat.

V tom průběhu času tady taky zaznělo, že bychom si měli si dát pozor, že nemůžeme s těmi ministry, jak říkal kolega Hendrych, zase prostřednictvím paní předsedající – prosím vás, kdy jindy? Já si za tím stojím. Pan ministr Lipavský to řekl, řekl to, jak to řekl, a prostě z mého pohledu je to bezpečnostní riziko. Z mého pohledu je bezpečnostní riziko pan Lipavský tím svým projevem, je to paní Decroix, jak se vyjadřovala v televizi, a je to paní Urbanová. Já si za tím stojím. A ať mi tady tyto dvě dámy a ten pán doloží fakta a neříkají mi něco o tom, že jak říkala tady paní Richterová, prostřednictvím paní předsedající, něco o nějaké energetické bezpečnosti, něco, co zaznělo v jedné větě v rámci prezidentské kandidatury, což bylo tisíckrát vysvětleno.

Vy už nevíte, čeho se chytit! Já už nevím, čeho se chytíte! Vy budete tu pšenici a toho kohouta tady recyklovat ještě pět let, jo? Prostě je to strašný! Vy si to neuvědomujete. Vždyť to lidi sledují, ještě není půlnoc. Uvědomte si, že je čas, je tři čtvrtě na devět, takže lidi ještě nespí. A ti občané to vidí, vidí to vaše zoufalství.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Čas! Paní poslankyně Zajíčková, následuje pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Souhlasím v jedné věci se svými kolegy z ANO, že člověk neví, na co reagovat dříve, protože to, co tady zaznívá, je opravdu neuvěřitelné. Tak já to vezmu odzadu.

Pan Lang, prostřednictvím paní předsedající – soukromá veřejná korespondence. Prostě jestli chcete zpochybňovat to, že ten e-mail, který byl poslán, není (je?) veřejná korespondence, tak pak už nevím, co by tou veřejnou korespondencí mělo být. Když

předseda, předseda opoziční strany, úkoluje svoje podřízené a říká jim, co mají dělat, na koho mají sehnat materiály, na co se mají zaměřit, tohle s dovolením není soukromá korespondence! Najděte si ve Slovníku českého jazyka, co je soukromé a co je veřejné. Ad jedna.

Pan Lang tady zpochybňuje, nebo říká, že nepoužíváme fakta. My reagujeme na to, co říkáte. Vy opravdu v současné době nejste v exekutivní pozici, takže vy můžete jenom reagovat slovně. A my reagujeme na to, co říkáte. A to jsou pro nás prostě ta fakta, na která my reagujeme.

Dále pan poslanec Brabec a pan poslanec Mašek. Musím se vrátit k tomu, jak jste nazval tedy to spojení demokratických stran, jako že je to vyprázdněné. S tím samozřejmě nemůžu souhlasit, a naopak s tímhle hluboce nesouhlasím. Protože pokud se pět demokratických stran spojí proto, aby hájily demokratické principy proti tomu, kdo ty demokratické principy pošlapává a zpochybňuje, tak to není vyprázdněnost. To je naopak ten nejvyšší možný cíl, který si demokratické strany mohou zvolit. Takže to je prosím zase ta vaše rétorika, prostě vyprázdněnost, Antibabiš a podobně.

A poslední – moje reakce na paní kolegyni Peštovou. Už jsem to tady jednou na mikrofon řikala a můžete si to dohledat. Já osobně jsem posílala dopis (Předsedající: Čas.) panu Pavlu Novotnému, starostovi, kde jsem se vůči jeho osobě vymezovala.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Čas vám vypršel, budete se muset přihlásit ještě jednou, pokud budete chtít reagovat dále.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Letocha a následuje pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Já jenom tak na úvod na odlehčení bych chtěl panu kolegovi Langovi říct, že to není od Aše k Tatrám, ale od Šumavy k Tatrám, ale to je jedno.

Je tady docela dost věcí, na které bych chtěl reagovat, ale první a základní, proč jsem se vlastně přihlásil, tak je to, že tady v podstatě několik z vás zmínilo pana generála Řehku. Pan náčelník Generálního štábu tady není, nemůže se bránit. A připadá mi to, že se tady v tuhleto chvíli bavíme o někom, který by se uměl bránit možná lépe, než se o to teď pokusím já.

A rád bych řekl, že pokud bych měl zároveň navázat na připomínku pana kolegy Hendrycha, vaším prostřednictvím, který tady tvrdil, že nepochopil moji připomínku ke zpochybňování veřejných institucí, tak tím chci v podstatě naznačit to, že pokud tady někdo se snaží zesměšňovat nebo nějakým jiným způsobem dehonestovat náčelníka Generálního štábu, tak tím v podstatě může dehonestovat i Armádu České republiky v očích našich občanů. A pokud někdo veřejně zpochybňuje tyto veřejné instituce, ať už je to armáda, nebo jakákoliv jiná, tak tím snižuje u občanů jejich legitimitu. To si myslím, že na tom se shodneme. Proto jsem říkal, že bychom měli jako poslanci velmi dbát na to, co vypouštíme z úst, ať už je to tady na tomto místě, anebo kdekoliv jinde.

A dále bych se chtěl ještě dotknout tématu, které načala paní Ožanová, a to že bezpečnost se nemůže handlovat. Já doufám, že se vaše hnutí bude tímto sloganem řídit také ve chvíli, kdy se budete rozhodovat o tom, jestli podpoříte podle § 90 projednávání novely zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, o kterém jsme se tady (Předsedající: Čas.) bavili posledně. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Juchelka, následuje pan poslanec Kasal. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji. Já budu reagovat a souhlasím s paní kolegyní Zajíčkovou, která bohužel už v tuto chvíli odchází, že my reagujeme skutečně na to, protože vy jste v exekutivě, fakticky na to, co se vlastně děje. Takže pokud například tady říká pan kolega Letocha, vaším prostřednictvím, že tady rádi reagujeme na pana Řehku a na armádu, ano, protože tam my reagujeme na to, co se de facto v tom veřejném prostoru samozřejmě řekne.

To zpochybňování těch úřadů. Já to tady jako fakt miluju. Vy opravdu to manipulativně otočíte, demagogicky to ještě nějak zhodnotíte. Já si pamatuju, když vyrostly a vyskočily ceny energií na tu nejvyšší první příčku v Evropské unii v České republice, jak začal premiér tady této země zpochybňovat Český statistický úřad, EUROSTAT a Energetický regulační úřad. Jak si je pozval na kobereček, že ta čísla mají špatně, a jak se mu musely bránit, protože chtěl zpolitizovat fakta.

Co se týká dál těch dezinformací. Takže paní kolegyně Richterová, vaším prostřednictvím, cituji: „Andrej Babiš je pro obnovení územní celistvosti Ukrajiny včetně Krymu“. Vyšlo to dneska. Ještě opakuji jednou, Andrej Babiš napsal dneska ve svém komentáři – je pro obnovení územní celistvosti Ukrajiny včetně Krymu. Takže vy tady šíříte dezinformace, paní kolegyně Richterová, a budete v tom pokračovat samozřejmě i nadále. My si pamatujeme, jak jste šířila dezinformaci, když byl windfall tax, jak jste vyběhla a dětinsky, infantilně hned musela psát na sociální síti, že to bude za rok 2022, a pražská burza se zhoupla o 30 miliard. Pamatujeme se, jak v přímém přenosu jste dezinformovala o jedné neziskové organizaci (Předsedající: Čas.), že jsou proruští a že žijí z ruských peněz, a tomu čelíte u soudu. (Předsedající: Čas.) Takže jste dezinform... (Byl vypnut mikrofon.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Upozornila jsem vás dvakrát. Pan poslanec Kasal, následuje pan poslanec Exner. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Musel jsem vystoupit, protože jsem tady slyšel od některých poslanců, vaším prostřednictvím, paní místopředsedkyně Richterové – estébácké metody. Dovolte, abych se vyjádřil k jedné metodě, která podle mě nepatří do demokratických stran, tak jak tady bylo řečeno. A byl jsem i rád, že pan Michálek, který tady není, říkal, že vlastně naši asistenti jsou a pracují za peníze Poslanecké sněmovny. Bylo to v minulém poslaneckém období, kdy probíhala část doby do volby a vlastně předvolební kampaň. Mně se stala následující věc, a to že jsem se vyjádřil k nějakému skutku, byla to konkrétně věc okolo mladého pana Babiše, a přišla na mě stížnost. Přišla na mě stížnost na Lékařskou komoru. To by nebylo nic zajímavého, ale to jsou ty estébácké metody, které byly v padesátých letech, kdy vám zabránily a kdy tam bylo požadováno, aby byla pozastavena moje činnost.

Zajímavější už bylo, kdo tu stížnost poslal. Jedna přišla z Prahy, jedna přišla z Hradce Králové. Velmi zajímavé bylo, že ta jména byla asistentů dvou poslanců ze Pirátskou stranu, a to pana Jiráňka a pana Pikala, který v té době byl místopředsedou Sněmovny. Tak si zameťte před vlastním prahem a mluvte... (Potlesk poslanců hnutí ANO) mluvte o demokratických principech.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Exner, následuje paní poslankyně Peštová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Exner: Dobrý večer. Já bych chtěl reagovat, prostřednictvím paní předsedající, na pana Langa. My nesrovnáváme tady předrevoluční minulost pana prezidenta a pana expremiéra Babiše, my srovnáváme to, co dělají dnes.

Na paní kolegyni Peštovou, prostřednictvím paní předsedající, bych chtěl říci: my neřešíme nějaký e-mail, my řešíme opakované útoky Andreje Babiše na obranyschopnost České republiky. Ve mně úplně zatrnulo několikrát, když jsem slyšel ve Sněmovně, jak útočil na pana náčelníka Generálního štábu Karla Řehku pouze za to, že upozorňuje na naprosto zřejmá nebezpečí a že vyzývá k přípravám na obranu a že říká, že obrana vlasti je věcí každého občana. Zato Andrej Babiš posílal náčelníka Generálního štábu do bunkru a zakazoval mu mluvit. A to byla zřejmě příčina, že pan ministr zahraničních věcí řekl, že je bezpečnostním rizikem, což já si myslím také.

Andrej Babiš chce mírovou konferenci a jednání s Ruskem, ale nějak se zapomíná zeptat na názor Ukrajiny. To je všechno Babišova práce proti naší obranyschopnosti a proti svobodě a demokracii, za kterou Ukrajinci bojují. Obecně můžeme říci, že míru můžeme dosáhnout dvěma způsoby. Buď se agresorovi podvolíme a zaplatíme svobodou – to pravděpodobně nabízí Andrej Babiš, ostatně dokázal těžit z každého režimu – anebo odradíme agresora odhodláním a silou. To je právě to, o co se snaží pan náčelník Generálního štábu Karel Řehka. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní bych jenom měla jedno oznámení, protože se takto průběžně chodí poslanci ptát, aby to nebylo takto řešeno s každým individuálně. Je domluva předsedů klubu, že ve 21 hodin dnes končíme. Je to domluva všech předsedů poslaneckých klubů, tak jenom abyste tu informaci měli všichni.

Prosím, paní poslankyně Peštová, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Já jsem chtěla reagovat na paní Zajíčkovou, tak to budu hned po tom, pokusím se být strašně rychlá. Ale na pana poslance Exnera, prostřednictvím vás. Nebylo to kvůli Babišovi? Tak já vám tedy něco přečtu. iROZHLAS před sedmi dny: Koalice svolává kvůli Babišovi mimořádnou schůzi Sněmovny, prohloubil dno. Echo24 před osmi dny: Pětikoalice svolává kvůli Babišovu e-mailu mimořádnou schůzi Sněmovny. Seznam Zprávy před šesti dny: Koalice chce grilovat Babiše. Řešit e-mail mluví za vše, reaguje šéf ANO. A tak dále, to nebudu říkat. Aktuálně.cz: Babiš používá marketing strachu, zní z koalice. Zase svoláváme schůzi.

Co mi tady říkáte, že to není kvůli tomu! Prostě říkám, vy jste pouze vyprahlí, nemáte téma, tak teď jste to museli obohatit o další. To je jedno.

V každém případě bych chtěla zareagovala na paní poslankyni Zajíčkovou, prostřednictvím paní předsedající, byť není v sále, ale udělám to tak, jak se má. Vážím si toho, že zareagovala na pana Novotného, ale nevážím si ODS, která se k tomu nepostavila čelem. Protože pan Novotný jasně říká: mám ochranu ministra vnitra, mám ochranu ODS, v životě se mi nic nestane, vyhrožuje. Přečtete si jeho tweety, je to šílený, opravdu šílený.

Neudělali jste vůbec nic! Vůbec nic! Nechali jste ho tam, kde je. Prostě ať si tam na tom svém písčku hraje.

Co se týče pana Vondry, slyšeli jste to všichni. Všichni jste slyšeli, že normálně nazval pana Jandajsku kolaborantem na základě nějakého pamfletu. Všechna média to vymlčela! Proč jsme nesvolali mimořádnou schůzi kvůli tomu? Jak si tohle někdo může dovolit! Jak si to někdo může dovolit? Jestli to bylo pravé, tak jak se k tomu dostal? Jak se mohl dostat k těmto dokumentům, které vlastně putovaly na velvyslanectví Ruska? To znamená, že to měly jaké složky? On tam asi neměl být, ne? (Předsedající: Vypršel váš čas, paní poslankyně.) A jestliže ne, jestliže to nebylo pravé, tak měl mlčet.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Ožanová, následuje paní místopředsedkyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedající. Paní místopředsedkyně bude moci na mě reagovat, protože já reaguji na ni.

Ještě si dovolím na kolegu Letochu, vaším prostřednictvím. Kdyby pan Letocha poslouchal, tak jsem hovořila o tom, co říká paní Richterová, smála jsem se tomu, že politický handl provádějí Piráti se STANem a koalicí ve věci Dozimetr a šifrovaných telefonů pana ministra vnitra.

K tomu, co říkala paní místopředsedkyně Richterová, vaším prostřednictvím, si dovolím citovat z jedné vědecké práce: „Ačkoliv si Rusko velice dobře uvědomuje své postavení na trhu s energetickými surovinami a otevřeně deklaruje, že právě rozvoj energetického sektoru pomůže Ruské federaci navrátit lesk velmocenského postavení, analýza odhaluje, že samotné energetické dodávky nejsou skutečným politickým nástrojem Ruské federace.“ Proč to cituji? Je to z vědecké práce pana Jana Lipavského. Vy jste říkala, že jsme měli dopředu vědět, že přece s tím plynem bude takhle ta Ruská federace handlovat. Takže napřed pan budoucí ministr – v té době netušil, že je (bude) ministr – napsal tyto závěry ve své bakalářské práci, tedy jediné vědecké práci, kterou napsal. A vidíte, co vyzkoumal. A to je náš ministr vnitra (zahraničních věcí)!

Mimochodem, ráda bych s ním občas diskutovala, kdyby tady byl, protože ani moc na interpelace nechodí. Já jsem se dívala na stenoprotokoly, a opravdu, že by tady chodil a něco mluvil... To jenom někdy, to přijde, něco vyprskne, ale to radši mluví do televize místo toho, aby tady mluvil na plénu. Děkuji, dámy a pánové, za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Samozřejmě nechci opravovat, ale je to ministr zahraničních věcí.

Nyní vystoupí paní místopředsedkyně Richterová, následuje pan poslanec Hendrych. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za slovo. Takže jenom bleskově zareaguji k tomu, co bylo řečeno bezprostředně paní poslankyní Ožanovou. Samozřejmě nejsem schopna takto rychle dohledat tu citaci, v jakém kontextu je ta práce publikovaná, ale

každý ji najde a zjistí, že to je práce z roku 2010, že ty věci jsou samozřejmě také psané v nějakém časovém kontextu. Já jsem mluvila o té energetice jako zbraň v kontextu let, kdy se Polsko velmi aktivně na to chystalo a kdy energetiku jako zbraň řešily i další státy.

Co se týče toho, co tady zaznívá v průběhu téhle diskuse skrze faktické poznámky. Prosím vás, pokud něco z toho, co říkám, není pravda, doložte mi to. Ale vy jste to nedoložili. Namítáte něco ve stylu, že opakujeme jednotlivé věty, ale to těžké je... Když ty věty byly na billboardu, který oblepil celé Česko, když na tom billboardu byla věta Nezavleču Česko do války, tak to je setsakra důležitá věta. To je věta, která sugeruje, že někdo jiný do té války Česko zavlečt chce, pokouší se. Je to velice manipulativní věta a je velice důležitá. Ohrožuje tu soudržnost společnosti, straší lidi. A tohle je věta, kterou si zvolil Andrej Babiš ve své prezidentské kampani.

Já jsem prostě upozornila, že v únoru 2022 jsme tady všichni opravdu ve shodě odhlasovali podporu Ukrajině a těm krokům, které jsou v našem dlouhodobém národním zájmu, ale nyní víme, že o pouhý rok později Andrej Babiš v té své kampani lidi válkou strašil mnoha slovy, prostě k té podpoře nepřispíval. Vyzdvihujeme ty aspekty, které bohužel můžou být bezpečnostní riziko. A zároveň, pokud se to odted' změní, pokud odted' těmi svými slovy, které jsou mocné činy, přispěje k tomu, abychom ji podporovali (Předsedající: Vypršel váš čas.), tak to bude v zájmu Česka a já budu jediné ráda.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Hendrych, následuje pan poslanec Růžička. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já si oddělám tady ten stoleček, ať nejsem ve 168 hodinách zase jako kdysi. (Zasunuje pod řečnický pult stupínek, na kterém stála poslankyně Richterová.)

Stručně na pana poslance Letochu, vaším prostřednictvím. Pan generál Řehka jako náčelník Generálního štábu byl, připouštím, ostře kritizován naším předsedou, ale ta podstata, si myslím, by neměla zapadnout. Tam bylo několikrát řečeno nejen jím, ale i mnoha dalšími představiteli hnutí ANO, že pan Řehka měl být jako voják, jako náčelník Generálního štábu, ve svých vyjádřeních zdrženlivý, co se týká situace na frontě, případně nějakých bezpečnostních rizik, která se týkají přenesení válečného konfliktu do České republiky, a podobně. Tohle by měl řešit nadřízený politik, což je ministryně obrany, případně nějaký politický náměstek, ale on jako generál by měl být opravdu zdrženlivý. To byla podstata. A nemyslím si, že by to nějakým způsobem mělo ohrožovat důvěryhodnost Armády České republiky, protože vždycky druhým dechem naše hnutí řeklo, že armádě věříme, že armádu podporujeme. Tak to bych byl rád, aby ta interpretace prosím vás vyzněla vždycky úplně celá.

Potom ještě pro nepřítomnou – bohužel už ji tady nevidím – paní poslankyni Zajíčkovou, ale pro jistotu, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně. Vy jste se nás tady snažila školit z pojmu veřejná korespondence a soukromá korespondence. Tvrdila jste, že korespondence mezi panem Andrejem Babišem a jeho asistentem je veřejná korespondence. Tak tedy doufám, že nám ukážete svoji veřejnou korespondenci se svými asistenty, případně veřejnou korespondenci ODS. Protože je to veřejné, tak předpokládám, že do toho budou moci nahlédnout úplně všichni, kteří o to mají zájem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí ještě pan poslanec Růžička s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji, paní předsedající. Ještě bych se vrátil ke kolegovi Letochovi a znova k náčelníkovi Generálního štábu. My tady pouze reagujeme na to, co zaznívá ve veřejném prostoru. Z pana náčelníka Generálního štábu se pomaličku stává politik a komentuje politické dění. Podívejte se, jakým způsobem třeba danou věc komentuje generální ředitel Hasičského záchranného sboru. Kritizujeme ho? No nekritizujeme. Protože se chová zdrženlivě. Jakým způsobem komentuje policejní prezident? Taky ho nekritizujeme. Ale jestliže náčelník Generálního štábu pustí do veřejného prostoru nějakou informaci a paní ministryně to za dva dny dementuje, tak jakou důvěru to dává vůči armádě a jeho velení? Nulovou! A neobviňujte za to opozici, prosím vás. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Juchelka. Už je tedy devět hodin, tak možná ještě byste ji mohl využít a můžeme... (Jmenovaný reaguje z lavice.) Už nechcete. Dobře. Tak dobře.

Nyní tedy přerušuji jednání Poslanecké sněmovny a tuto schůzi do zítřejších 9 hodin ráno. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo ve 21.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

20. března 2024

Přítomno: 173 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 97. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás srdečně vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak nejprve všechny odhlásím a požádám, abyste se každý přihlásil svou identifikační kartou, případně abyste mi oznámili, kdo žádáte o vydání karty náhradní.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Omlouvá se paní poslankyně Věra Adámková do 10.15 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Bačíková z celého jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Bašta z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Roman Bělor od 10.15 do 12 hodin z pracovních důvodů, Jan Berki z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Lenka Dražilová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Tomáš Dubský z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Eva Fialová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Romana Fischerová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Martin Hájek od 15 hodin z pracovních důvodů, Marie Jílková do 12 hodin z pracovních důvodů, Zdeněk Kettner z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Ondřej Kolář z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Radek Koteň do 19 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Kubík do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Michal Kučera z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jan Lacina z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Petr Liška od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů, Ivana Mádlová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Ladislav Okleštěk z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jana Pastuchová od 15 hodin z rodinných důvodů, Jaroslava Pokorná Jermanová z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Lucie Potůčková z celého jednacího dne bez udání důvodu, Jan Richter z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Pavel Svoboda z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bohuslav Svoboda z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Michaela Šebelová od 10 do 12 hodin z pracovních důvodů, Antonín Tesařík z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Barbora Urbanová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Milada Voborská do 10 hodin z pracovních důvodů, Pavel Žáček z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Mikuláš Bek z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Pavel Blažek do 13 hodin z pracovních důvodů, Jana Černochová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Petr Hladík do 10 hodin z pracovních důvodů, Michal Šalomoun od 18 hodin z pracovních důvodů, Vlastimil Válek od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů a Marek Výborný z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty. To by byly doposud došlé omluvy.

Nyní budeme pokračovat v projednávání bodu

1.

Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku

Tento bod byl přerušen včera, v úterý 19. 3., ve všeobecné rozpravě. Nyní požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce navrhovatelů, pan poslanec Jakub Michálek, který je jak zástupcem navrhovatelů, tak zároveň zpravodajem.

Budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě, do které je přihlášena řada poslanců, nicméně mám zde také řadu přednostních práv. Abych se ujistila, protože to je seznam domluvený včera večer, že bude platit, že to takto je v pořádku, tak to ještě načtu, aby každý věděl, jaké pořadí je nyní platné. S přednostním právem se jako první hlásí pan předseda Andrej Babiš, poté pan místopředseda Karel Havlíček, paní předsedkyně Alena Schillerová, pan předseda Radim Fiala a jako poslední je v řadě přednostních práv paní místopředsedkyně Klára Dostálová. Poté by se mělo dostat na poslance přihlášené řádně v rozpravě.

Prosím, pane předsedo, můžete se ujmout slova.

Poslanec Andrej Babiš: Takže dobré ráno. Jsem rád, že tady můžu vystoupit. Dnes zase zemědělci protestují, protože tahle vláda je snad jediná, která nemá ráda zemědělce, a doufám, že jste viděli moje video s traktorem. To video jsem točil speciálně pro pana ministra financí a pro pana premiéra, kteří říkají, no představte si, jaké oni mají traktory. No tak že doufejme, že ten zásah bude velký, a stejně jako známý kohout Silver, kterého viděly na sítích dva miliony lidí, že to bude úspěšné, a já myslím, že toho Silvera viděli i ve Francii, protože Francie se probudila a říká, že nechce obilí, které se nevyrábí podle standardů Evropské unie. Tak vida, i takový kohout může mít vliv celoevropský.

No, já myslím, že normální člověk nechápe, proč byla svolána tahle schůze. Dokonce to nechápe ani náš oblíbený novinář Radek Bartoníček, aktuálně.cz, který se ptal včera, proč je tahle schůze. No tak je to klasika, je to samozřejmě antibabišovská schůze, schůze proti hnutí ANO. A já myslím, že jsme měli svolat schůzi na úplně jiné téma.

A tady čtu titulek Blesku: Šokující slova Hlubučka po roce a půl mlčení. Redla – to je ten organizovaný zločin – přivedl Rakušan, říká Hlubuček. Pomáhal prý s financemi. My stále opakujeme, že STAN vznikl jako organizovaný zločin ve Zlínském kraji a postupně rozprostrl svá chapadla až do Prahy. No a co tedy vlastně říká pan Hlubuček? Redla, to je ten od Krejčíře, měl prý Hlubučkovi představit přímo předseda hnutí STAN Vít Rakušan.

Představte si, že přijde předseda strany, které jste součástí, a přivede vám někoho a řekne: Toto je člověk, který nám pomáhá, ať už finančně, nebo jakkoliv v rámci strany, tak vy s ním samozřejmě přirozeně budete komunikovat, odůvodnil navázání vztahu s bývalým spolupracovníkem Krejčíře. A prosím vás, to je Blesk. Blesk nemá rád moc hnutí ANO. Majitel Blesku říkal, že má stejné hodnoty jako tato vláda. No tak nevím, jestli už nezmění názor teď. (Pobavení a potlesk v levé části jednacího sálu.) Takže všichni víme, že je to organizovaný zločin, že tenhle člověk, ten investigativní novinář, krycí jméno Mňau-mňau... (Pobavení v levé části jednacího sálu.) Víte, kdo to je? No, tak ten dělá ten rozhovor. Tak co to je, toto? Hlubuček potopil Rakušana. No ale k tomu se dostanu.

Takže podle mého názoru měla být mimořádná schůze a my jsme ji navrhovali. Ale Dozimetr samozřejmě, když to chtěla vysílat Dobiášová v Reportérech, kteří vysílají jenom Babiše a Agrofert, no tak Mňau-mňau jí to zakázal. No. Tak my víme, jak fungují média, my víme, že náš největší soupeř jsou média. Kdyby byla objektivní média v naší zemi, tak už máme padesát procent, si myslím já tedy. Takže to je první bod. Myslím si, že by nám pan Rakušan, ten tady rozdával nějaké složky. Nevím, jestli to byla smlouva na ten kryptotelefon, který používal tenhle organizovaný zločin, když kradli, aby ani NCOZ a žádné služby u nás je vlastně nemohly poslouchat. No ale o tom se mluví málo, protože je potřeba mluvit hlavně o Babišovi.

No, a co je další bod, který bychom měli tady řešit? A to je úplně jako šokující. Já myslím, že pražská kavárna musí být z toho úplně vyřízená. Ale oni jsou tak vyřízení, ta média, že se o tom mlčí. A víte proč? Protože vláda Petra Fialy je prvním, a vážení

spoluobčané, dobře poslouchajte, porevolučním kabinetem, jemuž soud prokázal podíl na otevřené cenzuře. Ano, proto šéf organizovaného zločinu hnutí STAN Rakušan chodí – přemaloval to logo, to bylo zničené, teď je narůžovo, a říká, že bez cenzury. No, dělá si snad srandu. My máme ve vládě totálně neschopného premiéra, ten ani vlastně už ani neví, o čem mluví, ale nejnebezpečnější člověk vlády je Rakušan, který zneužívá svoji funkci. On ji ještě zneužil předtím, než nastoupil. Zavolal si policejního prezidenta a řekl: Končíš. Rozvědka. O tom budu mluvit. Se budete divit, jak jednotliví ministři vnítra, a nemám na to důkazy, ale jsou na to velké indicie, jak zneužívali rozvědku, která je absolutně mimo kontrolu, a bylo by dobré možná, aby poslanci se ptali.

No, takže o čem to je? Když se mluvilo o nové totalitě, tak to byl skandál. Tak můžeme to nazývat nová demokracie. Nová demokracie, která tvrdě prosazuje cenzuru. Tvrdě. Takže dva roky poté, co provozovatelé internetu na výzvu vlády v souvislosti s válkou na Ukrajině zablokovali některé weby k Fialově vládě kritické, odvolací soud teď označil takové jednání za protizákonné a následně vyčíslí výši škody. Možná je to na hraně, ale je k tomu potřeba odvaha, hájil tehdy krok své vlády premiér, který tam nejdřív dosadil nějakého koně Radka Pokorného. A pokud nevíte, kdo to je, tak ten pomáhal Bakalovi tunelovat, ten pomáhal Bakalovi v rámci OKD. A celá ta parta, ten Miloš Růžička, co zakládá tu kampeličku, tak nejdřív tam byl ten Klíma, který měl rozhodovat, která informace je správná, kterým médiím dáme peníze a kterým nedáváme peníze. Tahle vláda brutálně korumpuje média. Teď přichází i s navýšením poplatku České televize. No to je totálně provládní televize, ty jejich pořady aktivistické. No a o tom nedělním pořadu ani nebudu mluvit. Takže pan premiér řekl – možná je to na hraně, ale je k tomu potřeba odvaha, hájil tehdy krok své vlády premiér. Takže ne. Podle soudu je hrana svobody slova úplně jinde. Jinde. A vládu to snad trochu zchladí v jejich opakovaných cenzurních snech.

Já jsem tady objevil komentář, který tedy napsal řekl bych takový protibabišovský komentátor, bývalý blízký spolupracovník Topola, tedy pana premiéra Topolánka. A co on říká? Martin Schmarcz: Lídr ANO si zjišťuje, jestli má ministr Lipavský děti. Ano, protože jsem se ho chtěl zeptat, když stále mluví o válce, ale k tomu se dostanu, a neměl jsem složku, žádné složky jsem nikdy neměl. Je z toho mimořádná schůze Sněmovny. Jeden politik řekne o druhém, že je – tady je to slovo nějaké – ale to jsme řekli neoficiálně. Všichni to řeší. Vláda nechá vypnout zpravodajské weby, podle mínění Městského soudu v Praze nezákonně, a nějak to v tom humbuku zapadá. Chyba, říká. No samozřejmě. Média vždycky, některá, neříkám, že všechna, vymlčí zkrátka to, co chtějí vymlčet, o čem nechtějí mluvit. A to známe my dobře. Zásahy státu do svobody slova a myšlení představují hrozbu prvořadě důležitosti, říká pan Schmarcz. Dle odvolací instance bylo odstřižení některých webů, jež vláda po zahájení ruské invaze na Ukrajině označila za dezinformační, nezákonné. Vláda nezákonně zrušila některé weby. Kdo byl ten lídr? No tak kromě pana premiéra Fialy samozřejmě Rakušan. Ten tady by rád rozhodoval o všem, odsuzoval lidi, Andreji, už je čas, a tahle videa. To si pamatujete, ne? A to řízení stále běží. Ale už tento verdikt, který navíc doprovází nařízení, aby obvodní soud začal vyčíslovat škodu, je důležitý. Významná justiční autorita jim říká, že nelze nikomu zakázat vyhledávat a šířit informace jen na základě názoru kabinetu. Ale to oni chtějí. Oni prosazují jenom jeden názor a někteří aktivističtí novináři jim v tom fandí. Jeden názor. Pamatujete? To jsme už tady měli. Měli jsme to tady, jakkoliv zásahy do svobody projevu, práva na informace se musejí dít striktně na základě zákona. Vláda, respektive Ministerstvo vnitra, policie a tajná služba si ostatně musely být dobře vědomy, že nemají žádný zákonný podklad ony weby zakázat. Místo toho stát požádal soukromé firmy, které poskytují připojení, aby je technicky odpojily. Ony vyhověly a nyní má jedna z nich, T-Mobile, problém se soudní žalobou.

Vypadá to, že tímto podivným postupem mimo zákon, v uvozovkách, dostala ústavnost hned tři údery naráz. Za prvé došlo k lehkovážnému zásahu do základních občanských práv a svobod, aniž by zřejmě kdokoliv ze zúčastněných hlouběji zkoumal, zda takto lze vůbec postupovat. Připomíná to nechvalně známou praxi z dob komunismu – tady někdo stále

mluvil o totalitě, o složkách, pan Rakušan, no, nechtěl bych ho zažít za totality, hlavně ne v padesátkách tedy – z dob komunismu, kdy jste formálně měli zaručena všechna práva, ale fakticky stačilo, aby nějaký papaláš zvedl telefon a zavolal na patřičná místa.

Za druhé se porušila zásada „není trestu bez zákona“, jak říká Listina základních práva svobod v článku 17. Cenzura je nepřipustná, vážená vládo. Svoboda projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem. Ano. Vláda žádný paragraf necitovala, ve kterém připsa, pouze uvedla: Jedná se o informační válku, ve které musíme být odvážní a důsledně využívat veškeré možnosti k tomu, abychom ji neprohráli. Takže nemáme jednat zákonně, ale odvážně, pane premiére?

Za třetí kabinet ke splnění svého přání oslovil soukromé subjekty. Další přešlap. Pouze stát má monopol a právo na to omezit svobody občanů. Samozřejmě za splnění prvních dvou podmínek, tedy že tím neporuší ústavu a bude jednat podle zákonného zmocnění. Pokud už opravdu byly důvody konat, tak tento úkol přísluší policii a soudům, ne privátním firmám.

Pamatujeme na megaskandál, kdy FBI označila nepohodlné názory a osoby, jejich seznam zaslala Twitteru a jeho řídící pracovníci bryskně zařídili blokaci, nebo přinejmenším omezili viditelnost příspěvku dotyčného účtu? Vše prasklo, když sociální síť koupil Elon Musk, který nechal investigativní novináře nahlédnout do firemní komunikace. Mnozí si tehdy řekli, že něco takového se u nás stát nemůže, protože naše tajné služby a vláda bojují s nepřítelem, ne s vlastními občany. No, zjevně omyl. Oni bojují s hnutím ANO hlavně. To oni potřebují zlikvidovat, to je ta hrozba pro ně, ta jejich koryta, ty jejich chobotnice, ty jejich kampeličky.

Takže tady říká pan Schmarcz – abych mluvil za sebe, tak jsem si myslel, že v Česku, které zažilo marxistickou totalitu, cenzuru a zavírání úst, nikdy nezděmácní neomarxistická zakazovací kultura. Její příslušníci se cítí být vlastníky jediné správné pravdy. Ano, to jsou oni, mají všechno dneska, všechno, všechny instituce. Před Muskem ovládali Twitter, a oni hony na čarodějnici brali jako příležitost vypořádat se s názorovými oponenty. No tak co mi to jen připomíná? Bojovníci s hybridními hrozbami tvrdí, že je třeba zabránit šíření lží. Buď se mýlí, nebo záměrně neříkají pravdu. Lhaní samo o sobě není trestné ani nijak postižitelné. Nezákoně je podvádět, pomlouvat, šířit nenávist.

Máme řadu paragrafů, jež definují takzvané verbální zločiny a omezují tak svobodu slova, což umožňuje zmíněný článek 17, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Kdyby ony dezinformační weby porušovaly platné zákony, nebyl by problém podat na jejich provozovatele žalobu, přičemž výsledkem by mohla být pokuta, zákaz činnosti nebo i vězení. V naléhavých případech lze soud požádat o vydání předběžného opatření. A kabinet nic takového ani nezkusil. Pouze sepsal onu supliku, v níž se mimo jiné praví: Vláda České republiky vyzývá oprávněné osoby a osoby disponující technickými možnostmi, aby šíření cílených lží a dezinformací nepřihlížely. A co to je? No, oni řeknou, to je pravda, to je dezinformace. Ano. Co nám to jenom připomíná?

Takže kabinet nemohl udělat to, co třeba v případě medvídků s HHC, když využil zmocnění vyplývající ze zákona o návykových látkách. Pojem dezinformace není právně definován a nelze jej ani podřadit pod žádný jiný paragraf postihující verbální trestné činy. Žaloby postižených osob na vládu by tak byly předem odsouzené k nezdaru. Ona přece nic neudělala, jen zvedla sluchátko – v uvozovkách. Už tohle je podraz. Proti takovému postupu, který jde mimo zákony – tato vláda jde mimo zákony a úřední postupy – se fakticky nelze bránit. Prostě vás onálepkují, to znám, vypnou a vy si můžete stěžovat leda na lampárně. Tím vláda ve spolčení se soukromníky neoprávněně zasáhla do občanských svobod, a to i kdyby dotčené weby skutečně překročily zákon nebo jejich vlastníci byli zbaveni ústavního práva na obhajobu. Ale ono je to ještě horší. Sám bývalý vládní zmocněnec pro dezinformace Michal Klíma, a to je ten Radkův kůň, byl po dlouhých měsících usilovné práce nucen přiznat, že

neumí tento pojem definovat v trestním zákoně. Ve své funkci skončil před rokem a od té doby se ani nikdo jiný nepokusil navrhnout příslušnou novelu.

Tvrzení, že přece Ministerstvo vnitra, tajné služby dobře vědí, co jsou dezinformace – jasně, pan Rakušan jim napoví – není právě uklidňující, spíše naopak. Tím se v podstatě říká: sice nedokážeme říci, jaký paragraf jste porušil, ale stejně vás potrestáme. Nakonec ale v neposlední řadě je varující, že vláda se spolehla na soukromé subjekty, jmenovitě na nestátní neziskové organizace, i v případě sestavení seznamu webů považovaných za dezinformační. Ano, ty neziskovky, ty známe dobře. Milion chviliek nenávisti, Open Society a další, které mají také dobré kontakty v zahraničí. Tím jim dala do rukou klacek a moc rozhodovat o svých spoluobčanech. Jde o obecný problém. Třeba Facebook si najímá nezávislé hodnotitele obsahu typu manipulátoři.cz a na základě jejich doporučení blokuje a maže příspěvky označené za nevhodné, v uvozovkách.

Žádný z informačních kanálů, které vláda žádala vypnout, mi nepřišlo k srdci, říká pan Schmarcz. Nelíbí se mi, co píší, že jsou často na straně Ruska proti nám, že sdílejí neověřené informace, hoaxy, konspirace, ale pokud tím neporuší jiné paragrafy, mají právo to dělat. Jakobínský přístup, kde se místo precizního dokazování všichni onálepkují jako dezinformátoři, v uvozovkách, hází do jednoho pytle lháře, žoldáky placené Moskvou, blázny nebo občanské aktivisty. Každý má právo na spravedlnost, i kdyby to opravdu byl lump, což jistě nejsou všichni. Stát musí jednat přísně jen dle zákona. Lidé obvykle označování nepřesným a zneužitelným termínem dezinformátor dostávají u soudu pořádné flastry, větší než za znásilnění, pokud se jim prokáže třeba šíření poplašné zprávy, nenávisti nebo nabádání k násilí. Nepotřebujeme další definice, a už vůbec ne soukromé inkvizitory, kteří sestavují seznamy webů, jež se mají zakázat. Nemluvě o tom, že někdy jde fakt těžko zjistit pravdu, jak během epidemie covidu-19, kdy se často neshodli ani vědci, ovšem inkvizitoři měli jasno.

Evropská unie se chystá v zákoně o svobodě médií svěřit těmto spolkům dokonce hodnocení mainstreamových webů, který dostane špatný rating nebo na sítích viditelný. Jejich příspěvky se nebudou šířit, omezí se jim přístup k reklamě. Zkušenosti ze Spojených států varují, že tito nezávislí, v uvozovkách, hodnotitelé z drtivé většiny zastávají progresivistické ultralevicové názory, špatné známky od nich dostávají takřka výhradně konzervativci, tvůrci obsahu. Známe to i od nás, kdy se zmínění manipulátoři dostali do sporu s týdeníky Echo či Reflex.

Máme závažný problém, pane premiére. Dovolíme pod záminkou boje s dezinformacemi porušování základních občanských práv a svobod? K tomu bez zákona, a návrh dle doporučení ideologicky podjatých neziskovek? Musíme počkat na definitivní výrok soudu. Avšak pochybností je zkrátka příliš nejen u nás, v celé Evropské unii. Že si politici sprostě nadávají, shánějí na sebe kompro, je smutné, avšak v rámci boje. Stát ale nesmí válčit s vlastními občany a svévolně je cenzurovat, aniž by porušili zákon. Tam už se nechceme nikdy vracet. Tak co na to říkáte, pražská kavárno? Co na to říkají Piráti? Co na to říkají všichni tihle nositelé hodnot? Ne? Vy už skutečně vykazujete ty znaky omezování svobody slova. No ale o tom jsem dneska nechtěl mluvit.

Takže vraťme se k podstatě a to je tahle schůze, která byla svolána. Nejdřív to byl Babišův mail, potom, jak začali z toho couvat, pětikoalice, někteří říkají, že je to o Babišovi, druzí říkají, že to je o ohrožení, že jsem bezpečnostní riziko a podobné nesmysly.

Takže vážení spoluobčané, dámy a pánové, proč tahle schůze? Fialova vláda se svoláním schůze snaží zamaskovat skutečnost, že za dva a půl roku nemá žádné výsledky. Kromě rekordní chudoby a drahoty porušila svoje předvolební sliby, neplní své programové prohlášení, není schopna jakékoliv koncepce, její ministři jsou zcela nekompetentní a rezortu, který vedou, odborně nerozumí a nemají ani praktické zkušenosti z daného rezortu. Jedinými výsledky, kterými se chlubí, je práce za naší vlády, je to práce hnutí ANO. V dopravní infrastruktuře – pan premiér se snaží nás tady přesvědčit, že vlastně všechny ty dálnice, které

se teď staví a otvírají, že to pan profesionální mluvčí, který se stal ministrem náhodou, a k jeho roli ještě v kampeličce se snad dneska dostanu, že to stihl. No zkrátka pan premiér je unaven. Já jsem mu včera doporučil, že by si měl odpočinout, protože je to samozřejmě lež. Ve zdravotnictví – neskutečné, co se tady děje. I v jaderné energetice. Ano, my jsme tady připravili Dukovany.

Takže tato vláda na program a na práci pro Českou republiku a naše občany rezignovala a zaměřila se jen na podporu Ukrajiny. Fialova vláda vyměnila Čechy, Moravany, Slezany a koneckonců i Slováky za Ukrajince, které má na prvním místě, a občané České republiky nejsou pro vládu pětikoalice důležití, což dnes a denně dokazuje svojí politikou, například naposledy při protestech českých zemědělců. Mimořádné schůze o věcech, které trápí Českou republiku, jako jsou drahé energie, chybějící léky, příspěvky na péči nebo vaše korupční kauzy Dozimetr, Kampelička, to odmítáte projednávat, ale na výmysly o bezpečnostní hrozbě si najdete čas hned, protože jediné, co je váš program a co tuto nesourodou vládu spojuje, je Antibabiš.

Svoláním schůze se Fialova vláda chce usnést na pomluvě a lži, že jsem bezpečnostní hrozba. Protože plácání o populismu a extremismu přestává fungovat, tak si vaši piáristé vymysleli bezpečnostní hrozbu. Podobně jako v roce 2021, když jste mě dali na plakát s Putinem, chcete v lidech vyvolat strach a pocit nebezpečí. Přitom to největší ohrožení naší země je militaristická, zradikalizovaná Fialova vláda, která stále mluví o válce. Ani já, ani hnutí ANO jsme nikdy nezpochybnili naše členství v Evropské unii a NATO. Naopak jsme jasně deklarovali, že šlo o naše nejlepší rozhodnutí, máme jasno, že pro oboje není alternativa. Nikdy bych nezpochybnil článek 5. Kdyby byla napadena členská země NATO, tak jí přispěcháme na pomoc. Ta manipulace toho aktivistického moderátora v České televizi, a já vám to dneska přečtu znovu, protože to je jedna z opakovaných lží, tak jako je složka lež, tak ta pomoc je lež a další. A to, že to opakujete stokrát, tak já vám to zkrátka vyvrátím, protože to jsou fakta. Takže samozřejmě, že bychom pomohli. V rámci naší vlády i naše gripeny hlídaly pobaltský prostor. Ale to neznamená, že hledání mírového řešení, příměří, prostřednictvím diplomacie je tabu. Přestaňte už stavět rovnítko mezi ukončením bojů, příměřím a proruskou orientací. Místo abyste obavy spousty lidí z války brali vážně, tak jim nadáváte a děláte z nich prokremelské dezoláty. Vy se debaty o konci bojů bojíte, protože byste neměli žádné téma. Kdyby došlo na příměří, vy přijdete o své jediné téma.

Pokud jde o e-mail, šlo samozřejmě o soukromou korespondenci a po skandálním vystoupení pana Lipavského plného lží provládní České televize jsem se chystal reagovat. Tak jsem zadal týmu vypracování rešerše, jak to říkají Piráti, abych ho konfrontoval s jeho výroky. Zadávání politických rešerší je úplně běžné, nejsou to žádné složky ani kompra, vy všichni to děláte taky. A já musím tedy říct, Piráti, chapeau, jak se říká. Fakt, vy to umíte skvěle a děláte to už od roku 2017. Ta rešerše nebo podle vás složka na Brabce je geniální. Já jsem se teď dozvěděl, že Richard Brabec, kolik má dětí, to jsem ani nevěděl, kde bydlí, je tam na něj všechno. Vy jste to sem přinesli. Ale o tom samozřejmě provládní novináři nemluví. Takže žádné složky ani kompra. Včera se Radek Bartoníček ptal na tu divizi Agrofertu. Samozřejmě ten provládní novinář zase, protože celá tahle kampaň teď jede, ty lži, a já vám to všechno dneska vyvrátím. Poprvé jsem vlastně zjistil, jak to tady funguje, média a všechno.

Takže to první křivé obvinění s takzvanými složkami, které neexistovaly, přišlo v roce 2015. Někdejší poslanec ČSSD Šincl, který v rozporu s vládní dohodou – a já jsem byl ministr financí – a v rámci takzvaného porcování medvěda, to jsem zrušil, se nechal zlobbovat a chtěl přesunout 22 miliard pojišťovnám. Vážení přátelé, vy dobře víte, když občas tady nějaké návrhy zákonů píšou nějaké subjekty mimo Sněmovnu. Ano, tak jsem řekl kolegům, aby mi zjistili, kdo je to ten Šincl, když je to poslanec naší koalice. To jsem si myslel, že jsou jednotní, to jsem ještě nevěděl, jak to funguje, ty přílepky. A on se stal králem přílepek. Tak jsem řekl, udělejte mi monitoring. Znovu opakuji, vždycky jsme všechno dělali z veřejných zdrojů. Vždycky. No a dal jsem si to do šanonu, nalepil lísteček, abych se orientoval, a stejně

to tak dělám i dneska, a ne tak sofistikovaně jako Piráti. Skutečně oni to dělají úplně skvěle a dělají to strašně dlouho. Takže já si myslím, že je úplně normální, když jdu do nějaké debaty nebo na nějaké jednání, tak si udělám podklady, k nějakému zákonu nebo... Takže pan Šinčl začal mluvit o složkách a média se toho chytila a vznikla stokrát opakovaná lež. A je to sprostá lež, nikdy žádná složka neexistovala. Ale ten kobercový nálet, jak to teď máme, a teď to není Seznam Zprávy na prvním místě, ale jeho divize, ta malinká nová divize, která se totálně změnila, Novinky. I když jsme jasně říkali tomu novináři: Jaké kompro? Četl jste vůbec ten mail, co tam je? Četl? Ale většina to nečetla, protože mají jasno v tom, že Babiš může za všechno. Takže víte, co je kompro? To je, když pan bývalý ministr obrany, za kterého klesl rozpočet o 7 miliard, bývalý ministr pro Evropu Vondra, kauza ProMoPro, stovky milionů ukradli, když on vytahuje ruský psaný hanopis a křivě obviňuje organizátora zemědělských protestů Jandějska z kolaborace s Ruskem. Kompro je Langerova Kubiceho zpráva, ale není to rešerše z veřejných zdrojů. Kompro podle médií sbíral hejtman Půta z organizovaného zločinu STAN. My jsme nikdy žádná kompra na nikoho nesbírali ani nevyráběli.

A ty děti, které tady jely samozřejmě. Ale já ty děti mám jasně zasazené v kontextu války. Já jsem řekl v prezidentské debatě, že nepošlu syna do války, protože nevidím důvod, aby tady byla třetí světová jaderná válka, jak o tom mluví stále náčelník Generálního štábu Řehka. A my nemáme nic proti naší armádě, my máme rádi naše vojáky, taky jsme jim pomáhali a oni nám v rámci covidu. No tak jsem do toho napsal, když už mi poslali tu rešerši, jestli má děti. No a já myslím, že my rodiče, aspoň já to tak mám, když máme děti, tak máme děti na prvním místě. Radši sami se obětujeme, ale neohrozíme naše děti. O tom je ta debata stále. O tom je ta debata. (Potlesk v levé části sálu.) A obvinění z nějakého zneužívání dětí je od pětikoalice naprosté chucpe, hlavně od pana premiéra, který by si měl ten e-mail přečíst. Vždyť to z toho jasně z toho e-mailu vyplývá. Jasně to vyplývá z toho mailu.

A co říká pan premiér? Pan premiér – a včera jsme viděli, že asi trhnul rekord ve vyslovení jména Andrej Babiš, 37krát se mu to povedlo, a ty desítky lží, tak to byl taky jako velký rekord. A pan premiér z toho udělal sprostou lež. Cituju jeho slova z tiskové konference: Závažný je především obsah toho mailu – zjistěte mi něco o tom člověku. Není to pravda, pane premiére. Není to pravda. Já vám to tady přečtu. (Hledá v materiálech.) Honzo, udělejte mi teze, podklady na toho... pět teček. Napište mi příběh Izrael, jak se vykašlal na děti (?), jak byl v Dauhá se vyfotit, jezdí všude, dělá kampaň, korespondenční volba, udělejte teze. No a co je strašně zajímavé a k tomu se ještě dostanu, tam byla jedna poznámka. Takže pane premiére, vy lžete. Nikdy jsem neříkal – zjistěte mi – až když přišla ta rešerše podle Pirátů, tak – tady to mám – jsem se zeptal, tady je to napsané, je to jasný důkaz: Má děti? Jazyky? Protože to nevím, tak jsem se zeptal. Takže všechno jste to překroutili, ta vaše média od Novinek přes Seznam Zprávy a další. Zase jenom lžete, pane premiére, jo?

A tady píše pan premiér – zjistěte mi něco o dětech. Není to pravda. Já jsem se ptal, jestli je má! Abych se ho zeptal, jestli mu to nevadí, že stále mluví o válce. Když se tedy podle médií děti bály, když jsem já v prezidentské debatě o tom mluvil a novináři říkali: no, děsí, Babiš děsí děti. A tahle vláda, co nám říká? Fiala nám říkal, že jsme ve válce, prezident, všichni stále mluví o válce, stále, od rána do večera. Dneska se ty děti nebojí? Já se bojím o svoje děti. Já myslím, že každý normální rodič se bojí.

Takže tady píše pan premiér: To jsou praktiky, které nám nemohou být lhostejné a nemohou být lhostejné ani společnosti. No, já jsem předpokládal, že jedním z kritérií pro vysokoškolského profesora je porozumět psanému textu a být schopen kritického myšlení. Takže jediné vysvětlení je, že pan Fiala záměrně vytváří dezinformace a manipuluje veřejností a sprostě lže. Naopak pětikoalice během kampaně do Sněmovny systematicky zneužívala mého psychicky nemocného syna. Zvlášť jistý starosta z ODS, jehož veřejné vyjadřování smrdí víc než otevřený kanál a kterého pan premiér veřejně podporuje. Známe to video. A když bylo po volbách, tak mého syna odkopli. Hnus! Hnus.

Takže pětikoalice svolává mimořádnou schůzi k soukromé korespondenci... (Hledá v materiálech.) soukromé korespondenci, kterou jsem logicky vysvětlil, ale odmítá debatu o energiích, příspěvku na péči, důchodech, korupci ve vládních řadách, mafiánech z Dozimetru a černém financování vládních stran, o Fialově kampeličce – tady bychom mohli mluvit dlouho. Pračka na peníze ODS, kam si premiér odložil milion, kde rejdlily tajné služby, kde se tunelovaly stamiliony pro Ukrajinu a další podivnosti, třeba kdy Fialův poradce v rámci kauzy IKEM uložil desítky milionů korun do kampeličky. Jde jen o odvádění pozornosti, o neschopnosti vládnout a hledání vnějšího nepřítele. No, pan Lipavský i pan Rakušan tady použili ten whataboutismus, jo? Tak to je ono! To je ono.

Skutečné bezpečnostní riziko není Babiš, který mluví o vašich kšeftech a korytech a který na rozdíl od vás se neživí a nikdy nebude živit politikou. Bezpečnostní riziko je vaše politika, která povede k tomu, že Česká republika může ztratit suverenitu – ztratí suverenitu, když se chce vzdát práva veta v Evropské radě – zbavit se koruny a plně se podřídí rozhodnutím z Bruselu, což je plán samozřejmě STANu, Pirátů a TOP 09. Vždyť Piráti, když už měli pocit, že vyhrají volby a pan Bartoš bude premiérem, tak byli v Bruselu, jasně to řekli. Jo? Takže bezpečnostní riziko je tahle vláda, která vyjednala a obhajovala zrádný migrační pakt Evropské unie. A je lež, že je to podle našich not. Zase tady včera lhali. Dá se to všechno dohledat. My jsme zastavili kvóty ilegálních migrantů. Je to největší nebezpečí pro Evropu, ano? A to dojednal pan Rakušan a pan premiér to odmávl místo toho, aby to změnil, jak my jsme to udělali s Chovancem, který ho taky na vlastní triko schválil, a potom jste to změnili po mé intervenci. Během českého předsednictví nechala odsouhlasit největší šílenosti Green Dealu, jako zákaz spalovacích motorů, emisní povolenky pro domácnosti a osobní dopravu, a kývla na politiku vedoucí k potravinové a energetické závislosti na ostatních zemích.

Takže ta schůze je tady ze dvou důvodů. Za prvé proto, že jeden aktivista napráskal do médií moji soukromou korespondenci, kdy jsem se rozhodl reagovat na nestoudné lži a pomluvy pana Lipavského v debatě České televize. V minulosti jsem takové útoky ignoroval a je jich strašně moc. Neuvěřitelné. Já jsem si udělal rešerši, no, to je na hodiny, ty výroky, kde mě uráží, ano? Ale tentokrát to bylo přes čáru. Bylo to přes čáru, co řekl pan Lipavský. Ale ona je to strategie, protože pan premiér o tom mluví, takže už nejsme populisté, ano, ale jsme – tedy já hlavně – jsme to bezpečnostní riziko.

A za druhé jsme tu proto, že pětikoalice zjistila, že její preference jsou v troskách, a já, když jsem viděl ten průzkum Kantaru v České televizi, i tak si myslím, že ten průzkum neodpovídá realitě, že to bylo spíš, nevím, jestli je to náhodička – Kantar, který vždycky pro Moravce dělal ty správné průzkumy, tak teď úplně uletěl, jestli to byla nějaká promyšlená věc, vystrašení, mobilizace nebo nevím co. No a potom přišli s absurdním obviněním z bezpečnostní hrozby.

Takže já se svým týmem často mluvím o válce na Ukrajině, zaznívají různé názory, ale moje otázka vždy je: vy byste poslal svého syna na ukrajinskou frontu? Nebojíte se o své děti? Já jsem teď byl nedávno u lékaře a tam jedna paní má kontakty ve Spojených státech. A tam mluvila s jednou matkou, která má tři syny. A ona přišla o dva syny v rámci války v Perském zálivu proti Iráku. A teď se bojí o toho posledního syna, že by musel jít do války proti Rusku. Ano, to je realita. Matka, děti – možná tomu někdo nerozumí. A tohle když řeknu, tak spousta lidí se zamyslí.

Takže na to konto mě poté, co jsem vyslechl všechn ten radikální militarismus, kterým v České televizi se oháněl pan Lipavský, mě logicky zajímalo, jestli má tedy děti, protože jsem mu chtěl veřejně tu otázku položit. A už jsem to říkal, děti jsou pro mě nejdůležitější, a já myslím, že každý rodič nechce posílat děti na smrt. To je úplně zbytečné. Já se nestydím za to. Já jsem z generace, která o válce slyšela od rodičů a prarodičů, takže si dovedu představit, co to znamená. A vždy jsem o tom mluvil. Já jsem konzistentní. V rámci prezidentské kampaně jsem to řekl v České televizi, že si vymyslel ten aktivista nesmysl, že

Rusko napadne Polsko. Já si vůbec ani nechci představovat, co by mohla znamenat jaderná válka. My vidíme tu hrůzu na Ukrajině. Je to strašné, umírají lidi, civilisté, jo?

Takže potom, když jsem to viděl, tak jsem chtěl vypracovat rešerši. No, tak jak se dělají informace? Jak se získávají informace? Jak se dělají rešerše? No tak, že političtí analytici stejně jako novináři čerpají z veřejných zdrojů. I ty ale často selektivně a záměrně interpretují skutečnost v náš neprospěch. Takže žádné kompro. Kompro je to, co ukazoval Vondra, kde křivě obvinil Jandějska. Rešerše je, když na webu ODS zjistíte, že Vondra lže, když tvrdí, že neumí rusky, jelikož ve svém oficiálním životopise uvádí znalost ruštiny. Takže znovu opakuji: rešerše, žádné složky, je to všechno lež.

Každopádně celá tato uměle vytvořená kauza nás motivovala, abychom udělali stejné rešerše jako Piráti. A víte, co jsme se dozvěděli? Třeba že pan Lipavský v roce 2015 na veřejném pirátském fóru se představil slovy: „Ahoj, jmenuji se Jan Lipavský, 30 let, Praha 6. Vystudoval jsem Bc. na mezinárodních teritoriálních studiích. Nyní pracuji jako manažer v softwarové firmě. Se ženou mám roční dceru a kocoura.“ Kdybych měl nějaké složky, jak se tady někdo snaží to namluvit, tak bych se asi neptal, tak bych to asi měl, ne? Takže je to celé nesmysl.

Takže jak jsem říkal, skutečně profesionální složky nebo svazky nebo rešerše umí připravovat Piráti, kteří si dělali podrobné tabulky na svoje politické konkurenty, například naše ministry v listopadu 2017. A já vám teď přečtu zadání pana Bartoše. Pan Bartoš 28. listopadu 2017 na tom veřejném jejich chatu, nebo jak se to jmenuje, napsal 12.16: „Ahoj, chtěl jsem požádat, zda by někdo sám nebo v akčním týmu nevzal malinkatý úkol. Andrej Babiš bude představovat osoby, které navrhuje, respektive už bere do své menšinové vlády bez podpory. Někteří jsou již známí. Každopádně zítra to bude ložený. Mohl bych požádat o krátkou objektivní rešerši, názorové ukotvení, předchozí či současné politické angažmá, spřízněnost s podnikateli, profesní historie, reference, kauzy a tyto stručně, maximálně objektivně formě zaslát? Klidně zde, budeme s tím dále pracovat. Asi tabulka, fotečky. Na tyto osoby budou následně mířit otázky na Piráty (?). Co vy na to? Zhodnoťte a podobně. Děkuji za vstřícnost.“

No, takže dělali rešerše, nebo podle nich složky na všechny. Tak takový Richard Brabec, toto je rešerše. (Ukazuje podklad.) A to je krásně strukturované, takže jméno, narození, fotka. Jako student zakládal Občanské fórum! No, to jsem vůbec nevěděl, Brabec! Vy jste zakládal Občanské fórum! (Potlesk a smích části poslanců ANO.) Z ODS vystoupil na protest proti sarajevskému atentátu. Takže zůstal s Klausem, je to tak? Ne, vystoupil. V roce 1997. Názorové ukotvení problémů, tam má pravdu, ale fakt nevím, jestli konkrétní řešení jsou super. Zakládající člen Občanského fóra v Kladně, 1991 až 1997 člen ODS. No prosím, zastupitel, to jsem vůbec nevěděl. Předchozí angažmá, spřízněnost s podnikateli: Andrej Babiš, to jsem já. (Smích a potlesk z lavic ANO.) Profesní historie. A teď jsou tady odkazy na všechno. Fórum 24, (nesrozumitelné). Střídavě žije v Lovosicích a Praze. No vidíte, já ani nevím, kde vy žijete, ale tady Piráti to píšou. Takže to je Brabec. Takhle to udělali Piráti v roce 2017. Veřejně! A psal o tom někdo? Nepsal.

No a potom je zajímavé vlastně, co tam o nich všechno píšou, protože to je jako veřejné. Pan Lipavský roku 2015 – citát Lipavského. „Jinak k tomu Facebooku se musíme postavit racionálně. Ocituji Vladimíra Iljiče Lenina, který se neřadí mezi mé oblíbené, ale tento citát shrnuje můj postoj: Kapitalisti sami nám prodají provaz, na kterém je my pověsíme!“ říká pan Lipavský. Pověsíme ty kapitalisty, to říkal Lenin a Lipavský tady. To tady čtu z veřejných zdrojů. To je z toho chatu jejich, pirátského. No, mají to vymakané.

Tady píše nějaký Vileta: „Hod' sem ten seznam, až bude, já projedu internety vzhledem k tomu, že nečtu Aeronet, a Sputnik upravuje výsledky podle předchozích hledání.“ No, co tady píšou? Nějaký Klivan: „Tak já sem hážu Babišovo kandidáta na ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha. Měl přezdívku Ken, když zpíval v roce 2005 v SuperStar.“ No prosím.

Vidíte to? „Po ukončení vysoké školy prakticky pracoval pro Andreje Babiše.“ Tak chudák Adam je tady taky. Potom taky nějaký Pavel Moravec píše: „Ministryní obrany má být Karla Šlechtová. Ta, co podělala NEN. Je oddanou fanynkou Andreje a Zemana, bez zájmu o lidská práva.“ No, tak vidíte, tady to je všechno napsané. Tady je nějaký Vileta: „Posílané by to mělo být někam jinam než sem, protože je to čitelné pro naprosto všechny.“ Co říká Vileta: „Ať si novináři počtou!“ Ale novináři to nečtou, oni to nechtějí říkat. No tak vidíš to.

Pozor – František Hagara říká: „Teď by bylo dobré ten utajený seznam ministrů někde sehnat, abychom ho mohli nějak nechat uniknout.“ (Smích a potlesk z lavic ANO.) Nové PirateLeaks! Tady nějaký Vileta píše: „Ono je třeba koupit letouny Casa nebo pandury? Nebo proč má by Šlechtová na obraně? Aha, už vím. Babiš říkal, že chce na ministerstvech odborníky.“ No tak to je pravda asi. Tady je ještě nějaká fotka, paní Šlechtová je tady nad rakví a tady píše ten Hagara: „Ona má nejspíš pro vojáky připravené rakve. S dvojitým víkem si už můžete vzít s sebou peníze do hrobu.“ Toto je takový článek veřejný. To jsou ti naši Piráti. Nevím, proč je ti mladí ještě volí, fakt to nechápu.

Takže máme tady tolik těch různých rešerší... Mílek a Hüner. No, strašně zajímavé. A nikdy jsem to, kdyby to nevzniklo, tahle pseudoaféra, tak bych se nikdy tohle vůbec nedozvěděl. Tady mám ještě takový článek z novin: nějaký Dolanský sbírá špinu pro Půtu za peníze od Metrostavu, se vědělo, tady někdo píše. Takže asi tak. Takže to jsou ty rešerše. Já znovu říkám, že my jsme to nedělali, nemáme žádné tyhle věci, Piráti to dělají profesionálně, ale samozřejmě v rámci toho dohadování na to nikdo neupozorní. I když samozřejmě já jsem tím argumentoval, že je to zkrátka úplný nesmysl. Takže jak jsem říkal, skutečně profesionální složku nebo svazky umí připravit Piráti, kteří si dělali podrobné tabulky na svoje politické konkurenty, například naše ministry, v listopadu 2017. Ano, Brabce jsem četl, bylo to zajímavé, určitě ani kolegové tady netušili, jakou má Richard politickou historii. A já jsem to ani nikdy nezkoumal. Ale děkujeme Pirátům.

Složka na Rakušana a STAN. Takže jak to bylo s touhle lží? Server zhrzené mafiánské novinářky, která vstává a usíná s nenávistí ke mně a permanentně vydává o mně lživé články, přišel v srpnu 2021, tedy těsně před volbami, jak to bývá zvykem, s informací, že AB má shánět kompro na Víta Rakušana. Sprostá lež! Byla to účelová lež tohoto antibabišovského serveru, ale hned se jí chytla všechna média.

Jenže, vážení spoluobčané, složku na Rakušana si dělali sami Piráti, kteří to dokonce uvádí v oficiálních dokumentech. Takže novinářka lhala. A co uvádí Piráti ohledně těch rešerší na Rakušana? Nebo teď mají nový materiál, teď mají ten krásný rozhovor a je to jen potvrzeno, že Rakušan je hlava organizovaného zločinu hnutí STAN. Takže cituji: „Pro tyto účely (pro uzavření koaliční smlouvy) bude analytickým týmem poslaneckého klubu Pirátů ve spolupráci s krajskými sdruženími dopracována detailní reputační analýza identifikovaných osob hnutí STAN.“

V situaci, kdy se objeví například skutečná či fiktivní korupční kauza, která může ohrožovat spolupráci na jakékoliv úrovni, bude pro tyto účely vytvořen mechanismus následného řešení,“ cituji z pokladů Pirátů. „Pro Piráty je zcela zásadní, aby se případná koalice Pirátů a STAN stavěla čelem k případným závažným zjištěním. Případnou kauzu nelze zkrátka řešit mlčením, jak mnohdy to bývá zvykem. Takový mechanismus bude vytvořen 30 dní od případného podpisu dohody o koaliční spolupráci.“

Takže kdybychom my byli jako Piráti, tak bychom měli i složky na ČSSD z doby, kdy jsme spolu vládli. A žádné složky nikdy jsme neměli. Ani rešerše.

Takže tu rešerši neboli složku si Piráti dělali, protože věděli, že STAN je hnutí mafiánů. Pan Michálek – tady není, to nevádí. (Z pléna se ozývá, že tam má být.) To je jedno. 22. září 2023 v České televizi jasně řekl, že vládní strany – poslouchajte dobře, vážení spoluobčané – kradou peníze na financování své kampaně, mluví dokonce o mafii. Cituji, pan Michálek z Pirátů: „TOP 09, to je Dozimetr, Pospíšil, Fremr, STAN a Praha sobě tunelovali Dopravní

podnik, platili si z toho kampaň,“ říká Michálek. „Nám STAN říkal, že s námi bude bojovat proti korupci, a pak jsme zjistili, že z těch černých peněz, které ukradli Dopravnímu podniku, platili nelegální kampaň, aby nás překroužkovali,“ postěžoval si Michálek veřejně. Myslíte, že to někdo hodnotil nebo řešil? Michálek říká, že tam TOP 09 kradli Dopravnímu podniku, financovali se. Takže o čem to je? Určitě ne o Babišovi. Piráti, ti jsou sofistikovaní.

Celou tu kauzu, pseudokauzu, e-mail a děti a nesmysly, ty reakce byly šílené, fakt hnus, našlehala pětikoaliční vládní média, tentokrát Novinky na prvním místě, kyperský Seznam Zprávy a Právo. A ještě stále jedou ty titulky a ta naznačování. Začala mluvit o složkách, kompru a nějakých praktikách. Když se Novinky na moji soukromou korespondenci ptaly, tak jsme nic neskrývali, reagovali jsme normálně, vysvětlili, proč jsem se ptal na děti. Když redaktor dobře věděl, že se nejedná o kompro, tak to publikoval po konzultaci se šéfredaktorem záměrně způsobem, aby mě a hnutí ANO co nejvíc poškodil, hlavně v titulcích. Tak to bylo několik dní. Moje vysvětlení, že šlo o pomoc skomírajícím volebním preferencím pětikoalice... Takže moje vysvětlení k tomu je, že samozřejmě Novinky, Právo pomáhají, vzhledem k těm preferencím, které podle mého názoru jsou nesmyslné. Takže bohužel Právo už dávno není nestranné a vyvážené jako za bývalého šéfredaktora, ale stala se z toho aktivistická divize prolhaného kyperského serveru Seznam Zprávy. Neříkám, že všichni jsou tam takoví, ale je jich tam strašně moc. Je celkem umění za rok zničit vážnost a reputaci deníku, kterou bývalý šéfredaktor 30 let pracně budoval. Ano, Právo se změnilo úplně.

K Novinkám se přidala úderka z České televize. Minulý týden jsem byl mezi lidmi na Moravě a Česká televize za mnou kvůli tomu poslala redaktora v pondělí, v úterý i ve středu, kde mě točil ten ze 168 hodin, to je ten, který tady nechodil do mateřské školky a neumí ani pořádně se představit a slušně mluvit, který mně neustále skákal do řeči a nenechal mě odpovídat. Takže aby občané věděli, jak se účelně používají peníze z koncesionářských poplatků, které tato vláda chce navýšit zase. Nevím, jestli to není korupce. Česká televize už roky jede Antibabiše a dlouhodobě podporuje pětikoalici, proto také i nechápu, a teď odbočím, proč mě vlastně zase pozvali do nějaké debaty před evropskými volbami. Česká televize mě nemá ráda, já nemám rád Českou televizi, tak nevím, proč mi píšou vůbec. Stejně jako k Moravcovi, nikam nepůjdu, už mě nezvěte. Já mám zkušenosti s vašimi aktivistickými zaujatými moderátory. Moravec, Witowská, Řezníček. To byly debaty před sněmovními volbami 2020/2021, komunální volby 2022 a prezidentské volby 2023, které manipulovaly v můj neprospěch. Takže pokud mi zase budete psát, tak si vzpomeňte na tohle moje vystoupení.

Každopádně ta intenzita této kampaně proti mně, ten kobercový nálet pětikoaličních médií, vyvolala vzpomínky na prezidentskou debatu České televize, a o tom jsem už mluvil, kde se mě novinářský aktivista Řezníček ptal na hypotetické napadení Polska a nenechal mě doříct větu, že vůbec o takové možnosti jako napadení členského státu NATO Ruskem nechci debatovat, protože by to znamenalo termonukleární válku. A já to tady mám, tu debatu. Tady začal... otevřený konflikt. Já říkám, proč bychom měli mít otevřený konflikt? Já chci mír. Jo? Já nechci válku. Ptám se, proč by mělo být Polsko napadeno? Na čem je založena kolektivní obrana NATO? Ano, já vím na čem. Ano? Takže já jsem stále říkal o tom, že nechci válku, že musíme tomu zabránit, a nikdy jsem neřekl, že bychom nerespektovali naše závazky. Nikdy. Je to lež. Je to lež. A za naší vlády samozřejmě jsme i pomáhali.

Dámy a pánové, vážení spoluobčané, proto nemůžete věřit některým médiím, zvlášť tím provládním jako Česká televize, iRozhlas, Novinky a Seznam Zprávy a Economia a tak dále. Žumpa Forum 24 vedená psychopatem, který zneužíval mého syna. Skutečně hnus! (Kašle.) Pardon, já jsem to ještě nerozhodil. Pětikoaliční politici si kvůli mému soukromému mailu tak zase mohli s chutí kopnout do Babiše a vyfabrikovat tuhle vylhanou kampaň. Zvlášť v tom vynikl pan Bartoš nebo morální křesťanský mág Jurečka, který křepčil na MPSV, zatímco celá země byla v šoku z vraždy čtrnácti mladých lidí. (Řečníkovi selhává hlas.) Já se omlouvám, ale já jsem byl nasydlý, takže... Víte, co si tenhle morální maják napsal na

Twitter? Měl tu drzost napsat, že děti jsou pro lidovce nedotknutelné. Ano, to jsou pro mě, pane Jurečko! Pro vás fakt ne! To jste měl říct vašemu europoslanci Zdechovskému, aby nechal být mého nemocného syna, kterého zneužíval pro svůj politický boj, jen aby se znovu dostal ke svému korytu v europarlamentu. Když pan Fiala obhájí svolání této schůze řečmi o zneužívání dětí, tak jsem si nevšiml, že by se pohoršoval nad tím, že politici ODS, TOP 09 a KDU-ČSL a novináři systematicky zneužívali a využívali k politickému boji mého nemocného syna, pronásledovali moji manželku a dceru, když byly na dovolené v zahraničí, vlamovali se do naší rodiny, do našeho soukromí. Tam si do toho svědomí sáhnout nechcete. Vaše výběrová morálka je totiž pohoršena, jen když se vám to hodí a jen když vám to hraje do karet v rámci politického boje.

Pane premiére, udělejte si rešerši, co všechno politici pětikoalice řekli o mně a mé rodině. Vy jste tady zamítli tolik schůzí na aktuální témata, ale debatovat chcete jenom o vyfabrikované kauze a na to samozřejmě hlasy seženete hned. Najednou se paní Pekarová nerozčiluje, kolik bude jednání stát milionů. Jediný účel je, aby si pětikoalice ve Sněmovně odhlasovala a měla všude v novinách a serverech titulky, že jsem bezpečnostní hrozba. Ano, jsem hrozba pro koryta, tunelování, korupci, kšefty pětikoalice, ale ne pro Českou republiku. Bylo by dobré se zeptat tajných služeb na výborech – BIS a rozvědky – jestli jsem hrozba. Určitě ne rozvědky, která je pod vnitřem, která je pod kontrolou ministra vnitra. Pamatujete, jak tam chtěl dosadit toho člověka od Dozimetru? Já nemám důkazy, ale jsem přesvědčen, že tuhle rozvědku v minulosti zneužíval proti mně ministr vnitra Chovanec. Kauza Šuman, odposlechy Agáta, ztratilo se 300 milionů. Zajímavé.

Ta rozvědka hraje roli i kampeličky. A nikdo to neřeší. Jaká je tady kontrola takové rozvědky? Proč vlastně ty všechny rozvědky nemá pod sebou premiér? Je si jistý pan premiér, že ministr vnitra tuhle rozvědku teď nezneužívá i v rámci pětikoalice, jak to bylo za nás? Jste si jistý? Já si myslím, že to je důležité. Já znám člověka, který teď, nebo znám ten příběh, který v rámci té rozvědky se ptal někoho ve vojenské rozvědce, když to bylo za Chovance, a říkal mu, přijď k nám, děláme na Babišovi. Šuman, web, ty odposlechy, tam se ztratilo 300 milionů údajně. Je to před soudem. Moc se o tom nemluví. Ale mluví se o tom pánovi, který zase údajně figuruje v kauze IKEM, kde nějaký poradce pana premiéra vkládal do kampeličky, nebo posílal, desítky milionů. To je jako skutečně zajímavé. Já samozřejmě pro to nemám důkazy, ale já vím, že ta rozvědka, když jsem byl ve vládě, tak na mně pracovala i v zahraničí. A nechci tady spekulovat o tom, co se stalo a jaký měli vliv například na soud na Slovensku a další věci.

Takže já bych jenom doporučil panu premiérovi, když jsme my byli ve funkcích, jsme nikdy žádné instituce nezneužívali. Nezneužívali! A nechci tady spekulovat, kdo stál za aférou s Čunkem, kdo i zadal tu věc ProMoPrem a tak dále. Tahle rozvědka má nekontrolovanou moc. Proč tam chtěl pan Rakušan hned dát člověka z Dozimetru? Potom pod tlakem si to rozmyslel. Takže by bylo dobré o tom se bavit. Nevím, na tom výboru, který máte? Ale je to podle mého názoru důležité.

Chtěl bych říct, že v žádné demokratické zemi se neděje, že by vláda označovala opozici za bezpečnostní hrozbu. To dělají v diktaturách a dělají to totality, které se opozice bojí. Stejně jako v diktaturách tisk obhájí vládu a útočí na opozici. Takže vaše tvrzení, že jste demokraté, je úplně mimo mísu. Slyšíme dokonce z okolí prezidenta, a to byl rozhovor bývalého nezávislého politologa, který už není nezávislý, dělá pro pana prezidenta, že by prezident nejmenoval vládu, která by ohrožovala bezpečnost země. Můžu se tedy zeptat, jestli se připravujete, pokud by vám nevyšly volby a nemohli jste sestavit vládu, na nedemokratické udržení u moci? Chcete se ve vládě zabetonovat u moci navěky s podporou pětikoaličního prezidenta? Protože to tak čím dál víc vypadá.

Bezpečnostní hrozba. Tak když skončili... a když jste asi dospěli k názoru, že ten populismus nefunguje, tak jste přišli s touhle verzí. To je nové PR. To je nová strategie. A já bych vám ještě jenom chtěl říct, že když používáte to slovo populismus, protože i to slovo,

kteřé jsem použil v tom mailu, určitě ani nevíte, jak je to interpretováno, tak populismus, abyste věděli, je politický přístup spočívající ve snaze oslovit běžného člověka – to děláme my – který se domnívá, že vládnoucí skupiny nehájí či přehlíží jeho zájmy. Ano, to je ono. Populismus využívá dva základní termíny: lid – ano, my jsme tady pro lidi, a elitu – to jste vy. Pomocí těchto označení dělí společnost na dvě stejnorodé části. Lid je charakterizován jako zcela dobrý a politika by měla být vyjádřením jeho obecné vůle. Elita je naopak inherentně zlá a zkorumpovaná. Jéžíš, jak to sedí fantasticky, ne? Elita sleduje jen vlastní zájmy, to jste vy, nenaslouchá lidu, to jste vy, nenaslouchá lidu, a naopak jej připravuje o jeho práva. Co mi tohle připomíná? Jak jste vzali důchodcům ty důchody, na které měli nárok? No to jste přesně vy.

Pojem lid má v sobě zahrnovat obyčejné lidi. Elita na druhou stranu představuje dosud vládnoucí vrstvu. Tu se populisté snaží diskreditovat, svrhnout a nastoupit na její místo, aby podle svého názoru v lepší podobě a na rozdíl od elity naslouchající (naslouchají?) lidu a jeho vůli. Přestože lid i elita mají stejné zájmy a hodnoty, liší se ve svých morálních zásadách. Lid, my jsme tady pro lid, a elita, to jste vy, tady stojí proti sobě. První populistická hnutí byla starořímská skupina populárů, například tam byl i Julius Caesar nebo první římský císař Gaius Octavius. Takže to je podle Wikipedie.

No a my tady, naše hnutí, vystupujeme jako – teď to hledám (listuje v materiálech) jsou tu různé populismy – my jsme někde ten středový populismus. No, to je jedno. Zkrátka vy ani nevíte, o čem mluvíte, protože my se k tomuto hrdě hlásíme.

Takže když to přestalo fungovat, tak jste přitvrdili a přišli jste s tou bezpečnostní hrozbou, a že jsem proruský. Jaký to nesmysl! A vy nejste schopní ani v rámci koalice se na něčem domluvit. Vy nejste schopní řešit problémy naší země. Podívejte se, co se tady děje teď. Nejsou léky, černý kašel. Všude problémy. Takže vy jste ty problémy ještě umocnili svou neschopností, asociálností a arogancí. Arogance pana premiéra a pana Stanjura na zemědělece, vy nejste schopní vůbec Českou republiku posunout dál. Za dva roky jste vrátili Českou republiku nejméně o pět let zpátky. Výsledek vládnutí je zcela katastrofální! Vláda zcela rezignovala na boj za zájmy České republiky.

Takže volební program jste nahradili militarismem. Protože se vláda bojí voleb, tak se rozhodla najít si vnějšího nepřítele, kterým je samozřejmě Babiš! Včera tady v těch projevech, tak možná to včera bylo, my jsme to nepočítali, ale myslím, že to tu odeznělo možná 120krát nebo 130krát, to jméno. Pětikoaliční piaristé rozjeli vymyšlenou kampaň, že jsem hrozba, a je to samozřejmě jenom pomlouvačná kampaň, protože zkrátka nefunguje. Takže ty reakce byly neuvěřitelné. Já to nechci ani tady číst. To je fakt takový hnus, takové lži, že to je skutečně neuvěřitelné. A nechci vám tady ani číst, jak jste se vyjadřovali a kdo k mému synovi, k mé rodině.

Takže bezpečnostní hrozba opravdu není, že opozice nesouhlasí s vládou. Bezpečnostní hrozba ani není, když se setkáváte s demokraticky zvoleným politikem a premiérem. Chápu, že Fico vám nevonní, ani Orbán, ano. Ale my jsme nikde neřekli, že souhlasíme se všemi jejich názory. My jsme souhlasili tam, kde bojovali za zájmy tohoto regionu, kde bojovali za práva jejich občanů, tak jak jsem to dělal já, a dělali jsme to společně.

Takže ty výmysly, že já a hnutí ANO máme sympatie k Rusku, jsou sprosté lži. Jako politik jsem na rozdíl od Topolánka a Nečase nebyl na návštěvě Ruska. Za mé vlády došlo k rozprášení ruské rezidentury v České republice a na to konto nás Rusové dali, Českou republiku, na druhé místo seznamu nepřátelských států hned po Spojených státech. Vydali jsme ruského hackera Nikulina do Spojených států. Spojené státy jsem navštívil v roce 2015. Už tehdy ten lobbista nebo ta agentura uměli zařídit i dehonestující článek ve Spojených státech. Ano, tak to funguje, ty agentury mají celosvětové kontakty, přesné načasování. Vyšel článek – totální lži, totální žumpa. A 2015 jsem se setkal s Michaellem Bloombergem, bývalým starostou New Yorku, a Mikem Pompeem, který byl později šéfem CIA a dvojkou

v Bílém domě. Navštívil jsem Pentagon. V roce 2019 jsem ve Spojených státech navštívil CIA, FBI, byl jsem na Memorialu u Pentagonu, s prezidentem Trumpem v Bílém domě, mluvil jsem s ním pětkrát.

Ta vaše kampaň, která provází ty lži o tom, že my jsme nějak zanedbávali armádu, to fakt myslíte vážně? A co jste vy tady dělali do roku 2019? Co jste dělali? Snižovali jste výdaje na armádu. Vy jste od roku 2009 do roku 2014 snížili výdaje na armádu a vy stále o tom lžete. Já jsem k tomu i dělal video včera večer. Znovu vám ukážu ten graf. Tady. V roce 2009 bylo 56 miliard a tady byla vláda a pan Vondra byl ministr obrany také, a když jsme přebírali v roce 2014 vládu, tedy já jsem byl ministr financí, tak to kleslo o 14 miliard. Proč stále lžete? Proč stále lžete? Armáda měla pro nás úplnou prioritu. Navyšovali jsme počty vojáků, navyšovali jsme jim mzdy. Já jsem navštívil několik jednotek. Jenom proto, že říkám, že náčelník Generálního štábu by neměl mít každý týden rozhovor, neměl by strašit jadernou válkou? Jenom proto? Ano?

Na ty F-35, které přijdou za 11 let, tento rok jde z rozpočtu 15 miliard. Takže není pravda, a pokud nějaký novinář zase manipuluje procenty HDP, tak my jsme to přebírali a bylo to pod 1 % a skončili jsme 1,45 a HDP stále roste. Stále roste. Takže to je potřeba vykazovat absolutně – v miliardách. A my jsme navýšili rozpočet armády o 100 %.

Takže já jsem v červenci 2020 poprosil armádu, když jsem viděl, že Ministerstvo zdravotnictví to nezvládá, aby nám pomohli. Ano, generál Procházka, generál Šnajdárek. Byli jsme spolu celé dny a bez nich bychom to nikdy nezvládli – pomoc v domovech seniorů, v nemocnicích, všude. Celý ten tým fungoval fantasticky a za to jim je třeba znovu strašně poděkovat. Já ten včerejší projev pana premiéra ani nechci komentovat, protože se ani nedá, ale to, že znovu zopakoval tu strašnou věc, že kdo, kolik jak zemřel... znovu opakuji: Nikdy jsem vás, pane premiére, ani pana ministra zdravotnictví neobvinil z toho, že můžete za to, že od nástupu vaší vlády na covid zemřelo víc než osm tisíc lidí. To jste nikdy neslyšeli. Nikdy. Protože je to skutečně hnus. Je to hrozný hnus!

Takže armáda pro nás byla na prvním místě. Neříkejte, že vy vlastně... My kritizujeme Řehku. My jsme ho udělali šéfem NÚKIBu. Neuměl přečíst ani pět vět pořádně. A vy jste byla ve výběrové komisi, paní ministryně Černochová. Tam jste byla. My jsme to dělali transparentně. A proč ten člověk nás stále straší? Takže armáda má naše poděkování, vždycky měla naši podporu, a my jsme mimochodem tedy hlasovali ta 2 %. Ale to jsme netušili, že nikdo jiný nedostane peníze. Mohli jste klidně počkat až v rozpočtu 2025. My jsme to podpořili. Tak proč teď lžete, že my máme nějaký problém s armádou? Ano, to se podívejte, kdo tam byl na té obraně, nějaký zakladatel béčka ODS. Na to je celá kniha o těch věcech, co se tam staly.

Takže zpět k obviňování ze sympatií k Rusku. Já jsem rozhodně – ani my jsme neposlali do tendru na dostavbu Temelína Rosatom jako Nečasova vláda. Vždyť ve finále byl Rosatom. A to pan premiér tam seděl jako ministr školství, neudělal samozřejmě nic. A je to lež. Stále jste opakovali, že Karel Havlíček tam chtěl Rosatom a Čínu. Není to pravda a je na to i usnesení naší vlády, že jsme je vyloučili jako bezpečnostní riziko. Bezpečnostní riziko. Posledním českým premiérem, který jednal s Vladimírem Putinem, byl politik ODS Petr Nečas, Sedm schodů k moci, se na to podívejte, ono to tak vypadá, že to je vláda Nečase a Topolánka.

No a pak bych ještě připomněl slova Václava Klause, který vzpomínal, jak v roce 2007 se v Kremlu zakladatel TOP 09 Kalousek a s dalším morálním majákem Miroslavou Němcovou, toho času senátorkou, která už třicet let parazituje na penězích daňových poplatníků, která zneužívala svoji pozici a dala svému synovi k soukromému užívání služební auto ze Sněmovny a za podivných okolností nechala schválit předražené církevní restituce s inflační doložkou – ano, důchodci nedostali tu inflační, ale církve dostaly 7 miliard za rok – tak se dožadovali vodky od Putina. Vždyť to je v tom rozhovoru, tak snad pan prezident Klaus

nelže. Já myslím, že nelže. Rozhovor u Xavera. Protestovali proti tomu, že by vodka měla být jenom na stole, když seděli prezidenti. Tak vy jste tam byli, tak co tady podsouváte stále? Takže paní Pekarová, která samozřejmě Kalouskovi tu stranu de facto ukradla, tak by se měla na to podívat, že zakladatel její strany, kde je předsedkyně teď, se dožadoval vodky od Putina. Tak co ještě chcete ode mě? Kdo tam byl v květnu 2013? Ne? Vy jste tam byli.

Takže já na rozdíl od ODS a TOP 09 mám s Ruskem čistý stůl. My jsme nikdy nezpochybnili ani nezpochybníme naši hodnotovou orientaci. Pro členství v Evropské unii a NATO neexistuje alternativa. Dobře víme, kde jsou naši spojenci. Kdyby došlo na válečný konflikt, samozřejmě budeme postupovat podle článku 5, kdybychom o tom rozhodovali. A taky jsme to dokazovali. Ale logicky se ptám, zda kvůli nečlenskému státu NATO chceme skutečně jadernou konfrontaci? Bezpečnostní hrozba pro naši zemi není Babiš, ale Fialova vláda, která podporuje ilegální migraci, kvóty na migranty, je to v tom paktu, můžete vykládat, co chcete, rušení práva veta a tak dále.

Když jsem v prezidentské kampani měl na billboardech, že nezavleču Česko do války a že generál nevěří v mír, tak mě obviňovali, že jsem válečný štváč, že vyvolám paniku a straším děti. Přitom od politiků pětikoalice a prezidenta neustále slyšíme o válce, znovuzavedení povinné vojenské služby, o odvodech, o vysílání vojáků NATO na Ukrajinu. Je pravda, že pan premiér tedy z toho couval potom, ale náčelník Generálního štábu Řehka veřejně mluví o povinné vojenské službě, o mobilizaci, veřejně vypráví, jak se armáda připravuje na jadernou válku a musíme se připravit na konflikt velkého rozsahu. Tak se ptám, co jste tedy, pane Řehko, připravili pro občany? Kde jsou ty kryty, zásoby potravin, vody a tak dále? Tomu nerozumím, proč o tom, tak si mluvte tam, u vás, ale nestrašte, nemluvte stále o tom.

Takže je úplně absurdní, že v prezidentských volbách ze mě udělali válečného štváče a vyčítali mi, že chci konec bojů. No, přitom pan Bartoš v roce 2017 o sobě říkal, že je pacifista. Jo? Je to rozhovor, kde odpovídá a Ivan Bartoš neví, jak by hlasoval při referendu o vystoupení z NATO. A pan Bartoš tvrdí: já bych preferoval, kdyby se řešila obrana na úrovni Evropské unie, protože mně se některé intervence NATO v rámci celosvětové politiky nezamlouvají a mám s nimi zásadní problém. Takže pan Bartoš, to jsou ty jeho hodnoty, vlastně tvrdí, že Piráti nechťeli NATO v roce 2017. Teď o tom plamenně mluví. A kritizoval NATO. Co je strašně zajímavé – jo, takže aby bylo jasno, samozřejmě určitě novináři řeknou, jak si to odpracoval... On totiž ani nehlasoval o vstupu do Evropské unie, v tom ho ospravedlňovali, že to byla mladická nerozvážnost.

A víte, co říkal pan Lipavský 10. května 2022 v Rozstřelu iDNES? Dobře poslouchejte: „Nejsem žádným velkým příznivcem blízkých vztahů s Moskvou, ale je namístě čas od času s Vladimírem Putinem promluvit.“ Slyšeli jste dobře, pan Lipavský říká, že bychom měli občas s Vladimírem Putinem promluvit. „Zjistit, v jakém stavu se vůbec nachází jeho mysl. A já věřím, že když budou Ukrajinci ve válce úspěšní, tak časem uslyšíme, že Rusko je připraveno jednat o míru.“ To říká pan Lipavský. Skandál? Není skandál. Když se potká ministr zahraničí Slovenské republiky s Lavrovem, mimochodem i Korčok se s ním setkal, nebo samozřejmě i, nevím, ministr zahraničních věcí Spojených států, tak je to skandál. A tady pan Lipavský říká, že je potřeba promluvit občas s Putinem. No, takže to je zajímavé, když s tím vlastně přišli, s touhle pseudoaférou, co všechno jsme se nedozvěděli.

Takže aby bylo jasno, NATO je obranný pakt, pokud to nevíte. Toto je Severoatlantická smlouva, Washington, D.C., 4. dubna 1949: Strany této smlouvy znovu potvrzují svoji víru v cíle a zásady Charty OSN a svoji touhu žít v míru se všemi národy a všemi vládami. Jsou odhodlány hájit svobodu, společné dědictví a kulturu svých národů založenou na zásadách demokracie, svobody jednotlivce a právního řádu. Jejich snahou je podporovat stabilitu a blahobyt národů v severoatlantickém prostoru. Jsou rozhodnuty spojit své úsilí o kolektivní obranu a zachování míru a bezpečnosti. Proto se dohodly na této Severoatlantické smlouvě.

Já vám přečtu jenom článek 1: Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky, tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoliv způsobem neslučitelným s cíli OSN.

Takže tohle je základní smlouva NATO a slovo mír se tam vyskytuje devětkrát. Tak bylo by dobré, kdyby si to všichni přečetli, že NATO je obranná smlouva, že je to společná obrana a že se tam mluví o tom míru, o kterém my mluvíme. Ale mluvíme o příměří. My jsme nikdy neřekli, jak vlastně má vypadat ten mír. No tak nejlepší by bylo, kdyby Putin opustil Ukrajinu i Krym a aby skončila válka. Ne? To je ideální řešení. Tak ať to někdo zkusí. My nejsme ve vládě. My nejsme ti, kteří o tom můžou rozhodnout. A kdybychom tam byli, tak bychom určitě samozřejmě podporovali Ukrajinu. My jsme nikdy neřekli, že je špatně dodávat zbraně. Prosím vás, já jsem byl jako premiér v listopadu 2019 na Ukrajině, jsme měli oběd s panem Zelenským, veřejně jsem deklaroval, že podporuji celistvost území Ukrajiny, v roce 2019. A pokud teď jsem to napsal do toho komentáře, no tak všichni ti novináři nebo ti další říkají, že Babiš mění nějakou strategii. Ne? Babiš má stále stejnou strategii. Babiš nechce válku. Babiš nechce, aby naše děti zažily válku, my jsme jednoznačně členem NATO. Ale zkrátka ta válka by měla skončit.

Mělo by se jednat o tom příměří. Když tedy máme ty světové lídry, jako někteří si hrají, že jsou, no tak by to měli zkusit. Takže mluvit o míru neznamena být proruský. Určitě ne. Takže ty bezpečnostní hrozby, já jsem už je pojmenoval tady. A dokonce jsem byl označen ohledně bezpečnostní hrozby, že jsem mluvil s tím kohoutem, s tím Silverem. Já to nechápu, že tam čtyři ministři a ta kandidátka pro všechno se k tomu vyjadřovali. Já si z toho dělám srandu, protože tahle vláda je jediná, která vlastně z těch čtyř zemí je proti zemědělcům. Ano.

Tak já vám tady přečtu tu skutečnou pravdu, jak to je. A mimochodem, jak jsem o tom ráno mluvil, tak tady je článek z Novinek dokonce, omezit ukrajinské obilí. Francie se připojila k Polsku a jde o miliardy. (Ukazuje materiály, ze kterých cituje.) Až o 1,2 miliardy eur může Ukrajinu připravit nejnovější tlak na omezení ukrajinského zemědělského vývozu, především obilí. Francie se totiž připojila k požadavkům na restriktce k Polsku. Ukrajinu? Skutečně Novinky. Nechcete si udělat rešerši, komu patří půda na Ukrajině? Těm oligarchům, kteří to odtáhnou, všechny ty peníze, na Kypr? Nebo těm nadnárodním společnostem? O tom jsem už mluvil. Takže neříkejte, že je to v prospěch Ukrajiny. Ne.

A já vám teď přečtu tu pravdu: Dovozy z Ukrajiny – a z Ruska samozřejmě taky, ale i Běloruska – jsou hlavním faktorem poklesu cen zemědělských výrobců v posledních měsících. A pokud pan Výborný, já nevím, jestli už se vrátil z toho výletu ve Vietnamu a Filipínách, takže on jede do Vietnamu, na Filipíny, nevím, co tam dělá místo toho, aby tady byl doma, tak bylo by dobré, aby se trochu zorientoval. Minule jsem tady mluvil o tom, že evropský komisař pro zemědělství konstatoval, že evropští zemědělci přišli o 19 miliard eur. Takže tady jsou ta množství. Z Ukrajiny se v úhrnu za dva roky dovezlo více než 53 milionů tun obilovin a olejnin. Problematické jsou i dovozy z Ruska a Běloruska, cirká 3 miliony tun, které už měly být dávno zakázané. Proč nejsou zakázané dovozy z Ruska a Běloruska, pane premiére, pane ministře? Jak je to možné? Vy dovážíte obilí z Ruska? Evropská unie? Ale to není kompetence Evropského parlamentu, ale výhradně Rady, takže pana Výborného. Jedná se o sankce a každý to kritizuje, a nic se neděje. Z Ukrajiny se dovezlo za dva roky 36,5 milionu tun obilovin, to je 13,5 % roční produkce Evropské unie, a 17,2 milionu tun olejnin, to je 52 % roční produkce Evropské unie. V roce 2023 vzrostly zásadně některé další dovozy z Ukrajiny: cukr o 1 000 %, vejce o 100 %, drůbeží maso o 50 %. Ano, to je to, co se přebaluje na Slovensku a dává se tam razítko EU.

Vládní politici se snaží situaci pro české zemědělce opakovaně bagatelizovat, pan Výborný, tím, že akcentují pouze přímé dovozy do České republiky v řádu tisíců tun. Zapomínají, že v rámci EU máme vnitřní trh bez hranic a je úplně jedno, přes kterou zemi

dovozy na tento trh doputují. Jejich rekordní výši naši zemědělci pocítují zejména v zásadním propadu tržní ceny a také v zásobách komodit, které nemohou na tradičních trzích v Evropské unii prodat, neboť ty už jsou zaplaveny právě ukrajinským levným zbožím. Česko je v komoditách, hlavně v obilí, exportní zemí v rámci Evropské unie, a dopady jsou proto o to citlivější. Kvůli tlaku dovozu klesly ceny například za obiloviny z více než 10 000 korun na tunu výrazně pod 5 000, a to už je pod náklady evropských zemědělců. Proto oni protestují. S ohledem na situaci na světovém trhu – dostatečné zásoby – nelze pokles v Evropské unii bez řešení dovozu z Ukrajiny, Ruska a Běloruska uspokojivě vyřešit a mnozí zemědělci budou ve ztrátě.

Vždyť ta vláda stále říká, že chce podporovat ty malé. Tak já nevím, jestli to ti malí ustojí, ale to samozřejmě pan ministr by se měl zorientovat, co by se mělo udělat. A co se má udělat, předložil náš europoslanec Martin Hlaváček. Ano, to znamená, navrhl vratná cla, kauce, změna referenčního období na roky 2021, 2022, rozšíření seznamu komodit, obiloviny, olejniny, med a tak dále. Nebudu to celé číst. Náš Martin něco dělá. Ministr je na výletě někde a samozřejmě na naše zemědělce kašle.

Takže to je o tom zemědělství. A absurdita je, když někdo mluví, že ten kohout mělo být vyjádření, že nevím co, jsem proti Ukrajincům. Ne, nejsem. Určitě nejsme. Ale je to jasné. To není jenom o byrokracii, ale jak se vláda chová k zemědělcům, jak je ponižuje, jak je dehonestuje. Pan premiér říkal, ten traktor, jaký mají krásný, a Stanjura a tak dále. Takže to je taky bezpečnostní hrozba.

Takže pan Fiala nás straší představou, že pokud Putin porazí Ukrajinu – co si tedy nemyslím rozhodně a doufám, že se to nikdy nestane, já myslím, že se to nestane, protože se to nemůže ani stát. Ruská armáda za dva roky nebyla schopna ani postoupit na Ukrajině. A pokud by si Putin troufl na NATO, tak by se musel úplně zbláznit. Vždyť naše výdaje na zbrojení jsou dvanáctkrát vyšší než ty ruské! Ale to je údaj za rok 2023. Předtím byly dvacetkrát vyšší než ty ruské. Pokud si dobře pamatují, tak Spojené státy vydávaly na obranu až 4 % HDP, to je 900 miliard dolarů, a Rusko dávalo někde 56, 57. Takže vy si myslíte, že ten Putin si toho není vědom? Rusko nemá šanci porazit NATO. Nemá! NATO je vymaže z mapy. Ale doufejme, že k tomu nedojde... a komerční válce samozřejmě. Ale to by se musel Putin úplně zbláznit a já pevně věřím, že to tak není a že to tak nebude. A já mám za to, že otevřený konflikt mezi NATO a Ruskem znamená třetí světovou válku, možná termonukleární válku. Takže něco jiného je jít pomoci podle článku 5 napadenému členskému státu NATO. To jsem nikdy nezpochybnil a ta manipulace České televize byla evidentní. Můžete si to znovu přečíst, jak to bylo. Proč se mě někdo ptá na nějakou hypotézu, kterou nepřipouštím? Pokud by k něčemu došlo, tak bude to vina těch politiků, světových politiků, kteří jsou u toho. Ano, Putin je agresor. Nikdy se to nemělo stát. Musí odejít, musí vrátit území. A jak to chcete udělat, když nechcete – už ten Zelenskij mluví o mírové konferenci, Erdogan o tom mluví. A když já o tom mluvím, tak hned tady útočí. Ale něco jiného samozřejmě je aktivně chtít jít do boje s Ruskem, které není (nesrozumitelné) samozřejmě, a posílat tam naše vojáky nebo naše děti. Vždyť to je absolutně absurdní!

Takže já bych jenom připomněl, že britský voják Harry Patch, který byl posledním žijícím účastníkem bojů v zákopech, na první světovou válku vzpomíná slovy: Politici, kteří nás poslali do války, měli sami dostat zbraně a měli si své rozdíly (spory?) vyřešit mezi sebou místo toho, aby organizovali legalizované masové vraždění! To říkal ten voják v první světové válce.

Mimochodem 11. listopadu 2018 jsme všichni byli v Paříži, já jsem byl taky, čtyři roky po anexi Krymu, byl tam Putin, byl tam Trump, byli tam všichni. Zapomněli. Proč mu tehdy někdo nevyčetl, že ten Krym, ne? Všichni se tvářili, že je to v pořádku. Ano, pokud Česká republika sehnala munici, tak je to fajn. Pomáháme. Ale jaký je problém dneska Ukrajiny? Proč ministr obrany Ukrajiny říká, že 650 000 Ukrajinců je někde v Evropě a nechtějí se vrátit a bojovat? No kdo by chtěl jít na smrt? Kdo? Chtějí žít. Nechtějí zemřít na frontě. Jsou taky

dezoláti? Jak to tedy dneska funguje? Víte, podle mých informací, kolik stojí přechod zelené hranice ukrajinsko-slovenské? Kolik se platí převaděčům, aby nemuseli jít do války? 15 000 eur v keši. Patnáct tisíc. Jinde mluví o desetitisících. Ano, tak to je, to je ta pravda. Bohužel. A to je – takže pokud Ukrajinci nechtějí bojovat, nechtějí se vrátit domů, a teď nechci spekulovat, kolik je u nás mužů a proč nebojují a tak dále. Možná pan Rakušan má přehled. Ale je to normální. Je to normální, že nechtějí válku, a že je potřeba proto najít cestu, diplomatickou cestu, příměří. A my jsme nikdy neřekli, jak to má vypadat. Já to říkám. Putin musí odejít, celistvost Ukrajiny se nesmí změnit. A já už jsem to podpořil, znovu opakuji, v listopadu 2019 (?) tato vláda, však ukazuje na jakousi absenci strategického uvažování. Je jenom emoce. Žádný plán B. Místo toho, aby legitimní vyjádření obav z další eskalace bojů brala vážně, dehonestuje vláda, její politici, lidi, kteří mluví o příměří, termíny jako proruský dezolát a jiné. Vláda by se přitom měla snažit obavy lidí zmenšovat. Místo toho je ostrakizuje za názor. Každému myslícímu člověku je přitom jasné, že o osudu války rozhodnou prezidentské volby ve Spojených státech v listopadu. To je snad jasné.

Já bych se rád vrátil k tomu, k těm výrokům... Tady mám například článek. Bývalý náčelník Generálního štábu Jiří Šedivý, 18. března: Ukrajinci z Česka by se měli vrátit bojovat, říká pan bývalý engeš. Jo, taky.

Takže vraťme se teď k těm výrokům pana Lipavského, kde to všechno vzniklo. Co říkal pan Lipavský v televizi? On provedl naprosto šílené věci s česko-polskými vztahy. On se nechal vodit od Orbána v evropské politice naprosto šíleným způsobem. Teď najíždí na nějakou pacifistickou notu. Tak váš předseda byl pacifista. Nevím, kdo mu ty jeho mírové příspěvky píše, ale mně přijde, že už začíná být jako bezpečnostním ohrožením této země. Tohle říkal pan Lipavský. Jako neuvěřitelné. Fakt neuvěřitelné.

A tady potom dále tvrdí – je to naše vláda, říká pan Lipavský, která po osmi letech, kdy rezort ministra zahraničních věcí byl převážně tedy v rukou sociální demokracie, ve vládě zároveň byl Andrej Babiš, který prostě systematicky boural česko-polské vztahy. Tak dneska máme velmi dobré vztahy s Polskem, máme nejlepší vztahy s Rakouskem, vlastně asi za tu celou listopadovou éru, s Německem vedeme strategický dialog, našimi rovnými a velmi kvalitními partnery jsou země jako Dánsko a Nizozemsko. Macron byl teď v Praze. Úžasné, my máme výborné zahraniční vztahy. No, takže to je jako skutečně neuvěřitelné, jak tenhle člověk lže.

Tak můžeme začít od těch polských vztahů. Tak já jsem se stal premiérem – naše vláda vznikla 13. prosince 2017. Tady mám celý přehled (ukazuje list papíru). Už 20. 12. 2017 jsem telefonoval Morawieckému. 28. 6. 2018 jsme měli jednání V4 čtyřky s Macronem ohledně migrace. 6. 7. 2018 Morawiecki byl v Karlových Varech a šli jsme spolu do kina. 28. 10. – společný oběd s premiéry okolních zemí, sto let republiky. 15. 11. 2018 – společné jednání vlád České republiky a Polska v Praze. 10. 3. 2019 – výročí vstupu do NATO. 1. 5. 2019 ve Varšavě – oslava vstupu do EU, 28. 6. 2019 premiéři V4 v Hrzánském paláci – jednání o obsazení Evropské komise. 12. 9. 2019 V4 v Praze – rozšiřování Evropské unie o západní Balkán. 28. 8. 2019 – jednání společných vlád (?) ČR a Polska ve Varšavě. A 5. 10., vážený pane ministře, mě osobně pozval premiér Morawiecki na mši, která se konala, protože zemřel mu táta a já jsem byl jediný politik z celého světa, který tam byl, byla tam jeho rodina. A byl jsem jediný. Takže to je jako nehorázná drzost, co jste vy vlastně tady předvedl. Ano, byl jsem tam, byl tam i Kaczyński, všichni tam byli, celá rodina, a pan premiér Morawiecki si to přál. Tak o čem to vykládáte takhle? Co to je vlastně? 16. ledna 2020 – setkání V4 s rakouským kancléřem v Praze – energetika. 4. 3. 2020 – jednání premiérů V4 kvůli pandemii. 3. 6. 2020 – předání předsednictví V4 od České republiky Polsku. 24. 9. 2020 – V4 v Bruselu. 17. 2. 2021 v Krakově – COVID. Katowice – jednání, ve Slovinsku jsme jednali, v Budapešti, všude.

Tyhle vaše nehorázné lži, to je neuvěřitelné. Vy máte od 1. 7. minulého roku české předsednictví, 1. 7. Trvalo osm měsíců, než jste zorganizovali první setkání. Na prvním setkání

Vé čtyřky v Bruselu, kterému se pan premiér vyhýbal, nechtěl tam jít, mohl tam být už klidně 17. 12. nebo 16. 12 místo mě, ještě mi to nechal, den před nástupem této vlády, až v únoru, protože jemu je to nepříjemné, on se tam necítí. Toto je materiál naší vlády (ukazuje podklady), Program předsednictví České republiky ve Visegrádské skupině 2019, 2020 – V4 pro rozumnou Evropu. X věcí, byli jsme aktivní. Vy jste tu Vé čtyřku rozbili, zničili jste ji, zničili jste vztahy s Maďarskem, s Polskem. Čím se chlubíte? Že tady byl Macron? No jasně že tady byl, když chce ty Dukovany. Myslíte si, že přišel za vámi? Na to nemá čas. Nejste zajímaví. Nejste nikdo v Evropě. Hlavně pan ministr. Takže to je jako neskutečné, co tady – to. A mimochodem to neformální setkání, když měla Francie to předsednictví ve Versailles, když skončilo, tak Morawiecki se přihlásil a říká, jedu s Janem Janšou, slovinským premiérem, do Kyjeva. No, tak potom se tam nějak nachomýtl pan Fiala. Náhodou.

Takže co vy jste udělali pro Polsko? No udělali jste pro nás nevýhodnou dohodu ohledně Turówa. To jste udělali. Podrazili jste nás, předali jste to a Poláci samozřejmě se k tomu postavili, jak se postavili. Přes ně to neprošlo. Neprošlo to. Takže pan Lipavský tady mluvil o tom. Člověk je v úplně němém úžasu, co tenhle člověk vlastně si dovolí říct. Takže jediné zahraničněpolitické vztahy, které jsem já zničil, byly s Ruskem. A můžu vám tady povídat o tom, kde všude jsem byl, kde jsem jednal, s jakými politiky, a to by bylo na hodiny.

Mimochodem, my jsme v Lichtenštejnském paláci udělali krásnou výstavu, tam jsem dal všechny dary, a byly to vzácné dary, které jsem dostal od prezidentů a premiérů. Pan premiér Fiala to zlikvidoval. Bylo tam i hezké video. Já vím, že ty dary si vždycky premiéři nechávali. Já jsem se inspiroval od Macrona, když jsem mu daroval obraz, tak mi to řekl, no. Tak i to jste zničili. Všechno jste zničili.

Já jsem se v Bruselu choval jako premiér, který hájí české zájmy, nikoli jako gubernátor nějaké evropské provincie, jak to dělá pan Fiala nebo Lipavský. Zahraniční politika Pirátů je naopak postavena na aktivismu, černobílém vidění a ideologickém zápalu, nikoli racionálním uvažování. Bohužel v diplomacii se musí mluvit s lidmi, a proto je to diplomacie. Premiéra Fica i Orbána si Slováci a Maďaři vybrali ve svobodných volbách, tak to respektujte a neradte občanům ostatních zemí, co mají dělat. Já vím, že teď děláte kampaň pro kandidáta Progresivního Slovenska, byla tady teď paní prezidentka, jasně, byla i u pana premiéra Fialy. Na mě si nenašla čas, ale to je jedno.

Takže tato kauza, umělá kauza odstartovaná lží pana Lipavského, nám pomohla připomenout, jak se stal ministrem. No stal se ministrem jen proto, že jeho jmenování vyjednal ministr spravedlnosti Blažek – toho jsem tady už dávno neviděl – s Nejedlým. To jsou Lipavského političtí tátové. Lipavský je vlastně politické dítě Blažka a Nejedlého. A představte si, že tuto poznámku, kterou jsem poslal mailem, tam jsem měl poznámku, média záměrně vynechala. To je náhodička! Nikdo to necitoval, jo? Takže Lipavský se stal ministrem se svolením Nejedlého, a poté co pan premiér Fiala dal slib Miloši Zemanovi, který stejně své předvolební sliby nesplnil, no tak ten slib nesplnil. Takže pan prezident, vlastně ho podvedli. No a Lipavský se ještě chová jako nevděčné dítě, protože stejně jako ostatní Piráti, kteří vyzvali k Blažkovu odvolání po jeho schůzce s Nejedlým, přitom těch schůzek bylo x. A kdyby nebylo Blažka a Nejedlého, tak žádná vláda, jak známe pana prezidenta Zemana, trvalo by to dlouho. Takže Piráti ještě hlasovali o Blažkovi po tom, co jim dojednal vládu. To je neuvěřitelné, fakt neuvěřitelné. Takže prezident Zeman dobře věděl, proč pana Lipavského nechce na ministerstvu.

Tady mám ten článek: Piráti vyzvali své zákonodárce k okamžitému odvolání Blažka z vlády. Důvodem je jeho schůzka s Nejedlým. To je neskutečné. Neskutečné pokrytectví. Takže Piráti dobře věděli, a prezident Zeman samozřejmě nechtěl Lipavského. Proč ho nechtěl? Tady je článek, nějaká Tereza Patočková, ta tedy bojovala za Lipavského: Zemanovy výhrady ke jmenování Lipavského. Co tvrdí prezident a jaká jsou fakta? Tak za první prezident říká, že pan Lipavský má nízkou kvalifikaci, za druhé distancovaný postoj k Visegrádu. A pan prezident Zeman říká: distancovaný postoj k visegrádské spolupráci, což je v rozporu

s připravovaným programovým prohlášením nové vlády. Potom: distancovaný postoj k Izraeli, to by byl strašný příběh. A naposled, co tu je, to byly ty důvody, proč nechtěl Lipavského jmenovat Zeman ministrem: Veřejný návrh Jana Lipavského, aby se příští sudetoněmecké dny konaly na území České republiky, říká prezident Zeman. Lipavský řekl, že by šlo o dobré gesto. Mluvil o tom ministr vnitra Horst Seehofer a Lipavský řekl, že by to bylo dobré gesto vůči bývalým spoluobčanům. No. Takže proto nechtěl pan prezident Zeman jmenovat. A vyřídil to Blažek a Nejedlý.

Pan Lipavský si léčí svůj mindrák, že v politice nic neznamená, pomlouváním ostatních, jako bývalého prezidenta Klause. Dobře poslouchajte, to je neuvěřitelné. Pan Lipavský říká: Já myslím, že mindrák má hlavně Václav Klaus, protože on se zapsal do české historie pouze tím, že podepsal přihlášku do Evropské unie, jinak nic nedokázal. Dobře jste slyšeli? Nic nedokázal.

Takže tady mám článek, Petr Bošnakov to psal: „Klaus podle Lipavského kromě jednoho podpisu nic nedokázal. – Já si myslím, že mindrák má hlavně Václav Klaus, protože on se zapsal do české historie tím, že podepsal přihlášku do EU, jinak nic nedokázal. Přesně toto prohlásil Jan Lipavský, historicky první český ministr zahraničí bez důvěry voličů, protože on neuspěl ve volbách, v posledním pořadu Otázky Václava Moravce na adresu dvojnásobného vítěze parlamentních a prezidentských voleb, který rovněž zastával post předsedy Poslanecké sněmovny. Mimochodem, na rozdíl od bakaláře Jana Lipavského, jehož nejvyšší dosažené vzdělání nestačí ani na post referenta ministerstva, se například Václav Klaus dokázal stát profesorem ekonomie. Jako zajímavější se mi ale jeví skutečnost, že Lipavský z pozice jednoho z nejvlivnějších politiků eurofanatické strany Pirátů opomenul zmínit, že 3. listopadu 2009 podepsal Václav Klaus také Lisabonskou smlouvu, ačkoli byl její odpůrce. Podřídil se tak verdiktu Ústavního soudu, což by mu mělo ze strany Pirátů být přičteno k dobru. Leč nevděk světem politiky vládne.

Takže nejen pro bakaláře Lipavského stručná rekapitulace toho, co politik, který nic nedokázal, vlastně dokázal a nedokázal. Takže je otázkou, zdali si ministr zahraničních věcí České republiky Lipavský, ročník 1985“ – čtu text – „je vůbec vědom toho, že se před 31 lety rozdělilo Československo. Stalo se tak bez použití síly, což svět ocenil, bez otřesů finančních trhů proběhlo rovněž rozdělení majetku a národní měny na dvě samostatné. Premiérem byl tenkrát Václav Klaus, předseda a zakladatel Občanské demokratické strany, která v koalici s KDS vyhrála volby do České národní rady, tato se pak rozdělením federace transformovala v Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.“

Takže já samozřejmě určitě tady nechci velebit pana prezidenta Klause, já mám jiný názor na tu privatizaci, na tu kuponovku, ale pokud pan Lipavský říká, že nic nedokázal – jak to vlastně může říct? Tady ten autor píše například, že ODS, pan Klaus, vyhrál dvakrát volby. Vlastně jestli si je pan Lipavský vědom, že byl dvakrát prezident, předseda Sněmovny? To jsou neuvěřitelné věci.

Tady se v tomhle komentáři píše, že „vedle výše uvedeného je nutno přiznat, že jsou věci, které Václav Klaus ve srovnání s Piráty nedokázal. Například nikdy nezvládl dovést stranu k volebnímu debaklu, jak tomu bylo v případě Pirátů na podzim roku 2021. V demokratických volbách získali 4 – slovy čtyři – z hlediska fungování koalice vlastně zbytečná poslanecká křesla. Pro ilustraci, nejslabšího volebního výsledku dosáhla ODS pod vedením Václava Klause v roce 2002 ziskem 27,74 %, který se rovnal 58 křeslům v Poslanecké sněmovně. Vsadím se o cokoliv, že tomuto výsledku se Piráti, ale ani žádná jiná ze stran v současné koalici nikdy nepřiblíží.“ No, to uvidíme.

„Václav Klaus by jistě nedokázal přetavit volební debakl v zisk postu vicepremiéra a tři ministerstev, osmi náměstků, jak se to podařilo ve volbách Ivanu Bartošovi. K výčtu úspěchů musíme ještě přidat post místopředsedkyně Sněmovny. Dredatý boss také uměl, na rozdíl od Václava Klause, otočit stranu o 180 stupňů. Z původně ryze protestní strany bojující proti

establishmentu se totiž stala partaj papalášského stříhu. Ano, oni byli proti NATO, proti EU. Pirátští papaláši proto upřednostňují před proklamovanými hodnotami například čtyřletou smlouvu o občerstvení se společností Aristokrat Catering, která daňové poplatníky vyjde na 20 milionů plus DPH. Takže kdo se může pochlubit, že 25 % věrných straníků, 267 ze 1 184, zdroj Novinky, žije z veřejných rozpočtů? No přece Piráti. Takže kdo umí, ten umí!“

Takže to je ten komentář, abychom vlastně věděli, jaké velké sebevědomí má pan ministr. No, takže pan ministr z dříve propalestinského aktivisty se vypočítavě překabátil, a to hned při výletu do Dauhá, tam šel akorát se vyfotit, a až potom – my jsme už měli tehdy ten konflikt ohledně Izraele, tak se tam stavil, přitom už několik dní tu evakuaci našich lidí neřešil.

Pan Lipavský stále cestuje po světě. Jasně, je ministr zahraničních věcí. No, otázka je, když tedy, například – nevím – má dovolenou v New Yorku, jestli náklady platí daňoví poplatníci, nebo si to platil sám, nebo pokud vždycky chodí někam na dovolenou, například do Řecka, údajně, kde kontaktuje tu ambasádu, proč to tedy vlastně dělá, jo? On teď samozřejmě propaguje korespondenční volbu, velvyslanci jsou přímí podřízení ministra, takže – a na Ministerstvu zahraničních věcí se dějí zvláštní věci, jo? Tady byla nějaká věc, nějaká diplomatka létala z Brazílie přes agenturu, utrácela peníze. Místo toho, aby ji odvolal, tak z ní udělal velvyslankyni.

Ale co je absolutně skandální, je, jak se zachoval pan ministr Lipavský vůči naší dlouholeté velvyslankyni v Sýrii Evě Filipi. A ta dáma je ve skvělé kondici a má 80 let a hájila naše zájmy, ale nejenom zájmy České republiky, ale zájmy i Spojených států a dalších našich západních spojenců v Sýrii. A tady je článek, kde je titulek, že: Lipavský mi ani nepodal ruku, říká velvyslankyně Filipi o konci v diplomacii. V Sýrii pomáhala i lidem z vězení. Já jsem s ní spolupracoval, já jsem posílal nadace i svoje peníze pro sirotky v Sýrii a chtěli jsme tam postavit tu vesničku, ale to bohužel kvůli problémům na straně Sýrie nedopadlo.

A za to angažmá paní velvyslankyně Filipi dostala, dostala dopis. Děkovala jí náměstkyně ministra zahraničí Spojených států Rena Bitter: „Pod vaším vedením úřad prokázal soucit, obětavost a profesionalitu, z čehož profitovalo mnoho občanů Spojených států, kteří se ocitli v nouzi. Jsem nesmírně vděčná za péči, kterou jste vy s vaším týmem věnovala práci na těchto obtížných případech,“ stojí v dopise, který je tady k dispozici. A po návratu ze Sýrie se dočkala paní velvyslankyně vlašného přijetí a ukončení spolupráce s Černínským palácem. „Myslela jsem si, že můj chlebodárce, což je ministr zahraničí Lipavský, mi přijde podat ruku a řekne děkuji, paní Filipi,“ zmínila exvelvyslankyně. To se ale nestalo. Ministerstvo říká: Někáká běžná procedura. Jí poděkovali i politici Velké Británie.

Takže samozřejmě pokud někdo nechodil do mateřské školky a neučili ho tam způsoby nebo diplomatický protokol, tak je to nevychovanec, který neví, co se sluší a patří, a ne ministr zahraničních věcí České republiky. Paní Filipi měl pan ministr přijmout, poděkovat jí a dát jí minimálně kytici, jo? Neskutečné! Já myslím, že všichni profesionální naši velvyslanci musí být z toho úplně, úplně – no, nebudu to dokončovat, tu větu. Takže jak to chodí? Pan ministr má skvělý rezort, vlastně na život našich občanů to má minimální dopad, jo? Tak jak to tam chodí?

Ted' jsme se dozvěděli, že tam byl vypracován detailní audit, kde rozkryl podezřelé způsoby výběru diplomatů a dalších pracovníků na české ambasády v zahraničí. A tenhle auditor dostal kvůli tomu auditu padáka z hodiny na hodinu. A Ministerstvo zahraničních věcí tento audit zmírnilo, aby to tak nevypadalo, tak hrozivě. A ten auditor zjistil, že v podkladech k výběrovým řízením se objevují k jednotlivým uchazečům poznámky ministerských šéfů, jako nesouhlasím, je nutno vyslat pár, tedy aby místo v cizině získal manžel či manželka, nebo preferuji x, znamená to jiného uchazeče. Podle něj tak nebylo jasné, co vlastně rozhoduje o vítězi, jestli úředníková kvalifikace, nebo známosti.

Takže takhle je to na Ministerstvu zahraničních věcí za pana Lipavského. (Ukazuje materiál.) Tady je k tomu článek, ano, kdo tomu nevěří. Potom jsme tam měli v minulosti v srpnu 2021, tam to bylo ještě za nás, ale to už v podstatě byla aféra s tou Hybáškovou, to taky nějak nedopadlo. No, takže to je pan ministr Lipavský. A pokud se někdo diví, že vznikl ten konflikt, tak možná to po mém vystoupení pochopil, pokud chce samozřejmě.

Piráti se stali tradiční politickou stranou. Jsou prolezlí klientelismem, koryta pro straníky, papalášstvím, extrémní levicí, nevdá jim střet zájmů, sestavování seznamu oponentů, dávají přednost zájmům Bruselu před zájmy České republiky, jsou promigrační vítači, zelení šílenci, jsou to práškači a udavači, skrytí antisemité, ve straně se vyskytuje bossing, násilí, i sexuální, mají velmi volný vztah k drogám a nejráději by někoho zavírali bez soudu. Piráti jsou součástí bruselské chobotnice, ekofanatici, vítači nelegální migrantů, prodali by suverenitu České republiky Bruselu a z Česka udělali pouhý region, chtějí zrušit právo veta a nechat o nás většinově rozhodovat ostatní členské země, chtějí euro. My nechceme euro.

Jenom europoslanci z Pirátské strany hlasovali pro omezení práva národního veta a rozšíření většinového hlasování v Radě. Pirátský europoslanec Marcel Kolaja považuje Českou republiku – dobře poslouchajte – za pouhý region Evropské unie a Českou republiku s vetem přirovnal k Vysočině blokující národní parlament. Představte si, tohle vypotil, že když přijdeme – že to veto, že to bude, jako že Vysočina blokuje náš parlament. Úplně mimo. Úplně mimo.

Europoslanec – to je další případ – Peksa tvrdí, že se elektrárny v Česku nevyplatí a že energii nám zajistí dovoz. (Ukazuje materiál.) Tady je článek od paní Kubátové, 10. února 2022. Podle europoslance Mikuláše Peksy nemá smysl úkolovat jednotlivé státy a zasypávat je dotacemi, zelené technologie podle něj se prosadí samy.

Tak akorát zapomněl pan europoslanec, že samozřejmě když začne svítit slunce a fouká vítr, tak je taková produkce energie, že je třeba omezovat ty klasické jaderné, uhelné elektrárny a že to všechno stojí obrovské peníze. Takže ono to vypadá jednoduše, no. Takže pan poslanec takhle mluví.

Ve vládě Piráti selhávají, nemají žádné výsledky. Heslo „Pusťte nás na ně!“ je ve skutečnosti „Pusťte nás ke korytům!“. Pan předseda Bartoš zničil stavební zákon. Digitalizace není. Selhal systém pro přihlášky na střední školy, fiasko s eObčankou. A Ministerstvo pro místní rozvoj unesla parta šilenců, to je ten článek, tady ho mám. (Ukazuje.) Ministerstvo pro místní rozvoj – to napsal nějaký pan Tomáš Pfeffer – unesla parta šilenců. Zakázky v troskách, personálie v rozvratu a reforma ÚOHS jako nedomyšlený experiment. Takže tady je ten článek. A to je neuvěřitelné, co se tam děje na tom ministerstvu. Totální rozvrat, totální kolaps toho. Takže to jsou Piráti!

Potom tam mají pana Šalomouna, o tom není moc slyšet, ale aspoň se chová slušně a nezneužívá funkci jako včera tady ten parazit, který tady vystupoval a neuvěřitelně lhal, který má několik aut, teď má i mluvčího. Takže to je to šetření, vážení spoluobčané, jak nám vláda dává za příklad.

Ivan Bartoš byl přece členem a sympatizantem Antify, ne? Je na společné fotografii, Uprchlíci vítajte, nacionalisti táhněte! Bartoš hlasoval proti vstupu do Evropské unie a tvrdil, že by si dokázal představit 15 % Evropy muslimské. V rozhovoru pro CNN Prima News to označil za mladickou nerozvážnost. Pirátská strana tvrdí, že migrace je legální a lidé mají právo stěhovat se, kam chtějí. Nic jako legalizace migrace neexistuje, migrace je legální, toto říkají Piráti. Lidé mají právo se volně pohybovat a stěhovat se, kamkoliv chtějí, a to jim musí být umožněno bezpečně a za jasných pravidel. Pirátka senátorka Adéla Šípková podporovala v roce 2015 kvóty na migranty. No, takže asi papalášství, ne?

Bartoš vyrazil na týdenní výlet do Jižní Koreje a Japonska, což státní kasu vyšlo na milion, z toho 100 000 korun padlo na fotografa. Korupce a klientelismus. Bartoš dává smlouvy za miliony stranickým kolegům. Výběrové řízení na MMR vyhrála firma napojená – toto nevím, jak se čte v podstatě Xi... xo... io? Znáte to? (Nápověda.) Xixoio, správně. Bartoš při vyhlášení výběrového řízení porušil zákon.

Michálkova přítelkyně Michaela Krausová se scházela s odsouzeným manažerem JCDecaux, předávala nabídky na reklamu Pirátské straně.

Náměstkyně pro životní prostředí Jana Komrsková ze svého partnera udělala svého placeného poradce. Když se na to přišlo, tak sice od Komrskové odešel, ale pak paní náměstkyně zařídila, aby neradil přímo jí, ale o kancelář vedle u jiného pirátského radního.

Piráti mají udavačství v krvi. Odborníkem na udávání a práskačství je Wagenknecht. Ten objednal účelový audit na neexistující střet zájmů. Ano, i ta toastová linka. Když jsem přišel ten účelový a objednaný audit a auditovali tu toastovou linku, o které se tak tady mluvilo – mimochodem, kdyby nebylo toastové linky, tak ti Ukrajinci na Hlavním nádraží ani neměli co jíst. A stála více než 700 milionů a zaměstnala asi 90 lidí. Takže když přišla ta kontrola účelová z Bruselu, tak řekli, že je to Babišův střet zájmů. A potom jim bylo vysvětleno, že nesedí datum, no tak si vymysleli, že to není inovace. Ano, Piráti neustále udávali do Bruselu.

A potom máme pana Michálka, ten tady by měl sedět, ale nesedí, ten je absolutně posedlý Babišem. Šel do trestního spisu k Čapímu hnízdu, byl u vily ve Francii, sedl si do intervenčního fondu zemědělského kvůli Agrofertu. No a vykládá nám tady o těch hodnotách a o té morálce. A potom močil na ambasádu a popíjel s odsouzeným podvodníkem! To je článek, to jsem si nevymyslel. Tak kde jsou ty vaše hodnoty? Kde je ta vaše morálka? Michálek i terorizoval své spolupracovníky.

Pirátský náměstek Lukáš Kolářík skončil na vnějšku kvůli opilecké potyčce, se svou milenkou navrhoval švédskou trojku v ubytovacím zařízení Ministerstva vnitra. To jsou ty jejich hodnoty. Ředitel kabinetu ministra Bartoše a nestraník za Piráty Matouš Vanča skončil kvůli údajné šikaně na pracovišti a sexuálnímu násilí vůči jedné z pracovnic. Takže to jsou ti Piráti.

Kdybych si vzal ty jejich výroky, tak to bych tady byl ještě asi čtyři hodiny, takže jenom taková ochutnávka. Pan Lipavský tvrdí, když jsem byl na společném zasedání české a slovenské vlády, co tato vláda vůbec jako nechce, tak tvrdí – na mentální zdraví pana premiéra, to jako jsem já, nemá jeho rodná půda asi moc dobrý vliv.

Potom je tady tolik výroků, že je to neuvěřitelné. Tady pan Bartoš teď se nechal slyšet: zatahovat děti a manželky do politického boje. Nikdo nezatahoval, vy jste zatahovali mého syna, ne? 14. května 2021: Velkou část odpovědnosti za mrtvé nese konkrétní premiér. Jo? Takhle mluvil. Babiš tuneluje peníze evropských občanů. Takže to bych tady mohl číst strašně dlouho. Ale pan Bartoš je obyčejný kariérista. Když přestal být předsedou Pirátů, tak mi napsal esemesku: Co vám udělat pro to, abych se stal primátorem za hnutí ANO? Paní Bastlová, to je náš fanoušek, myslím to ironicky, má tu esemesku. Já ji mám taky. Takže to jsou Piráti. Já myslím, že ve vládě ano, oděsku známe, šéf té korupce, kampelička, STAN, organizovaný zločin, ale Piráti, to je ideologické ohrožení nás všech. To je ta hrozba.

Já mám tady řešerši, která má asi 100 stran, ale nebojte se, nebudu to číst celé. A tu řešerši jsme rozdělili na devět narativů. Kauzy Pirátů ve vládě. Piráti podporují střet zájmů svých členů, nedodržují vlastní zásady. Piráti jsou vítači migrantů, neomarxisté, zelení fanatici, feťáci a udavači. Nepovedené výroky Pirátů o koronaviru. Piráti jsou proti NATO. Piráti jsou proti Izraeli a podporují Palestinu. Strašidelné zkušenosti s Piráty v komunálu. Piráti jsou ekonomičtí analfabeti. Piráti lžou o AB.

Takže já vám můžu tady číst, ale to je moc velký materiál, takže můžu tady číst ty titulky, co všechno vlastně tohle hnutí, nebo strana, nebo co to je, má za sebou. Ale samozřejmě ta média to moc neřeší. Ta vlastně řeší vždycky Babiše. Takže nebudu to číst, protože je to strašně dlouhé a už mluvím asi taky dlouho, ale když bude zájem, tak někdy to můžu. Je to normální rešerše, jak to oni dělají. Je to strašně zajímavé, co všechno oni stihli vlastně a jak ukázali tu pravou tvář.

Potom tady máme hnutí STAN, tím jsem vlastně dneska začal. Hnutí STAN je tu s námi od roku 2004. Je to typická parazitní strana, která se vždycky nabalí na další stranu, aby využili naivitu koaličního partnera a oni mohli pořádně hrabat peníze pro sebe. Nejdříve se Starostové přifařili k TOP 09, a když to přestalo v roce 2016 dávat smysl, TOP 09 odkopli. Pak přišla řada na KDU-ČSL. Všichni si pamatujeme ten rozesmátý předvolební klip s poslancem Gazdíkem a Bělobrádkem, co vypadají jako postavy z Bylo nás pět. Jenže se kluci před volbami rozhádali a STAN šel do voleb sám. Ale vůbec neuspěli, jelikož po volbách v roce 2017 byli v opozici se šesti mandáty a to žádnou parádu s erárními penězi neuděláte. Pak Vít Rakušan využil naivitu Pirátů, dali se do holportu s nimi – a jak to dopadlo? Hádáte správně. Parazitický STAN bere 33 mandátů a Piráti ostrouhají s celými čtyřmi poslanci. Proč to říkám? Protože v tom je celá politika STAN, ten organizovaný zločin, tak vznikli. Jdeme loupit do Prahy. Využít příležitosti podvést spojence a prosadit se bez ohledu na následky. Je to strana, která jde tvrdě po erárních penězích. Ono stačí, když se podíváte, kdo všechno v této straně tahá za nitky. A nebudu tady číst všechno, co pan Rakušan má v Kolíně za sebou. Já jen říkám, pane premiére, zkuste se zamyslet, teď jste vy na řadě. Ty výjezdy pana Rakušana „bez cenzury“, on, který tady ji chtěl mít. Ta kampelička. No, nechci nic tady spekulovat ale o tom STANu. A ta kauza Dozimetr, kde je teď nová informace. A je jasné, že pan Rakušan lhal, ano. Protože zkrátka o tom už dneska mluví ten člověk, který přece... pan Hlubeček. Všude jsou fotky. Takže STAN je prolezlý korupcí, není to jenom tady. Můžeme se bavit o tom, co pan hejtman má za sebou, a další věci.

Já jen říkám, že je úplně absurdní, když člověk včera poslouchal ty vaše lži a pomluvy, že vy máte tolik másla na hlavě. Tolik másla na hlavě – a jenom Babiš, ne? Tak mě strašně bavily i ty vulgarity, že údajně... Já si tedy nepamatuji, že bych tady vyslovil nějaké vulgarity, tady za tímto pultem. To, že tady pan Ferjenčík (?) řekl to slovo z toho mailu, to nikdo neřešil.

Já se jen dívám, kdo předsedá té schůzi. (Ohlíží se.) Tak co jsem já tady říkal? Magor, parazit, ano, to sedí. Nula, zloděj zlodějský, hnusoba, baba, olizovač zlatokopek, zalezte do díry. A ten zbytek? Ty věci? Co jsem tady řekl? Neřekl jsem nic takového. Já jsem psal esemesku paní Kovářové, aby mi řekla, kde jsem měl říct, že je prodejná děvka. Nikdy jsem to neřekl. To neexistuje. Tak jak byl soukromý mail, tak jsem řekl v nějakém kontextu, a bylo to myšleno dobře, že... říkal jsem to paní Schillerové, ale samozřejmě v 168 hodin tam byli s tím mikrofonem, to slyšeli, že je bestie. No to je taková šelmička. To je pozitivní. Že je urputná, mám s ní skvělé zkušenosti. Nevím, proč to říkala v televizi. Teď měla kulatiny, koupil jsem jí krásnou kytici, protože jsem neměl čas přijít na narozeniny. Takže není to pravda. Já jsem žádnou vulgaritu tady neřekl. Tady vyšlo tolik článků, co tady všechno se stalo a kdo co tady povídal a kdo co na koho hledal. Tady je článek, různé články byly o tom, že si dělali ti novináři nějaké rešerše. Takže nic takového. Nic takového. A jak já mluvím v soukromí, tak mluvím, jak mluvím. Ale veřejně jsem nic takového neřekl.

A abyste se ještě něco dozvěděli ode mě, to určitě nevíte, tak to slovo, které bylo v tom mailu, tak když si přečtu, co to znamená, a to je prace.rovnou.cz pro pana Bartoníčka, kdyby to chtěl hledat, co to znamená. To slovo označuje člověka, který je příliš sebevědomý, posedlý touhou po kariérním úspěchu, rád tlachá, dává rány zezadu, nic neudělá pořádně, dbá na svou pověst a tak dále. No tak jsem to trefil, ne? (Potlesk poslanců hnutí ANO.) Já myslím, že je to úplně jasný, že to tak je. Mám tady i prosím vás diplomovou práci, kdybyste chtěli, tak bych vám ji také mohl číst. Ta diplomová práce, nechci vás děsit, abych tady nebyl až do zítřka. Moment, to dohledám... se jmenuje Analýza jevu nezdvořilosti v politických projevech.

Eliška Škorpíková to napsala, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Tam jsou výrazy, ale o mně. Já takové jsem neříkal.

Takže aby bylo v tom jasno. Já tady ještě mám milion papírů. Mě fascinuje, jak ta pětikoalice, to pokrytectví, jak vlastně zneužívají ty své pozice. Možná ani nevíte, teď jsem se dozvěděl, na Úradě vlády mají novou směrnici o používání motorových vozidel. A podle nové směrnice mají nárok všichni na dvě auta. Tady je pan zbytečný ministr. Na dvě auta. Jedno s řidičem a to k tomu druhé bez řidiče. Kromě premiéra také zbyteční ministři bez portfolia – Dvořák, Langšádlová, Šalomoun. Tak to je super, ne? Tolik aut, utrácí se. Však peníze daňových poplatníků... Kvůli inflaci máte toho dost. Takže takhle to funguje.

K tomu včerejšku, já už moc nechci... Spočítáme, kolikrát to jméno Babiš tady bylo. Pan premiér ho měl 37krát, pan Lipavský ho měl 13krát, takže to je stále Babiš, Babiš, pan Bartoš 24krát. Neskutečné. Neskutečné, co všechno dokážou říct a jak lhát. Takže já chápu, ty preference... Podle mě ta Česká televize to nějak přestřelila a zkrátka chápu, že jsou z toho nervózní. Kdyby nebyli politici, co by vlastně dělali potom? To by bylo fakt jako náročné.

Ještě pro Radka Bartoníčka, mého oblíbeného novináře, který se včera ptal na ten prolhaný článek toho redaktora ze Seznam Zprávy, který v den voleb stál před Lovochemií, lhal, že lidé dostali peníze za hlasy, říkal, že Agrofert má nějakou bezpečnostní divizi. Ano, má. Ano, je tam jeden policista, který tam přišel roku 2011, takže před třinácti lety. A pracoval na protikorupčním oddělení, to je asi jako NCOZ dneska, ano? Taková divize má za cíl chránit ty objekty, chránit ty majetky a tak dále. Takže klidně vám to můžu předat. Ale ty sprostárný, ty lži, které stále někteří ti redaktoři... a tam u toho je garance, že to zase vypustí. A potom se nedivme, že v naší společnosti, hlavně na sítích, panuje taková nenávist. Tolik výhrůžek smrti, jak jsem dostal za posledních – už v minulosti, a byly to skutečně věci, kdy mě hlídala i policie – za posledních pár dní jsem fakt už dávno neměl.

Já bych mohl tady ještě mluvit strašně dlouho. Včera jsem natočil video ohledně – protože pan Kupka, to je skutečně skvělý mluvčí, on tak mluví slušně, on tak vystupuje slušně. Ale on se nezdá, protože pan Kupka zkrátka byl u všeho. On byl mluvčí Bendla, když byl hejtman, kdy tam pořádali ten královský průvod za 42 milionů za čtyři roky. On byl u toho prvního velkého daru přes kampeličku. Takže ono to vypadá, že kromě toho, že dělal mluvčího, dělal i nějakého pokladního. Tady v Líbeznici, kde byl starosta, kolik tam investovali lidi, kteří byli spojeni s tou družstevní záložnou? A teď konečně ČNB zahájila správní řízení s Podnikatelskou družstevní záložnou.

Prosím vás, kdyby takovýhle skandál vznikl za nás, tak je tady jako něco úplně neuvěřitelného. Ne? Jaké demonstrace dělal Milion chviliek nenávisti proti mně na základě smyšlených nějakých věcí, které měla udělat paní Benešová? No, nakonec jste přijali ten, nebo jsme přijali zákon o státním zastupitelství úplně, téměř stejný. A tohle, kde se perou peníze, kde se vynášejí peníze v taškách, kde zpronevěřili 320 milionů, které patřily Ukrajincům, určené na nákup zbraní, tak to nikdo moc neřeší.

A pan Kupka říká, že snižuju úroveň české politiky na úroveň čtvrté cenové skupiny. Ale já jsem nic takového neříkal. Já jsem nic takového neříkal. Já jsem údajně, pan Kupka tvrdí, že jsem rizikem pro kvalitu diskuse. No tak já neumím tak mluvit, to je jeho profese, on tak krásně mluvil, až se stal ministrem. Dneska všechno, co otvírá, začíná, je naše práce. Ale pan premiér má pocit, že zkrátka je to jejich dílo.

Takže já bych mohl tady reagovat na každého. Myslím, že to nestojí za to. Myslím, že ta schůze je úplně nesmyslná, že jsme se tady měli bavit o úplně jiných věcech. Jasně jsem zdokladoval, že žádné materiály, žádná kompra neděláme, nevyrábíme. A problém je to, co jsem četl na začátku: Dozimetr – absolutní skandál. A ten komentář Martina Schmarceze o tom, jak vlastně tady poprvé je rozhodnutí soudu, omezování svobody slova.

Pan premiér 37krát o Babišovi. Samozřejmě nevynechal Agrofert. Ne? Jako že kolik dostal a nedostal. Pane premiére, prosím vás, nevím, jestli to víte, ale do veřejných rozpočtů jdou kromě daní i odvody na sociální pojištění a odvody na zdravotní pojištění. Jo? A vy stále jste tady lhal, že Agrofert a dotace a nevím co. Dostává úplně stejné dotace jako ostatní zemědělci na hektar. A ti velcí dostávají méně. Takže bylo by dobré, kdybyste o tom už nemluvil, protože Agrofert odvedl desítky miliard do veřejných rozpočtů. To je pravda. A ten, kdo vám píše ty projevy, lže.

Takže za mě je to všechno. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Mám zde tři faktické poznámky – první pan poslanec Lochman je přihlášen, ale pana poslance nevidím v sále, jako druhá je paní poslankyně Peštová a následuje pan ministr Dvořák. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Nehledá se Nemo, ale hledá se pan zpravodaj a předkladatel v jedné osobě. Takže já dávám procedurální návrh přerušit tuto schůzi do té doby, než se nám pan předkladatel a zpravodaj v jedné osobě najde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Padl procedurální návrh, o kterém tedy budeme hlasovat ihned. Ano, vnímám zájem o protinávrh. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, paní předsedající. Dávám protinávrh na přerušení této schůze na deset minut. Věřím, že se pan zpravodaj během této doby dostaví. Takže dávám protinávrh proti návrhu paní poslankyně Peštové. (Reakce v sále: Vždyť to vyjde nastejno, to je to samé.) Ta to časově neurčila, to znamená, není to to samé. Dávám protinávrh na to, abychom přerušili schůzi pouze na deset minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Nyní je přihlášena paní kolegyně a pak pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslankyně Petra Quittová: Vážená paní předsedající, milí kolegové, já bych navrhla přestávku do 12.00, tudíž na 15 minut.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Ano. Přestávku může dát jenom předseda. Prosím, změňte svůj návrh.

Poslankyně Petra Quittová: Dávám protinávrh na přerušení do 12 hodin. Omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Dobře. Nyní se hlásil pan poslanec Foldyna, následuje...

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dámy a pánové, kdo svolal tuhleto schůzi? Nevíte náhodou?

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prosím ale, aby padaly pouze protinávrhy, nikoli komentáře. Prosím.

Poslanec Josef Flek: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dal bych protinávrh na přerušení do 11.58. Děkuju. (Povyk v sále. Do pravé části sálu se hrne velké množství poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Budeme tedy hlasovat procedurální návrh. Ano, paní poslankyně Peštová s dalším protinávrhem.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji, paní předsedající. Vidím, že se nám pan poslanec Michálek, který je předkladatel i současně zpravodaj, vrátil, takže si myslím, že ta opičárna byla zbytečná. Děkuji vám, stahuji svůj návrh.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Procedurální návrh. Tak se zeptám pana kolegy Munzara? Také stahuje. Paní kolegyně, jestli tedy také stahuje přerušení do 12 hodin? Také stahuje. A stejně tak se zeptám do 11.58? Také je asi staženo? (Ano.) Také je staženo. Děkuji za potvrzení.

Takže můžeme pokračovat v projednání. A nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan ministr Dvořák. Prosím. (Velký hluk v sále.)

Pane ministře, prosím o chvíli strpení. Já samozřejmě vám nepouštím záměrně čas, protože potřebuji požádat ctěnou Sněmovnu, aby se ztišila, aby mohl pan ministr Dvořák vystoupit se svou faktickou poznámkou. Dokud nebude klid v sále, nemohu pustit panu ministrovu časomíru. Bylo by to opravdu nefér. Prosím zejména v pravé části sálu, abyste přenesli své rozhovory do předsálí. Děkuji.

Pane ministře, prosím.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Martin Dvořák: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Musím vyjádřit opakovaně velké politování nad tím, že kdykoliv chci reagovat na něco, co říká pan poslanec Babiš, tak on nějakým zázrakem během půl minuty zmizí. Stalo se to i tentokrát. Nicméně já tedy musím a chci reagovat na to, co řekl.

Za prvé bych chtěl celou slavnou Sněmovnu ujistit o tom, že opravdu nemám dvě auta a nejezdím si sám dalším vozidlem.

Ale chtěl jsem reagovat hlavně na to, co tady říkal emotivně pan poslanec Babiš ohledně svého vztahu k válce, k míru a k dětem. Chtěl jsem říci, že si velmi vážím toho, jaké má obavy o svoje děti a co dokazuje zejména tím, že je posílá na dovolenou do válečné oblasti na Krymu. A přitom určitě věděl, co se tam děje. To znamená, jestliže tato schůze je o bezpečnostním riziku, pak musím vyslovit podezření, že pan poslanec Babiš věděl velmi přesně, jaká je aktuální situace na Krymu. A zřejmě měl jiné informace než my, když tam poslal svého syna do bezpečí v době, kdy my jsme měli pocit, že je tam velmi nebezpečno. Anebo prostě argumentem o svých dětech jenom klame veřejnost.

Stejně tak jsem měl nachystáno, že bych panu poslanci ještě jednou připomněl Čapkovu dílo Matka, které mluví o tom, že i matka, která přišla o tři syny a o svého manžela během války a chtěla to nejmenší dítě uchránit válečných útrap, ve chvíli, kdy zjistí, jak barsky a brutálně se chová agresor, který střílí do malých dětí, tak prostě jde a i to svoje poslední dítě do války pošle, protože cítí potřebu postavit se zlu, a to i za cenu obětí ve vlastní rodině a vlastního posledního dítěte. Takže v tom je rozdíl mezi našim postojem a postojem pana poslance Babiše, který se domnívá, že se bránit nemáme, protože je lepší nechat naše děti žít v porobě. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Quittová a připraví se pan poslanec Lang. (Omyl.) Ano, takže paní poslankyně ruší svou přihlášku, takže požádám pana poslance Langa s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Dobrý den. Děkuji, paní předsedající. Na pana ministra Dvořáka. Já bych chtěl říct, pane ministře, že dnešní schůze je bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Já vaše vyjádření například o tom, že bychom se měli zbavit práva veta, že bychom ho měli přenechat do Evropy, považuji za bezpečnostní hrozbu, kterou jste vyřkl. Považuji za bezpečnostní hrozbu vaše vyjadřování k tomu euru, kdy prostě, já nevím, 70 nebo 75 % české společnosti si nepřejí veto (euro?), my na to teď také máme – jedna z těch našich petic, která je velice úspěšná, je právě za zachování české koruny. Takže i já toto v dnešní době těžké ekonomické situace považuju za další bezpečnostní hrozbu. Takže vy pro mě představujete v těchto dvou aspektech bezpečnostní hrozbou pro Českou republiku. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bžoch a připraví se pan poslanec Benešík. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo. Budu jenom stručný. Já myslel, že tahle schůze byla svolána na ten hysterický e-mail, že se zatahují děti do politiky. Ono to v tom e-mailu ani nebylo, ani pan bývalý premiér a teď předseda hnutí Andrej Babiš děti nezatahoval do politiky, ale vy jste to teď přesně udělal, pane ministře. Vy jste to přesně udělal! Vy jste zatáhl ty děti do politiky, když zase mluvíte synu Andreji Babišovi! Vy to děláte neustále! Vy se styďte! (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já budu reagovat na svého předřečníka ohledně eura. O tom zavedení si můžeme myslet, co chceme, ale nevím, jestli je bezpečnostní riziko to, že občané České republiky v referendu o přistoupení do Evropské unie, v jediném referendu, které v České republice kdy bylo konáno, rozhodli také o tom, že máme přistoupit do eurozóny. To už je rozhodnuto. Pokud vůli občanů České republiky považujete, prostřednictvím paní místopředsedkyně, za bezpečnostní riziko, tak je to prostě otázka, jak kdo co vnímá. Já si myslím, že diskuse o euru je naprosto legitimní, ale hlavně – my jsme o tom už v referendu rozhodli. Záleží jenom na čase. Prostě součást té otázky tehdy v tom referendu, v jediném referendu, které bylo v České republice kdy organizováno, bylo, jestli také se vstupem do Evropské unie souhlasíme se vstupem do eurozóny. A přes 70 % občanů se k tomu přihlásilo. Takže 70 %, nebo respektive daleko víc než 70 % občanů České republiky je podle pana poslance asi bezpečnostní riziko.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je připraven pan poslanec Lochman, připraví se pan poslanec Vondráček a pan poslanec Foldyna. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl poděkovat, prostřednictvím vás, panu kolegovi Benešíkovi, protože přesně to jsem chtěl říci. Jestli pan kolega Lang si myslí, že všichni, kteří hlasovali v referendu před těmi lety, jsou bezpečnostní riziko, tak to tam posouváte velmi krásně, pane kolego!

A jinak že tu pan kolega Dvořák reaguje? Tak nedivme se! Dvě a půl hodiny tady mluví bývalý agent StB, všechny pouráží (poslanci ANO bouchají do lavic), mluví o tom, jak někdo tady lže, útočí na média, útočí na armádu. Celou dobu to, co tu děláte poslední dva měsíce, a pak se divíte, že se bráníme, že bráníme Armádu České republiky, že bráníme svobodná média? No budeme je bránit, i když se vám to nelíbí! I když si je nemůžete koupit! Budeme je bránit!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček, připraví se pan poslanec Foldyna. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. To se tak člověk něčemu přihlásí a pak to mezitím někdo zase trošku změní. Pane kolego, vy tak bráníte ta svobodná média, až jste zavedli cenzuru, a už vám to řekl i soud! (Smích a potlesk poslanců ANO.)

Vy tady chcete po opozici, aby vám podpořila nějaké usnesení, a včera jste strávili celý den tím, že jste tady na nás plivali, řešili jste Antibabiš, teď zase vytahujete StB. Proč bychom vám vůbec někdy něco měli takhle schvalovat? A do čeho nás chcete zase vmanipulovat s tím usnesením a s tím, co tady říkáte? Já bych vás chtěl poprosit, abyste si tu českou liberálně demokratickou republiku, to vaši ČLDR, už opravdu strčili někam! (Smích a potlesk poslanců ANO.) Nechte ty lidi, ať si myslí, co chtějí, ať říkají, co chtějí. Oni si s tím poradí. Nemusíme si každého půlroku dávat nové usnesení o tom, jak směřujeme prozápadně, jak jsme všichni uvědomělí, jak máme všichni stejný a jeden správný názor. A o ničem jiném tahle schůze není.

A původně jsem se hlásil s faktickou poznámkou na kolegu Benešíka. Podívejte se, já si prostě nemyslím, že bych byl něco jiného a menšího, než je Švéd. A ve Švédsku, ačkoliv vstoupili do Evropské unie, tak si to referendum o euru uspořádali. Já mám jiný právní názor. Jsem přesvědčen o tom, že můžeme uspořádat takové referendum a že tím, že jsme vstoupili do Evropské unie, tak jsme neodevzdali svůj hlas projednou a navždy, ale že můžou občané České republiky svobodně vyjádřit svůj názor. Je to můj legitimní právní názor. Můžeme a nemusíme spolu souhlasit. Je dobré, aby to tady zaznělo. Od toho jsou ty faktické poznámky, abychom tady spolu diskutovali a reagovali na sebe. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Foldyna, připraví se pan poslanec Kobza a následně pan poslanec Bžoch. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vyjádřit, prostřednictvím paní předsedající, k tomu, co tu říkal pan kolega Benešík. Já si ho velice vážím, ale pane kolego, vy nám tady říkáte, že lidé už rozhodli. Ale lidé rozhodli o úplně jiné Evropské unii. Vždyť se změnila. Lisabonskou smlouvou jste změnili poloměry a parametry Evropské unie! Teď nám chcete vzít a souhlasíte s tím, že nám vezmou ještě veto. Prostě lidé chtějí obnovit svou důvěru v Evropskou unii tím, že jim dáte prostor, aby o tom hlasovali! A o nějakém euru také nebyla ani řeč! Také by se chtěli o tom vyjádřit lidé. Vy to vidíte přece v těch průzkumech veřejného mínění, že 70 % občanů České republiky nechce žádné euro! A vy to tlačíte, tlačíte. Prosím vás, netlačte, nebo se... Děkuju. (Smích.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Kobza, připraví se pan poslanec Bžoch a následně paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Já bych se chtěl vyjádřit k tomu, co zde zaznělo, protože je pro mě velmi překvapující, že do války nejvíc štvou lidé, kteří ji nezažili. Já jsem ji zažil. Žil jsem v tom půl roku a viděl jsem věci, které bych radši neviděl. A mě by moc zajímalo, jestli by štváli do té války, kdyby v těch zákopech byly jejich děti, jejich

synové, jejich bratři, jejich manželé! Obchodujete s cizí krví a je mi z vás špatně! (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času a nyní je na řadě pan poslanec Bžoch, připraví se paní předsedkyně Schillerová, následuje paní poslankyně Peštová. Prosím.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na ctěného kolegu Ondru Benešika, vašim prostřednictvím. Ono to tak úplně není, že obyvatelé České republiky, když hlasovali o vstupu do Evropské unie, že zároveň jim bylo jasné, že přistupujeme a že se dohadujeme i o euru jako měně. A ta otázka v tom referendu zněla: Souhlasíte s tím, aby se Česká republika stala podle Smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii členským státem Evropské unie? Tam o euru není ani zmínka. Takže já jsem přesvědčen o tom, a říkají to lidé, že to nevědí, když se o tom bavíme. Takže ta otázka tam není o euru, tak neříkejte, že tam něco takového bylo! (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní paní předsedkyně Schillerová, připraví se paní poslankyně Peštová a následně pan poslanec Helebrant. Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Chtěla jsem říct něco podobného jako můj ctěný kolega Jaroslav Bžoch panu poslanci Benešíkovi, vašim prostřednictvím, paní místopředsedkyně. Nemanipulujte lidi. Prosím, přesně je to tak, jak to řekl můj kolega Bžoch. Navíc se tehdy – a já patřím ke generaci, která tehdy hlasovala, tehdy jsme úplně hlasovali o jiné Evropské unii, bez evropského záchranného mechanismu, bez toho, abychom ručili za závazky předlužených zemí eurozóny. To už není dávno žádný elitní klub. Jejich závazky a zadlužení je v průměru 90 % HDP. My i po vašem dvaapůlletém působení ve vládě máme pořád jenom 44 %. A většina nebo přes polovinu z nich má přes 100 % HDP. A tak bych mohla pokračovat. Takže prosím nemanipulujte. My děláme obrovskou petiční akci, největší zájem je přesně o otázku, jestli chtějí občané euro a vlastně zbavit se české koruny. Budete překvapeni, jak obrovský je odpor proti euru ze strany občanů. Děláme to po celé republice od Šumavy po Jablunkov.

K panu poslanci Lochmanovi, vašim prostřednictvím. No, pane poslanče, prosím vás, prostřednictvím paní místopředsedkyně, zamet'te si před vlastním prahem! Vy, kteří jste přinesli Slepíčka, Dozimetr, vy, kteří máte prostě máslo na hlavě, že byste měli chodit kanálama, tak tady budete urážet a kopat do Andreje Babiše? Styďte se! (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Peštová, připraví se pan poslanec Helebrant a potom paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem také chtěla zareagovat na pana poslance Lochmana, ale zase hrdinsky utekl ze sálu, to je u něj klasika. Takže když jste tady křičel nebo vykřikoval, že tady pan Babiš mluvil dvě hodiny, on aspoň mluvil v otevřené rozpravě, takže jste na něj mohli reagovat. Kdežto vy, když jste tady mluvili včera, tak jste mluvili před otevřenou rozpravou a měli jste tady svoje sáhodlouhé projevy. A nikdo z nás nemohl reagovat, proto jste tady měli samozřejmě ta naše hesla, kde jsme vám jasně říkali, co bychom rádi my řešili. A ne tuto nesmyslnou schůzi.

Pane poslanče Lochmane prostřednictvím paní předsedající, jak vy si představujete tu svobodu? Vždyť vy tady už máte skoro ta hesla, která byla kdysi dávno: Kdo nejde s námi, jde proti nám. Kdo má jiný názor, tak je dezolát, tak je frustrát, tak je chcemír. Prostě jenom ta vaše pravda je tou pravdou a nikdo jiný si nemůže dovolit vám oponovat! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Helebrant, připraví se paní poslankyně Válková a následně pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Tomáš Helebrant: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěl reagovat na kolegu pana Benešíka vaším prostřednictvím, a chtěl bych něco k těm číslům. Kolega Benešík nám tady říkal, že přes 70 % lidí hlasovalo pro vstup do Evropské unie, tudíž i pro euro. Ale ta čísla jsou trochu jiná: 77 procent lidí, kteří se účastnili, a účastnilo se 55,21 %%% a ano řeklo 77,33 % z těch hlasujících, což znamená, že to je – zhruba 41 % ze všech oprávněných voličů chtělo vlastně podle té vaší teze euro a vstup do Evropské unie. Tudíž já si nemyslím, že by znova otázka a případné referendum o tom, jestli chceme, nebo nechceme euro, byla nějaká závadná a pohrdali jsme voliči. Protože ani v tom prvním referendu nebo ani v tom referendu o vstupu nehlasovalo pro vstup více než polovina oprávněných voličů.

Navíc referendum z mého pohledu je takové malé referendum každé volby, a přece ty výsledky v těch volbách dopadají různě. Tak nemůžeme jako dogma mít, že jednou jsme něco řekli tak a bude to tak navždy. Takže z mého pohledu referendum nejen o přijetí eura je legitimní, a pokud ho ani v tom prvním referendu většina lidí nechtěla, tak není problém ho přece uspořádat. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím další přihlášenou s faktickou, paní poslankyni Válkovou.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, samozřejmě že ten můj krátký příspěvek se bude týkat toho, co řekl pan poslanec Benešík, vaším prostřednictvím, pane předsedající. No, já si myslím, že pokud bychom to vzali doslova, tak opravdu by byla pravda to, co já doufám, že úplně pravda není, že my právníci jsme arogantní, politici že jsou ještě arogantnější a ti, kteří jsou ve Sněmovně, jsou nejarogantnější, protože to, co oni vědí, musí vědět všichni občané a musí se podle toho řídit, jinak jim to tedy neumožníme. A to je v podstatě vaše poselství, nebo respektive statement, který jste tady řekl. Protože v tom původním referendu, a bylo by zajímavé udělat k tomu nějaký průzkum, abychom měli tvrdá data, tam se skutečně neptali občanů na to, jestli chtějí euro, nebo ne. To, že to máme ve smlouvách – ale my dva minimálně a myslím, že většina

těch, kteří se zabývají evropskou politikou, velmi dobře vědí, za jakých přísných podmínek se může euro přijmout. A tohle nevím, jestli můžeme požadovat po našich občanech.

Čili je naprosto legitimní uspořádat referendum. Já vím, že se tomu bráníte, nechcete ani celostátní referendum, ani referendum ad hoc k euru, ale kladu si otázku, jestli je to nějaký záměr vládní politiky, nebo jestli je to opravdu ta arogance. A to si myslím, pane poslanče, že by byla špatná informace a poselství pro občany, a doufám, že to nechcete – teď jste se přihlásil, takže mi určitě odpovíte na tu otázku – nebo jestli tím chcete jenom odvést pozornost od toho tématu, o kterém se tady dneska bavíme. Jednoznačně si myslím, že referendum k euru nejenže je legitimní, a dokonce že jsme povinni ho uspořádat právě proto, že občané, když původně hlasovali, tak nevěděli, že hlasují i tady o tom. A ti, kteří to věděli, těch bylo hrozně málo. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No tak já myslím, že paní kolegyně profesorka Válková to teď jasně řekla, že oni nevěděli, že o tom hlasují, čili jinými slovy, oni o tom hlasovali. To je prostě pravda. Já jsem tady nikdy neřekl, že zpochybňuji snahy o vypsání dalšího referenda. Já jsem to nikdy neřekl. Já jenom říkám, že právě to, co říkal můj ctěný kolega Jarda Bžoch, že o tom nehlasovali – hlasovali, protože každá nová členská země, která tehdy vstupovala, se k tomu automaticky zavázala, pokud neměla vyjednanou výjimku. Otázka je, jestli to lidé věděli. To já nijak nezpochybňuji a nezpochybňuji snahy vypsát nové referendum. To jsem nikdy neřekl. Já se jenom ohrazuji vůči tvrzení, že prostě názor, že bychom měli zavést euro, je bezpečnostní hrozba. Prostě není. A proto jsem se odvolal na to referendum, kde občané, možná vědomě někteří, možná nevědomě někteří, pro to už dávno hlasovali, a nezpochybňuji snahy vypsát nové referendum.

Každopádně, pokud tady řekne bývalá paní ministryně financí jako záležitost, že eurozóna se změnila, jo, ona se možná změnila, ale jako ministryně financí přece mohla tuto otázku vznést na evropské úrovni. Tehdejší pan ministr financí a bývalý předseda vlády a předseda hnutí ANO to mohl také vznést. Česká republika tento svůj závazek, který právně platí, nikdy nezpochybnila. Formálně ho nikdy nezpochybnila. Ano, diskutujme o tom, jestli je to legitimní, není to legitimní, jestli je to výhodné, není to výhodné, ale formálně, i když nejsem právník, byť nějaké právní vzdělání mám, je to tak, že Česká republika se k tomu přihlásila v referendu, vědomě nebo nevědomě, a to pořád platí. A naši ministři financí za hnutí ANO a náš pan předseda vlády za hnutí ANO to nikdy nezpochybnil. O tom my diskutujeme.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Naskočily nám tady další faktické poznámky. Pan poslanec Králíček, připraví se pan poslanec Foldyna a poté paní předsedkyně Schillerová.

Poslanec Robert Králíček: Já se přiznám, vážený pane předsedající, že jsem se v tom trochu ztratil, proto bych se zeptal pana kolegy Benešíka, prostřednictvím předsedajícího, jestli to je názor jeho, nebo celé koalice, nebo jeho a STANu, nebo čí vlastně názor tu reprezentuje? Nebo jaký postoj k euru má celá vládní koalice? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. Poprosím pana poslance Foldynu.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Já bych chtěl, když tady vedeme tu diskusi o tom a pan kolega Benešík tady předkládá argumenty o tom, jak ti lidé rozhodli o tom či onom, dobře, tak pojďme se zeptat. Podívejte se, je to řada let, co jsme vstoupili do Evropské unie. Výrazně se změnila celá řada parametrů Evropské unie. Diskutuje se i o dalších změnách. Já je nebudu teď všechny vyjmenovávat. Tak je přece demokratické se zeptat veřejnosti, zdali v nich chce setrvat. Zdali se na tu věc dívá stejným způsobem, zdali chce to, co vy jí diktujete v podstatě prostřednictvím evropských komisí a tak dále, zdali chceme to euro ještě dneska, tak jak ho lidé chtěli před těmi roky. Vždyť my jsme přece taky chtěli tu demokracii a teď máme otevřená ústa z toho, co nám tady předvádíte, jak zavádíte cenzuru a tak dále! V roce 1989 90 % lidí nechtělo to, co děláte dneska vy!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní předsedkyni Schillerovou.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Já jdu reagovat na pana poslance Benešíka, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Zase další demagogie. My jsme nedělali za těch osm let žádné kroky, které by vedly k euru. My jsme nechtěli vstoupit do ERM II, my jsme nechtěli žádné tyto kroky, přestože jsme byli často k tomu vyzýváni. To znamená, že všechny tyto kroky jsme aktivně brzdili a nešli jim naproti. Až vy jste to otevřeli, vaše vládní pětikoalice, protože vlastně musíte ustupovat, nevíte už, kam patříte, vy jste, tedy KDU-ČSL, prostřednictvím pana místopředsedy, musíte ustupovat prostě části pětikoalice. Vy jste otevřeli vstup do ERM II, vy jste začali tedy házet termíny, kdy bude nebo nebude euro. Takže prosím, neotáčejte to demagogicky proti nám. Děkuju. (Poslanec Benešík odchází z jednacího sálu se slovy: Demagogická jste vy.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana poslance Vondráčka.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, mně bude stačit deset vteřin. My jsme si to s kolegou Benešíkem už tam vyříkali ještě mimo mikrofon, že jeho hlavní námitka byla, že euro nesouvisí s bezpečností. Já jsem také přesvědčen jako kolega Lang, že vlastní měna je součástí bezpečnosti státu v širším slova smyslu, stejně jako například potravinová soběstačnost. A toto jsme vždycky prosazovali. A já si pamatuju, když jsme to psali už do programu hnutí ANO v roce 2017, a na tom se nezměnilo vůbec nic.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. Vzhledem k tomu, že – ano, vidím ještě další faktickou. Pan poslanec Lang.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, pane předsedající. Vidím, jaké to vyvolalo vášně. Prosím vás, já bych to chtěl uvést na pravou míru. Řekl jsem to v kontextu toho, jak se vyjadřuje pan ministr Dvořák, bez prostě nějaké širší diskuse, jako proti vůli vlastně ve své podstatě české společnosti. Přesně to, co říkal pan Vondráček teď. Tak jsem to já myslel prostě. V současné době vůbec zvažovat přijetí eura, v té dnešní těžké době, ve které jsme za vaší vlády, když jste nám znehodnotili měnu a podobně, tak vy tady prostě přijdete s takovýmhle tématem, když nic jiného nemáte. A takhle já to považuju za nebezpečí. Za nebezpečí dalšího znehodnocení našich úspor, v současné těžké době prostě vstupovat někam, kdy to není úplně přesně ukotveno, a opravdu lidé si to nepřejí, voliči si to nepřejí. A já si myslím, že až skončí ty naše petiční stánky hnutí ANO, tak se budete opravdu divit, jak říkala naše paní předsedkyně klubu, jaká je ta vůle těch lidí. Vy to nevidíte? My přece tady musíme zastupovat zájmy občanů a lidé si to opravdu nepřejí.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana poslance Raise. Poté se přihlásil ještě pan ministr Dvořák, ale musíme nejdřív nechat dojet ty faktické.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Ono za těch dvacet let od toho roku 2004, kdy jsme vstoupili do Evropské unie, se toho samozřejmě strašně moc stalo a svým způsobem je negativní dneska diskutovat o tom, jestli můžeme, nemůžeme vstoupit. Dnes neplníme maastrichtská kritéria, což samozřejmě všichni víme. Já bych upozornil na jeden fakt, který tady ještě nebyl. Za těch dvacet let ta politika Evropské unie výrazně předběhla v podstatě tu ekonomiku. Byly tam nasunuty země typu prostě jižní Evropy, tak jak tady bylo řečeno, mimořádně zadlužené. A něco podobného už jsme viděli u RVHP, kdy tam taky ta politika předbíhala ekonomiku, a jak to dopadlo, tady ten příklad nakonec jsme viděli všichni. Takže dneska diskutovat o vstupu do EU nebo o přijetí eura je naprosto zbytečné, protože se neplní maastrichtská kritéria. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a nyní poprosím pana ministra Dvořáka.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Martin Dvořák: Děkuji za slovo. Já musím říci, že vydávat přijetí eura za bezpečnostní riziko je opravdu hodně smělá, a dokonce bych si dovolil říci zcela absurdní konstrukce. Chcete říci, že dvacet členských zemí Evropské unie se zřeklo své bezpečnosti tím, že přijalo euro? Chcete říci, že dalších pět zemí, které ani členy Evropské unie nejsou, se zřeklo či oslabilo svoji bezpečnost tím, že přijalo euro? To je naprostý nesmysl. Je to přesně naopak. Ty země přijímají euro proto, aby byly příslušníky či součástí mnohem většího, silnějšího a odolnějšího celku, jímž je eurozóna, a to proto, aby se bránily před útoky z Ruska, z Číny a z dalších asijských despocií. Čili vy to celé obracíte vzhůru nohama. A jestli se tady ANO pyšní tím, že za osm let neudělalo ani jediný krůček k euru, tak já si myslím, že je to hanba a bezpečnostní riziko. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a nyní bych poprosil paní předsedkyni Schillerovou s přednostním právem.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vidím, že pětikoalice si svolala mimořádnou schůzi a každopádně tady moc jejích kolegů zájem o tuto mimořádnou schůzi nemá. Ale to nebrání nic tomu, abych si řekla, co mám na srdci.

Tak jsme zatím po celé dosavadní jednání, myslím to včerejší, kdy nám nebylo umožněno vystoupit, tak jsme měli příležitost poslouchat obsáhlé a povinně připravené projevy zástupců pětikoalice. Bylo to očividně vynucené, bylo to většinu času komické a bylo to ve výsledku zoufalé. Přesto se to dlouhé čekání, než nás pětikoalice pustí ke slovu, vyplatilo. Nebyl to úplně ztracený čas. Obsah projevů totiž přinesl jasný důkaz, že hnutí ANO není a nikdy nebylo žádným bezpečnostním rizikem. Uvažte. Schůzi předcházela více než týdenní příprava 15 vládních politiků, usilovná snaha jejich týmů zkonstruovat příběh o tom, proč je polovina národa pomatená a proč hnutí, které vévodí, a říkám to se vši pokorou, všem průzkumům podpory, představuje bezpečnostní hrozbu pro tuto zemi. A výsledek těchto příprav? Notoricky stejné fráze, notoricky známá klišé, otřepaná politika Antibabiš. Vše tak, jak to dobře známe už z tři roky starých předvolebních kampaní. Nulová invence, nulové důkazy. Nejasné zprávy o konci světa, chtělo by se říct. A marnost. Přesně v duchu uplynulých dvou a půl let vlády Petra Fialy.

Když jsme 8. února žádali o svolání mimořádné schůze k zatajenému milionu premiéra Petra Fialy v kampeličce pražského Palerma, říkala jsem na tomto místě, že určitě v České republice nenaleznete žádného jiného vysokoškolského profesora, než je profesor Petr Fiala, který by v roce 2015, tedy právě v období největší medializace vytunelování a krachu kampeličky jménem Metropolitní spořitelni družstvo, vzal 950 000 korun svých rodinných úspor uložených v bezpečí solidního bankovního domu, navíc chráněných fondem pojištění vkladů, a přesunul je do zcela pořídní finanční instituce o 99 členech, kde by ke svému vkladu neměl přístup ani přes internetové bankovníctví, ani platební kartu, ba dokonce ani vlastní bankovní účet, do toho času druhé nejmenší finanční instituce v zemi, de facto bez internetových stránek a s jedinou dosavadní publicitou, publicitou ryze negativní, neřkuli přímo kriminální.

Tehdy na začátku února se to ještě mohlo jevit jako nevinné počínání nepříliš finančně gramotného akademika, v zápalu vědy odtrženého od reality běžného dne. Bohužel, s ambicí stát se premiérem a starat se o veřejné finance deseti a půl milionu občanů České republiky. Jenže čas oponou trhl a my už dnes díky investigativním novinářům, zejména pak jedné investigativní party novinářů z Nizozemska a Belgie, můžeme poměrně jasně tušit, že to nebylo jen tak nevinné uklouznutí naivního profesora, co ho přivedlo do nejpochybnější finanční instituce v zemi. Co ho přivedlo do kampeličky, která už tehdy byla místem vzájemné klubové finanční spolupráce a střetávání hrstky lidí, mezi kterými byl odsouzený vrah, shodou okolností bývalý bodyguard faktické hlavy této kampeličky, nechvalně proslulí devadesátkoví tuneláři, bývalí politici ODS spojení s kauzou poslaneckých trafik éry Petra Nečase nebo nechvalně známí fotbaloví bafuňáři vyšetřovaní z násilného zastrasování své obchodní konkurence. Věru skvělí společníci pro diverzifikaci rodinných úspor!

Dnes, 20. března, po měsíci a půl zarytého mlčení jak Petra Fialy, tak celé ODS, se nám celý příběh složil do celkového obrazu. A jasně vidíme, jak se čistý pan Fiala už roky pohybuje mezi hříšnými lidmi města pražského. A také vidíme, co je tím skutečným a hlavním, navíc zcela aktuálním ohrožením bezpečnostních zájmů České republiky. Skutečnou bezpečnostní hrozbou je nevyvrácené podezření na financování ODS a Institutu Petra Fialy z peněz vypraných v kampeličce pražské galerky. Je to nevyvrácené podezření na financování billboardů, videospotů a publikací Fialovými kampeličkovými partnery, kteří se podle veřejných zdrojů podíleli na praní špinavých peněz a sehráli mimo jiné aktivní roli v případě zpronevěry 350 milionů korun na zbraně pro Ukrajinu. Je to vydíratelnost premiéra České republiky a střet zájmů ministra financí Zbyňka Stanjury, který je předsedou dozorčí

radu v Institutu pro pravicovou politiku, který byl zřízen právě Fialovým Pravým břehem. Zbyňka Stanjura, který je zároveň ministrem financí, v jehož gesci jsou instituce, které by měly podezření na praní špinavých peněz a finanční toky od kampeličky směrem k ODS rozkrývat. Je to záhadný dar 850 000 korun pro ODS od třiaosmdesátiletého důchodce Lubomíra Hromádky. Dar, který nedoputoval odnikud jinud než z kampeličky pana premiéra. Dar, který dostal od premiéra Fialy za úkol prověřit a vysvětlit Martin Kupka, za jehož vedení byl jistě shodou okolností bez výběrového řízení šéfem vlivné ČD – Telematiky jmenován Jan Hobza. Jak jinak než další z podílníků kampeličky. Další zajímavá informace, na kterou v tomto týdnu upozornila média.

Ačkoliv se nás pětikoalice snaží soustavně přesvědčit, že obraz Fialova Česka v zahraničních médiích je převážně dobrý, byl to právě nizozemský novinář Jesse Pinster, který jako první přinesl informaci o podivných finančních machinacích mezi Fialovou kampeličkou a ODS. Všiml si, že neznámému bruselskému think tanku New Direction přišly v jediný den tři stejné částky od tří různých společností z České republiky. Když se podíváte do obchodního rejstříku, zjistíte, že za všemi těmito společnostmi stojí jistý Kamil Bahbouh. Tento člověk podle Pinstera použil celkem šest firem, aby obešel limit na dary pro politické instituce, který jasně stanovila Evropská unie. Opravdu zajímavá osobnost, pan Bahbouh. Firmy s ním spojené prý vysály stovky milionů z tajných služeb na projektu kybernetické obrany, píše iROZHLAS. V čem uviděl příležitost, to rozjel. Umění, software, recyklace, prostě cokoli, co se hodí, když chcete dělat kšefty ze státem. Podívejte se do rejstříku, kde všude dělal jednatele, prezidenta nebo člena státní rady, a vyjedou na vás desítky položek. Šest těchto společností roky posílalo peníze neznámému think tanku v Bruselu, napojenému na ODS a jejich evropskou konzervativní frakci, takže se dal obejít limit 18 000 eur ročně, píše novinář Jesse Pinster.

A teď přichází na scénu Petr Fiala. Pan čistý mezi hříšnými lidmi města pražského dává téměř milion ze svých rodinných úspor do Podnikatelské družstevní záložny, kde podle jeho vlastních slov dělal Bahbouh manažera. Prý mu to poradil jeho dobrý přítel Miloš Růžička, zakladatel agentury Bison and Rose. Dejte si ji do obchodního rejstříku a zjistíte, že i tam působil Bahbouh.

Pan Fiala vystřídal různá vysvětlení, proč to udělal. Prý chtěl rozložit rizika uložením peněz v různých institucích. Opravdu gól, dát peníze tam, kde padají pokuty od České národní banky za porušování pravidel proti praní špinavých peněz a kde se popravuje! Tak si představte, že Fiala poslal do kampeličky přesně 950 000 korun. Kdyby totiž poslal o 50 000 korun víc, měl by nárok na úroky a mohl něco vydělat. Jenže on to neudělal. Jakou to má logiku? Kdo chce odpověď, ať se řídí legendární větou – sleduj peníze. Novinář Jesse Pinster odhalil, že firmy, kde figuruje Kamil Bahbouh, od roku 2017 poslaly bruselskému New Direction 208 000 eur, tedy 5,2 milionu korun. A z tohoto New Direction od roku 2018 začaly chodit peníze do Fialova Institutu Pravý břeh. Celkem 280 000 eur, tedy 7,1 milionu korun, píše Seznam Zprávy.

Petr Fiala si za část peněz zaplatil kampaň Restart Česka, která běžela loni na podzim. Zástupci Institutu tvrdili, že kampaň stála stovky tisíc korun, ale lidem z oboru bylo jasné, že to je směšné lhaní. Nakonec se ukázalo, že to byly skoro 2 miliony. I politologové kroutili hlavami, jak malá neziskovka utáhne takový náklad a že by to měl premiér vysvětlit, píše Parlamentní listy.

My jsme premiéra Fialu vyzvali usnesením, které jsem přečetla v Poslanecké sněmovně, aby doložil plnění, které Institut pro bruselskou nadaci údajně vykonal, aby jako osoba, jejíž jméno tento Institut nese a jejíž politické zájmy prosazuje, pověřil zodpovědné pracovníky Institutu ke zveřejnění kompletního plnění, a to v rozsahu dílo, částka, zpracovatel a datum zpracování, a rozptýlil tak podezření, že byla jen krycím mezičlánkem mezi ODS a pražským Palermem sdruženým v kampeličce pokutované Finančním analytickým úřadem za

nedodržování opatření proti praní špinavých peněz a kampeliče, které bude pravděpodobně brzy odebrána i licence České národní banky.

Místo toho byla svolána tato schůze s bizarním cílem udělat bezpečnostní hrozbu z hnutí ANO. Bizarnost schůze nejlépe vynikne, když si uvědomíme, že česká ekonomika se jako jediná v Evropské unii dosud nedostala na svou předpandemickou úroveň, že množství příjemců sociálních dávek je na historických maximech, že máme nejvyšší energetickou inflaci v EU, že výběr daní je nejhorší od roku 2012, že naše hospodářství stagnuje a v kupní síle nás předběhli už i Estonci, Chorvati a Řekové a na záda nám dýchají Slováci. Zkrátka že podinvestovanému Česku chybí vize a ujíždí mu globální konkurence.

A jak reaguje pětikoalice? Své historické selhání maskuje tak, že posílá hnutí ANO na východ za Putinem a nezdráhá se kvůli tomu zneužít i mimořádnou schůzi. Proč? No samozřejmě proto, že v domácích tématech prokazuje větší a větší míru neschopnosti.

Hnutí ANO samozřejmě nikomu svou prozápadní křesťanskou orientaci dokazovat nemusí. Jsme hnutím, které se všemi hlasy svých přítomných poslanců již v únoru 2022 připojilo k usnesení Sněmovny, které kategoricky odsoudilo ruskou agresi jako barbarskou a neomluvitelnou, která je v rozporu s mezinárodním právem i zásadami vzájemných vztahů mezi civilizovanými národy. Jako jediná politická strana v zemi jsme navíc nepodpořili Ukrajinu jen plackami na klopě sak svých poslanců, ale deseti miliony z vlastního rozpočtu a příspěvků svých členů. A za dobu našeho vládnutí se rozpočet na obranu více než zdvojnásobil, když jsme ho od vlády ODS v roce 2014 přebírali v zoufalém stavu pod 1 % HDP.

Takže je mi líto, dámy a pánové, ale výsledek dnešní mimořádné schůze bude jediný – pětikoalici nezůstane téma vůbec žádné. Respektive zůstanou jí témata, na která by nejraději zapomněla. Jedním z nich je například i fiasko s dohodami o provedení práce v důsledku nepřipravených legislativních změn u placení pojistných z těchto dohod. Změny mají platit od července, ale protože jsou pro firmy fakticky neřešitelné, tak podle Hospodářské komory se již dnes většina podniků dohodáří úplně zbavuje. Schválně to tu zmiňuji. Vzpomínáte si, jak jsem navrhovala a předložila pozměňovací návrh, aby se účinnost posunula alespoň o půl roku na 1. leden 2025? Jak mi na jednání mezi čtyřma očima řekl ministr financí, že to není nutné, apelovala jsem na něho, protože prostě oni jsou připraveni? Víte, co by to znamenalo? Co to znamená? Faktické zablokování brigád a krátkodobých pracovních úvazků nejen pro studenty, ale pro rodiče na mateřské, pro seniory nebo invalidní důchodce. Je to zhruba dva miliony lidí v naší zemi, kteří pracují zhruba u 250 000 zaměstnavatelů na tyto dohody. Takže proč nekřičí Piráti? Vzpomínáte si, jak minulé volební období bojovali za dohodáře? Jak jsme jednali, snažili se pro ně najít podporu v době covidu? Kde dneska jsou? Vyměnili to za ta teplá místa, za ty pašalíky, za ty funkce všech různých poradců, náměstků, místopředsedů a tak dále. Už je nezajímají lidi. Mladí, studenti, ti převážně pracují na dohodu, a další. Takže prostě fiasko. Absolutní fiasko.

Nebo další – fiasko daňové politiky této vlády, které aktuálně sledujeme v případě neklesajících cen potravin. Únorová čísla o inflaci, kterými se tak chlubí pětikoalice, pan premiér, totiž potvrdila velmi závažné zjištění, že ceny potravin v letošním roce neklesly ani o promile. Naopak u některých základních potravin vzrostly – brambory, vejce, ovoce, zelenina. Vzpomínáte si, jak se zaklínal pan premiér, dělal schůzku a tiskovou konferenci, jak to kosmetické snížení DPH o 3 procentní body povede ke snížení cen potravin? K smíchu! Už tehdy jsme to říkali, varovali jsme před tím, že prostě vítězové budou řetězce. Je to tak? Je to tak. To znamená, že rozpočet přišel o 13 miliard a věnoval je řetězcům, které si samozřejmě takto pomohly, ale připravilo o peníze nejen státní rozpočet samozřejmě toto rozhodnutí vlády Petra Fialy, ale přijdou o rozpočet i municipality, protože DPH je sdílená daň, takže kraje, obce, města. Kde je hnutí STAN, bojovníci za municipality? Vzpomínáte si, jak se vedly v minulém období (debaty) o rozpočtovém určení daní, a musíte navýšit, a když tady máte

kompenzační bonus, to takhle není možné. Jak se tady bili v prsa? Kde jsou? No stejně jako Piráti to vyměnili za ta teplá místa, za ty pašalíky, za ty funkce, za ten příjemný život.

Nebo třeba fiasko s windfall tax u bank, kde místo naplánovaných 33 miliard nevybral Zbyněk Stanjura ani jednu, a stříhl si tak pravděpodobně světový rekord nenaplnění plánovaného daňového inkasa 2 %. Vybral 700 milionů. Vzpomínáte si, kdy jsme tady o tom mluvili a říkali jsme: Kde máte propočty? Proč to nešlo legislativním procesem? Kde máte RIA, ekonomické zhodnocení? My jsme před tímto varovali ať už na půdě Sněmovny, nebo na půdě rozpočtového výboru. Pamatuji si tu jeho památnou větu: budoucnost nás rozsoudí, říkal, tady se držel, budoucnost nás rozsoudí. Tak nás rozsoudila. Tak nás rozsoudila, všichni víme, jak to dopadlo.

No a možná bychom se také mohli bavit o zpackaném migračním paktu, jehož souhlasem se máme zavázat k povinným kvótám na migranty a pokutám v případě jejich nepřijetí. Nebo o chybějících vakcínách proti černému kašli, o pohrdání seniory, o zoufalých zemědělci před Úřadem vlády, o nejvyšším zvyšování daní v historii České republiky. Ale ze všeho nejvíc nás zajímá, kdy Petr Fiala přestane mlčet ohledně podezření na financování ODS z peněz vypraných v kampeličce.

Dovolte mi zakončit své vystoupení připomenutím návrhu usnesení Poslanecké sněmovny z 8. února 2024, které je dnes ještě mnohem a mnohem aktuálnější a naléhavější, našeho usnesení, usnesení hnutí ANO:

Poslanecká sněmovna ukládá premiéru Petru Fialovi

I. aby pro vysvětlení svého působení v Podnikatelské družstevní záložně transparentním způsobem zpřístupnil široké veřejnosti

a) veškerá daňová a majetková přiznání od roku 2011,

b) své vstupní majetkové přiznání veřejného funkcionáře a všechna následující až do současnosti,

c) potvrzení banky o odeslání (rok 2015) a přijetí (2022) vkladu do Podnikatelské družstevní záložny;

II. aby zpřístupnil široké veřejnosti podklady ozřejmující financování Pravého břehu, Institutu Petra Fialy, a plnění vůči think tanku New Direction, zejména zveřejnění kompletního plnění v letech 2015–2024, a to v rozsahu dílo, částka a datum zpracování.

Budu ráda, když návrh tohoto usnesení z 8. března 2024 podpoříte v zájmu boje s bezpečnostními hrozbami. A věřte, že my o tom mluvit nepřestaneme, a pokud budete pokračovat ve své tendenci se tímto skandálem promlčet, tak my třeba přistoupíme po poradě na klubu i ke svolání další mimořádné schůze a budeme na vás ten tlak stupňovat. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Další s přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Havlíček. Pane místopředsedo, prosím.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hovořím i k poslankyním a poslancům pětikoalice, která svolala tuto bizarní schůzi pod názvem Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, a nejsou zde. Ale já jsem přesvědčený, že tahlela vládní schůze se zapíše jako vůbec největší poslanecká fraška za toto období. Normální smrtelník, který má své starosti, tak tohleto fakt

nemůže pochopit. A já se musím lidem, kteří měli zejména včera tu trpělivost a odvahu sledovat to, co se tady odehrává, tu tragikomedii pětikoalice, omluvit.

Pojďme si připomenout, co se tady vlastně odehrává v těch dvou dnech. Takže pětikoalice si zjevně plete role, protože místo aby opozice zpovídala vládu, tak si usmysleli, že tomu bude naopak a že vláda začne zkoušet opozici. No a k tomu svolají tedy mimořádnou schůzi, na které cíleně – opakuji cíleně – neumožní vystoupit v řádném pořadí představitelům opozice s přednostním právem. Není pravda, že nás někdo předběhl s přihláškami. Cíleně se to připravilo tak, aby nejdříve mohli vystoupit vládní činitelé, protože naše asistentky tam byly minutu a půl poté, co přišla zpráva, že bude tato schůze. A udělalo se to tak, aby pochopitelně mohla koalice, vládní představitelé, mluvit do večerních zpráv, a večer tedy, necht' si ty drobký vezme opozice.

No tak na to zapomeňte, protože na to jsme nemohli reagovat jinak než odchodem a jako nejsilnější politický subjekt v této zemi, za kterým dneska jde víc jak třetina obyvatel, který má nejvíce mandátů v této Sněmovně, nebudeme, nebudeme stát někde v rohu a nebudeme tam šoupat nohama. A uvědomte si prosím jednu věc. Vy nevydrbáváte s opozicí! Vy se vysmíváte občanům, protože my zde reprezentujeme jejich zájmy! No, ona ta fraška je vlastně celá podstata té schůze, protože v době, kdy posíláte naši zemi do velké černé díry, kdy máte jeden průšvih za druhým, tak se rozhodnete, že otestujete, jestli hnutí ANO je dostatečně uvědomělé a není bezpečnostní hrozbou. A v tom je, vážené kolegyně a kolegové – vesměs nepřítomní – z pětikoalice, obrovský, obrovský rozdíl.

Mezi námi, vy vůbec nežijete v reálném světě, jste úplně mimo, jste v zajetí sociálních bublin, jste úplně odtržení od běžných starostí lidí, od reality. A vás neřídí touha něco změnit, něčeho dosáhnout. Vás řídí ve vládě vaše PR týmy a různí prapodivní poradci a vaším jediným cílem je u toho ještě nějakou dobu vydržet a vládnout. Protože kdybyste žili v běžném, normálním světě, jako žijí všichni smrtelníci, kteří na vás musí útrpně koukat, nebo kdybyste kolem sebe měli alespoň pologramotné lidi, tak byste věděli – a vy to víte velmi dobře – že ANO podpořilo, ad jedna, vyslání vojáků do Pobaltí; že ANO podpořilo výdaje na obranu z 42 miliard na 95 miliard, my ještě 85, ale připravili jsme už rozpočet na 95 miliard, čili z 0,9 na 1,5 %; že jsme podpořili i vám 2 % výdajů na obranu; že jsme podpořili smlouvu mezi Spojenými státy a Českou republiku; a že jsme dali jasné vyjádření, a několikrát to tady dneska padlo, že vstup do NATO byl jeden z nejdůležitějších aktů v novodobé historii České republiky. Na rozdíl od Pirátů, kteří stáli za tím, že se zde tato schůze vůbec udělá, protože opět umlátili svými aktivistickými čepicemi, kolektivistickými čepicemi, zbytek pětikoalice, nebo minimálně některé ty konzervativnější strany, jestli se to tak ještě vůbec dneska dá říct, v koalici. Ano, Piráti v roce 2011 byli jednoznačně pro vystoupení z NATO a v roce 2017 si ještě nebyli jisti. Ano, dobře slyšíte, po Krymu si ještě nebyli jisti, jestli je správné být či nebýt v NATO, protože to jsou pa-ci-fi-sté! Ano.

Nežijete v reálném světě, protože byste velmi dobře věděli, že jsme oficiálně jednoznačně odsoudili Rusko jakožto agresora v rámci celého konfliktu s Ukrajinou, že jsme podpořili všechny uprchlíky, více jak půl milionu, že jsme podpořili ekonomickou podporu, vojenskou podporu, že jsme podpořili výcvik vojáků z Ukrajiny na českém území, že jsme podpořili všechny lex Ukrajina I až V. A konečně, že jsme byli jako jediná strana – pokud se nepletu, ale myslím, že jsme byli skutečně jediná strana v České republice, která podpořila z vlastních zdrojů částkou 10 milionů korun Ukrajinu.

Můžete říct, že to v těch miliardách je pod rozlišovací schopnost. Ne! To je přece o symbolu. O symbolu. I kdybyste tam dali milion, tak alespoň byste mohli něco prokázat, že jste udělali. Vy umíte nádherně mluvit a rozdávat z cizího, nikoliv z vašeho! V tom je ten zásadní rozdíl mezi námi. No a museli jste vědět rovněž to, že jsme vyhostili – my jsme to byli, vláda, kterou vedl pan premiér Babiš, po Vrběticích vyhostila téměř osmdesátku ruských diplomatů. Nikdy v historii něco takového nenastalo. Ano, byli jsme to my, kdo vládní usnesením vyřadil Rosatom, navzdory tomu, že vy jste v roce tuším 2013 nebo 2014 Rosatom

pustili do finále tenkrát Temelína. A byli jsme to my, kdo zahájil velký projekt – už se na to dneska zapomíná – náhrady dodavatele jaderného paliva do Temelína, to bylo v roce 2020, kdy jsme tenkrát zahájili velký výzkum a vývoj toho, že se tam začne dodávat palivo alternativního dodavatele.

Já to říkám proto, že to je na rozdíl od těch vlád předcházejících, které byly před námi, které, jak už jsem říkal, nejenže Rosatom nechaly dojít až do finále tendru na Temelín. Jenom podotýkám, že to byla vláda za účasti pana Petra Fialy, tenkrát ministra, a pana Zbyňka Stanjury. Ano, tato vláda nechala Rosatom dojít až do finále, kdy se tehdejší politici aktivně scházeli s Putinem, veselili se u vodky a servilně přikyvovali na budování evropské energetické infrastruktury navázané na Rusko a chválili si spolupráci. A kde jste byli, vy hrdinové političtí, kritici, když se budoval hlavní evropský plynovod Nord Stream 1 a Nord Stream 2? Kde jste byli, že jste nic neříkali? Ani jste nepokrčili rameny. Vy jste to prostě akceptovali. Vy jste vychvalovali, že ta spolupráce s Ruskem je vlastně dobrá. Ani jste nemukli. Ale popravdě, stejně tak jako ostatní světoví politici i celebrity stáli na Putina frontu – po Krymu, podotýkám. Po Krymu. My jsme na něj frontu nestáli. Ale ať jsem objektivní, já to nikomu nevyčítám. Spletli jsme se všichni, přiznejme si to. Mysleli jsme si, že Rusko je napravitelné. Není napravitelné, spletli jsme se. Konečně přesně to vystihl i Bill Clinton, když byl v České republice před 14 dny. Kdo jste poslouchal jeho projev, tak to vztáhl konečně i na sebe.

Ale tohle všechno já bych bral. Ale vy jste měli tu drzost, myslím tím politiky pětikoalice, vylepovat naše představitele na billboardech s Putinem a prohlašovat nás za proruské politiky. Lhali jste o ruském plynu, dnes se vám vše vrací. No a proč jsem já osobně přesvědčen, že měl-li bych tedy použít vaši rétoriku a vzdálit se tedy tomu, co já jsem vždycky měl za to, že je správné, že o tom, co je bezpečnostní hrozba, rozhodují bezpečnostní složky, nikoliv politici. Ale tak tedy dobrá, vy jste s tím začali, já tedy беру tu hozenou rukavici a stojím si pevně za tím, že bezpečnostní hrozbou se stává pětikoalice. A zdůvodním to.

Mám dvě oblasti nebo dva důvody hlavní, proč si za tím stojím. Za prvé je to díky, ale úplně mimořádné, nevídané nekompetenci a za druhé je to díky vazbám na organizovaný zločin. Začnu těmi nekompetencemi, což tedy mimo jiné potvrdil včera pan premiér Fiala. Další legendární projev jeho podivných poradců. Ten už si ani neláme hlavu s tím, na jaké téma mluví, a omílá stále stejný projev. To jediné, co se tam mění, tak jsou akorát větná spojení, jinak je to úplně stejné, co říkal před půlrokem, před rokem, dokonce je to velmi podobné tomu, co říkal jako opoziční politik. Protože on stále je opozičním politikem, který sice má nálepku v tuto chvíli premiéra, ale opravdu, lídr to není. Je mi líto. Lídr řeší problémy. Lídr před nimi neutíká. A hlavně, lídr se nevymlouvá.

No a díky té naprosto mimořádné nekompetenci většiny ministrů zde vidíme několik unikátních jevů. Tak za prvé, Česko se dostává – a to je riziko, to je ta odpověď, to je ta bezpečnostní hrozba – pod nebývalý vliv klientelistických skupin, lobbistů, korporací. V tomto jsme v mezinárodním hodnocení již druzí. A víte, kdo je první, přátelé z pětikoalice? Rusko. Druzí nejhorší v mezinárodním žebříčku klientelistických klik, které působí na Českou republiku.

Pojďme si říct pár příkladů. Úplně typické je to v oblasti energetiky. Energetická opatření po tom fiasku pana ministra Síkely v roce 2022, kde nám zde několik měsíců říkal, jak si s tím poradí, jak se nebude řešit zastropování a jak nám pomůže Evropská unie, tak když se mu to odebralo, tak nakonec neřešilo MPO, neřešili to pracovníci Ministerstva průmyslu a obchodu, z nich se udělali statisté, stejně tak jako z pana ministra Síkely, ten se poslal někam do zámoří nebo někam plout do evropských vod, ale řešil si to Úřad vlády. Ten si tam tenkrát natáhl desítky pracovníků a ten už byl nekompromisně kontrolován. Kým? No energetiky. A taky jak to dopadlo? Dopadlo to tak, že energetici nakukali té zmatené vládní nekompetentní partě to, že nejlepší řešení je nechat ty peníze vydělat. Koho? No samozřejmě

ty energetiky. Jinými slovy, nechat ty ceny volně a pak je zdanit, protože to je tržní přece, a když to zdaníme, no tak ty peníze krásně pustíme do té podpory. No, je to výborné, až na to, že to je proinflační. Taky proto nárůst cen energií byl nejvyšší za jedenáctý, za dvanáctý měsíc, dokonce i roku 2023 či roku 2022 ze všech zemí OECD. Mělo to pochopitelně obrovský vliv na inflaci. Taky proto jsme jednou z nejhorších zemí, jsme mezi třemi nejhoršími zeměmi za dobu té krize energetické, čili za rok 2022 a 2023. A pochopitelně mělo to gigantický vliv na domácnosti, mělo to gigantický vliv na firmy, které se stávají nekonkurenceschopnými. A to je opět ohrožení země. Pokud zde budeme mít nekonkurenceschopné subjekty, tak je to z mého pohledu jasné riziko.

Další majstrštyk v těch korporátních klikách a klientelismu je zdanění bank, windfall tax. To se tady fakt povedlo! To je tedy fakt majstrštyk. Takže vy si naplánujete, že ty banky vám zaplatí 33 miliard korun v roce 2022 na podzim. Nedáte na argumenty a doporučení. Když už to zavádíte, a z mého pohledu jsme to nastavili zbytečně vysoko, tak se to mělo dát ještě na ten rok 2022 logicky, kdy ty banky vydělaly ty peníze. Ne! Vy jste jim dali ten prostor, ať se připraví na to, že si to zoptimalizují, nebo si nastaví svoje náklady, výnosy, to je věc jiná, tak, aby v podstatě vám nezaplatily skoro nic. A když jsme vám to říkali, tak jste se smáli. Takže jak to dopadlo? 700 milionů. Ne 33 miliard – 700 milionů! Převálcovaly vás nekompromisním způsobem, vysmály se vám ty banky.

A můžeme se bavit rovněž o tom, proč jste do té windfall tax, do té válečné daně, kterou mohu za určité situace připustit, i když nerad, protože nechceme zvyšovat daně a nezvyšovali jsme je, naopak jsme snižovali, ale připusťme, že v mimořádné situaci, když někdo mimořádně vydělá, tak se to dá aplikovat. Konečně dělalo se to i v jiných zemích v Evropě. Proč jste tam nezahrnuli zbrojařské firmy? Nebo se vám snad zdá, že zbrojařské firmy nevydělávají v době, že to je, v uvozovkách, tedy jejich zasloužený byznys, na kterém desítky let pracovaly? Já jim nezavidím ty peníze. Férově je vydělaly tím, podobně jako energetické firmy, tím, že byla mimořádná doba. Ale jestliže jste nasadili windfall tax na energetické firmy, nasadili jste to i na banky, pak tedy fakt nechápu, proč jste to nenarazili na zbrojařské firmy?

Já tím jenom jaksi demonstruji to, že tam, kde je nekompetence, tak je vždycky klientelismus. Proč? Protože ty korporace mají kvalitní lidi, špičkové vyjednavče, mají výborné právníky, mají velmi dobré argumenty, a když jim neumíte argumentovat, tak to dopadne takhle vždycky. Takže to je ta klientelistická klika, která dneska řídí Českou republiku. No a ta se samozřejmě bude snažit, aby se tady ta vláda udržela co možná nejdéle. Protože jim děláte nádherné oslíčky.

Další problém je ten, že jste v ekonomických ukazatelích propadli v zásadě vše. Já už nevím, kde bych našel nějaký ukazatel, kde nejste buď úplně nejhorší, anebo mezi nejhoršími. Ať už je to energetická inflace – opakuji, nejhorší ze všech zemí OECD! Průmyslový sentiment, tam jste taky nejhorší! Kdybyste aspoň byli předposlední, kdybyste byli devěťadvacátí – ne, vy jste ze 30 zemí nejhorší! Blbé na tom je to, že jsme průmyslově orientovanou zemí.

Když přepočítáváme ceny na kupní sílu v rámci energií v rámci metropolí, tam už máte dva roky naprosto neotřesitelnou, suverénní pozici v rámci hlavních měst v Evropě. Suverénně jednička. Čili samozřejmě nejhorší.

Propad reálných mezd – katastrofa úplná.

Index prosperity a finančního zdraví. Když jsme předávali vládu, byli jste na 9. místě – to myslím, že není špatné – ze 27 zemí. Index prosperity a finančního zdraví 9. místo. Já myslím, že to je solidní umístění. Po prvním roce jste to sťukli na 12. místo, po druhém roce na 14. místo. Neříkám, že 14. místo je tragédie. Jste dnes v horším průměru tedy už v Evropské unii. Ale byli jste mezi top devítkou, to je prostě realita.

Největší průšvih úplný, který vám vyčítám a který ne vám, ale nám způsobí velké problémy, protože vy už tady nebudete v nějaké době, ale bude tady nějaká další vláda a ta další vláda se bude potýkat s příjmy, prostě je nebude mít. Proč je nebude mít? Protože neinvestujete, respektive firmy neinvestují, domácnosti neinvestují, neroste hrubý domácí produkt, jeho struktura je katastrofální, táhne to stát svými výdaji, ať už do spotřeby, anebo do investic, místo aby je táhly spotřebitelské výdaje domácností, aby je táhla tady spotřebitelská poptávka domácností, aby je táhly investice firem, aby je táhly investice domácností, aby je táhl export. Pro to neděláte vůbec nic a ten váš slavný Restart, to je debakl, to už nemůže být horší. Všichni ekonomové se vám vysmějí. Vy jste vsadili na stát, který si půjčuje peníze, aby je dával do železnic, a tím pádem chcete táhnout ekonomiku. Naprostá katastrofa! Nechte si to někde vysvětlit alespoň, že to takhle nejde.

To mi tedy řekněte, když ty příjmy jste nastavili tak – nebo ne nastavili, vy jste neudělali pro to nic, ale ty příjmy nebudou, což už vidíte, hrubý domácí produkt se vyvíjí velmi špatně i v tomhle tom roce, z čeho tedy budeme financovat ty slavné zítřky, které jste naplánovali? A dokonce na kterých se můžeme i shodnout, ať už je to jádro, ať už to jsou vysokorychlostní tratě, ale konečně i ty velké výdaje v obraně. Dopočetli jste si vůbec, o kolik se jedná peněz? Dopočetli jste si, že to jádro, které je naplánováno tak, jak jste v tuhle chvíli uvedli, to znamená dejme tomu čtyři bloky v pořizovací ceně plus cena peněz, vysokorychlostní tratě plus cena peněz v čase, že vám to bude dělat 4 biliony, 4 000 miliard navíc? Navíc! Když si to dáte do 20 let, tak máte 200 miliard korun navíc. Jenom investice, rozpočet, čili kapitálové výdaje, investice dnes 200 miliard. Čili vy říkáte, ještě k tomu přihodím dalších 200 miliard, a těch 200 miliard dnes už děláte s jazykem na vestě. Kde na to chcete vzít peníze?

Logické by bylo, kdybyste řekli: vsadíme na příjmy a budeme generovat příjmy a to by nám to částečně mohlo zaplatit. A to by bylo docela fajn a fér a pod to bychom se určitě podepsali, protože jestli se domníváte, že to všechno tedy vezmeme na úvěry, fajn, i to je varianta. Tak to ale řekněte, stoupněte si před ty lidi a řekněte: budete tady platit 4 biliony korun v následujících 20 letech za vysokorychlostní tratě a za jaderné zdroje, protože je potřebujeme, ale protože nebudeme mít žádné příjmy anebo minimální růst příjmů, tak je budeme muset zaplatit, logicky, budeme si na to muset půjčit. To znamená, pak řekněte, že zadluženost nebude 42, 43 %, ale že bude třeba 50, 55, že bude 60 %. A musíte říct, že budou výrazně vyšší deficity státního rozpočtu. Je na tom něco tak divného? Ale hlavně se vymáčknete. Vy říkáte A, ale neříkáte B. Úplná katastrofa! V životě (mě) nenapadlo, že bude takhle amatérský.

V oblasti energetiky je to nekompetentní od samého počátku. Místo k tomu (toho), abyste v tuto chvíli řešili to, co nás trápí nejvíc, a to je období mezi rokem 2025 až 2030, 2031, 2032, to je období, kdy se budou muset budovat plynové zdroje a současně se budou muset v nějakém režimu zřejmě odstavovat zdroje uhelné, protože ekonomika na to nebude stačit, myslím tím ekonomika těch uhelných elektráren, tak tady není žádný plán. Vy jste předložili energetickou státní koncepci, kde sice říkáte, co bude za 30 let, na tom se asi shodneme, ale neříkáte, co bude v dalších pěti sedmi letech. Uvědomujete si vůbec, že když se tohle podcení, tak že tady hrozí blackout v roce 2026, 2027, 2028? Proč? Protože jestliže se odstaví některé uhelné elektrárny a nebude za ně adekvátní náhrada a bude zde nějaký problém, to znamená, například se bude muset odstavit jeden jaderný blok nebo prostě nějaké další elektrárny, které vytváří stabilní zdroje, nebavím se o těch nestabilních zdrojích, no tak zde budeme mít problém. Mimo jiné se to promítne i do ceny regulované složky energie. To už je to, co jste ne zcela zvládli v těch posledních letech.

Všimněte si, že také ty vaše sliby, jak se nebude zvyšovat cena energie, tak vzaly zasně, během dvou měsíců vám je rozprášil trh a zvyšují se ty ceny, meziměsíčně přibližně o 13 %, meziročně shodou okolností taky o 13 %, díky zvýšené regulované složce. To znamená, jestliže chceme najet na tuhle linku, tak se musíme opět připravit na to, že se bude zvyšovat

ta cena té regulované složky. A řekněte to těm lidem! Řekněte, jak to nahradíte, když to bude, a řekněte, jak se to bude odstavovat! Řekněte, jestli se bude měnit zákon. A jestliže mi říkáte teď: neboj se, Havlíčku, my ti to řekneme – což mi řekl pan ministr Síkela někdy před čtrnácti dny, když jsem s ním byl v televizní diskusi – já bych i tohleto bral. Ale proč jste tedy předkládali tu státní energetickou koncepci teď? Proč jste to tam rovnou nedali? Vy si z nás děláte legraci? Tak to nepředkládejte. Nejdřív to dohrajte, domluvte se se všemi provozovateli, jak to bude, domluvte se, jestli změníte zákon, a pak tam udělejte ten jízdní řád. Že to není jednoduché, já vím. To já si uvědomuji, že není jednoduché to dohrát, toto. Ale to, co jste udělali, to je pro mě úplně naprosto nepochopitelné. Vůbec nechápu. Jenom se chlubíte tím, jak pumpujete peníze do obnovitelných zdrojů energie. Vy tam pumpujete, zvyšuje se samozřejmě podíl obnovitelných zdrojů, protože ty ceny, které vy jste zabezpečili, jsou tak vysoké, že lidé raději investují do vlastních obnovitelných zdrojů, aby se nemuseli spoléhat na ty běžné ceny.

Proč neřešíte teplárenství? Uvědomujete si, že tady jede 50 % tepláren na uhlí? Proč s nimi nejednáte? Já s nimi jednám. Jednám s energetiky, jednám s teplárnami, s asociacemi, se svazy. Střídají se u mě tady v kanceláři jak na malém ministerstvu průmyslu a obchodu. Drží si hlavu v dlani, už nevědí, co mají dělat. Na co čekáme? Až nám to tady bouchne? Až tady to teplo skutečně bude mít problém, protože jedeme na uhlí? Uvědomujete si to, že když se odstaví dnes uhelné zdroje, že se odstaví rovněž u některých těžbařů i těžba toho uhlí? Uvědomujete si, že to bude mít dopad na ty teplárny? Na co najedou ty teplárny? Jaký máte alternativní zdroj, náhradní zdroj? A kdy bude ten zdroj? To všechno mělo být v té energetické koncepci! To je podle mého názoru jasné nebezpečí, jasná hrozba. Čili opět bezpečnostní hrozba.

Kdybyste si místo těch lží o ruském plynu, do kterých jste se sami chytli, a o tom trvalém skloňování té naší takzvané proruské orientace, kdybyste radši řešili věci, které jsou podstatné, abyste tady skutečně zabezpečili energetiku ve smyslu energetické bezpečnosti, protože ta je pochopitelně o ceně, tu jste vůbec nezvládli, ta je o zdrojích, tak to vám teď uniká. To (jsem?) se snažil dokázat na tom uhlí a na nějaké diverzifikaci.

Nekompetence našich ministrů v předsednictví Evropské unie je další hrozbou. Já jsem myslel, že mě zrak šálí a že to nemůže být ani pravda, to, co jste tam všechno natropili. Vy jste stali součástí té totální zpackané klimatické politiky v rámci Evropské unie. Vy, kteří jste tam odjížděli s tím, že budete racionální. Já ne že bych vám jaksi ve všem věřil, ale musím říct, že z toho, co jste říkali před tím předsednictvím, tak celá řada věcí mně docela i dávala hlavu a patu. Vždyť jste říkali: nedopustíme konec aut na spalovací motory po roce 2035. Prásk! Vy jste hlasovali pro! Vy jste neměli ani tu odvalu se zdržet v tom hlasování. Vy jste hlasovali pro. Vy, kteří jste tvrdili, že uděláte všechno pro to, aby se změnil systém obchodování s emisními povolenkami. Jakkoliv chápu, že to není jednoduchý, tak vy jste hlasovali v tom nejjednodušším režimu. Když se řekne zvýším počet nebo snížím počet – když zvýším počet, tak tím snížím cenu té povolenky, když snížím počet, tak zvýším cenu té povolenky. Tak vy jste iniciovali hlasování, že jste hlasovali pro snížení počtu těch emisních povolenek, kdy jste zvýšili jejich cenu. Uvědomujete si to vůbec? Vy jste byli u toho rozhodnutí, kdy se rozhodlo, že se rozšiřuje emisní poplatek, emisní poplatky i do domácností.

Vy jste byli u toho, když se udělala norma Euro 7, která by pohrbila malá naftová vozidla. Pak jste, pravda, začali panikařit, protože jste zjistili, že to je totální průšvih, a začali jste společně s dalšími zeměmi to dávat do pořádku, a dobrá zpráva je ta, že se to podařilo, to zase musím objektivně uznat, že se to zmírnilo. Ale to, co mělo být tím cílem, je to, že tady žádná Euro sedmička vůbec neměla být, vždyť je to nesmysl. Tady ještě není zdaleka všude zavedena Euro šestka, a my už dneska budujeme lepší zítřky na Euro sedmičku. Ale to, že se s tím přišlo z Evropské komise za vašeho předsednictví v té nejtvrdší formě, kdy s vámi pan eurokomisař Timmermans totálně vydrbal a nakukal vám, že když budete hlasovat pro konec

aut na spalovací motory, takže udělá mírnější verzi Euro sedmičky, a vy jste hujersky zvedli ruku pro ten konec aut na spalovací motory, načež přišel Timmermans, jak je jeho zvykem, a udělal vám tu nejhorší možnou Euro sedmičku, tak jste na to koukali.

Varovali jsme vás před tím. Ale znova říkám, zaplat' pánbůh, aspoň potom jste něco udělali. Já když dneska vidím pana Vondru, jak jezdí někde po eskalátorech a říká: já jsem zajistil to, že Euro sedmička není takováhle – co dělal předtím? Jeho úkolem mělo být to, že vůbec k tomu nedojde, a měl vás varovat, abyste do toho neskočili. A měl vás varovat, ať nejedete na ty dohody s tím Timmermansem. Všechno jste promáchli, a teď říkáte, jak vy jste to dávali dohromady. Vy jste akorát hasili požár!

Další. Nekompetence spojená s vaší totálně mylnou, chybnou a úchylnou komunikací. Dehonestujete kdekoho. Ale pro mě, co je asi největším překvapením – jako to, že dehonestujete naše voliče, to je samo o sobě šílené. Dehonestujete většinu obyvatel v této zemi. Vysmíváte se jim. Jednáte arogantně. Ale to, že tahle vláda, která se tvářila jako vláda pravicová, i když tedy z mého pohledu je to nejvíce socialistická vláda, která je tady od revoluce, tak vy dehonestujete nepohodlné podnikatele. To je úplně šílené! To je zvrácené! Takže pan premiér Fiala zdvihne prst varovně, pohrozí firmám, že mají příliš vysoké zisky. Místo toho, aby jim poděkoval, že ty zisky mají, a snažil se je zdanit a za ty zdaněné peníze stavěl dálnice, silnice, železnice, aby za ně investoval do, já nevím, nemocnic, do škol, školek a podobně, tak on zkritizuje podnikatele, že mají vysoké zisky. Dobře slyšíte. Zkritizuje podnikatele. Někaké divné jsou ty zisky těch podnikatelů, příliš vysoké. Má mít radost a má je zdanit. Protože vysoký zisk podnikatele rovná se prosperita státu. Pochopte to už prosím pěkně. Proto říkám, jste socialistickou vládou. To je šílený!

Poté se vysmějete elitářsky, papalášsky zemědělcům. Vy vůbec ani nevíte, jak ten zemědělec funguje. Uvědomujete si, že ty traktory, krásné nové stroje – pomímám to, že oni si je pouze umyli slušně, když přijeli do Prahy, takže to nebyly zdaleka nové stroje, ale to je vedlejší – že to je pro ně pracovní prostředek? To chcete, aby jezdili s koňmi? Myslíte to vážně? Děláte si fakt legraci z těch lidí? Uvědomujete si, že oni si ty traktory pořídili na leasing? A uvědomujete si, jaké tam jsou úrokové sazby? Že máme jedny z nejvyšších úrokových sazeb v celé EU? A že musí všechno do poslední haléře zaplatit? Že to pořizují z vlastních peněz, zatímco vy si vozíte zadky v BMW, na která jste nepřispěli ani korunou? Děláte si fakt z těch lidí srandu? To nemůžete myslet vážně přece tohleto!

Jak ten Jakeš! Ten by to neřekl. Ten by to neřekl, tohleto. Tomu by to někde secvaklo, že to říct nemůže. Ne proto že, že je chytřej, byl blbej jak necky. Ale proto, že by mu to snad někdo doporučil. To je něco strašnýho!

A pak se rozšoupnete a váš první kandidát na europoslance, pan Vondra, si sedne bafuňářsky do televize Prima, tam vytáhne pamflet a řekne: Zdeněk Jandejsek je kolaborant s Putinem a tady mám krásně to lejstro na to. Sice neumím rusky, to nemusíte umět rusky, ale stačí si možná předtím, než tam jdete, si to ověřit. Ale vy umíte rusky. To je na tom to nejhorší. Vy jste si to přečetl. A jestli jste nevěděl, že to je pamflet, tak jste amatér nejhrubšího zrna. Ale dobře, i kdybyste to nevěděl a jste tím amatérem a nazvete někoho v době války, svého oponenta, že je kolaborantem s Putinem, což je něco neuvěřitelného, tak mám alespoň dostatek soudnosti a slušnosti, že si potom stoupnu a řeknu: já se omlouvám, byla to chyba, prostě jsem to překomboval, byl jsem pod emocemi. Já nevím, něco říct musíte. Vy jste neřekl vůbec nic. Vy jste použil tu nejbrutálnější bolševickou metodu!

A vy nás tady chcete zkoušet z toho, jestli jsme bezpečnostním rizikem? Zameťte si před s vlastním prahem! To je jednička vaše. Pro mě nepochopitelné. A to musím říct, že i když jsem se Sašou Vondrou kolikrát velmi nesouhlasil, tak jsem vždycky uznával jednu věc, a to byla jeho práce před revolucí. Vím, že to neměl jednoduché, a vím, že tenkrát prokázal nemálo odvahy. Proto je pro mě naprosto nepochopitelné to, co udělal.

Další nekompetence, kde jste totálně selhali – migrace, migrační pakt, podpora migračních kvót. Pak jste sice vzali zpátečku, protože jste si marketingově vyhodnotili, ne vy, ale vaši poradci vám řekli pozor, to nebude fungovat dobře, něco s tím rychle udělejte, protože z toho se nevykecáte. Dokonce i média, která vám jdou na ruku, napsala, že jste zešíleli úplně, no tak jste řekli, my tedy pro to úplně tu ruku nezvedneme, ale budeme jaksi neutrální. Tak neměli jste ani odvalu zvednout ruku proti. Ale hlavně ono už by to stejně bylo houby platné, protože Evropský parlament to i bez vás samozřejmě schválí. Možná že vy to nepovažujete jako hrozbu. Ještě před půl rokem jste říkal, jak je to skvělé, jak je to důležité, jak je to solidární, to je ta povinná solidarita. Tak vy to možná nepovažujete za hrozbu, ale já tedy považuji za hrozbu to, že v Německu, ve Francii, ve Španělsku, ve Velké Británii v roce 2050 bude žít 20 % uprchlíků nebo jejich potomků, a to nikoliv ze zemí nám blízkých, v tom bych ten problém neviděl, ale ze zemí, jako je Sýrie, jako je Palestina, jako je Afghánistán, jako jsou severní africké země.

A můžu pokračovat. Můžu pokračovat v tom, že vám chybí léky. Dva roky vám chybí léky! Já vím, že to není jednoduché. Já si to uvědomuju. Co jste dělali, když nám chyběly měsíce roušky? Vyváděli jste jako saně! Nikdo nemohl vědět, že tady bude nějaká epidemie. Nebyly roušky nikde ve světě. Nikde! A potupně jsme stáli v Číně, aby nám vůbec nějaké dodali. A byli jsme rádi, že jsme je sem přivezli. Měsíc chyběly, a vyváděli jste tady, že lidé museli šít roušky. Ano, šili. Nebylo to jednoduché, ale za měsíc, za dva jsme vše vyřešili. A vy dva roky nemáte léky a neděje se vůbec nic. Já si nedovedu představit, co by se dělo, kdybychom my dva roky neměli penicilin. Vůbec si to nedovedu představit.

Naprosto cíleně šíříte dezinformace, už jsem tady říkal, s ruským plynem. To je cíleně šířená dezinformace, protože není možné, abyste to nevěděli. Není možné, abyste nevěděli, že Česká republika jakožto vláda nemá zásadní vliv na to, jaký druh plynu k nám doputuje. Nejenom že jsme vám to říkali my dva roky, ale říkali vám to i odborníci. Vysmáli jste se všem a vezli jste se na vlně té, kdy se odštíhl Nord Stream jednička. Ne vaší zásluhou, to snad asi uznáte. Nebo jestli mi chcete říct, že váš pan premiér a ministr průmyslu sedli do ponorky a nakouřili tam Nord Stream 1? To asi se shodneme, že tak není. To znamená, vezli jste se na té vlně, kdy zde bylo málo ruského plynu, což je pravda. Nyní koukáte jak joja, když vám ho sem jdou poměrně vysoká množství, víc jak 60 %. Ale vám to nevyčítám, to není vaše vina. Já vám vyčítám to, že jste šířili tu dezinformaci, že je to vaše zásluha. A to je špatné, notabene v době války, notabene když se jedná o Rusko.

Už jsem zde zmiňoval, jak jste šířili dezinformaci o Jandějskovi. Ale vzpomeňte si, co jste zde chystali v rámci vašeho zákona. Zákon o dezinformacích – říká vám to něco? To byl ten podivín, co seděl na Úřadu vlády. Vy jste ho jmenovali jakožto zmocněnce pro boj s dezinformacemi. Pan Klíma, který předtím pracoval v neziskovce. Nevyčítám mu tu neziskovku. Ale ten příběh všichni známe. Rok se tam patlal s nějakým zákonem, kterým rozdělí média na ta uvědomělá a ta neuvědomělá, na ta, co šíří dezinformace, a ta, co nešíří dezinformace. A médiím, která jsou uvědomělá, těm dejme 100 milionů korun nehledě na to, jestli se jim daří, či nedaří. Proč by se jim mělo dařit? Proč by se nějakému Fóru 24 mělo dařit? Prostě zaplatíme jim. Tečka. Tady máte chechtáky, ať vám rotují, nebo co to je, točí se rotačky, jak říkáte, a budeme zase dštít síru. Skvělé. A ta, co šíří dezinformace, tak na ta si rovnou posvítíme, změníme zákon a rovnou před soud. Ale pozor, ještě tady máme ty neziskovky. Neziskovky – ty budou dohlížet na to, kdo je uvědomělý a neuvědomělý. A víte, kolik jim dáme? 50 milionů korun ročně! Tuhletu hrůzu jste rok připravovali. Ku cti premiéra Fialy musím říct, že po našem obrovském tlaku si uvědomil ten gigaprůšvih a zbavil se jak toho člověka, tak toho zákona. Ale je třeba to jenom připomenout.

To, jakým způsobem se vypořádáváte se svými odpůrci, tím nehorázným nálepkováním, vyvoláváním obav říci svůj vlastní názor... Kam jsme se to dostali? Proboha! Uvědomujete si, že když v době války o někom řeknete, že je ruský šváb a že je příznivec Varšavské smlouvy, že ti lidé z toho logicky mají trauma, že s tím mají problém ve svém okolí? Nestydíte se vůbec

to takhle pojmenovávat? Klidně zesměšňujte, klidně říkejte, co dělají špatně, klidně je přesvědčujte jakoukoliv formou. Já to všechno беру. Ale proboha uvědomme si, že jsme v naprosto mimořádné době. A to, že vám jde někdo vyjádřit nesouhlas na Václavák, protože se nemůže dívat třeba na vaši sociální politiku, a vy ho nazvete příznivcem Varšavské smlouvy ústy předsedkyně Poslanecké sněmovny, což není žádný béčkový hráč nebo hráčka, to je prostě za hranou. A to je to, co se vám všechno vymstí! Tady hledejte důvod toho, proč už vám věří jenom 2 % lidí. (Tleská poslanec Lang.) Já jsem přesvědčen, že po téhleté schůzi už to nebudou ani ta 2 %.

A můžeme se bavit ještě o vašich kolektivistických manýrech, které pevně drží v rukou Piráti, TOP 09 a tak dále. Jak vystřížené z padesátých let. Vidím vás na těch bankovkách, kde byste tam takhle stáli, koukali byste do toho budoucna. STAN stejný úplně.

Ten druhý důvod, proč jste podle mého názoru bezpečnostní hrozbou, když už jste to tak nazvali, tu schůzi, je to, že jste v příliš úzkých vazbách na organizovaný zločin. A uvedu dva příklady. První – kampelička. Tady vůbec nejde prosím pěkně o akt popleteného pana profesora. Ne, ne, ne. Kampelička je gigantický problém celé oděsky a celé vlády dneska. Jde jednoznačně o propojení na organizovaný zločin, je spojený s práním špinavých peněz, skrytým financováním politické strany a té slavné kampaně Restart Česka Petra Fialy. Jedná se o klub vyvolených politiků, prapodivných existencí, jak někde vystřížených z nějakého komiksu, které pronikaly do důležitých státních institucí.

Podívejme se na IKEM, na celou kauzu IKEMu a kupodivu na propojení na kampeličku. Podívejme se na České dráhy, ano, kde se nám začínají objevovat manažeři na top-postech, kteří přicházejí z této kampeličky, s vazbami na tuto kampeličku. Dokonce prapodivným způsobem se ti lidé vybírají v rámci výběrových řízení. Ano, a toto všechno Petr Fiala se svými podivnými existencemi kolem sebe, různými poradci a spol., zcela vědomě kryl. Protože je vyloučené, že o tom nevěděl. Tolik je příliš inteligentní. Není možné, že o tom nevěděl. Musel o tom vědět! Nemluvě o tom, že snad taky čte nějaké složky, že má nějaké bezpečnostní poradce, že pracuje s bezpečnostními složkami, které mu dnes a denně dávají informace.

Ale ta největší, nebo ne největší, nevím, která je větší, jestli kampelička, nebo ta druhá kauza, kdy vlastně proniká organizovaný zločin do nejvyšších pater politiky, je Dozimetr Víta Rakušana. Telenovela STANu začala fakt bizarně – policejní akcí, a všichni víme, s kokainem v řiti. A telenovela pokračuje nebo pokračovala drancováním veřejných společností, mimo jiné tedy Dopravní podnik hlavního města Prahy – stamilionové podivné zakázky. Pokračuje ovlivňováním veřejných zakázek významnými politiky STAN. Vzpomínáte na pana Hlubučka? Odhalení zločinců a jejich propojení na ministra školství a tehdy velmi čelného představitele hnutí STAN, na pana Gazdíka? Vzpomínáte na šifrované telefony, které zase dodával jiný politik? Vzpomínáte na společné dovolené? Vzpomínáte určitě, jak byl odvolán ministr kvůli šifrovaným telefonům? A podle Víta Rakušana je měl rozkopat raději, aby se po pár měsících ukázalo, že je používal i ministr vnitra Rakušan. Jinými slovy, že si s tou vypečenou partou rovněž vesele telefonoval. Mimo jiné generální ředitel České pošty, aby telenovela pokračovala, tak máme velkou firmu, tam už toho moc nechybí, tak ten taky kvůli tomu skončil. Jednou se potkal s panem Redlem. Jednou! Pokračuje to zjištěním, že zločinecká skupina financovala kampaň STANu a TOP 09, na což upozornil, děkujeme mu za to, váš pan koaliční poslanec Michálek, jako obvykle oznamují vždy Piráti, fajn partáci. Ale zaplať pánbůh za to.

Telenovela graduje. Graduje, protože do ní vstupuje nový šéf zpravodajců, kterého jmenuje Vít Rakušan, který, jak se prokázalo, udržoval styky s hlavou zločinecké skupiny. To ještě nevíme, že ji udržoval Vít Rakušan, to jsme si jenom mysleli. Zatím to bylo jenom tedy na toho nového šéfa zpravodajců. Takže po našem upozornění a po tlaku médií po pár dnech končí. Do toho se prokáží vazby na ODS, na TOP 09. Je zde pokus zdiskreditovat naši poslankyni Mračkovou Vildumetzovou za to, že si dovolila na své svatbě mít svědka, který

pět let poté se dostal do toho problému, nebo se to ukázalo, svědka manžela z oděesky? Do toho se provalí, že pan Gazdík nemluvil u výsledku pravdu. To byste fakt nevymysleli, tuhle telenovelu! To fakt se nedá ani vymyslet. A nechybí pochopitelně, to tam ještě chybělo, ani Středočeský kraj. Hnízdo, odkud byl STAN skutečně řízen, jinými slovy horní patro Dozimetru. Tak to tam také je.

A ve 127. dílu Dozimetru se seznámíme s projektem Nové Holešovice. Ano, Hlubuček, Praha, Dopravní podnik – a zase tunel a zase megatunel. A když už to vypadá, že už nebude nic, že už se to uklidňuje, tak prásk a máme tady 128. díl Dozimetru. Včera jste určitě četli, nebo dneska – já to řeknu jinak. Práskáte už na sebe, přátelé. U těchhle lidí to je běžné, to tak bývá. Takže Hlubuček napráská Víta Rakušana a naprosto chladnokrevně na něj ukáže a řekne, že hlavu té zločinecké skupiny mu představil Vít Rakušan. Cituji: „Představte si, že přijde předseda strany, které jste součástí, přivede vám někoho a řekne: toto je člověk, který nám pomáhá, ať už finančně, nebo jakkoliv v rámci strany. Tak vy s ním samozřejmě a přirozeně budete komunikovat.“ Cítíte to? Vy s ním samozřejmě a přirozeně budete komunikovat. To je síla! Tak odůvodnil navázání vztahů s bývalým spolupracovníkem Krejčíře.

Já vás nechci teď rušit v té telenovele jaksi, milí diváci, ale když si vezmete další popcorn, tak si dovolím malinkou vsuvku. Jaksi pomímám to, že za tím stál, jak tvrdíme ostatně celou dobu, pan Vít Rakušan. To ať si zodpoví sám. A podle mého názoru by na to měla být samostatná schůze Sněmovny, tak jak zde dneska padlo. Ale úplně nechápu jinou věc, když tedy váš čelný představitel, bývalý, Hlubuček říká to, co řekl, tak že ve STAN je to tak, že když předseda řekne: budete spolupracovat se zločincem, tak vy tak prostě uděláte. To nemáte vlastní rozum? Tak nevíte, o koho se jedná? Mimo jiné ten člověk měl být – jak se to řekne? On byl... Co byl ten člověk? On o sobě tvrdil, že je, a měl to papír... (Zleva: Nesvéprávný.) Nesvéprávný. Děkuju. Děkuju. Ted' mi to slovo úplně vypadlo. Takže předseda strany vám představí zločince, který je nesvéprávný, a řekne, že s ním budete spolupracovat, že financujete tuto stranu, a vy mu na to odpovíte: samozřejmě budeme. A vy nám chcete fakt něco říkat? Vy nám fakt vážně chcete něco říkat o bezpečnosti? To je úplně šílené, tohleto.

Ale co je na tom to nejhorší? Že ta zločinecká skupina se vytvořila, a to je fakt jako majstrštyk, geniální politický vehikl k prosazování svých ekonomických zájmů, tedy i hnutí STAN. A do té sítě lapila, a to musím objektivně uznat, celou řadu slušných starostů, i třeba zde členů parlamentu. Ale ten největší problém totiž není v tom, že se v nějaké straně objeví nějaký lump, tomu se nedá asi zabránit, to nemůžeme nikomu vyčítat. Samozřejmě otázka je, jak ta strana se s tím vypořádá, jestli se ho rychle zbaví a tak dál. Ale tady je to o něčem úplně jiném. Tady tihle vykukové, ti lumpové, ti zločinci ten STAN založili. Rozumíme si? Oni ho založili proto, aby dosáhli svých ekonomických cílů! A podařil se jim neuvěřitelný majstrštyk, a to takový, že předseda toho hnutí se stal ministrem vnitra. Chápete už tu telenovelu? Nevymysleli byste to lépe! To ani nejde! To je něco, co nemá v současné Evropě obdoby. To se zapíše do análů víc než ten kokain! A premiér Fiala? Tak ten, místo aby tohle řešil, aby si udělal pořádek, tak kvůli udržení té nesourodé pětikoaliční party od tohohle megaproblému dává ruce pryč.

Takže závěr. Parta, která je až po uši v kampeličce, v Dozimetru, která plundruje s lobbisty Česko, odrbává naše firmy, i běžné firmy, jak jsem se snažil dokázat, nemá jasno, minimálně některé strany té pětikoalice, jak je to vůbec s NATO a s naší účastí v NATO, nás fakt nebude trénovat z demokracie ani z toho, kdo je tady ohrožením bezpečnosti! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Benešíka. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Já jsem musel asi na sedm minut opustit sál, proto jsem nebyl schopen reagovat bezprostředně na to, že jsem byl označen za demagoga. Já trvám na tom, že jsem použil fakta. Já jsem nijak nezpochybnil snahy o referendum ohledně přijetí eura. Prostě trvám na tom, že možná vědomě, možná nevědomě, jak kdo, když se konalo referendum o přistoupení do Evropské unie, tak občané zároveň rozhodli o tom, že vstoupíme do eurozóny. Prostě to tak je a ten závazek formálně platí. Já se nebudu přít o to, jestli s tím souhlasíme, nebo ne. To je na každém zvlášť, ale to je fakt, že občané této země o tom rozhodli, a jasně vedme diskusi o tom, jak z toho ven. Zároveň tvrdím, že diskuse o tom, jestli přijmout euro, nebo ne, není bezpečnostní riziko. Je to normální věcná politická diskuse. Já jsem nikdy neřekl, že to je prostě naopak. Takže trvám na tom, že to, co jsem řekl, není žádná demagogie.

A pokud má jakákoliv vláda pochybnosti o tom, že tento závazek platí – on formálně prostě platí, Evropská unie ho uznává jako platný – tak prostě má podniknout právní kroky, aby řekl, my ten závazek neuznáváme a pojďme vyjednávat znovu, protože ta Unie, respektive eurozóna, do které se jsme tehdy skutečně formálně zavázali vstoupit v tom referendu, už je jiná než dnes. Jasně, tak to prostě udělejme. Paní předsedkyně Schillerová byla ministryní financí, pan předseda Babiš byl ministrem financí a posléze premiérem této vlády. Nevím o tom, že by tyto kroky podnikli. Jedna věc je mluvit tady do mikrofonu ne k nám poslancům, oni mluví k vám, voličům (Předsedající: Čas, pane poslanče.), a potom si prostě udělat krásná videa, a druhá věc je toto prosazovat na evropské úrovni.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Pane poslanče, čas! A jenom bych chtěla upozornit ctěnou Sněmovnu, že faktické poznámky slouží k bezprostřední reakci na vystupující, ne až po několika skoro hodinách po vystoupení. Takže jenom prosím, abychom nepředbíhali řádně přihlášené v rozpravě tímto způsobem. Děkuji.

A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Lang.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, paní předsedající. Já také ke kolegovi Benešíkovi, prostřednictvím vás. Pane Benešíku, proč tady reagujete na věci, které už se tady vyříkaly, je to v nějakém stadiu? Já jsem myslel, že vy jako za KDU-ČSL budete reagovat na mého předřečníka, pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Karla Havlíčka, který tady zmiňoval jednu z těch věcí v tom svém dlouhém projevu, co slovo, to pravda a to perla, na Dozimetr. Jak vy se cítíte komfortně, že jste v pětikoalici se stranou, která vlastně svoji volební kampaň financovala z trestné činnosti, vlastně z organizované skupiny? To, na co my jsme tady upozorňovali, že vlastně není možné, aby první místopředseda vlády, předseda hnutí STAN, byl zároveň ministrem vnitra? Pan ministr vnitra se donedávna ještě tady dušoval, že určité lidi nezná. Najednou tady Slepíčák, který prostě je Slepíčák, tak najednou začne vypovídat, možná jako nějaký spolupracující obviněný, a my tady máme najednou tu kauzu posunutou úplně někam jinam. My tady máme prvního místopředsedu vlády, ministra vnitra, který tady vědomě lhal. Tady lhal pan Polčák, tady lhal pan Gazdík, tady další představitelé hnutí STAN prostě lžou v přímém přenosu. Máme tady prvního místopředsedu vlády a zároveň ministra vnitra, který ať chce, nechce, jak já jsem tady kolikrát už říkal, přece jen nějakým způsobem ovlivňuje chod služeb, ovlivňuje chod policie, to si nebudeme přece zastírat, že tomu tak není (je?), a vy se tady vracíte k něčemu, na co není úplně jednotný právní názor, prostě vracíte se tady v tom dvě hodiny poté, co se to tady probíralo, kdy se to tady zase snažíte posouvat úplně někam jinam. Reagujte prosím vás na to, co dneska dal ten Blesk! Vy jako

koaliční partner, vám opravdu nevadí, že jste v pětikoalici s někým, kdo je organizovaný, kdo je vlastně organizovaná skupina, kde hučí Dozimetr? Na to mi tady prosím vás odpovězte!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Benešík a připraví se pan poslanec Letocha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Tak co je to bezprostředně? Pokud prostě já jsem reagoval ob jednoho řečníka, kdy paní předsedkyně Schillerová mluvila, poté mluvil pan Havlíček, nestihl jsem to v té době, tak si myslím, že to je dostatečně bezprostředně. Prostě to, že on mluvil dlouho a už je to prostě déle jak hodina, tak já nemůžu za to, že měl tak dlouhý proslav. Já jsem reagoval prostě ob jednoho řečníka.

Jenom co jsem se snažil sdělit, tak že jsem chtěl jasně říct, že jsem používal fakta, že jsem nikoho neosočoval. A co se mi nelíbí, že tím, že jsem použil fakta a řekl prostě, jak ta diskuse probíhala, a vysvětlil jsem to, co jsem řekl, tak se mi nelíbí, že jsem označován za demagoga. Já se opravdu snažím diskutovat věcně. A prostřednictvím paní místopředsedkyně, pane kolego, já prostě budu říkat to, co chci říkat já, ne to, co chcete vy. Pokud chcete mluvit o Dozimetru, tak o něm mluvte. Já o tom na rozdíl od vás nic nevím, a to, že to prostě není komfortní, to asi všichni víme, ale prostě protože já se snažím vždycky vystupovat k tomu, k čemu mám co říct. Mám ten dojem, že to úplně není pravidlo v této Sněmovně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Hezké odpoledne. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji, paní předsedkyně. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych rád zareagoval na to, co tady pan kolega Lang řekl. Vy jste se totiž trošičku zasekli v 8 hodin ráno na hlavní stránce Blesku, která skutečně měla v titulce to, že pan Hlubuček označil jako toho, kdo ho seznámil s panem Redlem, pana předsedu Rakušana. Nicméně situace se od té doby trošičku vyvinula. Zjistili jsme, že v podstatě... respektive upozornili jsme Blesk na to, že ten titulek je zcela lživý. V tom podcastu, který Blesk cituje, se ani jednou nezmínilo příjmení ministra Rakušana. A kdybychom se podívali do historie, jakým způsobem pan Hlubuček v roce 2002 (?) mluvil o tom, kdo ho v podstatě skutečně seznámil s panem Redlem, tak tady se to poměrně hodně liší. Takže si prosím přečtěte aktuální situaci na Blesku, už tam není jméno pana Rakušana. Ze začátku tam byl otazník, jestli je to tedy pan Rakušan, a teď už tam ani jeho jméno nefiguruje.

Hnutí STAN se proti tomuto bude samozřejmě ohrazovat právní cestou. Už jsou podniknuty jisté kroky. Takže vás chci upozornit jenom na to, že to, co tady vytahujete, je skutečně zaseknuté z rána, kdy to bylo na Blesku jako titulek, ale je to lež. Deník Blesk si to uvědomuje a svůj titulek změnil. Takže prosím, tady toto již nepoužívejte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Mašek, následuje pan poslanec Exner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, reaguji na kolegu Letochu. Tak jste zase Blesku domluvili. To, co odeznělo ráno, byl asi poslední pokus svobodné žurnalistiky nám něco sdělit. Pan ministr vnitra je znám tím, že umí, a poměrně důrazně, novináře oslovit. Například po události na filozofické fakultě velmi silně doporučil, aby o tom nikdo nikde nepsal, aby o tom nikdo nic netočil, že to je z piety k těm obětem. Ono se dnes ukazuje, že to je spíše vylčení problému v Policii České republiky a jejím řízení situace před vlastním zásahem, který jsme všichni ocenili. Čili jde o to operační a taktické řízení, kde my jsme požadovali a požadujeme a budeme požadovat vznik vyšetřovací komise k této věci.

Takže pane Letochu, já vím, že vždycky bráníte pana ministra, já vás za to svým způsobem obdivuji, prostřednictvím paní předsedající. Ale těch věcí, které má formou pověstného másla na hlavě pan ministr, je celá řada. Já to mám připravené ve svém projevu, budu se mu velmi detailně věnovat. Ale tady už byla zmíněna například snaha instalovat přítele pana Redla, pana Mlejnků, do ÚZSI, kde obelhal pan ministr dokonce vládu, o tom se veřejně mluvilo, pak se ukázalo, že není to jeho představení pana Redla vládě pravdivé, je tady řada dalších věcí, od financování STANu, to tady bylo zmíněno, tady kdyby nezemřel Věslav Michalík, budiž mu země lehká, tak by to policie došetřila. A možná byste jako strana nebyli ani ve Sněmovně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Exner s faktickou poznámkou, následuje pan poslanec Lang. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Exner: Dobré odpoledne. Já bych prostřednictvím paní předsedající chtěl reagovat právě na pana poslance Langa. Pan poslanec Lang tvrdí, že snad pan ministr nebo někdo jiný ovlivňuje vyšetřování policie v tom případě. Já bych ho prosil, aby tedy svá slova dokázal, protože tohleto tvrzení bez jakéhokoli důkazu mi přijde naprosto nehorázné.

Moje reakce, prostřednictvím paní předsedající, na pana Maška. Pan ministr nedával žádné zákazy o něčem psát. Pan ministr vyzval, aby se nepsalo o tom pachateli, aby se mu nedělala nějaká sláva, a žádal, aby se také nepsalo jmenovitě o těch obětech, ale nikoliv o tom případě. A také nikdo ho nijak nemohl poslechnout v tom, aby se o tom případě nepsalo. Psalo se o něm dál, píše se o něm dál, takže nic takového prostě nebylo. Je to lež! Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Lang, následuje pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedkyně. Na pana kolegu Exnera prostřednictvím vás, a pana kolegu Letochu, také prostřednictvím vás, já bych to spojil.

Tak co ukáže Dozimetr, to ukáže Dozimetr. On ten Dozimetr průběžně bzučí. Samozřejmě je to otevřená kauza, v té otevřené kauze se pořád provádí nějaké došetření, výsledky a podobně, takže uvidíme, kam to směřuje.

Já jsem tady, pane kolego Exnere, prostřednictvím paní předsedající, nikdy neřekl, že pan ministr vnitra ovlivňuje přímo, nebo nějakým způsobem ovlivňuje tu kauzu. Já jsem jenom řekl, že když prostě někdo je ministr vnitra, tak přece jenom ta bezpečnostní složka

jaksi k tomu z logiky věci bude prostě tak nějak přistupovat trošičku jinak. A neříkejte mi, že to tak není, prostě, jo? Já jsem sám pracoval ve sboru, takže vím, že když ten ministr vnitra to nějakým způsobem trošičku chce otočit, tak to nějakým způsobem bude směřovat, i když samozřejmě nevydá nikdo žádný takový pokyn, protože není samozřejmě sebevrah, protože kdyby se na to přišlo, tak by okamžitě skončil.

To, co tady říkal kolega Mašek, prostřednictvím vás, a to jsou ty věci, které jsou spojeny opět například s panem Mlejnem, který opravdu měl nastoupit na to ÚZSI, on vědomě lhal, chtěl ho tam instalovat samozřejmě pan ministr vnitra Rakušan, zase na doporučení té organizované skupiny. A když si to takhle poskládáte do nějakého řetězce, tak prostě to byl opravdu, jak to říkal pan Havlíček, zase prostřednictvím vás, paní předsedající, to byl majstrštyk, to byla prostě vypracovaná hierarchie přijímání finančních peněz, ze kterého se ten STAN vytvořil, z toho se ten STAN prostě vyfinancoval, byly tam připravené toky. Když dostanete ty lidi do určitých pozic, no tak jste prakticky neprůstřelný, že jo?

Takže já nevidím na tom nic, proč bychom nemohli se na ty věci ptát, a to je bezpečnostním rizikem pro Českou republiku. My jsme to tady zmiňovali mnohokrát už za ty dva a půl roku, že přece bezpečnostním rizikem je to, když organizovaný zločin, organizovaná skupina, proroste do státní správy (Předsedající: Čas.) a prostě dostane se do té státní správy.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Juchelka, následuje pan poslanec Letocha. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Tak to je skvělé, že po mně jde pan poslanec Letocha, protože já budu mluvit přímo k němu. Takže Blesk samozřejmě tady toto změnil. My si pamatujeme, jak hnutí STAN dokáže zamávat s novináři. Pamatujeme si, že jeden člen právě hnutí STAN, pan exministr školství Gazdík, jak telefonoval panu šéfredaktorovi Kubíkovi ze Seznam Zprávy a řekl mu: Co blbnete, vždyť jsme přece na jedné lodi? Jak to, že píšete o té kauze Dozimetr, o mně, o šifrovaném telefonu, jak je to možné? A pan Kubík nato vydal samozřejmě krásný komentář a článek, jak chtěl na něj pan Gazdík zakleknout podobně, jak jste to pravděpodobně teď udělali s deníkem Blesk. Takže vy jste skutečně podle názvu té mimořádné schůze bezpečnostní hrozbou pro Českou republiku. Nejen hnutí STAN, ale vypadá to, že celá vládní koalice.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Teď vystoupí pan poslanec Letocha a následuje paní poslankyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Já bych rád reagoval, vašim prostřednictvím, na pana poslance Maška, a vašim prostřednictvím, na pana poslance Juchelku. V podstatě se jedná o totéž. Padlo tady, že jsme Blesku domluvili. Já nevím, jestli jste si poslechli ten podcast celý. Každopádně v tom podcastu nebylo skutečně ani jednou jméno našeho předsedy a ministra vnitra Rakušana. Takže je logické, že pokud se editor nemá kde opřít o pravdu, že skutečně musí uznat, že ten titul byl lživý a že v podstatě je třeba to opravit. A to se stalo. Takže tady to není o tom, že by byl nějaký nátlak.

To, že se budeme bránit právní cestou, to je v právním státě myslím naprosto normální. A já chápu, že vám to vyhovuje, že v podstatě jakákoliv taková lež, že se ji dneska třeba

neštítíte použít, protože v podstatě dneska od rána neslyšíme nic jiného, než kolem sebe plivete jedovaté sliny jenom proto, abyste vlastně zakryli to, proč mimo jiné je dnešní mimořádná schůze. A to si také řekněme. Je to o tom, že chcete zakrýt, jakým způsobem váš předseda fungoval v dobách komunismu, jaké způsoby používal a jaké způsoby, nechutné, bohužel používá dodnes.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí paní předsedkyně Schillerová a následuje pan poslanec Exner. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. No, pane poslanče Letocho, prostřednictvím paní předsedkyně, já jsem si poslechla ten podcast, ne celý, to bych neměla nervy, ale tu část jsem si nechala prostě vypíchnout, kde on to říká – on říká, pan Hlubuček: No, představte si, že přijde předseda strany a představí vám člověka a řekne, ať s ním jste v kontaktu. Tak nám tady nešermujte, pane poslanče Letocho, prostřednictvím paní předsedkyně, nějakými titulky změněnými a žalobami, to je váš problém, a řekněte, jak to bylo, který předseda strany mu to řekl, jaká byla pozice Víta Rakušana v té době. Já myslím, že byl místopředseda strany, ne? Že patřil do toho nejužšího vedení. Tak prostě tady nedělejte kouřovou vlnu. A je to přesně naopak, než jste řekl. Vy potřebujete zakrýt svoje skandály, ať už je to váš Dozimetr, vaši Slepíčáci, nebo ať už je to kampelička ze strany ODS. To je jediný důvod, proč je tato mimořádná schůze místo toho, abyste dnes schvalovali osm třetích čtení, například příspěvek na péči, na který čekají ti nejzranitelnější! Ale vám už dávno na nich nezáleží, protože vám jde jenom o vaše pozice, o vaše ega a o vaši moc!

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Exner, následuje pan poslanec Juchelka; s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Exner: Prostřednictvím paní předsedající, pane Langu, vy tady asi popisujete... Mně se líbí, že už couváte z toho, že jste neřekl, že někdo ovlivňuje tu kauzu u policie. Ale zřejmě popisujete zvyky z Agrofertu. Protože si nedovedu představit, kdo by co ovlivňoval.

A prostřednictvím paní předsedající na pana Maška a na pana Juchelku. To, co říkáte o ovlivňování médií, tak to jsou zase zřejmě zvyklosti z Mafry, z mediální skupiny Agrofertu. Protože my nic takového neděláme. My pouze chceme, aby ten Blesk popisoval realitu, a nikoliv nadpis, který naprosto neodpovídá tomu textu, který obsahuje ten článek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Juchelka, následuje paní poslankyně Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. No tak já tady budu muset asi pravděpodobně přecíst panu Exnerovi – ale nejdřív se tedy zeptám. Takže na svou otázku bych chtěl opravdu jasnou odpověď. Poslední předsedové Starostů a nezávislých byli Martin Půta do roku 2014,

poté exministr školství a poslanec Parlamentu České republiky Petr Gazdík a poté Vít Rakušan. Takže který z nich přivedl pana Redla k panu Hlubučkovi? A myslím si, že vy to moc dobře víte, protože víte o tom financování i o panu Redlovi.

A co se týká těch novinářů, pan Kubík vydal komentář 24. 1. 2022 – cituji: Je to pár dnů, co mi brzy ráno zazvonil telefon a na druhé straně se ozval ministr školství Petr Gazdík. Co nám to proboha děláte, pane šéfredaktore? Celkem rychle jsme si vysvětlili naše rozdílné pozice. Seznam Zprávy toho dne ráno přinesly informaci, že jeden z dárců hnutí STAN, jehož je ministr Gazdík místopředsedou, je trestně stíhaný, stejně jako jeho firma. Informace dohledatelná ve veřejných zdrojích byla pro STAN nová, a jak jsme zjistili před vydáním článku, předseda Vít Rakušan zvolil strategii „problém nevidíme, zatím peníze vracet nebudeme“. No a potom, když to vyšlo najevo, tak pan poslanec Gazdík zatelefonoval panu Kubíkovi, snažil se ho dostat na svou stranu, pravděpodobně jako teď vy jste zaklekli na deník Blesk, aby to samozřejmě změnil.

Tak se ptám znovu – řeknete nám tu pravdu, kdo to byl? Půta, Gazdík, anebo Rakušan? Kdo přivedl Redla k panu Hlubučkovi?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí paní poslankyně Pastuchová a následuje pan poslanec Lang. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedkyně. Tak já tady budu opakovat asi to co včera, protože asi jste tu neseděli. Pan poslanec Letocha, vašim prostřednictvím, paní předsedkyně. Vy tady říkáte, že od rána tady pliveme na někoho. No, vy na to můžete reagovat, a už to řekli mí kolegové. Nám jste včera tu pusu zavřeli tím, že jste neschválili program schůze. A to, co tady říkali někteří z vašich ministrů, a my jsme museli, jak říká paní předsedkyně, tiše sedět v lavicích a šoupat nohama a neříct vůbec nic, tak to vám přijde fěr? To za prvé.

A za druhé k panu poslanci Exnerovi, vašim prostřednictvím, paní předsedající. Vy tady chcete něco po mém kolegovi, aby doložil. Já jsem včera tady opakovaně vyzývala paní místopředsedkyni Richterovou, ať nám doloží to, že Andrej Babiš je bezpečnostní hrozbou České republiky, jak ho označil pan poslanec Lipavský v televizi. Tak to udělejte vy! Vy jste svolali tuhle schůzi. Sedí vás tu deset! Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Lang a následuje pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. K panu Exnerovi a k panu Letochovi, abych to nemusel jmenovat, prostřednictvím vás. Já neustupuju vůbec ze svých pozic. Já prostě nevím, proč bych měl ustupovat, já si za svými názory stojím. A tak jak prostě se nám to rýsuje, ta situace kolem Dozimetru, tak se domníváme, že to prostě tak je, nebo uvidíte, možná že budeme všichni překvapeni, až se prostě udělají všechny výsledky. Samozřejmě že hnutí STAN, já říkám, že hnutí STAN, tak jak to prostě vyznívá, jak vyznívá Dozimetr, je pro mě bezpečnostním rizikem pro Českou republiku. To znamená, žádný Andrej Babiš, žádný jeho soukromý e-mail, kde prostě jenom vyžadoval po svém asistentovi nějaký sběr informací ve smyslu rešerše pro svoje vystoupení. Ale prostě Dozimetr, tak jak bzučí, je bezpečnostním

rizikem. Bezpečnostním rizikem je hlava vlastně hnutí STAN, první místopředseda vlády, pan ministr vnitra Rakušan, s bezpečnostním aparátem za zády obecně řečeno. Potom samozřejmě pan Gazdík, který tady není vůbec. Jak říkala paní Pastuchová, prostřednictvím paní předsedající, vy jste si svolali tu schůzi, vy byste nás měli tady utloukat argumenty. My tady vznášíme otázky vlastně za vás, vy tady vůbec nejste, jo? Pan Gazdík, ten samozřejmě má silně máslo na hlavě, musel odstoupit z funkce ministra školství. Z mého pohledu, tak jak se vyjadřoval, prokazatelně lhal, by vůbec neměl být poslancem Parlamentu České republiky z mého úhlu pohledu, protože to dehonestuje a snižuje to vlastně nás všechny ostatní poslance, když máme mezi sebou takovéto lidi, kteří prostě jednou mluví tak, jednou mluví tak. Šifrované telefony pana ministra vnitra Rakušana, měl ho pan Gazdík rozšlapat, telefon nemám, potom telefon mám, nakonec ve finále s drahým přístrojem s kryptoochranou si hrají moje děti. Prostě takováto vyjádření, myslíte si, že jsou důstojná? Tady by na to měla být jedna schůze za druhou, na STAN jako organizované hnutí, na jeho financování, prostě na bezpečnostní rizika, která my v tom spatřujeme.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Letocha, následuje pan poslanec Sadovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji. Já těch reakcí budu mít víc. Pokud to nestihnu, tak se kdyžtak ještě přihlásím, ale věřím, že ano.

Nejdřív bych chtěl reagovat, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, na paní Schillerovou, která v podstatě si poslechla ten podcast a sama ve své odpovědi vlastně vyvrátila to, že pan Rakušan je ten, kdo seznámil pana Redla s panem Hlubučkem. Mimochodem pak tady padla i otázka, kdo to tedy byl? Kdo ho tedy seznámil? To se asi opravdu nedozvíme, protože těch verzí přímo od pana Hlubučka je víc. Uvědomme si, že to je trestně stíhaný člověk, který lže vzhledem k tomu, že byl vyloučen z hnutí STAN a s hnutím STAN se soudí o to, aby mohl být dále členem hnutí STAN. Pokud vím, on už se k této otázce jednou vyjadřoval, bylo to v roce 2022 v Seznam Zprávách. Takže pokud se ptáte, kdo ho seznámil s panem Redlem, tak já vám mohu třeba říct, že v tom rozhovoru tehdy zmínil, že ho seznámil pan Fremr.

Je ale otázka, jakou odpověď si od pana Hlubučka skutečně chcete vybrat? Těch odpovědí padá víc. Ale jak říkám, je to člověk, který je trestně stíhaný, který může lhát pro svou obranu, pro svou obhajobu. A takto to vidíme, že se snaží v tuto chvíli poškodit naše jméno. Proto jenom říkám, že byste si měli také ověřovat informace a zvažovat to, co jako poslanci vypouštíte ze svých úst, protože papouškovat lživé titulky Blesku si myslím, že je i pod některou z vašich úrovní, tak jak se tady snažíte v podstatě od rána tady tenhle titulek, a ještě k tomu lživý titulek, dostat do povědomí, že by byl snad pravdivý. Pravdivý není. Já nevím, kdo seznámil pana Hlubučka s panem Redlem, ale myslím si, že se to nedozvíme, protože panu Hlubučkovi se v těch jeho několika odpovědích skutečně věřit nedá. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Sadovský, následuje pan poslanec Exner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, paní předsedkyně. K panu kolegovi Letochovi, vaším prostřednictvím. Pane kolego, Hlubuček byl váš člověk a vy byste si za tohle měli nést odpovědnost, a ne tady říkat, že lže. To jenom dáváte najevo to, že vaše strana prostě spolupracuje s takovými lidmi. A že Blesk napsal o vás nějaký článek? Podívejte se do novin. O našem hnutí, o panu Babišovi, vycházejí denně články, které nejsou pravdivé. A co můžeme dělat? Vůbec nic. A vy na ně tady hrozíte trestním oznámením? Myslíte si, že v Blesku jsou takoví idioti, že vydají článek a budou čelit nějakému trestnímu obvinění? Myslíte si to fakt? Jako média to dělají každý den a vy najednou jste překvapení, že jste dostali svoji vlastní medicínu? Tomu se divíte? Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Poprosím o používání slušných výrazů, i když u toho idiota si sama nejsem úplně jistá, jak to hodnotit. (Smích v sále.)

Pan poslanec Exner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Exner: Já bych chtěl odpovědět na to, který z předsedů seznámil pana Hlubučka s panem Redlem. Nebyl to ani jeden pravděpodobně. Já bych tady chtěl ocitovat ten článek, který zveřejnil Seznam Zprávy – cituji: Hlubuček kontakt nijak nezapíral. Dodal však, že s Redlem ho seznámil šéf pražské TOP 09. Jiří Pospíšil s Jiřím Fremrem, pokud se nepletu, nás před posledními volbami seznámili. Ale zase, víte, co to je, tolik lidí, které potkáte? pronesl Hlubuček. Takže opravdu nemůžete stavět tyto vaše výtky na slovech člověka, který je obviněný. Jak víme, tak v českém právním řádu je právo i lhát při své obhajobě. A nemůžeme se samozřejmě divit, že ten člověk je zhrzený. A co se týká toho, že to byl náš člověk, tak já si myslím, že jsme jediná strana, která okamžitě takového člověka vyloučila, která ho zbavila všech funkcí. A někdy si z nás vezměte příklad v případě, kde byl jenom a pouze obviněný. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Juchelka, následuje pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Tak já děkuji moc. Máme tady opravdu dva poslední statečné z hnutí STAN, pana Exnera a pana Letochu. Já vás srdečně zdravím. Bojujete jakoby velmi statečně, nicméně opravdu je to postaveno všechno na vodě. Takže Blesk lže, pan Hlubuček lže. Toto jsou jako lháři samozřejmě, ale co víme za fakta, jsou, že bývalý generální ředitel České pošty řekl, že se špagáty moci přeskupily, protože byl seznámen s panem Redlem, někdo ho dovedl na tu schůzku, ani nevěděl samozřejmě, kdo to pan Redl je, ale musel s ním nějak projít. Ještě nebyl ani Vít Rakušan ministrem vnitra a jmenovaný ministr, ale najednou už se tady toto všechno, ta chobotnice, a řeknu to do slova a do písmene, mafie hnutí STAN rozprostřela právě mezi policii, kde se odvolal samozřejmě policejní ředitel ještě předtím, než byl pan Rakušan ministr vnitra, potom ty špagáty moci u generálního ředitele České pošty. No a v tuto chvíli samozřejmě, protože podle STANu Blesk lže a pan Hlubuček lže, no tak přeskupíme samozřejmě tu pozornost směrem k TOP 09, k panu Fremrovi, což byl člen TOP 09, nebo možná ještě je, to je asistent pana Jiřího Pospíšila, který je samozřejmě také z TOP 09, sedí v tuto chvíli nejen v europarlamentu, ale také na radnici hlavního města Prahy. Takže teď v tuto chvíli tady máme samozřejmě další kauzu a to je z TOP 09.

Takže jak to tedy mezi sebou máte? Možná že paní předsedkyně může dát tady slovo paní Dostálové, řízení schůze, a odpovědět na to, jakým způsobem to s tím panem Pospíšilem a s panem Fremrem je, když teď tady hnutí STAN říkálo, že tedy on, pan Fremr, může za to, že seznámil tedy pana Redla s panem Hlubučkem. Nevím, nevím. Ještě nemáme odpovědi, ale blížíme se.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní poprosím vystoupit paní poslankyni Peštovou s faktickou poznámkou, následuje paní poslankyně Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěla zareagovat na pana poslance Exnera. Pane poslanče Exnere, prostřednictvím paní předsedající, to je strašně úsměvné. Takže vy se z toho vyvíňujete tím, že do toho hodíte TOP 09. Teď tomu jako mám takhle rozumět, jo? Takže vy řeknete my nic, my za nic nemůžeme, všichni lžou, ale kdo je vlastně vinen, tak je TOP 09. Takže vy se tady budete takhle teď potápět jeden druhého, jo? Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí paní poslankyně Pastuchová, následuje pan poslanec Lang. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající. Já jsem si musela na chvíli odskočit, ale poslouchala jsem vás. Pane poslanče Exnere, prostřednictvím paní předsedající, vy tu sedíte za Starosty, ale my máme v našem Libereckém kraji pana hejtmana Půtu, který je taky obžalovaný. To nezmíníte? Jste říkali, že se všemi zatočíte, tak tady se vás to asi netýká. Já vím, že je za Starosty za Liberecký kraj, ale když jde o volby, tak jste vždycky společně a jednu dobu vám dělal i předsedu. Tak prosím, měřte všem jedním metrem.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Lang, následuje pan poslanec Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. Tak opět k panu Exnerovi a panu Letochovi. Já chápu, že pan kolega Exner kandiduje do europarlamentu, takže prostě každá mediální pozornost je dobrá, že jo, aby případně uspěl. A samozřejmě každému přeju, ať se mu daří.

K panu Letochovi logicky – ano, bylo správně tady řečeno, zůstali jste tady pouze dva, protože ta účast je tady úplně tragická. Tady chudák předkladatel této šílené schůze tam sedí jak pytlíček neštěstíčka. Já bych chtěl, jestli by se taky nemohl vyjádřit pan Michálek, prostřednictvím vás, paní předsedající, když tedy jste tak zásadoví a jste tak prostě akurátní a dokázali jste tady za těch x milionů korun svolat tuto schůzi, která je zcela zbytečná, jak se... ukazuje se v plné nahotě, že vlastně opravdu to žádné téma nemáte a jste z toho nešťastní vlastně a ve své podstatě jste si naběhli na vidle, když se to řekne úplně lidově. Ať pan

Michálek řekne svůj názor, jak nám bzučí Dozimetr. Já také, jak tady říkal kolega Sadovský, prostřednictvím vás, paní předsedkyně – vy si myslíte, že ti novináři z toho Blesku jsou padlí a hlavu? Že opravdu napíšíou třístránkový článek, kdy můžou očekávat reakci ze strany vlastně STANu logicky, že jo, prvního místopředsedy vlády, který se bude bránit? Vy myslíte, že kdyby tam nebylo zrnko pravdy, že by to takto otiskli? Že tam nemají nějakého šéfredaktora, který prostě by řekl takhle ne, prostě nemůžeme si dovolit tento článek pustit ven, že jo, s takovýmhle výbušným titulkem, kdyby tam nebylo něco, nějaké zrnko pravdy? Já se domnívám, že na každém šprochu, se říká lidově, pravdy trochu. A ono to opravdu všechno postupně zapadá. A až ten Dozimetr dobzučí – samozřejmě problém je, když ten Dozimetr dobzučí třeba za rok, za rok a půl, že jo? Protože vy se tady snažíte udržovat, jste v pětikoalici, jste absolutně zoufalí, kopete proti sobě. Ostatní členové té pětikoalice proti STANu. Vy opravdu nerozumíte tomu, že STAN vás už všechny prohodil? Že STAN už si jede svoji vlastně mediální kampaň? Výjezdy „bez cenzury“ pana ministra vnitra Rakušana? Prostě STAN jede čistě na sebe. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Mašek, následuje pan poslanec Exner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Tak k panu Letochovi a k panu Exnerovi, vašim prostřednictvím. Vy tady stále hájíte pana Rakušana. Co myslíte, proč pan Hlubuček něco takového říká? Čím on si teď může pomoci, že mluví o vašem předsedovi, o tom, že tu schůzku zprostředkoval on? V čem mu to může prospět? Jakou to má logiku? Není to náhodou tak, že jste se k němu zachovali jinak, než on možná očekával? A že skutečně je tady nezávislá NCOZ, která šetří případ Dozimetr, a skutečně to bude padni komu padni? Jenom to nějakou dobu trvá. A pan Hlubuček prachobyčejně začal mluvit. To se dá čekat. Já si myslím, že my se k těm informacím dostaneme, ale je mi trochu líto vašich kolegů v pětikoalici, kteří teď tohle všechno zažívají. Myslím si, že jim to nemůže být úplně jedno, že to pro ně není radostné poslouchání.

Chtěl bych tady navázat na kolegu Langa v tom, že ač ta schůze na začátku vypadala jako úplně zbytečná, malicherná, zástupná, tak se tady otvírají témata, která jste si asi nepředstavovali, že se otevrou, a jsou vám nepříjemná. Já bych si moc přál, aby aspoň vy, kteří tady sedíte, a možná to někdo z vašich kolegů poslouchá na monitorech, tak abyste o tom, co tady říkáme, přemýšleli. A opravdu si vás teď STAN v osobě pana místopředsedy vlády a ministra vnitra všechny docela obyčejně vodí. Mně to nepřijde úplně důstojné.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní bude vystupovat s přednostním právem pan předseda Radim Fiala, protože žádnou faktickou poznámku nyní nemám. Pan předseda se už blíží, je tady přítomen.

Než dojde, využiji času k načení omluv, ať toho využijeme. Heller Šimon se omlouvá od 14 hodin ze zdravotních důvodů, Knechtová Lenka od 15.30 do 16.30 z pracovních důvodů, Králíček Robert od 13.30 z pracovních důvodů, Krejza Karel po celý den bez udání důvodu, Lesenská Vladimíra od 13 hodin z pracovních důvodů, Munzar Vojtěch od 15 hodin z pracovních důvodů, Němečková Crkvenjaš Zdenka do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Vondrák Ivo od 13 hodin z pracovních důvodů. A z členů vlády se omlouvá Bek Mikuláš. Ne, ten se neomlouvá, bere svou omluvu zpět.

Nyní poprosím o vystoupení pana předsedu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, paní předsedkyně za slovo. Já samozřejmě také chci hovořit dneska k tématu, kterým jsou, pokud se nemýlím, bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Tudiž, dámy a pánové, přeruším ten váš politický souboj, který tady sleduji, a budu se věnovat podle mého názoru skutečným bezpečnostním hrozbám pro Českou republiku, protože podle mě dva e-maily nejsou žádnou bezpečnostní hrozbou.

Co považuji za bezpečnostní hrozbu. Jsem přesvědčen, že hlavní bezpečnostní hrozbou, které se budu dnes věnovat, je konflikt na Ukrajině, za druhé je to migrace a za třetí je to vzestup radikálního islámu v západní Evropě, který tam můžeme sledovat. Bezpečnostní hrozby, tento název, toto sousloví, tento termín, toto téma já беру velmi vážně. Jde v podstatě o nejzásadnější a nejdůležitější politickou agendu, jaká může existovat, protože souvisí se samotnou existencí našeho suverénního státu a národa, s jeho přežitím, a tím i s bezpečností, životy nebo smrtí českých občanů. Co už může být závažnější a důležitější? Proto mě velmi mrzí, co se pod tímto názvem v podání pětikoaliční vlády skrývá. Nikoli snaha o vážnou debatu o tom, co jsou bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, o jejich definici, popis, detailní diskusi a možnosti postupu, jak jim čelit, třeba i včetně přizvání expertů, šéfů bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb a podobně. Ale o to tady vůbec nejde. Vláda Petra Fialy zde chce řešit jeden uniklý soukromý mail předsedy hnutí ANO, pitvat některé vulgarismy v něm obsažené a na tomto pozadí kopat do opozice a vydávat za bezpečnostní riziko své politické oponenty. To je podle mého názoru jednak ztráta času a rovněž jde o pohrdání občany a naprostou degradaci a vyprázdnění pojmu bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Jde také podle mého názoru o jejich zlehčování. Protože jestli budeme za tyto bezpečnostní hrozby pokládat nejrůznější nadávky z mailů, Facebooku nebo z rozhovorů poslance Koláře, stane se z toho jednak soutěž o to, kdo koho více pošpiní a urazí, ale o to je horší, že o skutečných a závažných bezpečnostních hrozbách se vůbec nebudeme bavit, nebudeme na ně připraveni, ale až udeří, budeme se maximálně divit. Ale to už bude pozdě, možná fatálně pozdě. A pak třeba budeme litovat toho, že jsme zde dny a týdny ztráceli analýzami vulgarismů namísto toho, abychom pořádně a zodpovědně dělali svou práci.

Takže co jsou v současnosti ty nejzávažnější bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, tak jak je vidím já i v rámci dlouhodobého sledování této tematiky a studia názorů našich a zahraničních expertů? Je to bezpochyby válka na Ukrajině, tedy válečný konflikt v naší bezprostřední blízkosti, a hlavně riziko její eskalace a jejího rozšíření, dále pak nelegální masová migrace do Evropy a vše, co s ní souvisí, a v neposlední řadě jde o hrozby a rizika vyplývající z přítomnosti radikálního islámu v Evropě včetně České republiky. Druhá a třetí hrozba spolu do jisté míry souvisí, ale nejedná se o totožné záležitosti, jak ještě později rozvedu.

Před několika dny proběhla v Praze zajímavá debata s názvem Bezpečnostní hrozby a rizika pro Českou republiku a Evropu, kterou pořádala ve Slovenském domě nadace Železná opona. Účastnili se jí mimo jiné i dva bývalí ředitelé naší vojenské a civilní zpravodajské služby, generálové Šándor a Pelz, takže nejde o lidi, které by bylo možné označit za amatéry, laiky, diletanty, natož agenty nepřátelských mocností. Chci ještě podotknout předtím, než začnu mluvit konkrétně, že všechny věci, které jsem čerpal k tomuto projevu, jsou veřejně dostupné na internetu, že většina z toho nejsou moje myšlenky, ale jsou to citace některých lidí, kteří jsou podle mého názoru skutečnými odborníky na bezpečnostní hrozby. Cituji od lidí, od osobností, které za zájmy naší země a její bezpečnost doslova riskovali své životy a mají samozřejmě ty nejprísnější bezpečnostní prověrky. Bývalý ředitel Vojenského zpravodajství, bývalý šéf rozvědky a bývalý velvyslanec v Afghánistánu generál Petr Pelz zde sdělil mnoho zajímavých postřehů a poznatků včetně náhledu na definici činnosti zpravodajských služeb. Já se k tomu schválně dostávám, aby z toho bylo zřejmé, kam mířím.

Zpravodajská informace je informace vyžádaná zákazníkem, tedy vládou. Zpravodajské služby by měly ideálně dostávat rozpočet vztahující se k těm úkolům, kterými se zabývají. Samozřejmě, že je potřeba si nějak definovat míru té konkrétnosti, ale také je třeba si uvědomit, že to potom znamená, že ta zpravodajská služba nesmí vyvíjet takovou činnost, kterou nemá zadanou a nemá na ni ani peníze, a zpravodajská síť pak může být kontrolována či posuzována jenom podle toho, jestli plní dobře úkoly zadávané jí vládou. A pokud by dělala něco navíc, tak už je to opravdu mimo zákon.

To jsou důležitá a závažná slova. A položme si otázku: je to v případě všech našich služeb skutečně vždy takto? Každopádně by to tak být mělo a mějme to na paměti.

A pak už se generál Pelz věnoval některým bezpečnostním hrozbám pro naši zemi, například nákupu 24 stíhaček páté generace. Cituji: Nejde jenom o to, že tohle letadlo je i pro americké vojenské analytiky, kteří o tom píší, vždy symbol naprosto zkaženého, nepodařeného a tisíckrát předraženého projektu. Je z toho ještě to menší nebezpečí pro nás. To větší nebezpečí je, že F-pětatřicítka je tak napěchována umělou inteligencí, jejíž součástí jsou tam tak strašně pokročilé, že jsou vlastně součástí amerického systému vyhledávání, že to jsou vlastně americké záležitosti. To znamená, že my v této fázi chtít nechtít budeme prostě sloužit americkým zájmům. Samozřejmě, že jim sloužíme už teď, nemá cenu to zakrývat, ale tady už to bude přímo dané i typem té zbraně.

Cituji dále: Jako tu největší současnou hrozbu vidím Ukrajince, kteří jsou tady, je jich rozhodně několik set tisíc. Když si vezmeme, že třeba jenom čtvrtina z nich jsou muži schopní bojovat, a kteří to i umějí, protože už i bojovali, tak daleko převyšují muže ve zbraní, které má k dispozici Česká republika. Toto vidím jako hlavní hrozbu současnosti.

Geopolitická situace se jednoznačně zhoršila a dá se říct, že války jsou už na pomezí Evropské unie, a země NATO nejsou na válku připraveny. To řekl v pořadu Zprávy Plus na CNN Prima News politický geograf Vladimír Baar. Podcenili jsme situaci, protože jsme příliš spoléhali na to, že nás Spojené státy ochrání, doplnil jej další bývalý ředitel Vojenského zpravodajství, generál v záloze Andor Šándor. A pokračoval: Pokud jsme přijali tezi, že Rusko bude chtít pokračovat dále po dobytí Ukrajiny, a říkáme, že jsme ve válečném stavu, pak je logická odpověď, že musíme udělat něco s Armádou České republiky, která má v současné době asi 28 000 vojáků. – To hnutí SPD říká už velmi dlouho, že je nutné změnit koncepci Armády České republiky. – Mladí muži se nehrnou, přestože má armáda dobré jméno ve společnosti. Je potřeba něco udělat, pokud si myslíme, že jsme na prahu války. A s tím, že pokud si však nic takového opravdu nemyslíme, je celá tato debata naprosto zbytečná a jde jen o nemístné strašení lidí a neférovou argumentaci ve vnitropolitickém boji. Ano, je tomu tak, nezahrávejme si s bubnováním do války. Džin, který byl z láhve jednou vypuštěn, se do ní již velmi těžko vrací. Skoro je to nemožné.

A já se ptám: Je v zájmu České republiky eskalace konfliktu na Ukrajině a jeho rozšíření západním směrem? Je dobré a odpovědné dodávat ve velkém naše zbraně na Ukrajinu, což kromě prodlužování konfliktu a pokračování umírání mimo jiné znamená i oslabení naší vlastní obranyschopnosti? A je skutečně dobrý nápad to, co v poslední době prezentuje francouzský prezident Macron, tedy přímá fyzická účast vojáků armád států NATO na Ukrajině? Domýšlíme všechny důsledky tohoto kroku? Skutečně chceme vystavit riziku smrti nejen české vojáky, ale i české civilisty, například české občany nacházející se na území Ruska? Když řekneme A, musíme být schopni říci i B a mluvit k občanům na rovinu. To není nic proti Ukrajině. Já neříkám Ukrajincům, jak mají postupovat, a rozhodně jim nedávám žádné hraběcí rady. Jsem český politik zvolený českými občany a mojí povinností je domýšlet důsledky všech kroků, které náš stát dělá, a mít přitom na mysli především bezpečnost své země a mých spoluobčanů.

Co ještě řekl uznávaný politický geograf Vladimír Baar? NATO není na válku připraveno, protože vždy spoléhalo, že se s každým domluvíme. Země NATO si hrály na to,

že se s každým domluvíme, že nebude válka. Sklízíme ovoce za nečinnost, naivitu a bohužel bude nutno udělat různá opatření. Podle Andora Šándora bychom si neměli nalhávat, že malý základní vojenský výcvik nás spasí. Cítuji: Nevěnovali jsme se rozvoji a udržování schopných vojsk, která by byla pro nepřátele odstrašující. Vždyť ty konflikty, které vidíme, vůbec nejsou jednoduché. Ale pokud se rozhodneme něco takového, jako je povinný vojenský výcvik, zavést, musíme si také říct, kde ti lidé budou cvičit a bydlet, jaké budou mít oblečení, jak to vyřešíme. My nic takového nemáme. A z čeho to všechno budeme financovat? Domýšlí toto všechno naše vláda, nebo si myslí, že válka je jakousi obdobou počítačové hry? Anebo svou rétoriku nemyslí vážně a jde opravdu jen o propagandu? Oboje špatně, ať je to jakkoliv, a je to hazard s důvěrou a bezpečností občanů České republiky.

V pasáži o válce na Ukrajině považují za velice důležité zmínit svědectví někdejšího mluvčího prezidenta Zelenského a člena ukrajinské delegace na mírových jednáních s Ruskem v Istanbulu na jaře roku 2022 Oleksije Arestovyče. Ten letos 15. ledna britskému webu UnHerd na otázku, jestli Ukrajinci po tehdejších posledním společném sezení ruské a ukrajinské delegace v Istanbulu považovali dosažený výsledek za úspěch, odpověděl: Ano, naprosto. Otevřeli jsme si láhev šampaňského. S Rusy jsme předtím prodiskutovali demilitarizaci, denacifikaci, otázky kolem používání ruštiny, ruské církve a mnoho dalšího. A toho měsíce, šlo o duben roku 2022, byla na pořadu otázka velikosti ukrajinské armády v mírových dobách a prezident Zelenskyj tenkrát řekl: Tuhle otázku bych mohl vyřešit napřímo s Putinem.

Istanbulské dohody byly protokolem o dobrých úmyslech a dohoda byla pro přímé setkání Zelenského s Putinem připravena z 90 %. Jejich schůzka měla být dalším krokem v jednáních – to řekl letos jeden z nejvyšších představitelů ukrajinského režimu. Co by mu řekli čeští odpůrci mírových jednání a mírového ukončení ukrajinsko-ruského konfliktu? Označili by ho také za chcímíra nebo dezoláta? A označili by takto i prezidenta Zelenského, který též jednal v roce 2022 o míru? Jde o nesmírně závažné svědectví.

A jak to s tímto člověkem bylo dál? Pan Arestovyč byl z ukrajinské prezidentské kanceláře před rokem odstraněn poté, co napsal, že raketa, která právě zabíjela ve městě Dnipro, ve skutečnosti nebyla vystřelena Rusy, ale ukrajinskou protiraketovou obranou. Ukrajinská tajná služba SBU Arestovyče poté, co se stal otevřeným kritikem Zelenského, obvinila, že je ruský agent. Současně ho na seznamu hledaných osob vede i Rusko. Pan Arestovyč se zdržuje střídavě v Americe a západní Evropě.

Ve Švýcarsku, tedy v západní Evropě, tráví většinu času i další člen ukrajinské mírové delegace z jara roku 2022 Oleksandr Čalyj. Při jednáních v Istanbulu vedl právní tým ukrajinské delegace. Čalyj, zkušený ukrajinský diplomat, loni v prosinci na diskusi Centra pro bezpečnostní politiku v Ženevě pronesl i následující věty: Uzavřeli jsme takzvané Istanbulské komuniké, byli jsme velice blízko koncem dubna ukončení války mírovou dohodou. Z nějakého důvodu však byla odložena. Putin týden po zahájení agrese proti Ukrajině rychle pochopil, že se dopustil chyby, a zkoušel všechno možné, aby dohody s Ukrajinou dosáhl. Osobně se rozhodl akceptovat Istanbulské komuniké, které bylo naprosto vzdálené tomu ruskému návrhu, který nám předložili v Minsku a který ještě měl povahu ultimáta. Konec citace.

A ještě Davyd Arachamija, vedoucí ukrajinské delegace v Istanbulu a doposud šéf poslanecké frakce Zelenského strany v parlamentu v televizi 1+1 koncem listopadu 2023 řekl: Rusové byli ochotni ukončit válku, když přijmeme neutralitu jako kdysi Finsko a když se zavážeme nevstupovat do NATO. To byla pro ně hlavní věc. Tento výměnný obchod je i podstatou mírového návrhu z 15. dubna 2022, o němž referoval list Wall Street Journal. Jak v této souvislosti psal Daniel Kaiser v Echo24: Pokud by tehdy výměnou za neutralitu Ukrajiny šlo zastavit válku, na jejímž konci bude neutrální a navíc zničená Ukrajina, je to přece v přímém rozporu s výkladem, že Rusku šlo od začátku především o zabránění celé Ukrajiny nebo jejích velkých částí.

Ano, všechny tyto otázky si musíme klást. Musíme lidem totiž říkat celou pravdu o konfliktu v našem blízkém sousedství a vyvarovat se jakékoliv cenzury. Jenom tak můžeme přijímat dobrá a stabilní rozhodnutí v bezpečnostní a zahraniční politice a plnit svou úlohu vůči vlastním občanům, kteří nás navíc platí. A podepsal bych i tato slova Daniela Kaisera. Cituji: Radil bych lidem, kteří jenom hledají pravdu, souvislosti hned neshazovat. Válka je docela vážná věc, i ta zástupná. A když už ji s někým vedeme, neškodilo by poznat jeho válečné cíle – ty aktuální i ty, které měl na začátku této války. Vše ostatní je cesta do pekel.

Co ještě říci k Macronově plánu na vyslání vojáků států NATO na Ukrajinu, pro které vyjádřil pochopení třeba i prezident Pavel? Cituji: Už samotná tato debata je nebezpečná. Potenciál kroku by znamenal eskalaci celého konfliktu. Autor výroku: bývalý dlouholetý náčelník Generálního štábu Armády České republiky Jiří Šedivý.

Slovenský generál Pavel Macko, který velel výcvikovému středisku NATO, v této souvislosti varuje, že například čeští vojáci na Ukrajině by byli bezbranní. A říká: „Je to velmi komplikované, velmi rizikové a je třeba říci, že ti vojáci nepožívají žádnou mezinárodní ochranu. Jsou v bojovém prostoru. Hrozí tak ztráty, a to bez možností jakéhokoliv protestu. Za sebe mohu říci, že to je velmi kontroverzní.“ Konec citace.

Otázka novináře: „Hovoříte o mezinárodní ochraně. Fakticky vzato, kdyby Rusko na výcvikový prostor zaútočilo a zemřeli by čeští vojáci, byl by to důvod k aktivaci takzvaného článku 5 Smlouvy o NATO?“

Odpověď generála Macka: „V žádném případě. Vojáci, pokud tam budou vysláni, nemohou bojovat. Pro Rusko je regulérním cílem likvidovat vojenské cíle na Ukrajině, ale i narušovat jejich činnost, třeba výcvik. Ostatně to známe i z druhé strany, kdy Ukrajina doslova rozmetala cvičiště Rusů. Proto není možné pak naříkat a ukazovat si na padlé. Stanou se bohužel regulérním cílem bez jakékoliv ochrany.“ A to jsou vážná slova od člověka, který ví, o čem hovoří. Opakujme si je a hlavně o nich přemýšlejme.

K tématu ukrajinského konfliktu a hrozeb z něj vyplývajících ještě jeden aspekt. Cituji z článku Milana Skály, soudního tlumočnicka z ukrajinštiny, který tlumočí třeba i pro naši policii a pro server Česká justice: „Během vypomáhání v krajských asistenčních centrech pomoci Ukrajině si mnozí pracovníci povšimli, že zvláště v první fázi příchodu ukrajinských uprchlíků se kromě žen a dětí a starých lidí registrovalo k dočasné ochraně velké množství mladých mužů původem ze západní Ukrajiny. Než do Prahy po několikadenní cestě v přeplněných a zatemněných vlacích dorazily ženy s dětmi z bombardovaného Donbasu či Charkova, tedy ti, kteří naši pomoc opravdu potřebují, byli tito muži ze západoukrajinských, válkou dosud téměř nedotčených oblastí zaregistrováni jako váleční uprchlíci a postupně obsazovali volné byty v Praze. Podařilo se jim využít prvotního chaosu na hranicích, anebo v tu dobu již byli na území Evropské unie. Jsou známy i případy, kdy se do krajských center dostávali v montérkách načerno pracující ukrajinští dělníci, aby v Česku legalizovali svůj pobyt jako váleční uprchlíci. V jiných případech žádali o dočasnou ochranu již vyhoštění Ukrajinci, kteří ve stanovené lhůtě nevystěhovali. Postupně za nimi přijížděly celé rodiny.

Je jasné, že s příchodem velkého množství válečných uprchlíků přicházejí do země i takzvané závadové osoby. Tento efekt doprovází prostě každou migraci. Na území hlavního města vzrostla po únoru 2022 kriminalita páchaná občany Ukrajiny výrazně. Ukrajinci zde páchají trestnou činnost zvláště násilného charakteru a přečiny typu ohrožení pod vlivem návykové látky nebo padělání a pozměnění veřejné listiny jsou téměř na denním pořádku. Častým trestným činem bývá i legalizace výnosu z trestné činnosti. V době víkendu a některého z ukrajinských svátků jsou policejní svodky plné záznamů spojených s občany této země. Některé pražské obvodní soudy vedou přibližně každé třetí trestní řízení proti občanovi Ukrajiny. Je to dáno atraktivitou hlavního města, kam se stahují právě tyto závadové osoby.

Dalším problémem je i to, že před únorem roku 2022 ukládaly soudy až na výjimky pro spáchání trestného činu občanům Ukrajiny trest vyhoštění z území České republiky. Při jinak nízkých trestech ukládaných i za závažnou a zvláště závažnou trestnou činnost se jednalo o efektivní způsob, jak se zbavit cizinců páchajících u nás trestnou činností. No a jak myslíte, že je to teď? V souvislosti s válečným konfliktem na Ukrajině ale pražské soudy již dva roky tento trest neukládají. V současné době je naprosto běžné, že i za zvláště závažný trestný čin loupeže nebo například těžké újmy na zdraví je občanovi Ukrajiny uložen pouze podmíněný trest bez dalšího peněžitého trestu. A hlavně bez vyhoštění. V případě přečinů bývají podmíněné tresty ještě nižší, anebo se trestní řízení hned podmíněčně zastavuje. V tomto důsledku tak na území České republiky zůstávají stovky občanů Ukrajiny pravomocně odsouzených za nejrůznější škálu trestných činů bez povinnosti vycestovat. Paradoxní na tom je, že se z velké většiny jedná právě o mladé muže pocházející ze západní Ukrajiny, kde neprobíhá válečný konflikt. Mimoto se na území České republiky volně dostávají i další občané Ukrajiny, kteří byli z Česka vyhoštěni již před válkou a figurují v evidenci takzvaných nežádoucích osob. Hranice do Evropské unie je pro ně prostě volně propustná.

V roce 2014 kdy, začala první fáze ukrajinsko-ruského konfliktu, se v Česku krátkou dobu rovněž neukládalo občanům Ukrajiny správní ani soudní vyhoštění. Poté se zkoumalo, z jaké části Ukrajiny cizinec přichází, a nevyhošťovaly se pouze osoby s trvalým pobytem na Donbasu či Krymu. Poté byli opět vyhošťováni všichni s odůvodněním, že osoba nemusí žít v oblasti konfliktu, ale může se přestěhovat na území Ukrajiny, kde neprobíhá vojenský konflikt. V současné době tedy pobývají na území České republiky odhadem stovky odsouzených mladých Ukrajinců pocházejících především ze západní Ukrajiny, kde žádný válečný konflikt neprobíhá. Mnozí z nich do Česka zvou své rodiny a vytvářejí si zde zázemí. Existuje předpoklad, že velká část těchto závadových osob u nás zůstane a do budoucna bude těžké je vyhostit i v případě opakování jejich trestné činnosti. Zaměstnání, zázemí, vazby a rodinní příslušníci, to jeden z důvodů komplikujících jak správní, tak i soudní vyhoštění. Není jasné, proč pražská státní zastupitelství nenavrhují a soudy neukládají trest vyhoštění za situace, kdy soudní vyhoštění je platné pouze na území České republiky a vyhoštěné osoby mohou cestovat kamkoliv do okolních zemí, přičemž se nemusí vracet přímo na Ukrajinu. Rovněž je paradoxní, že Česká republika, která vojensky podporuje Ukrajinu, vlastně blokuje případný nástup nevyhoštěných Ukrajinců do ukrajinské armády. Většina z nich totiž podléhá ukrajinské branné povinnosti.

Část ukrajinských uprchlíků, zvláště těch, kteří pocházejí z oblastí, kde probíhá vojenský konflikt, se v Česku chová slušně a naší pohostinnosti si váží. Proč ale máme být shovívaví a držet na našem území Ukrajince, kteří zde páchají trestnou činnost a přitom podléhají branné povinnosti ve státě, který vojensky podporujeme? V případě, že nedojde ke změně, bude tato část ukrajinské komunity představovat pro Českou republiku v budoucnu značné bezpečnostní riziko.“ Konec poněkud delší, ale z mého pohledu velice podstatné citace.

Přejděme nyní k problematice rizik masové nelegální migrace a přítomnosti islámu v Evropě. Je to další velké riziko, zvláště co jsme viděli protiizraelské demonstrace, propalestinské demonstrace ve všech metropolích velkých evropských zemí. Dovolte mi pár čísel.

Belgie. Přesná čísla podílu muslimů neznáme, protože mnoho zemí v Evropě nerozlišuje lidi podle rasy a etnického původu. Poslední spolehlivou studii o počtu muslimů provedl v letech 2015 a 2016 profesor Jan Hertogen a jeho výsledky potvrdilo jako věrohodné i Ministerstvo zahraničí Spojených států amerických. Podle této studie tvořili v roce 2015 muslimové 24 % obyvatel Bruselu. Nejnovější údaje poskytl a americký think tank Pew Research Center, ale pouze pro Belgii jako celek. V jiném průzkumu provedeném v roce 2016 uvedlo 29 %, dotázaných obyvatel Bruselu, že jsou muslimové. Při pohledu na růstovou křivku můžeme odhadnout, že podíl muslimů v Bruselu nyní mírně přesahuje 30 %.

V roce 2012 Evropský soud pro lidská práva vynesl takzvaný „rozsudek Hirsi“ pojmenovaný po soudním případě Hirsi Jamaa a ostatní proti Itálii. Toto soudní rozhodnutí uvádí, že evropské státy – a to je velmi důležité, poslouchejte – že evropské státy mají zákonnou povinnost zachraňovat migranty kdekoli, kde je ve Středozemním moři najdou, byť třeba jen 200 metrů od libyjského pobřeží, a převést je do evropského přístavu, aby tito lidé mohli požádat o status uprchlíka. To znamená, že když italské námořnictvo zadrželo ilegální migranty ve Středozemním moři a poslalo je zpět do místa jejich vyplutí v Libyi, tak tento soud nejenže Itálii odsoudil za porušování lidských práv, ale Italové museli navíc každému z těchto ilegálních migrantů ve jménu morální újmy zaplatit 15 000 eur. Na vydělání takové částky by pan Hirsi Jamaa a jeho společníci v Somálsku a Eritreji, odkud přišli, museli pracovat více než 10 let. A to byl jeden z důvodů, proč se chtěli dostat do Evropy.

O soudním rozsudku Hirsi tam samozřejmě všichni slyšeli. Zejména v Africe mnozí pochopili, že pokud se jim podaří dosáhnout břehu Středozemního moře a začít plavat, tak je námořnictva evropských zemí nyní budou muset převést přímo do Evropy. Před soudním rozsudkem Hirsi ročně na moři při snaze dostat se k břehům Evropy tragicky umíraly stovky, možná tisíce imigrantů ročně. Po soudním rozsudku Hirsi je nyní cílem mnoha migrantů se jednoduše nalodit a být mezi zachráněnými. V důsledku toho se o tuto cestu pokoušejí doslova miliony lidí, často s pomocí nevládních organizací, takzvaných promigračních neziskovek, jejichž plavidla čekají těsně u libyjského pobřeží, až se na moři objeví čluny s ilegálními migranty.

Imigrace není přírodní katastrofa. Migrační chaos, který zažíváme v Evropě, je čistě lidská katastrofa způsobená naivní politikou a soudci – teď mám na mysli soudce, kteří rozsoudili tento případ Hirsi – kteří za svá rozhodnutí nejsou nikomu odpovědní. S masivním usazováním se muslimů v Evropě think tank Pew Research Center odhaduje v roce 2050 počet muslimů v Evropě na 57 milionů. Jsou spojeny útoky na původní obyvatele, no-go zóny s lidmi, kteří se nechtějí asimilovat, a obavy, že významná část nově příchozích je radikalizovaná nebo se v budoucnu radikalizuje. Propalestinské muslimské pochody a demonstrace pořádané v západní Evropě po 7. říjnu 2023 jsou často jen záminkou pro provolávání drsných antisemitských hesel, která jsme v Evropě slyšeli naposledy za nacistických shromáždění ve 30. a 40 letech 20. století. Drtivou většinu antisemitských činů útoků ve Francii páchají muslimové.

Drieu Godefridi je právník a filozof, generální ředitel skupiny evropského soukromého vzdělání a ředitel společnosti PAN Medias Group v článku Konflikt mezi islámem a Západem se bohužel zdá být nevyhnutelný, napsal mimo jiné toto: Známa analýza Samuela Huntingtona o střetu civilizací je brilantní a pravdivá, ale jeho teze by si zasloužila určitou aktualizaci. Střet civilizací probíhal podle Huntingtona od roku 1989 v podstatě spíše na kulturní než ekonomické a politické úrovni. Pád Berlínské zdi v roce 1989 znamenal začátek přechodu od světa, v němž spolu soupeří ideologie – komunismus s kapitalismem a imperialismus s hnutím za sebeurčení –, k éře kulturní rozmanitosti, přičemž svět se zároveň z bipolárního začal měnit na multipolární a multikulturní.

Huntingtonova teze o střetu civilizací se potvrdila. Jako očividný příklad můžeme uvést soupeření mezi islámem a Západem. Dalším příkladem je nepřetržité vyvražďování křesťanů muslimy. Z tohoto hlediska má Huntington pravdu. Žijeme ve světě definovaném napětím mezi hluboce odlišnými kulturami.

Mnohým progresivistům se někdy zdá, jako by mezi islámem a Západem a všeobecně mezi různými kulturami neexistoval žádný nepřekonatelný konflikt, ale jen pozůstatky konfliktu zděděné z temné minulosti, které nakonec překoná vyšší životní úroveň. Tato teze, která je ve skutečnosti marxistická, že každý konflikt způsoben majetkovou nerovností, je založena spíše na zbožných přáních než na historických důkazech a je to samozřejmě velký nesmysl. Muslimové nemasakrují křesťany, židy a hinduisty proto, že jsou bohatší, ale protože nejsou muslimové. V posledních deseti stoletích od vzniku Koránu se takto zdůvodnilo

mnoho masových vrahů. Přečtěte si fiqh – islámskou právní vědu, která se zabývá výkladem práva šaría, v níž se všichni nedočkavě těší na budoucí světovou hegemonii islámu.

Těžko můžeme tvrdit, že extrémně bohaté země, jako Katar a Saúdská Arábie jsou motivovány ekonomickou závistí. Výše uvedená ekonomická marxistická teze, která je dnes prosazovaná jen a jen levicí, byla historicky jasně zdiskreditována. Zdá se, že střet civilizací je o náboženství, a to je téma, které bylo na Západě již dávno uloženo k ledu. Hodnoty islámu a Západu, respektive tradičního křesťanského Západu vyznávajícího lidské svobody, se zdají být neslučitelné. I když byli arabští, turečtí, perští a další muslimové v evropské kultuře přivítáni, tak si většina z nich na Západě zachovala svou vlastní islámskou identitu, které se zjevně nehodlají vzdát ani o ní vyjednávat, jak to můžeme vidět v mnoha evropských no-go zónách.

Toto může být jeden z důvodů, proč je multikulturalismus na Západě takovým selháním – selháním Západu. Když obyvatelé Západu přestali mít děti, tak začali masově dovážet lidi bez rozdílů, jako by všichni lidé byli stejní. Lidé ale všichni stejní nejsou. Mnoho muslimů, nebo alespoň značná část z nich nemá v úmyslu se integrovat ani se vzdát hodnot, které si s sebou přinesli a kterým podle všeho dávají před západními hodnotami přednost. V Evropě je nyní 45 milionů muslimů. Někteří si vybrali a vyberou Západ. Naprostá většina z nich však v případě konfliktu zůstane věrná islámu. A to je podle mého názoru evropská bezpečnostní hrozba číslo jedna.

Dámy a pánové, mou ambicí bylo vrátit zde debatu k opravdovým bezpečnostním hrozbám, které Evropu trápí a v budoucnosti bezpochyby budou trápit. Protože migrace a růst radikálního islámu v Evropě a růst antisemitismu prostě nemá dobrý konec. To nemá dobrý konec. Stejně tak jsem chtěl upozornit i na konflikt na Ukrajině jako na jednu z největších hrozeb, která se týká bezprostředně i České republiky. A mou ambicí je pouze to, abyste o těch slovech a citacích, které mnohokrát ani nejsou z mé hlavy, ale od lidí, kteří se těmito problémy skutečně zabývají, abyste o tom přemýšleli. To je jediná věc, kterou mohu doporučit. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí paní místopředsedkyně Dostálová s faktickou... Ne s faktickou, pardon, ale s přednostním právem přihláškou. Prosím, máte slovo. Následuje pan ministr Síkela.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji, paní předsedkyně. S faktickou bych to tedy asi fakt nezvládla, ale budu se držet tématu. Dnešní téma dnešní mimořádné schůze je Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. No a ruku na srdce, co jiného než bezpečnostní hrozba je přijetí migračního paktu? Já mám takový pocit, milá vládo, že vy máte problém a jste hrozbou zejména sami pro sebe. Vláda, která zradí Českou republiku a své občany přijetím migračního paktu, tak ji de facto ohrožuje. Jde o ohrožení bezpečnosti jako takové, protože na nápor uprchlíků nejsme vůbec připraveni. Jde o ohrožení naší kultury a našich hodnot, o kterých jste se tady tak květnatě po celé ty dva dny vyjadřovali.

Připomeňme si tedy opravdu velmi stručně, co vlastně vláda Petra Fialy a pan ministr Rakušan schválili. Začnu takovými těmi obecnými tezemi, kdy vlastně od toho počátku, kdy Komise pakt předložila, tak je jasné, že ten pakt neřeší klíčové věci z pohledu zvládnutí migrace a kontroly nad ní. Jde především o efektivní ochranu vnější hranice EU; efektivní návratovou politiku, to znamená ti, kteří na pobyt v EU nemají nárok, mají být okamžitě vyhoštěni; efektivní boj proti pašeráckým organizacím; bližší a intenzivní spolupráci mezi EU a třetími zeměmi. Tyto body nejsou součástí migračního paktu, nikdy nebyly, a proto nelze

očekávat, že s jeho případným přijetím dojde ke zlepšení situace, co se týče náporu příchozích na hranice EU. Lze očekávat spíše pravý opak.

Migrační pakt totiž ve svém celku neřeší příčiny migrace, ale pouze její následky. Namísto toho, aby říkal, co podniknout v rámci prevence migrace, říká, co má EU a jednotlivé členské státy dělat, když už na hranici EU migranti jsou. Dojednaná podoba migračního paktu naopak obsahuje povinnou solidaritu, krizové nařízení ohledně záchranných operací na moři a podobně, které naopak povedou k tomu, že se zájem o EU ještě zvýší.

Povinná solidarita. Je to jedna z hlavních součástí dohodnutého nařízení o řízení azylu a migrace. A teď prosím dávejte pozor. Původní návrh Komise uváděl k solidaritě následující možnosti, které by mohly členské státy využít jako solidární příspěvek. Původní návrh, než ho za českého předsednictví bohužel upravili, tak ten původní návrh: přerozdělit si žadatele o azyl z jiné země, pomoci s návratovou procedurou u odmítnutých žadatelů, technická pomoc, to znamená personál, bezpečnostní složky a tak dále. Členské státy tento návrh v rámci jednání pozměnily a nejvíce se dojednálo k povinné solidaritě v průběhu českého předsednictví v druhé polovině roku 2022, což potvrdila a přiznává jak česká vláda, tak také evropská komisařka Johansson.

První problém je, že v jednání úplně vyloučili možnost pro státy zapojit se s pomocí při návratech. To je v přímém rozporu s tím, co tvrdíme, že jedním z hlavních bodů k řešení je výrazné zlepšení návratové politiky. Vláda tvrdí, že pro toto ustanovení nebyla v Radě většinová podpora.

Druhý a zásadní problém je nová podoba solidárního mechanismu, která se pod českým předsednictvím dohodla a nakonec přijala s podporou českého ministra vnitra, pana Rakušana, 8. června 2023 na jednání Rady v Lucemburku. Tam vznikly tyto naprosto klíčové škody.

Dalším zásadním problémem je, že státy se dohodly na vzniku nového mechanismu. V něm bude každoročně – opakuji: každoročně – na základě vyhodnocení a návrhu Evropské komise každý rok přerozděleno po celé Evropské unii minimálně 30 000 žadatelů o azyl. Státy, které tyto žadatele nebudou chtít přijmout, tak mají... nebo budou muset přijmout, protože za každého jim určeného migranta uhradí příspěvek ve výši 20 000 eur za jednoho, nebo jim poskytnout technickou pomoc, například vyslání policistů a podobně, pokud – a opakuji tady důrazně – pokud si to ta členská země vyžádá. Pokud příslušná členská země, která bude náporu uprchlíků čelit, řekne, že ne, že buď musejí ostatní členské státy přijmout, anebo poslat peníze, tak jinou možnost Česká republika mít nebude. A teď, přátelé, abychom si to přeložili, 20 000 eur je zhruba půl milionu korun za jednoho uprchlíka.

Já bych chtěla tady trošičku zvednout tu otázku, jestli jsme si vědomi toho, co nás vlastně čeká? Protože v minulém roce zhruba 1,2 až 1,3 milionu uprchlíků do Evropské unie, na základě toho distribučního klíče, který je v migračním paktu, to bude kvóta pro Českou republiku 70 až 80 000 lidí – krát 20 000 eur je zhruba 40 miliard korun ročně. A musím říci, že jsem dneska se zájmem sledovala projev Karla Havlíčka, vašim prostřednictvím, paní předsedající, protože on upozornil na to, že vlastně Českou republiku čekají velké finanční výdaje. My začneme splácet jádro, začneme splácet F pětaticítky. A do toho tato česká vláda odsouhlasí migrační pakt, který ve finále bude znamenat to, že se buď vyplatíme, anebo přijmeme uprchlíky. A já se ptám, když na to vyplacení mít nebudeme v kontextu těch velkých investic, které nás čekají v oblasti energetiky a tak dále, tak co tedy bude? Přijmeme 70 až 80 000 lidí na území České republiky? A jak si to česká vláda představuje v realitě?

Já jsem si nechala od své ctěné kolegyně Jany Mračkové Vildumetzové vytáhnout, kolik má Česká republika detenčních zařízení. Tak kolik byste tak řekli, že jich máme? Máme čtyři! A jestlipak víte, jakou mají kapacitu tato zařízení? 1 000 osob! A nás tady bude čekat na základě toho, co tady tato vláda schválila, 70 až 80 000 lidí. Tak přátelé, může mi někdo odpovědět na to, co tady jako s těmi lidmi budeme dělat? Kam je jako dáme? Do toho všeho, kdyby aspoň vláda řekla ruku v ruce, musíme rychle začít s výstavbou detenčních zařízení.

Ale ona má stavební zákon v troskách! Nemá nic! Tak by mě zajímalo, jak ty obce se teď pohrnou k tomu, nebo stát, že začne stavět detenční zařízení pro 70 až 80 000 lidí. A to vycházím jenom z čísla, které je legitimně prokázáno za minulý rok, kolik je vlastně ta uprchlická vlna do Evropské unie.

Já musím říci, že to, co jste schválili, je v podstatě pool faktorem, tedy důvodem, proč se do Evropy mohou vydat další migranti. Oni totiž budou vědět, že se o ně nějaká země postará v rámci tohoto solidárního mechanismu. Celý koncept, když se na to podíváte, na ty texty u povinné solidarity, je na papíře velice složitý. I sami účastníci jednání, když se třeba bavím o některých detailech, tak vám přiznají, že sami vůbec si nedokážou představit, jak to vlastně bude v praxi fungovat.

Migrační pakt sám o sobě dává velké pravomoci Evropské komisi, aby určovala výši kvót pro relokace nebo solidární příspěvky. Státy se k tomu mohou vyjadřovat, ale dle migračního paktu má Komise právo prvního a posledního slova. A do toho všeho v rámci migračního paktu je, že pokud státy Evropské unie nebudou chtít přijímat další žadatele o azyl a přerozdělovat je, budou raději platit to výpalné, sice nevím, jak to bude Česká republika dělat, ale ty státy se takto rozhodnou, ta ochota přerozdělit tedy bude nízká, pod 60 % stanoveného počtu, tak Komise může v případě takovéto krize nařídit – nařídit! – to přerozdělení migrantů jako takových.

Mimochodem je zcela zřejmé, když se podíváte na základě dat z roku 2015 a 2016, že ochota přerozdělovat migranty v rámci členských zemí byla opravdu velmi nízká. To znamená, že asi bude dosahovat pod těch 60 %. No tak pak se tady nebavme o ničem jiném, než že začneme tedy připravovat na základě vašeho rozhodnutí, vašeho schválení, milá vládo, tak se začneme připravovat na nápor zhruba mezi 50 až 100 000 lidmi ročně. Ročně! A znovu opakují, máme čtyři detenční zařízení pro 1 000 osob.

Další zásadní věcí je způsob, jakým se bude o solidaritě rozhodovat. Bude to v Radě Evropské unie mezi členskými státy a bude to kvalifikovanou většinou. Už jsem tady o tom opravdu sáhodlouze hovořila, že kvalifikovaná většina – a tady udělala na tom samém začátku vláda obrovskou chybu, ona měla říci, že migrační pakt je součástí bezpečnosti, že to je hrozba pro jednotlivé členské státy, a mělo se to dostat na pozice, kde lze uplatnit třeba právo veta. Nestalo se, nechali si to na agendě, kde samozřejmě je agenda Ministerstva vnitra. A rozhodovalo se kvalifikovanou většinou.

Asi byste čekali, když vlastně ve finále vláda trošku tu zpátečku vzala – byť samozřejmě nebyla proti migračnímu paktu, ale zdržela se – že napne veškeré síly k tomu, aby na Radě EU, kde zasedají ministři, našla blokační menšinu. Všichni jsme to očekávali. Byla chystaná, nebo se konala Rada ministrů na toto téma. A kde myslíte, že byl pan ministr Vít Rakušan? No, na debatě ve Vyškově! Protože této vládě je to úplně jedno! A jestli se tady máme bavit o hrozbách, o hrozbách pro Českou republiku, no tak budeme muset tyto věci takto pojmenovat. Bohužel.

Další hrůza, která na nás vyplula z toho migračního paktu, je solidární systém, takzvané krizové nařízení, které se má aktivovat ve chvíli, kdy do Evropské unie začne proudit vysoký počet migrantů. Tento systém je v principu stejný, jako je popsán solidární mechanismus, ale je tam jeden naprosto zásadní problém. Je tam ustanovení o tom, jak se vypořádat s vyšším počtem lidí, které budeme zachraňovat na moři, na lodích. A teď si představte tu situaci. Takže my tady máme migranty z mnoha zemí, mnoho k nám připluje po tom moři, plná loď migrantů, vysadí je na pláži, na základě migračního paktu vědí, že se o ně státy Evropské unie nějak postarají. A co myslíte, že udělají s těmi loděmi? No nic, přátelé. Nic! Oni je pošlou zpátky k těm africkým břehům. Tak by mě zajímalo, co jako očekává Evropská unie, že se zase stane?

A do toho všeho v migračním paktu je v rámci toho nařízení search and rescue operace – neboli najdi mě a zachraň – napsáno, že kdo bude zachráněn na moři, tak bude prioritně

odbaven do Evropské unie. Já také tomu nerozumím. Také rozumím, že mnoho z vás musí kroutit hlavou nad tím, co vlastně připustila vláda Petra Fialy.

My se samozřejmě dostáváme i do těch situací, kde pan ministr Rakušan, a tady to nemohu nazvat jinak, protože jsem si opravdu dvě jeho vyjádření našla, to nelze nazvat jinak než v podstatě dezinformacemi. Já nechci použít to úplné slovo lež, ale prostě dezinformacemi pana ministra Rakušana, který říkal: pakt obsahuje pro nás výjimku kvůli vysokému počtu běženců z Ukrajiny na našem území. Dokonce musím říci, že pan poslanec Lochman, vaším prostřednictvím, si myslel, jak mě územní, když mně v jedné televizní debatě přinesl papír, kde je to napsáno. Tak jsem ho okamžitě konfrontovala, protože samozřejmě ten papír dobře znám, ať mně tam ukáže slovo Česká republika nebo Ukrajina. Nic. Jedna velká nula. To se totiž skutečně týká toho, že pokud ten nápor bude velký, ty země mohou požádat Evropskou komisi na základě 27 kritérií, která Komise vyhodnotí, zda ty země budou mít nějaké ústupky. A dodneška jsem nedostala od pana ministra Rakušana odpověď na to, jak se tedy popasoval s Ukrajinou v rámci vyhlášky Ministerstva vnitra, která určuje takzvané bezpečné země, protože tam Ukrajina byla napsána, což by znamenalo, že se žádné azylové řízení s Ukrajinou nepovede. A do toho všeho se Ukrajina stala vlastně kandidátskou zemí do Evropské unie. Takže to, že my se vyviníme s Ukrajinou, kdy vlastně i ten dočasný rámec pro Ukrajinu nám tady končí v březnu příštího roku, tak na to můžeme zapomenout. Takže žádná Ukrajina, byť tady opravdu klobouk dolů před českými spoluobčany, jak jsme byli velkorysí a solidární a o Ukrajince jsme se postarali, a je to správně, ale rozhodně to nebude mít vliv na ten migrační pakt. Prostě normálně budeme muset podle toho migračního paktu se buď vyplatit, nebo ty uprchlíky přijmout.

Druhá věc je, nebylo možné podpořit konečnou podobu paktu, jelikož negarantuje efektivní ochranu hranic, řekl pan ministr Rakušan. Pane ministře, znova – já zkusím mluvit pomalu: Efektivní ochranu hranic Evropské unie pakt nikdy neobsahoval, negarantoval a ani nebude. Ani ta podoba návrhu, kterou pan ministr Rakušan pomohl vyjednat a schválil v Lucemburku, nic takového neobsahovala. Konečné znění pak v oblasti povinné solidarity je zcela totožné s tím, co pan ministr Rakušan dojednal a schválil. Jedinou změnou je, že po jednání státu s parlamentem se do návrhu dostalo zřízení nové pozice na evropské úrovni, takzvaný koordinátor solidarity.

Takže situace se má tak, že skutečně jsme schválili, česká vláda, vláda Petra Fialy, pan ministr Rakušan schválil něco, co je skutečnou, opravdu skutečnou hrozbou a ohrožením pro Českou republiku. Nemáme žádné plány, jak se s tím vypořádat. Pravděpodobně díky velkým investicím, a ty jsou v pořádku, jak nám samozřejmě vláda neustále říká, to znamená jádro, F-35, všechny tyto záležitosti, vysokorychlostní tratě a tak dále a tak dále, budeme platit desítky, možná stovky milionů ročně, takže pravděpodobně na ty uprchlíky vláda mít peníze nebude, aby to výpalné platila. Pak se na ty uprchlíky ale, milá vládo, budeme muset připravit.

A do toho všeho mě opravdu zaráží, když si řekneme, co bude dál, jak to budeme stavět, tak do toho všeho, když jsem tady včera poslouchala tu debatu, jak jsme byli nařknuti z toho, že nerespektujeme, nebo že dokonce zpochybňujeme státní úřady. Tak já bych chtěla zejména Pirátskou stranu vyzvat k tomu, aby opravdu tentokrát držela jazyk za zuby. To snad ani nemůžete myslet vážně! A já se tady budu muset tedy znovu zabývat článkem, který vyšel, už tady byl dneska jednou citován, z pera pana Tomáše Pfeffera, a ten titulék zní: „MMR unesla parta šílenců, zakázky v troskách, personálie v rozvratu a reforma ÚOHS jako nedomyšlený experiment.“ A tady se dotýkám toho státního úřadu, který má dohled nad hospodářskou soutěží v České republice, nad zadáváním veřejných zakázek, ale samozřejmě panu ministrovi Bartošovi tento úřad zkřížil cestu. A pan ministr hledá cestu, jak v podstatě omezit aktivity ÚOHSu, to znamená, aby si tady skutečně řádl jak na Klondiku místo toho, aby se zamyslel nad tím, jak má celé stavební řízení, digitalizaci, elektronizaci a tak dále v podstatě v plenkách.

A teď mi dovolte jenom pár citací z tohoto článku: Ministerstvo pro místní rozvoj sundalo rukavice a definitivně překročilo červenou linii. Při zadávání svých vlastních zakázek ztratilo jakékoliv zábrany a jde takřkajíc přes mrtvoly. V naprostém kontrapunktu ke svému postavení, ve kterém by mělo zadávat po bezpečné straně a být ostatním příkladem. Personální politika sekce veřejného investování zvedá obočí mnohých, a to nemluvím o masovém (masivním?) vyvádění, takzvaném outsourcingu, strategických a legislativních činnostech na externisty. A podivnou reformu dozoru se evidentně rozhodli protlačit na sílu jako obskurní experiment proti vůli všech, kteří vědí, o co jde.

Z toho titulku asi tušíte, že už mnohým došla trpělivost, a v článku se detailně popisuje proč. Ministerstvu pro místní rozvoj se nedaří vysoutěžit velké ICT projekty, zakázky. Častěji ty, kteří porůznu experimentují nebo se snaží protlačit své svérázné podmínky. A ti, kteří jsou pak u utírání rozlitého mléka zabezdění a přesvědčení o své jediné pravdě, pak prochází tím nejhorším, co dohled nad veřejnými zakázkami svým aktérům nabízí. A přesně do tohohle stavu Pirát Ivan Bartoš dokormidloval nejenom tendr na digitální stavební řízení, ale jak se ukázalo v tomto týdnu, i soutěž na zajištění Národního geoportálu územního plánování. Ve finále obou těch tendrů se však odehrálo něco bezprecedentního, něco extrémně nebezpečného, co zaslouží hlasité a adresné pojmenování. MMR totiž uzavřelo s jejich neoficiálními vítězi, a to napřímo bez výběrového řízení, soutěž. Využilo k tomu postup na základě takzvaného jednacímho řízení bez uveřejnění. V prvním případě šlo o opakovanou zakázku na DSŘ – na digitalizaci stavebního řízení – kterou mělo MMR zorganizovat po nezdaru té předchozí.

Já vás tady tím nechci opravdu dlouze zdržovat, ale to je tak nebezpečný precedent pro všechny ostatní, pro veřejný sektor jako takový. Myslíte si, milá vládo, že starostové, starostky, primátoři, primátorky nečelí stejným problémům ve veřejných zakázkách? Ale prostě drží se zákonů. A co dělá tato vláda? Ta úplně natvrdo, prostě natvrdo porušuje zákony České republiky, upozorní je na to Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a v podstatě výsměchem na tu samou aktivitu, kde ÚOHS zakázal uzavřít smlouvu, to uzavře pan ministr v jednacím řízení bez uveřejnění? Kdyby to aspoň udělal jenom jednou, ale ono se to zopakovalo u Národního geoportálu, a v podstatě tady máme za rohem spuštění 1. 7. 2024 celého nového stavebního zákona, včetně té digitalizace. A já se ptám: Kde je pan premiér Fiala? Že mlčí? A není to trochu už přes čáru, že v takovýchto věcech se neozve pan premiér a nedá skutečně za vyučenou panu ministru Bartošovi, nevyslechne tu odbornou veřejnost? Koneckonců všechny kraje, obce, které neustále vyzývají k tomu, ať vezme někdo rozum do hrsti a skutečně se to začne připravovat legitimně podle českých zákonů. Mě samotnou zaráží to, že si tady Piráti svolají tuto schůzi, a sami tady hlásají o transparentnosti a morálce, a přitom v tom podpalubí na těch jednotlivých ministerstvech páchají takováto zvěrstva.

Já se velmi omlouvám, ale skutečně si myslím, že pokud tedy tady mluvíme o hrozbách, pojďme si je tedy pojmenovat, pojďme prostě vyzvat vládu Petra Fialy, aby se skutečnými hrozbami zabývala, aby to nenechala takzvaně vyhnít, protože tyto precedenty do budoucna můžou znamenat obrovské hospodářské škody. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Přeji hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Děkuji, paní místopředsedkyně. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan ministr Síkela. Máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Děkuji, paní předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Omlouvám se, že jsem se nedostavil na mimořádnou schůzi již včera, ale zastupoval jsem společně s ministry z celého světa Českou republiku na berlínských

energetických dnech a zároveň jsem tak trochu čekal, až ty cedule v lavicích ANO nahradí skuteční poslanci.

Milé poslankyně a poslanci hnutí ANO, snažil jsem se jak včera, tak i předtím a i dnes, pokud mi to čas umožňoval, pochopit a nastudovat si, jak reagujete na záměr uspořádat tu včerejší a dnešní schůzi. A když jsem četl, jak se za svého předsedu, nebo majitele, já vlastně nevím, jak to máte, bijete, vymlouváte se za něj a svádíte jeho praktiky na ostatní, vzpomněl jsem si na jednu pohádku. Pamatujete si na Geppetta? V tuto chvíli nepřítomný literární analfabet pravděpodobně ne, ale Geppetto byl takový truhlář, který vyrobil Pinocchia a další loutky. A ano, právě pan Andrej Babiš je takový Geppetto. Truhlář, který vyrábí loutky, jejichž jediným smyslem existence je lhaní. Jinak si opravdu nedovedu představit jiný důvod, proč by dospělý svéprávný člověk bránil do roztrhání těla morální kvality někoho, jako je právě pan poslanec Andrej Babiš.

Má děti? Jazyky? Udějte mi teze, podklady na toho zm-hvězdička-da. Napište mi příběh Izrael. To v neděli 10. března přikázal pan poslanec Andrej Babiš svým podřízeným. Pan poslanec Babiš se ale ukliknul. E-mail poslal někomu jinému, než zamýšlel, a znovu nám všem připomněl, jaké jsou jeho praktiky. Z povahy tohoto e-mailu není nijak těžké odhadnout, kde se tomu naučil.

Víte, co je to kompromat? Někteří z vás si to možná budou pamatovat. Jde o strategii, které dala jméno ruská tajná služba ve třicátých letech minulého století, jejímž základem je získávat, nebo ještě raději vytvářet poškozující informace o nepohodlných, ať už politických, nebo byznysových, soupeřích, ale také o spojencích pro případ, že by se v nějaké chvíli ti spojenci začali chovat jinak a přestali by být spojenci, nebo by se prostě přestali hodit. V českém prostředí se tato taktika využívala v podání StB. Dnes bychom tomu řekli třeba estébácký marketing. A právě v tom je pan poslanec Andrej Babiš výborný. Nepřekvapivě v tom vyniká.

Právě proto, milé poslankyně a poslanci hnutí ANO, by ten uniklý e-mail pana poslance Babiše pro vás v první řadě neměl být повеlem k obraně vašeho šéfa, ale měl by vám především sloužit jako velké varování. Dnes jste sice součástí Babišova estébáckého marketingu, ale nikdy nevíte, kdy se situace otočí a vy se stanete jeho terčem, tak jako se to stalo vašim předchůdcům. A pojďme si ty osudy některých z vašich bývalých kolegů připomenout. A dopředu říkám, nechci se zastávat a nebudu se zastávat ani jednoho z nich. Ten následující přehled je určen spíše pro ilustraci Babišových metod a toho, jak končí ten, kdo se mu znelíbí.

Tak začneme třeba bývalou ministryní pro místní rozvoj a následně ministryní obrany za hnutí ANO Karlou Šlechtovou. Ministerské posty zastávala skoro čtyři roky, ale pak se panu Babišovi a jeho věrným znelíbila. Brzy nato zveřejnily Lidové noviny, a to je opravdu plátek, který je Andreji Babišovi jinak mimořádně oddaný, velké odhalení, že Šlechtová jako ministryně při zahraničních cestách využívá VIP salony na letištích. Následovalo pokárání ze strany předsedy za plýtvání a postupný konec paní Šlechtové v politice.

Ještě hlasitější byl odchod bývalého europoslance Pavla Teličky a jeho spolupracovníků, které pan Babiš označil za zrádce. Ti se s hnutím rozloučili poté, co vyšly najevo Babišovy nahrávky, kde plánuje vydávání kompromitujících materiálů ve svých nejvlivnějších novinách, tedy v MF DNES. Mimochodem, pan Babiš na nahrávkách říká, že bývalého prezidenta Václava Havla dosadila na Hrad StB, a vypráví také historku jedné z úplně prvních místopředsedkyň hnutí, kterou podle něj trénovala rozvědka komunistického režimu, aby se stala nejlepší špiónkou na světě.

Kdo další se během krátké doby proměnil z tváře Babišova estébáckého marketingu v jeho terč? Tak třeba dnes už zapomenutý exministr dopravy Vladimír Kremlík. Také jeho z funkce vyprovodily kauzy vyprodukované v Babišových novinách MF DNES, které pomohli připravit Babišovi lidé.

Přímo v připravených složkách proti svým osobám promluvili i další Babišovi bývalí spolupracovníci. Milana Hniličku si Babiš vybral do čela Národní sportovní agentury, aby si na něj o pár měsíců později nechal předložit složku a posléze ho vyhodil.

Také bývalý místopředseda hnutí ANO Ivo Vondrák popsal, že si na něj Babiš vedl složku s informacemi popisujícími to, v čem a jak se měl proti hnutí ANO provinít. Dostal ji prý ve chvíli, kdy ho jeho tehdejší kolegové z hnutí vylučovali.

Ano, právě takový je svět vašeho předsedy. O tom sní, když náhodou spí. Ten pravý soupis jeho snů totiž neseepsali jeho marketingoví poradci do předvolební knihy. Jeho skutečné sny nalezneme ve fantasmagorických, napůl pravdivých, napůl vybájených složkách, které si vede pravděpodobně na všechny z nás, a kdykoliv se mu znelíbíme, tak je použije. A proto si můžeme být téměř jistí, že pan poslanec Babiš vede také složku třeba na téma kšeftů s kmenovými buňkami svého prvního místopředsedy, která je pravděpodobně mnohem podrobnější než to, co se dostalo na veřejnost.

Možná má připraveny i detaily o čachrech s policejními spisy kolem předsedkyně poslaneckého klubu svého hnutí a připravil si určitě i složku ohledně brněnských kauz a dalších kontroverzních dobrodružství, do kterých se pustila jeho politická pravá ruka. Možná se tam objeví i ti kadeřníci, ke kterým chodila v době covidu, a lhala a vysmívala se celému národu do obličeje v době, když nikdo nesměl nikam chodit. A věřte mi, milé poslankyně a poslanci hnutí ANO, že až přijde ta pravá chvíle, myslím si, že nebude váhat a využije ty složky k tomu, aby vás poslal tam, kam podle něj patří pravda a láska, stejně jako to udělal v případě vašich předchůdců. V estébáckém světě se totiž idylická pohádka o roztomilých loutkách tancujících na TikToku může mávnutím kouzelného proutku proměnit v horor plný kompromitujících článků v titulních stránkách těch nejvlivnějších novin v zemi.

A já chápu, že se snažíte svého šéfa bránit ze všech sil a v souladu se stranickou linií kritizujete naši vládu, zase strašíte veřejnost, abyste odvedli pozornost od toho, kdo je vaším šéfem. Proto mi dovolu, abych věcně srovnal práci, kterou jsem v mém rezortu odvedl já, s tím, co jste napáchali vy. (Nesouhlasné reakce v levé části jednacího sálu.) Dodnes občas v telefonu narazím na zprávy, které jsme si s kolegy vyměňovali na přelomu zimy a jara před dvěma lety. A stále mi trochu běhá mráz po zádech, věřte mi. Za prvé si myslím, že si až s odstupem času uvědomujeme, jak vážná tehdejší situace byla pro naši energetiku. A za druhé právě tento časový odstup jasně ukazuje, jak obrovské množství práce se nám od té doby podařilo udělat. My jsme si to prostě odpracovali. (Nesouhlasné reakce v levé části jednacího sálu.)

Skoro prázdné zásobníky s plynem po vaší vládě, téměř stoprocentní závislost na Rusku v oblasti plynu, nenahraditelnost Ruska v oblasti ropy, Putinovy výhrůžky a manipulace s trhy energií. To byla naše výchozí situace v době začátku ruské invaze, kterou ještě zhoršoval fakt, že jste dělali všechno pro šíření strachu a paniky mezi veřejností a populisticky zneužívali naše prosby o zodpovědný přístup ke spotřebě energie ke sbírání politických bodů. (Nesouhlasné reakce v levé části jednacího sálu.) Ano, bylo to náročné a bylo to i drahé. Ale zvládli jsme to, odpracovali jsme si to a Putinova vydírání se už dnes bát nemusíme. Z rekordně nízkých zásob plynu jsou nejvyšší. Úspěšně pokračujeme v projektu, který nám umožní dovážet dostatek ropy odjinud než z Ruska, a ceny energií také postupně klesají. (Nesouhlasné poznámky v levé části jednacího sálu.)

Jednu krizi způsobenou dřívejším vašim naprostým zanedbáním rozvoje české energetiky jsme zvládli. Jen co jsme se mohli na chvíli nadechnout, přichází další výzva. Rychlé změny na trhu s elektřinou vedou k tomu, že se blíží chvíle, kdy se provoz uhelných zdrojů přestane ekonomicky vyplácet. Je to situace, která byla před několika lety představitelná jen těžko. Ekonomická výhodnost provozu uhelných elektráren se odvíjí od výše rozdílu ceny elektřiny a ceny emisní povolenky. Čím je elektřina levnější a povolenka dražší, tím méně se vyplácí provoz uhelných elektráren. (Poznámky v levé části sálu.) Veškeré

plány Česka na odchod od uhlí vycházely z toho, že si sami zvolíme rok, kdy k tomu dojde. Jenže to v naší zemi...

Paní předsedkyně, mohla byste? Mě to ruší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, určitě. Prosila bych kolegy a kolegyně v levé části sálu, aby se při projevu pana ministra trochu mírnili ve svých projevech. (Výkřik z levé části sálu: To nejde!) Ne, ne porušujete jednací řád.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Tak odejděte jako včera a nerušte mě.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Porušujete jednací řád, protože v jednacím řádu je napsáno, že řečník nesmí být přerušován, a mezi přerušování patří i výkřiky a hlasité projevy kolegů v sále. (Ministr Síkela: Děkuji.) Děkuji vám předem. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Veškeré plány Česka na odchod od uhlí vycházely z toho, že si sami zvolíme rok, kdy k tomu dojde. Jenže to v naší zemi znamenalo, že se z hlediska přípravy na tento vývoj neudělalo vůbec nic. Zatímco jiné země se na budoucí vývoj chystaly poctivě, u nás se jen debatovalo, proč bychom se na nic připravovat neměli. Jenže odchod od uhlí znamená to, že je třeba tyto zdroje nahradit, a každý už dlouhou dobu ví, že naše energetika v budoucnosti bude stát na jádru, obnovitelných zdrojích a v přechodném období na zemním plynu. A rozvoj těchto zdrojů na potřebnou úroveň trvá dlouhé roky a u nás se pro něj od roku 2015 udělalo naprosté minimum. Za vaší vlády jsme v rozvoji obnovitelných zdrojů byli nejhorší v Evropě. Zatímco jiné země podobně závislé na uhlí jako my se rychle připravovaly na nutnost nahradit uhlí, s tím se také měnil tamní energetický mix, u nás zůstal dlouho stejný. Maďarsko, Polsko, Rakousko, Německo a další země zaznamenávaly boom v rozvoji těchto zdrojů, zatímco u nás se nedělo nic. Jasně to dokládá také to, že jste se ani nepokusili zavést unijní legislativu, jejímž cílem je zajistit atraktivní a efektivní podmínky pro využívání obnovitelných zdrojů energií. Situaci jste promeškali do té míry, že nám hrozily žaloby od Evropské komise. Dalším důkazem je to, že vaše vláda ani nezačala s přípravou nové energetické koncepce, která měla být hotová v roce 2020. Ta přitom představuje signál pro energetický trh, kam se bude naše energetika ubírat a do jakých oblastí je nejlepší investovat.

Obojí doháníme až my a daří se nám to. Zavádíme změny zákonů, které pomáhají s rozvojem obnovitelných zdrojů tím, že zjednodušují jejich výstavbu a zatraktivňují jejich využívání. Jde třeba o komunitní energetiku. Dnes vláda schválila moji další novelu energetického zákona, která zavede nová pravidla na trhu s elektřinou a každému umožní lépe řídit svou spotřebu, a tím výrazně snižovat své výdaje za energie. Je to sedmá novela. Chci jenom připomenout, že za vaší vlády byla schválena jedna jediná, která se týkala kompetencí Energetického regulačního úřadu.

Jen od začátku roku 2022 se počet solárních elektráren v Česku více než ztrojnásobil. Roste i jejich výkon a podle našich informací od distributorů, kteří připojují nové zdroje, bude tento trend nadále pokračovat. Pravdou však je, že samotný tento rozvoj k rychlému nasazení (nahrazení) uhlí ani zdaleka nestačí. Uhlí ve výrobě elektřiny, ale ještě více ve výrobě tepla hraje významnou roli. Ačkoliv očekáváme rychlý rozvoj obnovitelných zdrojů a budeme ho

samozřejmě co nejvíce podporovat, brzký výpadek uhlí budeme potřebovat nahradit i pomocí jiných zdrojů. Musíme se tedy zaměřit na plynové elektrárny a zvážit zavedení nějaké formy podpory výroby energií z vybraných zdrojů tak, abychom se vyhnuli problémům s odchodem od uhlí.

A zde se opět dostáváme k praktickým negativním dopadům toho, jak jste v rozvoji energetiky naprosto zaspali. Tím, že jste se úplně vykašlali na energetickou koncepci, na realistický plán využívání uhlí v Česku a na potřebné zákony, jste zablokovali jakoukoliv šanci na to, abychom si mohli zajistit schválení jakékoliv formy veřejné podpory u Evropské komise. Takže vy jste nechali rekordně prázdné zásobníky, jednu z nejhorších energetických závislostí na Rusku z celé Evropy, nechali jste za sebou nejhorší vizitku v rozvoji obnovitelných zdrojů, neudělali jste potřebné reformy, nepřipravili jste potřebné analytické práce pro plánování rozvoje české energetiky. A vy nám chcete kázat o neschopnosti? Vy? Opravdu vy? (Přítakávání v levé části sálu.)

Já vím, pan Havlíček tady dneska není, ale on zase bude říkat, že tím, že poukazuji na vaši neschopnost, znamená to, že neschopný jsem já nebo že jsem arogantní bankéř. Ale uvědomte si, že základem politické kariéry vašeho šéfa je kňučení! Vždyť on, i když je v opozici, si furt stěžuje, co vlády před ním udělaly špatně, a zachází přitom až někam do devadesátek. A kdyby věděl, jak to bylo na Bílé hoře, tak by se vymlouval i na ni. Proto jestli jsem já podle vás neschopný, tak vy, vážení kolegové z hnutí ANO, pracujete pro krále všech lůzrů.

Zároveň chci zdůraznit, že já se na vás nevymlouvám, já ta řešení hledám. Děláme v energetice větší změny než kdokoli před námi a děláme je rychleji než kdokoli před námi. A fakt se nevymlouvám. A jsem hrdý na to, co se nám už dodnes povedlo dokázat. A máte právo kritizovat mou práci, stejně jako já mám právo vysvětlovat veřejnosti souvislosti, ze kterých vycházíme, a jaký podíl na tom máte právě vy. Je to totiž rozhodující pro vaši důvěryhodnost při poukazování na naši neschopnost. Srovnání vašich a našich kroků jasně odhaluje vaše absolutní pokrytectví. Zatímco vy jste připravili jednu jedinou novelu energetického zákona, my jsme jich za dva roky připravili sedm. Pomohli jsme s naplněním zásobníků, přispěli jsme ke zbavení se závislosti na ruském plynu, zbavujeme se závislosti na ruské ropě. Ochránili jsme občany i firmy před těmi nejhoršími důsledky ruské agrese. Zásadním způsobem posouváme dál rozvoj jádra. Naše energetické předsednictví výrazně přispělo k tomu, že se Evropa ubránila ruskému vydírání a zneužívání energetiky jako zbraně. Připravili jsme další úpravy zákona na rozvoj obnovitelných zdrojů a další dokončujeme. Dokončujeme za vás státní energetickou koncepci, připravujeme plán na řízený a bezpečný odchod od uhlí.

Můžete nás kritizovat, je to vaše výsostné právo. Asi to může být i politická taktika, ale ve skutečnosti byste nám měli děkovat za to, že napravujeme to, na co jste se vykašlali a co jste pokazili. Protože to, co jste předvedli vy, není jen obyčejná neschopnost, je to hazard s budoucností naší země. A my se můžeme teď přetrhnout, aby to celé nedopadlo špatně.

Celý ten náš střet je totiž ve výsledku o jedné jediné otázce. Vy vykřikujete, ať rozdělíme více peněz daňových poplatníků, ať více zadlužíme naše děti a ať více zadlužíme děti našich dětí. A my říkáme, že zadlužování už bylo dost a že je třeba zpomalit. A opět, můžete nás kritizovat za to, že my na to rozhazování cizích peněz přistoupit nechceme, ale nazýváme věci pravými jmény. Vy chcete pokračovat v rekordně rychlém zadlužování naší země, my jsme ho zpomalili a hodláme v tom pokračovat. Vy chcete naši budoucnost projít nyní, my chceme dlouhodobě udržitelné finance.

To, že naše snaha přináší ovoce, jasně potvrzují ratingové agentury. Ty přitom ukazují komplexní pohled na naši ekonomiku a její další vývoj a jsou mnohem průkaznější než ty vaše z kontextu vytržené statistiky. Ratingy navíc na rozdíl od nich mají jednoznačnou a sjednocenou metodiku. Agentury nejprve v průběhu roku 2022 náš rating zhoršily kvůli

vámi nastolenému rekordnímu tempu zadlužování a velmi silné energetické závislosti na Rusku. Od té doby ale všechny tyto agentury své hodnocení naší ekonomiky vrátily na původní hodnoty. A udělaly to ze stejného důvodu, za co vy nás kritizujete – snižování tempa zadlužování a proměna naší energetiky. Zatímco je tedy stoprocentně jisté, že zhoršení ratingu v roce 2022 by přišlo i za vaší vlády, tak vy byste neměli odvahu provést reformy, které vedly k jeho opětovnému zlepšení.

A proč to tak je? Protože vaše politika je založená na tom, že vy problémy neřešíte, vy se z nich za cizí peníze, za peníze daňových poplatníků, snažíte vyplatit. Pletete si krizový management s rozhazováním peněz z helikoptéry a zadlužováním celé země. Ale budme upřímní, ono fakt není řešením problémů Česka, že vezmete peníze, které občané odvádí na daních, a vyplatíte se pomocí nich ze svých problémů, uspořádáte si k tomu tiskovku, vyfotíte se s pávy a pak si to vylepíte na billboardy.

Čelili jste jednomu jedinému problému, který nešel vyřešit rozhazováním cizích peněz. A tím problémem byl covid. Ten problém vyžadoval práci, krizový management, systematický postup a správná rozhodnutí. A všichni víme, kolik životů si tehdy vaše neschopnost skutečně řešit problémy vyžádala. Geppetto, pohádkový sochař, který vytváří dřevěné loutky a učí je lhát. Tak je to v té pohádce. Kdyby to bylo jako v té pohádce, tak za každé zalhaní by těm Babišovým loutkám povyrosl kousek nosu. A já jsem pevně přesvědčen o tom, že někteří z vás by ten nos měli do Průhonic, někteří na Čapák a sám Babiš pravděpodobně až do Provence, kde koupil ten zámeček za ty peníze z kufru. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vystoupení pana ministra vyvolalo řadu faktických poznámek. Přečtu pořadí. Nejprve vystoupí paní poslankyně Peštová, poté paní poslankyně Malá, dále Ondřej Lochman, Jiří Strýček a Petr Letocha. Prosím, vaše dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Tak pane ministře, hned úvod – lež. Hned úvod lež. Tu schůzi jste si svolali vy, ne my. Vy. Jo? To byla první lež hned na úvodu. Takže to bylo úžasné, to jste mě úplně rozbil. Takže je vidět, že jste tady včera nebyl, takže jste chyběl, a kdybyste tady byl, tak byste viděl, jak se vaši kolegové snažili dostat smykem z toho e-mailu. Jo? Takže tu schůzi nazvali Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, ne e-mail. Takže jste nám dal půlhodinovou skoro přednášku o e-mailu, z kterého oni se snažili včera dostat právě proto, aby z toho udělali tu bezpečnostní hrozbu. Jo? Takže to byl ten úvod, to bylo nádherné.

Já nevím, na čem frčíte, pane ministře, jestli lexaurin nebo rodepam nebo diazepam. Ale jako vy jste ministr, vy jste vláda a vy podléháte Sněmovně. Takže vy se máte zpovídat nám, a ne jako opozice vám. To si musíme nějak vyjasnit, jo? Takže příště, až tady budete vystupovat, tak méně plynu a více vysvětlování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Taťána Malá, připraví se pan poslanec Ondřej Lochman. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Tat'ána Malá: Děkuji za slovo. Pane ministře, já vás fakt miluju, jako to je prostě... Já jsem ráda, že jste nám konečně ukázal, že jste součástí tady té party, a vysvětlil jste nám, co je to jako ta morálka a jak se mají chovat ti správní demokraté. Jste součástí party. A myslím si, že to od vás fakt má jako velkou váhu. Jako je to bomba, protože jste součástí skupiny, kde jeden čurá na francouzskou ambasádu, druhý prská černý kašel, kde může, třetího za to – třetí za to chce penalizovat hygienu, že nechrání dostatečně dobře české občany před černým kašlem. Čtvrtý vykládá o ohrožení bezpečnosti České republiky, ale sám šifrovaný telefon místo toho, aby ho odevzdal na policii, dá na hraní svým dětem. Pátý po masakru na fakultě paří do rána a asi čtyřikrát změni odpověď na otázku, do kolika tam byl. Šestá – v energetické krizi, kdy způsobíte to, že lidi nejsou schopni platit energie, řekne, že si mají obléct dva svetry. Sedmý opoziční poslanec nazývá Babišovými otroky, osmý sprostě nadává politickému konkurentovi přímo v České televizi. Devátý si dá peníze do kampaňky, kde za x let vydělá dvě stovky, a řekne, že chtěl zhodnotit svoje úspory. Desátý zve manželku do trojky, když ho nachytá v pokoji s milenkou. Jedenáctý paří hry na schůzi Sněmovny a na poradách na ministerstvu, dvanáctý má – nebo jedenáctý, kolikátý? nevím – dvanáctý má složku na Brabce, ale vadí mu otázka na Lipavského. Třináctý udělá deal s neakceptovatelným Mynářem, přitom tady nadával Babišovi, že se setkává s proruským Zemanem.

Já fakt nevím jako. Myslím si, že tady to moralizování od vás má opravdu velkou váhu. Takže děkujeme, my už víme, jak se máme chovat. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Strýček, poté pan poslanec... Pardon, pan poslanec Lochman. Ne, stahuje. Tak pan poslanec Strýček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Strýček: Pan ministr hrdinně utekl. (Hlas ze sálu.) Tak to je dobře.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pan ministr se omlouvá, jde na tiskovou konferenci po vládě.

Poslanec Jiří Strýček: Já tedy původně, když jsem slyšel ten proslov nebo projev urážek a snůšek pana ministra, tak jsem si tedy myslel, jestli nedošlo ke změně nějaké medikace, ale teď vidím, že jste se opravdu nadřeli a vypadáte sedřeně, protože to, co tady napáchala vaše vláda do dnešního dne, tak to byla opravdu velká dřina.

Ale já bych ještě k tomu, jak vy jste nás tady uráželi – estébácké hnutí a tak dále a tak dále. No a co jste vy? Vás si tady vodí nesvéprávný Redl, hnutí STAN, akce Dozimetr, kokain, a vy nás tady budete moralizovat, zejména pan Lochman, který tady bojuje za hnutí STAN? Vás si vodí jako loutky, od začátku. (Předsedající: Prosím oslovujte...) Tak koho tady moralizujete? Pardon, vaším prostřednictvím.

A ještě k panu ministrovi. Když se tady bavíme o těch bezpečnostních rizicích, tak pan ministr nám doposud tvrdil, že nám tady v podstatě neproudí ani molekula ruského plynu. To samozřejmě není pravda, to všichni víme, jaký plyn tady proudí. Jenom v lednu 2024 to bylo dokonce 62 %, a pan ministr nám tvrdí, že to není pravda. Takže ten ruský plyn tady je. Tak vy jste tedy bezpečnostní riziko, pane ministře! Jak to tedy je? Tak nám to pojd'te říct. Anebo

jak jste tvrdil, že tady není ani ta molekula, tak vy je budete v těch zásobnících počítat, ty molekuly ruského plynu, nebo jak to bude? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Letocha, poté pan místopředseda Havlíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat na své předřečníky. Myslím, že tady můžete dát třeba sto údajných kauz, které si myslíte, ale v podstatě nepřekryjete to, proč jsme dneska tady. Vy vlastně nepřekryjete, jaké manýry zavedl do politiky váš předseda. To, jakým způsobem pracoval za dob komunismu, tak tento stejný způsob pokračuje i do této doby. Já rozumím tomu, že se vám nemusel líbit proslov pana ministra Síkely, ale on to v podstatě s vámi myslel dobře. On tady poukazoval na to, jak tyto praktiky, které vy tady pro mě naprosto nepochopitelně obhajujete, jak tyto praktiky poškodily vaše kolegy, kteří s vámi už v hnutí nejsou. Chtěl vám možná otevřít oči, abyste si uvědomili, že se to může stát každému z nás v této Sněmovně, tedy i vám. Tedy i vám! A já nevěřím tomu, že jste možná každý z vás někdy přemýšlel (nepřemýšlel?) nad tím, jestli náhodou váš šéf nemá složku i na vás. A věřím také tomu, že i někdo z vás ví, že tu složku na vás má.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan místopředseda Havlíček, poté Berenika Peštová. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pane ministře Síkelo, vy jste pro opozici dar boží, pro lidi a pro firmy jste dar pekelný. Pro nás čím déle budete mluvit, tím lépe. Vůbec nemá smysl, abych hodnotil, že to, co jste řekl k té oblasti průmyslové, k té oblasti energetické – vizitku vám vystavují všichni ti, kteří tomu fakt rozumí. A každý z vás nechť si udělá svůj závěr, ať si promluví s energetiky, s průmyslníky, s podnikateli, s lidmi, kteří o tom oboru něco vědí. Konečně ty žebříčky jsou úplně jasné. Těžko se hledá nějaký žebříček, kde byste dnes nebyl poslední. Ale to není to, k čemu jsem chtěl vystoupit.

Hovořím k tomu covidu. Vy jste to zase nádherně shrnul – covid. Tak abychom si rozuměli, můžete mluvit k čemukoli, ale k čemu nemáte nejmenší oprávnění, to je k době covidové. Pane ministře, vy v době, kdy jsme tady každý den bojovali, zasedala vláda od rána do večera, nasazovali jsme krky, hádali jsme se, dělali jsme chyby, hádali jsme se s opozicí – té to tolik nevyčítám, protože ta si to alespoň odžila – tak vy jste v té době seděl doma na otmánu, tam jste hladil kočku a díval jste se na kolumbijské telenovely. Tak prosím pěkně mlčte! Nemáte nejmenší oprávnění mluvit o době covidové, co se tady odehrávalo. Děkuju. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je na řadě s faktickou poznámkou paní poslankyně Peštová, poté se připraví pan poslanec Hubert Lang. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, paní předsedající. V každém případě bych chtěla zareagovat na pana poslance Letochu... Tam ho vidím. Já se jenom chci zeptat, jak pracoval tedy náš šéf, jak vy říkáte, za toho komunismu, jestli o tom něco víte, kdybyste nám to objasnil. Koho konkrétně měl složky za toho komunismu, jestli byste nám to také objasnil, koho tedy měl udat, bych taky docela ráda věděla, jestli o tom něco víte. Ono by bylo fajn, kdyby to tady zaznělo.

A víte, já nemám takový strach ze svého šéfa, jako spíš z toho vašeho šéfa, jestli tam náhodou není nějaká složka, jo, to za prvé. A to mám jenom strach jako, já nevím, jestli tam ta složka je, že jo? Prostě má přece jenom velké vnitro za sebou, že jo, to není sranda.

A ještě bych chtěla, teď mi přišla krásná esemeska, musím tady, nezlobte se: ANO může propustit všechny svoje marketingové experty, stačí tenhle Síkelův projev pouštět na předvolebních mítincích ANO a bude mít ústavní většinu. Děkuji. (Pobavení a potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou je na řadě pan poslanec Hubert Lang, připraví se pan poslanec Ryba. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Ano, mě to úplně nutí k tomu říct éto něvazmóžno, što ty gavariš, ty durak, protože opravdu už si tady připadám jako v blázinci. Připomíná mi to, že ty vše projevy vám píše asi ten nesvéprávný Redl.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Další je na řadě zatím jako poslední s faktickou pan poslanec Ryba. Prosím.

Poslanec Drahošlav Ryba: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegové vědí, že já u tohoto pultíku jsem málokdy, ale tentokrát mě k tomu opravdu donutila slova pana ministra Síkelý, vaším prostřednictvím tedy, i když možná nemusím. (Předsedající: Nemusíte, můžete pana ministra oslovovat napřímo.) Musím říct, že svým způsobem, který tady měl, naházal špínu na tisíce hasičů, policistů, záchranářů, kteří nasazovali své vlastní životy při tom, když covid byl takový, jaký byl. Já si opravdu myslím, že pokud by pan Síkelý byl v té době u moci a mohl do toho mluvit, tak tady nemáme třicet tisíc mrtvých, ale možná padesát tisíc a víc. A opravdu mě vytočí máloco, ale toto mě opravdu vytočilo doběla.

A snad, když se tady bavíme o strašných bezpečnostních hrozbách, máme jich moc, ale vraťme se k těm, které máme dneska a tady a které tady budou možná už za šest měsíců. Uvědomuje si koalice, pětikoalice, že už za šest měsíců nebudou mít složky, jako jsou hasiči, policie a některé další, naftu, aby mohly jezdit, protože na víc nemají provozní výdaje než do září? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou je přihlášená paní poslankyně Renata Oulehlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renata Oulehlová: Děkuji, vážená paní předsedající. Já bych na pana ministra Síkelu vůbec nereagovala, protože pro mě, a jsem z uhelného regionu, to opravdu odborník není. Ale to, že tady vytáhl covid, člověk, který nevím, kde byl, když ten covid byl? Já jsem byla starostkou města, které bylo jedno ze tří zavřených. Bylo to u nás opravdu těžké, nemohli jsme přejíždět z okresu do okresu, umírali nám opravdu lidé, umíralo nám hodně lidí. Nejhorší bylo, když začali umírat převážně muži v produktivním věku, většinou to byli aktivní muži, byli v aktivních zálohách, sportovci. Musím říct z vlastní zkušenosti, že nikdo z vás si neumíte představit, když řešíte, kam budete ukládat zemřelé. Nikdo z vás si neumíte představit to, co zažili ti hasiči, ti policisté, ti zdravotníci hlavně. Můžu říct, že jako starostka jsem to ráno, kdy jsem se dověděla, že budeme zavření, tak jsem byla vyděšená a byla jsem naštvaná, že to ta vláda udělala. Ale ta vláda v tu chvíli udělala to nejlepší pro vás všechny, protože se to zastavilo, nešířilo se to dál do ostatních regionů. A víte, jak mně bylo, když já jsem pak v médiích viděla, jak se hoduje na Karlově mostě? Jak se zesměšňuje to, že vlastně covid asi ani není?

Já se divím, že pan Síkelu vůbec s něčím takovým vystoupil. Měl by se stydět!

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Tak ten covid se opravdu panu ministru Síkelovi nepovedl, ten měl vynechat, a to nejenom z pohledu zdravotního, kdy sice zemřelo 35 000 lidí za nás, za naši vlády, ale dalších 8 až 10 000 zemřelo za vaší vlády, když už tady byl ten hodný covid a veškerá populace byla několikrát proočkováná. Takže srovnáváme nesrovnatelné i po stránce zdravotnické. A tu bych chtěl opustit a věnovat se stránce ekonomické.

Měl jsem tu čest být v takzvané covidové komisi, kde za předsednictví současného ministra financí se rozhodovalo, nebo doporučovalo vládě, kam dát peníze, koho podpořit, koho udržet nad vodou. Díky tomu, že jste tam měli, tehdejší opozice, enormní požadavky a my jsme jim vyhověli, a já o těch požadavcích vím, byly někdy až absurdní, a my jsme se snažili poctivě vyhovět a pomoci co nejvíce zasaženým firmám, co nejvíce zasaženým OSVČ, tak proto ty firmy ještě do dneška fungují. A proto také došlo k zadlužení. A vy dneska díky tomu, že tady máme ještě funkční firmy, ale pod vaším vedením to jde všechno do kytek, tak díky tomu vlastně můžeme fungovat, můžeme vytvářet nějaké prostředky, ze kterých platíme pořád školství, armádu, zdravotnictví a tak dále. Takže nezlobte se, dneska nám vyčítat, že my jsme tehdy zadlužili – vy násobně víc zadlužujete v současné době, kdy to potřeba není, a přitom ubíráte peníze těm občanům, na které se vymlouváte, že jim vlastně chcete svojí činností pomoci. Ale děláte pravý opak!

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Janulík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, paní předsedající. No, k těm bezpečnostním hrozbám nebo respektive k hrozbám – já vidím dvě, o jedné jsem tady už

mluvil, a to je dramatický pokles porodnosti, který nás postihuje, který se s námi povleče další desítky let, zářez v demografickém stromu bude fatální. A vůbec nezávidím těm, co přijdou po nás, těm generacím, protože se to projeví úplně drasticky na budoucnosti tohoto národa.

Ale aktuální hrozba, kterou vidím, tak je neproočkovanost biobláznů, co se týče černého kašle, který se sem samozřejmě přihnal z východu, to může říkat kdo chce, co chce, ale když si spočítáte na prstech ruky počty dětí, které dřív či později, teď v dohledné době, v dohledných dnech, maximálně týdnech postihne ta infekce, a spočítáte si, jaké počty makrolidových antibiotik budeme potřebovat, tak z toho tedy já jako zdravotník mám docela obavu, protože my jsme neměli svého času ani penicilin – a ne tak jako ta kvanta makrolidů, které budeme potřebovat, a samozřejmě ty komplikace, ty děti musí praktici v první linii zachytit, což jim taky nezávidím, to bude ohromná práce teď na jaro. A samozřejmě ty komplikace se pak budou přesunovat do nemocnic. Takže nás zdravotníky čeká docela husté jaro. Ale já bych se tady zabýval touto hrozbou, ne tady těmi bláboly, které jsou o ničem, ale už bych někde hromadil opravdu a sháněl antibiotika, abychom na to byli připraveni. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní jsme vyčerpali všechny faktické poznámky i přednostní práva a budeme pokračovat ve vystoupení přihlášených do všeobecné rozpravy. Jako první je na řadě paní poslankyně Mračková Vildumetzová a připraví se pan poslanec Lubomír Metnar. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, úplně v úvodu bych chtěla říct, že můj projev, když bych navázala na to, co tady předvedl pan ministr průmyslu a obchodu, bude slušný, nebude arogantní.

Já vždycky říkám, že když někdo dostane funkci, samozřejmě ministrem se můžete stát, když jste poslanec, to znamená, že voliči vám dají hlasy, ale můžete se ministrem i stát, když ty hlasy nedostanete, ale dostanete funkci. A musíte si uvědomovat, že jste pořád jeden z těch lidí, nejste žádný nadčlověk. Za rok, za dva můžete být úplně někde jinde. A tak jak jste dneska nahoře a myslíte si, že můžete prakticky všechno, že se můžete chovat tak, jak se chováte – vy víte, že já jsem určitě velmi bojovný člověk, že bojuju za ty věci – ale musím říct, že vaše chování a vystupování opravdu je plné obrovské arogance, obrovské přezíravosti, nadřazenosti. A to si myslím, že by každý politik, pokud chce být politikem, tak by se v žádném případě takto chovat neměl. A je to vaše cesta, vaše rozhodnutí. Já bych vás určitě ráda vyzvala, abyste kandidoval, abyste ukázal, kolik tím svým chováním a vystupováním byste získal podporu, kdybyste se takto choval. Já tohle v žádném případě neuznávám a musím říct, že si říkám, jestli to vůbec, takové chování a vystupování, máte zapotřebí.

I já bych se teď z tohoto místa ráda vyjádřila k tomuto humbuku, který se strhl poté, co pan předseda Babiš poslal soukromý e-mail pro své spolupracovníky omylem někomu jinému. Nemohu se totiž zbavit dojmu, že důvodem není jen to, že použil v soukromé korespondenci vulgární slovo, za které se následně omluvil, ale důvodem podle mě nemůže být ani to, že chtěl po svých kolezích, aby mu zjistili, jestli má ministr zahraničí děti. Z kontextu je totiž jasné, že chtěl informaci z veřejně dostupných zdrojů, kterou by využil jen k tomu, aby ministrovi ve Sněmovně řekl, že ohrožování našich dětí válkou je pro něj nepřijatelné, jako je nepřijatelné i pro mě a myslím si, že je pro většinu občanů České republiky. Kdo to chce pochopit, pochopí to. I někteří novináři, kteří pana předsedu většinou jen kritizují, to udělali. Takových komentářů moc nebylo, ale byly takové a já jim za to děkuji. Kdo nechce, nepochopí a vymýšlí si kolem toho nesmyslný příběh.

Já to ale čtu – víte jak? ANO vyskočilo v posledním průzkumu až ke 40 procentům. Beru to samozřejmě, toto číslo, s velkou pokorou, je to průzkum. A to samozřejmě muselo celou vládní koalici, včetně jejích voličů, pořádně zabolet a vyděsit. A to se pak, takto uniklý soukromý e-mail, náramně hodí. A tak se stalo to, že když chce pan Babiš po svém týmu podklad – nebo přípravu, tak se tomu říká u jiných politiků – křičeli vládní politici, křičela síť X a křičela také část médií, že si chystá složku. Ta hysterie ještě neutichla.

V neděli jsem si pustila pořad 168 hodin, kde názorová žurnalistika jenom kvete, a reportáž o panu Babišovi byl její zatím poslední a pořádně nahořklý plod. Ten tlak lidí, kteří se nemůžou smířit s faktem, že tahle vláda totálně selhává skoro ve všem, do čeho se pustí, je všudypřítomný. I pro mě – tato mimořádná schůze mi nijak mimořádná nepříjde. Nezlobte se, vážně mě nezaskočila, dala se čekat. Nic jiného totiž vládní koalice vymyslet neumí. Myslí si, že když míchá pro voliče ty svoje lektvary, stačí tam dát trochu Babiše a bude to stačit.

Vy tomu opravdu pořád věříte? Když chodíte občas mezi lidi, nezdá se vám, že už je to málo? Že už to prostě nestačí? No samozřejmě že ne. Více jak dva roky nám tady vládnete, milí kolegové, vzali jste všechnu zodpovědnost na sebe. Vy jste říkali, jak jste na vládnutí připravení. Vy jste vykřikovali, že jste jediná spása téhle země. Tak se nedivte, že od vás lidé čekali daleko víc než jen to, že budete kydat špinu na pana Babiše. Čekali, že budete držet slovo, co slíbíte, to dodržíte, že budete pro ně pracovat. A taky že se za ně budete bít třeba v Evropě. Neprodáte nás tam.

Že s nimi budete otevřeně komunikovat. Nebudete nic skrývat a ani si z nich v komunikaci nebudete utahovat, tak jak to dělá pan Rakušan na svých výjezdech.

Ne pan Babiš, ale vy jste bezpečnostní hrozba, pane Rakušane! Vy a celá tahle vaše vláda. A já vám v tuto chvíli řeknu hned několik důvodů. Opravdových, reálných, žádné politické floskule. Jako ministr vnitra máte největší odpovědnost za vnitřní bezpečnost státu. Rádi říkáte, jak je pro vás důležitá. Včera to tady říkal pan premiér, říkala to tady paní Markéta Pekarová Adamová. Tak já vám ukážu na číslech a vašich činech, jak jsme na tom za vaší vlády.

Přečtu vám, jak to s námi jde z kopce v žebříčku nejbezpečnějších zemí světa. V roce 2017, tedy za vlády pana Andreje Babiše, jsme byli šestou nejbezpečnější zemí, rok 2022, posouváme se na 9. místo, rok 2023, posouváme se na 12. místo. A aktuálně šplháme až na 16. místo v rámci nejbezpečnějších zemí světa. To je vaše práce v praxi. Jak jsme na tom s kriminalitou? Kriminalita stoupá. Rok 2021 – za vlády Andreje Babiše, kolik jsme měli registrovaných činů? 87 730. Rok 2023 111 465 činů. Takže jinak mohu, mám tady tu tabulku, kdybyste ji někdo chtěl vidět, která jasně prokazuje, jakým způsobem kriminalita stoupá.

Další oblastí, kde ministr vnitra ohrožuje Českou republiku, je už dnes mnohokrát zmiňovaný migrační pakt. Pořád pan ministr tvrdí, že nedojednal kvóty a žádné nelegální migranty nám sem Evropa nikdy nemůže poslat. Pane ministře, vysvětlovala jsem vám to v debatě na Nově, na sociální síti a ráda to udělám i teď. Pan Rakušan kvóty de facto dojednal a žádná garance pro nás nikde není. I když budeme chtít za migranty zaplatit, tak pokud se všichni migranti nepřerozdělí, může Evropská komise vyvolat krizové řízení a státům nařídit, aby převzali vyřizování žádostí o azyl. Navíc každý rok se o tom bude hlasovat kvalifikovanou většinou. Takže může nastat situace, že Česká republika může být přehlasována většinou dalších zemí a migranty nakonec stejně budeme muset přijmout. A pro to jste vy, pane ministře Rakušane, za Českou republiku zvedl ruku. Mimo jiné, když jsem zmiňovala ty nesplněné sliby, víte, co mělo hnutí STAN ve svém předvolebním programu? Můžete si to všichni najít. Solidarita má být dobrovolná. Ano, tahle věta tam stojí v kapitole, jak to s tou Evropou vlastně chtějí udělat. A pak ministr vnitra jede za Českou republiku do Lucemburku a zvedne ruku pro solidaritu povinnou. Smutné je to o to víc, že paní eurokomisařka pro bezpečnost po jednání trialogu ve svém vystoupení jasně řekla, že právě

tuhle velmi náročnou pasáž ohledně povinné solidarity vyjednala Česká republika v rámci svého předsednictví.

No a nemůžu samozřejmě opomenout ani policisty, kterých je nedostatek. Například u nás v Karlovarském kraji jich aktuálně chybí 247. Je to nejvíce na počet obyvatel a dochází k tomu, že řada měst a obcí si začíná zřizovat městské policie, které si ale musí hradit ze svých prostředků. Kde se stala chyba? Podle mého názoru, a já jsem tady k tomu pana ministra mnohokrát vyzývala, aby zrušil a zastavil ten projekt slučování obvodních oddělení. Tím typickým příkladem je právě Karlovarský kraj, kde tento projekt probíhal. A musím říct, že jsou dnes u nás služebny, kde není ani jeden policista. To znamená, že určitě ta města, obce mají skvěle zajištěnou vnitřní bezpečnost.

A já bych se chtěla zeptat, jestli to pan ministr vnitra řeší. No, on to neřeší. On radši dělá svou marketingovou kampaň po českých hospodách a kulturních sálech. Když mu pan starosta Aše napíše – a on mi přímo tu esemesku poslal, kde požádal ministra vnitra, že má obrovský podstavec a nedostatek policistů ve svém městě, tak mu pan ministr vnitra odepsal, že mu děkuje, ale že v tuto chvíli nemá čas.

Vloni byla rekordní inflace, i předloni, ale policistům ani hasičům se platy nenavýšují. Ti první, což jsou policisté, ale i hasiči, hasiči tedy dostali úplně nějakou minimální částku, tak přišli o příspěvky na stravné. Pan ministr vnitra, jak jezdí na ty své výjezdy, tak tam sliboval, že policisté peníze na stravné a navýšení platů dostanou. Já bych jenom chtěla upozornit na to, že je skoro konec března a návrh na změnu rozpočtu jsem zatím neviděla ani v eKLEPu, ani na vládě, takže ty sliby zase končí sliby. Tak jako minulý rok se říkalo, že se dají finanční prostředky na stravné, tak si to policisté museli zaplatit ze svých provozních prostředků. Ted' už o to přišli úplně.

A musím říct, že když jsem ted' navštívila jak krajské ředitelství hasičů, tak krajské ředitelství policie, tak mě velmi překvapila informace, že Ministerstvo vnitra soutěžilo energie pro všechny své organizace, včetně právě třeba hasičů a jejich budov. A je velmi zajímavé, že cena, tak jak jsem dostala tu informaci, tak cena plynu se navýšila o 50 % a cena elektrické energie o 100 %. Ale hasiči ani policisté nedostali na to vysoutěžení, které tedy dělalo Ministerstvo vnitra, ani korunu. Takže to, co tady řekl můj ctěný kolega, pan Drahoš Ryba, že na podzim již nebudou mít žádné finanční prostředky, že nebudou mít na naftu a na další věci, se zakládá na pravdě.

Co je ale hrozné, že od policie odcházejí elitní policisté. Stát se o ně neumí postarat. Podle mnohých je policie v rozkladu. A co s tím dělá pan ministr vnitra Vít Rakušan? No tak nejdříve udělal ten krok, že udělal z civilních zaměstnanců – to znamená ze sekretářek, z personalistek, z řidičů, udělal policisty – a nyní jsme se dozvěděli, že již je v eKLEPu novela zákona o služebním poměru, která přináší tu změnu, že policistou se může stát ten, kdo není občan České republiky, bude žít v České republice tři roky a bude mít zkoušku z českého jazyka. Podmínka státního občanství zrušena.

To myslíte vážně, pane ministře, to, co jste předložil k novele zákona o služebním poměru? Takže místo abyste udělal všechno pro to, aby vám elitní policisté z té policie neodcházeli, tak přicházíte s tímto návrhem, který tedy v současné chvíli je v systému, a budeme se tady s vámi o něm určitě bavit. Musím říct, že pan ministr vnitra, co se týče právě oblasti bezpečnosti, oblasti policistů, hasičů, tak nedělá nic. A musím říct, že nezvládá svou práci, a jsem přesvědčena o tom, že tak jak on tady hovoří a tak jak tady včera on vystupoval, tak беру, že on je hrozbou této zemi. A přesto včera, jak tady vystupoval, tak mu opravdu není hanba, aby tady vystoupil, s čím tady vystoupil, a poučoval, moralizoval, káral. A já bych ho tady z toho místa chtěla k něčemu vyzvat. My jsme měli bezpečnostní výbor. Na ten bezpečnostní výbor přišla i paní ministryně obrany Jana Černochová. A my jsme tam měli zástupce bezpečnostních služeb, kteří se vyjadřovali, samozřejmě v režimu tajném, ale vyjadřovali se, jak se choval a jak postupoval premiér Andrej Babiš ve vztahu k bezpečnosti

České republiky. A já budu požadovat, aby tento bod byl znovu zařazen na bezpečnostní výbor a aby si ho speciálně přišel poslechnout pan ministr vnitra Vít Rakušan a další členové vlády. Protože kdybyste si to poslechli, tak byste tady neříkali ty nesmysly, které tady říkáte.

Opravdu se nedivte, že vám lidé nevěří, milá vládo. Že za vámi nejdu, že nemají pocit, že jste jejich vláda. Jste asociální, arogantní a často velmi nekompetentní. To je už dnes po dvou letech jasné většině společnosti. A šaráda s e-mailem, u které vám asistují některá provládní média, na tom vůbec nic nezmění, ba naopak. Děkuju vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí pan poslanec Lubomír Metnar a připraví se pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi také, abych se vyjádřil k tomu dnešnímu tématu.

Nekompetentnost, nekonceptnost, chaotičnost a arogance. To je nejčastější důvod rekordní nedůvěry lidí v tuto vládu. Vládě věří jen 17 % lidí, a to jsou dokonce nejnižší čísla na světě. Takto vás lidé hodnotí. Vaši politiku, kterou teď předvádíte. A dnes jen potvrzujete, že tato čísla jsou oprávněná. A co na to pan premiér? Ten se vyjádřil, že ho průzkumy nijak netrápí, asi tak stejně jako lidé v České republice.

Co se týče důvěry v naši armádu, Armádě České republiky důvěřovalo v roce 2020 78 % lidí, v roce 2021, po roce covidové pandemie, to bylo 74 % a za vlády hnutí ANO se důvěra pohybovala mezi 72 % až 78 % důvěry. Podle posledního průzkumu z počátku letošního roku poklesla důvěra v armádu na 62 %. Toto jsou výsledky této vlády, která snižuje důvěryhodnost institucí a nyní si dovoluje hnutí ANO, pana Andreje Babiše, nazývat bezpečnostní hrozbou.

V této situaci musím připomenout a zdůraznit, že to bylo za vlády ODS, která zapříčinila více než stamiliardový vnitřní dluh armády. Byla to právě ODS, která nechala spadnout výdaje na obranu na 42 miliard korun. Naopak poté, co nastoupilo hnutí ANO na rezort obrany, začal se trend obracet a výdaje na naši obranu stouply o 100 %. Jenom připomenutí, protože čerpám z tvrdých čísel, výdaje na obranu rostly tehdy historicky nejvyšším tempem. Ve srovnání s rokem 2013 stoupl rozpočet obrany ze 41,5 miliardy korun na 85,4 miliardy v roce 2021, tedy o více než 100 %. Za hnutí ANO na rezortu obrany už za působení pana ministra Martina Stropnického se podařilo prodloužit nájem gripenů od října 2015 do roku 2027, a to za 1,7 miliardy korun ročně. Částka nájmu byla výhodnější než původní od roku 2005, která činila výši 1,9 miliardy korun ročně. A jaká jsou nyní fakta o vyjednávání s dalšími dodavateli nadzvukových letounů o prodloužení nájmu gripenů? Nabídka na prodloužení pronájmu gripenů dostalo potom, co už jsme všichni věděli, že se bez téměř diskuse, rozhodli nakoupit nadzvuková letadla F-35.

Nabídka je logicky dražší. Za pronájem gripenů včetně servisu a výcviku od roku 2015 platíme 1,7 miliardy ročně, teď na stole leží nabídka do roku 2035 na celkovou částku 34,8 miliardy korun včetně modernizace a výcviku, z toho pronájem čtrnácti letounů JAS-39 Gripen s podporou provozu a leasingovým poplatkem činí 21 miliard korun, tedy s roční splátkou 2,63 miliardy korun. Roční splátka gripenů je tak skoro o miliardu vyšší, což není překvapením, když se obrana s výrobcem gripenů nenamáhala příliš bavit. Ministryně obrany se snaží tato fakta, která jsou uvedena v oficiálním dokumentu pro program nadzvukového letectva, zpochybňovat a tvrdit, že zcela jistě vyjedná lepší podmínky než hnutí ANO v roce 2015. Velice rád bych jí to přál, ale zatím to tak nevypadá.

A to ještě nemusí být ta nejhorší varianta. Je třeba si uvědomit, po jednání se Švédskem, co předvedl rezort obrany, může nastat ještě horší varianta, a to že neuzavřou smlouvu vůbec. Ale to, doufám, k tomu nedojde.

Za mého působení v rezortu obrany nabrala modernizace a nákupy nové výzbroje a výstroje vysoké tempo. Po období škrťů v obranném rozpočtu jsme konečně začali masivně investovat do své obranyschopnosti. Za vlády hnutí ANO rostly výdaje na obranu konstantně, aby na tento růst nedoplácely ostatní rezorty a zároveň aby finanční prostředky vynaložené na obranu byly efektivně investovány do modernizace armády.

Když shrnu pouze své působení na rezortu, tak bylo uzavřeno více jak 42 000 smluv za téměř více jak 170 miliard korun. O těchto číslech, která jsem teď uvedl, před nedávnem mluvila tady u tohoto pultíku i paní ministryně, takže jsou to opravdu fakta. Strategické a významné akvizice zahrnovaly americké vrtulníky Venom, Viper, letouny Casa, vozidla Hilux, do systému protivzdušné obrany jsme nakoupili protiletadlové a protiraketové systémy Shorad, radary MADR, raketové systémy 70 NG, děla ráže NATO Caesar. Byla podepsána rámcová smlouva na ruční zbraně, doplněny pandury o další verze nebo pořízena vozidla Titus a mnoho dalšího.

Teď se pan premiér v minulém roce na dnech NATO nestyděl lhát, že modernizační projekty, které jsem vyjmenoval, jsou dílem jejich vlády. Byla to právě vláda ODS, která v minulosti vytvořila na obraně vnitřní dluh ve výši minimálně 100 miliard korun, a nyní si přisvojuje výsledky naší práce, které vznikly za vlády hnutí ANO. Za působení hnutí ANO byly celkové investice do obrany, tedy do modernizace armády na naši obranyschopnost, téměř 92 miliard. Procentuální podíl investic do obrany na celkovém rozpočtu vzrostl z 10,5 % v roce 2014 na 31,4 % v roce 2021 a objem investic vzrostl ze 4,3 miliardy v roce 2014 na 26,7 miliardy v roce 2021. Toto jsou jasná čísla. Takto vláda Andreje Babiše posílila obranyschopnost České republiky.

V minulém roce jsme podpořili zákon, který zavazuje vládu vynakládat 2 % hrubého domácího produktu na obranu, to vše v souladu s naším programovým prohlášením s ohledem na globální bezpečnostní současnou situaci a zejména z důvodu potřeby modernizace naší armády. Tento zákon jsme podpořili. Ale realizovali jste jej tak, že ostatní rezorty z důvodu přesunu finančních prostředků doslova bojují o každou korunu. To opět svědčí o nekompetentnosti této vlády, kdy došlo k masivním škrťům u rezortů zdravotnictví, školství a vnitra. Podfinancované školství, zdravotnictví a vnitra. Migrační krize je problémem číslo jedna.

Je důležité si uvědomit, že naše bezpečnost je komplexní záležitost. Je to kombinace vnitřní a vnější bezpečnosti, kterou je třeba posilovat. Očekával jsem, že v době, kdy škrty vědomě omezíte zdravotní péči, zhoršíte kvalitu vzdělání, ohrozíte vnitřní bezpečnost, budete velmi pečlivě zvažovat investice do obrany tak, aby byly skutečně ekonomicky výhodné a efektivní. Ani to se neděje. Příkladem je vládou schválený nákup nadzvukových letounů páté generace F-35, který vypovídá o aroganci moci. Problémem je, že od počátku se rezort obrany ani nesnažil jednat s jinými potenciálními dodavateli podobných letadel. Absolutně nekonceptně došlo k rozhodnutí o nákupu F-35 dříve, než vláda schválila obrannou strategii, aktualizovanou Koncepti výstavby Armády České republiky. Jak už jsem říkal, k rozhodnutí o nákupu došlo také dříve, než bylo Švédsko osloveno s požadavkem na prodloužení nájmu gripenů do roku 2035. Je jasné, že škody, které vznikly tímto nekompetentním jednáním, zaplatíme my všichni.

Současná vláda se tedy rozhodla nakoupit nadzvukové letouny F-35, které po České republice nikdo nepožadoval. Je si třeba uvědomit, že NATO má třikrát více nadzvukových letadel než Rusko. Přestože rezort obrany tvrdil, že se kvůli tomuto nákupu nebudou odkládat strategické projekty, tak přesně to se děje, ať už jde o posunutí nákupu samohybných minometů, lehkých útočných vozidel, nebo systému C-RAM. Z důvodu nedostatku finančních

prostředků, což potvrdil sám generál Řehka, se tyto strategické projekty odsouvají do roku 2035, což je jasně uvedeno v aktualizované nové Koncepci výstavby Armády České republiky 2035. Domnívám se, že paní ministryně ani pan premiér vůbec netuší, co na vládě v oficiální dokumentaci programu nadzvukového letectva dva, který slouží pro projekt F-35, schválili. Je to absurdní amatérismus.

A teď – za prvé se neshodují částky, které mají být alokovány na zálohy v roce 2024, tedy v letošním roce, kde máte v programu uvedené 4,6 miliardy, ale v rozpočtu je 15,6 miliardy korun. Pro vás je to stránka 34 rozpočtu. A co je ještě horší? Na stránce 37 uvádíte, že předpokládaná cena kontraktu je 4 999 miliard dolarů místo 4 999 milionů dolarů, takže už nás to bude stát 105 bilionů korun. Absolutní amatérismus, pod kterým je podepsán mimo jiné také náčelník Generálního štábu. V mezirezortním připomínkovém řízení si toho nikdo nevšiml a vláda to schválila. My na rozdíl od vás tyto dokumenty čteme a přečetli jsme si je. Takto to probíhá v rámci všech rezortů. A snažíte se to zakrýt útoky na Andreje Babiše.

Prioritně musíme dokončit závazek těžké brigády, aby dosáhla plných operačních schopností. A podle nových informací budeme v rámci nových závazků muset modernizovat brigádu středně těžkého typu, o čemž bylo hovořeno i na bezpečnostní konferenci. A hovořil o tom i pan velvyslanec Landovský, když jsme ho měli na kulatém stole. Takže už tyto další náklady se připravují. Navíc je v plánu aktualizace dalších aliančních požadavků, závazků pro Českou republiku. Pokud budeme odkládat důležité modernizační projekty na úkor vysokých záloh na F-35 do budoucna, riskujeme tím snížení naší obranyschopnosti a neplnění závazků vůči NATO. Takže to bylo pár takových jenom příkladů a řekněme pochybení, jak je v průběhu doby vnímáme.

Ted' – personální politika na rezortu se dá považovat za jednu z nejhorších. Důvod je jednoduchý. V historii České republiky já osobně nepamatuji, že by sám ministryní vybraný náčelník Generálního štábu přinesl svou rezignaci premiérovi. Dodnes tato záležitost nebyla vysvětlena. Na výboru pro obranu nám navíc ministryně obrany odmítla odpovědět, zda generál Řehka svou rezignaci zvažoval, protože prý neví. Velice záhadná je také údajně dobrovolná rezignace náčelníka Vojenské policie. Opět ministryní obrany vybraný náčelník Vojenské policie za zvláštních okolností ukončil, skončil, a další spekulace se objevují v médiích dodnes.

Další příklad. Do čela státního podniku VOP CZ bez výběrového řízení ministryně obrany jmenovala funkcionáře ODS Marka Špoka. Tento strategický podnik má v České republice zastřešovat zakázku (na) pásová bojová vozidla za více jak 60 miliard korun a nyní se podnik opět dostal do závažných personálních a finančních problémů. Ředitele VOP CZ Marka Špoka jsem ze stejné pozice v roce 2019 zcela oprávněně odvolal, před jeho znovujmenováním bez výběrového řízení jsem varoval. Předtím, než byl Marek Špok mnou odvolán, nedokázal podnik vést a pod jeho vedením se podnik dostal do tak špatné situace, že neměl ani na výplaty pro zaměstnance. Už po jeho jmenování jsem říkal, že o důvodu nominace pana Špoka nechci ani spekulovat. Ze situace, v jaké podnik byl, trvalo novému vedení přes dva roky, než se mu podařilo otočit směr a vyvést podnik z červených čísel. Svá slova opírám o fakta, se kterými jsem se setkal během svého působení na rezortu obrany, a každý si může udělat obrázek o stavu VOP CZ z výročních auditovaných zpráv, které jsou veřejné. Je jasně vidět, že minulé vedení vyzvedlo podnik z nejhoršího. Důvodem opětovného instalování tohoto ředitele nemohla být jeho dobrá práce. Tak co tedy?

Ted' se krátce zmíním o koncepci, o strategickém dokumentu Koncepce výstavby Armády České republiky 2035, neboli zkratka KVAČR 2035, který byl schválen bez hlubší analýzy války na Ukrajině a dalších bezpečnostních konfliktů ve světě. Rovněž tak byl schválen bez předchozího schválení obecnějšího dokumentu, kterým je dlouhodobý výhled obrany, ze kterého měl vycházet. Oproti KVAČR 2030, to znamená předchozího, který byl schválen v roce 2019, kromě pořízení F-35 nebyly definovány nové modernizační projekty, jako například raketomety či rozšíření protivzdušné obrany. Přes výrazné a skokové navýšení

rozpočtu oproti minulému KVAČRu 2030 došlo k nedostatečnému odůvodnění posunutí realizace projektu, jako jsou lehká útočná vozidla, C-RAM nebo samohybné minomety. V KVAČRu 2035 není konkrétněji řešen problém nedostatečného pokrytí území České republiky pozemními protivzdušnými prostředky, anebo alespoň není zmínka, zdali se Česká republika zapojí do německého projektu protivzdušné obrany, který se jmenuje European Sky Shield Initiative. Rovněž u KVAČRu 2035 není dostatečně řešena, jak vyplývá z dokumentu, obranná strategie, příprava naší armády na vedení dlouhotrvajícího konfliktu obranné války vysoké intenzity s technologicky vyspělým protivníkem, tedy v KVAČRu 2035 není dostatečně řešeno rozvinutí válečné armády a s tím souvisejících kroků.

Další věc, která mě trápí, to jsou náборы vojáků do armády. Náборы se rezortu obrany také nedaří. V roce 2022 byl čistý přírůstek pouze 219 vojáků z povolání a v roce 2023 o nic lepší, pouze mírně lepší – 600 vojáků. Všichni známe plány, že v roce 2030 má být tedy 30 000 vojáků z povolání, kdy při současné odchodovosti, která je velmi vysoká, to je velmi ambiciózní plán. Obdobně je to u aktivních záloh, kde je plán do roku 2030 10 000 členů aktivních záloh.

Naše armáda má druhý nejvyšší věkový průměr a zmrazení platů na tento rok po skokovém navýšení rozpočtu je další nesmyslný krok Ministerstva obrany. Letos klesl poměr mandatorních výdajů v rámci celkového schváleného rozpočtu z 19 % na letošních 14 %. Od roku 2004 do roku 2013, tedy za devět let, se nepodařilo navýšit počet vojáků z povolání a naopak konečný počet v roce 2013 byl o 114 vojáků nižší než v roce 2004. Tady pro srovnání, po nástupu hnutí ANO na rezort se podařilo za osm let navýšit počet vojáků z povolání o 5 257 vojáků. Vláda pětikoalice za dva roky navýšila počet vojáků z povolání pouze o 819.

Na závěr mi dovozte – mohl bych tu uvést mnoho dalších příkladů a jasných čísel, jak vláda Andreje Babiše posílila obranyschopnost České republiky. To jsou fakta černé na bílém. Tato čísla jasně dokládají, že za vlády Andreje Babiše se navýšil rozpočet Ministerstva obrany o 100 %, o 21 % vzrostl objem investic do obrany, zbavili jsme se závislosti na ruské technice, stabilizovali jsme státní podniky, navýšili počty vojáků z povolání a byli jsme spolehlivým partnerem NATO. Opakem je současná vláda, která má jediný program, a to je Antibabiš, a místo výsledků jedinou univerzální výmluvu na vše, a tou je Andrej Babiš. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku. K ní se přihlásil pan poslanec Hofmann.

Než mu udělím slovo, přečtu omluvy. Omlouvá se Kott Josef od 15.15 z rodinných důvodů, Olšáková Eliška od 14 do 16 – pracovní důvody, Síla Jan od 15.30 do 18 – pracovní důvody, Skopeček Jan od 15 do 20 – pracovní důvody, Tureček Karel od 18 hodin – pracovní důvody. Z členů vlády se omlouvá Pavel Blažek po celý jednací den – pracovní důvody a Martin Dvořák od 15.30 se omlouvá z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo. Vaše faktická.

Poslanec Jan Hofmann: Já vám děkuji za slovo. Já se tedy předem omlouvám, protože musím říct, že jako program Andrej Babiš jsem za dva a půl roku nikdy nerealizoval. Budu reagovat čistě jenom na to vystoupení k obraně a hlavně to, jak vlastně hnutí ANO to tady myslelo s námi dobře, s tou obranou. Jak dělalo úplně úžasné investice.

Hnutí ANO nastoupilo v roce 2013 k vládě. Mělo ministra financí a ministra obrany. V roce 2013 byl rozpočet, výdaje... (Poslanci ANO: 14. ledna!) Ale 25. 10. 2013 byly volby, takže už tady... Dobře, tak můžeme začít rokem 2014. V roce 2014 došlo totiž k rekordu ve výdajích v procentech k HDP. Byl to historicky nejnižší rozpočet na obranu. Je to 0,96 %. Jestli si myslíme, že hnutí ANO si řeklo, že takhle tedy asi už je to dost málo, tak se docela pleteme, protože další rok 1,05 %. Další rok 0,97 %. To už jsme v roce 2016. Tři roky už vládlo hnutí ANO a rozpočty byly okolo 1 %, nikoliv okolo 2 %. Když byla krize v době, kdy tady byla ODS v roce 2009, byl rozpočet 1,64 %. Bylo to tedy daleko víc. V letošním roce jsme na 1,53 % – respektive v tom minulém roce, v letošním roce se blížíme 2 %, respektive měla by být 2 %. Já si myslím, že tohle je docela vypovídající, a myslím si, že říkat, že jsme navýšili ze 40 na 90, a nezmínit také ten růst příjmů (Předsedající: Čas.) do státní kasy, je trošičku zavádějící. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuju. Nyní s faktickou pan poslanec Metnar, poté pan poslanec Růžička. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Já si jenom dovolím krátkou reakci na svého předřečníka, kolegu z výboru pro obranu, pana poslance Hofmanna, prostřednictvím vás, paní předsedající. Je třeba si uvědomit, pane kolego, že ANO nastoupilo a bylo ve vládě od roku 2014. Ale uvědomte si, jak víte, rozpočet na rok 2014 byl připravován vaším ministrem za vaši vlády rok dopředu, tak jak se to činí. Takže tyto argumenty já příliš neberu.

Věřte mi, pracoval jsem se závěrečnými státními účty a je to faktografie. Kolikrát tady slyším, že ostatní země, že byla krize. Ani tento argument neberu, protože vám vyjmenuji země, které v tu dobu, když byla krize, navyšovaly – Německo, Polsko, Velká Británie, Rumunsko, Španělsko, Slovensko a další, pobaltské země. Takže takto to jsou fakta. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. K faktické se přihlásil pan poslanec Pavel Růžička a poté opět pan poslanec Jan Hofmann. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji, paní předsedající. Víte, pane poslanče Hofmanne, prostřednictvím paní předsedající, já jsem měl to štěstí, že v té době, kdy ODS vládla Ministerstvu obrany, tak jsem v té armádě sloužil. A můžu vás ubezpečit, že to, co musel dávat dohromady potom pan ministr Metnar, aby si vojáci mohli koupit ponožky, aby si mohli koupit košili, aby si mohli koupit maskáče, to nebylo. Neměli jsme peníze na to, abychom vůbec mohli cvičit, protože nebyla nafta. Tak vládla ODS Ministerstvu obrany. Prostě nebylo vůbec nic, protože jste tam měli skvělýho Dalíka, který tam dělal podvod za podvodem a seděl za to. A to jde za oděskou. Takže já se vůbec divím, že tady vystupujete. Být ODS, tak se stydím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji pěkné odpoledne. Vyměnili jsme se v řízení schůze. Budeme pokračovat další faktickou poznámkou. Tu má pan poslanec Jan Hofmann. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hofmann: Já jenom zareaguji na ten rok. Dobře, můžeme si vzít za příklad rok 2016, kdy už tedy tři roky tady bylo hnutí ANO a byly ty výdaje 0,97 %. Můžeme se na to i podívat, že v roce 2021 bylo pouze 1,39 %. To znamená stejně jako v roce 2008 za dob ODS. Takže asi zhruba tak nějak stejně.

Že vojáci neměli ponožky. No, já musím říct, když se podívám na ta čísla a vlastně ty dva rozpočty, které jsou nejnižší, ony vlastně za dob hnutí ANO, tady jsou, dokonce šest rozpočtů bylo nejnižších vůbec výdajů v procentech HDP, tak to si myslím, že ty ponožky si ti vojáci šest let pak museli asi také kupovat sami, zřejmě.

Já ještě zareaguji na jednu věc. Protože my máme nějaké závazky samozřejmě v rámci hnutí ANO. Byla tady zmíněna těžká brigáda, to znamená tanky, bojová vozidla pěchoty, a my jsme za vlastně těch osm let pro to neudělali asi tady vůbec nic, protože bohužel tanky nemáme. Jediné tanky, které dnes tady jsou, jsou ty darované od Německa. Pásová bojová vozidla pěchoty – byla podepsána teď ta smlouva, ale v podstatě na vozidla, která jste řešili i vy, takže tam došlo k dotažení té konečné akvizice. Myslím si, že těžká brigáda teď konečně může začít, nastartovat to budování, a myslím si, že ty tanky, které se dojednaly s německou stranou, už budou konečně v armádě dodány. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budeme pokračovat v sérii faktických poznámek. Jako první vystoupí pan poslanec Lubomír Metnar, připraví se pan poslanec Pavel Růžička. Prosím.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji, pane předsedající za slovo. Tak abychom to uvedli. Všichni víme, co je pohyblivé, protože konstanta je a závazek České republiky 2 %. A to, že je HDP ročně podle makroekonomických údajů pohyblivé a že se z toho vypočítá vždycky ta nominální hodnota. Ono je vždycky dobře držet ta procenta, ale za procenta si vojáci nic nekoupí. Tak to jenom připomenu. V roce 2013, ještě za vaší vlády, nominální hodnota 42 miliard, nebo necelých 42; v roce 2014 42 miliard, co hnutí ANO zdědilo ten rozpočet; v roce 2015 43,8. V roce vámi zmiňovaných, kdy to procento kleslo, ale nominálně už je to 47,8 miliardy a v roce 2017 52,5 miliardy. Takže v nominálních číslech, která jsou důležitá, to rostlo nahoru. Takže opět tento argument je lichý.

A co se týče BVP a těžké brigády, zase s vámi nemohu souhlasit, pane kolego. Ano, projekt pásové bojové vozidlo jsme řešili na naší vlády, protahoval se, několikrát jsme se o tom bavili, ale určitě pokračovat nebude. Tanky byly naplánované na rok 2026, ale vy je odsunujete. Vy odsunujete minomety až na 35, což bude součástí těžké brigády. Takže to je realita. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Růžička, připraví se pan poslanec Lubomír Wenzl, Jan Hofmann. Prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji. Já budu o tom mluvit ve svém vystoupení, ale tedy abychom si to porovnali. Naše vláda měla v těžké brigádě v KVAČRu 2030 stanovené jasné cíle. Pásové BVP 2025, vaše vláda to odsunula do roku 2030; bojový tank 2028, vaše vláda to

odsunula do roku 2030; dělo NATO 2024, vaše vláda to odsunula do 2027; systém řízení palby naše vláda 2023, vaše vláda 2027; samohybný minomet 2025, vaše vláda 2035; těžká brigáda – s kým chcete bojovat? S tím Rusem? V roce 2030 nebo 2035? Vždyť to je směšné! Plovoucí doprovodné mosty, naše vláda 2024, vy jste to odsunuli do roku 2028; modernizace pandurů, naše vláda 2028, vaše 2029; lehké útočné vozidlo – vojáci brečeli, že potřebují lehká útočná vozidla, na výboru – naše vláda 2024, vaše vláda 2035; schopnost C-RAM naše vláda 2027, vaše vláda 2035.

Vážení občané, tato vláda bude na boj s Ruskem připravena od roku 2035 a dál. Doteď nic nedělá.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Lubomír Wenzl, připraví se pan poslanec Jan Hofmann. Prosím.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já navážu vaším prostřednictvím na kolegu Růžičku. Byla tady zmíněna technika, roky, kdy by měla být za vlády ANO doplněna pro armádu a jak to bude teď za vlády pětikoalice.

Já bych se chtěl zmínit ještě o jedné věci, a to tady moc nezaznělo, nábor, byť z okraje projevu pana Lubomíra Metnara, vaším prostřednictvím. Je třeba si přiznat, když se podíváme na název dnešní schůze, Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, a je namístě zde říci, že nábor se nedaří. Tím pádem jsem přesvědčen o tom, že cílové stavy 30 000 vojáků v činné službě a 10 000 aktivních záloh v daném termínu splněny nebudou, když vezmeme čísla, kolik se podařilo znáborovat. To já třeba osobně vnímám jako jednu z možných hrozeb pro Českou republiku, že nesplníme cíle týkající se vojáků v aktivní službě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Jan Hofmann s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Hofmann: Děkuji za slovo. Děkuji panu kolegovi Růžičkovi, že nám tady přednesl, prostřednictvím předsedajícího, ten plán, který zůstal bohužel za osm let pouze na papíře. Nezměnilo se tam v podstatě nic. Takže zůstal pouze u plánů. Já jen dodám k těm číslům ještě k tomu rozpočtu, jak jsme se tady bavili, že docházelo k navyšování rozpočtů. Samozřejmě když navyšujeme příjmy z HDP, tak nám logicky naskakují ta čísla. Jenomže ta čísla měla být dvojnásobná: 0,97 %, pokud bylo 52 miliard, tak to mělo být kolem stovky miliard. To znamená, za ten jeden rok vznikl dluh 50 miliard v tu chvíli. Jo? Je to tak. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec David Kasal, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Všechno jsou to faktické poznámky.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane místopředsedo. Já se vyjádřím vaším prostřednictvím k panu poslanci Hofmannovi. Vy tady říkáte plány. Já vám jenom řeknu, jako

když jste se bavil s těmi vojáky, tady jsme se bavili o ponožkách, ale oni si chodili do army shopu, kupovali si kevlarové helmy a další věci. A to bylo za vaší vlády! Za vaší vlády.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Patrik Nacher s faktickou poznámkou. Je to poslední faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Chtěl bych reagovat na svého ctěného kolegu Hofmanna, který, nevím proč, si vybral podle mě takové slabé místo celkem, protože když se podívá na vývoj na tom grafu, teď mluvím o absolutních částkách, no, přesně ten myslím, o absolutních částkách i o tom poměru, tak to jde postupně nahoru. Postupně, ne skokově. Postupně, pane kolego! Z toho, a já už jsem to teď pochopil, z toho se rekrutuje to, že my mluvíme o investování v oblasti armády a vy o utrácení peněz. No jasně, tak kdybyste chtěl meziročně, aby to šlo z 0,98 na 2 %, a kde budete mít ty projekty, za které to proinvestujete? Vy to utratíte. To je pravda, vy to utratíte. Ale je potřeba to investovat. To znamená, vy jste si fakt vybral slabé místo.

Notabene se krásně ukazuje – tak vy tady vládnete třetí rok. Volby byly 2021, teď je 2024 a i při rozpočtu na rok 2024 se vymlouváte na předchozí vládu. Naproti tomu hnutí ANO, které tu vládu sestavilo na začátku roku 2014, tak jim předhazujete rozpočet roku 2014, který dělala ale předchozí vláda. To znamená, že to vůbec nemá nic společného. Vůbec. Jako to ať se na mě pan kolega jakoby nezlobí, tohle to je fakt úplný úlet. Tak tady tři roky ještě po volbách nejčastější slovo, co tady máte, je předchozí vláda, ANO, Babiš, a vy máte tu odvalu říct, že rozpočet, který připravovala předchozí vláda ODS tehdy, tak vlastně za to může hnutí ANO, které to jenom převzalo. Jenom připomínám, že tehdy ve vládě bylo i KDU-ČSL, a je potřeba to opakovat, abychom si jako rozuměli. Neustále dokola. Je to koaliční vláda, jako je ta vaše. Vy se taky soustavně vymlouváte na koaliční partnery.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak další dvě faktické poznámky – pan poslanec Jiří Mašek, pak pan poslanec Jan Hofmann. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Byť nejsem členem výboru pro obranu, samozřejmě se o tu problematiku zajímám. A ona vlastně souvisí i s problematikou vnitřní bezpečnosti. A musím říct po té konverzační přestřelce, která tady proběhla, a dobře, že se dozvídáme některá fakta i my z ostatních výborů, ostatní poslanci, tak mně z toho vychází neradostná čísla. Jestli jsem dobře poslouchal ctěného kolegu Růžičku, tak téměř ve všech parametrech investičních nákupů se posouváme o roky. Těžká brigáda, to byl náš závazek v rámci NATO – posouváme někde na rok 2030. A to byl závazek, ten jsme měli plnit. PVO, protivzdušná obrana. Taký nejsme na tom dobře. A na druhou stranu bojová letadla, která po nás nikdo nechce, tak deseti miliardami ročně budeme předplácet firmě Lockheed s vizí, že se k nám v roce 2035 dostanou. Bude to rok, kdy je skutečně budeme potřebovat? Anebo potřebujeme mít bojeschopnou, připravenou armádu právě dnes, kdy nám hrozí nebezpečí, kterým se tady všichni ostrašujeme, lidem předkládáme různé návrhy o tom, jak budou probíhat odvody, a malinko je připravujeme na to, že možná příslušníci ozbrojených sil NATO budou působit na Ukrajině? V téhle době, kdy jsme dostali 20 leopardů, byť je chválí paní ministryně, líbí se ministrově zdravotnictví. Já jsem také sběratel veteránů (pobavení v levé části sálu) a jejich tvary mi připomínají tygry z druhé světové války. A nebude to daleko od

pravdy, a jestli mám dobré informace, musí se ty tanky upravit a věnovat tomu velké prostředky, aby byly bojeschopné. Takže prosil bych touto cestou, abychom dostali informace o tom od paní ministryně zde nepřítomné, jaká je bojeschopnost naší armády a jestli právě to není bezpečnostní hrozba pro Českou republiku. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Žádné další faktické poznámky nejsou. Nyní tedy půjdeme postupovat v pořadí přihlášek do obecné rozpravy. Jako první vystoupí pan poslanec Patrik Nacher, připraví se pan poslanec Michal Zuna, Radek Vondráček a další přihlášení. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pane ministře, dva ministři tady jsou dohromady, koaličních poslanců jako do mariáše; jedenáct, dvanáct, třináct, čtrnáct, nějakých čtrnáct poslanců. (Poslanec Michálek reaguje pokřikováním.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já poprosím, nepokřikujte po sobě, kolegové. Mluvte pouze na mikrofon. Pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Tak já budu pokračovat, když tady na mě nebudou kolegové pokřikovat. Já to tady říkám schválně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pořádek si zjednám v sále sám. Vy pokračujte v projevu. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Když mi do toho nebudete skákat, tak budu pokračovat.

Je tady čtrnáct koaličních poslanců, dva ministři. A říkám to tady záměrně, protože vy jste svolávali tuhle tu schůzi. A já tady musím zopakovat celou tu proceduru a to, jakým způsobem jste se chovali, že jste nepřekročili svůj vlastní stín. Já vždycky říkám u jednání o rozpočtu nebo u jednání o vyslovování nedůvěry nebo důvěry vládě, že se jedná o takovou oslavu demokracie. Dneska bych to tady nazval spíš jako frašku. To se jako na mě nezlobte, protože vy moc dobře víte, a já to tady zopakuji, že ta procedura toho svolávání je fakt jako podstatná. Chcete-li vy, jak říkáte, stmelovat tu společnost, kterou my údajně rozdělujeme, tak přece musíte jít příkladem. A vy, když jste to svolali, tak jste tedy příkladem fakt jako rozhodně nešli. Přihlásí se tady dvanáct třináct přednostních práv z koalice a rozprava, to znamená zahájení té schůze, je poté, co oni vystoupí, čímž pro diváky, protože oni to nevědí, nikdo nezpochybňuje právo přednostního práva, to znamená to, že budou mluvit jako první. To nikdo z nás nezpochybňuje. Ale v momentě, kdy je otevřená rozprava, tak aspoň mohou poslanci, ti řadoví, obyčejní smrtelníci reagovat třeba faktickými poznámkami. V momentě, kdy vy to neotevřete, tak v té chvíli prostě vedete monolog a vlastně vás vůbec nezajímá názor opozice. A já jsem vyzýval, a říkal jsem to v nedělní partii Martinu Kupkovi, ministrovi dopravy, abyste překonali ten svůj stín, nebyli zbabělci, protože víte, že na konci toho bude schválení té schůze. Abyste neargumentovali tím, že vždycky mluví přednostní práva na

začátku i u opozice. No ano, protože my víme, že ty schůze nám neschválíte. A my jsme menšina, tak asi těžko tady schválíme tu schůzi. Tudíž to víme dopředu, tak mluví aspoň přednostní práva. Ale v momentě, kdy vím, že na konci toho je schválení programu schůze, vím, že všichni, kteří jsou přihlášení, tak budou hovořit. A vy jste i přesto, i přesto jste tu rozpravu neotevřeli. I přesto, že na grémiu vám bylo nabízen takzvaný zip, aby aspoň mezi třeba dva tři koaliční vystupující s přednostním právem se zamíchal jeden opoziční. Ani s tím jste nesouhlasili. To byla praxe z minulého volebního období.

Asi bokem nechám i to, jakým způsobem se vůbec dostalo, docela by mě to zajímalo, to pořadí těch dvanácti přednostních práv, kdy já mám informace, že asistenti našich místopředsedů čekali na chodbě u předsedkyně Poslanecké sněmovny těsně po tom, co vy jste tam odevzdali ty podpisové archy, a najednou už tam bylo dvanáct přednostních práv, zázračně schválených v pořadí, jak jsem si tady napsal. To znamená, nejdřív vystoupil Jakub Michálek, potom premiér, potom Vít Rakušan, potom Marian Jurečka. To je taková náhoda, že tam ta přednostní práva jste dali do pořadí, že každá strana měla jednoho vystupujícího, potom ministr zdravotnictví Válek a pak zase od začátku. Nezlobte se na mě, jestli myslíte vážně tu debatu – bezpečnostní hrozby pro Českou republiku – tak takhle se to prostě nesvolává. Protože to znamená přesně to, proto já jsem tady počítal ty poslance, to, co teď tady zažíváme. Ministři a přednostní práva si to řeknou, pak opustí sál a je jim to úplně jedno. Proto my jsme tady měli ty cedule. Mimo jiné proto.

Takže to je i vysvětlení pro lidi, proč my jsme ostentativně bych řekl opustili ten sál, protože vy svoláte schůzi, máte na to hlasy, a přesto necháte mluvit přednostní práva, a provokativně, bych řekl provokativně, to necháte otevřít až po tom patnáctém vystupujícím. Přitom by to bylo gentlemanské, kdyby tady třeba vystoupil ministr zahraničí, od něhož jste se od toho mailu odpíchli, úvodní slovo, pak by se hlasovalo o programu a pak už by byla normálně debata. Nikdo by vás nepředběhl, máte přednostní práva, ale mohli by na vás ostatní reagovat. Vy prostě fakt jako nepřekročíte ani tenhle stín.

Mimochodem ani od jednoho z vás jsem neslyšel to, co nám vždycky vyčítáte, když máme mimořádné schůze, když je svoláváme, tak že to jednání Sněmovny stojí 4 miliony. To nám vždycky říkáte a to považuju za takový ten úplně učenicový příklad toho populismu. Jeden den Sněmovny stojí 4 miliony. Opozice si dovolila svolat mimořádnou schůzi nebo tady dlouho řeční. A všimněte si, že od nás nic takového teď nezaznělo. A mohlo. A vy taky jste mohli mít takovou sebekritiku, ne? Stojí to 4 miliony, teď jsme tady druhý den, to je 8 milionů, a tak dále. Já to jenom připomínám, jakými argumenty nás... nám tady říkáte, když chceme svolat mimořádnou schůzi.

Ještě v té věci si dovolím připomenout, a vy to víte, že vy jste nám tady neschválili vlastně ani jednu mimořádnou schůzi. U těch politických se tomu nedivím, to říkám férově. Já kdybych byl koalice, tak to třeba taky neschválím. Typicky když jsme chtěli jednat tady o Dozimetru, o nejasných finančních tocích kolem družstevní záložny a Petra Fialy nebo o tom večírku na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde pan ministr třikrát změnil svoje stanovisko. To jsou takové politické věci, tam já tomu rozumím, že ta koalice to nepodpoří. Vidíte, já to aspoň říkám férově. Nemám to úplně černobílé, jako že všechno, co navrhujeme my, vy musíte schválit, a opačně. Ale vy jste nám neschválili ani ty věci, které jsou obsahové, které by měly být ve vašem zájmu, abychom se o tom bavili, jako jsou vysoké ceny energií, jako je nedostatek léků v lékárnách. Vždyť to řešíme pořád. Vy jste prostě neschválili ani jednu tu schůzi. Ale tahleta je fakt jako zásadní. Jeden mail, svolání schůze, dva dny, 15 přednostních práv, zbabělý útěk – a potom ať si tam opozice něco odpovídá, reaguje. Takhle to... takhle je popis, reálný popis, ověřitelný popis toho, co se teď tady odehrává.

Já si teď dovolím ještě pár poznámek k tomu, co tady zaznělo od těch některých přednostních práv, a pak řeknu pár věcí k tomu bezpečnostnímu riziku.

Pan předseda klubu Pirátů Jakub Michálek měl nejčastější – a musím říct, že to byl nejméně nejčastější tedy projev, který se skutečně týkal věci, kde nebylo nejčastější slovo hnutí ANO nebo Babiš. Tak on tam mluvil o jednotě a propagandě. To byla zase jako nejčastější slova jeho. A zase odpovídám – jednotu. Kde chcete vzít tu jednotu, když potom dva dny tady útočíte na opozici? Vy jste si úplně popletli ty role. Vy se máte zpovídat Poslanecké sněmovně. Vás má kontrolovat ta opozice. Já mám pocit z těch projevů všech vašich ministrů, že vy kontrolujete nás jako opozici. To je neuvěřitelné. To je opravdu, to si myslím, že je skutečně rarita, co se tady děje. Vy byste chtěli mít ideální mix, vy byste nás chtěli kritizovat jako opozici, jako byste byli v opozici, ale přitom mít tu vládní moc. Jo, tak takhle ten svět ale fakt jako nefunguje. Jestli chcete kritizovat někoho, co kdo dělá, tak ale nelezte potom do vlády. A když tam jste, tak převezměte odpovědnost.

Ministr Rakušan tady mluvil o dětech v politice. Kdo je kam zatahuje? No tak já si nemůžu nevzpomenout na to, že on přece říkal, že ten šifrovaný telefon, o kterém rok vlastně neříkal pravdu, tak že ho dal svým dětem na hraní. To je zajímavé. Šifrovaný telefon dát svému dítěti na hraní, řekne ministr vnitra. A ticho. Pohoda. V pohodě. Tím je to vyřešeno. Zajímavé. Když už jsme tedy u toho zatahování těch dětí.

Marian Jurečka mluvil o morálce, politické kultuře, o lžích. Tady připomenu zase ten večírek. A všechno je taková červená nit. Vy jste tady teď říkali – červená linie, že někdo překročil červenou linii. Tak já bych řekl – červenou nit. To je ten můj oblíbený dvojí metr. No to by mě zajímalo, co vy byste dělali, kdyby ministr za ANO lhal o tom, jestli byl, nebyl na nějakém večírku v době, kdy mimořádně potom jednala vláda kolem střelby a největší tragédie, kterou jsme tady zažili za posledních několik desítek let. Pak se na ten večírek vrátil, měsíc o tom mlčel, a pak měl dvě nebo tři verze toho, jak to vypadalo. To by mě zajímalo, co vy byste dělali? To už byste tady pořádali ve spolupráci s Milionem chviliek jednu demonstraci za druhou.

Premiér. Premiér je premiérem této země. On vystoupí a 37krát řekne jméno Andrej Babiš. Je to jako normální? Jo, kdyby byl lídrem ODS, předsedou ODS, lídrem opozice a my jsme byli ve vládě, tak já ani nepípnu. Taky víte, že jsem tady vystupoval v minulém volebním období jako koaliční poslanec a nepochybně jsem vaši možnost kritizovat vládu. Koneckonců já sám jsem měl interpelace na vlastní ministry. Ale když je někdo premiér a 37krát dva a půl roku poté, co převzal zodpovědnost, řekne jméno opozičního lídra, tak to mně přijde skutečně jako nevídaný úlet.

Covid. On tady připomněl covid. Jak souvisí covid s bezpečnostní hrozbou pro Českou republiku? To by mě tedy fakt zajímalo. Covid. A pamatujete si na ten covid? Byli to vaši hejtmani, kteří přijeli a apelovali na vás, abyste vládě neházeli klacky pod nohy. A to tady říkám jako poslanec, který ne se všemi těmi opatřeními souhlasil. Protože vy jste byli – vy to, co vlastně promítáte do nás, že jsme negativisté, to jste dělali vy, vy jste byli proti všemu. Takže přijeli hejtmani a řekli vám, že takhle ne, že když se to neschválí, prodloužení nouzového stavu třeba mimo jiné, tak v té chvíli ty kraje mají velké problémy. Kde berete odvahu teď jakoby nám vyčítat covid?

Když ta opatření ta vláda zmírnila, tak vy jste říkali, že se měla zpřísnit. Když se zpřísnila, tak vy jste zase řekli opačně, že se měla zmírnit. Pak jste pořádali nějakou oslavu na Karlově mostě. To si opravdu myslíte, že v době sociálních sítí se na tohle na všechno zapomnělo? A úplně nejvíc mě baví ty výdaje v době covidu, ke kterým se soustavně vracíte, jako byste vůbec neposlouchali, co já vám tady opakovaně říkám. Já mám soupis všech vašich pozměňovacích návrhů v době covidu, kde vy jste navrhovali, aby to bylo delší, na delší dobu, pro vícero osob, pro vícero firem a vyšší částky. Když vláda navrhovala 300 korun, vy jste navrhovali 500. Když vláda navrhovala tři měsíce, vy jste navrhovali půl roku. Kdyby všechny ty vaše pozměňovací návrhy prošly, tak ten schodek je o 100, 150 miliard větší. Jak je možné, že jste na to zapomněli a teď vyčítáte covid?

Úplně nejvíc jsem se, musím říct, bavil, když premiér – a oni se k tomu vlastně vrátili i další ministři, mluvili o Vrběticích. Tam totiž jste neměli za co kritizovat tu vládu, protože sami jste tady řekli na mikrofon, že v pár hodinách byla rychlá reakce, tak jste aspoň řekli, a to je krásný důkaz toho, že fakt kritizujete za každou cenu, tak jste aspoň řekli: No vláda reagovala rychle, protože byla pod tlakem. Kdyby nebyla pod tlakem, tak by na ty Vrbědice nereagovala. Což je věc, která je nedokazatelná. Takové to kdyby. To tady můžete říkat, ale to už dneska nikdo neověří. Takže vy i tu věc, kdy byste mohli ocenit tu předchozí vládu, tak v domnění, že mají všichni krátkou paměť, tak to zase vrátíte zpátky a i za ty Vrbědice řeknete: bylo to rychlé, ale díky tlaku nás a médií, jinak by to bylo pomalé.

Když se bavíme o bezpečnostním riziku, zaznamenal jsem opakovaně – a musím říct, že mě to fakt naštválo – že vy přitvrzujete. Vám už nestačí většina v Poslanecké sněmovně, v Senátu, prezident na vaší straně, máte většinu hejtmanů, můžete si tady dělat skoro, co chcete, tak ještě v posledních dvou třech dnech zaznívaly věci jako nedemokratická opozice a antisystémová strana. To jsem zažil naposledy včera v televizní debatě od kolegyně Zajíčkové a kolegy Lochmana. Tak bych se chtěl zeptat, jak se to projevuje. Vy tady furt bojujete proti dezinformacím, a takhle je tady šíříte. Jak se to projevuje, že jsme antisystémová strana nebo nedemokratická strana? My navrhujeme odejít z NATO, z Evropské unie? Nerespektujeme výsledky voleb třeba? Že bychom třeba nerespektovali výsledky voleb, že bychom nepředali, tak jak to v demokracii funguje, tu moc? Ne, dostali jste to všechno v mašličkách. Kde je něco, že jsme antisystémoví, nedemokratičtí? Vždyť vy jste se dostali tak daleko, že vy už budete i organizovat, jakým způsobem má fungovat opozice. To je za mě naprosto nepřijatelné. Mě by fakt zajímalo a chtěl bych slyšet buď důkazy, anebo abyste se omluvili, v čem je hnutí ANO antisystémová strana, nedemokratická strana? Antisystémová, to znamená systém ohrožující subjekt. Chceme převzít moc bez voleb? Nebo v čem to tkíví? Chceme opustit prozápadní směřování? Můžete nám to říct? Protože jinak šíříte poplašné zprávy, jinak šíříte dezinformace. Když si vzpomenu, jakým způsobem jsme přijali volební výsledky v roce 2021 nebo výsledky prezidentských voleb v roce 2023, tak jsem zvědav, jakým způsobem vy budete přijímat volební výsledky nadcházejících voleb. (Ministr Bartoš mimo mikrofon: S jásotem.) S jásotem, dobře.

Takže ještě jednou. Vy za bezpečnostní riziko považujete – a já jsem furt neslyšel v čem, kromě obecných frází – opoziční politiky nebo politika v zemi, kde jako koalice ovládáte úplně všechno. To je fakt jako absurdní. Zazněl tady za dva dny nějaký konkrétní důkaz, argument, v čem jsme bezpečnostní riziko? Ani jeden. Jenom nějaké fráze, že ne ve všem souhlasíme s vaší politikou, že si dovolíme někdy něco zpochybnit. Ale to je přece role opozice v těch základních věcech. Vy moc dobře víte, že vás podporujeme, často i proti vlastním voličům. To je právě to, že my ten stín umíme překročit, když tady hlasujeme pro některé věci, které prostě mají tenhle přesah. Připomínám lex Ukrajina I až VI, některá usnesení. A spousta lidí si myslí, že by to takhle být nemělo, a my i přesto pro to hlasujeme. A vy, místo abyste to ocenili, tak vy ještě do nás zajedete. (Řečník se odmlčel.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane poslanče, máte nějaký problém? Vy jste se na mě obrátil. Chcete zjednat klid, ale mám pocit, že v sále je dostatečný klid. Takže prosím pěkně, kolegové a kolegyně, pan poslanec má pocit, že je tu hluk, tak se prosím ztište ještě více, než je tomu doposud. Děkuji.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Možná je to dáno tím, že mám zalehlé uši, tak se omlouvám, paní místopředsedkyně. Mám pocit, že pak míra hluku je větší, a pak musím přidávat na hlase, na intenzitě, a pak mi někdo vyčte, že se tady křičí. Já nechci křičet.

Takže to bezpečnostní riziko bych fakt poprosil, abyste tady objasnili a vysvětlili, v čem tkví konkrétně. Ne v nějakých frázích, jako to včera říkala v televizi kolegyně Zajíčková, která mluvila o nějakých posunech a tak podobně, a nic konkrétního jsem se nedověděl kromě onoho mailu. Jestli tento mail je bezpečnostní riziko, tak už rozumím, proč vám to v té vládě tak funguje. Já jsem jako příklad tady uváděl to, že jiné subjekty si úplně běžně dělají – já tomu neříkám složky, ale rešerše na své politické oponenty. Tady bohužel chudák Richard Brabec, tak tady běží ta jeho nechci říct složka, ty jeho informace o něm, které sesbírali Piráti na základě požadavku Ivana Bartoše. Vím, že jsou staré, protože jsem se mezitím dověděl, že spousta těch věcí už takhle není. Nebudu prozrazovat, kde nově bydlí Richard Brabec, protože už to není v Lovosicích, takže je potřeba to aktualizovat, ale i přesto, že kdykoli jsem tímhle tím argumentoval v televizní debatě, moji oponenti, naposled pan poslanec Lochman, řekli, že je to také nepřijatelné, tak já jsem si nevšiml, že by někdy byla schůze kvůli takovýmto dokumentům, které jsou oficiálně na pirátském fóru. Takže pak je otázka, co ještě je někde neveřejně. Zaplať pánbůh, že aspoň Piráti to mají veřejně. Otázka je, jak to sbírají ostatní politické strany neveřejně.

Tolik k tomu mailu a sběru. Já sám nejsem zastáncem vulgárních výrazů, to víte. Připomenu, že to je soukromý mail a že Andrej Babiš – a já jsem za to rád – se za to omluvil. Zároveň připomenu, že jsou to často vaši politici, jak celostátní, tak komunální, kteří používají vulgární výrazy dost často, a s vámi to vůbec, vůbec nehne.

Dámy a pánové, ještě jedna poznámka, jak jsem řekl, k těm dětem. Souhlasím s tím, že děti se do politiky nemají tahat, a mám to opravdu padni, komu padni. Jenom mě překvapuje, že titíž politici, kteří neváhali využívat Andreje Babiše mladšího v rámci politické kampaně těsně před volbami – připomínám, těsně před volbami – tak jim teď vadí dotaz v mailu: má děti? Vy to ani nedáváte na roveň, vy to první promlčíte a u toho druhého – má děti? – z toho děláte tuhle celou kauzu, kvůli které jsme tady dva dny, kvůli této otázce. Což mě tak napadá, že kdyby Andrej Babiš měl tu složku na ministra zahraničí, tak by ji měl tak detailní, že se nebude ptát, jestli má děti, protože už by to samozřejmě dávno věděl. Takže někdy je potřeba i trochu zapojit mozek a zdravý selský rozum.

Ale já mám tady, já tím teď nebudu zdržovat (ukazuje), fotky, jak jste se fotili, někteří z vás, ne všichni, s Andrejem Babišem mladším. A pozor, abyste mi tady nevkládali něco do úst. Já nezpochybňuju, že ho vytěžovali novináři, to je jejich právo, to je v pořádku. Co já kritizuju, je, že se s ním fotili – do hospody ho zvali, vymýšleli různé vizuály, trička – političtí oponenti. To je to, co mi vadí. A až na fakt světlé výjimky vy jste tenkrát ani nepípli. Ani jste nepípli. Chodili jste s ním, využívali ho, fotili, dávali to na sociální sítě. Tady těch fotek je dostatečné množství.

A najednou budete říkat, že to je ta červená linie? Tak pro mě ta červená linie to je ale vždycky, pro vás jenom, když se to týká vás. Když se to týká oponenta, tak je vám to jedno. Mimochodem, na tomhle krásně vidíte, že se vlastně všechno – a vy víte, že to sleduju, klidně to ironizujte, mně to je jedno – ten dvojí metr. Všechno to, co já vždycky vám vyčítám, tak že se vrací. Agrese na ulici, řvaní oponentů, vulgarity, házení věcí na politiky. Když se to teď začíná občas dít vám, tak se hrozně divíte a píšete, že to je setkání s lůzou nebo něco takového. Ale když se to dělo nám, tak vy jste vůbec nevystoupili.

Mimochodem, jestli tady někdo na někoho sbírá nějaké materiály – je docela zajímavé, nevím, jestli jste to zaznamenali – tak se to týká fakt někoho jiného. Já jsem si našel článek Jaroslava Kmenty ke kauze IKEM, kterou šetří GIBS a kde jsou dvě skupiny doktorů – na jedné straně je i poradce přímo premiéra. A je zajímavé, že tohleto se do jiných médií než do Reportérů nedostává. Zase by mě zajímalo, co byste dělali vy, kdyby to samé bylo na Úřadu vlády za předchozí vlády.

Já vám to přečtu, odcituju. Jaroslav Kmenta: Měl jsem totiž podezření opírající se o konkrétní indicie a zdroje, že někteří lidé s napojením na premiérovo okolí si o mně

nechávací sbírat informace a zamýšlejí je využít k nějaké formě nátlaku. Šlo jim o to, abych už nepsal o věcech, které někomu vadí. Ale tentokrát to bylo jiné, a to ve dvou směrech. Jednak intenzitou – tolik sdělení o tom, že někoho hodně zajímám, obvykle nedostávám, a informace, které jsem loni získal, navíc hovořily o tom, že se chtějí zaměřit i na mé blízké a rodinu. – Tady máte rodinu a děti. – Když prý nemohou hnout se mnou, půjdou na to oklikou.

Přečtěte si ten článek, má nějakých, nevím, 27, 28 stránek, 43 minut poslechu. Jak to, že tohleto vám nevadí? A pak jsem v České televizi byl včera, to je zajímavé, a oni mi tam dali citaci Jaroslava Kmenty, který se zaměřuje na Andreje Babiše. Ale abych se vyjádřil třeba k tomuhle, k tomu bych se vyjádřil rád, na to se bohužel Česká televize nezeptala.

Takže tady jsou nějaké konkrétní příklady toho, jakým způsobem vy se stavíte k těm vulgaritám, k zatahování dětí a podobně, když se to týká vašich soupeřů, a jakým způsobem posouváte jeden soukromý mail tak, aby z toho byla dvoudenní schůze. Takže suma sumárum znovu vyzývám kolegy z koalice, kteří to používají, aby konkrétně řekli, v čem je bezpečnostní hrozba opozičních politiků, v čem je hnutí ANO antisystémová strana, antisystémová strana ohrožující demokracii – včera to zaznělo v televizi, podívejte se na přepis – ohrožující vývoj demokracie v České republice.

Očekávám od vás to, co jsem řekl už v televizi, řeknu to i tady. Jestli si to někteří z vás skutečně myslí, tak dejte podnět na Ministerstvo vnitra. Dejte podnět na Ministerstvo vnitra, aby tedy zamezilo, aby hnutí ANO, které je antisystémová strana, která ohrožuje demokracii, aby vůbec nemohlo kandidovat. Přece takhle to je, ne?, když jsme takovou hrozbou. Tohleto už je skutečně přehnané.

Ode mě tohleto nikdy vůči vám neuslyšíte. Já s vámi můžu nesouhlasit, a nesouhlasím, ale respektuju, že jste demokratické subjekty, nebudu to zpochybňovat. Protože to je to rozdělování společnosti: že vy ze sebe děláte ty lepší, ty demokratičtější, ty kultivovanější, ty chytřejší, zatímco opozice, jak jsem se včera dozvěděl, demokratická opozice tady vlastně neexistuje. Takže vy jste vlastně koalice, vy jste chudáci, vy jste tady vlastně bez opozice. A to já považuju, že to je to překročení té červené linie, protože se obávám dalších kroků, které v této věci budete dělat, a považuju to za přípravu k těmto krokům. Anebo se od těchto slov distancujte. Je to přesně to, co vy chcete vždycky po nás. Rozdíl je v tom, že vy se máte zpovídat nám, protože my jsme v opozici. My tu moc nemáme. Vy ji máte reálnou, my ne. Ale tady je to úplně otočené o 180 stupňů.

Takže tolik moje vystoupení. Já vám děkuju za pozornost a za kultivované prostředí.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou vystoupí pan předseda Marek Benda. Jste přihlášen k faktické. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl představit, že přednesu teď procedurální návrh. Takže vyzývám paní místopředsedkyni, abyste zazvonila. (Předsedající: Ano, už gonguji.) Vyzývám všechny – přestože jsem to signalizoval poslaneckým klubům – vyzývám všechny, kteří jsou v předsálí, aby se v klidu a míru mohli dostavit. Nechci to nějak příliš urychlovat, ale když jsem viděl teď vystoupení ctěného kolegy Patrika Nachera, které s věcí souviselo jen velmi středně, ale zato trvalo tři čtvrtě hodiny, tak pokládám – já jsem si to sledoval velmi pečlivě, milý pane kolego Nachere, prostřednictvím paní předsedající, tak pokládám za do jisté míry ohrožené, že bychom se do devíti hodin, dokdy máme čas, usnesli k tomuto bodu. Současně pokládám

za důležité, abychom o tom usnesení na závěr hlasovali a dali tím najevo svoji vůli a svoji schopnost se postavit na některou stranu.

Takže jménem koaličních klubů navrhuji, abychom odhlasovali, že dnes budeme pokračovat i po jednadvacáté – protože do jednadvacáté, vzhledem k tomu, že se jedná o řádný bod, můžeme stejně – i po čtyřiadvacáté hodině. Věřím však tomu, že se nám to podaří někdy ve večerních hodinách ukončit, ale je to trochu na disciplíně jednotlivých lidí. A měl jsem v dnešním odpoledni příliš pocit, že někteří se příliš rádi poslouchají. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: To znamená, že navrhuje, pane předsedo, jednat i hlasovat po devatenácté... (Poslanec Benda mimo mikrofon k předsedající: Po jednadvacáté i čtyřiadvacáté.) Ano, po jednadvacáté, čtyřiadvacáté hodině. Čili to je procedurální návrh, o kterém budeme bezprostředně hlasovat. Já ještě jednou zagonguji. Zaznamenala jsem žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Počkáme, až se ustálí počet přihlášených. Já mezitím přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Mračková Vildumetzová od 16.30 do 22 hodin z rodinných důvodů a Karel Smetana od 17 hodin z pracovních a rodinných důvodů.

Počet přihlášených se nám ustálil. Budeme tedy hlasovat o procedurálním návrhu pana předsedy Bendy.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 4 přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 83, proti 8. Návrh byl přijat. Odsouhlasili jsme si, že tedy budeme jednat i hlasovat po jednadvacáté a čtyřiadvacáté hodině.

Nyní se s přednostním právem přihlásil pan předseda Ivan Bartoš. Prosím, máte slovo. (Blízko řečnické stoly se shlukli hlasitě debatující poslanci.)

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já jsem v této části už ani nechtěl vystupovat, ale poslouchal jsem velmi –

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Kolegové – pardon, omlouvám se, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Poslouchal jsem ale velmi pozorně –

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vydržte chvilinku, vydržte chvilku prosím. Prosím, abyste své diskuse přesunuli do předsálí. A poprosím vás o klid.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já bych to taky asi ukřičel. Jak jsem říkal, nechtěl jsem vystupovat v této části, ale poslouchal jsem velmi pozorně kolegu Patrika Nachera z ANO. A jelikož mě i několikrát zmínil, já bych chtěl reagovat asi na čtyři oblasti, které tady zazněly.

První oblast. Ano, je normální, že opozice může a má kontrolovat vládu. Ostatně vláda se zodpovídá Poslanecké sněmovně a je to tak správně.

Tady zaznělo něco o tom, že jsme vše dostali při vstupu do vlády v mašličkách. Já si tedy pamatuju, když jsme přebírali vládu, tak tady byla nezvládnutá situace s covidem a doběh omikronu, státní deficit, narůstající inflace k 6 % a spousta dalších problémů na jednotlivých rezortech, které jsme řešili. Proč to říkám? Když popíšu nějaký problém, nebo nějaký ministr, který musel po nástupu do funkce řešit, tak to bylo po osmi letech, osmi letech hnutí ANO ve vládě. Z logiky věci tedy čtyři roky druhé volební období ANO byste se těžko vymlouvali na to, že v předchozím období něco bylo špatně, protože v předchozím období jste taktéž v té vládě byli. Tady vidím jakýsi drobný rozdíl. Já si naopak pamatuju zejména v těžkém období covidu, kdy opozice byla častým alibi vlády ANO, nejen tady přítomného pana poslance Babiše, v té době premiéra, kdy svoje neúspěchy házel na opozici, jako že to je její vina. Kdybych použil tu argumentaci Patrika Nachera, tak vy vládnete, ale může za to opozice. Já bych si mohl dohledat těch x, bezpočet výroků, které mířily tímto směrem v druhém volebním období ANO. Tudíž Piráti byli 2017 poprvé zvoleni do Sněmovny. Ta naše situace – já vím, že to je nepříjemné, že nemůžete říct, že Piráti před 20 lety něco a před 15 lety něco. Já si myslím, že bychom se měli koukat hlavně do budoucnosti.

Další věc – a já jsem rád, že se vrátil pan poslanec Andrej Babiš. On zde ráno citoval z otevřeného pirátského fóra věc z roku 2017, pokud se nemýlím, nebo někdy z té doby, kdy vlastně vznikala vláda Andrej Babiše. A on to citoval doslovně, což mě těší. Protože já jsem se obracel na vnitřní fórum Pirátské strany, které je veřejné, a já jsem za to rád. A několikrát zaznělo: Prosím, můžete udělat rešerši objektivní – to slovo v tom citovaném dokumentu bylo dvakrát – na lidi, kteří přicházejí do vlády Andreje Babiše bez důvěry? Kdo to je? Co to je za lidi? Neboť se nás na to budou ptát média a my budeme muset reagovat.

Takže ano, já nezpochybňuju existenci tohoto, ale byla to otevřená otázka a několikrát, a citoval to zde i pan poslanec Babiš, zde bylo slovo „objektivně“. Respektive – co je to za lidi, které Andrej Babiš jmenuje do své vlády? Neboť tito byli neznámí. Pár jmen bylo známých. A logicky, což samozřejmě nastalo poté, co byli oznámeni vlastně nominanti do vlády Andreje Babiše, tak přišli novináři – a co říkáte na jednotlivé nominanty? Kdo to je? Jste spokojení? Má ten člověk dané kompetence? A podobně.

Poslední dvě věci, na které bych chtěl zareagovat. Protože já s Patrikem Nacherem nesouhlasím v tom, o čem je tato schůze. Jednak tady byl komentován vlastně ten ostentativní odchod a to ponechání těch cedulí, které tady byly místo poslanců hnutí ANO, které tedy v momentě, kdy Patrik Nacher kritizoval, že na straně opozice sedí 12 poslanců, tak já jsem si to počítal, nebo 14 a dva ministři, tak tady i s Patrikem Nacherem jich bylo také 13 nebo 14, i když možná jsem nedohlédl tamhle do rohu k SPD, tam by ještě mohl být nějaký poslanec navíc.

Ale co je důležité. Patrik Nacher tady říkal, že nezazněl jediný argument k tomu, co nám tedy připadá, že může být bezpečnostním rizikem. Proč říkám slovo „může být“. Ono i to, co zaznělo od Jana Lipavského a na co reagoval tedy Andrej Babiš tím soukromým e-mailem, kde ho nazval, nebudu to tady opakovat, tak byla nedělní debata, kde vystupoval Jan Lipavský, a i to, jak o tom hovořil, tak Jan Lipavský říká: Mně přijde, že už Andrej Babiš začíná být bezpečnostním ohrožením této země způsobem, jakým podkopává obranyschopnost, mezinárodněpolitické postavení naší země. Pak to ještě pokračovalo, bylo tam i o ose maďarského premiéra Viktora Orbána a další. Ale – takže řekl doslova: tím, jakým

způsobem Andrej Babiš vystupuje, začíná to být, nebo může to být bezpečnostním ohrožením této země.

A já ve svém vystoupení, které se čirou náhodou tedy zrovna krylo s tiskovou konferencí hnutí ANO, které přenášela Česká televize, já jsem za to rád, že to takto proběhlo, tak kdybyste tady v danou chvíli byli, tak já jsem říkal: Andrej Babiš vládu a prezidenta doslova označil za válečné propagandisty, protože se stavíme proti Putinovi. Řekl, že nemáme pokračovat v dodávkách zbraní napadené zemi. Že nechce Ukrajinu nikdy v EU. Že naši vojáci zatahují Česko do války. Že je špatně, že vláda financuje obranu naší země a dává prostředky na pomoc Ukrajině, uvedl. A to je ta starší věc z té prezidentské debaty nebo z té prezidentské kampaně. V případě napadení Polska by porušil závazky NATO a neposlal na pomoc vojáky, protože je potřeba mluvit o míru.

Já jsem tady potom zopakoval, že když padne Ukrajina, Putin půjde dál do Evropy. A pokud někdo hovoří o tom, že bychom měli nějakým způsobem ustupovat nebo jednat o míru v momentě, kdy jediným řešením – a Ukrajina vyzvala k jednání o míru, prezident Zelenskyj dal těch deset podmínek jednání o míru – tak skutečně hazarduje i s bezpečností naší země, nehájí zájmy České republiky a rozhodně to nemá ani nic společného s vlastenectvím. Protože ten mír, který Putin nabízí, je kapitulace Ukrajiny. Což mimo jiné zopakovala řada lidí z okolí Vladimíra Putina.

Pak jsem zde také hovořil o tom, a dokonce jsem citoval programové prohlášení vlády Andreje Babiše z předchozího období, kdy on říkal, že nemá smysl rozdmýčávat nějaké obavy zbytečné, že to vede k nárůstu xenofobie a extremismu. A zmínil jsem zde i to bizarní video s tím kohoutem, kde například Andrej Babiš tvrdil, že ten kohout žere pouze české obilí, neboť ukrajinské je kontaminované. A prostě ty narativy skutečně obrací i mínění Čechů, občanů České republiky vůči uprchlíkům z Ukrajiny.

Já jsem tady zmínil tyto konkrétní věci, byl jsem asi pátý nebo kolikátý v tom ranním vystoupení, nebyla tady tedy ta audience a ještě zároveň probíhala tisková konference hnutí ANO. Takže pokud to tady nezaznělo, tak jsem teď zopakoval, pokud jste to neslyšeli, tak jsem teď zopakoval své věci z včerejšího projevu, kde jsem říkal, které konkrétní věci my vnímáme jako narůstající riziko pro bezpečnost České republiky. Ostatně i takto hovořil ministr Jan Lipavský a z toho si sekundárně vysloužil nejenom to označení, ale ten e-mail, ale i to požadování informací, včetně toho: vytvořte mi příběh, jak Jan Lipavský nechal naše lidi v Izraeli. Vždyť tam pro ně letěl tím letadlem, ze služební cesty se tam stavoval. A když tady pan Babiš plamenně hovořil u pultíku, tak Jan Lipavský měl naložené letadlo lidí, kteří se vraceli z Izraele. Vždyť to není pravda!

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Nyní vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky, první vystoupí pan poslanec Nacher, poté pan poslanec Milan Feranec. A pane předsedo, zaznamenala jsem – moment, pane předsedo (Babiši), já jsem zaznamenala vaši přihlášku z místa. Pan poslanec Feranec stahuje svoji faktickou poznámku. Zdá se, že i pan – momentíček, pane předsedo, vidím, že se hlásíte. Pan poslanec Nacher stahuje svoji faktickou také a vy se hlásíte s přednostním právem? Prosím, pane předsedo. Máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Omlouvám se Patrikovi, ale to bylo všechno na mě, Patriku. A bohužel tu není ani Karel, ani Alenka, ani Klára, takže musím reagovat na pana Bartoše, který jak obyčejně zase lhal. Vytvořte mi příběh? Mám vám to tu číst znovu ten mail? Proč lžete znovu? Jaký příběh? Já jsem žádný příběh nechtěl. Váš ministr, který se stal ministrem

díky Nejedlému a Blažkovi na základě slibu premiéra Fialy Zemanovi, který nesplnil, který nikdy neměl být ministrem, protože zkrátka na to nemá, tak se zeptejte na Ministerstvu zahraničních věcí, jak probíhala jeho cesta do Doha, jak dlouho tam byl. Proč nejednal s těmi ministry v Ománu? S nikým neměl setkání, jen příběh, dal si hromadnou fotku. A potom zjistil, že v Izraeli je problém. Od neděle mi psali lidé. A tady ten aktivista ze 168 hodin České televize, jsem mu ukazoval, že mi lidé psali. Myslíte, že jsem si to vymyslel? Nevymyslel. Kdyby nebylo paní ministryně Černochové, tak ti lidé nedostali žádnou pomoc. Ona jediná byla schopna to zorganizovat, protože váš ministr je totálně neschopný a premiér taky nic neřešil. Jo, takže to je ten příběh z Izraele.

A já jsem se dneska ptal, co pan ministr dělá. Ať nám řekne, když byl na dovolené v New Yorku, kdo platil jeho cestu a ubytování, a na dovolené v Řecku. Proč kontaktuje ambasády? Já když jsem jezdil na dovolené, tak jsem si nebral bodyguardy nikdy a nikdy jsem ambasády neobtěžoval. Tolik k vašemu ministrovi.

Uprchlíci z Ukrajiny. No, pane poslanče, prostřednictvím paní předsedající, kolik jste vy Piráti dali Ukrajincům? Naše hnutí bylo jediné, co dalo 10 milionů. My jsme poslali humanitární pomoc do Velkých Kapušan. Já jsem byl jako jediný český politik na ukrajinsko-slovenské hranici. Já jsem tam byl. Já jsem dal z vlastních peněz 60 000 eur pro záchranu tisíc volyňských Čechů řidičům. A když už se dostali na slovensko-ukrajinskou hranici, tak potom paní Pecková tam poslala autobusy a dělala si piár. My jsme dělali zájezd pro ukrajinské samoživitelky s českými samoživitelkami tady. My jsme podpořili Dům dobra. Co jste udělali vy pro ty Ukrajince? Kolik berete? Tři sta litrů? Kolik jste dal z vlastního? Tak to řekněte. Proč zase lžete? Proč mě zase provokujete? A ten kohout Silver? No tak asi ho slyšeli ve Francii. Francie už říká, že taky nechce ani ruské, ani běloruské, ani ukrajinské obilí, protože to není v prospěch Ukrajiny. Udělejte si rešerši, vy v té rešerši jste skvělý, ať je to systémové. Systémové. Udělejte si rešerši, komu patří ukrajinská půda. A ti ukrajinští oligarchové, ti to mají zaparkované na Kypru. Ti tam nenechají ani rubl, nebo co tam mají, hřivnu, nebo co tam mají za měnu. Ani euro, ani dolar. Ti žijí mimo Ukrajinu. Ti vozí ukrajinská kuřata, která mají občas salmonelu a přebalují je na Slovensku a dají tam razítko EU. Tak si to přečtěte. Proč naráz Francouzi otočili? No protože dneska ti evropští zemědělci nejsou schopni vyrobit ani to obilí, ani ty olejniny za prodejní cenu, jsou pod nákladem.

Takže teď to slovo z toho mailu. No to použil tady pan Ferjenčík, tady to řekl to slovo. Já jsem tady žádnou vulgaritu nepoužil nikdy. (Ministr Bartoš se směje.) No tak mi řekněte jakou, kterou? Parazit? Že má zalézt do díry? To jo. Magor taky. A co ještě? Tak se podívejte, kolik článků vyšlo o tom, kdo tady říkal jaké vulgarity. To byl soukromý mail. A co to slovo reprezentuje, to jsem tady taky četl. Ono to celkem sedí, ten obsah toho slova. Ne to slovo, protože vy ani nevíte, co to slovo znamená. Dneska jsem to tady četl, jo. A pokud jsem jednou něco řekl o paní předsedající, tak to taky byl odposlech z 168 hodin a myslel jsem to dobře. Taky jsem to vysvětlil. Takže zase lež.

Článek NATO 5. Tak znovu jsem to tady dneska říkal. Že si to ten aktivistický moderátor v České televizi zkrátka vymyslel, že NATO napadne Polsko. A já říkám, nenapadne. Nechci třetí světovou válku. Nechci. Nechci poslat syna do války. Tak proč to tady znovu opakuje?

A vy jste začal hlavně s první lží o tom covidu. Žádný covid jste neměli. Žádný covid jste neměli. 17. prosince 2021 ještě v 8.30 ráno byl na vládě výbor, komise pro zdravotní rizika. Nikdy jste žádný covid neměli. Nikdy. Omikron neměl žádný dopad na zátěž našich nemocnic. Vy ani netušíte, co my jsme zažívali v rámci covidu. A co jste vy dělali? Co to vykládáte? Vy jste zapomněl, vy děláte rešerše? Tak si pusťte ty tři moje projevy, kde jsem vás vyzýval a prosil, abyste nedělali politiku, že tady umírají lidi. Ani jednou jste mi nevyhověli. Kdo nás podpořil? Stále pořád nám tady vaše místopředsedkyně přednášela o covidu. Všechno umí. Škoda, že si nezvala to Ministerstvo práce a sociálních věcí, na to se

připravovalo, ono tady to moderovat, jo, tak to je samozřejmě jiná funkce, než být ministrem a mít nějakou zodpovědnost. Vy to víte sám.

Každý vidí, že vám to nejde. Takže covid jste normálně lhal. Máte rešerše, tak se podívejte na ty moje projevy. Jste nám házeli jenom klacky pod nohy. Stále jste nám rušili nouzový stav. Ani jednou jste nás nepodpořili! Kdo nás podpořil? Kuba nás podpořil z ODS, hejtman. Hejtmani nám vyšli vstříc, protože jsme společně bojovali na ochranu životů našich spoluobčanů. Vy jste nebyl v první linii. Vy jste nezařizoval oxygenátory z Nového Zélandu. Vy jste nezařizoval bamlanivimab, který jsme měli jako druzí v Evropě. Který, když ho dostal ischemik, 130kilový s vysokým tlakem, tak neskončil na jipce, ale jsme ho zachránili. Vy jste neřešil postel, vy jste neřešil nic. My jsme řešili, když nám oznámila spalovna v Ostravě, že už není místo, co budeme dělat. To byla naše noční můra. Viděli jsme v New Yorku, jak skladovali lidi, kteří zemřeli, na ledové ploše. Nic o tom nevíte. My jsme dělali 24/7, jela vláda. A vy jste dělali všechno proti nám! A dá se to dohledat. Dá se to dohledat. Jste nás obviňovali. A dneska jsem to tu říkal.

Řekl jsem někdy, že od nástupu Fialovy vlády 17. prosince 2021 zemřelo na covid víc než 8 000 lidí? Řekl jsem, že za to může ten nejhorší ministr zdravotnictví, který tady byl, který neumí vůbec nic? Neřekl jsem to. Protože to je prasárna, tohle říkat. A ten váš premiér to včera tady zopakoval. To byla ta vaše rétorika. Nechutná rétorika. Takže žádný covid jste neměli. My jsme vám předali naši zemi v mašličkách. Červený koberec, čekal jsem tam, 17. 12. 2021. Ještě den předtím jsem byl na Evropské radě, které se pan premiér vyhýbal. Kytky pro ministryně, nebyl tam ten (flipchart?) od Sobotky, a prázdný Úřad vlády, kde se někdo učil anglicky, nikdo nás tehdy nevítal. My jsme vám to předali. Ještě dopis jsem předal panu premiérovi. Všechno v mašličkách. Mohl jsem vzít pověření od prezidenta Zemana a rok nebo dva psát premiérovi Fialovi, pojďte jednat. Mohl jsem to dělat. Však i Zeman byl naštvaný na mě. Ne. Respektovali jsme, že jste se spojili pět proti jednomu. Jo, super. Tak o čem tady říkáte? Co to mluvíte?

A vy děláte skvělé rešerše. Tak to jsou vaše rešerše. Dneska jsem to četl. Tak si udělejte rešerši na to, jak to bylo s covidem. Vy normálně lžete. Nám šlo tehdy o životy lidí. A spolupráce s hejtmany byla skvělá díky tomu, že tam byl rozumný hejtman Kuba. Ano. My jsme měli on-line debaty, kdy hejtman uděloval slovo premiérovi a ministrům. A jsme to akceptovali a měli jsme společný tým. Takže o čem tady vykládáte? Kdo nám tady nadával, že dáváme málo peněz? Kdo? Že jsme měli dát víc? A když jsme dali 450 miliard a podrželi zaměstnanost, no tak teď vlastně nás z toho viníte. A přitom sami jste říkali, dejte víc a víc. A stále všechno odpustit, škody zaplatit. Takže jste nám dělali jenom problémy. Jenom problémy! Žádný covid jste neměli. Je to lež, stokrát opakovaná lež.

A navíc my jsme vám předali naši zemi jako devátou nejvíc prosperující v Evropské unii. Devátou. Šestou nejméně zadluženou. Tak se podívejte, kde jste dneska. My jsme srazili inflaci v listopadu a prosinci 2021, protože jsme snížili DPH na elektřinu, plyn a teplo z 21 % na nulu. Ale protože vaše vláda všechno dělala proti tomu, co my jsme dělali, no tak vám to vyskočilo. Vy jste vyhnali tu inflaci. Vy jste nevyřešili elektrickou energii. Takže žádnou krizi jste neměli! Vy jste způsobili tu krizi jednoduše tím, že vám ta inflace vyhovovala. Takže nevím, co jste tady zase... proč zase tady vystupujete a neříkáte pravdu. Není to pravda. A to, co já jsem chtěl, ano, a znovu jste lhal, že vytvořte mi příběh. Kde to je napsané? Chcete vidět ten mail? Není tam nic takového. Nic tam takového není.

A o panu Lipavském jsem mluvil dneska. Jeho sebevědomí je neuvěřitelné. To už tedy Klaus, to je nula, ten se jenom podepsal. A já jsem tady ten velký ministr zahraničí. Tak se zeptejte svých partnerů v Evropě. Však ani nevědí, kdo to je. Nevědí. Ty jeho cesty... Co teď dělá? Všude cestuje. A víte proč? No proto, aby říkal krajanům, že bude ta korespondenční volba. Tak vy jako Piráti máte nejvíc hlasů, ne?, v zahraničí. O to jde. Takže vlastně chodí, chodí. A jaký je z toho výsledek? Žádný. Je z toho výsledek žádný. Neznám žádné výsledky pana ministra, který se stal díky Nejedlému a Blažkovi ministrem zahraničních věcí. A vy

Piráti místo toho, abyste byli vděční, hlavně Lipavský, Blažkovi, tak jste měli to vaše referendum, nebo hlasování, že ho odvoláte. Přitom jste dobře věděli, že bez té dohody Zeman-Fiala-Blažek-Nejedlý by nikdy nebyl ministr. Takže já bych byl strašně rád, abyste neříkal nepravdy.

A kohout vám vadí, jo? No, ten kohout, no. Tak toho kohouta už viděly 2 miliony lidí. Tak se ho zeptejte, toho kohouta. Můžu ho sem přinést. Zeptejte se ho. Kohout vlastenec žere české obilí. To je proruské? Nebo co to je? O čem mluvíte? Vy jste svolali tuhle schůzi a asi jste si uvědomili, že je to o ničem. Už ten váš novinář Bartoníček říká, že je to o ničem. A teď jste začali tady vystupovat, tady pan Michálek mluvil o historii Ruska, nevím, kterého století. Takže o tom to bylo.

Takže prosím vás, nevím, proč tady, a já mám tu smůlu, že musím na vás reagovat, protože Klára už přišla konečně, na ty vaše lži, protože jsou ty lži. Já jsem tohle všechno zažil. Vy jste u to nebyli. Nebyli jste. A já vám gratuluju. Ty vaše řešerše – my jsme amatéři. Tak si udělejte pořádně ty řešerše, o čem tady mluvíte, a zjistíte, že neříkáte pravdu. Jo? Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Nacher, poté pan poslanec Milan Feranec. Mám zde jedno sdělení: pan poslanec Vondráček se omlouvá od 17.20 do 19 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych reagoval na pana ministra. On říkal, že mě pozorně poslouchal, ale z té jeho reakce to tak nevyznělo, protože já jsem říkal, že ta vláda předala to další vládě v mašličkách. Nemyslel jsem tím, že se vším a se všemi projekty budete souhlasit, ale v mašličkách bylo míněno, že to bylo hladké převzetí moci. A bylo to v reakci na to, kdy vy nás tady častujete, že jsme antisystémoví a nedemokratičtí, což se třeba mimo jiné projevuje v tom, že takový subjekt prohraje volby, neuzná tu porážku, nepředá tu moc. My jsme ji předali. To je to v mašličkách. Jo? Takže pozorněji poslouchat.

Jinak souhlasím s panem ministrem, že když někdo vládne v tom druhém volebním období, tak se vymlouvat na ta předchozí, že by se nemělo. To já také nikdy nedělám. A ode mě jste to neslyšel, že kdybych někde byl druhé volební období jakoby koaliční nebo vládnoucí poslanec, že bych se vymlouval minus sedm osm let. Tak v tom případě to ale také řekněte vašemu spolustraníkoví, bývalému primátorovi Zdeňkovi Hříbovi, který už je druhé volební období. Byl primátor, teď je náměstek. A přesto v aktuálních věcech, které Prahu tíží, tak vlastně ve všech se odvolává buď na ODS, nebo na ANO, a tahá do toho pravěk. Jo? Takže když už jsme u toho.

Pokud jde o to bezpečnostní riziko, bezpečnostní ohrožení, jsem rád, že jste to tady, pane ministře, upřesnil. Vy jste řekl doslova: může být. Napsal jsem si to: může být. Co to je? Může být? To je něco takové to, jako když chci o vás něco říct, ale abyste mě nežaloval, tak řeknu – říká se. Říká se, údajně. Ne? Může být. Umíte si představit situaci, kdyby to bylo opačně, my bychom byli v koalici, vy v opozici a my bychom o vás a o vašich politicích říkali, že jste bezpečnostní riziko a ohrožení? Co byste s námi dělali? Jenom to představte.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou je na řadě pan poslanec Milan Feranec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, budu taky reagovat na vystoupení pana ministra Bartoše. Pane ministře, vy jste ústavní činitel. Pan Lipavský je ústavní činitel. Vám přijde normální, běžné, že ústavní činitel, člen vlády, řekne o předsedovi největší opoziční strany, že je bezpečnostní riziko? Rozumím, kdyby pro to měl nějaké věcné argumenty, věcný podklad. Předpokládám, že rovná se analýza Ministerstva zahraničních věcí, možná nějaké poznatky tajných služeb. To bych tomu rozuměl. Pokud to říkáte, tak nám je předložte – tady, v utajeném režimu, to je úplně jedno. A pokud nic takového není, tak je to jenom politická proklamace. A celé dva dny se vlastně bavíme o vašich politických proklamacích. Já chápu, proč to děláte. Tomu rozumím. Ta vláda má nejnižší důvěru, ekonomice se nedaří, digitalizace, stavební řízení a tak dále, prostě jsou problémy. Tak potřebujete získat nějaký argument proti opozici. A řeknete, že je bezpečnostní riziko nebo ohrožení. Ale vy přímo zatahujete do standardního politického boje bezpečnost tohoto státu. To je největší hrozba! A říkáte, argumenty jsou: prý řekl toto a prý řekl toto.

A já jsem se nakonec za vašeho vystoupení dozvěděl, kdo je vlastně to největší ohrožení. No to je ten kohout Silver! Tak přijměme usnesení: bezpečnostní hrozbou je kohout Silver. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní je do všeobecné rozpravy přihlášen pan poslanec Zuna. Pan poslanec Vondráček stahuje svoji přihlášku. A připraví se pan poslanec Lochman. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já si vás tedy dovoluji seznámit také s postojem, jaké bezpečnostní hrozby pro Českou republiku vnímám, v rámci dnešní mimořádné schůze. Já se nebudu určitě věnovat tomu e-mailu, tam je to pro nás nic překvapujícího, ty praktiky StB. To znamená, co se v mládí naučíš, tak později jako když najdeš. Nás nic nepřekvapilo.

Ale to, co vnímám jako větší bezpečnostní riziko, tak se určitě týká jak vnějších hrozeb, tak v kombinaci s těmi vnitřními v rámci politických stanovisek nebo reakcí a výstupů na to, co se v rámci vnějších hrozeb děje nebo co nám hrozí. Já myslím, že se všichni shodneme na tom, že bezpečnost všichni vnímáme jako tu nejdůležitější hodnotu, tu nejdůležitější potřebu, ať už bezpečnost obecně, nebo národní bezpečnost. A je i rolí nás politiků dělat vše pro to, abychom bezpečné prostředí a život v míru pro naše občany zajistili na dlouhé roky dopředu, abychom právě tady na plénu Sněmovny mohli řešit ty z tohoto pohledu méně důležité věci, ale pro život občanů ty zásadní, jako je důchodová reforma, školství, zdravotnictví a další. Ale pokud nějakým způsobem ohrozíme tu národní bezpečnost, tak tato témata a tyto body potom ztrácejí na významu.

A jaká je z mého pohledu ta zásadní vnější hrozba pro Českou republiku? Není samozřejmě jediná, je jich více, ale určitě pokud nějaká vnější hrozba přichází, tak je to ze strany Ruské federace. Ruská federace Českou republiku již dlouhodobě označuje jako nepřátelskou zemi, označuje ji tak ještě před zahájením válečného konfliktu na Ukrajině a vůbec se tím netají.

Já bych se vrátil, nebo respektive popsal, proč vlastně ta obava je tak velká, jak se vlastně Ruská federace za posledních 30 let chová. Pojd'me si připomenout, že vlastně první válečný konflikt vyvolala již v roce 1992 v Moldávii, tím dalším byl v roce 2008 válečný konflikt v Gruzii, kde obsadila Abcházii a Jižní Osetii. Tím dalším mezinárodním válečným konfliktem bylo obsazení Krymu a Donbasu v roce 2014 a dále pokračuje v roce 2022 obsazením, nebo s cílem obsadit celou Ukrajinu. To znamená, že za posledních 30 let vyvolala čtyři mezinárodní válečné konflikty ve třech zemích a z tohoto pohledu je velmi naivní si myslet, že to byly konflikty poslední ze strany Ruské federace.

A jak se chová Ruská federace aktuálně, dnes? Co se děje na Ukrajině? A mě mrzí, že tady aktuálně pan poslanec Babiš nesedí, protože on zmínil v průběhu toho dnešního vystoupení, že Putin by se musel zbláznit, aby pokračoval, aby zaútočil na Polsko nebo vyvolával další mezinárodní válečné konflikty. A ta odpověď je: ale on už se zbláznil! A já vám řeknu vlastně, co mě k tomu vede. V rámci toho, co se děje na území Ukrajiny, tak současné chvíli je evidováno 100 000 válečných zločinů. Sto tisíc válečných zločinů! Já vyjmenuji některé z nich. Jsou to hromadné organizované vraždy, je to znásilňování, je to ohavení lidského těla, například uřezané končetiny nebo zohavené obličejy, je to mučení, jsou to masové hroby, jsou to únosy dětí, kterých je přibližně asi 20 000 unesených, jsou to cílené raketové útoky na civilní cíle. A to nejhorší, tak jsou to i čistky. Jsou to čistky na základě seznamů smrti, které má Rusko k dispozici, a já se obávám toho, že takové seznamy má Rusko připraveny na každou zemi, kterou označuje jako nepřátelskou. Je to vlastně stejný postup Ruské federace, jak postupoval Sovětský svaz v roce 1948 u nás. A takový je fakt. To znamená, ta odpověď panu poslanci Babišovi je: Putin už se zbláznil, není potřeba doufat nebo věřit, že by se musel zbláznit. On už bláznem je.

A co by nás tedy čekalo do budoucna? Jak v Ruské federaci nazývají země bývalého postsovětského bloku? Oni je nazývají otevřeně jako země osiřelé, to znamená, mají nějaký zájem mít vliv, nějak postupovat stejně, jako postupovaly anebo postupují v těch zemích, které jsem jmenoval, to znamená Gruzie, Ukrajina a další.

A teď se dostávám k tomu nejpodstatnějšímu a to je ta vnitřní hrozba. Protože myslí si snad někdo, že toto by zastavila nějaká konference? Že zamrznutí toho konfliktu by Ruskou federaci odradilo od toho pokračovat v tom vyvolávání mezinárodních válečných konfliktů dále, například v roce 2028, 2032? Ono ty čtyři mezinárodní válečné konflikty za 30 let, tak to je v průměru za sedm let jeden. To znamená, můžeme si vypočítat, že opravdu ten útok ať už na pobaltské země, na Polsko a dále třeba i na Českou republiku nemusí být zas až za tak dlouhou dobu.

A teď, co já z tohoto pohledu na základě těchto faktů vnímám jako tu hrozbu ze strany politiků, ať už jsou to výroky ze strany poslance Babiše, nebo i poslance Okamury. Tak mě nenechává klidným, když kohokoliv, kdo označí Ruskou federaci za hrozbu, tak označí za válečného štváče. Vždyť my přece musíme řešit národní bezpečnost teď, v době, kdy ta válka je ještě daleko, daleko od nás. Stejně tak vyslání zprávy společnosti, abychom v případě válečného konfliktu nebránili naši zemi, to znamená, nebudu posílat syna do války, to je také nebezpečné. Vždyť je to zároveň i zpráva právě té zemi, která nás označuje jako nepřátelskou, že tady možná nikdo nebude ochoten bránit naši zemi.

A to nejpodstatnější a nejdůležitější riziko, když vlastně pan poslanec Nacher vyzýval k těm konkrétním obavám, tak je právě to volání po řešení válečného konfliktu na Ukrajině ve smyslu svolání nějaké konference. Já si tady dovoluji citovat slova Andreje Babiše z 27. 2., kdy načítal bod při změně pořadu schůze: „První bod, který navrhuji, a je to v podstatě výzva pro pana prezidenta a pro pana premiéra, je mírová konference v Praze,“ řekl Andrej Babiš 27. 2. A já mám tu obavu, že svolání nějaké konference, na základě které by několik zemí určilo osud Ukrajiny, určilo by zamrznutí toho konfliktu, na základě kterého by si potom nějaké země rozparcelovaly, v uvozovkách, Ukrajinu jako takovou, tak že se rovná takzvané nové Mnichovské dohodě, to znamená o nás bez nás, tentokrát o Ukrajině, nikoliv

o Československu. A i s ohledem na to, co jsem říkal, jaká je historie Ruské federace, jak se chová aktuálně a jaké by měla ambice nadále, tak je to ohrožení národní bezpečnosti České republiky, respektive i našich spojeneckých partnerů v pobaltských zemích a v Polsku, které by toto řešení tyto země ohrozilo, a proto my musíme nyní v době, dokud je válka daleko, dělat všechny kroky pro to, aby Ruská federace na území Ukrajiny byla poražena. To znamená, takové výroky jsou s ohledem na agresivní a imperialistickou politiku Ruské federace ohrožením národní bezpečnosti. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Mám tu faktickou poznámku pana poslance Langa. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, paní předsedající. Tak já k panu kolegovi Zunovi, prostřednictvím vás. Tím chcete říct ve své podstatě, že my ve své podstatě říkáme, že by asi bylo dobrý v tom stávajícím zamrzlém konfliktu, jak jste sám zmínil, že bychom mohli zkusit třeba tam docílit nějakého příměří obou stran, aby skončilo to bezprostřední krvavé zabíjení, kdy se to posouvá jako za první světové války sem a tam o kousek, zkusit obě dvě strany dostat k nějakému jednacímu stolu, což právě bylo to ze strany našeho pana předsedy, že bychom mohli zprostředkovat nějakou mírovou konferenci, která by mohla být v Praze, za účasti vlastně obou stran, to znamená dostat Rusa k jednacímu stolu, dostat Ukrajince k jednacímu stolu, a můžeme se začít bavit jakoby co s tím. Jo? Přece chcete mi říct, že my se obáváme, že by na nás jako Rus zaútočil? Vy myslíte opravdu vážně, že Vladimir Putin zaútočí na NATO? To chcete říct? Možná to já mám ve svém projevu, že nějaký polský generál říká, že do dvou do tří let prostě říká, že pravděpodobně by mohl Vladimir Putin zaútočit na NATO, na takový subjekt, jehož jsme my součástí, jsme rádi, že jsme v NATO, a hnutí ANO nikdy nezpochybnilo naši účast v NATO. Proto také na to dáváme ty finanční prostředky, proto jsme zvýšili i ta 2 % HDP a i my jsme pro to zvedli ruku, doufám, že nám to snad aspoň uznáte, že my jsme pro ta 2 % HDP na obranu zvýšili. Vy se opravdu domníváte, že Rus zaútočí na NATO? Nebo mi vysvětlíte, jak chcete pokračovat v tom konfliktu, když je to jaderná velmoc. Kdyby to byla jenom velmoc, která má nějaké konvenční zbraně, tak věřím, že by se to dalo nějakým způsobem vyřešit, ale tady to ve své podstatě nemá jiné řešení než nějaké mírové řešení. A o to nám jde, dostat ty obě strany k mírovému jednání, a můžeme se potom bavit o tom, jak pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Zuna. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Michal Zuna: Já jenom v krátkosti odpověď panu kolegovi Langovi. Ta odpověď je ano, samozřejmě že ta obava je reálná, že Ruská federace může zaútočit i na země Severoatlantické aliance. Já vycházím z toho, co jsem tady v průběhu těch pár minut konstatoval, že během třiceti let vyvolá čtyři mezinárodní válečné konflikty, že postupuje tak, jak postupuje, a čím více západní země nebo země v rámci Severoatlantické aliance budou prokazovat, že jsou ochotny ustupovat Ruské federaci, ať už právě nějakou konferencí, nebo zase nějakým rozdělením Ukrajiny, nějakým dalším ústupkem, tak tím více ta chuť Ruské federace postupovat dále a v uvozovkách osvobodit ty osiřelé země, mezi které Českou

republiku, Polsko, Litvu, Lotyšsko, Estonsko radí, tak tím větší ta chuť bude. Takže ano, tu obavu mám.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Lang. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Já tedy nevím, neslyšel jsem výraz osiřelé země, pane kolego, prostřednictvím paní předsedající, že by jako Ruská federace poté, co my jsme se zaplatť pánbůh za příspěvní Madeleine Albrightové a Václava Havla už na začátku toho milénia dostali do NATO, tak prostě jsme ukotveni, že jo. Já celkem se cítím paradoxně bezpečně. My si musíme také říct, že ve své podstatě ten konflikt, který tam probíhá, byť je to tragický konflikt, my odsuzujeme ten útok Ruské federace na Ukrajinu, tak se jedná o dva subjekty, které nejsou ani v Evropské unii a nejsou ani v Severoatlantické alianci. Tam prostě došlo k nějakému selhání diplomacie, které vyústilo vlastně v ten vzájemný jako bratrovražedný konflikt. Prostě jakoby ty věci jsou poměrně obsáhlé, na základě čeho to vzniklo, táhne se to mnoho let už od vzniku Ukrajiny, kdy se zbavila jaderných zbraní a byly podepsány nějaké dohody, které potom nebyly nějak ani ze strany Západu úplně dodržovány, to si také můžeme říct, takže ten ruský medvěd zase nějakým způsobem reagoval. Bez toho, aniž bych ho nějakým způsobem obhajoval. A já se domnívám, že České republice bezprostředně jako součásti Aliance, a to se dostáváme k tomu článku 5, který tady vy pořád dokolečka zpochybňujete v jednom rozhovoru, kdy my jsme jasně řekli, že samozřejmě ten článek 5 hovořící o té kolektivní obraně, kdy jeden přispěchá na pomoc druhému a podobně, a jsme do toho zapojeni, tak já se neobávám, že bychom byli bezprostředně ohroženi Vladimírem Putinem.

A kdybychom jako – můžeme dostat ty dvě zneprátelené do nějakého jednání a my můžeme na ty Rusy jako velice dobře působit jako západoevropské společenství, můžeme je zvízovat, můžeme jejich rezidenty dostat pryč, můžeme jim zmrazit majetky, což se děje, ale ještě ve větší míře, a prostě nějakým způsobem říct tomu Vladimíru Putinovi takhle ne, to není standardní situace prostě, dejme tomu stáhněte se, zaplatťte nějaké reparace. Ale v tomto okamžiku, když vidíte ta videa, jak se tam vzájemně ti lidé zabíjejí, přibývají mrtví a zranění, tak přece musíme něco dělat.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Zuna a pak se s faktickou hlásí z místa pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Zuna: Tak za mě už poslední výstup. To je právě ale to, o čem jsem, pane kolego, hovořil. To je to, co vnímáme jako bezpečnostní riziko, protože vy to jako riziko nevnímáte. Proto to jako bezpečnostní riziko pochopitelně vnímáme. A když jste hovořil o tom, že jste nikdy neslyšel pojem osiřelé země, to je pojem, který používal Šojgu a který používá Lavrov na prvním kanálu ruské televize.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Foldyna a připraví se pan poslanec Lang. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuju za slovo. No, víte, mě udivuje pan poslanec, kterého tady vidím málo u toho mikrofonu, vlastně jsem se ptal, jestli to je poslanec, ale to asi není podstatné. Vy tady vyprávíte nějaké zkazky o dějinách, o kterých asi nevíte moc. Já si pamatuju, že před 25 lety NATO vybombardovalo Jugoslávii bez mandátu OSN, používalo ochuzený uran. Vy se tomu smějete, já jsem tam byl. Byl jste někdy v bombardovaném státě? Tak tam jed'te, vyzkoušejte si to. Já jsem tam byl v květnu, když to vaše NATO bombardovalo Jugoslávii, když jste zabili kazetovou bombou Milici Rakić 17. dubna, byly jí tři roky. Neměla s válkou nic společného. Vy tady vyčítáte Andreji Babišovi, že chce jednat o míru. Já bych vás naložil do vagonu a odvezl bych vás na tu válečnou linii a pak bych vás tady nechal promluvit. Až potom, co byste týden sloužili na té přední válečné linii mezi tím Ruskem a Ukrajinou, mezi tou válkou, která byla vyprovokována. Já si vůbec nepřeju, aby umírali ani Rusové, ani Ukrajinci, ale vy z toho zřejmě máte plezír. Politickej plezír! Už toho mám plný zuby!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Lang. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Já bych chtěl věcně reagovat na kolegu Zunu. Takže shodli jsme se na tom, že prostě je špatně, že dvě země proti sobě válčí, že tam prostě umírají lidé. Na tom se asi shodneme. My jako západní společenství bychom měli udělat všechno pro to, silou našich argumentů, silou naší ekonomiky, silou naší diplomacie, abychom tomu nějakým způsobem zabránili.

Já opravdu nevím, kde vy berete ten náhled nebo ten pohled, že hnutí ANO prostě je bezpečnostní hrozba. Vy už nevíte, jak jste tu schůzi měli posunout, budete tady chtít přijímat nějaké usnesení, kam nás budete chtít manévrovat, jako kdybychom my dnes stáli na straně Vladimira Putina. Tady jednoznačně ze všech článků, pokud jde o hodnotovou orientaci hnutí ANO – znovu opakuji slova našeho pana předsedy: Debata o vystoupení z NATO je pro nás zcela nepřijatelná. Plně podporujeme všechny věci, které jsou proti Ruské federaci. Všechny sankce, všechny sankční seznamy, jsme účastni Komise společně, připojili jsme se k sankčním seznamům, národní sankční seznam, mezinárodní sankční seznam, lexy Ukrajina, přijali jsme na svém území uprchlíky, posíláme tam zbraně, posíláme tam finanční prostředky. Kde vy berete to, že hnutí ANO je jakýmsi bezpečnostním rizikem a že my se jakoby těšíme, že by sem přišel ten ruský medvěd? My to nechceme. A to, že říkáme, že by mělo zavládnout v prvním kroku příměří, aby se lidé přestali zabíjet, dostat je k jednacímu stolu, mohla by to zprostředkovat nějaká země, třeba Česká republika, rozhodně by to byla lepší iniciativa, než kterou vyvíjíme dneska, byť říkáme, jaký jsme světový lídr, že prostě jsme sehnali, já nevím, jeden a tři čtvrtě milionu nábojů, ano, ale víte, kdy ty náboje dojdou? Ty náboje tam dojdou v květnu nebo nejdříve v červnu. A tady píše ten polský generál, že vlastně ta iniciativa je chvályhodná, ale za tři měsíce může být pozdě, může být ta linie prolomená a ten Rus se může dostat někam k Charkovu a ke Kyjevu. A to my chceme? To nikdo z nás nechce!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Mašek a připraví se pan poslanec Michálek.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. K panu kolegu Zunovi, vaším prostřednictvím. Já bych byl opatrný s termínem osiřelá země. My přece nejsme osiřelá země, jsme členem NATO, 32 členů NATO, to jsou sirotci? Bezmocní? Nebo proč jsme v tom NATO? Je to obranný pakt, takže osiřelá země mně tady opravdu nesedí. Vy prostě umíte jenom, jenom strašit. To, že se nevyvíjí situace na frontě úplně dobře, to je bohužel fakt. A on se na to v diskusi na ČT1 ptal ministr Havlíček pana ministra dopravy Kupky a byl tam i pan kolega Michálek. A nedokázal mu tam nikdo odpovědět na to, jaký je plán B. Čili já si to dovolím zopakovat. Jaký je plán B, když se nebude dařit a vy se odmítáte zapojit, respektive iniciovat to, co vám tato Sněmovna zadala už na konci března 2022, to znamená diplomatickými kroky se snažit zastavit ten konflikt na Ukrajině? Nebudu tady opakovat všechno, co řekli předřečníci, jak se snažíme Ukrajině pomáhat. Ale ono to nefunguje. Co jsme dokázali, je, že Rusko přešlo na zbrojní výrobu, asi čtyřnásobně navýšilo produkci zbraní. My jsme ji navýšili, Amerika a my, zhruba dvojnásobně. Čili nedokážeme to tempo uhnat. A je to opravdu všechno na těch Ukrajincích, je to na jejich lidech. Zapojení NATO, vy víte dobře, že je nereálné, protože by skutečně vznikl konflikt s jadernou velmocí. Tak proboha začněte mluvit o tom, co je možnost jako možnost B, možnost dvě, a zkuste se přes to přenést a začít iniciovat jednání o míru, kterým jsme vás (Předsedající: Čas.) zavázali před dvěma lety.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Michálek a připraví se s faktickou pan poslanec Lang. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já si myslím, že to je zajímavá otázka. Můžete tedy upřesnit, co přesně by Česká republika měla podle hnutí ANO dělat? Jestli by měla tedy rozeslat dopisy nebo pozvat si velvyslance a říct jim: my jsme se na základě jednání v Poslanecké sněmovně, na základě iniciativy jedné politické strany rozhodli, že bychom vás chtěli poprosit, abyste se už tedy dohodli po těch dvou letech vraždění Ukrajinců? Já si myslím, že my děláme to, co je v dané situaci nezbytné, a to je – pokračujeme v obraně Ukrajiny. Ale pokud vy máte, pokud vím – a někdy je to těžké, ano, jsou v životě nějaké situace, které jsou těžké, a někdy nemáte žádný plán B. A když už ho máte, tak ho určitě veřejně nevykládáte, protože to pro vás není výhodné. Ale mě zajímá, pokud vy říkáte, že máte lepší alternativu, jaksi chcete ji tady představit, že je možné nějaké mírové řešení, zkuste to tady popsat, jak by to za hnutí ANO vypadalo. To je seriózní a legitimní debata, která si myslím, že patří sem do Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou pan poslanec Lang, připraví se pan poslanec Mašek. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Tak k panu Michálkovi, prostřednictvím vás, paní předsedající. Vy to říkáte takovým arogantním způsobem. Vždyť přece jsme tady zákonodárci, jsme tady dospělí lidé a my se chceme dohodnout. Tak prostě hledejme nějaké řešení. Ale ne prosím vás

řešení, že vy se nás budete tady snažit vmanipulovat prostě do nějakého vašeho usnesení, které mimo jiné už ta Sněmovna přijala před dvěma, dvěma a půl lety, kdy my jsme přece jasně řekli, že nikdo si nepřeje ten konflikt, že my si přejeme nějaké ukončení toho konfliktu.

Ale pane Michálku, prostřednictvím paní předsedající, prosím vás, jak chcete ukončit takhle konflikt s jadernou velmocí? Já vám tady říkám, ten polský generál, který je bezprostředně více ohrožen, protože mají velkou hranici s Ruskou federací, říká: situace na Ukrajině je mimořádně dramatická. Prostě ten Rus na té široké frontě postupuje, prostě ti Ukrajinci jsou vyčerpaní, i když dostávají tu maximální pomoc. A přece vždycky je lepší zkusit nějaké mírové řešení než jenom harašit těmi zbraněmi. Vždyť to už děláme dva roky. To tady budeme mít ten konflikt s tou katastrofou na tom území jako dalších osm nebo deset let? Česká republika není velkým hráčem, ale my můžeme přece iniciovat, aby velcí hráči typu Francie se do toho nějakým způsobem zapojili, nebo Německo, nebo Velká Británie, už je mimo Evropskou unii, ale prostě najít nějakého velkého hráče. A my můžeme přece říct: chceme, aby se to nějakým způsobem vyřešilo. Možná že i ten Vladimir Putin, když mu to nevyšlo, že by třeba nějakým způsobem, aby nebyl úplně jakoby poražen a skončil to. Ale musí se o tom jednat. Ale tady se nejedná, tady se pouze haraší zbraněmi, tady se pořád kupují další a další náboje, umírají další a další lidi, Ukrajinci jsou vyčerpaní, prostě ekonomika tam je úplně na huntě. Střední třída utekla z Ukrajiny, zůstali tam staří lidé, zůstali tam nemocní lidé. (Předsedající: Čas.) Prostě není žádné řešení. Vy nenabízíte žádné řešení.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Mašek a připraví se pan poslanec Ryba; faktické poznámky. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Tak na pana Michálka. Pane Michálku, já vím, že jste se trošičku u toho usmíval. A já opravdu nejsem mistr světa ve skoku na špek, takže já vám tady nebudu dávat žádné návody. Já vám jenom chci říct, že byste si měli uvědomit, že pokud se ta situace bude vyvíjet, jak se vyvíjí, a pokud nedokážeme té Ukrajině účinněji pomoci, a my jí nedokážeme účinněji pomoci, pokud bychom tam neposlali vojska NATO, a my je tam nepošleme, protože nechceme celosvětový konflikt, tak jsme v patové situaci. A ta vyjednávací pozice se neustále zhoršuje a bude horší a horší pro ukrajinskou stranu. Tak my se k tomu tady určitě v diskusi zase vrátíme. Ale ta pozice bude s velkou pravděpodobností výrazně horší pro Ukrajinu a zemřou na obou stranách té frontové linie další lidé a bohužel i civilisté. To je všechno.

A to, že plán B nemáte a tváříte se, že i kdybyste ho měli, tak o něm nebudete z taktických důvodů mluvit... Já jsem viděl, jak jste byli zaskočení v tom studiu, když se vás na to pan ministr (?) Havlíček zeptal, tak jste tam trošku lapali oba dva s panem Kupkou, prostřednictvím předsedající, po dechu. Ale vidím, že vám to zůstalo, že prostě nic nemáte. A to mě trošku jako občana České republiky, jako poslance opravdu děsí.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Ryba a připraví se pan poslanec Juchelka, faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Drahoslav Ryba: Děkuji za slovo. Já bych chtěl také reagovat na pana poslance Zunu a pana poslance... (Nápověda z pléna: Michálka.) Michálka, přesně tak. Tady

včera i dnes několikrát zaznělo, že jsme v únoru 2022 přijali usnesení. Přijali jsme je, myslím si, že dokonce kompletně celá Sněmovna, takže jste pro to usnesení hlasovali i vy, předpokládám. To usnesení má ale několik bodů. Ten první bod, že jsme odsoudili ruskou agresi na Ukrajině, k tomu se všichni hlásíme a nikdo od nás neuslyšíte ani nic jiného. Ale my chceme, abyste naplnili jako vláda i ten druhý bod, který tam je a pro který jste rovněž hlasovali. A já se proto legitimně ptám, co jste pro ten druhý bod udělali, když jste zavázali vládu, aby tak činila? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní pan poslanec Juchelka a připraví se pan poslanec Flek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já budu mluvit v podobném duchu taktéž na svého ctěného kolegu, pana předsedu Michálka. Ta rétorika vždycky těch vládních poslanců, kteří se snaží říkat, kde to hnutí ANO tedy má ten recept? Slyšíme to u důchodové reformy. Tak vy za sebou máte tisícíhlavé ministerstvo, vy máte tu exekutivu, tu odpovědnost vládnout, poněvadž jste se takto rozhodli, ale ty recepty chcete po hnutí ANO. Takže najednou u důchodové reformy, já o tom budu hovořit, se říká: no tak vy jste nic nepředložili, tak předložte vy. Samozřejmě že to není pravda. My máme svou vizi například u důchodů, no a to stejné je, že vy na základě toho usnesení byste měli jako vláda, a vy jako Piráti máte ministra zahraničních věcí, takže byste měli usednout na ministerstvu, kde máte diplomatické hlavy pomazané, a připravit právě ten plán B, i kdybyste ho třeba nerealizovali. To je vaší povinností podle toho, jakým způsobem hlasovala Poslanecká sněmovna včetně vašich hlasů. Takže se ptáme: Naopak vy, zodpovědná vládo, která tady máte exekutivu, jaký máte ten plán? Jaký, pane Michálku?

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Flek a připraví se pan ministr Baxa. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Josef Flek: Děkuji za slovo. Já bych v krátkosti chtěl jenom reagovat na svého kolegu Langa, vašim prostřednictvím. Už jste někdy viděl armádu, která vyhrává, že chce jednat o míru? Vzpomenete si na druhou světovou válku, viděl jste třeba, že by Hitler po dobytí Polska chtěl jednat o míru? Není to trošku naivita, že si myslíte, že tady ve Sněmovně v České republice řeknete, že je potřeba něco dělat pro mír? Ale to vůbec nezáleží na nás. To musí být dvě strany, které si sednou. Ale to neexistuje v tuto chvíli, když Rusko vyhrává. Takže tady je jediná varianta a vyberte si. Vyberte si. (Hlas z pléna.) Ano, prorazilo linie. Vyberte si. V tuto chvíli buď tedy přestat podporovat Ukrajinu, a tím pádem Ukrajinu odevzdat Rusku a tím vznikne mír, anebo co můžeme dělat, je, podporovat Ukrajinu tím, co můžeme, a to je dodávka zbraní a humanitární pomoci. A teď mi řekněte, víte, kolik by stálo předělat válečnou ekonomiku Ruska zpátky? Několik miliard. To oni neudělají. Rusko válku chce a jednat o míru nebude. Je to naivita z vaší strany. A viděl jste někdy armádu, která vyhrává, že by chtěla mír? Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, za dodržení času. Nyní je na řadě pan ministr Baxa a připraví se pan poslanec Brabec. Pane ministře, prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. Poslouchal jsem teď zvědavě tu část diskuse, kde jsem mohl sledovat sérii vystoupení pana kolegy Langa a dalších, probudil se ve mně můj přirozený zájem o historii, protože jsem dějepis učil. Určitě by, pane poslanče Langu, prostřednictvím paní místopředsedkyně, nebylo marné, abyste si přečetl nějaké knihy, doporučuji Timothy Snydera, to nejsou osiřelé, to jsou Krvavé země a několik dalších. Ale o to teď nejde.

Já bych měl, pane poslanče Langu, prostřednictvím paní místopředsedkyně, vlastně na vás úplně jednoduchý dotaz. Vyžádal jsem si od našeho zpravodaje a předkladatele toho návrhu usnesení pana poslance Michálka ten aktuální návrh usnesení a chtěl bych se vás, pane poslanče, zeptat, zda budete pro ten návrh usnesení, který předložila skupina poslanců, hlasovat, a pokud ne, tak z jakého důvodu? Protože já jsem si opravdu pečlivě přečetl to, co se tam píše, poslouchal jsem vaše vystoupení a nenašel jsem vlastně žádný bod, proč byste pro to hlasovat neměl. Já úplně chápu, že pro ten návrh usnesení nebude třeba hlasovat pan kolega Foldyna. S tím já naprosto zásadně nesouhlasím, s tím, co tady řekl, když hovořil o bombardování Jugoslávie. Já bych hovořil o Srebrenici a tak dále. Ale byla by to vlastně plnokrevná historická polemika. Ale mě by, pane poslanče Langu a vaši kolegové, vlastně zajímalo, co máte proti tomu návrhu. Možná ne, možná budete pro ten návrh hlasovat. Ale co proti němu máte? Pečlivě jsem fakt poslouchal a myslím si, že sdílíte-li názor, že válka, která se odehrává dnes na Ukrajině, je agresivní, Rusko napadlo Ukrajinu, ten kontext usnesení, co připravil kolega Michálek, myslím, že není důvod k tomu, abyste nehlasoval pro tento návrh, a budu moc rád, když zazní ty argumenty.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Brabec, pak následuje pan poslanec Lang, Feranec a pan Foldyna z místa. Takže nyní prosím pana poslance Brabce. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně, kolegové, ještě jednou se vrátím k panu předsedovi Michálkovi, vašim prostřednictvím, paní předsedající. Opět si, dneska už to tady zaznělo několikrát, vážení, pletete ty role. Pokud nechcete být nadále ve vládnoucí koalici, tak to složte a nechce ostatním, ať ukážou, jak by to dělali. Vy se tady ptáte na recepty, ale odpovědnost je vaše. Vy nemáte ten plán B, to je vaše odpovědnost. A my jsme tady dneska v pozici úplně směšné, kdy si nás vládnoucí koalice povolala k tomu, abychom se jako opozice zpovídali, co podporujeme. No to je docela šaškárna, ne? To by mělo být totiž úplně jinak, protože opozice se ptá. Vy jste si svolali mimořádnou schůzi, já myslím, že už litujete, že jste si ji svolali, že to asi úplně nesplnilo. Já bych se úplně stejně zeptal pana ministra Baxy, jestli bude hlasovat pro náš návrh usnesení. No vidíte, taky je v systému.

Ale o co tady běží? Pan ministr Lipavský jezdí po světě, tu je v Indii, tu je v Indonésii, tu je jinde, a moudře poučuje ty obrovské státy s miliardami obyvatel, co mají dělat, jak se mají chovat a jak by to bylo správně. Jako když mravenec poučuje slona, kam má jít. Je fajn mít svébytnou, řekněme odpovědnou a třeba i aktivní, ale ne aktivistickou zahraniční politiku. A jestli je tady něco důležité, tak je to v rámci Evropské unie. My jsme člen Evropské unie, my jsme člen NATO, a nepochybně ty plány, co s tím dál, musí vznikat na bázi těchto

kolektivních skupin, protože to je to zásadní. A tam je na nás, jestli prostě budeme spíš tendovat k tomu to eskalovat. Ale znovu říkám, pokud by se to eskalovalo dál, tak se eskaluje konflikt s jadernou velmocí. Nikdo nechce jadernou válku, to by byl konec planety. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Lang, následuje pan poslanec Feranec a pan poslanec Foldyna. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji panu ministrovi. My jsme oba z Plzeňského kraje. Já vám nabízím, abyste se zastavil u mě doma. Já mám obrovskou knihovnu, protože mým koníčkem je druhá světová válka, takže já jsem toho, pane ministře, přečetl možná víc než vy o druhé světové válce. Můžeme si porovnat knížky, mám jich několik stovek. To je první věc.

Jinak prosím vás, vůbec se mě neptejte, jak já budu hlasovat. Hnutí ANO si připravilo svoje vlastní usnesení, v tom vlastním usnesení hodnotí nějak tu situaci a podle toho budu hlasovat. Nevím, proč bych měl hlasovat pro vaše usnesení, když my jsme schopni jako svébytný subjekt, největší ve Sněmovně, si připravit své vlastní usnesení. Takže to jsou jenom ty věci. Samozřejmě vy jste ministr kultury, já jsem řadový poslanec, my tady oba teď spolu polemizujeme o té věci. Já jsem si pouze tedy, pane ministře, dovolil říct, že je vždycky dobré jednat než válčit, každý ušetřený lidský život na každé straně je pro mě cenný, je důležitý. A přesně jak říkal kolega Brabec, prostřednictvím paní předsedající, my jsme malinci. My si tady hrajeme na nějakou supervelmoc. My jsme prosím vás jedno větší město ve Spojených státech. Prostě my nejsme tím lídrem, o kterém se možná domníváme, že jsme v této věci. Ti lídři budou muset zasednout za účasti všech těch stran a hledat nějaké to řešení, ale to řešení nevymyslí Česká republika. Tady tou schůzí, kterou vy jste to shodili z toho původního mailu na tuto věc, úplně jste to odklonili, a teď se nás tady snažíte ještě manévrovat, že jsme nějakí proruští trollové a tak dále. Přitom to není vůbec pravda. Tím bych to ukončil, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Feranec a připraví se pan poslanec Foldyna. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, budu reagovat na to, co říkal myslím pan poslanec Flek – on tady není. Říkal, proč my mluvíme o míru. Ne proto, abychom diktovali Ukrajině, musíte to udělat tak nebo tak, musíte přijít o to nebo o to. Přece za a) – je to jejich rozhodnutí a náš názor není podstatný. My (nesrozumitelné) proto, aby ten konflikt neeskaloval a nezasáhl i naše území. Proto se snažíme, proto říkáme, má se to řešit mírem. Začátek každého míru je nejdřív příměří, zastavení palby. V Koreji, pokud víme, existuje příměří už asi 71 let. A co je důležité – neválčí se tam a neumírají statisíce lidí, jak to bylo v korejské válce. Takže neděláme to proto, abychom diktovali Ukrajině – skutečně na to nemáme mandát a stejně si udělají, co uznají za vhodné, a je to jejich právo –, ale proto, že se snažíme zabránit eskalaci konfliktu, který by mohl zasáhnout i naši zemi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Foldyna, připraví se pan předseda Michálek, následně pan poslanec Vomáčka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Víte, ta zahraniční politika je poměrně těžké a složité řemeslo. Kdysi jsme mívali ministry zahraničí, měli jsme pana Dienstbiera, měli jsme Honzu Kavana, měli jsme Zieleniece, měli jsme prostě profesionální diplomaty, kteří rozuměli zahraniční politice a věděli, jak to řemeslo vypadá. Dneska máme pana ministra zahraničních věcí takového aktivistu, hodně toho nacestuje, nicméně výsledek – skutek utek. To jsme si přece všimli. Pan Babiš ho pojmenoval poměrně specificky, nicméně asi chtěl říct, že to žádný ministr zahraničí není.

Ale kdyby to byl ministr zahraničí, tak by věděl, že ten konflikt musí se skončit nějakým kompromisem. A já doufám, že to samozřejmě asi udělají jiní ministři zahraničí, třeba ministr zahraničí Turecka nebo pan prezident Turecka, nebo to udělá Čína, nebo to udělají konečně ty Spojené státy, nebo se najde nějaká země, kde jsou profesionálové a vědí, že ten kompromis bude vždycky na úkor někoho. Ten, co prohrál, se nesmí cítit jako absolutní poražený, a ten, co vyhraje, se nemůže cítit jako absolutní vítěz. A čím později se začne o míru jednat, tak budou ty hromady mrtvých kluků ukrajinských a hromady mrtvých kluků ruských větší a větší ten smutek a svět bude rozdělen víc a víc. Takže je tady nutné jednat! A já si myslím, že pan Babiš to popsal velmi správně, a nevím vůbec, proč bychom ho měli za to teď kritizovat, ať to řekl Babiš, nebo kdokoli z vás to řekne, že je potřeba jednat, protože opravdu ta válka je něco hrozného! A já jsem ve válečném konfliktu se byl podívat! Taky jsem se tam jel kouknout, když se ta Jugoslávie bombardovala, když kazetové bomby padaly, když padaly grafitové bomby, bomby s ochuzeným uranem a – (Předsedající: Čas.) Promiňte.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Vomáčka a připraví se pan poslanec Volný. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuju za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, kolegové, kolegyně, já jsem si tady udělal takovou poznámku, jak jste se vy, anaři, poslanci za hnutí ANO, podívovali nad tím, že teď sem přijde poslanec za koalici a optá se vás, jak byste to tedy řešili vy, když nás neustále kritizujete. Já si myslím, že to je naprosto v pořádku, protože vy jste se vždycky přece instalovali do konstruktivní opozice. A konstruktivní opozice by podle mě znamenalo to, že sem přijdete, řeknete, my s vámi nesouhlasíme, a vážení spoluobčané, my bychom to řešili takto. A vy to zamáznete tím, že řeknete, neptejte se nás, je to vaše odpovědnost. Takže jste konstruktivní opozice, anebo jste jenom opozice? Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Volný a připraví se pan poslanec Juchelka. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Já budu velice rychlý. Já mám takový povzdech tady na Martina Baxu, nyní sloužícího ministra jako jediného (v sále), což mu je ke cti. Nevymyslel

jsem to, řekl to už nějaký kolega dneska nebo včera, ale já to rozšířím i na pana kolegu Vomáčku, kterého mám jinak rád.

Kolegové, vy jste si asi spletli role. Ministři a vláda tady není kvůli tomu, aby dirigovala, žádala poslance o rady a jejich názory a aby se ptala, jak kdo z poslanců bude hlasovat. Vždyť je to přece úplně naopak – poslanci by měli kontrolovat vládu, úkolovat vládu, (nesrozumitelné) úplně popletl. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Juchelka a připraví se pan ministr Baxa. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já budu hovořit – děkuji moc za slovo – k panu poslanci Vomáčkovi, vašim prostřednictvím. Já mám tady to usnesení z 29. března, takže je to na vás, protože my jsme pro to udělali jako opozice samozřejmě maximum, protože jsme se podíleli i hlasy i samozřejmě nějakou kreativou na tomto usnesení, které vám v tuto chvíli přečtu. A ptám se, zdali vy jako poslanec, protože my tady tu kontrolu máme, jste také žádal o kontrolu toho, co v tom usnesení je. Takže znovu čtu usnesení z 29. března, které bylo na 17. schůzi odhlasováno drtivou většinou této Sněmovny, jak koaličních, tak opozičních hlasů.

Poslanecká sněmovna žádá vládu

(1) o předložení strategického dokumentu zvládání uprchlické vlny do 14. dubna 2022. – To se stalo, lex Ukrajina II, III, IV, zákony byly, tady jsme se s tím skutečně popasovali napříč politickým spektrem.

2. Žádá vládu o intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině. – Co se událo? To se ptáme my. My se ptáme vlády.

3. Žádá o předkládání seznamu všech veřejných zakázek, kde vláda využije nouzový stav k možnosti nákupu bez výběrového řízení;

a II. žádá vládu, aby předložila Poslanecké sněmovně zprávu o opatřeních učiněných s využitím nouzového stavu do 30 dnů od schválení tohoto usnesení.

Podepsána Markéta Pekarová Adamová, hlasovali jsme pro to všichni.

Takže my se ptáme, co ta vláda má. (Otáčí se do vládních lavic.) Pane ministře Baxo, ptám se vás, co jste udělali pro naplnění tohoto usnesení? Ptáme se ministra zahraničních věcí, ptáme se vládních politiků, poslanců, předsedů klubů, ptáme se, co jste pro naplnění tohoto usnesení udělali, kdy jste čas měli do konce dubna před dvěma lety?

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan ministr Baxa. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuju za slovo. Já mohu odpovědět, protože toho se týká dnešní debata, určitě na bod, který – pan poslanec Juchelka mluvil ohledně té Ukrajiny. No, co my děláme pro to, aby se ukončil konflikt na Ukrajině – je-li tam správná ta formulace takhle, nevím přesně? Tak jenom, pane poslanče Juchelko, prostřednictvím paní místopředsedkyně připomenu třeba teď tu klíčovou českou iniciativu na nákup munice. A to je přece věc, ve které se úplně jako – a buď se v ní rozcházíme, nebo nerozcházíme. To se

potom ukáže na tom, jak se bude hlasovat o tom návrhu usnesení. Takto to potom bude. Tam bude – já se musím seznámit s vaším návrhem usnesení, ale ten návrh usnesení, který předložila skupina koaličních předsedů klubů, a myslím, že pan Lochman, je naprosto jasný. Je hodnotově ukotvený tak, jak si myslím, že členská země Severoatlantické aliance, Evropské unie má mít.

Takže my bezpochyby, pane poslanče, prostřednictvím paní místopředsedkyně, plníme tu část, která se týká ukončení konfliktu na Ukrajině razantní podporou Ukrajiny na všech platformách, které jsou k tomu určené. Protože my si přejeme, aby ten konflikt dopadl tak, aby Rusko nenaplnilo své agresivní plány. A na tom se buď shodujeme, nebo neshodujeme. Neumím samozřejmě odpovědět na ty části, které se týkají dodržování nouzového stavu, to neumím, ale umím odpovědět jako člen vlády přesně na ten bod, který se týká Ukrajiny.

A pak jenom ještě jednu důležitou věc, kterou říkal pan poslanec Volný. Do této parlamentní diskuse patří právo těch, kteří vedou diskusi, se vzájemně ptát. A pokud říkal pan poslanec Volný, že se ptát nemám, tak já se ptát určitě mohu. A proto se ptám pana poslance Langa, zda bude hlasovat pro náš návrh? Protože ten je podle mě hodnotově odpovídající tomu, jak se členská země Severoatlantické aliance a Evropské unie má stavět ke konfliktu Ukrajina versus Rusko.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Juchelka a připraví se paní poslankyně Peštová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já děkuji moc. Já si myslím, že mě pan ministr poslouchal dobře a že to skutečně se snažil zaonačit, takže já mu to přečtu znovu. Jenom, protože mě zarazí, že ministr této vlády vůbec neví, co v takovém usnesení bylo. Pravděpodobně jste to tedy vůbec na vládě neprobírali, i když vám to Sněmovna – Sněmovna! – uložila, která vás má kontrolovat. Takže intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině. Intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině.

My jsme podpořili všechna usnesení, která se týkají vojenské pomoci Ukrajině, humanitární pomoci Ukrajině. Hnutí ANO ze svého jako jediná strana – ne ODS, ne STAN, ne TOP 09 ani další, KDU-ČSL a další – hnutí ANO dalo 10 milionů korun ze svého na pomoc Ukrajině, na humanitární pomoc Ukrajině. Takže my to, co tady řekl pan ministr Baxa, jsme zajedno, my to vůbec nepopíráme, že potřebujeme vojensky pomáhat Ukrajině. Samozřejmě že ano, ale paralelně s tím se ptáme na ten plán B a ptáme se na plnění tady tohoto usnesení, pro které jste stoprocentně hlasoval i vy, pokud jste tady byl. A to usnesení zní ve druhém bodě: intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého – rychlého – ukončení válečného konfliktu na Ukrajině. Já se ptám, které ty kroky byly? Co se událo? Co se událo na mezinárodním poli? Co se událo na poli v Evropské unii? A potřebujeme to samozřejmě vědět, protože my tady ve druhém bodě žádáme vládu, aby předložila Poslanecké sněmovně zprávu o opatřeních učiněných do 30 dnů od schválení tohoto usnesení. Existuje takováto zpráva? Existuje? Předložila to? Předložila tuto zprávu? ptám se. Ptám se ministra této vlády.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Peštová a hned následuje pan ministr Baxa. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych taky chtěla zareagovat na pana ministra Baxu. Pane ministře, já jsem samozřejmě, zaprvé jsme to tady odhlasovali toho 14. dubna (?) 2022, ale v každém případě vy sem předkládáte další usnesení, aniž byste splnili usnesení, které vám bylo uloženo už předtím. Jako já si připadám tady jak Jiříkově vidění. Mně připadá tohle, je to stejné jako to, co dělá Brusel. Máme cíle a my nejsme schopni ty cíle splnit, tak si dáme ambiciózně ještě další cíle. Ale tady to usnesení jednoznačně říká, co jste pro to udělali. Vy jste tady měli jednoznačný úkol, nebo bylo vám zadáno, abyste udělali všechno pro to, aby došlo k tomu rychlému ukončení konfliktu. A teď my chceme vědět, co se v té diplomatické sféře, co se udělalo. Co jste udělali za kroky k tomu? To znamená, co udělala naše diplomacie? Nebo jestli vy jste dali úkol naší diplomacii, aby zahájila nějaké v rámci Evropské unie jednání. Kam došli? Co pro to udělali? Prostě nějaké vyhodnocení. A místo toho vy sem přijdete s dalším usnesením. Vždyť je to přece nelogické.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan ministr Baxa. Pane ministře, prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. Já už mám teď přímo ten text toho usnesení. Já si myslím, kolegyně a kolegové, že ho plníme naprosto. Jenom připomenu, že to usnesení bylo přijato 29. března 2022, měsíc po zahájení toho konfliktu. Intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině. Co jiného je teď koalice, kterou dala diplomatickou cestou dohromady Česká republika na nákup granátů pro Ukrajinu? Buď máme vojenskou pomoc, kterou my vyčíslujeme, patříme mezi přední státy, které podporují Ukrajinu dodávkami zbraní a zcela konkrétního vojenského materiálu z rozhodnutí naší vlády, to je zcela konkrétní vojenská pomoc. A pak se, pane poslanče Juchelko, prostřednictvím paní místopředsedkyně, paní poslankyně Peštová, prostřednictvím paní místopředsedkyně, ptáte na diplomatické kroky a já to tady říkám. Co jiného je česká iniciativa na dodávku 800 000 kusů munice na Ukrajinu? Obrovský úspěch české diplomacie, jehož cílem je klíčová pomoc Ukrajině. Anebo vystupte tady a řekněte, že diplomatické kroky k ukončení konfliktu ve vašem pojetí, a to se ukáže při tom hlasování, znamená, jak tady říkal pan poslanec Lang, jsou to dvě nepřátelené strany. Jo, jsou to dvě, relativizace toho konfliktu, jsou to dvě nepřátelené strany. Já tohle pojetí odmítám, a proto odpovídám na vaši otázku. Diplomatické kroky, naposledy obrovský úspěch české diplomacie, české zahraniční politiky, Česka jako země samotné v iniciativě, kdy se dalo dohromady, nemýlím-li se, 18 států na nákup munice pro ukrajinskou armádu. To jsou zcela konkrétní diplomatické kroky. A takových byla celá řada. Domluvy na sankčních seznamech a podobně. Česká diplomacie vyjednává ve prospěch ukončení konfliktu na Ukrajině v té podobě, aby nezvítězilo Rusko.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Juchelka a připraví se paní poslankyně Peštová. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji. Pan ministr je opravdu přeborník v tom, jakým způsobem dokáže těmi řečmi udělat nebo uplést něco z něčeho. Já si myslím, že on z vody

dokáže uvařit předkrm carpaccio, hovězí polívku, vepřo knedlo zelo a třešňový dort dohromady, čtyřchodové menu.

Takže pane ministře, tady toto usnesení bylo 29. března. A 29. dubna, 30 dnů poté, měla být zpráva vlády, která měla být předložena Poslanecké sněmovně. Ta zpráva existuje, nebo ne? Protože pokud existuje, tak mě zajímá, jestli je tam skutečně to v té zprávě na konci dubna 2022, že Česká republika bude diplomaticky iniciovat nákup munice. To se domnívám, že to je záležitost třeba posledních dvou měsíců. Takže nám tady jednoduše lžete. Takže mě zajímá, já chci vidět písemnou zprávu, kterou jsme si tady odhlasovali, že vláda má předložit do 30 dnů, do 29. dubna roku 2022. Před dvěma lety tady měla být. Pokud jste před dvěma lety věděli, jakým způsobem za dva roky bude vypadat konflikt na Ukrajině a že budete dělat diplomatické styky s tím, že chcete nakoupit munici pro Ukrajinu, tak chci vidět, že to v té zprávě skutečně je.

Ale znovu opakuji, hnutí ANO podporuje veškeré kroky, které tato vláda na Ukrajině dělá, ať už z hlediska vojenské pomoci, humanitární pomoci. Říkám, my jediná jsme dali ze všech stran 10 milionů na humanitární pomoc na Ukrajinu. Dokonce předseda Babiš zaplatil ze svých peněz tisíce eur na autobusy, které hned po konfliktu odvezly ukrajinské uprchlíky. Takže já se ptám, kde ta zpráva je? Chci ji vidět! Máte ji?

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní na řadě paní poslankyně Peštová, připraví se pan předseda Michálek a následuje pan ministr Baxa. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Pane ministře, já si myslím, že mám technické myšlení, a já jsem se ptala na jednoduchou otázku. Vy jste mi na ni odpověděl tím, že nákupem munice ukončíme boje tedy jako, jo? Já jsem se ptala, co diplomatické služby udělaly k tomu, aby udělaly všechno pro to, aby ten konflikt se ukončil. To tam v tom usnesení je. A vy mi na to odpovídáte: nakoupili jsme munici. To přece je nesmysl. Já rozumím tomu, že nechcete... že chcete, aby obě dvě strany byly vyvážené. A ta jedna nebyla prostě v pozici odstřelování té druhé, protože to je mnohem větší, že jo, rozumím tomu, nejsem žádný válečný expert. Ale já říkám, poslouchala jsem mnoho lidí a myslím si, že oni jsou mnohem fundovanější, než jsem já, renomovanější. Teď nedávno jsem poslouchala Cyrila Svobodu, velice zajímavé to bylo, a on to tam vysvětloval, že rozumí tomu, že musíte podporovat tu Ukrajinu, nemůžete ji nechat padnout, ale souběžně musíte jednat o tom, aby ten konflikt byl ukončen. A pak samozřejmě to, co tady řekl můj ctěný kolega Foldyna, to je přesně ono, to je ta diplomacie. Musíte to dotáhnout tak daleko, aby ta jedna strana se necítila být poraženou a ta druhá strana absolutním vítězem. Prostě musíte najít, aby se cítily být rovnocenné obě dvě strany, když budou odcházet z toho, že se najde to společné řešení. A já se ptám a ptáme se celou dobu, jaké to řešení vlastně je? A vy mi na to odpovíte: nákup munice. Proto jsem z toho v šoku jako. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní pan předseda Michálek a připraví se pan ministr Baxa. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já už jsem tedy spíš předpokládal, že se budeme chýlit k závěru, takže i ty moje poznámky budou spíš takové závěrečné a už nebudu nějak k tomu dál vystupovat. Já jenom připomenu, že to usnesení, kterým se tedy operuje, je dva roky staré a týkalo se rychlých diplomatických intenzivních kroků tedy v době velmi krátké, kdy situace eskalovala. A když si vzpomeneme na tu dobu, tak to byl náš ministr zahraničí, který v té době byl na Ukrajině, vláda byla na Ukrajině. Současně několikrát Macron jednal s Putinem, snažili se přesvědčit Vladimira Putina, aby odešel z té Ukrajiny, aby ukončil nějakým způsobem ten konflikt. A nepodařilo se to ani Macronovi, ani dalším velkým důležitým státníkům, kteří se o to snažili. Pokud chcete teď nějakou podrobnou zprávu o těch krocích, které se učinily před dvěma lety v intervalu těch 30 dnů po vypuknutí války, tak to určitě není problém nechat vypracovat. Jenom si řekněme, jestli je to užitečná věc, kterou mají trávit naši úředníci svůj čas. Nejsem o tom úplně přesvědčen, ale myslím si, že vláda v této věci postupovala dobře.

Za nás chci říct, minimálně za sebe, že jsem se opravdu snažil o velkou vstřícnost. Naše usnesení jsme posílali den před schůzí, chtěli jsme jednat s opozicí o tom, jaký bude výsledek dnešního jednání, abychom třeba i zohlednili některé návrhy z opozice. Bohužel tady o to úplně zájem není, já to respektuji. Nicméně myslím si, že to je trochu škoda, a vzhledem k tomu, že nás opozice opakovaně obviňovala z toho, že nechceme s ní jednat, tak teď když odmítá to jednání nad takovouto důležitou věcí, tak mně to zkrátka přijde jako škoda. Protože ta ochota tady je. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní pan ministr Baxa. Pane ministře, prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Já už taky naposledy. Já jen aby tady zaznělo přesně to usnesení v té části, o které tady mluvíme. Bod I Předložení strategického dokumentu. Žádá vládu o intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině. To jsem tady dokumentoval naposledy diplomatickou iniciativou na získání strategického množství munice pro válku na Ukrajině.

A bod 3. Předkládání seznamu všech veřejných zakázek, kde vláda využije nouzový stav k možnosti k nákupu bez výběrového řízení.

A teď potom bod II, aby to tady zaznělo přesně: žádá vládu, aby předložila Sněmovně zprávu o opatřeních učiněných s využitím nouzového stavu do 30 dnů od schválení tohoto usnesení. – Ale nouzový stav, nevím, jak dlouho platil. Týdny. Ne jako celá ta doba. Toho se týká to usnesení.

A pak mám, bych řekl, já nechci říct ani radu, ani doporučení. Ale já si myslím, že tady někteří z vás, milé kolegyně, milí kolegové, jako hrozně snadno žonglujete s tím, co se na tom Východě odehrává. Znesvářené strany, zneprátelené strany. Tak prostě se pohybujete s lehkostí nad těmito těžkými tématy. Tak já tentokrát nebudu říkat knihu odborně historickou, nedávno vyšla knížka, která se jmenuje Evropanka, napsal ji autor Alexej Sevruck, který koneckonců pracuje u nás v Památníku národního písemnictví. A jsou to vzpomínky babičky jeho, Ukrajinky, z regionu Polesí. To je taková část ještě málo známá, nebo ne tak běžně známá právě v tomto prostoru. A ona vzpomíná na to, co se tam odehrávalo během 20. století, za hladomoru, za druhé světové války, represe stalinské před válkou, po válce a tak podobně. Tak si to jenom přečtete, a pak tady, pane poslanče Langu a další, mluvíte o znesvářených stranách a o tom, co se tam na tom Východě odehrává.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Juchelka, připraví se paní poslankyně Peštová a pak pan poslanec Brabec. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já děkuji moc. Já už tady budu taky naposledy vystupovat k tomu usnesení, aspoň si každý udělá obrázek sám. To usnesení jste, pánové, nerevokovali. To usnesení pořád platí. (Ministr Baxa ukazuje řečníkovi list papíru.) Ano, je to toto usnesení, které jsme vám vytiskli, protože ani o něm nevíte, že existuje. Takže ho máte od nás, vám gratuluji.

Já můžu říct, že my nechceme žádnou flikovanou zprávu, která bude dělána po dvou letech nějakým způsobem zpětně. My jsme ji očekávali v tom daném termínu, pro který jsme hlasovali. A hlasovali jsme pro něj tak, jak říká pan ministr Baxa správně, že by měl být 30 dnů poté, co jsme ho přijali toto usnesení. Pro mě, pokud jste tady toto nesplnili a tu zprávu nemáte, je to pohrdání Poslaneckou sněmovnou, protože jste nedodrželi tady toto usnesení. A dle mého názoru to, jakým způsobem se tady vymlouváte, jakým způsobem tady manipulujete s informacemi a říkáte ty věci teď, jak říkám, že jste schopen uvařit z polévky čtyřchodové menu, tak si myslím, že vy jste tou bezpečnostní hrozbou pro Českou republiku. Právě proto, že nejste schopni ani dát to, co Poslanecká sněmovna v tom nejdůležitějším pro vás, čím tady žonglujete celé dva roky, a to je konflikt mezi Ukrajinou a Ruskem, dát dohromady tady toto, co po vás chceme, to, pro co jste hlasovali, to, co je vaší povinností kontrolnímu orgánu vlády, což je Poslanecká sněmovna, dát a předložit. Můžete to tady držet třeba dvě hodiny (Ministr stále stojí před řečníkem s usnesením v ruce.). Pravdou je, že jste prostě tady toto usnesení nedodrželi, že je pořád v platnosti, nerevokovali jste ho. A já vám to řeknu na rovinu: my vám kašleme na nějaké zpětné zprávy, které jsou po dvou letech, kde si řeknete co a jak. To mělo být po měsíci, mělo to být aktuální a měl tam být právě díky tomuto usnesení (Předsedající: Čas.) i ten plán B.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní paní poslankyně Peštová, pak pan poslanec Brabec a pan ministr Baxa. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem chtěla reagovat na pana poslance Michálka. Nevím, asi někam odešel. (Jmenovaný se hlásí z pléna.) Jo, dobře, já jsem vás neviděla, já se omlouvám. A chtěla jsem zareagovat na vás. Vy jste si chtěli, vy jste tady říkal o tom usnesení, jakým způsobem jste to připravovali, abychom na tom my spolupracovali. Pane poslanče Michálku, prostřednictvím paní předsedající, tu schůzi jste před osmi dny po tiskovce, nebo devíti dny po tiskovce vyhlásili tak, že schůze bude svolána na základě e-mailu, který se dostal na veřejnost a který byl soukromým e-mailem pana Babiše. To byla vaše tisková zpráva, respektive tak jste vystoupili do médií. To byla vaše message. Nikdo nepočítal s tím – samozřejmě my jsme věděli, že nemáte nabito, ale nikdo nepočítal s tím, co z toho vy uděláte. A pak jste si vymysleli tuto vlastně schůzi, kterou jste nazvali Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, jo? Původně jste chtěli grilovat úplně někoho jiného a pak jste zjistili, že máte málo nabito, tak jste to museli trošičku okořenit a dát tomu větší šťávu, tak jste našli toto. Pak jste přišli s nějakým usnesením, které jste si sami vytvořili. A teď nás budete šroubovat: jestli tohleto neodhlasujete, tak! Ne, to není tak, přece o tom to není, jo? My jsme si připravili nějaké svoje usnesení, jestli vy nám naše usnesení neodsouhlasíte, tak přece není povinností naší, abychom my odhlasovali vaše usnesení. O tom

je přece demokracie, ne? Abychom my si řekli, pro co budeme hlasovat a pro co hlasovat nebudeme, a ne že nás tady budete neustále šroubovat do toho, že když nebudeme mluvit jako vy, tak mluvíme proti vám. Na shledanou.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Brabec a připraví se pan ministr Baxa. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Richard Brabec: Ještě jednou děkuju. Já budu opravdu stručný. A k tomuhle už opravdu vystupuji naposledy. Ale opět se prosím zamyslete všichni, jak tady sedíme a teď bez ohledu na to, v jakém dresu sedíme nebo v jakém dresu momentálně jsme, nad tou absurditou, kdy – a navážu na pana předsedu Michálka, vaším prostřednictvím, paní předsedající – nad tou absurditou, kdy vy napřed svoláte tuhleto schůzi s tím, že v roli sprostého podezřelého je tady opozice – já tady mluvím za hnutí ANO – jakou my jsme tedy bezpečnostní hrozbou. Potom se samozřejmě během průběhu ukáže, že žádnou bezpečnostní hrozbou nejsme, což si myslím, že vám asi řekla celá řada politologů v průběhu a celá řada novinářů jinak vám celkem nakloněných. Ale nakonec si ještě pan předseda Michálek řekne, no tak my jsme si mysleli, že se s námi dohodnete nějak na tom usnesení. No jo, vážení, ale to byste museli tu schůzi svolat neutrálně na téma Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku jako důležitý bod, stejně jako jsme svolávali my mimořádné schůze ke covidu, kde ale nebylo to, kdo to zavinil nebo kdo je vinen, ale kde tam byla debata o tom, co s tím. Ale vy nás napřed obviníte, že jsme bezpečnostní hrozbou, a pak nakonec řeknete, no tak se s námi pojdte nějak domluvit na tom usnesení. Nepřipadá vám to opravdu trochu jako mimo? Děkuju. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nikdo s faktickou poznámkou už se dále nehlásil. Pan ministr Baxa stáhl. Dovolte, než překročíme dál, ještě musím načíst omluvy. Omlouvá se pan předseda Babiš od 18.25 ze zdravotních důvodů, paní předsedkyně Schillerová od 17 do 18.30, ale už samozřejmě paní předsedkyni vidíme v sále, pan poslanec Staněk od 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Wenzl od 20 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zborovský od 18.30 z osobních důvodů a pan ministr Baxa od 20 hodin do 22.15 z pracovních důvodů.

Nyní je na řadě pan poslanec Vondráček, kterého ale v sále nevidím. Takže požádám pana poslance Lochmana. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Pěkný podvečer, paní místopředsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, vážený pane ministře. Tak se to povedlo, já jsem dělal tolik koleček tam, myslím, že to za tu hodinu a půl, ale povedlo se to, byla to šťavnatá diskuse, která zde byla. A pojdme se v některých věcech vrátit k tomu, kvůli čemu tady ta schůze byla svolána.

Nyní tady také zaznělo, že to mělo být ještě více neutrální. Mně přijde ten název velmi neutrální, velmi podstatný. Kdybychom se vraceli k tomu e-mailu, díval bych se na neutralitu těch slov tam, tak to bychom byli trochu v jiné dynamice.

Každopádně já jsem tu během těch posledních dvou dnů slyšel mnoho různých odkláněčů se od tématu. Jeden kolega tu včera večer prohlásil, že je to jak od Aše k Tatrám. Ono je to správně od Šumavy k Tatrám, ale opravdu někteří se posouvali na různá témata, ale

myslím, že důležité je se bavit o tom hlavním, proč jsme se dneska potkali, včera a dnes, a to jsou právě ta bezpečnostní rizika. Nebojte se, už jsem tady vystupoval několikrát, nebudu příliš dlouhý. Současně chci ta rizika především pojmenovat.

Všichni se evidentně shodneme – a to vypadá, že je ta dobrá zpráva – na tom, že toho agresivního ruského medvěda, kterého máme na východě, je potřeba zastavit, protože je bezpečnostním rizikem pro naši zemi. Slyšel jsem tu od některých v té debatě za poslední dvě hodiny, a myslím, že to tu zaznělo od jednoho z kolegů z ANO, jestli se opravdu obáváme Ruska? No, obáváme! Ono když vám každý týden Rusko hrozí jadernou válkou, a příště že zaútočí na jeden stát či druhý stát, tak je to jenom propaganda, ano, můžeme si říkat, je to jenom propaganda. Současně my víme, že vždycky Rusko, když něco říká, tak to buď může platit, nebo nemusí platit, ale často to, co říkal Putin, pak platilo, i když na začátku říkal, já do té Gruzie nevstoupím, já do Čečenska nevstoupím, já Ukrajinu nenapadnu. A vždycky to skončilo stejně, že?

Takže když slyšíme rétoriku, která zní, že Pobaltí by si mělo dát pozor... A ještě tady také zaznělo, že nás přece nikdy Rusko, lingvisticky se dá říct a slovně, nenapadlo v tom, že by chtělo zaútočit na NATO, tak tady bych chtěl jenom panu kolegovi Langovi, prostřednictvím předsedající, říci, že když víte, že hlavní tahoun teroristického režimu v Rusku říká, že chce vliv, tu svoji sféru dotáhnout před rok 1997, tak to znamená, že NATO v této části Evropy nemá být. To je to, co on říká. Tak na to jsem chtěl upozornit.

Každopádně, abychom se bavili o tom, proč jsme se dneska sešli hlavně, tak přece je to o tom, že bezpečnostní politika státu má mít minimální konsenzus, má mít ten základ. Když se podíváte na sever od nás, někdo zde dnes citoval bývalého náčelníka generálního štábu Polska, tak tam je velká shoda mezi opozicí i koalicí na tom, jak se staví vůči potenciální agresi z Ruska. Velká shoda. Na plno věcech se neshodnou, na tomto se shodnou. Tedy bezpečnostní riziko, které představuje Ruská federace, je jedna z těch věcí, kterou se musíme nutně zabývat.

Hybridní válka, která je vůči nám vedena v on-line prostoru, ať už je to na internetu, anebo je potom ta ekonomická, anebo je to ta válka, která je energetická, tak ta se reálně děje. To, že Rusko se snaží zasahovat do naší ekonomiky, ovlivňovat cenu energií a tak dále, to všechno víme. A když se bavíte se službami v bezpečnostním výboru, když se bavíte o tom, jak Rusko se snaží ovlivňovat takzvanou hybridní válkou volby v různých státech, tak to je prostě doložený fakt. Tak to je další bezpečnostní riziko.

Pak je tu jedno z rizik, které je částečně ovlivněno z Východu, částečně je produkováno zde přímo v České republice, a to je ohrožení demokracie a především jejích institucí, které demokracii představují, ať už to jsou útoky na soudy, třeba ten Ústavní, které jsme zde zažívali, ať už to jsou útoky na Armádu České republiky nebo na Policii České republiky. Tyto útoky v posledních měsících v různé formě jsme zde zažívali a slyšíme je, a to zde u toho pultíku i na sociálních sítích. A není to jen tak kdekdo, jsou to často poslanci. Jsou to politici, kteří tyto věci dělají. A to já považuji za to, co nás ohrožuje. Protože instituce, které tento stát tvoří, které jsou důvěryhodné, které mají nakonec rozsoudit ten spor, instituce, které nás mají ochránit, tak to jsou ty, které nutně potřebujeme k tomu, aby stát měl základní důvěru a byl dobře funkční.

A potom je tady samozřejmě to poslední bezpečnostní riziko, které mám v seznamu, a to je to, že vyvoláváním strachu, a pro některé strany se to stalo programem, základním programem, tak to přináší, že společnost se vám štěpí více a více. A tyto laciné politické body, které v krátkodobém horizontu vždycky každý získá, když jde přes tu hranu, přes tu linii, tak na dlouhodobé trase nefungují. Nebo tedy ony fungují, akorát se vám začne ta společnost rozkládat. A to je to, co potom může dlouhodobě, opravdu dlouhodobě, z bezpečnostního hlediska ničit tu společnost.

Tak to jsou ty hlavní věci, kvůli kterým jsme se setkali a které nás tíží. A k tomu všemu zde příběhl ještě ten e-mail, který měl být schován, který, jak jsem pochopil, je běžným standardem, tato komunikace. A ten e-mail už byl jenom poslední kapkou. Byla to kapka, která byla ale nicméně opravdu poslední a velmi kyselá, protože my jsme si v roce 1989 mysleli, že estébácké praktiky skončí s tou dobou totality. A ony se nám vracejí. A když k tomu všemu přidáme, k těm všem bezpečnostním rizikům přidáme ještě toto jednání, tak by bylo nezodpovědné to jenom přejít a říct, to prostě se děje, takto se jedná. A to my udělat nemůžeme. My jsme museli říct, že tyto estébácké metody nepatří do slušné společnosti, estébácké metody nepatří do dnešní společnosti, estébácké metody nepatří do žádné politické strany.

Když se podíváme na tyto věci, které se staly, tak bylo nutností vyvolat jednání této Sněmovny. Víte, protože v to, v co já doufám po dnešku, je, že aspoň my všichni, kteří jsme se dneska zde bavili, se nějakým způsobem posloucháme, nějakým způsobem argumenty protistrany nám uvíznou a budeme si říkat, jestli v tom je něco, co dokážeme akceptovat. Protože to minimální, na čem se musíme shodnout, je bezpečnost naší země a ukotvení české země v Evropě tak, aby v dalších dekádách byla bezpečná. A o tom to přece je. To je to hlavní! (Reakce zleva: Pane bože!) Jsem rád, že zde máme různá pozitivní hodnocení.

Víte, my se můžeme určitě přít o to, jak máme zajistit dlouhodobě dobré důchody. Máme se přít o to, jak máme lépe zajistit naše školství. Máme se přít o to, jak co nejlépe pomáhat slabším. Těch věcí je plno. Ale na bezpečnostní politice musí být aspoň ten základní konsenzus, ta základní dohoda. A když není, tak to vede k tomu, že je neustále zpochybňována. A opravdu říkám, z dlouhodobého hlediska to potom vede k tomu, že bezpečnost České republiky tím pádem může být ohrožena.

Je to také o tom, že když někdo tu hranici překročí, což mimochodem se tu dělo mockrát. Já jsem moc rád, že předák opozice tady dneska říkal, jak on pomáhá těm uprchlíkům, jak oni jsou pro ně. Ale já jsem ho tady taky rok v těch posledních projevech slyšel, jak neustále na ně plive, jak toho zneužívá, jak to často vytváří různou nenávist mezi jednotlivci, mezi národy, a mimochodem mezi jednotlivci, kteří sem přišli a jsou ti slabší, tak je zajímavé, že jeden týden slyšíme to, druhý tento. Já jsem s tímto, co řekl předák opozice největšího opoziční hnutí, byl spokojen. Doufám, že si to bude pamatovat i další schůzi.

A když už někdo přestřelí, tak já jsem z vesnice a je úplně běžné říct, chlapi, hele, já jsem byl v efektu, já jsem to přestřelil, tohle se nedělá, já vím, to jsem neměl. (Reakce zleva.) Nejenom to, že je někdo sprostý jak dlaždič, tak to je fajn, že se za to omluvil, ale to, že se taky dokáže omluvit za to, že kompro se na své politické kolegy nevytváří, že nezletilé děti se vůbec do politiky nezatahují. A prostě stačí říct, já se za to omlouvám, takto to být nemělo. A nemusíme se tu dohadovat.

Já potom obdivuju mnohé kolegy z opozice, kteří se snaží obhájit neobhajitelné, protože oni sami vědí, že by sami nechtěli, aby na ně někdo vytvářel složky, aby je zatahoval, jejich rodinu a jejich děti do sporů, které se jich netýkají. Nikdo z nás by to nechtěl. A já věřím, že ani vy zde, kolegové po levici, ani kdokoliv, kdo zde dneska je. Tak my jsme si sice zjistili, že možná je to běžná věc, ale jak já říkám, my na to odmítáme přistoupit.

Doufám, že se základně shodneme po dnešní schůzi v dalších týdnech na tom, co je to minimum, aspoň na všechny strany pro naši bezpečnost. Protože jak říkám, my se musíme shodnout na tom, že to, že máme ruského medvěda, který má zájem o to, rozšiřovat svoji sféru vlivu, který se blíží našim hranicím, a postupně se přiblížil, a jak jsem tu slyšel kolegy z opozice, tak vnímají tu situaci na frontě velmi dramaticky, tak je to prostě bezpečnostní riziko pro naši zemi. A jediné, co s tím můžeme dělat, je pomáhat tomu napadenému, aby se ubránil. Víte, protože on slušný politik, který přemýšlí v politice nejenom do dalších voleb, který přemýšlí na dekádu dopředu, který přemýšlí na to, jak se bude žít dětem, které se nám narodily, mladé generaci, která zde je, jak se bude žít našim vnukům, tak ten nepřemýšlí

jenom na to, co se stane v dalších volbách, kolik urve procent. Ten přemýšlí na to, jestli zde bude bezpečno. Ony tyhle body jsou hrozně laciné, hrozně lákavé, ale taky nás to vede rychle do pekel.

Takže nakonec, přátelé, bych chtěl říct, že jsme se zde setkali k tomu, abychom odmítli estébácké praktiky, abychom si, doufám, uvědomili, že musíme hledat dohodu na tu základní pozici bezpečnostní České republiky a nemít v ní rozpory, abychom se shodli na tom, že toho ruského medvěda, kterého máme na východě, je potřeba držet co nejdále, a abychom se také shodli na tom, že ti, kteří volají po míru, tak aby volali po takovém míru, aby nedopadl jako ten mnichovský, který té Evropě, těm, kteří přijeli domů a mávali s tím papírem, že vezou mír pro tu dnešní dobu, jak říkali v třicátém osmém, tak ten mír jim vydržel rok, než Německo zaútočilo. A takový mír Česká republika nepotřebuje. My potřebujeme mír, který bude trvalý a který udrží toho agresora co nejdál od nás.

Proto doufám, že poslanci, jak koaliční, tak opoziční, podpoří připravované usnesení, které vede k tomu, aby se obranyschopnost naší země nadále zlepšovala a aby Česká republika byla tím místem, které je minimálně tak bezpečné jako dnes, ale aby bylo další dekády a desetiletí bezpečné. To je naše společná odpovědnost. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji. Máme tady celou řadu faktických poznámek. Jako první paní poslankyně Válková, připraví se pan poslanec Feranec, následuje pan poslanec Sadovský, pan poslanec Foldyna, Mašek, Ožanová a pan poslanec Lang. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně a milí kolegové, můj předřečník mě vyprovokoval k vystoupení, s kterým jsem tedy také nepočítala, a chtěla bych mu položit jenom takovou otázku. On tady hodně používal termínu útok s tím, že tedy opozice útočí a zpochybňuje a znejistňuje, v podstatě řekl jinými slovy, naše spoluobčany tím, že třeba – já dám jeden příklad, který mě právě zvedl ze židle – útočí na Ústavní soud. Měl asi na mysli ten nález, který jsme samozřejmě jako opozice, když jsme dávali tu ústavní stížnost, tak nepřivítali. Nicméně já o žádných útocích na soudy a Ústavní soud tedy opravdu nevím. A to, že někde vyjádříme svůj kritický názor, to ještě neznamená útok. To je naprosto legitimní projev, svobodný projev našeho mínění, ale to ještě neznamená útok.

Víte, já se vždycky snažím i posoudit ty činy, nejenom to, co se říká, a to bych mohla říct, a neříkám to, že útokem na nezávislost soudu je například váš slavný konsolidační balíček, v rámci kterého jste zasáhli do práva soudů, aby byla ušetřena různých zmrazování, snižování platů v zájmu nezávislosti státu. To byl princip, který se tady držel desetiletí, vy do něj zasáhnete, řeknete, že to je nutné, máte teď žaloby, které bude Ústavní soud muset řešit, pokud vím, jsou jich minimálně desítky. To je faktický útok na nezávislost soudů. Ne to, že já vyjádřím svůj názor, že ten nález Ústavního soudu podle mého názoru mohl dopadnout jinak, nedopadl, a to tady říkála naše předsedkyně opakovaně, že je sice zklamaná, ale respektuje ho. A tomu vy říkáte útok? Útok já říkám tomu (Předsedající: Čas.), když budu útočit například na finanční ohodnocení soudů, které má garantovat jejich nezávislost. (Předsedající: Prosím čas!) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prosím o dodržování času. Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Feranec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, tak budu reagovat na kolegu Lochmana, když tady mluvil o tom ohrožení vnitřním a říkal ty příklady. Už říkala paní Válková, útoky na soudy. No tak – nebo Ústavní soud, soudy. Tak mi řekněte jaký. To přece když nesouhlasím s rozhodnutím soudu, to je útok? Já ho musím respektovat. To je jasné. Respektujeme ho? Respektujeme. Copak jsme svolávali nějaké demonstrace před soud, které jsou ze zákona myslím sto metrů zakázány? Tak mi řekněte příklad. Říkáte útoky na policii. Kolikrát jsme vás upozorňovali na personální stav policie, nedostatečné financování? A to, že občas jsme kritizovali šéfa policie? To se nesmí? To se nesmí? Nebo ve vašem světě se to nesmí? V našem ano. Útoky na armádu říkáte. Tak mi řekněte příklad! To, že jsme kritizovali náčelníka Generálního štábu, že nemůže vykládat, že bude povinná služba, a za dva dny to ministryně dementuje, nebo že se máme připravit na jadernou válku, to je útok na armádu?

Ano, jsou tady hrozby. V rychlosti jenom. Ohrožení svobody slova. Tak si přečtete ten rozsudek soudu, který řekl, že vlastně to vypnutí těch webů bylo protizákonné, proti Listině. Snaha o boj s dezinformacemi, vládní zmocněnec, který bude odměňovat, to byly ty pokusy. Nominace pana Redla, respektive jeho nominace na šéfa jedné ze zpravodajských služeb. To je ohrožení bezpečnosti! (Předsedající: Čas!) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Sadovský a připraví se pan poslanec Foldyna. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, paní předsedající. Pane kolego Lochmane, prostřednictvím paní předsedající, vy nás šidíte. Vy to totiž nemůžete ani myslet vážně, to, co z vás vypadlo! Vy jste si totiž myslel, že tady všechno vám projde. Ale vy nám tady říkáte, že jste si myslel, že tady nebude to, co bylo v roce 1989? Ano, my jsme si také nemysleli, že tady bude to, že nám tady mafie prorůstá do vlády, že tady máme ministra vnitra, který tady lže. Tohle jste chtěl? Tohle jste chtěl slyšet? K tomuhle jste nás chtěl donutit? Já se vůbec divím, že jako máte odvahu vůbec vystoupit na mikrofon a tohle tady říkat! Nezlobte se na mě, za mě si fakt děláte srandu!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Foldyna a připraví se pan poslanec Mašek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já jsem trochu rozesmátý. Já jsem se musel dívat, když jsem poslouchal pana poslance Lochmana, teď se vlastně asi nemusím nikoho dovolávat, to jenom tak konstatuji, prostě jsem se musel smát. Jasný výsledek politiků, kteří nemají výsledek. Tato vláda nemá důvěru veřejnosti, pohybuje se někde na 17, 12 %, vám nikdo nevěří. Vy jste nic neudělali pro veřejnost. Vy jste neudělali nic v oblasti hospodářství, v sociální oblasti. Máte jen a jen problémy a průšvihy, tak jste nastolili téma honíme nepřítel. A protože jdete s proudem, jako správné mrtvé ryby plavou s proudem, to vy jste ty mrtvé ryby, tam žádná odvaha není, ani vlastní invence, tak prostě plavete s proudem. Snažíte se nás tady přesvědčit, abychom honili nějakého nepřítel, a pak ještě

chcete vytvořit toho vnitřního nepřítele, kdo s vámi nesouhlasí. Ty bolševicko-fašistické metody, které tady probíhaly v minulých desetiletích, tak ty my máme za sebou. My jsme v roce 1989 očekávali demokracii a prosperitu této země. My jsme nechtěli být na pokraji nějaké další války. My jsme nechtěli mít tady tisíce bezdomovců a nějaké migranty. My jsme chtěli diskutovat o hospodářství a o tom, co všechno jsme udělali. My tady meleme páte přes deváté. Je to nehoráznost! Ale vy, bohužel pro vás, vy jste se narodil v roce 1980, tak vy jste to nezažil. Vy jste tu euforii roku 1989 nezažil. A my to zklamání zažíváme spolu s vámi, když vy tady řečníte a hledáte toho nepřítele, protože vy nemáte nic, co byste té veřejnosti nabídli! Co budete dělat za dva roky? Já si kladu otázky, o čem budete mluvit za dva roky? A o čem budete mluvit, když se v Americe změní polarita, jestli opravdu vyhrajete ten Trump? Jak tady budete poskakovat? Co tu budete vlastně říkat? Prostě je to nehoráznost, kam se to dostalo! (Předsedající: Čas!) My tady druhý den probíráme nesmysly!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Mašek a připraví se paní poslankyně Ožanová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo také. Vaším prostřednictvím k panu kolegu Lochmanovi. Vy tady v podstatě redukuje otázku bezpečnosti České republiky nyní na možný útok Ruské federace, ohrožení Ruskou federací. Méně zmiňujeme migraci, které se musíme věnovat. Ale to, čemu se moc nevěnujete, je bezpečnost energetická, i když říkáte, že jste naplnili zásobníky. Ale musíme si přiznat, že z 50 % sem pořád teče ropa i plyn z Ruské federace, ať jakýmikoliv oklikami.

Co takhle bezpečnost potravinová? Tam se nám asi také úplně nedaří, což nám vysvědčení, nebo vám vysvědčení dávají v současnosti zemědělci. Takže potravinová bezpečnost nic moc. A výtky zemědělců, určitě oprávněné, a máte z nich trochu strach.

Což takhle zdravotnická bezpečnost, léková bezpečnost, dostatek léků? Také v tom bruslíme, nedokázali jsme to zajistit. Objevují se tady nové infekce, otázka očkování. Čili zase žádné výsledky.

A výkonnost ekonomiky, která to má všechno zaplatit? Tragická. My se chlubíme tím, že spotřebováváme méně energie, ale to je tragédie, protože jestli i firmy šetří energií, tak to ukazuje, že ta výkonnost firem zjevně jde dolů, a svědectvím toho je situace, že jsme teď hospodářsky pořád pod úrovní roku 2019. To je tedy krásný výsledek! A ukazuje se to v tom, a ty plody si budeme sklízet už tento rok na podzim, jak tady řekl můj ctěný kolega Drahoš Ryba, hasiči, policajti nebudou mít v září dost peněz na mzdy, školám jste okrouhli ze slibovaných 130 na 115 %, a to ještě necelých, platů učitelů. Finance pro lékaře budou docházet na podzim také, a dokonce nepůjde ani rozepsat služby. Vy jste neudělali vůbec nic, a proto odkláníte pozornost jiným směrem (Předsedající: Čas.) a strašíte Ruskou federací.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Ožanová, připraví se pan poslanec Lang. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dnes si dovoluji mluvit poprvé. Přiznám se, že mě trochu pan kolega Lochman, vaším prostřednictvím, vyprovokoval. Bylo to zajímavé, když popisoval, jak sem

máme přijít a jak se máme chovat na Sněmovně. Já bych ráda diskutovala, ale musela bych mít s kým!

Ted' si představte bezpečnostní hrozby. Nechci se kolegy Baxy dotknout, pan ministr je skvělý člověk, já si s ním ráda popovídám, ale je ministr kultury ten správný, abych si s ním popovídala o bezpečnostních hrozbách pro Českou republiku? Víte, já bych si třeba ráda popovídala i s panem ministrem Lipavským, ale to by tu musel chodit! Vážení, já ani nevím, jak někteří ministři vypadají! Nejčastěji vidím pana ministra Baxu, budiž mu čest, a pana ministra Šalomouna, ale většinu ostatních, promiňte, pokud by nevystupovali v tisku a v televizi, tak nevím ani, kdo to je, notabene aby mluvili! Protože nejzajímavější je praktika, která se rozmohla při projednávání zákonů – nemluvit, na nic neodpovídat a vše až v závěrečném slovu, aby se náhodou nikdo nemohl na nic zeptat. Ano, já bych chtěla diskutovat, ale řekněte mi s kým, když tu vlastně teď nikdo není. Bezpečnostní hrozby – není tu vnitro, není tu zahraničí, tak s kým máme diskutovat? Měli by tu být představitelé vlády, právě těchto silových rezortů! Takže co? Nic! Vy máte připraveno usnesení. Je jedno, co my řekneme, vy diskutovat nechcete, tak mi neříkejte, že chcete! Není to pravda!

Mistopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Lang a připraví se pan poslanec Lochman. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. Tak já také na kolegu Lochmana, prostřednictvím vás. Já jsem si tady udělal poznámky do svých poznámek, které budu mít za chvíli. Snad na mě dojde, asi tak za dvě hodiny, počítám.

Pane kolego Lochmane, prostřednictvím paní předsedající, vy jste tuším ročník 1980. To znamená, vy hovoříte o jakýchsi estébáckých metodách, estébáckých praktikách. Já bych se chtěl zeptat, co to je? Nebo jestli se domníváte, že když to vztahujete jakoby k opozici, když to vztahujete k našemu hnutí ANO, tak mi doložte, jaké máme u nás estébácké metody, estébácké praktiky. Vy o tom něco víte? Tak mi to tady pojd'te sdělit na pultík! Jestli to bezpečnostní ohrožení České republiky jsou nějaké estébácké metody. Vy nás tady pořád nálepkujete, že máme nějakého šéfa, že má na nás nějaké složky, že musíme prostě držet nějakou lajnu. Prosím vás, jste k tomu přišel? Já jsem během těch dvou a půl let to tady slyšel od vás několikrát, protože vy když nevíte kudy kam, tak vždycky sklouznete do těchto laciných, prostě úplně ubohých argumentací, na které nemáte vůbec sebemenší důkaz, a vy to tady říkáte.

Potom říkáte – já jsem z vesnice a bylo by seriózní, abyste se jakoby omluvili. To jsem si tady také poznamenal. Když tady paní profesorka Válková říká něco, že vlastně jiný názor vy hned považujete za nějaký útok, je to nějaký útok na demokracii, je to útok na nějaký jednotný blok podpory Ukrajině. Bylo vám tady tisíckrát z naší strany doloženo, že všechno, co jsme podpořit mohli, jsme podpořili. A to, že jenom hovoříme o tom, že máme trošičku odlišný názor, jak se ta situace vyvíjí, protože se to v současné době nevyvíjí pozitivně pro tu Ukrajinu, nechceme, aby tam umírali dále lidé, tak říkáte, že prostě jsme nějakí divní.

Pan kolega Flek mi tady říká – vy jste tady viděl nějakou armádu, která vyhrála? Vy jste teď tady vlastně potvrdil, že Rusové prolomili tu frontu, řítí se bůhvíkam až do vnitrozemí té Ukrajiny, bude tam nastávat tedy nějaká humanitární tragédie, budou dobývat další vesnice, další města, a naše granáty, které prostě budou tedy sloužit k nějaké budoucnosti, asi udržování té války, doputují v červnu – květen, červen. Já mám o tom tady celý článek, který hovoří o tom, že ta naše chvályhodná iniciativa, když ty granáty se koupí a dodají, tak budou v červnu!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Lochman se odhlásil a přihlásí se znovu, tak nyní je na řadě pan poslanec Brož, připraví se paní poslankyně Knechtová, pan poslanec Volný a pak se přihlásil znovu pan poslanec Lochman. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji za slovo, paní předsedající. Mě také vyprovokoval projev pana poslance Lochmana, vaším prostřednictvím, (paní) předsedající. Já jsem se tedy v jednu chvíli začal radovat, protože pan poslanec začal říkat o tom: já jsem chlap z vesnice, tam nás učí, že když někdo udělá nějakou chybu, tak jde a omluví se. Tak jsem čekal, že vstane a řekne: já se hrozně moc omlouvám, že jsem tady se stejným plamenným projevem nevystoupil ve chvíli, kdy moje hnutí STAN tady prorůstalo do nejvyšší politiky s Dozimetrem. Bohužel nic takového a nepřišla omluva za cokoliv jiného.

A potom ještě mu jenom řeknu, já jsem ten socialismus také prožíval. A on dával průměr třicátého osmého a já mu připomenu čtyřicátý osmý. My jsme se v socialismu – a byla podstata toho nebýt kritický, neříct nic proti vládnoucí třídě, proti vládnoucímu režimu. To je to, co ve vašem projevu zaznělo, že ve chvíli, kdy bude jakákoliv kritika, zaznívalo to tady včera i dneska celý den, tak že je to špatně a že ten, kdo má jiný názor, je nějaký dezolát. Tohle my jsme si opravdu zažívali v socialismu a já nikdy nechci, aby se tohle vrátilo, abych se musel bát svůj názor říct veřejně! Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Knechtová, připraví se pan poslanec Volný a pan poslanec Lochman. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já bych také zareagovala na pana kolegu Lochmana, vaším prostřednictvím. Víte, ono je velmi jednoduché argumentovat tím rokem 1938, ale já si myslím, že byste se měl vrátit do roku 1918. Měl byste se podívat na ty náhrobky, které máme na Moravě, na každé vesnici, spočítat ty muže, to jsou prostě desítky lidí, kteří se z té první světové války nevrátili, a pak pohlížet na ten rok 1938 určitým úhlem pohledu. Když si zajedete na severní Moravu a poslechnete si tam v bunkrech tu historii, tak si myslím, že se dozvíte možná trošku něco jiného než to, co vám vykládali v dějepise na základní škole. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Volný. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den. Já také chci reagovat na vystoupení pana Lochmana, ale já se ho chci zastat. Já si myslím, že mu úplně zbytečně nasazujeme psí hlavu, a minimálně v otázce těch kompro a používání dětí mně to připadlo, že mluvil velice seriózně, pokud to nebyla samozřejmě řečnická neschopnost hraničící s hloupostí. Ale on vlastně vyzval svoje kolegy z pětikoalice, jak Piráty, tak samozřejmě ODS, kteří by se měli opravdu

panu kolegovi Richardovi Brabcovi a panu Babišovi, opravdu by se jim měli omluvit, a to děkuju, že to takhle zmínil, za to, že používali a zneužívali děti v komplotu (?). Nám se to nestalo, ale u vás to byl jednoznačně, jednoznačně komplot (?) a jednoznačně nefér používání dětí v politických účelech. Děkuji vám za to, že jste vyzval své kolegy, aby se omluvili! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Lochman a připraví se paní poslankyně Adámková. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji vám, paní předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, mě rozhodně těší váš zájem o můj příspěvek. Potěšilo mě to, protože diskuse je důležitá k tomu, abychom si navzájem rozuměli. Tak musím říct, že to mě velmi potěšilo. Já budu krátký. Doufám, že vystoupím už naposledy. Chtěl jsem nicméně zareagovat na některé ty otázky. Jsem opravdu velmi rád, že tu jste, že tu nejsou cedulky a můžeme spolu diskutovat.

Co se týká, myslím, že pan poslanec Mašek – a budu říkat prostřednictvím předsedající pro všechny další, prosím vás, abych byl kratší. Rozhodně s vámi souhlasím, když jste říkal, že v tom ještě není otázka migrace. No není, protože také musíme myslet na to, že kdyby náhodou Rusko posouvalo tu linii, tak tady máme další migrační vlnu a to nikdo z nás určitě nechce.

Co se týká ropy a plynu, tak my jsme něco zdědili. Vybudovat trubky, přetočit místo, odkud získáváte plyn a ropu, během dvou let, každý ví, že reálné není. My jsme zdědili situaci, kdy jsme byli zcela závislí na Rusku. Dneska nás Rusko nemůže vydírat tím, že nám nedá plyn. Ano, může nám stále posílat plyn, ano, určitě mnoho ruského plynu tady stále je, nicméně nás nemůže tím plynem vydírat, protože máme jiné možnosti a připravuje se také ropovod TAL.

U Ústavního soudu, já jsem slyšel několikrát ty věci jako „je tu nová totalita“ a tak dále, podívejte se na ty články, možná jste to už zapomněli.

A možná ještě k StB. Několik lidí tady naráželo na to, že jsem příliš mladý. Já moc děkuji, po té čtyřicítce se cítím už docela unavený po těch dvou letech tady s vámi, opravdu hodně, i když chápu, že Marek Benda by to viděl jinak. Každopádně, víte, já jsem s paní Růžnou Koškovou-Krásnou, která byla tajemnicí České národní strany sociální pana Beneše, jako pamětnicí, na kterou byly politické útoky a byla politicky vězněna, strávil několik desítek dní diskusí o tom, co to jsou estébácké praktiky. Neříkejte mi, co to jsou, já jsem to slyšel mockrát.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Co se týče dalších vystupujících, tak to nyní bude paní poslankyně Věra Adámková, poté se připraví paní poslankyně Zuzana Ožanová. Já si ještě dovolím vás srdečně pozdravit, vystřídalý jsme se při řízení schůze.

Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, myslím, že tady už jsme řekli dneska skoro všechno. Možná někdo i více, než chtěl nebo než by bylo vhodné. Nicméně já беру ten příspěvek pana kolegy Lochmana jako určitého mluvčího za koalici, protože on řekl několik velmi dobrých věcí. Já bych byla velmi ráda, kdybychom se toho drželi, a tím myslím zejména na kolegy z koaličních lavic, a to je, opravdu nezatahujte rodiny do politických sporů. Ale my jsme to nezačali.

Já myslím, že tady byly velmi neseriózní věci, které se děly před volbou. A když se podíváte na nestory naší politiky, tak oni to opravdu nedělají. Takže bych byla moc ráda, kdyby se už příště neopakovaly takové ty úsměvné věci, když tedy se někomu, zejména panu Babišovi či jiným, činí příkoří rodinné, nikdo se jich nezastal nikdy, což považuji za trochu farizejské chování.

Jinak vám za to velmi děkuji, protože si myslím, že jste to řekl pregnantně, a беру to jako závazek koalice, že podobné věci opravdu také nebude schvalovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou paní poslankyně Zuzana Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji vám, paní místopředsedkyně, za slovo. Já musím zareagovat. Prosím vás, skutečně si někdo myslí, že vy jste chtěli včera diskutovat? Opravdu si myslíte, že když využijete všech možných přednostních práv, neotevřete rozpravu a my chudáci obyčejní se nemůžeme ani k věci vyjádřit, že to je diskuse? Opravdu to diskuse není. Když my jsme viděli, promiňte, paní místopředsedkyně, ale jeden klub má čtyři lidi a z toho tři přednostní práva. Jak já se mám k věci vyjádřit? To si myslíte, že ty cedulky nebyly v pořádku? No byly. My jsme totiž nemohli mluvit! Až jsme už mohli mluvit i my pěšáci, tak já už jsem tu celou dobu byla. Takže mi neříkejte, že nechceme diskutovat. My chceme, ale včera jste nechtěli diskutovat vy!

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Z místa s faktickou pan poslanec Lochman.

Poslanec Ondřej Lochman: Budu jenom velmi krátký. Já bych chtěl k těm cedulkám říct, že včera to trvalo asi tři a půl hodiny a předák opozice zde dnes mluvil také tři hodiny. Takže by bychom tam ty cedulky museli dát také. To je mimo to.

Chtěl jsem paní profesorce Adámkové, jestli tady je, nevidím ji nyní, chtěl jsem jenom poděkovat. A ještě jsem k tomu chtěl říci jednu věc. Pro mě je to také velmi důležité, já mám také děti. Včera jsem byl v diskusi s panem Patrikem Nacherem a říkal jsem mu, že já jsem nikdy neschvaloval jakékoliv zatahování rodiny do politiky, ať to bylo na vaší straně, nebo na jiné. Já jsem tu předtím nebyl, nikdy jsem k tomu nedával žádné tweety nebo něco podobného na sociální síť, vždycky budu proti. A když jsem se ptal pana Patrika Nachera, jestli to byl přešlap, to, co udělal váš předseda, tak na to neodpověděl. Tak já jenom chci říct, že děkuji paní Adámkové, protože souhlasím, tohle je pro mě takzvaně anglicky no go, to se nesmí dělat. Ctěme to, rodiny do politických pří nepatří. Moc děkuji a už se k tomu nebudu vracet.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Juchelkovi, tak načtu dvě omluvy, co v mezičase došly. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Babka a sice od 19 do 21.30 hodin z osobních důvodů.

Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji, paní předsedající. Určitě ano, já samozřejmě jsem nevystupoval ve faktických poznámkách, určitě budu reagovat na pana Lochmana teď v tuto chvíli právě ve své řeči, která nebude nijakým způsobem dlouhá, to už v tuto chvíli avizuji, v pozdní hodině, poněvadž jsme mohli už skončit během včerejšího dne tuto schůzi Sněmovny, kdyby samozřejmě vládní koalice byla natolik slušná, že by aspoň dovolila zipování mezi ministry a třeba našimi stínovými ministry tak, aby to bylo spravedlivé, tak jak to vždycky bývalo u podobných schůzí v minulém volebním období, kde se taktéž zipovalo.

Pokud se podíváme na ty bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, tak dva stateční poslanci hnutí STAN, a to pan poslanec Exner a pan poslanec Letocha, tady před několika hodinami bojovali právě ohledně kauzy Dozimetr. Pan poslanec Lochman, vaším prostřednictvím, paní předsedající, tady nebyl, protože já bych mu to možná v tuto chvíli připomněl, poněvadž se bavíme o těch bezpečnostních hrozbách pro Českou republiku, což hnutí STAN dle našeho názoru skutečně je. Dneska vyšlo, že některý z předsedů hnutí STAN seznámil pana Redla s předsedou Prahy, nebo tenkrát se zastupitelem, panem Hlubučkem, který to říkal sám. V tuto chvíli jsme nedostali odpověď, kdo to byl. Byl to pan Rakušan, nebo pan Půta, nebo to byl pan Gazdík? No, všichni tři jsou velmi vlivní a velmi vysoce postavení členové Starostů a nezávislých. My na tu odpověď neustále čekáme. Poněvadž hnutí STAN zakleklo na deník Blesk, kde museli změnit titulku a samozřejmě celý článek, ano, jistě, zakleklo právě z toho důvodu, že se ohradili, že to pan Rakušan pravděpodobně nebyl. Je to v podobném duchu, jako zaklekl před několika lety pan exministr Gazdík právě na Seznam Zprávy, kde se snažil, a pan Kubík to samozřejmě excelentně popsal ve svém komentáři na Seznam Zprávách, kde řekl, že jsme na jedné lodi, co to má znamenat, aby nepsal ty články ohledně Dozimetru, ohledně toho, jakým způsobem funguje hnutí STAN. Toto je skutečně bezpečnostní hrozba, ne to, co tady v tuto chvíli samozřejmě říká vládní koalice s nějakým prostě soukromým e-mailem pana předsedy Andreje Babiše.

Bezpečnostní hrozbou dle mého je taktéž nálepkování, které tato vládní koalice má v různých formách pro různé skupiny občanů České republiky. Naposledy jsme to viděli u protestu zemědělců, kde například pan ministr Stanjura nebo Štěpán Křeček, ekonomický poradce pana premiéra, říkali skutečně o dezolátech. Pan ministr Stanjura ne o dezolátech ani ne o proruských živlech, ale ten hovořil samozřejmě z hlediska pravicového politika o tom, že někdo má traktory za x milionů korun. Toto nálepkování je skutečně opravdu hrozbou pro občany České republiky, poněvadž společnost rozděluje.

Není možné, aby v demokratické společnosti, pokud tady demokracii máme, byla opozice nálepkována jako bezpečnostní hrozba. To skutečně dělají pouze totalitní státy. A vidíme to kus od nás, bavíme se tady o tom. Když se bojí opozice, když se jí bojí, tak ji onálepkují, snaží se ji zdiskreditovat a snaží se nějakým způsobem... (Vyzvánění mobilu.) Omlouvám se, protože nám tady někdo nevypnul telefon a zvoní. (Mobil vypnut.) Děkuji moc, pane poslanče. Pan zpravodaj, ano, to je od pana Michálka. Tak samozřejmě, když se někdo bojí opozice, tak se snaží nálepkovat opozici. Nálepkovat, když se bojí určité části obyvatel jako zemědělců, nálepkuje. A my jsme svědky právě už od prvopočátku vládnutí této vlády, že to takhle dělá a rozděluje společnost.

A teď se vlastně dostanu k tomu, proč to takovým způsobem je a proč se to tak děje. My jsme úplně na začátku tady avizovali to rozdělování společnosti v rámci solidarity mezi

mladými a starými u důchodového systému. Tady pan Lochman o tom také hovořil, že chceme mít dobré důchody. Takže já se teď krátce u těch důchodů zastavím a řeknu, že vláda skutečně žádnou důchodovou reformu nedělá. Je to pouze změna parametrů, která vznikla díky tomu, že se nezatočilo s inflací. Tudíž samozřejmě chtěli nějakým způsobem do rozpočtu peníze, tak si řekli, že to vezmou z toho největšího balíku, což je jedna třetina státního rozpočtu, která na důchody jde, a začali dělat věci, jako jsou změny valorizací ve stavu legislativní nouze. V tuto chvíli důchodci přišli zhruba o 6 000 korun, státní rozpočet se malinko asi jakoby naplnil díky tady tomuto. Ale není to žádná důchodová reforma, pouze to takhle přikryli jako fíkový list, takhle to nazvali v rámci té své argumentační mlhy, když se jednalo pouze o změnu parametrů.

Tím se pokračovalo samozřejmě u druhé vlny takzvané důchodové reformy a to bylo u sešňorování předčasných důchodů. To si pamatujeme všichni. Taktéž to bylo pouze z rozpočtových důvodů díky té neřešené touto vládou vysoké inflaci právě, a důsledkem toho bylo, že čím dál tím více lidí zůstávalo v důchodech právě proto, aby samozřejmě platili do toho průběžného důchodového systému. I ti, kteří se snažili a pracovali a chtěli do předčasného důchodu, tak už na to nárok neměli. Tato vláda jim změnila podmínky doslova z měsíce na měsíc. A můžu říct, že to zamávalo několika prostě lidmi, kteří mi psali právě proto, že měli jinou životní strategii. Chtěli jít do důchodu prostě a jednoduše dříve, protože už dál nemohli, a tato vláda jim to, současným důchodcům, zatrhlá. Víme samozřejmě, že to bylo velmi problematické, že to není důchodová reforma, pouze změna parametrů, což potvrdil i pan prezident, který lavíroval jak u podepsání u té první vlny, tak i u té druhé vlny.

No a v tuto chvíli máme před námi tu vlnu třetí, což je opět jenom změna parametrů u odchodu u náročných profesí, která bude mít za cíl, že vypadne zhruba přes 300 tisíc lidí, kteří v tom důchodovém systému v tuto chvíli jsou, a mysleli si, že doteď pracují v náročných profesích.

Takže skutečně když se bavíme o těch bezpečnostních hrozbách, tak jednou z nich je, že vláda by měla skutečně nazývat věci pravými jmény, tak jak to skutečně prostě je. Nedělat žádné flikování, nehrát si s veřejností, že ty věci jsou nějakým způsobem jinak, a nemalovat ty věci na jinou barvu, než skutečně mají. My tady v tuto chvíli stojíme, mohli jsme třeba probírat osm třetích čtení, která byla na pořadu. Bohužel se nedostala.

Budeme až za 14 dní probírat příspěvek na péči, což je další věc, kterou bych chtěl tady zmínit, poněvadž ty bezpečnostní hrozby pro Českou republiku jsou například i v tom, že spousta rodin se skutečně cítí ohrožena právě proto, že se jim nezvýší příspěvek na péči v prvním stupni, že na to vláda jednoduše zapomněla. Je tam celá řada lidí, 68 100 lidí pobírá příspěvek v prvním stupni. A je strašně těžké vysvětlit těm lidem, že když prostě to pobírá drtivá většina seniorů, kteří se samoobslouží doma, že to bude naopak ušetření v rozpočtu, než kdyby šli do nějaké pobytové služby.

Pokud se vrátím zpátky k těm bezpečnostním hrozbám, tak samozřejmě že tato vládní koalice svolala tady tuto mimořádnou schůzi Sněmovny jako hysterickou odpověď na nějaký soukromý e-mail Andreje Babiše. Nic jiného tady toto není. Bohužel se snaží tady namluvit občanům České republiky něco jiného, než s čím do toho původně jako s motivem šli. Bohužel už nefunguje nálepka o populismu. V tuto chvíli musíme nalepit na to hnutí ANO, obecně na tu opozici, něco jiného. Bohužel se jim to nedaří, poněvadž v tuto chvíli cítím, že ta vládní koalice je opravdu ve velké defenzivě, hlavně u hnutí STAN, kde opravdu vyplavala nová fakta ohledně kauzy Dozimetr, a nedokážou to vysvětlit tady, ani když srdnatě bojují, a pravděpodobně se už k tomu nevrátí.

Mimořádná schůze Sněmovny vždycky slouží k tomu, aby se projednalo něco, co je aktuálního a co skutečně pomůže občanům České republiky. Nevím, jestli tato schůze tím skutečně je. Myslím si, že ta vize tady opravdu jakoby není, a snaží se to prostě proměňovat v čas, protože zjistili, že nějaký soukromý e-mail Andreje Babiše není tím nosným tématem,

takže to nazvali takhle obecně Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Ale zatrhli nám všechny mimořádné schůze Sněmovny, které se týkaly například nedostatku léků, například příspěvku na péči, který mohl být už od 1. 1. tohoto roku, nemluvím o všech možných kampeličkách a Dozimetrech, kdy jsme se snažili právě diskutovat nad těmito tématy v Poslanecké sněmovně.

Já už to déle nebudu zdržovat. Mně je strašně moc líto, že jsme nemohli probírat nic jiného, nějaké opravdu skutečné zákony, které by tady pomohly občanům České republiky, protože tady v tuto chvíli vidím a vnímám, že je přede mnou dalších 15 lidí, kteří budou chtít hovořit. Takže já nechám hovořit i je, abychom co nejdříve samozřejmě skončili a potom přijali nějaké usnesení. Děkuji moc.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Nicméně než dám slovo paní poslankyni zde řádně přihlášené, tak vnímám, že se s přednostním právem hlásí pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl jenom uvést na pravou míru ty informace, které tady zazněly ohledně usnesení Poslanecké sněmovny číslo 184 ze dne 29. března 2022. Vnímám to jako vstřícný krok k opozici, která tady vznesla tu otázku.

To usnesení mělo několik částí a vzhledem k tomu, že pocházelo z března 2022, tak v podstatě součástí toho bylo, aby vláda předložila informace, které se týkaly nouzového stavu, který byl vyhlášen v souvislosti s válkou na Ukrajině a s tím, že jsme čelili velkému počtu uprchlíků, zejména tedy maminek s dětmi, které přišly do České republiky, a bylo potřeba se o ně postarat. Informaci, kterou si Poslanecká sněmovna vyžádala, jste obdrželi všichni 29. 4. 2022 v e-mailu v 11.24 hodin, nazvaném plnění bodu 2 usnesení Poslanecké sněmovny číslo 184 ze dne 29. 3. 2022, kde je uvedeno tedy, jaká vláda učinila opatření. Když si to rozkliknete, tak uvidíte, že ta opatření byla odpovídající stavu. Bylo to vyčlenění ubytovacích kapacit rezortu, náhradní způsoby rozhodování o dávkách sociálního zabezpečení, žádosti o pobyt občanů Ruska a Běloruska a opatření k zefektivní činnosti orgánů působících v rámci KACPU. Takže tolik k tomu usnesení.

Pokud jde o povinnost dodat tu zprávu, já samozřejmě rozumím tomu, že je tam bod, který vyzýval k určitým krokům v rámci zahraniční politiky. Samozřejmě je legitimní se ptát, co se v té době stalo, akorát je to dva roky nazpátek. Čili je samozřejmě možné si to vyžádat, je to navržené v rámci usnesení opozice, tato poněkud starší záležitost. Ale jenom jsem chtěl, aby tady jasně zaznělo, že tak jak jsme to vyžádali i od organizačního odboru Poslanecké sněmovny, tak ta povinnost informovat Poslaneckou sněmovnou byla ze strany vlády splněna v souladu s tím usnesením, které Poslanecká sněmovna přijala. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji panu Michálkovi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A já také děkuji. A nyní paní poslankyně Margita Balaščíková. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové, po delší mé odmlce opět zde. Takže dnešní příběh je vlastně o tom, že jeden soukromý mail vyvolal to, že se svolala mimořádná schůze parlamentu a z okna se vyhodilo docela dost peněz. Stačilo přidat do textu pár slov a už se z toho udělaly kompromitující informace, z dotazu se udělalo špehování a z rodinných poměrů se udělalo zatahování dětí do politiky. Já se obávám, že celé tady toto dění je kvůli tomu, že jste v křeči a vlastně tento mail jste využili k politickému útoku na silící pozici hnutí ANO. Místo abyste si kvůli komunikaci, kterou vedete vůči nám, vůči občanům, posypali popelem hlavu, tak jste vlastně udělali brilantní výkon, kdy je tady plno silných slov, je tady, řekněme si, předem zorganizovaná diskuse tak, aby mohli napřed vystoupit útočníci, žádná polemika, žádný věcný argument a také žádný zákonodárný cíl. Čistě PR pětikoalice, která potřebuje získat nějaké preference, a když to nejde reálnými výsledky práce, zkoušejí to s virtuální realitou. Českou republiku tato věc neposune ani o milimetr, ale to je zřejmě ta poslední věc, která tuto vládu zajímá.

Za uplynulé dva roky couváme ze všech podstatných parametrů a já se nedivím, že mezi lidmi roste nespokojenost, ale k tomu se bohužel vaše pětikoaliční vláda postavit neumí. Zato se nyní snažíte schválit jakési usnesení o bezpečnostních hrozbách. Já si myslím, že ten text může být nakonec i hodně zajímavý. A zajímalo by mě, jestli bude za bezpečnostní hrozbu považována i neschopnost členů vlády, jejich podivné kontakty přes šifrované telefony nebo třeba majetková propojení pana premiéra s bankou, která přichází o licenci kvůli podezřelým transakcím. Uvidíme, co bude ve vašem návrhu.

Tématem mimořádné schůze mělo být definování bezpečnostních rizik České republiky. Já si nemyslím, že Sněmovna může dojít k nějakému relevantnímu zjištění. Je to téma velmi odborné a spíš bych očekávala, že tady budeme, když už, tak diskutovat nad nějakou odbornou analýzou, která postihne vojenskou tematiku, kyberprostor, ale i otázku naší soběstačnosti v základních věcech, jako jsou léky, potraviny, energie a tak dále. Místo toho nám pan ministr Lipavský otevře ve veřejném prostoru otázku, zda může být jednotlivý poslanec bezpečnostním rizikem. A to se týká prosím nás všech, i těch, co tu nejsou, hlavně ti, kteří svolávali tuto schůzi. A já se ptám – můžeme se svými názory stát se opravdu bezpečnostním rizikem této země, tak jako se kdysi v této zemi stávali lidé pro své názory třídními nepřáteli, zrádci, špióny a se všemi z toho plynoucími tragickými důsledky? Za sebe musím takový pohled jednoznačně odmítnout.

Pro názory a jejich veřejné šíření máme dost zákonných mantinelů, od šíření poplašných zpráv přes podporu terorismu a totalitních režimů až po řekněme sprostáry. Myslím si, že jsou to mantinely dostatečné. A pokud jde konkrétně o válku na Ukrajině a postoj České republiky k Rusku, pro mnohé občany, prosím vás, je po dvou letech této hrozné agrese imperativem číslo jedna zastavení války, zastavení nesmírného utrpení ukrajinského národa, obětí na životech a ztrát na majetku. To není o odpírání pomoci nebo podpory. Posíláme ukrajinským vojákům zbraně, aby mohli pokračovat v boji, a vnímáme to jako boj i za naše zájmy, jejich boj za naše zájmy? Stovky a možná i tisíce padlých za naše zájmy? To pro řadu lidí není úplně morálně v pořádku a já to dovedu pochopit, protože ani pro mě to není morálně v pořádku. A jsou všichni, kteří preferují ukončení této války, agrese, bezpečnostním rizikem? Já nejsem odborník na bezpečnostní rizika, neumím posoudit, zda je, nebo není vojenské vyřešení reálné, ale zaznívá řada skeptických názorů – a jejich zastánci jsou také bezpečnostním rizikem? Neexistuje jiné řešení, třeba diplomatické, ekonomické, politické? A to jsou otázky, které si kladou lidé, a svoláním této schůze jste slíbili, že na ně odpovíte. Já to považuji za velmi těžké. Svůj postoj k tomu vám sdělím.

Názory poslanců nejsou bezpečnostním rizikem. Poslanec reprezentuje postoj svých voličů a patří k základním principům demokracie se takovými názory zabývat, ne je odmítat jako bezpečnostní riziko, případně jako dezolátní, proruské a podobně, jak jsme tady toho svědkem. Jestliže si někdo osobuje právo takto soudit, tak se bohužel dle mého názoru od principů demokracie příliš vzdálil. A udělali jste z obyčejného dotazu shánění kompromitujících materiálů a z dotazu na rodinné poměry zatahování dětí do politiky. Myslím, že řada z vás sama ví, že je to nesmysl a že se tím vláda dostává jenom na politické dno politického bahna, jako byste vůči politickým oponentům neměli důstojnější argumenty. My jsme vám tu udělali přehlídku skutečných témat a byla bych ráda, kdybyste se jimi začali společně s námi zabývat.

Já bych mohla třeba nazvat bezpečnostním rizikem i kroky této vlády vůči zemědělcům. A víte proč? Protože obchod s obilím tvoří 40 % příjmů všech zemědělských společností, je základem každého státu a potravinová bezpečnost v obchodu s obilím je důležitá pro každou zemi. A je to v několika prohlášeních OSN a dalších důležitých mezinárodních organizací. Takže co udělala tato vláda? Nechala ministra zemědělství, zastupujícího, změnit společnou zemědělskou politiku, zaměřila se na redistributivní platbu. A já se obávám, že k tomuto kroku nebyl žádný ekonomický podklad a toto rozhodnutí vlastně ukázalo, že se jedná o politickou objednávku někoho na někoho nebo na některé jiné subjekty. Já se nemohu tohoto dojmu zbavit, protože to, že pánové z KDU udělali chybu a zavlekli do toho možná i tuhle vládu, se ukázalo hned na jaře 2022, kdy pan opět ministr Jurečka slíbil protestujícím zemědělcům v Lucerně, že udělá nápravu a přes zaměstnanost na venkově nebudou platit odvody na sociální. A to již mělo platit od roku 2023. Pak také KDU slibovalo, že nebude snižovat národní dotace – snížili jste je vy s nimi. Další, že nebudou zvyšovat daně – zase jste je zvýšili. A za dva roky této vlády jste vzali zemědělcům 12 miliard. Dvanáct miliard! A já vám řeknu kde.

Slíbili jste jim snížení sociálních odvodů. V průměru to dělá 2,5 miliardy ročně. Jestliže to mělo platit od roku 2023, máme rok 2024, je to 5 miliard. Snížili jste národní dotace o 2,5 miliardy, za dva roky je to 5 miliard. Jsme na 10 miliardách. No a konečně váš konsolidační balíček jim prodražil daň z nemovitostí a to jsme na dalších 2,5 miliardách. Když to jenom zaokrouhlím, tak jste jim vzali 12 miliard za dva roky. A teď je pan premiér Fiala rozhořčen, že stávkují, když jim nabízí 2 miliardy, a pan ministr zemědělství ještě slíbil, že přidá dalších 500 milionů. Ale vy jim nic navíc nedáváte, vy jim jenom vracíte to, co jste jim vzali, a ještě ne v plné výši. Velmi mi vadí postup, že nakonec vy jste je dostali pod tlak, vy jste je dostali do problémů, a nakonec řeknete, že vy tady nebudete pracovat pod tlakem? No to mi přijde opravdu nepřipustné a sobecké! Vládní představitelé by takto určitě neměli vystupovat a měli by ukázat právě ten nadhled a to, že myslí na tenhle národ, na lidi, kteří tam pracují, a místo toho jsme svědkem, že námi pohrdáte. Já ten pocit určitě mám. Ani se nedivím, že jsou se svými traktory místo na polích na silnicích!

Že jsou rozhodnutí Ministerstva zemědělství dělána bez ekonomických podkladů, to mi předvedl teď v Otázkách Václava Moravce pan ministr zemědělství, když se tedy snažil prezentovat tabulku od ÚZEI. Ale tam jsem mu právě ukázala, že kdyby tahleta ekonomická data měl už v době, kdy jste se rozhodovali o změně společné zemědělské politiky, tak byste si uvědomili, že vy nezničíte ty velké, ale vy pošlete do kolen střední farmy, protože malým jste ohromně přidali, ale na tyto nikdo nemyslel. Takže to je důkaz toho, že pan ministr Jurečka to jenom takhle pohledem z okna změnil, a teď se snaží za peníze daňových poplatníků pan ministr Výborný to napravit tím, že tam posílá peníze navíc? No, nezlobte se na mě, to je to bezpečnostní ekonomické riziko, že se dělají chyby bez ekonomických analýz, dělá se rozhodnutí, které poškodí velkou část našeho hospodářství, a pak to z těch peněz, které vybíráte ve zvýšených daních, posíláte znovu těm, které jste uvedli do problémů a pod tlak. To je to bezpečnostní riziko a já si myslím, že žádná vláda by takto neměla pracovat.

Že se přidali velcí? Nakonec tam stávkují i malí, protože vy jste rozdělili zemědělství na malé a velké. Já jsem z regionu, kde velcí pomáhají malým a malí si nedovedou představit, že by fungovali bez těch velkých. Ale to může říct ten, kdo tomu rozumí, a ne pan ministr, který dělá cestopisné pokusy, jezdí po malých firmách a na Twitteru se chválí, jak mu zemědělci rozumí, jak je jeden z nás. On není jeden z nás! On je proti nám! Protože kdyby byl jeden z nás, tak se musí s ministrem financí hádat za naše živobytí, za to, aby nám pomohl a aby za nás bojoval. A on to nedělá ani tady, ani v Bruselu. Nechci říkat, že nedělá nic, ale on tam sedí a pak se přidá ke kolegům. A ještě ve zpupnosti se ani nepřidá k Vě čtyřce a nebojuje za naše zemědělce.

Jejich europoslanci předkládají nesmyslné návrhy. Jestliže jenom prodloužili zákaz dovozu ukrajinské pšenice a věděli, že tento zákaz trval rok, a nic to nezměnilo – proč ho prodlužovali? Proč ho prostě nezměnili? Protože možná někdo nechce pomoci těm zemědělcům. A to jsou zemědělci v celé Evropě. Měli jste předsednictví EU. Vy jste mohli udělat změnu, mohl to udělat pan ministr Nekula. A nedal hlasovat. To, že jsou evropští zemědělci místo na polích v ulicích, je i velká zodpovědnost za ministrem naší, české vlády. Tak to je a z toho pan ministr jen tak nevyklouzne, protože opravdu to období, kdy mohla nastat změna, tak se nestala.

Já neříkám, že všechno v Green Dealu je špatně, ale nejde dělat způsobem, který porušuje a ničí hospodářství jednotlivých zemí. Vždyť v přístupových smlouvách je, že každá země by měla mít právě ohled na to, jakým způsobem funguje její hospodářství, včetně zemědělského, a upravovat podmínky na tu svoji zem. Ale tady ne! Tady to děláme tak, aby se vyhovělo Bruselu, a ještě to udělají úředníci přísnější. A možná je to ten podtón, že budeme likvidovat ty velké, ty úspěšné. Já jsem nezažila, že by někdo podnikal za účelem ztráty, snad každý podniká za účelem zisku. A pak někdo bude vyčítat, že jede na nových strojích? No pardon, pane ministře, vy byste měl být pyšný na to, že zemědělci mají nové stroje, dobře pracují. A vy budete jim vyčítat zisky? Budete se vozit po těch, kteří vám odvádí peníze na zdravotním, sociálním, daň z příjmu právnických a fyzických osob a zaměstnávají naše občany, krmí náš národ? A vy se po nich budete vozit? Takhle to tady funguje! A to je to bezpečnostní riziko, že neumí ministr být nad věcí a říci, udělal jsem chybu, pojďme k tomu kulatému stolu a budeme se o tom bavit, jak to napravíme. Každý by to uznal, ale první to musí uznat on sám, že se chybovalo! A chybovalo se ve velmi mnoho věcech. A tím zastíráním to nikam, pánové z KDU, nedovedete. Dovedete to jenom do špatných konců. Zemědělci, místo aby byli už teď na polích, budou v ulicích, budou na silnicích a občané budou ještě více naštvaní.

Takže já bych poprosila, abychom neřešili nesmysly, abychom se neosočovali, abychom opravdu aspoň v tom zemědělství si sedli ke kulatému stolu, protože jinak to nepůjde. Vy jste ty lidi opravdu nazlobili, a nesplněnými sliby, dnes oni nechtějí slyšet už další sliby, ani na papíře, ani virtuální. Oni chtějí vidět kroky a já vás o ně prosím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Jako další je přihlášená paní poslankyně Pokorná Jermanová, nicméně tu nevidím v sále, takže ztrácí pořadí. A nyní pan poslanec Bžoch, ten zde také není v sále. Nuže pan poslanec Hubert Lang. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, paní předsedající. Tak jsem rád, že na mě došlo v klasickém projevu, protože já jsem se samozřejmě celé ty dva dny tady snažil reagovat faktickými připomínkami na to, jak tady ta diskuse se vyvinula, jak to probíhalo ty dva dny. Na začátek já mám projev strukturovaný tak, že bych chtěl říci právě v souvislosti s tím,

o čem je ta schůze, bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, tedy zopakovat stanovisko našeho pana předsedy ve věci týkající se NATO, týkající se Evropské unie, týkající se našich postojů k Ukrajině jako takové, která se brání proti agresi Ruska jako agresora.

Potom mám tady některé výroky pana Kupky z ODS, ministra dopravy, který si také přisadil a hovořil o určitých věcech, jako že Andrej Babiš, případně hnutí ANO je bezpečnostním rizikem. Tam bych taky požádal případně nějakého zástupce ODS, kteří moc nevystupují na této schůzi, zda by mi třeba byli schopni na to nějakým způsobem reagovat, případně doložit nějaké důkazy.

Pan Lipavský, ministr zahraničí, od kterého to vlastně všechno započalo, tak mám tady na něj pěkný článek, tam z něho bych potom citoval, kdy tady Piráti hovoří o tom, jak jsou úspěšní na poli Ministerstva zahraničních věcí, jak pan ministr Lipavský je veleúspěšný ministr zahraničních věcí. Tak ona ta pravda bude někde asi trošičku jinde, protože samozřejmě zevnitř Ministerstva zahraničních věcí se ozývají diplomaté kariérní, diplomaté, kteří hovoří trošičku jinak, než tady často slyšíme na půdě Poslanecké sněmovny. Je to zajímavý článek. Prosím vás, nikdo mi nepřipravoval žádné materiály, nemám žádný archiv, připravoval jsem si vlastní rešerše.

Hned bych tedy reagoval na to, že třeba například kolegyně Zajíčková tady hovořila, nebo i myslím, prostřednictvím paní předsedající, případně pan Michálek tady tuším také hovořil o tom, prostřednictvím vás, paní předsedající, že když tedy já budu komunikovat se svým asistentem v nějaké mailové komunikaci a je to zaměstnanec Sněmovny, protože nám asistenty platí, že jo, stát, tak že to je veřejná komunikace. Já s tím nesouhlasím. Já se domnívám, že to je soukromá komunikace. Stejně tak to od všeho, co započalo, tak od toho uniklého soukromého mailu našeho pana předsedy, tak byla to jeho soukromá komunikace.

Já tedy nevím, všichni dneska běžně komunikujeme mailem. Mně se stává dost často, že třeba někdo si splete adresu, pošle mi nějaký e-mail, a že bych tedy okamžitě si ho přečetl a zjistil jsem tam něco, třeba na někoho z pětikoalice, kdyby to omylem bylo zasláno na nějaké shodné jméno, že bych s tím okamžitě musel běžet za novináři a dělal z toho nějakou aféru? Slušností by bylo to smazat a neběžet okamžitě někam za novináři a dedukovat něco, co v tom mailu nebylo. Mnohokrát to tady bylo zmíněno ze strany kolegů, takže k tomu bych se už nechtěl vracet. Tam byla omluva samozřejmě, že za to jedno sprosté slovo, byť se domnívám, že v soukromé, právě v soukromé komunikaci každý mluvíme nějak a prostě v soukromé komunikaci já můžu komunikovat, jak chci, s tím protějškem, a proč bych se měl za to omlouvat? Takže náš pan předseda myslím až nadměrně se tady za to slovo omluvil.

To, co říkala tady kolegyně Peřtová, prostřednictvím paní předsedající, asi před dvěma hodinami, kdy vyjmenovala, že těch osm devět dní zpět, když jste se rozhodovali o tom a dokázali jste si sehnat podpisy na svolání této mimořádné schůze, tak to zadání znělo jinak, že jo? Bylo to původně o tom soukromém e-mailu našeho pana předsedy. Potom já zase mám taky nějaké informace, že ani někteří poslanci pětikoalice s tím tak úplně nesouhlasili, protože věděli, že to nebude dobře, že je to jaksi slabé argumentačně, že to nemůže vydržet dlouho a že ve své podstatě když se do něčeho takového pustíte, tak jaká si myslíte, že je reakce nejsilnějšího politického subjektu v Poslanecké sněmovně? Nás je tady 71, máme tady řadu lidí, kteří jsou schopni hovořit, kteří jsou ve svých oblastech poměrně zdatní a samozřejmě budou vám argumentovat.

My jsme tady se snažili za dva a půl roku, jak jde čas a co všechno se sem valí, tak jsme se snažili svolávat celou řadu mimořádných schůzí, které se osobně domnívám, že samozřejmě stály za to, abychom tady probrali, a vy vlastně tou stoosmičkou nechali jste vždycky promluvit v čase – většinou čtvrtek, že jo, když jsou jinak interpellace, už to tady bylo také zmiňováno – nechali jste promluvit omezený počet přednostních hlasů. Neschválili jste program schůze, a tím schůze skončila.

A tady náhle se krásně sebraly podpisy pod schůzi, která se domnívám, že vůbec prostě nestojí za to, abychom to takovýmto způsobem tady pitvali, že není mezi námi takový rozpor právě v tom, co vy jste nakonec nazvali bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Protože já si opravdu nejsem vědom, jsem členem bezpečnostního výboru a nejsem si vědom, že bychom se nějakým způsobem tak výrazně odchýlili od toho, co třeba hnutí ANO říká nebo co jsme se vás snažili podpořit do současné doby. My jsme, když to tedy shrnu, po vypuknutí toho válečného konfliktu jednoznačně odsoudili tu agresi Ruské federace na území Ukrajiny. Není přece normální, aby ten stát napadl druhý stát. Souhlasili jsme vlastně s tou transkripcí evropské směrnice o přijímání uprchlíků. Máme za sebou x lexů, které se postupně zpřísňují. Podpořili jsme vlastně všechny ty věci týkající se humanitárních dodávek na Ukrajinu, podpořili jsme i věci týkající se zbraňových dodávek na Ukrajinu. Nikdy jste nemohli slyšet z naší strany, že bychom adorovali třeba Ruskou federaci. Říkáme jednoznačně, že je to špatně.

Samozřejmě, když se vrátíme v čase, tak asi už špatně bylo obsazení Krymu Ruskou federací před čtrnácti lety – před deseti, v tom roce 2014. Tehdy možná kdyby to evropské společenství se zvedlo a jasně ukázalo Vladimirovi Putinovi, že takhle ne, a nějakým způsobem silněji jsme dokázali zareagovat jako NATO, jako prostě evropské společenství a postavit se té Ruské federaci, tak možná by k tomu zásahu na Ukrajině nedošlo. Je to možná za možná. Samozřejmě ten Luhansk, Doněck, je to tam složité. Ono vůbec od toho rozdělení Sovětského svazu, kdy vznikla Ukrajina jako nový subjekt, tak prostě ta situace tam opravdu není jednoduchá. Nemá to jednoduché řešení.

Stejně tak jako dneska jsme se dostali do takové pře, kdy my říkáme, a opět jakoby nám to vyčítáte, že my říkáme, je třeba tedy všechno to jednou skončí nějakým ukončením. Ten, kdo prostě je ten slabší, tak se nesmí cítit úplně poražen. Ten, kdo prostě útočí a třeba se mu to nezdaří a bude zastaven i dejme tomu, že se tam dodává další technika, dodává se tam další munice, tak zase se nesmí cítit jako velký vítěz, aby prostě si nedovoľoval na ty další státy. Já se tady opravdu domnívám, že jsme ukotvení v NATO právě proto, aby ten Rus v uvozovkách, ten Putin nebo kdokoliv tam bude po něm další, protože nikdo není nesmrtelný, aby prostě to NATO působilo jako odstrašení. Že jo, je to obranný pakt. A dneska už je tam tolik států, tolik subjektů, máme takovou sílu, že já se nedomnívám, že by Rus zaútočil na Pobaltí a podobně. To je prostě takové rétorické cvičení, jako když byl bipolární svět, prostě Západ – Východ a to vzájemné odstrašení prostě tady působí.

Samozřejmě že když napadne stát, který nebyl ani v Evropské unii, nebyl ani v NATO, prostě je to tragické pro tu zemi a pomáhejme té zemi. Pomáhejme té zemi, ale zároveň musíme také v rámci naší velikosti vyvinout nějakou iniciativu. A já nevím, co je špatně na tom, že my hovoříme o tom, že hovořit o nějakém příměří, zkusit navrhnout nějaké zprostředkování, prostě přerušení těch bojů. Dneska tady i kolega Flek mi asi před hodinou potvrdil, že ve své podstatě, jak tady já mám ten článek od toho polského generála, který říká, že ve své podstatě – bohužel, bohužel říkám, bohužel, abyste nám nedávali nějaký proruský narativ – se Rusům daří na té široké frontě – protože jsou samozřejmě mnohonásobně větší a přešli na tu válečnou ekonomiku – na několika místech prorazit tu frontu a postupují vlastně do nějaké druhé, třetí obranné linie těch Ukrajinců. Ukrajinci už jsou tam vlastně v těch zákopech, někteří ti chlapi, dva roky, nemají možnost moc velké rotace. Prostě je to vysilující boj.

V té souvislosti jsme se tady několikrát také zmiňovali s tím přílivem Ukrajinců, kteří vlastně jaksi opustili Ukrajinu, tak je to velký problém pro tu zemi, protože tady v tom článku se hovoří o tom, že Ukrajině chybí víc než 10 milionů obyvatel. Deset milionů obyvatel odešlo do západní Evropy. Odešly samozřejmě ženy, děti z těch bojových území, samozřejmě Ukrajina je velká na délku, 14 hodin na délku, je to největší evropská země, a mnoho mužů také odešlo. My jsme se tady o tom zmiňovali. V České republice v současné době podle víz dočasné ochrany máme víc než 100 000 mužů. A dneska tady v těch článcích, když tedy

pomáháme té Ukrajině po všech stránkách, dodáváme tam munici, dáváme tam techniku, dodáváme tam nějaké náboje – tak samozřejmě ty náboje se nevystřelí samy, ten samopal nevystřelí sám. A ti muži, kteří jsou v té Evropě různě z nějakých důvodů, prostě že nechťeli válčit, nebo někteří opravdu z té Ukrajiny odešli z nějakých důvodů, tak někteří by se mohli třeba vrátit a bojovat za tu svoji vlastní zemi. Je to otázka, která je složitá. A já říkám, neměli bychom se jí také vyhýbat. Protože máme tady 100 000 mužů. A ta Ukrajina říká, nedostává se nám mužů, děláme prostě mobilizace. Kdo sledujete ta videa, tak oni ty lidi tam vysloveně nahání do té armády. Dobrovolníci už dávno padli nebo na té frontě ještě jsou, a nedostává se jim lidí.

Obnova Ukrajiny jako taková, kde budeme samozřejmě všichni přispívat, budeme rádi, když se zastaví ty boje, dejme tomu se vrátí ten ruský medvěd, jak tady někdo říká, nebo ta chapadla, když se stáhnou za původní hranici. Můžeme si všichni přát, aby samozřejmě se navrátil i Krym Ukrajině, ale musíme být realisté. Máme tady situaci, kdy proti nám stojí odhodlaná jaderná velmoc, bohužel, která je řízena, přešla na válečnou ekonomiku, je řízena tak, jak je řízena. Dneska víc než 86 % Rusů v posledních volbách znovu zvolilo Vladimira Putina a on jaksi nemá zatím žádný zájem na tom, aby změnil svůj dosavadní postoj. Ke změně toho postoje může dojít opravdu jenom silou NATO, silou našich ekonomik, silou našich sankčních seznamů.

Tady říkáme národní sankční seznamy ano, jsou tady určité ruské majetky oligarchů, jsou tady mezinárodní sankční seznamy, to všechno se snažíme realizovat jako mezinárodní společenství. Já ze svého předchozího zaměstnání vím, že velice silným argumentem pro Rusy je, pakliže bychom jim sáhli třeba na víza. Oni tady mají v té západní Evropě svoje děti, které tady různě studují, mají tady manželky, mají tady rodiny, mají tady rodiče. A kdybychom prostě dokázali jaksi říci ano, končí vám vízum, nemůžete cestovat v Evropě, nemůžete cestovat v schengenském prostoru, tak je to docela silný argument, který by mohl třeba tu věrchušku, to znamená, to je kolem těch 10 milionů těch high society Rusů, kteří jsou tam v tom národě, by mohl je nějakým způsobem přinutit, aby třeba tam mohly být nějaké tlaky na okolí Vladimira Putina a na ty oligarchy, aby třeba se v tom něco změnilo.

Jsou různé možnosti, ta válka taky samozřejmě, protože co zbývá někomu, když je někdo napaden? Ale prostě jsou i diplomatická řešení, a proto i dneska jsme se ptali, jestli se v této věci něco nekoná. Bylo nám tady řečeno, že tedy to usnesení, kterých naše Poslanecká sněmovna přijala několik, shodli jsme se na tom napříč politickým spektrem. A ta realizace, vy říkáte, že například ta realizace je to, že dodáváme ty zbraně, že dodáváme, že jsme udělali tu iniciativu na náboje. Dá se to také takto uchopit. My říkáme, že by bylo opravdu dobré víc se věnovat třeba tomu diplomatickému úsilí. Ale vzhledem k velikosti naší země a našim možnostem reálným do toho nějakým způsobem zasáhnout, tak spíš jakoby dát takový podnět, že opravdu je vždycky lepší jednat o příměří než tam tvrdě válčit. Byť to asi není jednoduché pro ty Ukrajince.

Není to jednoduchá situace. Kdo to nějakým způsobem vymyslí tak, aby se prostě jaderná velmoc s takhle zarputilým vedením jednostranným nějakým způsobem přinutila k nějaké změně postoje. tak jako přece to si přejeme všichni. Nikdo nemůže nám tady říkat, jak občas se tady nám snažíte podsouvat, že my máme na to nějaký jiný názor, nějaký názor špatný. Já se domnívám, že tak tomu není.

Já bych tady v té první části zopakoval pouze jasné vyjádření našeho pana předsedy, který řekl, že pokud jde o hodnotovou orientaci hnutí ANO – a chtěl bych, abychom už se potom k tomu nevraceli. Abyste neříkali, to je jenom nějaké takové vyjádření, které není pravdivé. Tady to jednoznačně deklarujeme. Hodnotová orientace hnutí ANO, znovu to zopakuji, říká pan Babiš, debaty o vystoupení z NATO a z EU jsou pro nás zcela nepřijatelné. Tak já doufám, že to je úplně jasné sdělení, jasný message pro každého, kdo by nám chtěl říkat, že my říkáme něco jiného.

Stejně tak podporujeme obnovení územní celistvosti Ukrajiny včetně Krymu. Jo? Říkám, opravdu, kdybyste... jestli tedy přijdete s tím, jak zpátky navrátit Krym, který vlastně už deset let je tou integrální součástí Ruské federace, prostě protijaderné velmoci, jak se nám to tedy jakoby povede. Já říkám, pouze tím soustředěným tlakem. Ale víte, že prostě Rus přeorientoval svoji ekonomiku, svoje surovinové zdroje, ze kterých vesměs ta Ruská federace, která není zas tak velkým subjektem z hlediska HDP, žije, tak prostě suroviny prodávají dneska do Asie, prodávají je Indům a prodávají je, já nevím kam, Číňanům. A oni nějakým způsobem to dokázali zvládnout. Ruský člověk žije poměrně skromně, kromě těch centrálních částí Moskvy a těch velkých měst, tam prostě jste jako v 19. století a oni to nějakým způsobem na úkor těch obyčejných lidí dají a prostě přešli na to válečné hospodářství, říkám bohužel.

Jednoznačně z naší strany zaznívá, že my jsme protiruští, podporujeme a budeme podporovat všechny věci, které budou směřovat k tomu, aby pokud možno Ukrajina zvítězila, aby se navrátila do svých původních hranic včetně Krymu. Ale říkám, bude to asi na nějakém větším hráči, než je Česká republika. Samozřejmě lidé se obávají, protože máme proti sobě tu jadernou velmoc, máme takové ty apokalyptické filmy, my prostě víme všichni dobře, teď jsem viděl dokument, že samozřejmě i ten Vladimir Putin má ty velké rakety. Když ta raketa vyletí někam do stratosféry, vrátí se zpátky, rozprostře se to na x menších jaderných hlavic, pokryje to celé území Francie a je hotovo, že jo. Samozřejmě ten Západ pak zase nějakým způsobem v rámci té odvety by odpověděl. A já bych potom nechtěl, nechtěl bych to přežít. Tam se říká, že ti živí by záviděli těm mrtvým. Je to šílený. Já jsem se domníval, že s koncem studené války, kdy vlastně celé roky to vzájemné jaderné odstrašení fungovalo, že vlastně nic takového nám dneska nehrozí, že to lidstvo už se posunulo tam, že prostě můžeme spolu nesouhlasit, můžeme se nějakým způsobem nemít rádi, ale jsme v situaci, která není jednoduchá.

My taky neříkáme jako hnutí ANO, že ta situace je jednoduchá. To znamená, jestli je tady nějaké bezpečnostní riziko nebo nějaká hrozba pro Českou republiku, tak se domnívám, že to je v rámci celého toho našeho bloku, protože samozřejmě ten Putin na nás hledí jako na jednu ze zemí NATO a tak vlastně o nás i hovoří, když tam dáváme ty raketomety, kterými oni potom někam ti Ukrajinci samozřejmě trefujou, nějaké ty příhraniční části v Rusku, logicky v rámci té války, tak oni říkají ano, jsou to ty raketomety, které byly dodány třeba Českou republikou. A postavili si nás někam nahoru. Takže já vůbec nezpochybňuju, že prostě jsme dneska nepřátelé Ruské federace. Jestli tomu tak bude ještě za pět let, za deset let, až se tam třeba změní nějaká politická reprezentace, protože také nikdo si nedokázal představit po druhé světové válce, že třeba Německo, hitlerovské Německo, za pár let prostě se stane součástí EU, že Němci budou v NATO a budou dneska demokratickým státem, a před osmdesáti lety jsme měli s nimi my sami neblahé zkušenosti.

Samozřejmě kdo chce, tak může říkat o tom, že máme my tady speciálně naše zkušenosti 1918, 1938, 1948 – dalo by se říct, že už jsme zapadali do toho proruského vlivu, 1968 samozřejmě přijeli v rámci té bratrské pomoci nás osvobodit. Takže my opravdu víme, co to je, když nás jakoby někdo prohodí. Jestli je to úplně tak silné, že to je nový Mnichov, nevím, nedokážu na to úplně odpovědět, nejsem specialista na zahraniční politiku. Zaznělo to tady, já neříkám, že je to špatně, kdo to tady z kolegů zmínil.

Polsko jako velká země na hranicích s Ruskou federací má s tím problém, dává víc jak 2 % HDP, silně zbrojí. Tady ten polský generál říká, opravdu situace na Ukrajině je mimořádně dramatická. Ukrajinci vzhledem k nedostatku munice a i vojáků válku s Rusy prohrávají. To vlastně i kolega Flek dneska potvrdil, že vlastně se úplně nedaří zastavit ten nápor na několika směrech těch Rusů. On tam snad pan Putin hovořil něco, že by chtěl udělat nějakou nárazníkovou zónu někde v okolí Charkova. Jestli tady dole na tom jihu se chce dostat až někam k Soči, někam to propojovat... Prostě je to samozřejmě těžké pro tu zemi, jo?

Já potom ještě budu hovořit v souvislosti s tou zahraniční aktivitou České republiky, s tím nákupem té munice. Je tady na to taky zajímavý článek. A ti Poláci samozřejmě říkají, že se musí připravovat ve smyslu toho, že je možné, že třeba do tří let teoreticky, teoreticky by mohl ten Rus zaútočit i někam dál. Já si to nepřeu samozřejmě. Pakliže by zaútočil tedy nějaký členský stát NATO, ať už by to bylo v Pobaltí, tak si myslím, že by ta odezva článku 5 byla jasná, byla by rychlá. A my ji nikdo nebudeme zpochybňovat, kdyby k tomu nedej bože došlo. To, jak se vyjadřuje náčelník Generálního štábu, o tom hovořili kolegové, kteří se zabývají oblastí armády. Také se domnívám, že vojáci musí být připraveni, musíme na to dávat prostředky, musíme na to uvolňovat zdroje. A náčelník Generálního štábu je profesionální voják. A pakliže by se chtěl vyjadřovat tak, jak se vyjadřuje, tak ať prostě sundá uniformu, kandiduje ve volbách, stane se poslancem a pak může tady z toho pultíku pronášet nějaká politická moudra. Je to věcí opravdu ministryně obrany nebo ministra obrany, ať tam bude kdokoliv, aby se vyjadřoval.

Tak. Já jsem si tady celé ty dva dny poměrně zapisoval. Včera ta schůze, když byla otevřena, tak ve své podstatě mnohokrát to tady zaznělo, ten princip je takový, že buď se otevře schůze, promluví třeba někdo s prvním přednostním hlasem, otevře se schůze a potom můžou všichni reagovat, jak jsme reagovali dneska. Ta schůze byla otevřena až po mnoha přednostních právech členů vlády, kdy tedy včera opravdu docela tragický z mého úhlu pohledu byl projev pana premiéra, který tam více zmínil jméno našeho pana předsedy, než obsah toho projevu samotného.

Na druhém místě z mého úhlu pohledu byl pan ministr vnitra Rakušan, který tam prostě dedukoval nějaké věci z toho mailu a prostě říkal, je to za červenou linií. On je teď pan ministr vnitra Rakušan takový trošku rozjetý, protože vlastně ve své podstatě, jak jede ty debaty „bez cenzury“ po republice, kdy ve své podstatě jim říká, že tedy pravděpodobně je tady asi cenzura, protože on dělá jako jediný ty debaty bez cenzury, tak on se úplně jako utrhl ze řetězu, ve své podstatě hnutí STAN si jede asi svoji nějakou předvolební kampaň na evropské volby, krajské volby, nebo už je to prostě nějaká příprava na volby sněmovní, nevím. Ale prostě je to schopný člověk, rétoricky schopný člověk, jeho piaristé to vyhodnotili, že se pravděpodobně asi hnutí STAN vzhledem k preferencím se mu prostě hodí to, co nasazuje, že je jako hrdina, vyráží do těch regionů, vyráží do regionů, kde nejsou voliči hnutí STAN. A samozřejmě když tam vyrazíte s deseti policisty z ochranky a dalších padesát policistů je tam někde v okolí, protože tam jsou vždycky opatření z toho celého kraje, aby tam nedej bože se mu něco nestalo, anebo jestli by spíš chtěl, aby se mu tam něco stalo, protože by mu to ještě víc nahrálo do nějakého jeho PR, to je velká otázka, jo?

Takže pan Rakušan, taky včera jako velice zajímavý projev. Pan Fiala, jenom když jsem si tady poznamenal, prostě moje vláda slouží této zemi, jako kdyby předchozí vlády nesloužily. Dost už bylo fyzlování a zastrašování. Děláme vše pro to, aby už se to nikdy nevrátilo. Takže prostě jenom takové tři výroky jsem si tady poznamenal, udělal jsem si k tomu otazníky. Dobře. Má samozřejmě na to právo, každý ať se vyjadřuje způsobem, jakým chce. Samozřejmě už jsou na sociálních sítích určité odezvy. U pana Rakušana prostě je zcela přes míru, na červenou čáru, dotazy na manželku, na děti. Vy tam dedukujete v tom mailu něco, co tam není. Mnohokrát to tady z naší strany bylo zmíněno. Každý ať si o tom udělá nějaký svůj názor vlastní.

Já bych pokročil tedy k určitým výrokům pana Kupky. Jsem rád, že pan Benda tady na mě pokřikuje, že už ne, ale já si myslím, že je dobrý si některé věci připomenout. Pan místopředseda občanských demokratů Martin Kupka například také bez jakéhosi doložení, nebo tak nám to doložte, jo, když prostě se dostáváme do nějakého střetu a něco nám sdělujete, tak my se ptáme – já se ptám: Jak k tomu přišel pan místopředseda občanských demokratů Martin Kupka, který hovoří o tom, že Andrej Babiš poslední dobou svými činy a výroky relativizuje postoj České republiky k tomu, kdo je ve válce na Ukrajině agresorem? Já jsem teď tady v těch asi deseti minutách jasně řekl vlastně, jaký je náš postoj, to znamená,

z mého úhlu pohledu prostě ta informace je dezinformace. Takže pan Kupka je dezolát, že jo? Měl by na něj nastoupit KRIT a měl by to buď doložit, nebo by se měl omluvit.

A dál. Souvisí to i s tím, jak se dává například najevo náklonnost k Robertu Ficovi. Takže my tady máme situaci poměrně zajímavou, kdy na Slovensku proběhly řádné demokratické volby, a nikdo určitě nezpochybňuje, že ty volby byly demokratické, proběhly tak, jak proběhly. Lidé si demokraticky zvolili Roberta Fica, což nekonvenuje samozřejmě současné vládní pětikoalici. Protože vy jste měli jiného kandidáta, dokonce toho neúspěšného kandidáta pan premiér Fiala přijal, jako kdyby to byl pomalu premiér. Měl s ním nějaké prostě rozhovory a podobně. A prostě Robert Fico vám nesedí, že jo? Takže najednou se mění postoj k Slovensku. Najednou Slovensko, země, se kterou jsme měli desítky let společnou tradici, já mám sám manželku ze Slovenska, narodil jsem se do Československé socialistické republiky, pak do (?) Československé federativní republiky, pracoval jsem ještě v orgánech Československé federativní republiky, ve federálním policejním sboru. A najednou po x letech vynikajících kontaktů, vazeb, kdy ty rodiny jsou tady provázané, tak my najednou měníme postoj ke Slovensku, protože nám prostě nevyhovuje Robert Fico a nebyl zvolený ten správný, nebo nevyhrál ten správný kandidát, který jsme se domnívali, že vyhraje.

Už jdu k zahraniční politice, kdy najednou se nám tady začíná vytvářet jakýsi dojem, podívejte se, čeští občané, co se na tom Slovensku stalo, tam vyhrál Robert Fico. Za rok a půl máme sněmovní volby v České republice. Kdyby nedej bože vyhrálo hnutí ANO, Andrej Babiš, tak by se stalo něco podobného asi u nás taky, že jo? Tím, že bychom třeba nějakým jiným způsobem se chtěli dívat na nějaké věci, chtěli bychom dělat určité revize, nějaká rozhodnutí a podobně.

Tady tuším včera od paní Zajíčkové zaznělo, že vlastně oni se domnívají, nebo ODS a další strany současné vládní koalice, se domnívají, že vyhrají další sněmovní volby. Je to tedy hodně jakoby takové jako silné vyjádření, když se podíváme na procenta, byť my opravdu k těm procentům přistupujeme s velkou pokorou a děkujeme za každou důvěru, každý měsíc je to mnohokrát, takže už je to nějaký trend, že jo? A já jsem třeba, když mluvím o paní Zajíčkové, tak včera jsem ji zaregistroval večer v televizi s Patrikem Nacherem, naším kolegou, kdy ona tam řekla, že – to je taky zajímavý výrok – že v současné době chybí v českém parlamentu demokratická opozice.

V českém parlamentu jsou dvě opoziční strany, SPD a hnutí ANO. Jsou sice demokraticky zvoleny, lidé, takže nás je tady 71 z hnutí ANO, my jsme jakoby demokraticky byli zvoleni, anebo ne? Doufám, že jo, že jako s tím souhlasíte, že jsem třeba já ten mandát získal opravdu tím, že jsem prošel volbami a lidé mi uvěřili to, co chci tady propagovat, a že jsem byl demokraticky zvolený. To samé druhé opoziční hnutí. Ale my jsme sice jako byli demokraticky zvoleni – ale nejsme demokratičtí, jo? Tak to je jako úžasný výrok, že vlastně máme dva opoziční subjekty, které jsou demokraticky zvolené, a nejsou demokratické. A že chybí v současném parlamentu demokratická opozice typu třeba ČSSD. To znamená, vy byste tady potřebovali někoho, kdo bude tady sedět v tom koutě, šoupat nohama, prostě takhle se jako někde klepat o pár poslancích, a prostě aby nedejbože, když máme na něco jiný názor, abychom se tady vyjadřovali, abychom vám šli, jak se říká v uvozovkách, po krku. To ne, to je špatně.

Takže já nevím, jestli tedy není bezpečnostní hrozbou pro Českou republiku vyjádření poslankyně paní Zajíčkové, která prostě řekne, že sice jsme prošli demokratickými volbami, ale nejsme demokratické hnutí. Jo? Že nejsme demokratická opozice. Tak to je taky docela takový silný výrok, který si myslím, že není v pořádku, aby se někdo takovýmhle způsobem vyjadřoval. Nebo viděli jste snad, že bychom my zpochybňovali třeba nějaký demokratický mandát KDU-ČSL nebo TOP 09 nebo STAN nebo ODS? Prostě že takto my hovoříme? My takto nehovoříme. Nevím, kde jste prostě k tomu přišli.

O tom Ficovi jsem hovořil. A náš kolega Patrik Nacher se tam snažil oponovat a říká, jako jak jste k tomu přišel, pane Kupka? On říká, naše vláda si to tak jako předpokládá, že pokud někdo nesouhlasí se vším, tak je hned bezpečnostním rizikem, říká Patrik Nacher. Vy nám hned nasadíte nálepku nějakého bezpečnostního rizika, což je úžasně.

Tak a je tady ještě takový dovětek tady k tomu, a to už se blížím k té části Ministerstva zahraničních věcí. A tady opět říkáte, že vám jdeme jakoby po krku. Tak po čem vám máme jít, že jo? V uvozovkách se říká, opozice vždycky jde koalici po krku. A pakliže se ta koalice chová tak, jak se chová, tak jako nemůžete od nás očekávat jako vůbec nic. Naši voliči od nás očekávají, že budeme obhajovat jejich zájmy. A jestliže vy nás tady přejíždíte úplně natvrdo, no tak my se samozřejmě bráníme a využíváme všechny demokratické možnosti, které k tomu máme, což je tady debata v Poslanecké sněmovně, předkládání pozměňovacích návrhů, svolávání mimořádných schůzí, které nám zamítnete, načítání nových bodů programu této Sněmovny. Ano, že tady nevládne úplně ideální atmosféra. Já jsem tady poprvé. Dneska je to klasická ukázka, kdy my tady druhý den řešíme úplně z našeho úhlu uměle vytvořený problém, nějakou marginálii, místo abychom se třeba dostávali ke třetím čtení, kterých tady mělo několik proběhnout. To vás vůbec nezajímá. A opravdu paradoxem je, že ten, kdo si tu schůzi svolal, tak tady vlastně není. Nás je tady z opozice víc, než je vás tady z koalice, kteří jste si tu schůzi svolali.

Já bych ještě teď chtěl zareagovat na hnutí STAN, protože já opravdu, já to říkám veřejně, jako člen bezpečnostního výboru s plným vědomím toho, co říkám, já se domnívám, že hnutí STAN a jeho předseda pan Rakušan je opravdu silný politický protivník nejenom nás, ale i vás v té pětikoalici. Jestli si neuvědomujete, například ODS, co vám vlastně první místopředseda vlády vyvádí, jak se vůči vám vymezuje, a vy pořád jakoby držíte společně, všechno mu prochází díky tomu, jak je to prostě poskládáno v té pětikoalici, tak já se vám opravdu až divím, jo?

Jestliže se setká někdo, kdo je předseda hnutí STAN, se všemi těmi věcmi, které se objevují, a dneska vlastně opět vybublala další část Dozimetru, zároveň je prvním místopředsedou vlády, zároveň je ministrem vnitra s bezpečnostním aparátem, tak prostě to je z mého pohledu, můžu říct, mohlo by to být třeba bezpečnostní riziko pro naši zemi. Neříkám, že pan ministr vnitra není demokrat, že nebyl demokraticky zvolen. Ale prostě už jsem to tady dneska zmínil, jestliže máte policejního prezidenta, který řídí policii, jestliže můžete mluvit do bezpečnostního aparátu, máte velké vnitro, máte celou řadu organizací, které jsou podřízeny Ministerstvu vnitra, tak máte velkou moc. Proto je to silový rezort. Kdyby to nemělo takový význam, tak se to nejmenuje silový rezort. Máme silové rezorty a pak máme rezort jakoby v uvozovkách druhého řádu, třeba Ministerstvo kultury. Nechci jako vůbec shazovat jakýkoliv rezort.

A pan Lochman, prostřednictvím vás, paní předsedající, ten dneska to tady jakoby opravdu velice dobře bačoval z mého úhlu pohledu. Říká, já jsem z vesnice, vždyť by stačilo úplně prostě chlapsky říct, udělali jste chybu a podobně, omluvit se. My se nemáme za co omlouvat, jo? Protože vy tady něco dedukujete, co jste nebyli schopni doložit. Prostě jako teď používáte takové narativy jako argumenty typu estébácké praktiky, estébácké metody. Já prostě musím to použít pouze v okamžiku, kdy se mi to silně nelíbí, prostě když někdo, kdo opravdu je generačně trochu mladší a v době revoluce mu třeba bylo deset let, jedenáct let – prosím vás, co o tom ví? Tak si napřed o tom něco přečtete. Potom se na to podívejte, jak pracovaly ty které odbory. Nebo včera pan ministr vnitra Rakušan takhle tady běhal s těmi složkami, nebylo přes ně ani vidět, dal si to samozřejmě na Facebook a říká, připravil jsem pro hnutí ANO složky všech poslanců hnutí STAN, doufám, že to je dobře, tak jak se vedly složky na StB. Nevím, jak tedy k tomu přišel. Samozřejmě vás je tady tuším 34 ze STANu, tak doufám, že v dalším volebním období třeba ty složky už budou tenčí, takže už pana ministra uvidíme přes ty složky, které by nám chtěl znovu předávat. Prostě připadá mi to až

jako takové dětinské, nedůstojné. Jakoby: Andreji, je čas. Tamhle někde z půdy Ministerstva vnitra teď tady mluvit o nějakém StB, o nějakých složkách.

Vy tady hovoříte o 71 poslancích, vesměs lidech, kteří mají něco za sebou v různém věku, z různých oborů, kteří mají většinou všichni vysokou školu, prostě mají něco za sebou, prošli demokratickými volbami. Hnutí ANO bylo zaregistrováno na Ministerstvu vnitra, prošlo demokratickými volbami. A vy tady říkáte, že my jsme nějaká skupinka lidí, že máme nějakého el jefe, nějakého capo di tutti capi, prostě tam líbáme někde nějaký prsten. Já nevím jako vůbec, kde k tomu přicházíte, jo? Prostě vy urážíte nejenom pana Andreje Babiše, který hnutí vybudoval. Samozřejmě vám to nekonvenuje, že se tady objevilo hnutí, které zaujalo lidi, dneska je to největší subjekt s největší podporou veřejnosti, naboural ty tradiční politické strany. Vy tady urážíte všech těch 71 poslanců, kteří mají za sebou nějakou životní dráhu, nějakou zkušenost. My máme za sebou čtyři roky vlády, čtyři roky nějaké vlády koaliční, menšinové. A jsou za námi vidět nějaké úspěchy. Vy jste tady dva a půl roku u moci po tom tragickém, kdy vlastně, co vůbec jako vzniklo hnutí ANO, že jo? Já jsem tady zmiňoval mnohokrát, že rok 2010, 2012, Sedm schodů moci, Nečas. A podle mě to byla tragédie prostě, která vyústila, tak jak vyústila. A takhle vlastně vzniklo i hnutí ANO. Jo? A vy nám tady budete říkat, že jsme nějakí stáťáci?

Prosím vás, mě se to dotýká, mně je 55 let. Když byla revoluce, mně bylo 20 let. Nastoupil jsem k demokratické policii, 30 let jsem skoro pracoval pro tento stát v různých bezpečnostních funkcích až na nějaké ředitelství služby do Prahy, kde jsem končil v hodnosti plukovníka v celorepublikovém útvaru.

Já jsem věnoval 30 let bezpečnosti tohoto státu, a vy mi tady budete říkat, že jsem nějaký agent Státní bezpečnosti nebo že jsem nějaká loutka prostě někoho takhle na to? Nechte si to, prosím vás! Nechte si to, anebo to doložte. A když to nejste schopni doložit, tak mlčte, protože opravdu je to nedůstojné!

Všichni politologové, jak teď zase už se blíží volby, říkají, že jediné, co vás stmeluje, a to je vlastně i důvodem svolání té schůze, je Antibabiš. Vy nemáte nic jiného, vy máte jenom Antibabiše? Prostě vy jste nedokázali za těch dva a půl roku vůbec nic, akorát opět budete recyklovat Antibabiše, protože samozřejmě ve společnosti, v tom narativu v té pravicové části spektra a dneska i u těch některých voličů v zahraničí prostě ten Antibabiš frčí. Prostě nějaká určitá skupina lidí buď vás nepůjde volit vůbec, anebo řekne dobře, než abych to hodil hnutí ANO, protože má nějaký odpor k hnutí ANO nebo k našemu panu předsedovi nebo k naší politice – nevím proč, protože my jsme dělali všechno pro lidi, a udělali jsme pro lidi obrovské množství věcí. Já jsem pracoval ve školství poslední tři roky. Nikdo mi nepřidal tolik, jako mi přidala vláda Andreje Babiše. Zvedaly se platy, lidé byli spokojení. A podívejte se dneska, kde jsme ve školství! A to úplně odbočuji někam jinam. Kam jsme se zase zpátky propadli! A vy nám budete říkat, že my jsme všechno dělali špatně a vy to děláte lépe a radostněji. Nemáte pravdu. Nemáte pravdu! A já myslím, že ta volební procenta a ty výsledky prostě to jednoznačně ukazují, kdo má a kdo nemá pravdu.

Dneska pan Síkela, to je jednotka arogance, to je něco neskutečného, co ten člověk tady dneska provedl! To je opravdu nikým v uvozovkách nezvolený člověk, který neprošel volbami, protože on není poslanec, takže vlastně nesáhl si na mandát. Já si myslím, že ten člověk by asi nedostal ani hlas, protože prostě arogantní bankéř, který se stal, kým se stal. Tady prostě padají argumenty v té oblasti energetiky a ten člověk je povýšený, urážlivý, zostudil tady všechno. A jak tady zase kolegyně Peštová říkala, my můžeme propustit, a to neuděláme, prosím vás, tak se nemusí naši marketéři bát, kdybychom propustili všechny marketéry hnutí ANO, natočili pana Sikelu a jeho dnešní projev a jako v roce 1989 jsme to pouštěli přes videokazety na našich mítincích, tak máme ústavní většinu. Když byl Milouš Jakeš, který tehdy v Červeném Hrádku říkal: ty naše brojlery, že ano prostě, a kdo to má, ta holka a takovéhle, takhle přesně to je Síkela dneska! Takže opravdu by bylo dobré to sestříhat,

pouštět to na našich mítincích. Teď máme ty petiční stánky a myslím si, že by se nám dveře netrhly, jak by to tam lidé přicházeli podepsat. Takže ten zabodoval dneska u mě maximálně.

Někteří ti ministři byli celkem vsťicní. Paradoxně svolavatelé této schůze Piráti jakoby jsou takoví nejvíc jako to jo... Ti říkali, no tak máme tady nějaké problémy bezpečnostní. Bylo by dobré, kdybyste nám to odsouhlasili a podobně. A teď opravdu nevím, či to byl majstrštyk, že jste si vůbec tu schůzi schválili. Jestli to tedy byl nějaký impuls ze strany STANu a pobijete všechny ostatní, protože ti tady bojují srdnatě za tu demokracii, nebo to vyhrají ti Piráti, kteří mají svých 10, 12 %, jako my v té vládě jsme a nejsme vlastně, že ano, my jsme úplně v pohodě, drží se na svých preferencích a všichni ostatní krvácí. A paradoxně ta největší strana v té pětivládní koalici krvácí nejvíc. Ta, která vzala pod svá křídla všechny ty ostatní, ty malé trpaslíčky, některé úplně ty pidimužíčky a jednoho toho většího, tak ta na tom trpí nejvíc, jo?

Také z toho zákulisí jsem slyšel, že někteří kolegové z této strany, nebudu jmenovat, aby se někdo do mě neobouval, říkali: my jsme to nechtěli. Ale samozřejmě pětikoalice je pětikoalice a ono se potřebovaly sehnat ty hlasy a ty hlasy tam napadaly odjinud, jo? Takže jestli vás do toho takto vmanipulovali, tak se vám to tedy povedlo, protože my jsme za ty dva dny tady schopní aspoň vyříkat si tady přesně na kameru to, co jsme nemohli vyříkat na několika mimořádných schůzích. Otevřelo se tady mnoho témat, otevřelo se tady mnoho věcí, které bolí občany, které bolí nás všechny. Prostě vy jste na to nedokázali reagovat. Je to opravdu slaboučké, ta vaše odpověď, a když už nevíte kudy kam, tak je to Antibabiš, jo? A to je vlastně všechno, co vy dokážete.

Poslední věc, kterou bych chtěl říct, je k panu Lipavskému. Já se domnívám, že pan minulý prezident Zeman velice dobře věděl, proč to tak dlouho trvalo, proč nechtěl jmenovat toho nominanta Pirátské strany pana Lipavského ministrem zahraničních věcí. Já jsem se tady s ním setkal, utkal tedy asi měsíc zpátky na jedné schůzi, když jsme se bavili o té korespondenční volbě v zahraničí, kdy prostě pan ministr tady nám argumentoval tak, jak nám argumentoval. Já jsem to tehdy už řekl, že chápu pana bývalého prezidenta Zemana, že to bylo opravdu tedy těžké, aby to přes něj prošlo. Pak mu to samozřejmě bylo nějakým způsobem – bylo to nějak zobchodováno, paradoxně z té největší pětikoaliční strany, kdy na základě potom za chvíličku Piráti pomalu po tom člověku, který to zprostředkoval, pan ministr spravedlnosti, tak po něm potom ti Piráti vystartovali, což je takový paradox. Když někomu takhle něco zařídíte, a potom ten člověk chce, abyste rezignoval.

Pan bakalář Lipavský – ze střev Ministerstva zahraničních věcí. Ti kariérní diplomaté, kteří tam prostě prošli diplomatickými akademiemi, prošli si jazykovou přípravou, čekají na nějaké posty, tak říkají, že to, co se v současné době děje na Ministerstvu zahraničních věcí, je jedna velká tragédie. Premiér a ministři mluví o úspěšné vládě a vyzdvihují všechno, co se dosáhlo v diplomacii. – Tady cituju z článku z veřejných zdrojů. Takže nemám žádnou složku, nikdo mi nic nevypracoval, já jsem řadový poslanec. Já si všechno musím najít. Je to článek, který je prostě úplně čerstvý. A hovoří se tady: Podařilo se získat názory zevnitř české diplomacie, které ovšem k vládě nejsou příliš lichotivé. – To je zvláštní, protože my slyšíme tady navenek, jak ministr Lipavský je úspěšný, jak prostě všude prosazuje ty naše zájmy, jak jsme lídři prostě a bla, bla, bla. Vláda údajně je úspěšná, zvládá bojovat s krizí, která zemi zasáhla, zkrotila inflaci, zvládla nápor uprchlíků, modernizuje armádu a sklízí i respekt v diplomacii.

A teď já vám tady něco odcituji: Pokud jde ovšem o vládní činnost na poli diplomacie a mezinárodních vztahů, nelze už hovořit o tak velkých úspěších. K posouzení míry úspěchu diplomacie jako takové jakéhokoliv státu slouží jednoduché měřítko a to je měřítko, do jaké míry politika prospěla vlastnímu státu a jeho vlastním občanům. Zevnitř Ministerstva zahraničí hovoří lidé, kteří jsou kariérní diplomaté. Úkolem diplomacie je prosazování národních zájmů. Ministr, další členové vlády a ostatně i premiér rádi říkají, že dostali naši zemi mezi světovou elitu, že jsme konečně spolehlivými partnery, ale přiznejme si, že to jsou

pouze floskule. Otázkou je, proč nás někteří z partnerů tolik chválí. Je to kvůli jejich nadšení, jak Česká republika důsledně hájí v zahraničí vlastní zájmy, nebo proto, že naši představitelé vědomě, či – co je horší – nevědomě obhajují zájmy některých jiných partnerů?

Tak teď pan ministr Lipavský. – Budu končit. – Jeden dlouhodobý český velvyslanec říká: „Situace je tragická a je ještě kritičtější. Nepamatuji, že bychom kdy měli tak špatnou zahraniční politiku, jakou máme teď, a to jsem toho zažil opravdu hodně. Aktivismus je opravdu fajn, ale pro neziskové organizace, nikoliv pro Ministerstvo zahraničních věcí. Buď jsme svědky jednoho trapasu za druhým, jako bylo několik odmítnutí našich vedoucích představitelů v zahraničí, kteří se tam chystali na své návštěvy, anebo vidíme jen bohapusté žvanění ze strany pana Lipavského. Prázdná slova, vzletné fráze o lidských právech, spravedlnosti a vyzývání ke kdečemu. Tohle ale opravdu není diplomacie. Ta vyžaduje velice tvrdou práci, o které se veřejně mluví až ve chvíli, kdy přinese určité výsledky. Poslat někomu otevřený dopis nebo nějaký stát na tiskovce vyzvat, aby něco nedělal, to je totální amatérismus. O poškození vztahu se Slovenskem a Maďarskem snad už nebudu ani hovořit. Na těchto vztazích jsme léta pracovali a nyní jsme si je poškodili během velice krátké doby za působení pana Lipavského v čele Ministerstva zahraničních věcí.“ To je citace kariérního diplomata v otevřeném zdroji. Prostě je to citace. Takže opět je to nějaký stav pirátského ministra zahraničí.

Já už tady nebudu hovořit o tom, že ve své podstatě ta iniciativa na nákup té munice, tam samozřejmě Česká republika dokázala oslovit ty státy –

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale z levé strany sálu je opravdu velký hluk, abychom pro stenografický záznam opravdu tady měli patřičné podmínky. Děkuji kolegům za ztišení. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Dokázala oslovit státy, dokázali jsme tu municí sehnat. Ale prosím vás, v té situaci, která je dneska na té prolomené frontě, tak tady se hovoří o tom, že ta munice se musí samozřejmě přivézt, musí se nějak přebalit, musí se tam dopravit na tu frontu, a dodání je květen, červen. Takže uvidíme, kde se budeme nacházet v dubnu nebo v květnu letošního roku.

To znamená, závěrečné slovo z mé strany. Schůze z mého pohledu je zcela zbytečná. Bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, tak jak jste to nazvali, jak jste si to rozšířili po tom původním vlastně, co tady bylo několikrát zmíněno, že šlo pouze o tu soukromou komunikaci a o ten soukromý e-mail, kde jste mysleli původně, že vám to vystačí, tak se vám to nepovedlo. A já se domnívám, že jsem tady byl několikrát osloven, jak budu hlasovat. Já budu hlasovat podle svého vědomí a svědomí, budu hlasovat podle své stranické příslušnosti, my máme připravené vlastní usnesení a podle toho usnesení já samozřejmě budu hlasovat. A nebude mi nikdo říkat, jak mám hlasovat. Já budu hlasovat tak, jak já uznám za vhodné. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní ještě načtu omluvu paní poslankyně Lucie Šafránkové, která se omlouvá od 20.30 hodin ze zdravotních důvodů.

A nyní vystoupí pan poslanec Igor Hendrych, připraví se... (O slovo se hlásí ministr Stanjura.) Omlouvám se panu poslanci i panu ministrovi, nezaznamenala jsem to jako

přihlášku. Takže prosím, ještě s přednostním právem pan ministr a potom páni poslanci Hendrych a Vomáčka. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Kdybych měl reagovat na vystoupení předřečníka a vyvracet jeho jedno tvrzení za druhým, tak budu mluvit dvakrát déle než on. Ale k některým těm pasážím se prostě vyjádřit musím, protože tady se vyrábí fikce, a pak se s tou fikcí bojuje.

Pan poslanec říkal: zhoršujeme vztahy se Slovenskem, a že jsme snad narušili nějaké česko-slovenské manželství. Ne, nic takového se nestalo. Jediný český politik, aktivní český politik, který aktivně vstupuje do slovenských voleb, se jmenuje Andrej Babiš. Já to jenom konstatuji, já to nijak nekritizuji. Byl to Andrej Babiš, který v těchto hodinách adresoval svoji podporu jednomu z prezidentských kandidátů. Nikdo z ODS žádného prezidentského kandidáta nepodpořil a nepodporuje, protože se to nehodí. Byl to Andrej Babiš, který v kampani podporoval Roberta Fica, aktivně se účastnil kampaně Roberta Fica. Tak na co si stěžuje pan poslanec? Byl to Viktor Orbán, který se účastnil vaší kampaně. (Hlas z pléna: Za peníze státu.) To nevím, jestli za peníze státu. A tak si představme, že by přijeli naši spojenci z námi blízkých demokratických stran a chodili by s námi po těch náměstích, jak to dělal Viktor Orbán s Andrejem Babišem v Ústí nad Labem. A pan poslanec si dovolí tady vznést jakoby dotaz, či zájmy hájíme, jestli to nejsou náhodou zájmy jiných států. Tak proč podporuje váš předseda jednotlivé kandidáty? Proč přijímáte podporu jednotlivých kandidátů v naší volební kampani? Představme si, co by říkali politici hnutí ANO, kdyby to bylo naopak. To by bylo řeči, jak cizí agenti a cizí vlády tady určují a jsou na mítinku některé z vládních stran pětikoalice!

Jediné, co jsme udělali, zrušili jsme nadstandardní krok, který tady jistě měl tradici, to znamená, společné jednání obou vlád. Jak bych mohl otevřeně mluvit o tom, co Česká republika dělá pro Ukrajinu, před člověkem, který si třepe rukou s Lavrovem? To nemyslíte vážně! To jednání, pokud by bylo, by bylo jenom instantní, úplně o ničem. Jenom bychom předváděli, že o něčem jednáme. To se prostě nedá! Jeden politicky starší kolega mně říkal, když jsem vstupoval do politiky, do centrální politiky, abych poslouchal až tu větu za tím „ale“. Ne tu první větu. My podporujeme veškeré úsilí vlády v podpoře Ukrajiny, ale ta vláda se stará jenom o Ukrajince, na naše lidi kašle. Co to je? Kromě toho, že je to lež. Co to je kromě toho, že je to lež? Nic jiného. Tak nechte si to „ale“, a pak to bude v pohodě.

Proč neříkáte všem svým voličům na všech mítincích „my podporujeme územní celistvost Ukrajiny“? Já jsem rád, že to Andrej Babiš řekl. Ale proč to neříkáte každý den všem svým voličům, když tak nás kritizujete? Kritizujete, že nevyjednáme mír. Tak do té Moskvy jed'te! Myslím si, že to dneska řekla pěkně estonská premiérka, jsou to její slova. Když přestane bojovat Putin, bude mír. Když přestane bojovat Ukrajina, nebude žádná Ukrajina. Tak jednoduché to je. Tak proč používáte Ukrajinu ve vnitropolitickém zápase? Máme dost jiných témat, na kterých se můžeme politicky utkat.

A pak ty neustálé řeči o tom, jak přehlasuje většina menšinu. No to je normální. Pan poslanec tady minule nebyl. Tak takhle to bylo jenom naopak v minulém volebním období a je to normální a bude to zase v příštím volebním období. Nevím, kdo bude většina. Ale je výsledkem demokratických voleb, že vznikne vláda s podporou většiny ve Sněmovně a ta prosazuje svůj program a opozice ho kritizuje. To není žádné válcování. (Pokračuje ironickým tónem.) No nám prošlo těch mimořádných schůzí v těch dvou volebních obdobích, když jsme byli v opozici. To bylo bodů, které jsme navrhli, které se racionálně, věcně, bez nějakých zdržování projednaly. Jeden by málem zaplakal, jak se ta situace změnila. Nestěžovali jsme si v opozici, nestěžujeme si ani teď.

Úplně komické. Představte si, včera ministři a vládní politici mluvili až tři a půl hodiny po zahájení schůze. No to se děje každé úterý. Každé úterý. A to vám nevadí, protože vy můžete a my ne. Co to je za logiku? Kdyby tady byl pan poslanec „dvojí metr“, tak by mi to určitě vysvětlil, že to není dvojí metr, že jedni mohou a druzí nemohou. Pan poslanec říká: Neurážejte nás a ten mě urazil a ten mě urazil a ministr Jozef Síkela nemá poslanecký mandát. No nemá. Kolik ministrů vaší vlády nemělo poslanecký mandát? A co jako? Vláda má důvěru jako celek a je na premiérovi, koho prezidentovi navrhne jako člena vlády. Někteří z bývalých členů vlády, kteří neměli mandát, dneska už ho mají. A třeba ho bude mít i Jozef Síkela. Co to je za argument? Co je to za argument, že on jako nemůže mluvit? Člen vlády? Taky jste takové měli a mohli mluvit. Tak se přeme o tom, co říká, řekněme, že máme lepší nápady, horší nápady, kdo má lepší recepty, kdo má lepší důchodovou reformu. To je v pořádku. Jenom tím mandátem bych být vámi tolik nemával.

Asi třikrát jsem od pana poslance slyšel: My máme největší klub. Noto jo, ale jste v opozici. On se před chvílí pokoušel vysvětlit, co je parlamentní většina.

A pak ty věty, já se omlouvám, ale ony nejdou dohromady. Ta schůze je úplně zbytečná. Proto dnes mluvíme 12 hodin. Tak dejte ty dvě věty vedle sebe. Není zbytečná, když mluvíte 12 hodin, ne? Vás zaujalo to téma a mluvíte od devíti a je to v pořádku. Já si nestěžuju. Tak proč říkáte 12 hodin, že to je zbytečné? To se dá říct za 12 vteřin. To je zbytečné. To možná není ani 12 vteřin.

A že bezpečnostní hrozby existují, to je prostě fakt a nikoho z nás to netěší. Kdo z nás dělá válečné štváče? Přečtěte si komentář jednoho z významných komentátorů Mladé fronty – počkejte, jak se jmenuje, Andrej Babiš tam měl včera zase komentář – který psal, že jsme proválečný kabinet. A přitom pan poslanec tady citoval, sice nevím, proč srovnával rok 1918 a 1938, kromě té osmičky na konci to žádnou souvislost nemá, tak my sami jsme to přece zažili. My ne, ale naši předci, 1938. A mnohá z těch vašich vyjádření jdou úplně stejným směrem. Až přestane Putin bojovat, až se stáhne, bude mír. Tak jednoduché to je.

Pan Karel Havlíček furt říká, jaký máte plán B? Jaký máte plán B? Jaký plán B měli naši předci, kteří bránili naši vlast? Taky neměli plán B. Chtěli bránit svou vlast. Tak co to je? Říkal: Ano, podporujte tu Ukrajinu, to je v pořádku, to jsou dobré věty, a jaký máte plán B? Jaký vy máte plán B? Sklonit se před agresorem a říct tak dobře, Krym můžeš a Donbas ještě můžeš a to ještě můžeš? Hlavně, aby se nebojovalo.

Robert Fico říká, že Američané podporují zabíjení Slovanů Slovary. No tak to ale není. Jestli někdo Slovary zabíjí, tak je to Putin a jeho armáda. A neříkejme vážně, že Putin dostal 86 nebo 186 procent ve volbách. Kdo by těm číslům věřil? To nebyly svobodné a demokratické volby!

Tak co to je za argument? (Ironicky:) On teď má silný mandát. On také mohl říct, že má 96, nebo 99, nebo 79. Vždyť je to úplně jedno! Prostě nebyly volby. Já chápu, kdyby ten argument byl v ruském parlamentu, v Dumě. Máme tady výtečníky, kteří jednali s lidmi na sankčním seznamu, kteří vedli Dumu po okupaci Krymu. Ne před okupaci Krymu. To byl fakt jiný stav. Takže až přestane říkat to „ale“, tak fakt bude shoda mezi vládními stranami a hnutím ANO. S SPD shoda nebude, oni mají jiný názor, já s ním nesouhlasím, ale беру na vědomí. Tak neříkejte to ale! Pak to bude věrohodné.

A pan poslanec říkal, neurážejte nás, a pak přijde: nic jste neudělali, nic se nepovedlo, neschopný ministr, arogantní ministr, bankéř, a tak to do nás pere celou dobu, a pak řekne takovým tím hlasem – buďme na sebe slušní, neurážejme se. Kdybychom aplikovali staré české přísloví, a některá naše přísloví jsou mimořádně nebezpečná, já osobně považuju za úplně nejhorší „na každém šprochu pravdy trochu“, a na to je expert váš pan předseda, a ne že ne, aby někoho urazil a pak říkal, já jsem se spletl, omlouvám se, ale na každém šprochu pravdu trochu. Počkejte, já si tady vezmu noviny a tady vidím novinový článek. Takže když

píší noviny o Andreji Babišovi, tak je to lež, a když píší o nás ostatních, tak je to pravda. Zvláštní hodnocení, jak kdo píše.

To téma je fakt vážné – bezpečnostní hrozby. A vy řeknete, že bezpečnostní hrozbou je například to, že vláda rozhodne něco v ekonomické oblasti. Jak to vůbec můžete srovnávat? Řekněte, máme lepší řešení v ekonomické oblasti a přeme se o to. To je úplně normální demokratická politická debata. A nevím, kdo vás to naučil, vždycky máte jednu větu a tu všichni říkáte: vy po nás chcete, abychom šoupali nohama. Ne, ty koberce jsou docela čerstvé, nikdo to po vás nechce. Tak proč prosím vás pořád protestujete, že někdo chce, abyste šoupali nohama, nemluvili a hlasovali pro vládní návrhy? To by bylo fakt podezřelé, kdybyste hlasovali pro všechny naše vládní návrhy, protože máme různé politiky. A není na tom nic divného a není nic divného na tom, že se o tom přeme, ale v téhle oblasti bychom se přit neměli.

Tak když pana Karla Havlíčka zajímá plán B, jaký plán B má hnutí ANO? Protože my máme plán A – udělat všechno pro to, aby Ukrajina zastavila Rusko. A žádný plán B není, protože každý plán B je plán Vladimira Putina! (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máme zde několik faktických poznámek. Dobrý večer všem. Pan poslanec Brabec.

Poslanec Richard Brabec: Děkuju. Já jsem nechtěl vystupovat, protože jsem vnímal, respektoval jsem, že je tady nějaká časová dohoda, ale na tohle se reagovat musí, pane ministře. My se známe nějakou dobu, byli jsme v opačných rolích, takže prostě vím, co jsem si také od vás vyslechl v pozici ministra, a bylo to v pořádku. Já jsem tady byl od toho, abych se zpovídal. Ale prosím vás, pane ministře, nechte na nás, jestli budeme říkat ale, nebo jenže, nebo zatímco. Fakt to nechte na nás! A to, jestli nám milostivě řeknete, že prostě když tam to „ale“ nebude, tak pak se shodneme, tak se třeba neshodneme. Tak se třeba neshodneme. Ale to neznamená, že jsme chcímírové v tuhle chvíli, nebo ruští trollové, nebo, já nevím, proputinovští co. To prostě neznamená. Jenom na to můžeme být trošku jiný názor. To je první věc.

Vy jste tady nebyl, když jsem o tom hovořil, tak já to pro vás, pane ministře, ještě jednou zopakuji. Vy jste tuhle schůzi svolali s tím vytknutím před závorku, že sprostý podezřelý hnutí ANO jako zástupce opozice je bezpečnostní hrozbou pro Českou republiku. Kdyby ta schůze byla svolána s tím, že se budeme bavit o bezpečnostních hrozbách pro Českou republiku obecně, neutrálně, aniž by tam bylo to nařčení, tak ta debata mohla být jiná. Ale nebyla. Ale nebyla! A my jsme od začátku – a vy říkáte, proč jsme tady mluvili 12 hodin? Protože včera jste zase 8 hodin mluvili vy. Nebo sedm? (Komentář ministra Stanjura.) Déle. A nenechali jste nás reagovat. Kdybyste nás včera nechali tím zipovým způsobem reagovat, tak jsme tady možná dneska nemuseli být 12 hodin a mohli jsme si to říct. A také jsme se včera večer nebavili o bezpečnostních hrozbách. Bavili jste se tady 144krát o Babišovi! Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, poprosím dalšího přihlášeného, pan poslanec Juchelka. Připraví se paní poslankyně Peštová.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Tak já budu mluvit k panu ministrovi také. Vy, pane ministře, jste ve vládě, to je exekutiva, vy máte ministra zahraničí, to už jsme tady tisíckrát probrali. – Na shledanou, že jste odešel pryč. – A vy jste odpovědní za to, co jste ve svém usnesení měli, které jsme tady jsme tady četli. Bavili jsme se o něm hodinu, pan ministr tady u toho pravděpodobně nebyl, kde ten plán B jste vy slibovali právě v tom usnesení z 29. března před dvěma lety. Nestalo se nic a bohužel samozřejmě, že se ani v tuto chvíli nic nestane.

Šoupat nohama neříkáme my, to je velký omyl, šoupat nohama říká předsedkyně této Sněmovny Markéta Pekarová Adamová. Všichni to slyšeli. A my jsme proti tomu, šoupat nohama nebudeme a budeme si tady v rámci této Sněmovny říkat v rámci demokracie, co budeme chtít, co uznáme za vhodné a co je dobré pro naše voliče. Tři a půl hodiny mimořádná schůze Sněmovny. Ano, pokaždé to trvá tři a půl hodiny. Víte proč? Protože máme zhruba jednou za půl roku tady interpelace na ministry a premiéra vlády! Kdy jindy máme říct, co nás trápí, jaká jsou témata pro občany? Kdy jindy to máme dělat než u těch mimořádných schůzí Sněmovny například, nebo když máme přednostní práva a musíme dávat body do programu? Kdy jindy, když vy nejste schopni ani dovolit to, abychom mohli interpelovat vás jako exekutivu České republiky!

Vy jste tady samozřejmě nebyl, když tady padla slova od vašeho kolegy ministra Síkely. A poslední, co je, vážná témata. Ano, mohli jsme tady probírat vážná témata. My jsme jich navrhli v rámci mimořádných schůzí několik – příspěvek na péči, nebo kauzu Dozimetr vašich kolegů z hnutí STAN, nebo vaši kauzu ohledně brněnské kampeličky, nebo nedostatek léků, které ještě doteď nezařídil během dvou let pan ministr Válek. To všechno jsme skutečně mohli řešit. Akorát vy jako exekutiva vždycky strčíte hlavu do písku! (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za dodržení přesně časového limitu. Paní poslankyně Peštová a připraví se paní místopředsedkyně Olga Richterová.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně tedy je líto, že pan ministr odešel, protože my jsme všichni tady ctili nějakou dohodu, chtěli jsme to někam směřovat, ale potom tady vystoupí se svým plamenným projevem a samozřejmě hrdinsky odejde. Víte, ono já jsem to tady říkala několikrát. Ta schůze, která tady byla svolána, tak nebyla svolána bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, ale bylo to svoláno proto, abyste nás tady grilovali, respektive grilovali pana Babiše za jeho soukromý e-mail. K tomu potom jste zjistili, že máte málo nabit, tak jste z toho udělali to, co jste z toho udělali. Nebudu se opakovat, protože to zde tady padlo také několikrát, to, co řekl můj předřečník Juchelka, prostřednictvím pana předsedajícího, kdy vlastně ve své podstatě kdybyste otevřeli rozpravu, nemuseli bychom tady dneska třeba sedět, mohli jsme si to vyříkat, protože bychom automaticky reagovali na to, co tady včera padalo. Místo toho jste si řekli to, co jste si řekli. Plamenně jste tady hovořili, ale opravdu plamenně o nás, a nejenom o nás, takže my jsme na to reagovat nemohli a mohli jsme reagovat až teprve dneska.

Pan ministr Síkela, protože zřejmě nebyl včera zde přítomen, tak chudák byl takový zmatený, takže asi si špatně přečetl instrukce, takže první větou nás tady pozurázel, že jsme si svolali mimořádnou schůzi, takže mu příště vysvětlíte, že jste si svolali mimořádnou schůzi vy, a ne my. Takže my jsme tady pouze ti, kteří jsme s vámi měli diskutovat až poté, co otevřete rozpravu, a proto jsme tady reagovali. Když odcházel pan ministr Síkela na vaši tiskovou konferenci, tak nám tady slíbil, jak se vrátí, jak s námi bude diskutovat. Vidíte ho

tady někde? Nikde! Takže zameťte si nejdřív před vlastním prahem, a potom nás tady moralizujte!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní místopředsedkyni. A připraví se pan poslanec Juchelka.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu jen velice stručně. Myslím si, že je důležité to slovo, které řekl pan ministr Stanjura, to „ale“. Že je velice dobře, že jste tady deklarovali v mnoha prohlášeních, v mnoha proslovech podporu Ukrajině a pevný postoj, co se týče NATO, nicméně to „ale“, které zaznívalo v tolika projevech, je něco, co je právě tím velkým problémem.

Já chápu, že to teď pro vás může znít jaksi příliš tvrdě, ale když budete zároveň říkat, že podporujete Ukrajinu, a zároveň říkat, jako tady padlo například od paní poslankyně, která vystupovala asi před hodinkou, že mrtví na Ukrajině pro ni nejsou morálně v pořádku, což věřím, že nejsou pro nikoho, ale současně naznačovat, jako by bylo nějaké jiné řešení, než že Putin přestane zabíjet nebo že bude vytlačen, tak to jsou právě ta „ale“, která dělají opravdu veliký problém v té veřejné debatě a velmi rozměňují tu podporu, kterou deklarujete. Já jsem za to ráda, ale těmito „ale“ to pak nejenom znevažujete, ale i podkopáváte. Podkopáváte úsilí nás všech a i to, o kterém vlastně hovoříte sami. Tak poprosím zvažte, jestli jsou ta „ale“ opravdu tak potřeba, jestli je potřeba říkat věci, které naznačují, že je jiná možnost, než aby se Putin stáhl nebo než aby byl vyhnán.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana poslance Juchelku, poté paní poslankyně Peštová.

Poslanec Aleš Juchelka: Když už jsme u toho ale, tak já vám to „ale“ tedy předvedu v praxi. Pan ministr Stanjura tady řekne: já si cením Andreje Babiše, že napsal blog, a řekne to i paní kolegyně Richterová, jste pro celistvost Ukrajiny, aby Putin vypadl i z Krymu a tak dále, a potom řekne: ale vy tady říkáte plán B a to znamená sklonit se před agresorem. To je to vaše „ale“. Neustále rozdělujete společnost. My jsme hlasovali pro jakékoliv usnesení u vojenské pomoci i u humanitární pomoci. Ale vy to pořád zpochybňujete a snažíte se opozici nálepkovat, protože řeknete: vy jste sice všichni tady říkali v těch projevech, že jste pro tu celistvost Ukrajiny, ale – a ještě nás tady budete moralizovat? To je neuvěřitelné! My jsme jako hnutí ANO dali 10 milionů ze svého, ale vy nulu! Andrej Babiš dal tisíce eur ze svého na to, aby zachránil pár dnů po tady této agresi Putina na Ukrajině ukrajinské uprchlíky autobusy, kdy přemlouval řidiče, aby tam skutečně jeli a přijeli s nimi do České republiky, ale vy jste dali nulu! Takže toto jsou ta vaše „ale“. My v tom máme jasno, ale vy ne!

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím paní poslankyni Peštovou.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. (Hledí na časomíru a otáčí se k předsedajícímu.) Tady mi asi dochází čas? To nevádí, to nevádí, asi budu rychlá... (Předsedající: Tam, jak začnete mluvit, tak to vždycky překlepu.) Já budu rychlá. Já jsem si vzala čas pana Juchelky, to bude dobré. Já budu rychlá.

Já bych chtěla tady zareagovat na paní Richterovou prostřednictvím vás, pane předsedající. Kdybyste tady seděla celou dobu a zúčastnila jste se té debaty, kterou jsme tady vedli s panem ministrem kultury, kterému skončila už šichta, tak byste slyšela, o čem jsme se tady bavili. A my jsme to tady krásně rozebírali. To je i to usnesení z toho roku 2022, které má jasně dané, co má vláda splnit, vláda nesplnila... nesplnila, zmáčkněte si čudlíček kdyžtak, můžeme si potom povídat. A ta debata tady pokračovala, vy jste tady neseděla, prostřednictvím pana předsedajícího. Takže prosím vás, nás tady nenapadejte z ničeho. Ta debata byla v klidu, nehádali jsme se, opravdu to myslím vážně, byla v klidu, nehádali jsme se, vyměňovali jsme si názory. A vy zase přijdete a zas to rozvíříte a máte tam další faktické poznámky.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. (Poslanec Foldyna gestikuluje.) Ano, poprosím pana poslance s faktickou.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. (Se smíchem.) Já jsem se zase musel zasmát, když jsem slyšel paní kolegyni Richterovou, když tady říkala, že tedy vadí to vaše „ale“. A potom použila slovo „podkopáváte“. Dámy a pánové, co jste takový ten ročník, co jestli ještě pamatujete, jak vypadala ta sjezdová prohlášení Gustáva Husáka a podobných komunistických funkcionářů, tak si jistě to slovo „podkopáváte“ takhle připomenete. Takže já si myslím, že ještě tady, abychom se nedočkali, že tady budeme přijímat nějaká usnesení podobného druhu, že těch slov „podkopáváte“ tam bude tolik, že zase to bude stejné jako poučení z krizového vývoje. (Se smíchem.) Takže, soudruzi a soudružky z vládní koalice, dejte si na to pozor, slovo „podkopáváte“ nepoužívejte, my zase nebudeme používat to „ale“. (Smích a potlesk z lavic hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní místopředsedkyně se hlásí s faktickou. (Místopředsedkyně Richterová nesouhlasně gestikuluje.) Už nikoliv? Tak v tom případě můžeme přejít k dalšímu řádně přihlášenému do obecné rozpravy, pan poslanec Igor Hendrych.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já budu maximálně stručný a věcný tady po této rozbouřené debatě, ale neodpustil jsem si také vystoupit, vystoupit s tématem mimo jiné, se kterým tady už vystupuji počtvrté dneska, a má to velmi úzkou souvislost s tématem bezpečnostní hrozby pro Českou republiku, protože se tady akcentuje stále v podstatě jakási vnější problematika, respektive vnější bezpečnost, a velmi málo se hovoří o vnitřní bezpečnosti, na kterou podle mého názoru současná vláda velmi málo dbá.

Na druhou stranu si dovolím odcitovat, co tady říkal včera v 16 hodin pan premiér Fiala. Krátce. „Zajištění bezpečnosti vnitřní i vnější je tou nejdůležitější úlohou státu. Je tak zásadní, že bývalo zvykem, že v těchto věcech opozice s vládou spolupracovala.“ Naprostý souhlas,

tohle bych podepsal a myslím si, že nejsem sám. Pan premiér pokračoval: „Dnes jsme však v situaci, že opozice v tématu bezpečnosti nejen odmítá spolupracovat, ale cíleně podkopává kroky vlády, které k zajišťování bezpečnosti našich občanů vedou.“ A tady si dovolím kategoricky nesouhlasit, a nesouhlasit v tom smyslu, že se skutečně nevěnuje v dostatečné míře pozornost vnitřní bezpečnosti. Řeknu příklad, už to tady říkali mí předřečníci.

Bezpečnostní sbory jsou momentálně v situaci, kdy nemají peníze na svůj provoz do konce letošního roku. Bezpečnostní sbory, v podstatě univerzálně všechny, já nevidím do jednotlivých podrobně, jenom do jednoho, o tom budu chtít mluvit, a dokonce i některé speciální bezpečnostní sbory, tajné služby, jsou v situaci, kdy nemají zajištěné finance do konce roku. To si myslím, že je docela vážný zásah do vnitřní bezpečnosti tohoto státu. A na tohleto tady nikdo nereagoval a nikdo na to neodpověděl. A já se budu věnovat tomu, jak jsem avizoval na začátku, problematice vnitřní bezpečnosti v souvislosti s fungováním Vězeňské služby České republiky, o čemž jsem tady už několikrát hovořil. Dvakrát jsem se tuhleto problematiku snažil navrhnout na plénum, jednou jsem to interpeloval, odpověď zatím žádnou nemám.

Vězeňská služba je důležitou součástí vnitřní bezpečnosti a v současné době jí chybí už ne 600, jak jsem říkal minule, ale 700 příslušníků ve služebním poměru, což je jedna desetina veškerého plánovaného stavu – to není úplně málo – a dále chybí už více než 200 občanských zaměstnanců Vězeňské služby, zejména na úseku odborného zacházení, přímého kontaktu s lidmi ve výkonu trestu, to znamená odsouzenými, případně obviněnými ve výkonu vazby.

Současná vláda s tím vůbec nic nedělá a důsledek je ten, že ti, kteří v té službě jsou, tak jsou opotřebovaní, slouží mnohem víc hodin, než by měli, slouží je v podstatě za ty nepřítomné příslušníky nebo zaměstnance, což je bludný kruh, neboť to implikuje potom jejich další odchody, a tak dál, a de facto se ten problém prohlubuje, a dokonce během několika, možná dvou měsíců odešlo dalších několik desítek lidí. A to si myslím, že je poměrně vážný problém, protože ve chvíli, kdy Vězeňská služba nebude mít plný stav příslušníků – a to nemá a jsem zvědav, jakým způsobem to tedy Ministerstvo spravedlnosti bude řešit, protože pod to to spadá – tak se bude dít co? Bude se dít to, že budou odsouzení napadat zaměstnance, což se zhusta děje už nyní, minulý rok 58 napadení zaměstnance Vězeňské služby, což je nevídané číslo, z minulosti to byly maximálně nižší desítky. Může docházet ke vzpourám, může docházet k útěkům. Tohleto si přejeme? Já si myslím, že ne. A je to významná součást vnitřní bezpečnosti České republiky.

My soustředíme svou pozornost – netvrdím, že to není správné – na vnější bezpečnost. Ale na vnitřní bezpečnost v podstatě rezignujeme i v souvislosti s tím, co jsem říkal před chvílí, že doteď nejsou finance na provoz. Konkrétně Vězeňské službě momentálně chybí do konce roku půl miliardy korun, což samozřejmě zase implikuje to, že vedoucí pracovníci o tom vědí, přenášejí to dál, vzniká nervozita, co bude, i mezi těmi samotnými zaměstnanci. A je to špatně.

Takže já bych chtěl apelovat na to, abychom se soustředili nejenom na vnější bezpečnost, ale i na vnitřní bezpečnost České republiky. A myslím si, že to je téma, které se přímo hodí pod název této konkrétní schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Vomáčka.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuju za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se také pokusím být velmi stručný a rychlý. Věřím, že budu nekonfrontační, že tedy spíše o mých poznámkách popřemýšlíte, než abychom na sebe zběsile reagovali v rámci faktických.

Když to velmi shrnu, tak klasik této Sněmovny by pravděpodobně prohlásil, že všechno bylo řečeno, jenom to neřekli všichni. Já se k této hlášce nehlásím.

Já se chci věnovat velmi stručně tomu zmiňovanému mailu od pana předsedy Babiše cizímu člověku. A vlastně mám rozdělený tento mail na tři části. První je to, že váš pan předseda se ptá na jazykové znalosti a podobně pana ministra Lipavského. To je podle mě naprosto legitimní, to je v pořádku. Co už pro mě je trošičku zvláštní, zvláště pak k tomu, že před pár dny, když se přijímal zde v Poslanecké sněmovně jakýsi kodex, jak bychom se tady měli oslovovat a jak bychom se k sobě měli chovat, tak to oslovení pana ministra mi nepřišlo košer. Ale dobře, vy budete říkat, byl to soukromý mail, je to každého vizitka, jakým způsobem nazýváme své politické protivníky.

Co bych chtěl a u čeho bych se chtěl zastavit, a opravdu já jsem se teď byl ctěného kolegy Volného, prostřednictvím pana předsedajícího, zeptat, kolik mu je let. A shodli jsme se na tom, že nám je naprosto stejně. Takže v tuto chvíli já s panem kolegou Volným jsme tady pravděpodobně ti nejstarší, tak si dovolím trošičku zamoralizovat, a zvláště pak ke své osobní zkušenosti. Třetí část totiž bylo to, že tam byl ten dotaz na děti v tom dopise, v tom mailu. Já bych chtěl, jestli byste mě mohli pochopit, že třeba i já jsem se velmi divil, a opravdu mě to trošku vyděsilo, protože já jsem to zažil u svého otce, kterého když vylučovali z univerzity a byl na místě odborného asistenta, měl připravenou habilitaci, tak rozhodnutím strany byl převelen na českolipské zvláštní školy a tam tedy trávil dobu až do roku 1989. Jestli se komunisté chtěli někomu pomstít, tak to dělali velmi pragmaticky, velmi promyšleně, a to bylo přes jejich děti. A já jsem to jako syn osmašedesátníka zažil. Já jsem zažil, když jsem v roce 1975 chtěl jít na střední školu, a rozhodnutím předsedy OV KSČ – Vomáčka na žádnou střední školu nepůjde. Takže jsem šel na učňák. Po učňáku jsem šel na střední školu. Když jsem chtěl jít na vysokou – zákaz, Vomáčka na žádnou vysokou nepůjde. Šel jsem na rok do praxe, chtěl jsem se přihlásit znova, znova mě nevzali, šel jsem na dva roky na vojenskou základní službu, a teprve když jsem se vrátil z vojny, tak jako dálkař, jako pracující, mohl studovat vysokou školu. Já vím, že tohle se velmi těžko vysvětluje takovým některým těm mláděčkům, a teď to neberte, že někoho urážím. Ale nedovedete si opravdu tu dobu představit. A já bych chtěl, chtěl bych požádat vás kolegy z hnutí ANO, jestli byste byli schopni si o tom popřemýšlet, protože takhle to bylo. A věřte, že to byl třeba u mě ten důvod, proč mě to opravdu vyděsilo.

Na odlehčení si vám dovolím tady něco ocitovat, sice z velmi temné postavy druhé světové války, ale myslím si, že to platí obecně. Můžete hádat, kdo to je. Já vám to neřeknu. „Chcete-li poznat charakter člověka, instalujte ho do politiky.“ Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana poslance Volného, který chce reagovat s faktickou, a poté Berenika Peštová, rovněž s faktickou.

Poslanec Jan Volný: Dneska už jsem tady jednou předdeslal, že si tady Vítka Vomáčky moc vážím a mám ho rád, byť je to oděsák. Ale musím reagovat, protože mě zmínil jako takového spolupachatele. (Poslankyně Válková se baví s poslancem Vomáčkou.) Helenko, Helenko, počkej chvíličku, já teď mluvím k panu poslanci. (Předsedající: Pane poslanče...) Jo, vašim, ano, správně, vašim prostřednictvím. Můj tatínek byl taky vyloučený, byl ředitel školy a skončil jako učitel u zedníků. Já, kdybych nedělal vrcholový sport a neměl asi pět titulů mistra republiky, tak bych se na školu vůbec nedostal. Ale srovnávat to, co napsal pan Babiš do mailu, s touhleťou dobou a s touhleťou perzekucí dětí vyloučených lidí, to je fakt přes čáru. Vždyť v tom mailu není nic, že by ho chtěl likvidovat, perzekvovat nebo něco

takového. A má vůbec děti? Nebo kolik má dětí? To je tak nevinné, že srovnat to s tím, co jsme my dva prožili, to se opravdu nedá. Díky.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A Berenika Peštová.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Pane předsedající, chtěla bych zareagovat něco v obdobném duchu. Každý máme nějaký životní příběh, něco jsme si prožili v té době. Vy jste taky byl za mnou, prostřednictvím pana předsedajícího, jestli budu, nebo nebudu reagovat. A já jsem říkala, že vystoupím pouze tehdy, že si počkám na to, co řeknete, a buď zareaguji, anebo nezareaguji. Já se kloním k tomu, co říkal můj předřečník. Tím, že ty osobní příběhy máme všichni – váš tatínek byl vyhozen, můj vystoupil. Takže si dovedete představit, že ty posudky jsme měli obdobné. Jo? Ale opravdu v tom e-mailu nic takového není. A ta doba je zaplat' pánbůh za námi. A nikdo se nemstí na těch dětech. To byl ten systém. To byl ten systém. Teď je jiný systém a u moci jste vy. Takže jestli někdo má tu moc a chce se mstít na dětech, tak to bohužel byste museli být vy. A já věřím tomu, že vy to nejste. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A vzhledem k tomu, že žádná faktická další není, tak bych poprosil pana poslance Vladimíra Zlínského.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, připravil jsem si krásný hodinový projev, ale nebudu vás strašit, významně to zkrátím. Už jsem tady několikrát vystupoval a asi jste si všimli, že mé projevy nejsou až tak moc politické, jak spíše přírodovědné. Takže se omlouvám, já už jiný nebudu, těžko už ten svůj mozek přeprogramuji.

Upozorňuji na to, tady pan poslanec Vomáčka, vaším prostřednictvím, hovořil o tom, že jeho projev bude poměrně klidný a že tam nebudou nějaké problematické věci. V mém případě to bude asi trochu jinak. Nicméně navážu na své předřečníky, protože to, co tady zmínili, že v dřívějších dobách byl život lidí a obyvatel mnohem tvrdší, než je teď, možná ovlivňuje ten první bod, který tam mám, těch současných hrozeb. A vychází to z mého pozorování – já to teď říkám na rovinu, je to můj názor, takže nadávejte mně, pokud si to nemyslíte – ale já si myslím, že z nějakých důvodů, o kterých tady budu za chvíli hovořit, dochází k úpadku racionálního myšlení a předvídavosti vládnoucích elit. Dále dochází k explozivnímu rozvoji a nárůstu duševních chorob u mladé generace. Možná jste to zaznamenali.

Já si myslím, že to může mít nějaký jednotící prvek a právě tím jednotícím prvkem může být současný charakter života. Současný charakter života hlavně tedy mladé populace, možná už i nás, protože už i my starší se měníme, protože žijeme v době sice teď samozřejmě nějakých krizí, ale přece jenom ta naše životní úroveň je daleko vyšší, než bývala dřív. Což je dobře, ale je jasné, že to, co má dobré stránky, tak může mít i negativní stránky. A negativní stránkou může být právě to, o čem se hovořilo. Já se vždycky snažím hledat, když něco řeknu, že existuje, tak se snažím hledat příčinu. Samozřejmě těch příčin může být daleko víc, může to být upadající kvalita školství, vliv výživy, chemizace i toho zemědělství, mikroplastů, vliv

digitalizace, tady bych si myslel, že je velký vliv digitalizace hlavně na mladou generaci, a další a další věci. Tady toho mám hodně a to tady nebudu říkat.

Chtěl bych říct, že akcentace a řešení pouze některých rizikových bezpečnostních priorit pochybnými a sebedestruktivními prostředky a opatřeními vede k přezírání i neřešení více či méně reálných hrozeb. Já je tady budu vyjmenovávat krátce. Hlavní hrozba, která tady jednou byla řečena panem poslancem Janulíkem, vaším prostřednictvím, a já s tím plně souhlasím, je demografická deklinace, to tady vůbec není probíráno, to tady v podstatě neřešíme. A já si myslím, že to je absolutně zásadní bod, který bychom tady měli řešit. Protože dřív či později, a to spíše dříve, dojde ke zlomu, a u nás k tomu zlomu dojde v roce 2030, kdy odejde do důchodu nebo se bude blížit důchodovému věku generace Husákových dětí a navýší se významným způsobem množství seniorů. Samozřejmě já mám seniory rád a sám se blížím tomuto seniornímu věku, ale bezpochyby je pravda, že to stárnutí populace bude mít negativní vliv, bude mít negativní vliv na vitalitu naší populace a životaschopnost, na ekonomickou výkonnost.

Samozřejmě zase se zamysleme nad důvodem, proč dochází k této demografické deklinaci. A opět je to podobné jako s tím životem v blahobytu. Je to, anebo se o tom takhle hovoří, že je to z důvodu rovnoprávnosti a většího vzdělávání a uplatnění žen. To si samozřejmě všichni přejeme. I já si to přeju, mám dvě dcery a jsem rád, že obě dvě vystudovaly vysokou školu, a dá se říct, že jsou úspěšné. A můžu zmínit, že brzo moje starší dcera bude mít, doufám, úspěšně porodí potomka. A i proto to tu zmiňuji.

Protože dalším důvodem může být nárůst homosexuality, stírání rozdílů mezi pohlavími a pokles maskulinity u mužů. Vidíme to i v tom, jaký je problém pro armádu náborovat mladé muže. Z tohoto důvodu té demografické deklinace budeme vystaveni dříve či později masivní migraci. A já neříkám, že bude jenom nechtěná, nelegální, ona může prostě, naše potřeba může být, že budeme muset legálně si vybírat selektivně lidi z jiných oblastí. Prostě potřebné odborností. Ale samozřejmě může být nelegální a může být přímo násilná, pokud se vydají na cestu přímo miliony lidí z těch přelidněných oblastí. A samozřejmě to bude mít mnohé negativní důsledky na naši společnost, tak jak to vidíme v západní Evropě.

Další věc, kterou jsem chtěl zmínit, to riziko bezpečnostní je energetická, ekonomická deklinace. To už tady bylo z zmíněno, já jenom bych chtěl zmínit, že je to z mého pohledu z důvodu prosazování kontraproduktivních opatření k řešení globální klimatické krize. Vede to k tomu, že se přesouvá, mimo jiné se přesouvá výroba do jiných zemí, mám na mysli hlavně východní Asii, a dochází ke ztrátě původních technologických znalostí a schopností. Já jsem tedy zvědavý, jak zpětně budeme zavádět některé technologické výroby u nás, až na to přijdeme, že to tak nemůže být.

Dále bych chtěl zmínit, že je třeba využít té doby toho otevřeného okna, kdy máme fosilní zdroje k tomu, abychom přešli na trvalý zdroj čisté energie. A já znám jediný takový zdroj, který neprodukuje nebezpečný odpad radioaktivní, a to je fúzní energie. Takže místo abychom investovali do vývoje a produkce fúzní energie, tak se tyto prostředky promrhávají pro mě nelogickým směrem. Samozřejmě byla tady zmíněna obava z blackoutu. Já jsem taky k tomu chtěl dlouze hovořit, co by to znamenalo pro naši společnost, ale to si asi všichni dovedete představit. Za další hrozbu považuji závislost na některých prvcích moderní společnosti, závislost na elektrické energii, dále jsme si vytvořili nově závislost na síti internet a v dohledné době si vytvoříme závislost na umělé inteligenci a kvantových technologiích.

S tím souvisí bod 4, že rizikem pro naši bezpečnost je konec demokratické a svobodné společnosti, a to z důvodu vytvoření centralizované společnosti dohledu, kterou umožní právě moderní technologie, to znamená zasíťovaná společnost. To znamená, že budeme obklopeni senzory, smart zařízení, které budou o nás sbírat data, které budou zpracovávat systémy umělé inteligence, a tímto způsobem ta společnost bude řízena.

Další věc, pandemie. Pandemii už jsme tady měli a já si myslím, že to byla soft verze, může nás klidně čekat hard verze pandemie. Já mám největší obavy právě z té uměle vytvořené pandemie na základě toho, že existují technologie molekulární biologie, které toto hravě zvládají, které vlastně, za které byla udělena Nobelova cena v roce 2020, jmenuje se ta technologie CRISPR a dostaly to vědkyně Doudna, Charpentier.

Z čeho já mám největší strach v současné době, tak je jaderná válka. Samozřejmě hovoří se v poslední době o tom, že se nevylučuje použití taktických jaderných zbraní na válčišti na Ukrajině, že by to v podstatě neohrozilo okolí. To znamená, že by se to nějakým způsobem udrželo tak, aby nedošlo ke globální jaderné válce nebo rozšíření toho konfliktu. Já jsem tady měl připravený dlouhý projev, jaké jsou následky účinků pronikavé radiace a radioaktivního zamoření na lidský organismus. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás přeruším a poprosím všechny v sále, jestli by se mohli ztišit ještě na chvíli, aby měl pan poslanec dostatek klidu. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji. Takže tohle vynechávám. Já si myslím, bohužel si myslím, že na ten můj projev o těch jaderných zbraních ještě dojde. Takže si to nechávám do budoucna a velmi si přeji, abych to tady nemusel říkat. Velmi.

Další, na co nejsme připraveni, jsou globální přírodní katastrofy ať už pozemského charakteru, nebo vesmírného. S tím se vůbec nepočítá.

Bod 8. Čeho já se obávám a k čemu už nakonec dochází, pokud si přečtete knížku Samuela Huntingtona, dochází ke středu civilizací a i ten konflikt, zmiňovaný konflikt na Ukrajině, je vlastně produktem tohoto způsobu uvažování, protože tam dochází ke střetu euroatlantické a pravoslavné civilizace. A mohl bych uvádět další potenciální místa střetů nebo současná místa střetu, kde dochází ke střetu euroatlantické civilizace a islámu.

Dále bych vám doporučil k přečtení knihu Tima Mitchella V zajetí geografie, kde se dovíte to, proč se Rusko chová tak, jak se chová. Já to tady nebudu rozebírat, přečtěte si tu knihu.

A další bod, předposlední, abych vás už uklidnil. Těch rizik, která nás trápí a trápí mě asi nejvíc, je možný občanský konflikt, nebo přímo občanská válka někde v našem okolí nebo přímo u nás. Protože z mého pohledu dochází k progredujícímu rozštěpení západních společností a velmi těžko se definuje, jakým způsobem se to štěpí, jaká ta strana zastává ty pozice. A já bych řekl, že jedna strana hájí takovou jako vývojovou společenskou stabilitu, případně postupnou racionální evoluci, to znamená zachování státu, národa, rodiny, tradic a původních dvou pohlaví, a druhá prosazuje radikální změny, z mého pohledu až sebedestruktivní změny. Směřují k řízené globální společnosti, trvalé a udržitelné existence, jednotné rasy a názoru, kupodivu mnoha pohlaví a zabezpečení stabilního příznivého globálního klimatu k odstranění rozporů a konfliktů a k vytvoření nové kvality a emergenci nového společenského řádu.

A poslední bod, který tady řeknu, že snahy o kriminalizaci opozice za účelem její eliminace po vykonstruovaném označení jako bezpečnostní hrozba jsou právě tou bezpečnostní hrozbou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji, pane poslanče, a poprosím zatím posledního přihlášeného do obecné rozpravy a to je pan poslanec Nový a poté paní předsedkyně. Máte slovo.

Poslanec Miloš Nový: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych své krátké vystoupení na téma bezpečnostní hrozby pro Českou republiku začal slavným výrokem amerického filozofa George Santayany: Ten, kdo si nepamatuje svoji minulost, je odsouzen k jejímu opakování. Jaká je naše minulost? Jakým dějinným zkouškám, jakým dějinným peripetiím byl v minulosti vystaven lid této země? V této Sněmovně včera a dnes zaznělo mnoho připomenutí tragických událostí 20. století, jež významným způsobem negativně ovlivnily osudy mnoha generací. Nejčastěji byla uváděna následující data: 30. září 1938 spojené s Mnichovskou dohodou, 15. březen 1939 znamenající obsazení zbytku okleštěného Československa a konečně 21. srpen 1968 znamenající okupaci vojsky Varšavské smlouvy. Dovolte, abych k těmto datům přidal ještě jednu událost, která předznamenala budoucí osudy naší země. Touto událostí byla prohraná bitva na Bílé hoře 8. listopadu 1620.

Jaké příčiny uvedených historických porážek bychom mohli nalézt v případě výše uvedených událostí? V případě bitvy na Bílé hoře to bylo selhání politické reprezentace představované českými stavy, jež ignorovala zájmy měšťanů a zájmy poddaných. Pouze někteří stavové byli ochotni se pro povstání plně obětovat. Nejednotnost stavovského vedení, ale také neochota finančně se podílet na vydržování nákladné žoldnéřské armády, ale i jistá lehkomyšlnost byly základem budoucí porážky.

Za příčinu rozbití předválečného Československa, jež je spojeno s Mnichovskou dohodou a následným obsazením zbytku Československa v roce 1939, bývá považována politika ustupování agresorovi, pro kterou se vžil název politika appeasementu. Politická reprezentace, která věřila, že uspokojení agresora jej odradí od jeho dobytčích plánů, v lidských dějinách nikdy neuspěla. Ba právě naopak, tato falešná iluze vedla v budoucnu k ještě vyšším ztrátám, a to jak lidským, tak materiálním. K této politice ustupování je v případě Mnichovské dohody nutné připojit i selhání uzavřených vojenských obranných závazků ze strany našich spojenců.

Konečně srpnová okupace z roku 1968 je charakterizována politikou poraženectví vládnoucích představitelů komunistické moci. Již podruhé ve 20. století byla tato země vydána okupantům bez boje.

Je patrné, že v případě výše uvedených událostí, jež hluboce zasáhly do osudu našich národů, šlo vždy o kombinaci selhání politické reprezentace, poraženectví, neochoty podílet se na financování obrany, přesvědčení, že to, co se děje v našem okolí, není naší věcí, kolaborace části politické reprezentace s nepřitelem a také nedodržení spojeneckých závazků.

V souvislosti s výše uvedenými dějinnými událostmi je nutné o to více zdůraznit zázračný dějinný obrat po roce 1989. Naše země se nejenom zbavila sevření totalitního režimu a vydala se na cestu svobody a demokracie, ale také se v roce 1999 stala součástí největšího obranného společenství na světě, kterým je Severoatlantická aliance. Dovolte, abych zde ocitoval část projevu Václava Havla při podpisu protokolu o vstupu České republiky do NATO: „Bezpečnost našeho státu je konečně pevně a dobře zaručena, neboť se stává nedílnou součástí bezpečnosti celého euroamerického světa. Dává nám naději, že naše země už nikdy nepodlehne ani nebude obětována jakémukoliv agresorovi, a zároveň vyjadřuje naše odhodlání spoluzodpovídat za svobodu národů, lidská práva, demokratické hodnoty a mír na našem kontinentě.“ K padesátému výročí existence NATO v témže roce Václav Havel dodává: „Členství v NATO nechápu jako pouhou ochranu bezpečnosti vlastního státu zaplacenou nutnou povinností tu a tam případně pomoci i jinému státu, tedy být připraven chránit jej takříkajíc na oplátku za to, že on je připraven chránit nás. Není to tedy pro mě

pouhý obchod či tržní vztah, ale je to projev určitého ducha. Ducha lásky ke svobodě, ducha solidarity, ducha vůle společně bránit společné kulturní bohatství, ducha spojenectví nikoliv účelového, ale, smím-li se tak vyjádřit, mravního.“

Dnešní projev jsem začal citací George Santayany o nutnosti znalosti a poučení se z vlastní historie. Zakončím jej jeho parafrází: Ti z politiků, kteří neznají tragickou minulost svého národa nebo kteří tuto minulost z nejrůznějších důvodů ignorují, představují pro svoji zemi značné bezpečnostní riziko. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vám děkuji, pane poslanče. A vzhledem k tomu, že zde nemáme žádnou faktickou poznámku ani nikoho dalšího přihlášeného do všeobecné rozpravy, je zde paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No, je to pokrytectví. Koalice svolá schůzi kvůli tepání předsedy nejsilnější opoziční strany. Vykresluje ho jako hrozbu, ohrožení, zlo. A výsledkem má být usnesení, kde se všichni obejmeme? Mluvím teď o usnesení, které připravila pětikoalice. Usnesení jako výsledek této schůze. Tak to je naprosto, naprosto absurdní.

Chtěla bych říct, že projev pana předsedy Michálka, a teď vás možná překvapím, byl překvapivě jediný normální. A takové usnesení, jako navrhla pětikoalice, naprosto neodpovídá obsahu schůze, protože po něm už následoval klasický festival Antibabiš a soutěž, kdo Andreje Babiše urazí víc.

Jen za ta přednostní práva, kdy jsme nemohli vystoupit, zaznělo jméno Andreje Babiše 144krát. 144krát zaznělo jméno Andreje Babiše, pan premiér ho dokonce vyslovil 37krát ve svém projevu. A výsledkem má být takové usnesení, jaké jste předložili? Jaké jste dali do systému a jaké tady obhájil pan předseda Michálek? To spíš vypadá, že vládní koalice tu šílenou válku, kterou samozřejmě si nikdo z nás nepřeje, zneužívá a schovává se za ni. Po takovéto schůzi my nemůžeme z principu s pětikoalicí hlasovat. Pokud chtěla koalice společně s opozicí hlasovat nějaké deklaratorní usnesení, měla si vybrat jinou schůzi nebo změnit obsah svých nenávistných projevů!

K deklaraci našeho prozápadního postoje nebo pomoci Ukrajině my nepotřebujeme žádné usnesení, které jsme už navíc v jiné podobě opakovaně podpořili v minulosti. A koalice a vláda navíc neplní přijatá usnesení, jak dokazuje usnesení z 29. března 2022. Hlasovat další a další usnesení považujeme za pokrytecké, ale připravili jsme vlastní usnesení, kde se nepíše o tom, co vláda dělá, taky jí to tady primárně nevyčítáme, ale co by dělat měla a nedělá. Pokud koalice chce, může se k němu připojit. (Otáčí se k předsedajícímu.)

Dovolte, pane místopředsedo, abych načetla protinávrh usnesení, respektive usnesení, které předkládá hnutí ANO.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás jenom přeruším, protože já teď otevřu podrobnou rozpravu a tam budeme načítat. (Poslankyně Schillerová se otáčí k předsedajícímu: Já bych chtěla i text.) Tak teď to načtete a pak se tam přihlásíte. Dobře.

Poslankyně Alena Schillerová: Ano, děkuji. Já to načtu a pak se v podrobné přihlásím už jenom k tomu číslu.

„Poslanecká sněmovna

1. vyzývá vládu České republiky, aby v rámci své zahraniční a bezpečnostní politiky plně respektovala a naplňovala usnesení Poslanecké sněmovny č. 184 ze dne 29. března 2022, které v bodě dva – cituji – „žádá vládu o intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině.“ Konec citace. „Současně vyzývá vládu České republiky, aby ve lhůtě do 30 dnů vypracovala a předložila Poslanecké sněmovně zprávu, kterou informuje Poslaneckou sněmovnu o tom, jaké konkrétní diplomatické kroky učinila pro naplnění tohoto usnesení;

2. konstatuje, že dlouhodobým bezpečnostním zájmem České republiky je mírové soužití všech zemí Evropy a světa v souladu se Severoatlantickou smlouvou ze dne 4. dubna 1949, NATO, smlouva o NATO, přičemž současný válečný konflikt na Ukrajině způsobený agresí a závažným porušením mezinárodního práva ze strany Ruské federace tento stav přímo ohrožuje. Při plné podpoře Ukrajiny jako suverénního státu a zachování jeho územní celistvosti Poslanecká sněmovna naléhá na vládu, aby se všemi dostupnými prostředky zasadila o co nejrychlejší zastavení vojenských operací a uzavření odpovídajícího příměří, které by umožnilo zahájení vzájemných jednání Ukrajiny a Ruska o spravedlivém a trvalém míru, vedlo k zamezení dalším lidským obětem konfliktu a zamezilo jeho jakékoliv eskalaci;

3. podporuje budování Armády České republiky s cílem plnění závazků v rámci NATO a posilování obranyschopnosti České republiky;

4. žádá vládu, aby v celospolečenském zájmu svou komunikací aktivně vystupovala proti šíření atmosféry obav z válečného konfliktu, válečné hysterie a propagandy.“

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. A tímto tedy končím všeobecnou rozpravu. Táhá se, jestli má zájem pan předseda Michálek o závěrečné slovo? (Poslanec Michálek gestikuluje.) Nemá zájem. Děkuji. V tom případě můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, do níž zde mám jednu přihlášku, a to pana předsedy Okamury, poté paní předsedkyně Schillerová. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych přednesl protinávrh usnesení za naše hnutí SPD.

„Poslanecká sněmovna konstatuje

I. politickou a bezpečnostní situaci České republiky změnily zásadní skutečnosti evropské a světové politiky. Jde především o rozpad systému kontroly zbrojení a omezení výzbroje, rozpad systému mezinárodního práva a politiku Evropské unie směřující k podpoře migrace a ztrátě ekonomické konkurence. Důsledkem je růst ozbrojených konfliktů a nestabilita ve světě včetně hrozby zásadní vojenské konfrontace s použitím zbraní hromadného ničení;

II. bezpečnost České republiky dnes zásadně ovlivňuje především konflikt na Ukrajině. Naše země je v důsledku mylných koncepcí výstavby armády naprosto nepřipravená na vstup do válečného konfliktu;

III. zásadním nebezpečím je hrozba zapojení České republiky a jejích ozbrojených sil do tohoto konfliktu i mimo rámec NATO jako součást iniciativy jedné nebo více členských

zemí. Řešením je mír a nikoli válka. Vyslání sil Armády České republiky by bylo politickým a vojenským hazardem se životy českých občanů a s osudem České republiky.“

Takže to je usnesení SPD, náš protinávrh. A abych předešel mediálním spekulacím, SPD má svoje usnesení, takže budeme hlasovat pro naše usnesení. Nebudeme hlasovat pro návrhy Fialovy vládní pětikoalice, jelikož jediný vzkaz, co pro vaši vládu máme, je to, že vás chceme co nejdříve ukončit.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Jsme v režimu podrobné rozpravy. Hlásila se paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Já se jenom přihlašuji k usnesení, které jsem ve všeobecné rozpravě načetla a je uloženo v systému, 4118.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, já děkuji a do podrobné rozpravy se hlásí pan předseda.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se rád jménem předkladatelů, sebe a kolegů a kolegyní Bendy, Cogana, Dufka, Jakoba, Lochmana, Decroix a Pekarové Adamové a Richterové, přihlásil k návrhu usnesení, který je uveden v našich systémech jako sněmovní dokument 4114. A dovolím si ho jenom stručně heslovitě projít, protože je načen v systémech a byl rozeslán včera v té původní podobě.

Za prvé – to usnesení má devět bodů – první bod se týká zvýšených nároků na jednotnou zahraniční a bezpečnostní politiku.

Druhý bod rekapituluje východiska naší zahraniční politiky.

Třetí bod se týká konstatování, že režim v Rusku je největší bezpečnostní hrozbou.

Čtvrtý bod se týká toho, že v zájmu České republiky je nezávislá, demokratická a svobodná Ukrajina v mezinárodních strukturách zaručujících kolektivní bezpečnost, což je nezbytný předpoklad spravedlivého a trvalého míru.

Pátý bod se týká toho, že Sněmovna oceňuje, že vláda České republiky zajišťuje v souladu s usneseními Sněmovny účinnou pomoc Ukrajině včetně dodávek nezbytného vojenského materiálu, a současně konstatuje, že je v této pomoci potřeba vytrvat, aby se Ukrajina ubránila.

Šestý bod se týká upozornění na rostoucí agresivitu ruského režimu a také toho, aby vláda byla vyzvána k pomoci demokraticky smýšlejícím příslušníkům ruského národa, kteří se postavili Vladimíru Putinovi a jeho režimu.

Sedmý bod se týká výzvy vlády k tomu, aby nadále věnovala zvýšenou pozornost obranyschopnosti České republiky a pokračovala v naplňování závazků ve financování obrany a NATO,

Osmý bod. Poslanecká sněmovna oceňuje náročné každodenní úsilí všech příslušníků Armády ČR, čili se zastáváme vojáků, a dalších bezpečnostních sborů a služeb, a odmítáme

zpochybňování jejich upozorňování na bezpečnostní hrozby a zlehčování s tím, že je jejich povinností připravovat zemi na to, aby těmto hrozbám mohla účinně čelit.

Devátý bod se týká konstatování, že k plnému zajištění bezpečnosti České republiky je nutný celospolečenský přístup, všestranné zvyšování odolnosti a že za odolnost demokracie a stabilitu společnosti a soudržnost lidí nesou zásadní díl odpovědnosti veřejně činné osobnosti, a proto vyzýváme jako Sněmovna politické i nepolitické aktéry, aby svými vyjádřeními a činnostmi nepodporovali válečnou propagandu ruského teroristického režimu a jeho propagátorů, která směřuje v důsledku k narušení bezpečnosti a obranyschopnosti České republiky.

Plný text toho usnesení je ve sněmovním dokumentu 4114, jak jsem říkal.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, a pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tak tímto končím podrobnou rozpravu. Máte zájem, pane předsedo Michálku, o závěrečné slovo? Nikoliv, tak v tom případě vás poprosím, jestli byste nás mohl provést hlasováním. Máme zde jeden návrh a dva protinávry stran usnesení. A je zde zájem o odhlášení, takže já si vás dovoluji odhlásit. Prosím o přihlášení.

Poslanec Jakub Michálek: Jenom možná, jestli jsem to správně pochopil, tak ten návrh je ten, který byl podán jako první, a vůči tomu byly podány dva následující protinávry? Protože opačně není možné podat nejprve protinávrh a pak návrh z logiky věci. Takže vzhledem k tomu, že rozhodné načtení návrhu je to, kdy se k tomu přihlásí poslanec tady u pultíku, tak jako první byl podán návrh paní předsedkyně? A k tomu byly podány dva protinávry, dva následující návrhy. Takže když jsou podány protinávry, tak se hlasuje nejprve o protinávruzích. Případně můžeme hlasovat v pořadí, jak byly ty návrhy předneseny.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já myslím, že se to dá hlasovat v pořadí, jak byly předneseny. To znamená, váš návrh, protinávrh jeden, protinávrh druhý, tak já bych začal zezadu, to znamená tím pádem protinávrh pana předsedy Okamury, poté protinávrh paní poslankyně, předsedkyně Schillerové a nakonec váš návrh. Aspoň takhle jsem to já...

Poslanec Jakub Michálek: Můžeme to klidně udělat takhle podle chronologické metody, ono to bude přehlednější.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Dobře, tak jsme se shodli tady, že můžeme jít tak, jak jsem říkal, čili začneme hlasovat protinávrem pana poslance, předsedy Okamury, poté paní předsedkyně Schillerové, poté váš.

Poslanec Jakub Michálek: Takže budeme hlasovat nejprve o návrhu usnesení, který předložil pan předseda Okamura, který má tři body, nebudu ho celý číst, ale jenom stručně shrnu, že se ten první bod týká charakteristiky politické a bezpečnostní situace, která směřovala k podpoře migrace, ztráty ekonomické konkurence. Druhý bod se týká

nepřipravenosti na vstup do válečného konfliktu České republiky a třetí bod se týká toho, že zásadním nebezpečím je hrozba zapojení České republiky a jejích ozbrojených sil do tohoto konfliktu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno bylo 144, pro bylo 19, proti bylo 83. Zamítnuto. Poprosím o další.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Nyní budeme pokračovat návrhem usnesení, který předložila paní předsedkyně Schillerová. Ten návrh má čtyři body. Je to sněmovní dokument 4118. A opět stručně shrnu: V prvním bodu se vyzývá vláda České republiky, aby plně respektovala a naplňovala usnesení Sněmovny číslo 184 z března roku 2022, kterým v bodě dva požádala Sněmovna vládu o intenzivní diplomatické kroky s cílem rychlého ukončení válečného konfliktu na Ukrajině, a současně se navrhuje vyzvat vládu k předložení zprávy do 30 dnů.

V druhém bodě tohoto usnesení, ten je o něco podrobnější, se popisuje dlouhodobý bezpečnostní zájem České republiky v podobě mírového soužití a dále při plné podpoře Ukrajiny jako suverénního státu a zachování jeho územní celistvosti Poslanecká sněmovna naléhá na vládu, aby se všemi dostupnými prostředky zasadila o co nejrychlejší zastavení vojenských operací a uzavření odpovídajícího příměří.

Třetí bod se týká podpory budování Armády České republiky a čtvrtý bod se týká aktivního vystupování proti šíření atmosféry obav z válečného konfliktu, válečné hysterie a propagandy.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A je zde zájem o...

Poslankyně Pavla Pivoňka Vaňková: Já k hlasování číslo 5. Hlasovala jsem proti, na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nezpochybňujeme, tak můžeme pokračovat, pane předsedo. Ano, tak můžeme hlasovat o tomto protinávru usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, 145 přihlášených, pro bylo 46, proti 62. Zamítnuto. Takže ani tento návrh usnesení nebyl schválen. A poprosím o další.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, pane místopředsedo. Takže dostáváme se k poslednímu návrhu usnesení, který předkládáme spolu s kolegy Bendou, Coganem, Dufkem, Jakobem, Lochmanem a kolegyní Decroix a kolegyněmi Pekarovou Adamovou

a Richterovou, a je to návrh usnesení k potvrzení bezpečnostních zájmů České republiky. V prvním bodě... Možná už to ani, vždyť jsem to četl před chvílkou, tak já myslím, že to asi takhle úplně stačí. Je to usnesení, které obsahuje devět bodů.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 143, pro 84, proti 17. Přijato. A já konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, projednali jsme schválený pořad 97. schůze, kterou tímto končím. Ale připomínám, že za pět minut po dohodě klubů bude zahájena přerušená 96. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

(Schůze skončila ve 22.08 hodin.)